
3 1761 08825053 5

GOLDWIN SMITH.

LEXICON POLYBIANUM

LEXICON POLYBIANUM.

Polybius

Historiarum ... illustravit

Schweighaeuser

[Vol. 5]

LEXICON POLYBIANUM

AB

IS. ET MERICO CASAUBONIS

OLIM ADUMBRATUM

INDE AB

JO. AUG. ERNESTI

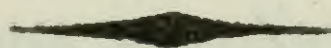
ELABORATUM

NUNC

AB JOANNE SCHWEIGHÆUSERO

PASSIM EMENDATUM.

PLURIMISQUE PARTIBUS AUCTUM.

OXONII,

EXCUDEBAT W. BAXTER,

IMPENSIS G. ET W. B. WHITTAKER, LONDINI;

ET J. PARKER, OXONII.

MDCCCXXII.

ÆQUO LECTORI

JOHANNES SCHWEIGHÆUSER

S.

IN concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ nostræ, instaurandis illustrandisque Polybii Historiis dicatæ, triplicem maxime usum spectavimus studiosorum Scriptoris nostri Lectorum: grammaticum usum, quo de sermonis Polybiani vi ac ratione planius constaret; criticum, quo de selectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorsus corruptis adtulimus, certius ferri judicium posset; mnemonicum, quo juvaretur memoria eorum, qui rei cujusdam aut sententiæ apud Polybium olim a se lectæ meminerint, sed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere possint, non recordantur.

Ita fit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon Polybianum vice necessarii cujusdam supplementi complementique nostrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus consulto multa passim vel prorsus præterita sunt a nobis, vel levius perstricta, quæ ex nuda inter se collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, sufficientem per se lucem acceptura putavimus. Quo in consilio ne vana me spe deceptum judicent æqui peritique hoc in genere æstimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipsi mihi, post satis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, sæpenumero usu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perspicua etiam tum fuerant, quum Græca cum Latina versione prelo pararem, aut quum Adnotationes

perscriberem, eisdem locis, postquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua sita maxime difficultas erat, subito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca satis bene a me percepta, ac satis commode vel in Latina versione expressa vel in Adnotationibus illustrata mihi visa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet studiosus lector, quibus, quæ superioribus voluminibus, sive in Græco contextu, sive in subjecta versione, sive in ipsis Adnotationibus, minus recte minusve commode posita erant, retractantur, corriguntur, emendantur[a]. Quod si qui forte occasionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ festinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protrusa, videant hi primum, ne nimium morosi sint, ac pæne immodesti dixerim, qui, nisi ea, quæ a me olim peccata mihi visa sunt, ingenue retractassem melioribusque mutassem, fortasse nihil magnopere ipsi fuerant reperturi quod in superioribus illis reprehenderent, aut, si maxime odorati essent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forsitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, si tantam operis molem, quanta erat hæc nostra, nonnisi ea lege liceret suscipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuissent ad finem perducta et omnibus numeris absoluta, consequens fore, ut multorum utilissimorum laborum fructu caritura esset res literaria, qui labores nunquam fuissent absoluti, nisi pars aliqua operis in lucem primum emissa, veluti jacta semel alea, vel invitos traxisset auctores ad id, quod instituissent, constanter fortiterque persequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidisset, molestias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim sæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via subnascuntur, feliciter superandi.

De mnemonico usu quod dixi, præstare illum quidem usum

[a] Hæc errata, quoad ejus fieri potuit, in repetita editione correximus.

Historicus potissimum Index debebit: at occurrunt in scriptore multæ res atque sententiæ, quæ in rerum Indice historico, nisi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obstat subinde hoc ipsum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non succurrit memoria: quod ubi fit, si modo verbum quod signatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, isto quasi filo, juvante Verborum Indice, rem ipsam invenies. Ita Historici quoque et Rerum Indicis supplementum aliquod complementumque voluimus esse tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Ernesto præeunte, inscribere placuit. Vale.

Scripsi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Christi Servatoris MDCCXCV.

LEXICON POLYBIANUM.

Primus numerus librum indicat, alter caput, tertius sectionem vel versum capitis. Fr. hist. *indicat fragmenta historica, et* Fr. gr. *fragmenta grammatica.*

Ἀβακιον, τὸ, abacus, tabula calculatoria. *οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παραπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις*, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. *μηδὲν ἀβασάνιστον, μηδ᾽ ἀπέραντον ἀπολιπεῖν*, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. *οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα*. 13, 6, 4. *τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον sc. ἱερὸν*, 16, 12, 7. (*opp.* ἔμβατος.) 2) *fluvius*, qui vado transiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. *τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης*, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. *τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα*, *Fr. gr.* 6. *nisi posterius vocab. interpretationis causa adjectum est a grammatico.*

Ἀβλαβής. 1) *passive;* illæsus. *τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν*, 1, 20, 7. *ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν*, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. &c. 2) *active; ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐσομένην*, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. *ἀβλαβέστερος*, cum minori damno et periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. *ἀβλεπτοῦντες*, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hist.* 45. *ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον*, decorum non respicientes, honesti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβοήθητος πληγὴ, *ἀβοήθητον ἕλκος, κακὸν*, *vulnus, ulcus, malum* insanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

Ἀβούλως, inconsiderate, 1, 11, 5.

Ἀγαθός. 1) *ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις*, amant, solent *judicare*, 21, 5, 6. *nisi ita intelligendum*, non sunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi est consentaneum, sed tantum ex eventu. 2) *ἐπ᾽ ἀγαθῷ. ἐπ᾽ ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος*, omnibus utilem se præstans, omnium commodis prospiciens; 6, 2, 15. *πολλὰ περὶ Ῥωμαίων εἰπὼν ἐπ᾽ ἀγαθῷ*, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. *τῆς ἐπ᾽ ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος*, 6, 39, 2. *τὴν ἐπ᾽ ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος*, virtutis laude aliquem prosequi; 16, 40, 7. *Sic ἡ ἐπ᾽ ἀγαθῷ μνήμη* 2, 61, 6. *non solum est* mentio honorifica *obiter facta, sed ubi* ex professo laudem alicujus celebrat *scriptor*, et lectores attentos reddit ad præclare facta.

Ἄγαμαι. *ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν*, 18, 24, 5. *ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν*, 40, 8, 11. *Valesius, ἐν οἷς vertens cujus rei caussa, ἐφ᾽ οἷς in animo habuerat. Verba ἐν οἷς ad προαίρεσιν referenda;* multitudo admirans, laudans studium ejus quod his rebus ille testatum fecerat.

Ἀγανακτεῖν. *ἀγανακτῶν perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro ἀγωνιῶν.*

Ἀγγιλία, nuncius, 3, 61, 8. *ἀγγελίαν mendose dabant MSti* 11, 2, 7. *pro ἀγεννίαν.*

Ἄγγελος. οὐχ οἷον παρακλήσεως, ἀλλ' ἀγγέλου μόνον ἐδεήθησαν. 1, 72, 4.

Ἄγειν. 1) ducere, agere *prædam vel commeatum, præsertim pecora; sive* advehendo aut adigendo, *ut* ἄγοντες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγοράς. 1, 18, 5. *sive* abigendo et avehendo, *ut* ἄγειν καὶ φέρειν τὰ τῶν πέλας, 4, 27, 2. ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε μήτε ἄγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ὠφελείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere aliquem, veluti *in summum periculum,* εἰς ὁλοσχερῆ κίνδυνον ἄγειν τινα, 2, 67, 2. vinctum ducere, *nude* ἄγειν, 15, 32, 5. in servitutem redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν, 4, 82, 2.

3) *speciatim,* ducere milites adv. hostem, signa inferre, *et neutraliter,* progredi; *v. c.* κατὰ πρόσωπον ἄγειν τοῖς πολεμίοις, a fronte signa inferre, 11, 14, 6. *et similia sæpius. Eodem pertinet* 29, 9, 8. καλῶς ποιοῦντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæos absque suo incommodo triginta quin et quadraginta armatorum millia adversus hostem ducere; *nisi ibi cum Reiskio interpretari velis* æstimari posse ad XXX vel XL millia.

4) *Ad mentis operationes aut animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *et sæpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τι τινὶ, 2, 35, 5 *et* 7. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν τινα περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. 9, 22, 7. 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἁρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori usu, pro* ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de industria peccatum et insidioso consilio male gestum, 27, 13, 13.

6) agere, *sicut dicimus* agere vitam, otium, dies festos, *et similia; item* uti, *ut* tali uti instituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν εἰρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. ἐλινύας ἄγειν, ferias, dies festos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem institutum porro tenere jussit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκείνῳ, idem institutum atque ille tenebant, eamdem sectam sequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. 9, 22, 7. *ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba passim inter se a librariis permutata sunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγήοχα. *formavit Polybius; certe compositum verbum* ἐξαγηοχέναι *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγεληδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγένεια, *vide* Ἀγεννία.

Ἀγενὴς *et* ἀγεννὴς, ignobilis, parum generosus, parum e dignitate, *et de homine,* ignavus. *In scripturam cum duplicata litera* νν *plerumque consentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria sunt vetustiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὲς καὶ ἀγεννὲς, 3, 112, 9. ἧς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, 30, 16, 4. εἴημεν ἀγενέστατοι πάντων, 15, 10, 5. *quo loco, æquabilitatis caussa scripturæ, teneri potuerat* ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Casaub.*

quamvis ibi simplici litera ν utantur codices MSti.

Ἀγεννία, ignobilitas, degener et pusillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *et* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio restituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγελία *detortum erat a librariis. Pariter pro* ἀγένειαν, 5, 83, 13. *ex melioribus libris restituendum* ἀγεννίαν; *quam formam vocis, diserte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Thesauri Linguæ Græcæ.*

Ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generose et parum constanter, 4, 30, 7. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6.

Ἀγερωχία, insolentia, arrogantia, superbia. 10, 35, 8.

Ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα. 18, 17, 3.

Ἄγημα, 5, 25, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Confer Indic. histor. in* Agema.

Ἀγκιστρώδης ἐπιδορατὶς, hamatum ferrum hastæ. 34, 3, 5.

Ἀγκιστρωτὸν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore versari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. κατ᾽ ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι. 6, 3, 7. 18, 21, 7. ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, *et nude,* peccare. Sic οἱ ἠγνοηκότες, errore lapsi, 1, 67, 5. et ἀγνοεῖν, 15, 19, 3. πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. τὰ ἠγνοημένα, errata, peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἡ, error, imprudentia, stultitia; peccatum, delictum, *præsertim* errore et per imprudentiam commissum; 1, 68, 1. 2, 7, 12. 2, 58, 13. 3, 16, 4. 4, 36, 3 *et* 9. 29, 7, 2. 31, 7, 9. *Sic* τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος *vel* ἐκδεχόμενος, aliorum leviora delicta, per imprudentiam commissa, iniqua interpretatione graviora faciens, 5, 41, 3. ἀπερείδεσθαι τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, erroris culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. *Nonnumquam tamen de* graviori culpa et deliberato crimine *usurpatur idem vocab. veluti* 27, 2, 2. 38, 2, 12. 38, 3, 6. *Sic Apellis* ἄγνοια 5, 1, 8. *nimis leniter vertitur* error; *ac videri poterat* culpa et scelus *dici, nisi ex collato loco* 4, 87, 10. *intelligeretur, dicere Polybium voluisse* stultitiam *hominis, qui sibi persuaserat, se invito Arato Achæos in servitutem redigere posse.*

Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά τινος, ingrate facere adversus aliquem. 25, 2, 2. (*i. q.* ἀχαρίστως, 25, 1, 10.)

Ἀγνώμων. 1) ingratus, beneficii nullum sensum habens. ἐπείπερ οὕτως ἀχαρίστους ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ λίαν ἀγνώμονας εὑρίσκει, 4, 85, 3. 2) stolidus. ἀλλὰ τοῦτό γε ἐστὶ πάντων ἀγνωμονέστατον, omnium stolidissimum, 18, 20, 6. τοῖς ἀγνώμοσι *olim ex uno codice perperam editum erat* 5, 11, 5. *pro* τοῖς ἀγνοήσασι.

Ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης, quoniam ignotum, non satis cognitum est mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορὰ, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos* ἡ ἀγορὰ 28, 7, 3. *et* 29, 9, 5. *erat* genus συνόδου *vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id est* summos magistratus) conveniebat sola βουλὴ, (*id est* senatores a civitatibus delegati;) *et distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, *ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis essent majores;* 28, 9, 5 *sq. coll. c.* 8, 8. *Itaque* οἱ πολλοὶ, *quorum fit mentio* 29, 9,

5. *et* ὁ ὄχλος *et* τὸ πλῆθος· 28, 7, 4 *et* 14. *rursusque* 29, 8, 9. *non sunt privati cives Achæi, sed* τῆς βουλῆς *membra; nisi* τὸ πλῆθος *et* τὸν ὄχλον *intelligere malimus de corona populi concilium circumstantis, qui voluntatem suam sive adplausu sive murmure significabat. In* ἀγορᾷ 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis restituendis: sed de auxilio ferendo decretum* ἐν ἀγορᾷ *fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) ἀγοραὶ, omne genus commeatus; *latius patet quam* ἡ σιταρχία, *vide* 1, 52, 5. *et comprehendit* τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια, 1, 82, 6. 28, 10, 5. τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμπειν δαψιλεῖς, 1, 68, 5. ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς, omne genus commeatuum advehere et adferre, 1, 18, 5. ἀγορὰς παράγειν, 3, 75, 6. τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, 1, 39, 8. παρακομίζειν, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν τὰς ἐκδόσεις παρὰ τῶν τιμητῶν, locationes redimere a censoribus, 6, 17, 4. οἱ ἠγορακότες, *ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἥξειν ἤλπιζε, ad eas opes deprædandas &c. 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. αἲξ ἄγριος, 12, 3, 9. πρόβατον ἄγριον, *ibid.* αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8. ζῶα ἄγρια, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9, 24, 4.

Ἄγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 *sq.*

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur,* 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθῆ, profunda loca, 4, 41, 6.—"*Vox Homerica* (*ait Ernesti*) ex Od. Ε. 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris dicitur, sed de ea quæ est statim ad litus, scopulum, &c.*"

Ἀγχίνοια, consilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. αὐλικὴ ἀγχ. aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 25, 8, 1. σκεῦος ἀγχίνουν, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι, suspendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεὺς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hist.* 13.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum caussa, vindiciæ. 12, 16, 4 *sqq.*

2) institutio, disciplina. 10, 24, 2 *sq.* ἀγωγὴ παιδικὴ, νεωτερικὴ, 10, 24, 6 *sq.* Λακωνικὴ, 1, 32, 1. ἡ ἐκ παίδων ἀγωγὴ, 6, 2, 13. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχὼς, 25, 8, 1. *Conf.* ἀναγωγή.

3) ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων, administratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. τῆς πολιτείας, 25, 9, 4. ἀγωγὴ τοῦ βίου, institutio vitæ, institutum, 4, 74, 1 *et* 4. Ἑλληνικὴ ἀγωγὴ, mos, institutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* disciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur disciplinæ militaris.* ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem institutum persequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *nescio utrum pro* διαγωγὴ, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem usum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis *agitur, ut* 4, 20, 10. τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων, ὡς δι' αὐτῶν *&c. Cui loco parum lucis adfundit ille* 15, 29, 7. κατὰ τὴν εἰθισμένην ἀγωγὴν ἐπετέλει τὴν συνουσίαν, *ubi quamquam pariter de convivio agitur, tamen* ἡ ἐθισμένη ἀγωγὴ *nil*

aliud est, nisi consuetus mos, consuetum institutum.

Ἀγὼν, ὁ. 1) *de* prælio, *persæpe; veluti* νεανικὸς ἀγὼν, 10, 31, 2. οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7. συστάντος ἀγῶνος, 1, 27, 11. χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων, 1, 63, 5. 2) *de* ludis solennibus. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16, 23, 7. γυμνικοὶ ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 101, 6. ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγὼν, 28, 16, 3. ἀγῶνες ἐπινίκιοι, 30, 13, 1. ἀγῶνες ἐν Μακεδ. συντετελεσμένοι, 31, 3 *seq. et cap.* 5, 1. 3) *de* contentione oratorum *in foro, vel in senatu.* πλείστων μετεσχηκὼς πολιτικῶν ἀγώνων, qui plurimas caussas egit, qui in plurimis contentionibus forensibus versatus est, 12, 27, 8. πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes legatorum *a diversis populis missorum*, 9, 32, 4. 4) ἐν ἀγῶνι εἶναι, μὴ *&c.* 4, 56, 4. in periculo esse, ne; *si modo vera scriptura. Perspecte Ernestus: "Etsi* ἀγῶνα *(inquit) sic dici scio, tamen constructionis forma propemodum suadet legere* ἀγωνίᾳ.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendose* ἀγωνίας *vulgo legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγίας. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod restituimus.*

Ἀγωνιάω, valde vereor. *Cum accus.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 20, 6. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν *(perperam olim* ἀγανακτῶν) τὸν ἐπιτωθασμὸν τῶν ὄχλων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἠγωνίων, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἠγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur proficisci, 16, 24, 2. *Cum præpos.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἠγωνίων ἀρχῆς timebant Ægypti regno, soliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, sibi ipsis timebant, de se erant soliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum subjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullos invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare. οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, 5, 85, 7. *haud satis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) spectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *et dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *usurpatur, ut* 1, 58, 1. ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculosius certamen) συνέκλεισεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potissimum pertinet illud,* καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *institui consueverit* spectaculi caussa, ad oblectationem spectatorum; *ipsum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo et spectaculo *usurpatur, ut in illo* 3, 31, 12. si caussarum explicationem tollas ex Historia, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod superest illius, ludicrum est spectaculum, quod oblectari quidem in præsens potest, non autem opus ad erudiendum lectorem comparatum; *quem locum ex*

Thucyd. I. 22. *imitatus est Polybius, ut jam monuit Ernestus, qui et conferri jussit Casaubonum ad Suetonii Cajum cap.* 53. *Eodem pertinet* 1, 4, 5. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδε ἠγωνίσατο ἀγώνισμα *&c.* numquam fortuna tale spectaculum ediderat, quale nostra ætate.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοποίμην, 2, 40, 2. *Distinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum* ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, *tum* ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς, *denique* βεβαιωτής.

Ἀγωνοθετεῖν τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti spectaculi caussa committere inter se, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3.—"*Unde simpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Jos. Ant.* XVII. 3, 1. ἀγωνοθετεῖν στάσιν, seditionem ciere. *Item* ἀγωνοθετεῖν τινα *simpliciter est* alicui bellum contrahere, et eum quasi præmium ponere, quod bello petendum sit." *Ern. Conf.* διαγωνοθετεῖν.

Ἀδαὴς, ignavus, indoctus, inscius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.

Ἀδειγάνες, magistratus *s.* judices apud Seleucienses. 5, 54, 10.

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. 5, 87, 1. sororis filius. 12, 13, 4. 17, 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένεια. 22, 7, 11.

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 76, 1. τἀδελφῷ 3, 97, 4. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, 3, 85, 6. *forsan* μετὰ τἀδελφοῦ *scribendum.* ἀδελφὸς ἐκ μητρὸς, 22, 12, 11.

Ἄδενδρος. τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων ἄδενδρα. 3, 55, 9.

Ἀδέσποτον σκάφος, 6, 44, 3. *non est* gubernatore carens, *ut interpretatus est Ern. nam gubernatoris mox ibid. vs.* 4. *diserta fit mentio; sed* domino carens, *ut vertit Casaub. id est,* cujus *vel* nauclerus non adest, *vel* cui non adest præfectus dans imperia. *De navi absque gubernatore vide* 3, 81, 11. *et* 10, 33, 5.

Ἀδεῶς ἐβασίλευε, sine metu, tuto, secure, absque periculo regnabat. 1, 16, 10. ἀδεῶς πορθεῖν, impune, nemine resistente, 1, 12, 4. 1, 30, 3. 2, 25, 1. 3, 92, 2. 5, 96, 1. *&c.* ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, fidenter obivit civitates, 2, 52, 1. ἀδεῶς διῆγον, licenter agebant, 1, 66, 10.

Ἄδηλος, obscurus, dubius, anceps. ἄδηλον εἶχον τὴν γνώμην, non nudabant suam sententiam, 4, 22, 5. τὰ τῆς τύχης ἄδηλα, incerti fortunæ casus, 35, 2, 14. ἄδηλος ἐπίβασις, incertus gressus, quum non videmus ubi pedem ponimus, *ob nivem*, 3, 54, 5. ἄδηλον βέλος, occultum telum, *ex insidiis missum*, 13, 3, 4. ἄδηλοι τόποι, occulta loca, 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conspici ab eis non poterant, (*oppos.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exspectationis incertitudo, 36, 4, 2. δεδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improvisas sæpe et subitas hostium incursiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47, 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδήριτος, non controversus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχειν *vel* ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντες ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδηρίτως, sine controversia, sine ullo discrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνὴ, confusæ voces, promiscuus clamor, 15, 12, 9.

de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat sermo.

Ἀδιαλείπτως νικῶντες, sine intermissione, continenter, 9, 3, 8.

Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod est alias* ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.

Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla subjecta est, 3, 36, 3. tibicines φυσῶντες ἀδιανόητα, confusos et discrepantes sonos edentes, 30, 13, 8.

Ἀδιάπαυστος καὶ συνεχὴς, non intermissus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

Ἀδιαπαύστως, sine intermissione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

Ἀδιάπτωτος· ὁ τρόπος εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ mensuræ scalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κομιδῆς ὑπαρχούσης ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contulissent,*) haud dubie, citra controversiam, essent recepturi, 4, 60, 10. ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, sine errore, inoffenso tenore observantur excubiæ, 6, 37, 6.

Ἀδιαπτώτως παραγίγνεσθαι, διασαφεῖν, *&c.* sine ullo errore, certissime, indubitanter, exactissime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

Ἀδιάσπαστος, indivulsus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάσπαστον ἔμεινε. 1, 34, 5.

Ἀδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *scil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, *i. q.* ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφόρως ἔχουσιν ὑπὲρ τοῦ πειθαρχεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, quod si eis perinde esset, quod si non curarent, &c. 26, 2, 9. *Perperam* διαφόρως *dant MSti, quod in* διακόρως *temere mutarunt editores.*

Ἀδικεῖσθαι εἰς ἀργυρίου λόγον, 11, 28, 8. *vid.* λόγος.

Ἀδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, facinora, maleficia patrantur per urbem, 1, 66, 6 *et* 8. τὸ κατὰ Ζακανθαίους ἀδίκημα, injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *quemadmodum et* 3, 20, 6. *ex cod. Bav. olim editum erat.* ἀδίκημα περὶ τὰς ἀποφάσεις, error, falsum judicium, 9, 21, 7.

Ἀδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob suam in alios iniquitatem *vertit Casaubonus; imo,* aliorum injuria, ex aliorum iniquitate.

Ἀδικοδοξία, iniquum, pravum consilium, 23, 16, 7. *Fr. gr.* 5.

Ἀδόκιμός ἐστιν ἡ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus est usus *hujus generis armorum,* 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, nulla apud Lacedæmonios pecuniæ auctoritas est, 6, 25, 8. ἀδόκιμος σύνταξις, historia improbanda, fidem nullam merens, 16, 14, 19.

Ἀδόλως κοινωνεῖν τινι παντὸς ἔργου. 1, 78, 7.

Ἀδοξεῖν, male audire, 1, 52, 2. 16, 39, 2. *utrobique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

Ἀδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξία παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολὴ, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiæ plenum, turpissimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam et Ernestus comprobavit his verbis:* " ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers est magistratuum, adeoque gloria populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandæ rationem. In vitiis liberæ reipublicæ Polybius ponit* φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In* εἶδος *esse vitium, planum est. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Possis*

et conjicere μῖσος ἀδοξίας. *Hanc significationem bene illustrat idem V. Cl."—Videndum tamen, an vera sit scriptura codicis Paris. E.* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος, *ea notione, quam in Adnot. ad h. l. exposuimus.*

Ἀδοξοποίητος. ἀδοξοποίητα ζῶα, animalia quæ non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf.* δοξοποιέω.

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 *et* 7. inopia, 22, 17, 10. ἀδυναμίαν ἐνεργάσασθαι ἄλλοις, aliorum vires frangere, 9, 10, 11. ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς, imperitia rei equestris. 10, 25, 8. διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν, quod esset ipse parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

Ἀδυνατεῖν *seq. infinit. i. q.* οὐ δύνασθαι, non posse, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Absolute positum verbum, de instrumento, v. c. telo, gladio, hasta;* nihil amplius valere, nulli usui esse, nullum amplius usum posse præstare: ὅτε τι τούτων ἀχρειωθὲν ἀδυνατήσειε, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius posse, exhaustum esse viribus: τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων, 16, 33, 4.

Ἀδύνατος. 1) *active.* τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον, viribus exhaustum, nihil agere valens, nullius usus, 3, 64, 8. ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρποὺς, non idonea frugibus sativis ferendis, 37, 3, 8. ἡ τῆς φάλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν, 18, 9, 4. 2) *passive.* τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν, 12, 21, 9. *aut* ἀπιστίαν *legendum, aut* ἀθετεῖ *vel* ἀφαιρεῖ *pro* ἔχει, quod fieri non potest, eo ipso non est credibile, fidem non meretur, ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν, magis impossibile, quam id quod prius dixi. 1, 67, 9. *Metonym.* ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος, si quid incidit cur fieri non possit, *sive* quod rem impossibilem faciat, justum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic* τὰ ἀδύνατα 6, 26, 4. *sunt* impedimenta insuperabilia, *quæ legitimam excusationem faciunt militi, qui, sacramento adactus, ad diem non adest.*

Ἀδυνάτως εἶχον διεκπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν, non poterant, 1, 51, 9. ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως εἶχον, ad faciendos sumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

Ἀεὶ *et* αἰεί. *In scripturam* αἰεὶ 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *consentiunt veteres libri MSti; sic et passim alias unus et alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes* ἀεὶ *præferunt, quod utique perinde est. Usurpari hæc particula amat de eo quod fit* quavis occasione, subinde, idemtidem, quovis loco, ubi res fert vel poscit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. *&c. Sic* συνεχῶς ἀεὶ, 3, 70, 11. αἰεὶ (*vel* ἀεὶ) καὶ μᾶλλον, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

Ἀείμνηστος, in omne ævum memorabilis. ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις, 9, 9, 10. ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία, 11, 12, 3.

Ἀζήμιος. ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων, 2, 60, 5.

Ἀηδία. πολλὰς ἀηδίας παρέχειν, molestias creare. 5, 50, 8.

Ἀὴρ ἐκ τῶν νεφῶν πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, aër caliginosus, caligo, 18, 3, 7. δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης, quum densa aëris caligo prospectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione* τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 *et* 11 *sq.* 15, 16, 5.

ἀήττητος δικαστὴς, inexorabilis, 5, 41, 3. *ubi alii codd.* ἀπαραίτητος *habent, quod nos secuti sumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὔκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθέμιτος εὐχὴ, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, *et omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατικὴ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (*i. e.* ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi posterius vocab. interpretationis caussa a grammatico adjectum videtur, neque vero id satis apte; certe gravius quid Polybius* τὴν ἀθεσίαν *dicere consuevit, quam* ἀβεβαιότητα, *id est,* levitatem et inconstantiam.

Ἀθετεῖν τὴν πίστιν, (*oppos.* τίθεσθαι) fidem deserere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Sic* τὰς πίστεις, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τυχόντες ὧν ἠξίουν, ἠθέτησαν ταῦτα, παρασπονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετεῖν, gratiam et fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετεῖν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promissum, 30, 3, 7. τὸν μερισμὸν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἠθετῆσθαι, sublatos, revocatos esse, *ibid.* ἀθετεῖν (*intellige* τὴν πίστιν) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένοις, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. τὸ ὑπεραῖρον ἀθετείσθω, quod modum excedit, prorsus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppos.* δεδόσθω συγγνώμη, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* ἀθετεῖν.

Ἄθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. δόξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληταὶ ἀληθινοὶ, τέλειοι, τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. strenuos probatosque bellatores.

Ἆθλον. τὰ ἆθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 15, 8, 11. ἆθλα ἐκτίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingressus absque tumultu, 8, 31, 1.

Ἄθραυστος, illæsus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζειν. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis summa mali, 4, 32, 2. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι πάσας, *active,* contraxisse, contractas habere copias, 5, 62, 4. *nam ex communi refertur ad* τὸν Πτολεμαῖον, *et est inter duo verba activa; nisi intelligamus,* τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀνασπομοῦν τὰς διόρυγας *&c. quod tamen non videtur. Sic* ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. *nisi ibi cum cod. Aug.* ἤθροιζον *scribendum, quod dant omnes ibid. vs. 3. cf.* συναθροίζειν.

Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὅπλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, *adv.* simul, prorsus, omnino; πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες. *Fr. gr.* 28.

Ἀθρόος et ἄθρους.—" ἄθρους, 1, 49, 6. *vertunt* confertus: *nihil impedit, quominus intelligamus silentio; quo sensu et ipso h. v. dicitur Hesychio.*" *Ern. At constanter vocabulum istud Polybius usurpat pro* confertim incedens, conferto

agmine, junctis viribus, confertis ordinibus; *quæ notio et percommode loco citato convenit. Nempe primum* conferta classe *navigaverat consul; sed ubi versus Drepana venit, paululum diremta fuit, ut nonnisi singulæ naves alia post aliam portum intrarent, adeoque potestas daretur hosti ab opposita portus parte cum sua classe exeundi.* τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 3, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. *ubi opponitur* χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμμείναντες, 4, 58, 1. *ubi opp.* διέῤῥεον. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, 4, 64, 6. ἄθρους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. *opp.* κατὰ μέρος κινδυνεύειν. *Adde* 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. ὁ ῥοῦς εἰς τὴν συνεχῆ θάλατταν ἄθρους ἐφέρετο καὶ πολὺς, confertim et magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum despondere, 3, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυρογλωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas *scriptoris*, 8, 12, 1.

Ἀθῶος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῶον ἀφιέναι, illæsum, sine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῶος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. *i. q.* ἀζήμιος *vs.* 5.

Αἴγειρος, ἡ, populus arbor. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Αἰδεῖσθαι. τὸν Κότυν αἰδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος, Cotyi honorem habituri, Cotyn sibi conciliaturi, 30, 12, 4. *An* ἐνδούμενοι?

Ἀΐδιος πόλεμος, 4, 45, 1. *et vs.* 5. *ubi vulgo* ἴδιος. ἀΐδιος εἰρήνη, 13, 9, 3.

Αἴθριος καὶ λαμπρὰ ἡμέρα, serena dies, 4, 78, 6.

Αἴθυγμα, fomes, scintilla. αἰθύγματα, τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐμμένει, 4, 74, 8. βραχέος αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης, 20, 5, 4. ἐγκαταλείπουσιν ἰσχυρὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας αἰθύγματα. 4, 35, 7.

Αἰκάλλειν τινὰ, blandiri alicui. 16, 24, 5. 5, 36, 1. *ubi Polybio verbum hoc restituimus.*

Αἰκία, cruciatus qui supplicium præcedit, 1, 80, 8. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτῷ, omni cruciatus genere eum adfecerunt, 1, 88, 6. πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας προσέφερε, 17, 17, 4. supplicium cum cruciatibus, 1, 85, 2. 5, 54, 3. πᾶσαν αἰκίαν ἐναπεδείκνυτο, omni sævitate grassatus est, 16, 1, 2. *ubi ad templorum potissimum vastationem* et mutilationem statuarum *respicitur, ut sequentia ostendunt; conf.* αἰκίζεσθαι.

Αἰκίζεσθαι, *verbo medio,* cruciare. αἰκισάμενοι αὐτοὺς ἀπέκτειναν, cruciatos occiderunt, 1, 80, 4. *scil. amputatis manibus, auribus, naso, cf. vs.* 13 *sq.* αἰκισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκίαν ἀπέκτειναν, omni cruciatu adfectos occiderunt, 26, 2, 13. *Et de rebus inanimatis,* αἰκίσασθαι τὰ ἀναθήματα τῶν ἱερῶν, in templorum donaria sævire, *sc. mutilando, comburendo, aut quovis modo corrumpendo,* 5, 11, 7. *conf.* αἰκία. *Passive,* αἰκισθέντες, cruciati, cum cruciatu necati, 11, 30, 3. *scil. virgis cæsi et percussi, cf. vs.* 2. Sic αἰκισθεὶς διεφθάρη, 1, 69, 5. *de servo fugitivo, qui more Romano virgis cæditur priusquam securi percutiatur.*

Αἷμα. ποιεῖν αἷμα καὶ φόνους, 15, 33, 1. *ubi perperam* ἅμα *pro* αἷμα *habent MSti.* τόπος πλήρης αἵματος, φόνου, νεκρῶν, 15, 14, 1. αἵματος ἐγγεύεσθαι, sanguinem degustare, 7, 13, 7.

Αἱμασιὰ, ἡ, sepes ex vepribus, 18, 3, 1.

Αἱμόφυρτος, cruore respersus, 15, 14, 2.

Αἰνίττεσθαι, innuere, significare. αἰνιττόμενος τὰ κέρατα τὸν Ἰθωμάτην καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, 7, 11, 3. τοῦτ᾽ αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι *&c.* 10, 19, 5. αἰνιξάμενος τὴν ἀλήθειαν, fabularum involucris

veritatem significans. 34, 11, 20.

Αἲξ ἄγριος, 12, 3, 9. αἶγες ἄγριαι, 12, 3, 8.

Αἰπόλος, caprarius, 5, 76, 3.

Αἱρεῖν, capere. κατὰ κράτος αἱρεῖν πόλιν, *cum sæpe alias, tum* 14, 9, 4. *ubi* ᾕρει *restitui, pro vulgato* ᾖρε *vel* ἦρε. ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio colligit, evincit, rationi consentaneum est, ipsa ratio docet, 6, 5, 5. *usitata philosophis formula.* αἱρεῖσθαι, eligere. τὰ Περσῶν εἵλοντο, 4, 31, 5. 4, 53, 7, *&c.* οὓς ἂν ἐπὶ στρατηγίᾳ (*mendose vulgo* στρατοπεδείᾳ) αἱρήσωνται, 38, 5, 7. τούτοις εἵλοντο συμμαχεῖν, horum societatem elegerunt. 2, 23, 2. *i. q.* προείλοντο.

Αἴρειν, tollere. συνθήματος ἀρθέντος, sublato signo, *e navi imperatoria,* 1, 27, 10. *conf.* σύνθημα. τὸν πόλεμον ἆραι, tollere, deponere, abolere bellum, finem bello facere, 11, 5, 6. *Sic* τὰ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρὸν, 2, 44, 1. *Eodem modo* ἀναιρεῖν τὸν πολ. 9, 11, 2. *Corrupte* ἀρθεὶς *præferebant veteres libri* 1, 86, 1. *pro* αὖθις.

Αἵρεσις. 1) electio; optio data *inter duo proposita.* κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρατοπέδων αἵρεσιν, 3, 14, 4. 2, 3, 2. δυσχερῶς ἤκουον τὴν αἵρεσιν τῶν προτεινομένων, 3, 20, 9. αἵρεσιν αὐτῷ προὔτεινε τοιαύτην, 3, 103, 7. 24, 12, 9.

2) studium literis impensum. αἵρεσις ἑλληνικὴ, literarum Græcarum studium, 40, 6, 3. προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, hortari omnes ad studium, ad studiosam lectionem commentariorum hujusmodi, 1, 1, 1.

3) institutum quodvis, ratio quam quis tenet, consilium quod quis sequitur: τὸ μεγαλόψυχον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, generositas instituti Romanorum, 1, 20, 11. ἡ Ῥωμαϊκὴ αἵρεσις, institutum Romanor. 32, 9, 11. ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt instituta Achæorum, 2, 39, 5. τὸ ἀγεννὲς τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ, 2, 56, 9. μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως, 5, 1, 9. 18, 31, 6. οὐδέποτε ταύτην ἐσχηκέναι τὴν αἵρεσιν ὅτι δεῖ *&c.* 18, 20, 4. αἵρεσις καὶ δύναμις, consilium et robur, 2, 35, 8. ἡ αἵρεσις Τιμαίου, Timæi ingenium atque studium, 12, 24, 1.

4) voluntas, studium, favor, et propensus animus in aliquem: ἡ αἵρεσις *Philini et Fabii, historicorum, est* studium partium quas uterque secutus est, *alter Pœnis favens, alter Romanis,* 1, 14, 2 *sq.* ἔπταισαν τῇ πατρίδι διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἵρεσιν, 2, 61, 9. ἡ Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσις καὶ μεγαλοψυχία, studium, benevolentia, 3, 98, 9. ἀπελογίσατο τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχει πρὸς τὸ ἔθνος, 4, 72, 6. τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν ἀπεδέξατο φιλοφρόνως, nostram voluntatem, amicum studium, 16, 20, 7. (*possis et ex num.* 3. *generatim interpretari* nostrum consilium, *simul tamen includitur* benevolentiæ *significatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum studium et animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium sectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἱρετισταὶ, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *sq. et vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον, satius esse, 1, 54, 4.

Αἴσθησις. διεφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7.

Ἀΐσσω. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν, 36, 6, 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quæstus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *præsertim* obscæna convicia

in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. αἰσχρὰ ψυχὴ, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petere, sibi petere. αἰτεῖσθαι συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος, 28, 11, 7 *et* 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid. vs.* 7. ἔκδοτόν τινα αἰτεῖσθαι, postulare ut aliquis sibi dedatur, 3, 34, 8. *Passive*, αἰτούμενος πολλάκις ὑπ' αὐτῶν, tametsi sæpe ab eis flagitaretur, quamvis sæpe hi ab eo petiissent, 27, 12, 2.

Αἰτία. ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι, caussæ externæ, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν, accusari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione*, 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa sunt, rei, sontes, 11, 27, 3. *Corrupte* αἰτίαν *erat in cod. Peiresc. pro* αἰκίαν, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. πάντες ᾐτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς *&c.* 3, 103, 3.

Αἴτιον, caussa efficiens. μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τούτου δ' ἐστὶν αἴτιον, ὅτι *&c.* 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἴτια, 4, 40, 4. πλείω δ' ἂν εὕροι τις αἴτια δι' ἃ, 3, 108, 4. *mendose vulgo* πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστραφῆναι τὴν βασιλείαν, præcipua caussa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὴ νομιστέον αἰτιώτατον γεγονέναι τῆς κατορθώσεως, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. *&c.*

Αἰχμαλωτὶς, ἡ, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. ἡ αἰχμάλωτος ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1, 16, 9. αἰχμάλωτα γράμματα, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q.* ἑαλωκότα, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra,* suspensam esse, sublimem pendere. 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas situs, parum opportunus situs, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. ἀκαιρία καὶ πολυποσία, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet et nihil mali suspicatur, simplex, 3, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic et rescripsi* 2, 9, 3. *pro vulgato* κακῶς. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, spinosus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος χώρα, sterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fœm. de muliere* cui velamen detractum est, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως διακεῖσθαι πρός τινα, implacabilem esse alicui, 11, 29, 13. ἀκαταλλ. ἔχειν, 18, 20, 5. τινὶ, 12, 7, 5. πρὸς τινὰ, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκατάλληλοι τόποι, loca quæ figura inter se differunt, *ni potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3.

Ἀκατάπαυστος. ἀκατάπαυστοι στάσεις, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως καὶ φυσικῶς, sine opera humana, nulla arte, ipsius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* ταραχὴ, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic* ἀκαταστασία τῆς βασιλείας 31, 13, 6. *est* turbatus regni status. 2) inconstantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconstans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτριπτος χορηγία, *vel* ἀκατάτριπτα χορήγια, commeatuum copia inexhausta. 3, 89, 9.

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. τὰ

μέγιστα τῶν ἀκατίων *ad belli usum instruxerunt Pœni*, 1, 73, 2.

Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæsus, illibatus, intactus. ἡ τῶν Μεσσηνίων χώρα μόνη ἀκέραιος διεμεμενήκει, sola illæsa, intacta manserat, 4, 5, 5. ἀκέραιοι ἔμενον αἱ νῆες, (*i. q.* ἄτρωτοι) 2, 10, 2. ἀκέραιον διαφυλάττειν πόλιν, 2, 61, 4. ἀκέραιοι ἐλπίδες, integra spes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; ἀκέραιοι ὁρμαὶ, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. ἀκέραιοι νῆες, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. *Sic* ἀκέραιος φάλαγξ, 1, 34, 6. ἀκέραιοι καὶ συντεταγμένοι, recentes copiæ, 1, 40, 14. ἀκέραιοι σπεῖραι, 2, 68, 8. ἀκέραιοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, corporibus et animis recentes, 15, 16, 4. *Sic* ἐλπὶς ἀκέραιος, 6, 9, 3. *potest quidem* spes integra *verti, ut supra; sed et commode* spes recens, nova, adhuc non tentata. 3) sincerus, intemeratus, nulla re extrinsecus adveniente corruptus. τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἐθισμοῖς, civitates instituta sua incorrupta servabant, 1, 13, 12. ἀκέραια ἕλη, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. ἕως μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, 22, 14, 12 *et* 15. *ubi commode Casaub.* mentis compotes *interpretatus est; sed rectius exposueris,* quamdiu sua consilia sunt secuti, quamdiu non ab aliis sunt concitati, *ut ex seqq. intelligitur.* οὐδεὶς ἀκεραίῳ χρώμενος γνώμῃ, 8, 13, 5. nemo sanæ mentis *vertit Valesius, non male; sed rectius fuerit, ni fallor,* nemo cui suo judicio licet uti, cui suum judicium sequi licet; *nempe qui non est* προκαταληφθεὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, *ut ibidem exponitur, id est, cujus judicium non transversum rapitur aut adstrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius est.*

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: ἐξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμίοις) καὶ κατάρχεσθαι τῆς μάχης, 6, 24, 9: ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι, 9, 31, 1. 9, 32, 7. πρεσβεύεσθαι, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη *&c.* rem integram relinquere, 2, 2, 10.

Ἀκεραιότης, recentes vires, 3, 73, 6. 3, 105, 7.

Ἀκίνητος. αἱ ἀκίνητοι σημαῖαι λεγόμεναι, 2, 32, 6.

Ἀκληρεῖν, miseriis vexari, misera conditione uti, *præsertim de eis* qui injuste in exsilium ejecti sunt et bonis multati. 9, 30, 3. 26, 1, 2. 31, 8, 10. οἱ ἠκληρηκότες, miseri, partim trucidati, partim in exsilium ejecti, 1, 7, 4. 30, 18, 4.

Ἀκληρία, calamitas ejus qui bonis exutus est et in exsilium ejectus vel venumdatus, 23, 8, 9.—"*Exemplis hujus vocabuli et voc.* ἀκλήρημα *a Wesselingio ad Diodor. lib. III. p.* 182. *allatis addendus locus Dicæarchi de statu Græciæ p.* 18." *Ern.*

Ἀκλυδώνιστος τῶν ἄλλων πνευμάτων λιμὴν, portus tutus et liber a fluctibus qui ab omnibus aliis ventis concitantur, 10, 10, 4.

Ἀκμάζειν. ἀκμάζουσα γυνὴ, ætate florens, 15, 25, 5. ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου κομιδῆς, tempore messis, media messe, 1, 17, 9. 1, 40, 1. τῆς ὥρας ἀκμαζούσης πρὸς τὴν συγκομιδὴν, 3, 100, 8. ἀκμαζούσης τῆς πανηγύρεως, cum celebraretur festum, 23, 10, 1. ἀκμ. τῆς συνουσίας, durante convivio, 20, 11, 5.

Ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, qui ætate erant florentissima, 6, 21, 7. ὁ ἀκμαιότατος καιρὸς τῆς ἡμέρας, opportunissimum diei tempus, 3, 102, 1. *an simpliciter* meridianum tempus?

Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.

Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adolescentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media æstate, 9, 43, 3. ἀχρειῶσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.

Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. 15, 6, 6. *&c.*

Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γράφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, 24, 5, 9.

Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς, temporum seriem sequi, 4, 28, 2 *et* 5. temporibus inservire, 28, 6, 7.

Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.

Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, insequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam consentaneam præstare dictis, 11, 10, 2.

Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 *et* 6.

Ἀκονᾶν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.

Ἀκονιτὶ, sine pulvere, sine certamine, (*etiam de re mari gesta, ut* 1, 20, 5.) sine controversia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendose plerumque* ἀκονητὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀπονητὶ *dictum putarunt nonnulli.*

Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *distinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla se recipiunt ex pugna recedentes,* 2, 30. 6. *Comitantur equites,* 3, 65, 3 *sqq.* 3, 69, 8. *Iidem sunt quos alias* γροσφομάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide* 1, 33, 9.

Ἀκόρεστος, insatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.

Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8. πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata sunt. 11, 5, 10.

οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum,* 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum caussa, 10, 5, 9. &c. (*sed et* οἱ ἀναγινώσκοντες, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὴς *dabat ed. Herv. cum MStis* 16, 37, 1. *pro quo* ὠτακουστὴς ex *Ursini conject. recepit Casaub, cum teneri fortasse alterum potuisset.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1. 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *sq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 9, 34, 2. &c. ἄκρα ἀτείχιστος, 4, 58, 5 *et* 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. *&c. Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα promontorium ad Uticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ὠφελείας, effusa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατής. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μειρακιωδῶς συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuse, ut qui se continere non posset, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, strictum jus quo ex legibus uti licet, 32, 13, 14. ("*est* τὸ ἀκριβοδίκαιον" *ait Ern.*) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate scire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβής. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβὲς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, adcuratior disputatio, 2, 16, 14.

Ἀκριβοῦν, adcurate versari, diligenter curare. τὸ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόγον ἀκριβωθὲν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii inopia, levitas, temeritas, stoliditas, 11, 8, 7. 11, 14, 3. 40, 5, 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 84, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 2, 35, 3. 2) perturbatio, confusio, turbæ, 2, 39, 8. 5, 25, 6. (*ubi perperam* ἀκριβείας *pro* ἀκρισίας *dederant codd.*) 5, 48, 5. 24, 1, 13. 30, 14, 6. 40, 2, 8. 40, 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, inconsultus; ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν προπετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 12, 7. 2) non finitus, non judicatus. ἄκριτος πολιορκία, nondum finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸς τὸν Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν αὐτῷ, non diremta caussa, non finita controversia, 4, 51, 3. ἄκριτος καὶ πάρισος συμπλοκὴ, anceps pugna, 11, 22, 9. 3) confusus, turbatus; ἄκριτος κραυγὴ, 15, 31, 1. ἄκριτα πάντα καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς, 40, 10, 5.

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεώμενοι, qui sine judicio, leviter, obiter talia spectant, 3, 31, 1. ἀκρίτως πιστεύειν, temere, re non excussa, 4, 85, 4. ἀκρίτως ἑαυτὸν προΐεσθαι &c. temere se abjicere, temere, imprudenter committere ut Romam abducaris, 27, 13, 15. —" ἀκρίτως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non discernere benefactorem ab hoste, 2, 6, 11. *nisi malis*, stulte uti amicis; *mox certe* ἀκρίτως *sic* 2, 7, 2. *dicitur* ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὐτὸν ταῖς συμφοραῖς." *Ern.*

Ἀκρόαμα, τὸ, lector *vel* cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; *præsertim de* cantoribus *usurpatur apud Polybium:* ἐπείσακτα ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ᾀδόμενα παίγνια, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4.—" *Vide dicta nostra de* Acroamatis, *ad Sueton. Excurs.* 8." *Ern.*

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant sonum strepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas instituere solent. 32, 6, 5.

Ἀκροατὴς, lector libri, 9, 1, 2. *Conf.* οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. &c.

Ἀκροβολισμὸς, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, summi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium summa fastigia, 3, 55, 9. *Conf.* ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca superne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. *cf.* ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἰτίαι γίγνονται δουλείας. *Fr. gr.* 9.

Ἀκροποσία.—" summa intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἐκπαθὴς habet ἀκρατοποσία, quod præfert Valesius." *Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ scripturam.*

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi servari debuerat librorum scriptura*, περὶ

τοὺς ἄκρους;) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροσφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de scala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9, 27, 4. —" durissima. *Huc respicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος." *Ern.* —*Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀπότομος *videtur, inclusa simul* altitudinis *notione;* præalta et abscissa petra, a summo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωρειάζουσα *ex mendosa scriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσα, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5, 54, 10. 8, 23, 3. *præsertim* aures et nasum, *nam manuum quidem amputatio separatim memoratur* 1, 80, 13. 2) instar promontorii prominere; ἐπὶ προοχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4, 43, 2. *ex Vat. et Flor. ubi vulgo* ἀκρωρειαζούσης *minus recte edebatur.*

Ἄκυρος, irritus. ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονεία, arrogantia, 5, 33, 8. ἔμφυτος *Ætolorum,* 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια, arrogantia in vitæ ratione, fastus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδών, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, scholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 *et* 9.

Ἀλείφειν. ἠλείφοντο. ungebant sese. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλείφω.

Ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix potest, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipsa re cernere licuit, 1, 84, 6. (" *Horat.* 17, 18. *cum ventum ad verum est.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὄν, id quod res est, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *usurpatur, et de* vero belli usu, *quatenus opponitur exercitationi et meditationi,* 1, 21, 3. 5. 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 10, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀληθείας περί τινος *vel* παρά τινος, 23, 14, 2.

Ἀληθεύειν, verum dicere, veritatis studiosum esse, 11, 10, 4. 12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθληταὶ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀληθινὸς βίος, vera vita, *i. e.* ipsa vitæ actio, (*cui opponuntur vitæ aliorum in historiis descriptæ, et præcepta a scriptore interspersa*) 1, 35, 9. κριτὴς ἀληθινὸς τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμοί, 2, 40, 4. ἀληθινὴν χρείαν παρέχεσθαί τινι, veram operam præstare, *nempe* ipsa re, rebus gerendis, *non solum* consilio suo, 3, 70, 5. *Quibus ex exemplis vide an explicari defendique possit phrasis illa* παρορμῆσαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11. *ubi haud sane improbabiliter viri docti suspicati sunt scribendum* πρὸς ἀληθινὴν πραγμάτων καὶ βέβαιον κοινωνίαν. ἀληθινὸς φόβος, verus, gravior metus, tempora quæ merito metum incutiunt, 3, 75, 8. μάχη ἀληθινὴ καὶ βαρβαρική, atrox et barbarica pugna, 3, 115, 2. *nempe ibi* μάχη ἀληθινή, vera pugna, *opponitur consueto generi pugnandi equitum, quod fit* ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, (*vs.* 3.) *et est velitationis quoddam genus.* ἀληθινωτάτη παιδεία, verissima institutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῶς φιλοδοξεῖν, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότι-

ῥον ἐπιδείξηταί τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. *ubi utique* ἀληθινῶν *videtur corrigendum. conf.* ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν φιλίαν. 40, 8, 7.

᾿Αλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuosa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

῞Αλις. ἐπεὶ πρεσβεύοντες ἅλις εἶχον, 5, 60, 1.

῾Αλίσκω. ἥλω et ἑάλω, captus est, 16, 7, 2 *et* 4 *et* 6. *Pleonastice,* οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

῾Αλιτενής, vadosus, humilis, *de mari,* 4, 39, 3.—"*Vide de h. v. Cl. Wesseling. ad Diodor. I. p.* 211. *et Cl. Rhunken. ad Timæi Glossar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis considerandus.*" *Ern.*

᾿Αλιτήριος, ὁ, flagitiosus, pestifer homo, 32, 21, 3.

᾿Αλκή, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. *Fr. gr.* 11.

῎Αλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. &c.

᾿Αλλά, *pro* ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς *&c.* non aliis usus est præter ea quæ *&c.* 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς *&c.* ad nil aliud nisi, 18, 24, 5. *ubi quod Suidas* ἀλλ' ἢ *habet, Polybio id non obtrudendum.* οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

᾿Αλλαγή, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

῎Αλληλος. *Pro* κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. *aut* κατ' ἀλλήλας *scribendum, aut una voce* καταλλήλους; *refertur enim* ad τὰς σπείρας; alias post alias eadem linea locavit. *Rursus* 28, 14, 11. *pro* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις *legendum* τὰς καταλλήλους πρ. *aut* τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις. *Conf.* κατάλληλα, et κατάλληλος.

᾿Αλλοῖος; γλώττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. *In compar. usurpari amat;* ἀλλοιότερος, diversus, alius, longe alius, diversi generis, diversæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. *Fr. gr.* 59. *præsertim in partem deteriorem,* 2, 50, 8. *ubi* ἀλλοιότερόν τι *Polybio restituimus pro mendoso* ἀλλ' ὕστερόν τι. *Sic* ἄλλως *pariter in malam partem accipitur, quod vide.*

᾿Αλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

᾿Αλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

῎Αλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολάς, 2, 65, 6. ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abesse poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγούς, 10, 37, 2. *articulus a Casaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam significat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἄλληλος, 6, 57, 3. *Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *Bene Casaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *restituit. Mendose* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

᾿Αλλοτριάζειν, alieno animo esse, 15, 22, 1.

᾿Αλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

᾿Αλλότριος. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta sunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adversæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab instituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολεμικῆς χρείας, insuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενής, infensus, animo alienato, 24,

8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Historia sunt alienissima. 3, 47, 6.

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, simultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diversæ nationis, extraneus. *Conf.* φῦλον, et ὁμόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *sunt populi qui non sunt Italici*, 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *sunt Græcis*, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλοις δυνάμεσιν, diversarum gentium militibus *usus est Hannibal*, 3, 61, 5. 24, 9, 5.

Ἄλλως. 1) οὐδ᾽ ἄλλως εἰπεῖν οὐδένα πέπεισμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματαίως, ὡς ἔτυχε, *temere*, 3, 38, 3. 3) ἄλλως περ καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τε *mutandum videtur.* ἄλλως τε καὶ, 9, 39, 4. *ubi particula* καὶ, *cum abesset a MStis, ex conject. adjecta est a Casaub.* 4) ἄλλως, *in tristiorem partem; scilicet* aliter quam pro spe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῇ, 3, 109, 10. ἐὰν δ᾽ ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

Ἄλξεις *mendosa olim scriptura* 5, 68, 1. *pro* ἄλις.

Ἀλοᾶσθαι. ἠλοήθησαν, protriti, conculcati sunt, 10, 12, 9. (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendose* ἠλογήθησαν *libri.*

Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

Ἀλόγημα, absurditas, error, absurde et imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, absurditas, temeritas; absurde, temere, repugnanter, præter rationem et contra rationem dictum aut factum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βοηθείας, 1, 10, 3. 1, 11, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice sequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. 5, 107, 7. 10, 23, 6. 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *ubi* contemtum *interpretatus erat Casaub.* 2) confusio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) silentium, tacitus stupor, 36, 5, 4.

Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, stoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira et furore, 2, 30, 4.

Ἀλόγιστος, inconsideratus, imprudens, stultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ νωθρὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστώτερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

Ἀλογίστως, imprudenter, stulte, præter et contra rationem; εἰκῇ καὶ ἀλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

Ἄλογος, absurdus, a ratione alienus; ἄλογοι οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναὶ, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

Ἀλόγως, temere, sine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, nescio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

Ἀλύειν. ἀλύων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

Ἁλυσιδωτοὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

Ἅλυσις. εἰς τὴν ἅλυσιν ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἅλυσιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἁλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8.

Ἀλυσιτέλεια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλυσιτελὴς, inutilis, *id est*, noxius, perniciosus, damnosus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3.—" *ut apud Cic. de Inv.* 1, 49. inutilis *civis, pro* pernicioso." *Ern.*

Ἅμα, simul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*scil.* γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes simul sumti; νῆες ἅμ' ὀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. simul hoc et illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, *absque præcedente* ἅμα μὲν, *v. c.* ἀβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. ἀχανεῖς, ἅμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, simul hoc et illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντείχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phrasi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quæ natura posterior videri debebat, velut* προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. 3, 5, 3. 5, 3, 6 *sqq.*

ἅμα *seq. dat.* cum, simul cum; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. *et sæpe alias;* ἅμα τούτοις, eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἅμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *scil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἅμ' αὐτῷ φυγόντας *restituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διαυγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *et sic sexcenties cum dat. et infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἅλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον φυλάκιον προσμίξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Casaubonus. Non solum vero accusativus cum infinitivo post* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus casus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *sed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν *&c.*

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices MSti* 2, 38, 4. *Vicissim pro* ἀλλὰ *mendose dant* ἅμα, 4, 45, 6.

Ἅμαξα. δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις εἷλκε, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἁμάρτημα γραφικὸν, scribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obscurare; τὴν δόξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

Ἀμαχητὶ, 10, 14, 13.

Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. *ubi Casaub.* in frumento mutuum faciunt; *puto,* alternatim *alias invehunt, alias evehunt, nempe adjicitur,* ποτὲ μὲν εὐκαίρως διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.

Ἄμειψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, sine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

Ἀμετάθετος ἐπιβολὴ, pertinax con-

silium, a quo nullo pacto absistere volumus, 2, 32, 5. ὁρμὴ, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

Ἀμετάκλητος ὁρμὴ, effusus impetus, 37, 2, 7.

Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσεται πίστις, numquam pœnitebit eos præstitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὁλοσχερὴς ἀμηχ. περιέστη αὐτοὺς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγεν αὐτοὺς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. *ubi Ursinus* ἐν ἀμηχανίᾳ *ediderat, ex ingenio, ut videtur.*

Ἅμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἅμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς εἴς τινα εὐεργεσίας, 3, 98, 10.

Ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοίαις ἁμιλλωμένων, 6, 18, 3.

Ἀμιξία, confusionem *interpretatur Ern. minus recte; est* status rerum ubi nulla sunt mutua commercia, ubi non communicant inter se homines, 1, 67, 3 *et* 11. *ubi bene Casaubonus* separata consilia *vertit; nempe quod nec inter se communicarent seditiosi, quippe sermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus et probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo et monuit idem Ernestus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

Ἄμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

Ἄμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτεως, recessus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. *cf.* Ἀνάπωτις.

Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, subvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, si quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, studentes ulcisci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulcisci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adversus hostem, repellere, 3, 53, 6.

Ἀμυντήριον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφήριστος, dubius, anceps. ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ᾽ αὐτῷ φυγόντας *mendose vulgo edebatur* 23, 2, 5. *pro* ἅμ᾽ αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, litigare, περί τινων, 40, 10, 2.

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 33, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur cursus aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνέταττε, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἠμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. *et nude* τινὸς, *per ellipsin præpositionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινὸς, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere se dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, contro-

versiæ, 1, 68, 11. 1, 80, 12. 12, 16, 4 *et* 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio restituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, dissidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Ἄν. 1) *pro* ἐὰν *positum, cum indicativo construitur rariori usu* 9, 31, 2. 2) *i. q.* κἂν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum,* 2, 56, 10. 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phrasi,* 18, 18, 1. *temere omissa ab editoribus,* 2, 56, 2. *temere adjecta,* 3, 1, 6. 1, 1, 1. *Ubi in protasi præcessit conjunctio* εἰ, *in apodosi promiscue vel adjici vel omitti potest potentialis particula;* 4) *Alii usus:* ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, 9, 3, 5. *ubi satisne sana sint illa verba* ἂν δοκῇ παρέχειν, *dubitare licet.* οἵων γὰρ ἂν δέκα τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi* συμβαίνῃ *ex Suida recepi pro vulgato* συμβαίνει, *quod vide an teneri debuerit legendumque* ἀνὰ δέκα *pro* ἂν δέκα, *ut* ἀνὰ δέκα *sint* deni.

Ἀνά. 1) *de tempore,* ἀνὰ ἑκάστην (*vel* ἀν' ἑκάστην) ἡμέραν, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q.* καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6.) 2) *de directione motus,* sursum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverso flumine, 3, 75, 3. 3) secundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, *ex Reiskii emendatione, pro vulgato* ἅμα, 3, 37, 1. 4) *distributive, de numeris;* ἀνὰ τέτταρας, quaternos, 2, 10, 3. ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 1, 16, 2. 2, 24, 13. ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους, alias ter mille, alias quinquies, semel etiam decem millia, 10, 46, 3. ἀνὰ μέρος, alternatim, sua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf.* ἂν *in fine.*

Ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6.—"*nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis descendere.*" *Ern.* εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον *perperam olim erat editum pro* ἐνέβαινον, 2, 62, 6. *Sic* ἀνέβαινε *mendose pro* ἐνέβαινε, 5, 68, 3. *De flumine usurpatum, est* augeri, intumescere; *vide* προσαναβαίνειν.

Ἀνάβασις, adscensus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις, 5, 8, 2.

Ἀναβάτης, sessor, *de equite;* οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, *proverbialiter dictum,* 21, 12, 9.

Ἀναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τεῖχος, milites jubere murum conscendere, 7, 17, 9. ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, in scenam produxit, *i. e.* omnibus conspicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

Ἀναβλύειν, scaturire, ebullire, 34, 9, 7.

Ἀναβοᾶν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem postularunt, 1, 33, 4. ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in vestigio, 8, 32, 3. ἀνεβόα τις, βοήθεια, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

Ἀναβολή, 1) adscensus; *cum* ipsa adscensio; *tum* via qua adscenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. τῶν Ἄλπεων, 3, 39, 9. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 3, 50, 1. αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ, 5, 54, 7. τὴν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, ascendere, 3, 50,

3. 2) dilatio, mora; οὐδ᾽ ἡντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, *Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3.

Ἀναγγέλλειν τι τινὶ, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. τὶ πρός τινα, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*sive de terra in naves, sive e mari in terram, sive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf.* ἀναφέρειν, ἀνακαλεῖν, ἀναπέμπειν.) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic passive,* ἀνάγεσθαι δεδεμένον 40, 4, 2. 2) ἀνάγειν τε εἰς παρασπόνδημα, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf.* ἄγειν. 3) ἀνάγεσθαι, vela dare, oram solvere, navi *vel* cum classe proficisci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. ἀνάγεσθαι ἐπί τινα, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν *mendose scriptum videtur* 3, 5, 7. *pro* ἀγαγεῖν, *in quod consentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, *sic consentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi* ἀναρτηθεῖεν *ex conject. correxi.*

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖος καὶ συγγενὴς, 5, 71, 2. χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι, majoris momenti operam alicui præstare, (*rendre des services essentiels,*) 12, 5, 1. ἀπονεύειν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, secedere de via necessariæ cujusdem functionis caussa, corporis deonerandi caussa, 5, 56, 12. δαψιλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινὶ, 1, 18, 5. εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν, modica, sufficiens copia commeatuum maxime necessariorum, 1, 18, 11. τὰ ἀναγκαῖα, res magni momenti, 2, 35, 6. ἀναγκαιότερα καὶ συμφορώτερα λέγειν, 5, 49, 6. τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, potius ducere, 4, 61, 5. ἀναγκαιότατα, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q.* κυριώτατα *ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα, res quæ hominibus carissimæ esse solent, 4, 61, 10. ἀναγκαιότατοι καιροὶ, tempora maxime necessaria, periculosissima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύεσθαι, populi consensu opus est senatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης πρός τινα, necessitudo, cognatio; *de adfinitate,* 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro* ἀναγκαιότητα 4, 48, 9. *editum erat* συγγένειαν.

Ἀναγκαίως καὶ φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ necessitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ᾽ ἀνάγκην, *i. q.* βίᾳ, vi, necessario, *active:* 1, 37, 7. *passive,* necessitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*si vera scriptura*) servi, 39, 2, 4. 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum est quantum valeat usus,*) 10, 47, 6 *sqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν κήρυγμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 *et* 9.

Ἀναγράφειν, scribere, perscribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de historico,* 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De consignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis,* 12, 11, 5.

Ἀναγραφὴ, recensio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφὴ, scriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *sq. et vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν

ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, i. q. ἀνάγεσθαι, oram solvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 *et* 6. 2) *sigillatim* reditum *videtur significare*, 1, 46, 7. *εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν.* 3) *αἵματος ἀναγωγὴ*, sanguinis rejectio. *crachement de sang*, 2, 70, 6. 4) *i. q. ἀγωγὴ*, disciplina, institutio; *πεφευγὼς τὴν Κρητικὴν ἀναγωγὴν*, 33, 15, 5.

Ἀναγωγία, *ἡ τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένη*, rusticitas, ruditas, 7, 10, 5. *vulgo ἀγωνία mendose.*

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp. τῷ πολιτικῷ*) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q. ἀδαὴς vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite et *ἀναγώγως.*

Ἀναδασμοὶ γῆς, divisiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. *et nude ἀναδασμοὶ*, 4, 81, 2 *et* 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) ostendere, declarare, demonstrare. *τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες*, facem ostendentes, tollentes, 8, 30, 10. *ἀναδείξαντες αὑτοὺς, pro ἑαυτοὺς*, ex occulto coorti, ostendentes se hostibus, 2, 67, 1. *πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν*, 2, 46, 5. 11, 29, 3. *ὃν ἀνέδειξαν εὐεργέτην αὑτῶν*, publice prædicaverant, 1, 80, 12. *ἀναδεδειχὼς ἑαυτὸν βασιλέα*, regem se renunciaverat, 4, 48, 3. 4, 51, 3. *conf. ἀνάδειξις.* 2) reddere aliquem *talem; Πλεύρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα δυναστῶν ἀναδεδείχατε*, 22, 4, 3. *i. q. πεποιήκατε vs.* 2.—" reddidistis, *quod alias est ἀποδεδείχατε.*" *Ern.* 3) *ἀναδεδειγμένος*, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *Corruptus aut defectus est locus* 32, 19, 9. *τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεικνύειν.*

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In verbo med.. ἀνεδεῖτο et ἀνεδήσατο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς*, 1, 28, 7. 3, 96, 6. 16, 6, 13. *In passivo, notione act. vel reciproca; ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν*, navem e sua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδειξις τοῦ διαδήματος, solennis assumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbustivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) suscipere, in se recipere, sustinere, *veluti πράξεις*, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic et ἀνεδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὑτὸν*, 8, 17, 4. *ἀναδέξασθαι πόλεμον*, bellum suscipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. *πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμέναι τὸν πόλ.* quæ bellum generose sustinuerant, 1, 82, 8. *ἀναδεξάμενος πολιορκίαν*, qui obsidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. *εὐγενῶς ἀναδέχεσθαι τὰς περιπετείας*, 3, 4, 5. *πολλὰς ἀναδεξάμενος χιόνας καὶ ταλαιπωρίας*, sustinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. *πᾶν βουληθῆναι ἀναδέξασθαι*, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. 2) recipere alicui, spondere, polliceri; *cum dat pers. et accus. rei, ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν*, 11, 25, 9. *Sic et* recipere pro alio, polliceri pro alio; *πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προστραττόμ.* 39, 1, 6. *si modo sana ibi et integra oratio. Rursus cum fut. infin. ἀναδεχόμενος ἐγχειρεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν*, 5, 74, 7. *περὶ τῶν ἑξῆς ἀνεδέχετο μελήσειν αὐτῷ*, 10, 6, 6. *πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος*, 32, 4, 3. 3) sponsorem fieri pro aliquo; *τὸν Μεγαλέαν Λεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων*, 5, 16, 8. *cf. c.* 15, 9. *et c.* 27, 1 *et* 4. 4) exspectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) *ἀναδεξάμενος* (*scil. τὸν λόγον*) *ἔφησεν*, suscipiens sermonem, *prenant la parole*, 18, 20, 1. *Pro olim vulgato ὧν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἠβουλήθη* 33, 5, 5. *correxi ὧν οὐδ' ἀνέχεσθαι.*

Ἀναδιδόναι. 1) distribuere, *inter plures*, 2, 33, 4. 5, 64, 1. 2)

offerre, tradere, (*etiam uni soli; Gallice présenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei consilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phrasis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν, 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf. et* ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga salutem petere, 29, 7, 1.—"*sed corrige* ἀπεδίδρασκεν." *Ern. Ego vero, cur sollicitandum sit illud verbum, quamquam non adnotatum Lexicographis, non video.*

Ἀνάδοσις, *3, 57, 8.*—" de cibis in cœna distributis, *ut apud Athen. et alios; verterim* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero,* digestio ciborum.

Ἀναδοχή, sponsio pecuniæ, *5, 27, 4.* (*i. q.* ἐγγύη *vs. 7. et cap. 28, 6.*) *conf.* ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομή, receptio, facultas sese recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, κοὐ σφαλλοίμεθα, *Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, castra movere, progredi, proficisci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, instituta perquisitione de proditione, 4, 33, 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῃρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθέν, conquisitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγή, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, castra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι,) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum classe proficisci, 5, 110, 5. χρησάμενοι κατὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, singulis diebus castra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν ἐγίνοντο, *Fr. gr.* 15. iter *vel* profectionem parabant, *vel* castra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναθαῤῥεῖν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

Ἀναθήματα, τά, templorum donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαί, 27, 15, 3. —"*sunt in* statuis, imaginibus, coronis." *Ern.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, sufflari, inflammari, augeri, *de odio,* 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνέδην, *ut alibi fecimus.* (*Conf.* ἀνέδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam possit, ob locum mox ad vocem seq. citandum.*

Ἀναιδής. παύεσθαι τῆς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *ubi MSti quidem* ἀναίδης *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rursus ex* ἀνέδην *detortum nobis visum est.* ἡ ἀνέδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo* αἱ ἀνέδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II. p. 586. lin. 51. ed. Wessel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ πρὸ τοῦ καλά, superiora præclare facta evertere, delere; " (irritas reddere superiores victorias;" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, dissolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πόλεμον ἀνῃρηκέναι, cum putarent sustulisse, confecisse se bellum *cum Romanis,* 9, 11, 2. *conf.* αἴρειν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκρούς, tollere et sepelire mortuos, 5, 86, 2. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro suscipere, inferre, 20, 5, 3. *Fr. hist.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, sepultura mortuorum, 5, 86, 4 *et* 8.

Ἀναισχυντεῖν, impudentem esse, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non respondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obscœnitas vitæ, obscœni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obscœnarum scriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως κολακεύειν, sine pudore, 28, 4, 9.

Ἀνακαθαίρειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀνακάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀνακαλεῖν. ἀνακαλεῖσθαι *et* ἀνακαλέσασθαι τινὰ, *verbo medio*, 1) ad se vocare, *de magistratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad se vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad consessum magistratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic Casaubonus* τοὺς ὑπάτους ἀνακαλεσάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus est* consules vocatos in senatum; *ubi rectius fuerat* invocantes consules, cum clamore eos obtestantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Passive*, ἀνακληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. οἱ ἀνακεκλημένοι, *Romam* evocati *Achæi et alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀνακαλύπτειν τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀνακάμπτειν δὶς ἢ τρὶς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀνακινεῖν τινα, excutere aliquem, studiose exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀνακλᾶν. ἀνακλᾶται εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, summa rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur cursus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀνακλήρωσις *scriptum maluerat Reiskius* 5, 93, 6. *pro* ἀναπλήρωσις, *quod vide.*

Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, solennis proclamatio et inauguratio regis, *qui hactenus sub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀνακλίνω, discumbere facio, locum in lectulo adsigno, 31, 4, 5.

Ἀνακοινοῦν. ἀνεκοινοῦτο τῷ συνεδρίῳ τί δέον ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum proposuit, 11, 26, 2.

Ἀνακομιδὴ, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. *&c.* ἀνακομιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀνακομίζεσθαι. *Verbo medio;* σπεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ Φρούριον τοῖς Δυμαίοις, recipere castellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo pass.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere *e naufragio*, recipere se aliquo *e pugna parum prospera*, 1, 38, 5. 3, 74, 8.

Ἀνακράζειν. πάντες ἅμα ἀνακραγόντες, 36, 5, 3.

Ἀνακρεμᾶν. ἀνακρεμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἴς τινα, 8, 21, 3.

Ἀνακρίνειν τινὰ, excutere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πράγματος. 8, 19, 6. 8, 21, 1.

Ἀνάκρισις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

Ἀνακρούεσθαι, incipere orationem; ἔτι αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουομένου, 4, 22, 11. —"*Proprie de* prolusione musicorum; *unde Plato transtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγον ἀνακρούεσθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus est cum multis Polybius.*" *Ern.*—*Ejusdem usus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemst. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm. p.* 161. *lin.* 29.

ed. Franc. et p. 790, 46. *et p.* 996, 16. *Philostr. p.* 861, 11. *Euseb. Hist. Eccl.* 7, 25.

᾿Ανακτᾶσθαι, 1) recipere, τὴν ἀρχὴν, 3, 5, 2. τὰ πράγματα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 *et* 6. 2) reficere recreare, (*ut* ἀναλαμβάνειν) σώματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιπετειῶν ἐλαττώσεις, 10, 33, 4.

᾿Ανακύκλωσις πολιτειῶν, conversionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

᾿Ανακύπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1.— "*Exempla plura metaphorici in hoc verbo usus congessit Dorvill. ad Charit. p.* 177." *Ern.*

᾿Αναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 8, 1. τὴν σφετέραν δύναμιν, suas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας νεανίσκους ἀναλαβόντες, receptis militibus qui in Africa manserant, 1, 36, 12.

2) accipere, *copias educendas*, secum sumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. *&c.* *Eodem pertinet* τὴν σκευὴν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαμβ. εἰς τὴν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) suscipere; *variis modis; veluti* ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam suscipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, suscipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 22, 8, 1. πόλεμον, bellum suscipere, *sive ab aliis factum sit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *sive priores ipsi arma capiamus, ut* 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβάνειν φανερῶς τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, suscipere librum, *id est* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus sumere, *ut est* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes suscipere, *id est*, adsciscere, sibi parare, addiscere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. sibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, suscipere personam historici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*scil.* ἐκ τῆς ταλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipsin pronom.* ἑαυτὸν, se recipere, convalescere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, cursum navis inhibere, 16, 3, 4.

Reiskius 39, 2, 7. *ex codicis Peiresciani præscripto* καὶ λίαν ἀνειλήφει *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem visum est.*

᾿Ανάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

᾿Αναλογίας, *i. e.* τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἔννοιαν ἔχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

᾿Αναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 5, 109, 1.

᾿Αναλύειν, (*i. q.* ἀπολύειν,) abire, redire, (*in castra,*) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε, 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ᾗπερ ἧκε, 4, 68, 4.

᾿Ανάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

᾿Αναμάχεσθαι τὴν περίπτειαν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

᾿Αναμὶξ ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μαχὴν, promiscue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεπτωκότες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ γενέσθαι, promiscue manum conserere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter se permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi possit scriptura probatorum codi-*

cum veterum, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, *pro quo ex Bav. editum est* ἀναμὶξ ἅμα τέκνοις, 2, 56, 7.

Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων περιπετειῶν ἀνάμνησις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπὶς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀνανδρία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

Ἄνανδρος πρᾶξις, 5, 81, 1.

Ἀνάνδρως, 1, 11, 5. 3, 94, 4.

Ἀνανεοῦσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (*conf.* προσανανεοῦσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.

Ἀνανεύειν, 1) negare, repulsam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανενευκὼς, erectus, in altum eminens, sursum spectans, 1, 23, 5. (*coll. cap.* 22, 8.) 18, 13, 3.

Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 *sq.*

Ἀναντραγώνιστον σθένος, invictum robur, *Fr. gr.* 57.

Ἀνάντης, arduus, *pro* προσάντης *habet cod. Bav.* 5, 8, 1.

Ἀναντίῤῥητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίῤῥητον γέγονεν, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισίων χρείας, 6, 7, 7.

Ἀναντιῤῥήτως, 23, 8, 11.

Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαφορᾶς ἀναξαινομένης, recrudescente dissensione, 27, 6, 6.

Ἀνάξιος, *absol.* indignus homo, 15, 26, 10.

Ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.

Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας, requiescere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, quietem et otium agere, 10, 20, 2.

Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honestum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας, per otium, 10, 9, 5. *opp.* οἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, *ibid.*

Ἀναπείθειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀναπειθόμενος, commotus, 29, 3, 3.

Ἀνάπειρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείραις καὶ μελέταις χρῆσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπειρα τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — "lustratio navium, *cum periculum fit, an sint integræ, instructæ.*" *Ern. Adde, et an satis exercitati remiges.*

Ἀναπειρᾶσθαι ἅπασι τοῖς σκάφεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.

Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, *vinctum* Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. *conf.* ἀνάγειν, *et* ἀνακαλεῖσθαι.

Ἀναπετάννυμι. ἀναπεπταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40, 10.

Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, insilire in equos, 6, 25, 4.

Ἀναπίπτειν, 1) reclinare se, *de remigibus remos adducentibus*, 1, 21, 2. 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.

Ἀναπλάττειν τι μεῖζον τοῦ συμβαίνοντος, animo sibi fingere, 3, 94, 2.

Ἀναπλεῖν, 1) cum classe exire, (*i. q.* ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. *coll. vs.* 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1. 29, 11, 9. 2) redire cum classe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, sursum, adverso flumine navigari potest, 2, 16, 10.

Ἀναπληροῦν. ὁ ἀναπληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.

Ἀναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. ἀνακλήρωσιν *suspicatus erat Reiskius; sed eadem fere notione teneri vulgata poterit,* ad complendam mensuram, ut satis haberent novi cives.

Ἀνάπλους, 1) exitus cum classe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16, 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. *coll. vs.* 2 *et* 5. *Sic cod. Aug.* 5, 5, 12. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus est Valesius* 15, 24, 1. *conf.* ἀναπλεῖν.

Ἀναπνεῖν, respirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

Ἀναπνοὴ, 1) spiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno spiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) respiratio a malis, 1, 71, 3.

Ἀναπόδεικτος ἀπόφασις, absque demonstratione, 7, 13, 2.

Ἀναπόκριτος, absque responso; 1) *passive*, qui responsum non accipit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *active*, qui responsum non dat; ἀναπόκριτος οἰμωγὴ, ejulatus nullo dato responso, 8, 23, 6.

Ἀναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

Ἀναπομπὴ, deducti captivi *Romam*, 30, 9, 10. *cf.* ἀναπέμπειν.

Ἀναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

Ἀνάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάρακα, 14, 5, 1. 2) sublime suspendo; καταῤῥάκται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, *Spicileg. ex lib. X. num.* 2.

Ἀνάπωτις, 10, 14, 2. *i. q.* ἄμπωτις.

Ἀναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

Ἀνάριστος, impransus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

Ἀναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta est *urbs*, et ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

Ἀνάρπαστος. ποιῶν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam concessit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur* ἀναρπαστὸς *acute scribendum, quia est a verbo* ἀναρπάζω, *non ab* ἁρπάζω *cum a privativo.*

Ἀναῤῥηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis subterranei, 5, 71, 9.

Ἀναρτᾶν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν *legebatur. conf.* ἐξαρτᾶν.

Ἀνασείειν, ad bellum concitare, *Fr. hist.* 66.

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera evertere, dissolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere. *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad discedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. sede sua expulsus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *surrectio ex insidiis*, 5, 70, 8. *nempe sic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *sed ibi cum Reiskio* ἀνατάσεις *restituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκετῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus est Valesius;* elevationem in numerum civium et militum *Toupius; nos* motum, turbas, seditionem, insurrectionem.

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, eversa urbe, sedibus suis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes et fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4. ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vastare regionem et cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον

γενέσθαι ὑπό τινος, sedibus suis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce suspendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *sq.* ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior et rostrum magis solito in altum erigitur, 16, 3, 8.

Ἀναστέλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστέλλεσθαι, sese continere, inhibere se, 9, 22, 9.—"dissimulare, tegere animum et mores." *Ern.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili claustra, 5, 62, 4.

Ἀναστρατοπεδεία, ἡ, mutatio castrorum, profectio e castris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, castra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipsin pronominis* ἑαυτὸν, sese convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *sq.* 4, 11, 2. 4, 12, 7. *et sæpe alias.* 2) ἀναστρέφεσθαι, versari, agere; *ut,* θρασέως καὶ προπετῶς, 1, 9, 7. νωθρῶς ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ῥαθύμως, 1, 86, 5. 3, 76, 9. περί τι, negligenter versari in re, 12, 27, 3. (*sed hic quidem* ἀνεστράφη *ex Casauboni est conject. et MSti* ἀπεστράφη *habent, quod vide.*) ἀσεβῶς ἀναστρέφεσθαι εἰς τινὰ, 25, 1, 10. ἀναστρ. ἐν πράγμασι, in rebus gerendis versari, 1, 14, 7. ἐν ταῖς ἡγεμονείαις, in imperiis versari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις (*putabam* ἐν ταῖς κυνηγ.) ἀναστρεφόμενος, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præscripto correxi* ἀνέτρεψαν, statuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur* τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, *corrigendum* ἀνέτρεψαν *putem,* fortitudinis, quæ eis inesse visa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, et alio loco* (*p.* 364.) *commendatam video. conf.* ἀνατρέπω.

Ἀναστροφὴ, 1) conversio. ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν, converso agmine, retro converso itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare solent ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, convertendo se, recipiendo se, et rursus in hostem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præscripto,* ἀναστροφὴ *respondet* τῇ ἐπιστροφῇ, *et est* nova conversio post ἐπιστροφὴν facta, *sive* conversio in priorem locum statumque. *vide* 10, 21, 2 *sq.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut,* κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τεθαυμασμένος, 4, 82, 1. *conf.* ἀναστρέφεσθαι.

3) mora, tempus. ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἰς τὶ, 1, 66, 3. 2, 33, 3. πρὸς τὶ, 8, 26, 7. οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες, 1, 70, 4. οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν, 3, 93, 3. τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφὴν, 2, 51, 4. 11, 1, 2. πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c. 23, 14, 8. λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευὰς, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι, 18, 10, 2. *conf.* συνανασώζειν.

Ἀνασωρεύειν τὸν χοῦν, 8, 35, 5.

Ἀνάτασις, ἡ, 1) minæ, 4, 4, 7. 30, 4, 2. 30, 7, 8. *Fr. gr.* 17. 2) ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ ἐπιστολὴ, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀναστατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* ἐκτείνειν.) πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου, 1, 27, 3. *Et neutraliter,* extendere se, porrigi; *promontorium* ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος, 1, 27, 4. *Cephallenia insula* ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum esse; λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀνατείνοντες, 18, 5, 9. *Et nude* ἀνατείνειν; λόφος ἀνατείνων ἱκανὸν, 11, 5, 5. *Rursus forma passiva verbi;* οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι, 9, 21, 10.

3) ἀνατείνεσθαι *et* ἀναταθῆναι, minari, 5, 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin.* ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα, 4, 18, 10. *cum dat.* τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur* τὸν φόβον, *ut sit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diserte adjicitur* 2, 52, 1. ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. *et* 31, 21, 13. ἀναταθεὶς (αὐτοῖς) τὸν φόβον τοῦτον.

Ἀνατέλλειν, oriri, *de signis cœlestibus,* 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive,* 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις τῶν χιόνων, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) τοῦτον ἀνέθεσαν, *scil.* εἰς τὸν σταυρὸν, cruci hunc imposuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce suspenderunt, 1, 86, 6. (*quemadmodum v. c.* ἀναθήματα *sunt tabulæ altaribus* impositæ, *vel super eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* suspensæ.) βωμὸν τῆς Ἱστίας ἀνέθεσαν, aram posuerunt, erexerunt, statuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adscribere, imputare alicui aliquid; *veluti* sententiam aliquam, ἀνατιθέναι τινὶ γνώμην τινὰ, 4, 24, 2. culpam, ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα, *vel* τινὶ, 5, 1, 8. 24, 2, 6. οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν, Romani omnia sua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, *i. e.* Demetrii caussa se ea omnia fecisse præ se ferebant, 24, 7, 4. *quod ipsum ibid. vs.* 1. *dicit;* πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερείδοντο.

3) τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phrasin Ernestus cum illa,* ἀνατιθέναι βωμὸν, *confert, ut, quemadmodum illa verti potest* dedicare aram, sic ἀνατιθέναι τινὶ τὰς ἀκοὰς *sit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον, eam rem ad senatum rejecerunt, 22, 27, 11.

Ἀνατολὴ, 1) ortus solis, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat usurpari,* αἱ ἀνατολαὶ, *ut sicut* αἱ δυσμαὶ, αἱ ἄρκτοι, *et similia;* 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, 5, 22, 3. *conf.* θερινός. 2) fluvii ortus et fontes; αἱ ἀνατολαὶ τοῦ Πάδου, 2, 17, 4.

Ἀνατρέπειν, evertere; ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους, se invicem evertunt, sternunt, et proculcant, 6, 31, 12. ἀνατρέπειν πόλιν evertere urbem, 30, 15, 5. τὰς εἰκόνας, 4, 62, 2. τὰς τιμὰς, 28, 7, 9 *et* 12. *Sic et* τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ubi mendose vulgo omnes* ἀνέστρεψαν *pro* ἀνέτρεψαν *dederant. Parique ratione* 30, 8, 3. ἀνέτρεψαν *scribendum pro* ἀνέστρεψαν, *quod observationem nostram effugerat, sed monitum supra ad verbum* ἀναστρέφειν.

Passive ἀνετράπησαν ταῖς ψυχαῖς,

conciderunt animis, 22, 8, 8. *ἀνετράπησαν temere et perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro* ἐτράπησαν, in fugam versi sunt. *Rursus* ἀνετράπη *perperam olim vulgatum pro* ἐνετράπη, 22, 14, 5.

Ἀνατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, 2, 67, 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præsertim de navibus; ubi simpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 *et* 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via,* 3, 53, 10.

2) ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *sicut Gallice dicimus, revenir sur ses pas. Sic* ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, 26, 3, 12.

3) ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus retrogredi et paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic* ἀναδραμεῖν ἐπί τι, 5, 40, 4.

Ἀναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, sublatum ostendere signum, 5, 22, 10. (*i. q.* αἴρειν τὸ σύνθημα, 5, 21, 2.)

Pass. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conspectum venire, 10, 48, 7.

Ἀναφανδὸν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

Ἀναφέρειν, 1) sursum ferre, sursum ducere; ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, via sursum ducens in forum, 8, 31, 1. *Et passive* ἀναφέρονται ζώδια, oriuntur supra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q.* ἀνατέλλουσι *vel* ἐπιτέλλουσι.)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præsertim* ad eum qui dignitate superior est; *conf.* ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.) τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 24, 10. ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 *sq.* ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον, 6, 36, 6. ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον (*qui erat præfectus urbis*) ἀνοισθήσεται πρῶτον, 8, 59, 8. *Eodem pertinet* ἀναφέρειν τῷ δήμῳ (*intell.* τὸ διαβούλιον) περὶ διαλύσεως, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf.* ἀναφορά.) πάντες ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις, 10, 16, 4. καθ' ἑκάστην ἡμέραν τακτὸν ἀναφέρειν μέτρον, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur,* 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, sustinere, et sustinendo superare; ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολὰς, 1, 36, 3. τὸν κλύδωνα, 1, 60, 10. τὸν πόλεμον, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος, 2, 43, 7. *conf.* ἀναφορά. τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα *vel* εἰς τινὰ, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον, hæc ad Achæorum institutum referenda sunt, causa horum repetenda ab Achæorum instituto, 2, 42, 4. ἀναφέροντες ἐπ' αὐτοὺς (*i. q.* ἐφ' ἑαυτοὺς) τὸ παραπλήσιον, similem sortem ad se referentes, *i. e.* cogitantes idem sibi ipsis posse accidere, 6, 6, 6. πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν, 2, 23, 8. *ubi si vera scriptura est, neutraliter vel reciproce sumitur verbum, sive per ellipsin accusativi* ἑαυτοὺς *aut* τὸν νοῦν, *ut Reiskius voluit, sive intelligendo* ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, *quæ vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices MSti dabant, et quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4, 2. *perspecte, ut nobis visum erat,* διέφερον *correxit Casaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf.* ἐπιφθέγγεσθαι *et* προσεπιφθεγγ.

'Αναφορά, *conf.* ἀναφέρω. 1) respectus ad aliquid, relatio ad finem; πρὸς ἓν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων, 1, 3, 4. πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, 4, 28, 3. τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρός τι, 5, 105, 5. *i. q.* ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπὸν, *ibid.* οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο, non cogitandum est de hoc; id, de quo agitur, non est ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, et ejus voluntati rem permittere; τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον, ad ipsum de omnibus referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *nempe* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους, 22, 13, 6. *scilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

'Αναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *sq.*

'Αναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

'Αναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

'Αναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *discedere, abire*, 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. *&c.* *Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf.* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, absistere a negotiis, a proposito, ab instituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι *&c.* discedent a proposito, absistent, non urgebunt postulatum, 26, 1, 5. *In eamdem sententiam interpretatus sum* ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. urgere suam sententiam amplius noluit; *sed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius significare*, recessit a negotiis et abstinuit dehinc administratione rerum; *quam in sententiam locum hunc interpretatus erat Casaubonus. Et sic haud dubie ipsum verbum* ἀναχωροῦντες *nude per se significat*, qui negotiis abstinuerunt, ab administranda republica recesserunt, 28, 3, 4 *sq.* 30, 10, 5. *et sunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rursus* ἀνακεχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων 32, 12, 7. *est* quæ abstinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀνακεχωρηκὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

'Αναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *est proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοὔπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

'Ανδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. 3, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

'Ανδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3.

'Ανδραγαθία, fortitudo, virtu 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 *et* 9. 18, 17, 2.

'Ανδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

'Ανδραποδιστὴς, plagiarius, qui liberos homines in servitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

'Ανδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλάκες, 16, 22, 5.

'Ανδρεία *et* ἀνδρία, 1, 6, 4.

'Ανδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

'Ανδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6. βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, 10, 46, 3.

'Ανδρόπορνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

'Ανδρώδης τῇ φύσει, 16, 21, 3. ἀνδρ. σύμπτωσις, fortis conflictus, 11, 13, 1. ἀνδρωδέστατος, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

'Ανδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6.

ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. *ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι*, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, *ἡ*, virorum habitatio. *ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι*, *Fr. hist.* 27.

Ἀνέδην, *ab ἀνίημι*, effuse, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναίδην præferunt codices nostri, et sic subinde editum erat apud Polybium, quod et semel nos tenuimus*, 10, 26, 5. *minus recte. Conf. supra, voc. ἀναίδην. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην*, 2, 5, 6. *ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὥρμησαν*, 15, 20, 3. *ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι*, 15, 26, 10.

Ἀνειπεῖν. *οὓς ἀνεῖπαν οὓς ἀπέγρ. οἱ προειρημένοι*, 30, 10, 7. quos prædicti viri (*nempe Callicrates et alii, vs. 3 sq. commemorati*) nominaverant, *sive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; *ἀνεκ. κατηγορεῖν*, 5, 16, 6. 9, 33, 1. *ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν*, 2, 35, 10. *τὴν σύγκρισιν*, 12, 12, 1. *τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι*, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere se. ἀνελίξαντες pro ἀναδείξαντες suspicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra necessitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate*, 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6, 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. *ἀνελπίστως σώζειν τινά*, servare aliquem qui omnem salutem desperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide οὔριος, φορὸς, λαμπρὸς, et conf. πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι*, 9, 25, 3. *Adde στάσις.*

Ἀνεμποδίστους *ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις*, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος *τῶν τοιούτων*, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 *et* 19. (*Est autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipso loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum observavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος *πόλεμος*, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor. αὐτεπάγγελτος præfert.*

Ἀνεπιβούλευτος. *ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ*, ab insidiis securum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνεπιγνώστως, ut agnosci, ut cerni nequeat. *ἀνεπιγνώστως γίγνεται τὸ διάστημα*, 18, 1, 16. *ubi ἀνεπίγνωστον probabiliter maluerat Reiskius.*

Ἀνεπίγραφος *οἰκία*, domus quæ inscriptionem nullam habet, 8, 53, 6.

Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

Ἀνεπιμιξία *τῶν ἐθνῶν*, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conf. ἀμιξία.*

Ἀνεπισήμαντον *παραλιπεῖν τινα*, nullo elogio insignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. *ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα*, non insignis veste, in vestitu nihil habens e quo ab aliis dignosci possit, 5, 81, 3.

Ἀνεπίσκεπτος, non inspectus, neglectus, 32, 19, 5.

Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hospitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *conf. ἀστάθμευτος.*

Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incuriosus, negligens, 5, 34, 4. *cf.* 5, 35, 6. *Nodum in scirpo quæsisse Ernestus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: "quamquam tota forma orationis aliam significationem videtur postulare, cum dicatur se præbuisse aulicis ἀνεπίστατον καὶ δυσέντευκτον, cui* negligentia *non satis videtur convenire. An*, qui aut omnino adiri non posset, aut immitis adeuntibus esset?"—

Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non subsistimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conf.* ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, *et* ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε, pulcerrimum fortunæ institutum inobservatum præteriit, 1, 4, 4. τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων, sine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ut nihil ad ea moreris ita prætermittere, ut nec ipse ea adtentius consideres, nec alios de eis diligentius considerandis admoneas, *Fr. gr.* 20. ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνείρειν, sine mora quinque versus uno spiritu et uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque simul intelligi potest, tam* sine cogitandi mora, *ut exposuit Casaubonus, id est,* absque multa mentis intentione, *quam* sine pronunciandi mora, sine intermissione. ὥρμησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον, sine mora per fossam currebant, non magnopere considerantes vel curantes quem in locum se demitterent, inconsiderate, 11, 15, 8. πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.

Ἀνεπιτίμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.

Ἀνεπίφθονος, non invidiosus, *scil. sine invidioso fastu,* 11, 10, 3.

Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.

Ἄνεσις καὶ σχολή, remissio et otium, 1, 66, 10.

Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.

Ἀνέχεσθαι, ferre, sustinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accus.* οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.

Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic et cum præpos.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia sunt conjuncta. *conf.* ἥκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.

Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, (*"phrasis Thucydidea" ait Ern.*) insanabile aliquid, durius quid consulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι παθεῖν, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.

Ἀνηλειψία, cum lavari et ungi non licet, illuvies et squalor, 3, 87, 2.

Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδὸς, difficultatem pæne insuperabilem habet iter, 9, 24, 4.

Ἀνὴρ, *notione eminenti,* αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἥμισυς ἀνὴρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἡγεμὼν, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 1, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.

Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦσα ἡ Μακεδόνων οἰκία, 3, 16, 4.

Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. et infinit.* 29, 6, 11. ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil

fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confessus est, et consensit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθομολ. τοῖς εἰρημένοις, adstipulari, adsentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ *vel* περί τινων, consentire inter se in *propositas conditiones, et pacisci,* 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι προσέχουσι, sibi invicem testificari, significare, se animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθομολόγησις, pactio, mutua professio mutuumque promissum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπειος, ad hominem pertinens, humanus. ἐγγεύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου, 7, 13, 7. ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας, 5, 59, 11. *ubi* ἀνθρωπείους *scribendum videtur, nisi cum cod. Flor.* ἀνθρωπίνας *malis, quod tamen minus placet.* τὰ ἀνθρώπεια ἁμαρτήματα, 17, 13, 1. τὰ ἀνθρώπεια πράγματα, 15, 20, 5. τότε τἀνθρώπεια καλῶς ἕξει, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, si quid humanitus nobis acciderit, si vita nobis non suppetierit, 3, 5, 8. τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι, humanæ sortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. οὐκ ἀνθρωπίνη κακία, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, ita deliberare ut humanæ sortis memineris, 15, 7, 5. τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν, 18, 16, 4. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα.

Ἄνθρωπος. οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν, 3, 31, 3. ἄνθρωποι ὄντες, qui homines nati sunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6.—ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους, 2, 58, 6. τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια, 11, 29, 8.

Ἀνθρωποφαγεῖν, humana carne vesci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconsul, 21, 8, 11. 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιέναι. ἀνεικότες τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγήν, dicare soliti.—" destinare soliti. *Nempe* ἀνεῖναι *proprie est* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* destinari, sacrari *possit" Ern.*

Ἄνιππος, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνισος μάχη, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα, mulierem de sede sua surgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, sperans se Philippum revocaturum ab obsidione, ad tollendam obsidionem commoturum, 5, 17, 5. ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Casaub.* motis castris; *manifeste sane idem est quod* ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. *ibid. vs.* 9. οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστῆσαι πρότερον οὐδένα (*neutr. plur. i. q.* οὐδὲν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detensum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi* ἀναστῆσαι *minus recte Casaubonus de* figendis tentoriis *accepit.* ἀναστῆσαι *ibi, ut sæpe alias, est contrarium* τοῦ στῆσαι, *quemadmodum in vocab.* ἀνάστατος.

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, resuscitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2. *ubi non opus erat ut* ἐνεστήσασθε *vellet Reiskius.* (*Temere* πόλεμος ἀνέστη *pro* ἐνέστη *dant codd. nonnulli* 3, 6, 1.) πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διεφθαρμένων, ne rursus erigi, restitui posset, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf.* ἱστορεῖν.

Ἀνίσχειν τὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίᾳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίᾳ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνούς, 4, 57, 8. φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2. 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *cf.* ἀποῤῥώξ.

Ἄνοια, stultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμύῃ, μηδὲ τοὺς πέλας ὁρᾷν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾷν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷν εἴωθεν, 4, 34, 1. *Pro* ἄνοια *alias Polybius vocabulo* ἄγνοια *amat uti, quod vide, et cf.* 2, 7, 12. *Sic fortasse* 30, 9, 19. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν *scripsit, non* ἄνοιαν, *ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non dissimilis illi, non dissentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a proposito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε, alienum, absurdum specimen edidit, *vel* sententiam, opinionem parum commodam de se adtulit hominibus, 24, 5, 13. *Huc spectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἀπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοιότης, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite,* 2, 26, 2. *de navi,* 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγενομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad suam emendationem uterentur, 15, 20, 5. *nempe sic ibi scripti libri omnes, pro quo* ἐπανόρθωσιν *posuit Casaub. quod vide.*

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 *et* 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστὴς βαρὺς καὶ φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἕξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀνταῖραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρκότας *suspicatus erat Reiskius,* 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντειρηκότας.

Ἀντανάγεσθαι, classe solvere ut obviam eas hosti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀντανάγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) conversio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς πρὸς *&c.* rursus convertitur, rursus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur, 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γιγνομένης, quum utrique vicem sic rependerint, 5, 30, 6.

2) solutio debiti; τῶν κέ. ταλάντων ἑκατέρᾳ (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὸν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκείνου, hoc abunde satisfaciet pro illo, compensabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ὁμήρους δι' ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀντεμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, vicissim, vice versa irrumpere in *Stratensium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντεμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obstare, adversari, 18, 11, 12.

Ἀντενέδρα. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἐνέδρας, ἀντενέδρας *&c.* 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντεξάγειν τὰ στρατόπεδα, (*scil.* τοῖς

πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξιέναι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, vicissim signa inferre hosti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Casaubonus*, cum intelligeret ipsos victoriæ decus a Romanis ad se transferre; *a quo non erat cur discederet Ernestus, sic monens:* "ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inscribere tropæum; *sed* τὸ ἐπὶ *delendum videtur.*"—*Conf.* ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκώπτειν τινά, 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσαι πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἡγουμένων, *ex Valesii emend.* 40, 5, 8. *ubi* ἀντερίσαι *MS. ab* ἀντερίζειν, *quod defendit Reiskius.*

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, *vide* ἀντερείδειν.

Ἀντέχειν, resistere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17, 2. *Absolute;* ἀντεῖχον ἐρρωμένως, fortiter restiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *et nude* ἀντέσχον *vel* ἀντεῖχον, restiterunt, defenderunt se, durarunt, non succubuerunt, non cesserunt, 3, 46, 12. 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58, 3. ἀντέχειν *æquivalet* τῷ ὑπομένειν *ibid.*

ἀντέχεσθαι, *cum genit.* 1) sibi vindicare, adfectare, capessere; animum adjicere ad aliquid, curam suam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capessere superiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἑξῆς ἀντείχοντο, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rursus ad Aratum, ad Arati amicitiam sese adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num. 2. adferuntur.*

2) *idem fere quod* ἔχειν, tenere, *simulque* ἔχεσθαι, inhærere rei, eam porro sequi, firmiter tenere, curare ut retineas, serves et tuearis. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ἕνα τόπον ἀντεχόμενοι, 1, 58, 3. *est* uno duntaxat loco maris usum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu spem aliquam retinet, sequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc spem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56, 9. ἀντέχεσθαι τῆς φιλίας, συμμαχίας, εὐνοίας τινὸς, amicitiam alicujus sequi, *sive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi potest*, 3, 77, 5. *sive* eam partem colas, retineas et in ea perstes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4, 24, 8. 4, 33, 11. 27, 5, 1 *et* 3.

Ἀντηρὶς, ἡ, sublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξερείδειν, 8, 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, resonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, *præpositio subintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obstat quin hoc effici possit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adversante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *postulato* quum ille repugnaret, reniteretur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεὺς, rescriptor, contrascriptor, *quem vernacula* controleur *vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξεῖν, dissentire ab aliquo, 2, 56, 1. πρός τινα, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 28, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, castra castris opposita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius sistere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (τινὶ,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. ἀντικαταλλάττ. τὶ ἀντί τινος, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo postulare et accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, disceptatio caussæ ab utraque parte litigante coram instituta, 4, 47, 4. *conf.* συγκατάστασις.

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hostis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικρύ. οἱ ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας τόποι, opposita loca Asiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex* ἄντικρυς *præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare sibi adserere, maris potestatem et usum sibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. ἐλπίδος, spe uti, spe niti, accipere spem, 18, 22, 4. *sicut* ἀντέχεσθαι *et* ἀντιποιεῖσθαι, *quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. τοῖς πλείστοις ἀντέλεγε, *ex Reiskii emend.* 33, 10, 4. *pro* ἀντελέγετο, *quod vulgatum erat.* τὰ ἀντιλεγόμενα, controversiæ, res controversæ, 9, 33, 12. τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, ἡ, sententiarum discordia, 26, 1, 7. ἀντιλογίας εἰσφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν, controversias movere super re, 5, 74, 9. πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοὶ, ad contradicendum surrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoste,* opera contra moliri, 16, 30, 2. πρός τι, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppositus, adversus. ἐτίθει τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἱππεῦσι, 3, 113, 7. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. ἀντίοι ἑαυτοῖς, ex adverso sibi invicem oppositi, 6, 28, 2. ποιησάμενοι τὴν πορείαν ἀντίοι τῷ ῥεύματι, adverso flumine, 3, 42, 7. πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, 1, 60, 6.

Ἀντιοχισταὶ, οἱ, qui Antiochi partes sequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαίειν, resistere. μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντέπαισε πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, ὁ, adversarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective.* οὐδὲν ἀντίπαλον εὑρὼν ταῖς σφετέραις ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obstaret, opponeretur, 3, 6, 11.

Ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte opposita sequi hostem *ex modico intervallo, observandi caussa et occasionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. (*ubi verbum hoc ex MStis restituimus Polybio.*) 3, 92, 6. 9, 3, 10. — ταῖς ὑπωρείαις, secundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. — ταῖς παρωρείαις, latera montium legendo, 3, 53, 4. — ταῖς ἀκρωρείαις, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi,* nempe 1, 84, 3 *et* 4, 10, 2 *sq. eadem notione verbum hoc accipi potest; sed fortasse etiam nude ibi intelligendum* adversus hostem educere copias; *cf.* 4, 10, 2.

Ἀντιπαραγωγὴ, 1) ductio exercitus e regione agminis hostium, 9, 3, 10. *conf.* ἀντιπαράγειν. *Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœ-*

mene e regione Machanidæ ab altera parte fossæ obequitante, et transitum ejus observante.

2) αἱ ἀντιπαραγωγαὶ πρός τινα *vel* πρὸς ἀλλήλους, inimicitiæ, dissensiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

Ἀντιπαρακεῖσθαι, *cum dat.* e regione situm esse, oppositum esse, 3, 37, 7.

Ἀντιπαράκλησις, cohortatio vicissim facta, 11, 12, 2.

Ἀντιπαραπορεύεσθαι, a latere et e regione iter facere, 5, 7, 11. *sicut* ἀντιπαράγειν, *sed h. l. præsidii caussa.*

Ἀντιπαρατάττειν, opponere; *et reciproce, sicut et in passiva forma,* opponere se, resistere; τῶν πολεμίων πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαραταττόντων, (*intell.* ἑαυτούς,) 9, 26, 4. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιπαραταττόμενος, 2, 43, 9. τῇ προσβολῇ τῶν μηχανημάτων γενναίως ἀντιπαρετάξαντο, 22, 10, 1. στρατηγικώτερον ἀντιπαραταξάμενοι, 22, 11, 5.

Ἀντιπαρεξῆγε *temere ex uno cod. Aug. editum erat,* 3, 90, 1. *pro* ἀντιπαρῆγε, *quod auctori restituimus.*

Ἀντιπάσχω. *Fons, qui Gadibus est, perhibetur* ἀντιπαθεῖν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάττης, ratione se habere æstui maris contraria, 34, 9, 5.

Ἀντίπερα, ἀντίπεραν, *et* ἀντιπέρας, 1, 17, 4. 3, 43, 1. 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48, 4 *et* 6 *et* 8. *&c.* ἡ ἀντίπερα χώρα, 1, 17, 4. οἱ ἀντίπερα βάρβαροι, 3, 43, 1. κατ' ἀντίπεραν τῆς χώρας, 9, 41, 11. ἐκ τῶν ἀντιπέρας, 10, 1, 8.

Ἀντιπεριάγειν, 1, 22, 8.—"*de nave, cum oblique acta latus hostilis navis petit.*" *Ern. Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde maxime nata erat, quod verbum* ἀντιπεριάγειν *ad* navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *sit referendum. Ubi navis hostilis a latere prætervolabat, detersura remos navis Romanæ,* Romani ἀντιπεριάγοντες, *nempe* τὸν κόρακα, corvum versus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipsum est quod rursus cap.* 23, 10. *dicit,* undecumque adcurrissent naves Punicæ, corvos fuisse in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus,* (1, 22, 8.) *post verba* ποτὲ μὲν κατὰ πρῷραν, *ad illa* ποτὲ δὲ *intelligendum ex sequentibus erit* ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. *Præpositio vero* κατὰ, *quam ignorant libri veteres, ad complendam sententiam vel sic utique necessaria erat.*

Ἀντιπεριϊστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, vicissim timorem et periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. πάντη ἀντιπεριϊσταμένων (αὐτοὺς) τῶν μηχανημάτων, *scil.* τῶν κοράκων, 1, 23, 10. *conf. quæ ad* ἀντιπεριάγειν *modo monuimus.*

Ἀντιπερισπᾷν, distinere, aliorsum abstrahere hostem, alio occupare eum, *faire une diversion à l'ennemi,* 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis,* πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 2, 45, 6. *quæ Casaubonus (per se quidem non male) sic vertit, sollerter Arato consilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. *i. q.* ἀντιπερισπᾷν.

Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ *vel* πρός τινα, irruere in aliquem; ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς, 3, 19, 5. ὁ ἄνεμος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, contrarius incidit, contrarius est conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi usus; veluti* ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ, lex huic repugnat,

25, 9, 5. τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei succedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντιπεσόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *Et cum præpos.* πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis opposita est natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et absque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) secus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης, 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπιπτον, hi refragabantur, opponebant se, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7.—" ut, cum navis contrariis ventis in diversas partes rapitur, *si tamen vera lectio.*" *Ern.*

Ἀντιπνεῖν. ὅτε τὰ τῆς τύχης ἀντέπνευσε, reflante fortuna, 26, 5, 9.

Ἀντιποιεῖσθαι τινὸς, (*fere sicut* ἀντιλαμβάνεσθαι) sibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti* τῆς θαλάττης, maris possessionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος, spem maris potiundi capessere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. ἀντιποιεῖσθαι τόπων, capere, occupare loca, 2, 27, 6. οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων, nemine vindicante sibi, occupante et tuente adversus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων, conari potiri rerum, vindicare sibi imperium, 5, 42, 7. τῆς ἀρχῆς, regnum, *ibid.* στρατηγίας, munus imperatoris adfectare, 9, 20, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, Græciæ principatum sibi vindicare, 2, 39, 8. τότε πρῶτον ἐθάῤῥησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium suum propagare ausi sunt, 3, 97, 5. τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ, quæ ad se pertinent vindicare sibi, 5, 67, 5. πίστεως ἀντιποιούμενος, fidem præ se ferens, fidelis socii famam adfectans et sibi adferens, 2, 47, 5. τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφικέσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρὲς, 5, 33, 6. τῆς νίκης, tribuere, adscribere sibi victoriam, verbis eam sibi vindicare, 16, 8, 2. βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντεποιήσαντο τῆς νίκης, breve tempus victoriam sibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. εἰ εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, si parumper captavisset opportunitates temporum, tentasset opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντεποιήσατο, sola via per auditionem cognoscendi res usus est *Timæus*, solam illam viam ad se pertinere putavit, et suam fecit, 12, 27, 3. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησάμενοι, *scil.* τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, postquam per satis longum tempus possessionem urbis sibi vindicassent, obtinuissent, et hosti restitissent, 2, 9, 5. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, partem urbis sibi vindicavit, occupavit, et tenuit, 2, 53, 6. ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας, patriam sibi adserere, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. τῶν δὲ παίδων ἀντιποιουμένων (*scil.* τῶν ἀποσκευῶν) καὶ κωλυόντων, *nempe* τοὺς ἁρπάζοντας, cum servi vindicarent sarcinas, eas sibi et domino adsererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

Ἀντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τούτοις πρὸς ἐκείνους, dissensio, dissidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. ἀντιπολιτεῖαι, factiones contrariæ in republica, factionum studia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis

esse in republica; *unde οἱ ἀντιπολιτευόμενοι,* adversarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 *et* 8. 30, 7, 8.

Ἀντιπορεύεσθαι *mendose cod. Bav. pro* ἀντιπαραπορ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων, adversatio, oppugnatio voluntatis senatus, 6, 17, 8. ἐκ τῶν ἀμυνομένων, oppositus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. πρός τι, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρωρος, prora navis in hostem versa; πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πολεμίοις, 1, 23, 3. πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις, 1, 27, 3. 1, 60, 10. ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν *&c.* 1, 50, 6. ἐποίουν (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμ. 1, 50, 4. κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι, 16, 4, 7. ἀντίπρωροι συμπτώσεις, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, vicissim igne signa dare, 8, 30, 1.

Ἀντιῤῥεῖν, contradicere. οἱ ἀντειρηκότες, 9, 29, 3.

Ἀντίῤῥησις, altercatio, 18, 25, 7. πρός τινα ὑπέρ τινος, 2, 7, 7. περί τινος, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. *Verbo passivo;* ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo nisu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo sibi resistunt, et a se invicem temperantur, 6, 10, 7. ἀντισπᾶται καὶ παραποδίζεται ἡ ἑκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων, 6, 18, 7. *Medio verbo;* ἀντισπάσασθαί τινα, aliquem ad se trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpos.* ἀντὶ *latere illam vim existimaveram* opponendi alteri; *sed rectius fortasse fuerit,* advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis inest vocabulo* ἀντίσπασμα. *Ceterum verba ista, de quibus agimus,* ὡς τούτους ἀντισπασαμένους, 23, 10, 14. *in aliam partem vulgo interpretari solent: nempe Casaubonus,* illos a cæteris abalienatos sibi adjunxisse; *quem secutus Ernestus* ἀντισπᾶσθαι dissidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, distractio, avocatio ab alia occupatione ad aliud negotium, 2, 18, 3. *sicut* ἀντιπερίσπασμα.

Ἀντιστράτηγος, proprætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipsius absentiam, 15, 4, 1. Proconsul, proconsulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. *i. q.* ἀνθύπατος, 28, 5, 6.

Ἀντιστρατοπεδεία, castra castris opposita, 3, 101, 8.

Ἀντιστρατοπεδεύειν, castra castris conferre, castra opponere alicui, 1, 9, 4. τινὶ, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. ἀλλήλοις, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5.

Ἀντιστρέφω, ἀντεστραμμένοι ἑαυτοῖς, sibi invicem oppositi, 6, 32, 6.

Ἀντιτάττειν, opponere, 11, 33, 1. πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διετέλει, Ætolorum cupiditati assidue se opposuit, 2, 43, 9. πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος, 32, 11, 8. οἱ ἀντιταττόμενοι, adversarii, hostes, 3, 63, 12. οἱ ἀντιταξάμενοι, qui in acie contra eum steterant, 5, 10, 2.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι, (τινὰ,) vicissim ulcisci, punire aliquem, 1, 81, 9.

Ἀντιτυγχάνειν. ἐσθλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν, 15, 16, 6.

Ἀντίτυπος τινὶ, ex adverso positus, 6, 31, 8.

Ἀντιφιλοδοξεῖν πρός τινα, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.

Ἀντιφιλονικεῖν πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ, nulla in re voluntati senatus se opponere, 32, 7, 16. πρὸς πάντα, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

Ἀντιφωνεῖν τινι, respondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ Ῥώμης, donec responsum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

Ἀντοικοδομεῖν, contra munire, *præsertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri instaurare, *aut* hiatum novo opposito muro obstruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

Ἀντοικοδομίαι, 1, 48, 1. *vide* ἀντοικοδομεῖν.

Ἀντοφθαλμεῖν, oculos tollere adversus aliquem, *et* (*intelligendo* ἐν τοῖς ὅπλοις, in armis, *quæ verba adjiciuntur,* 1, 68, 7.) resistere, opponere se alicui; πρὸς τινὰ, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. τινὶ, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis,* repugnare, adversari voluntati, postulatis, sententiæ alicujus; πρός τινα, 24, 12, 3. *Fr. hist.* 45. *Sic* ἀντοφθαλμεῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, 28, 6, 5. *Translato usu,* μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν, oculos contra pecuniam non posse adtollere, tentationi ejus accipiendæ resistere non posse, 28, 17, 18. *Rursus notione maxime propria* ἀντοφθαλμῆσαι κατὰ πρόσωπον, suis oculis coram spectare aliquem, 18, 29, 12.

Ἀνυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

Ἄνυδρα, ἡ, *scil.* χώρα, arida regio, 5, 80, 2.

Ἀνύειν, 1) efficere, perficere; οὐδὲν ἤνυον, 1, 47, 4. οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδὲν, 5, 17, 2. 15, 32, 1. ἀνύειν τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *&c. Vide mox in passivo.* 2) viam conficere per locum, pervadere, emetiri locum; (*quod alias est* διανύειν;) ἤνυον τὰ ἕλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) consumere; ἀνύειν τὰς λείας, 3, 90, 7. 4) sufficere; οὐκ ἤνυον φέροντες τοὺς νεκροὺς, non sufficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Passivo potissimum occurrit; veluti,* δόξαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἰκὸς ἠνύσθαι (*nonnulli codd.* ἠνῦσθαι) τῆς νυκτὸς, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἠνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *ubi perperam libri scripti* παρακειμένων *dabant;* νομίσαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *Quibus ex locis firmatur Ursini conjectura, quam in contextum recepimus,* 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἠνῦσθαι (*pro mendoso* ἠρῦσθαι *vel* ἠρῆσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *nisi quod pro* ἠνῦσθαι *rectius fortasse futurum fuisset* ἠνύσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in* 28, 11, 3. *et* 30, 12, 2. *vereor ut satis rectum sit. Conf.* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχὴ, 1, 2, 7. πικρία, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16, 18, 3. εὔνοια, 23, 18, 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυπονόητος; 1) *active, cum genit.* nihil suspicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7. τῆς Ἑρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *passive;* ἀνυπονόητά τινα, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυπονόητος ἐλπὶς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυπονόητοι ἄνθρωποι, homines non suspecti, 13, 6, 8.

Ἀνυπονοήτως; 1) *act.* absque doli suspicione, 5, 39, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil suspicari, 14, 10, 7. 2) *pass.* inopinato ex improviso, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active;* ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non suspicatus est

rem, 8, 29, 2. 2) *passive;* ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολὴ, 3, 105, 1. ἀνύποπτον ἦν πᾶσι τὸ γενόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* ἀνυπόπτως καὶ τεθαῤῥηκότως, absque mali suspicione, absque metu, 11, 18, 7. 2) *pass.* ἀνυπόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid suspicante, 9, 7, 10. 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. 2) cujus vis sustineri non potest, cui resistere nemo potest, intolerabilis, invictus; ἀνυποστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in præliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος *est respubl. Romana,* nihil ei resistere potest, 6, 18, 4.

Ἀνυπότακτος διήγησις, narratio quam quo referat nescit lector vel auditor, quæ nonnisi confusam et vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. 3, 38, 4. 5, 21, 4.—"narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo discentis, cui ceu fundamento et basi innitatur." *Casaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικὸς, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα, 8, 5, 3.

Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, *regni Persici et dein regni Syriaci* provinciæ in superiori Asia sitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, 12, 13, 1. *ex Timæo.*

ἀνώτερον. ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 5, 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτη ταύτης ἀνώτερον βίβλῳ, 3, 1, 1.

ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e superioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. αἱ ἀνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconstantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ανώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἵππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro censu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις, captivos distribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egressus est cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδὲν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, vestitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hosti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως ψεύδεσθαι, cum veritatis specie mentiri, 3, 33, 17. *Sic* ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν *&c.* tanta cum auctoritate et confidentia hoc dicit, ut videatur *&c.* 12, 9, 3.

Ἄξιος. ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων, 1, 75, 3. οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας, 24, 4, 3. *cum Casaub. vertimus* bene meriti cives; *sed videndum ne sit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, par est, operæ pretium est, 4, 20, 2. ἄξιόν γε στρατεύειν, id vero

præclarum est! *ironice*, 9, 38, 5. ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους, en facinus dignum scilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, postulare. ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν, 39, 1, 7. τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας, 4, 60, 1. ἀξιοῦντες βοηθεῖν, 4, 50, 8. *Et cum fut.* ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον, 4, 47, 3. *ubi* καταλύειν *in præs. vulgo edebant, bene quidem per se, sed invitis MStis.* ἠξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν, 22, 17, 8. 2) dignari; μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ ταῖς δυνάμεσιν, 5, 41, 4. πρότερον ἀξιοῦσθαι *corrupte dabat Ursini codex*, 29, 11, 3. *fortasse pro* οὐ πρότερον ἀξιώσας.

Ἀξιόχρεως (*fere i. q.* ἀξιόλογος, *et in bello i. q.* ἀξιόμαχος) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hosti, *vel* par alicui rei. πόλις ἀξιόχρεως, 1, 30, 5. ἀξιόχρεοι ἄνδρες, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. φυλακὴ ἀξιόχρεως, 3, 17, 9. (*i. q.* ἀρκοῦσα, *ibid. vs.* 10.) ἀξιόχρεως ἀνταγωνιστής, 2, 46, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον, 15, 25, 8. *Et cum præpos.* πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην, 1, 19, 1. πρὸς ναυμαχίαν, 1, 53, 10. ἐφεδρεία ἀξιόχρεως πρὸς τὰ παράδοξα, 5, 6, 4. ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, *sic correxi*, 4, 3, 3. *pro vulgato* ἀξιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτῃ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli constanter fere servatur Attica forma; invenitur tamen in accus. plurali non solum ἀξιόχρεως, *ut* 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *sed et* ἀξιοχρέους, 4, 23, 3. *et* ἀξιόχρεα *in neutr. plur.* 1, 19, 1. ἀξιόχρεῳ *correxi, ut esset nominativus plur. pro* ἀξιόχρεως, 1, 38, 1.

Ἀξίωμα, dignitas, splendor, decus; τὸ τῆς πατρίδος ἀξ. 3, 64, 2. πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιπεποιημένη, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικὸς; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; γυνὴ προστασίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, 10, 18, 8. ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; λόγος ἀξιωματικὸς, preces, deprecatio, 20, 9, 9. ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς, mandans legatis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

Ἀξίωσις, preces, postulatum. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ' ἀξιώσεως, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *nisi* ἀσύμβατον *scripsit Polybius, qui Atticam formam* ξὺν *pro* σὺν *non solet frequentare.*

Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

Ἀόκνως, haud cunctanter, 31, 13, 8.

Ἀόρατος; 1) *act.* ἀόρατος δεινοῦ, qui pericula non vidit, non est expertus, 3, 108, 6. κακοῦ, 2, 21, 2. 2) *pass.* ἀόρατοι τόποι, loca nobis invisa, quæ ipsi non vidimus, 3, 36, 7.

Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (*opp.* ὡρισμένος, 4, 43, 6.)

Ἀπαγγελία. ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόνν. nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγέλοῦντες περὶ τῶν γεγονότων, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) —"*de historicis*, tradere, narrare. *vid. Wesseling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III.* 67. *ipsam orationem et narrationem historici vocat* ἀπαγγελίαν." *Ern.*— ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν, verum tradere, 1, 14, 1. ἡττημένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi* ἀπαγγέλλειν *idem valet*

quod ἀποφῆναι *vs.* 7. *et* ἀποδεικνύναι *vs.* 8.) εἰ ἀπαγγείλαιμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως, si regis institutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) ἀπαγγέλλειν τινὶ πόλεμον, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendose ἀπαγγελλόμενος *editum erat*, 2, 11, 4. *pro* ἐπαγγελλόμενος, promittens.

Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem missi,* τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (*intellige* ἀχθέντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες, 15, 1, 5. *Præsertim* vi abducere invitum; (*et ipso loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem et parum honorifice ductos esse legatos, quod et ex cap.* 2. *satis intelligitur*;) μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχέναι τὸν δοῦλον, *sic correxi mendosum* ἀποιχέναι, 12, 16, 2. *quod in* ἀγηοχέναι *mutaverat Casaubonus.* ἀπάγειν εἰς φυλακὴν *vel* εἰς τὴν φυλακὴν, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. εἰς τὴν ἅλυσιν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et subintellectis verbis* εἰς τὴν φυλακήν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχὴν, aliquem in vincula ducere sponsionis caussa, 5, 27, 4. ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum solvendorum caussa in vincula abduci, 1, 72, 5. ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν *legendum fortasse*, 12, 16, 3.

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς *et* ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους, 30, 13, 6 *et* 8. *de tibicinibus in scena nescio dictum ne sit ex verbi usu scenæ proprio, an* ἐπαγαγεῖν *et* ἐπῆγον *sit legendum.*

Ἀπάγχειν τινὰ, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *sic enim ibi scribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

Ἀπαθὴς, nullo malorum sensu præditus, nullis malis succumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficisci, abire, *sive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *sive pedestri itinere, ut* 32, 25, 10. μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2.—"numquam tam parvo intervallo abfuisse ab urbe, *i. e.* tam prope accessisse; *nisi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

Ἀπαιτεῖν, 1) desiderare, postulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκεῖνο, hoc postulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8. 2) repetere, 17, 1, 5. τί τινὰ, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

Ἀπαλγεῖν, despondere animum, desperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. — "*Unde patet, interpretem Latinum, Ephes.* 4, 19. ἀπηλγηκότες *vertentem* desperantes, *non necessario* ἀπηλπικότες *legisse, ut videtur viris doctis, sed modo alienam ab illo loco significationem expressisse.*" *Ern.* τὸ γὰρ φάσκειν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis est desperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. — "ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) *accipiunt* de desperatione, *forte melius intelligas* ignavas et ad militiam inutiles. *Ceterum* stupor et summa inscitia *est* 16, 11." *Ern.*

Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt se e vita, mortem sibi consciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in suum tabernaculum se recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. &c. *Cum adverbiis* καλῶς *et simil.* οὔτε τοὺς ἱππεῖς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυ-

νον, præclare gessit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (*i. q.* διακείμενοι) male se habebant, malo loco, malo statu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. *&c.* ἀπραγοῦντες καὶ δυσχερῶς ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere possent, et ipsi admodum laborarent, difficili loco essent, 4, 64, 7. *Et in passivo, ex vulgata olim scriptura, in quam MSti libri consentiunt,* κακῶς ἀπηλλάττοντο, 10, 49, 10. *pro quo* ἀπήλλαττον *in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine separata, Pœnis erepta est, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur;* ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμάχους, sociorum animos alienasse *a Romanis,* 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (*i. e.* πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπανάγειν ἐκ τῆς Ῥώμης *temere ex Ursini ingenio editum erat,* 33, 5, 5. *pro* ἐπανάγειν.

Ἀπαναγκασθέντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾶν, 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς εὔχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾷ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in pass.* ἃ δὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντήθη, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παράλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo usu verbi passivi pro activo laudarunt Reiskius et Ernestus ea quæ sunt a Dorvillio congesta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic usus est.*

2) ἀπαντᾶν, *non solum, ut vulgo, est* occurrere, obviam venire alicui, *sed et* undecumque ad aliquem venire, jungere se alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾶν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾶν πρός τι, *et* πρὸς τινὰ, occurrere verbis, vel factis, *id est,* respondere, *vel, tali quodam modo* gerere se erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28, 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato respondit, 40, 6, 5. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα, superbius eis respondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήντησε, pari modo et aliis respondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν quid contra dicto aut facto opus sit post illud Romanorum responsum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occursus, occursio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congressus, et ratio excipiendi aliquem, et eum compellandi vel ei respondendi in congressibus; τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι, 5, 63, 7. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, 10, 5, 6. ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις, congressus cum exteris, 16, 22, 2. ἀνέλπιστος ἀπάντησις, *un accueil inattendu,* 20, 11, 9. 30, 1, 4. occasio; τὰ λέγεσθαι μέλλοντα περὶ τούτου τοιάνδε τινὰ λήψεται ἀπάντησιν, hinc occasionem capiam verba faciendi de *&c.* 12, 8, 3.

Ἅπαξ. *Vide* καθάπαξ *et* εἰσάπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπεγνωκὼς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας *vertunt* fere prorsus desperans, nulla propemo-

dum salutis reliqua spe, 33, 1, 8. *sed non dubito quin* ἁπάσας *sit legendum.*

Ἀπαξιοῦν τὶ *vel* τινὰ, aspernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum et* rogare *interpretatus Ernestus, provocans ad* 29, 11, 3. *quæ interpretatio quo vel per se fundamento nitatur, vel quo pacto in istum locum cadere possit, non video. Confer supra in* ἀξιοῦν, *nam* ἀπαξιῶν *ex Casauboni est ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr. hist.* 42.

Ἀπαραγγέλτως, sine imperio, non exspectato pugnæ signo, 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος ποσότης, quantitas quæ definiri nequit, 16, 12, 10.

Ἀπαραίτητος, inexorabilis, implacabilis; ὀργὴ, 1, 82, 9. κατηγορία, 12, 12, 4. δικαστὴς, 5, 41, 3. ἐχθρὸς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. ἀπαραίτητος τιμωρία, certissimum supplicium, quod deprecari nemo potest, 1, 78, 15. 6, 37, 6. μηδὲν ἀπαραίτητον βουλεύεσθαι περί τινος, nihil durius statuere in aliquem, 4, 24, 6.—"*pro quo Thucydides et mox ipse Polybius* (*vs.* 7.) ἀνήκεστον." *Ern.* ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα, 30, 4, 14. ἀπαραίτητος ἁμαρτία, 33, 8, 5.

Ἀπαραιτήτως, inexorabiliter, 3, 115, 4. 6, 38, 3. ἔχειν πρός τινα, inexorabilem esse alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαράσκευος πρὸς τὸ μέλλον, imparatus, 1, 49, 4. 3, 71, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *Fr. hist.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 11, 22, 8. ἀπαρασκεύως ἔχειν, 1, 45, 7. διακεῖσθαι, 14, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, sine cautione, 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαραχώρητος, fortissimus *miles,* cedere nescius, 1, 61, 3.

Ἀπαραχωρήτως διακεῖσθαι περὶ τῶν πρωτείων, de principatu nemini cedere, 5, 106, 5.

Ἀπαρρησίαστος, libertate privatus, 23, 12, 2. *sq.*

Ἀπαρτᾷν. τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι, non admodum esse remotum, 12, 17, 1. *ubi mend. vulgo* ἀπηρτίσθαι.

Ἀπαρτίζειν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾷν.

Ἀπαρχή. αἱ πάτριοι ἀπαρχαὶ, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἅπας. *Vide* πᾶς.

Ἀπάτη. διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωμένων, 2, 56, 12.—*Opponitur* τῇ ὠφελείᾳ *lectorum, estque adeo* oblectatio inanis, *quæ et* ψυχαγωγία *dicitur.* Clare *Mœris,* ἀπάτη· ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, *ubi videatur Piersonus. Plura exempla congessit Cl. Reiskius ad h. l.*" *Ern. Gallice* charme, illusion, *dixeris. Rursus ipse Polybius noster* 4, 20, 5. οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, non ad *solam* oblectationem et ad incantandos animos esse inventam.

Ἄπαυστος. ἄπαυστοι συμπτώσεις, continui concursus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

Ἀπειπεῖν, 1) vetare; ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) ἀπειπεῖν τὰς ἐλπίδας, spem abjicere, 14, 9, 6. *Pro* οὓς ἀπεῖπαν, 38, 10, 7. *monente Ernesto* οὓς ἀνεῖπαν *correxi.*

ἀπείπασθαι, 1) negare, dicere non ita esse, τοῦ δ' ἀπειπαμένου, 5, 50, 13. ἀπείπατο μὴ χρείαν ἔχειν τῆς βοηθείας, 29, 9, 2. 2) negare, recusare, repudiare postulatum, oblatum, et ipsum offerentem, postulantem vel petentem; 25, 5, 8. ἀπειπάμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν, 6, 58, 10. τὴν δωρεὰν, 23, 9, 13. τὸν Εὐμένη, 23, 8, 8. 25, 4, 7. τὴν αὐτοπάθειαν, repudiare propriam experientiam,

nolle ea uti, 12, 28, 6. τὴν φιλίαν ἀπείπαντο αὐτῷ, amicitiam ei renunciarunt, societati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

Ἀπειρῆσθαι. ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον, 6, 2, 3. τὰ ἀπειρημένα, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

Ἀπειρία, imperitia, 1, 23, 3 &c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακῶν, 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obsessos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto,* non noverant.

Ἄπειρος; 1) εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυπηγίας, 1, 20, 10. ἄπειροι πάσης κακουχίας, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἥττης, 3, 85, 9. 2) ἄπειρος χρόνος, infinitum tempus, 4, 40, 5.

Ἀπείρως διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.

Ἀπελπίζειν, desperare; *absol.* 3, 63, 13. *cum accus.* ἀπελπ. τὰ πράγματα, 1, 19, 12. 10, 19, 9. τὴν σωτηρίαν, 2, 54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἑλεῖν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες κατακρατήσειν τῶν πολεμίων, 16, 30, 5.

In pass. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis desperant hostes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμέναι ἐλπίδες, 24, 9, 5. πράξεις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμέναι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι, 9, 5, 2. *non est i. q.* ἀπηλπικότες, *qui desperarunt, sed* de quibus servandis desperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπελπισμὸς, 31, 8, 11.

Ἀπεμφαίνειν, dissimilem esse, non convenire: ἀπεμφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10.—" absurda, *scil. inter res dissimillimas.*" *Ern.*

Ἀπέναντι. ἡ ἀπέναντι ταύτης πλευρὰ, latus huic oppositum, 1, 86, 3.

Ἀπεοικώς. τίς οὕτως ἀπεοικὼς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honestis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπεοικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἀπέραντος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri possunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον, [illegible], 4, 8. μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραχὴν, 3, 51, 5. τὸ συμβὰν ἔλεον αὐτῷ ἀπειργάσατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς, 8, 2, 9. τὴν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο, *ex Suidæ lect. pro* κατειργ. 5, 10, 4. εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἀπειργασμένον, 13, 7, 2. *pro quo in eadem phrasi est* ἐξειργασμ. 6, 53, 5. *Cum dupl. accus.* reddere aliquem talem, 6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verbo medio;* 1) *reciproce s. neutraliter,* niti; πρὸς τὴν τούτου πίστιν ἀπερεισάμενος, 12, 11, 7. ἀπερειδόμενος ἐπὶ τοῦτο, *in disceptatione* nitens hac re, hoc premens, 28, 17, 8. *Sic* προσαπερειδ. 3, 21, 4. *ubi est i. q.* πιέζειν τι. τῆς διανοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερειδομένης, cum non habet mens ubi nitatur, sed vagatur et errat, 3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον ἀπερείδομαι, ad eum maxime me converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;* ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινὰ, spem in aliquo reponere, 24, 5, 3. πρός τινα, 3, 107, 8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν, hac spe in præsenti difficultate nisus est, *Fr. gr.* 24. ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέρ τινος ὀργὴν εἰς τινὰ, iram aliunde conceptam effundere in aliquem, 1, 69, 7. 18, 19, 4. *Sic et correximus* 15, 25, 8. *ubi* ἀποσείσονται *vulgo pro* ἀπερείσονται *legebatur.* τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, impetum, furorem, 15, 32, 6. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν ἀπερείδεται ἐπὶ τοῦτον, beneficium suum *alteri collatum* imputat huic, hu-

jus caussa videri vult beneficium contulisse alteri, 24, 3, 6. 24, 7, 1. (*ubi est i. q.* ἀνατίθησι *vs.* 4.) ἀπερείσασθαι τὴν (ἑαυτοῦ) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἁμαρτίας, culpam in auctores delicti conferre, 38, 1, 5. τὴν λείαν εἰς τοιοῦτον ἀπερείσασθαι τόπον, in ejusmodi loco reponere prædam, 3, 92, 9.

Verbo passivo. τὰς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, in tuto collocatas, 3, 66, 9. *Et notione reciproca;* ἡ πατρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, omnes vires suas in vobis repositas habet, 3, 109, 11.

Verbum ἀπερείδεσθαι, *vel* ἀπερείσεσθαι *in futuro, haud dubie restituendum Polybio,* 28, 7, 13. *pro* ἀποδίδοσθαι, *quod vide infra, suo loco.*

Ἀπερινοήτως, præter opinionem, 4, 57, 10.

Ἀπερίσπαστος, qui non distinetur alia occupatione, 2, 67, 7. 4, 32, 6. sepositis omnibus aliis negotiis, 29, 8, 10.

Ἀπερισπάστως, sine distractione, absque impedimento, 2, 20, 11. omissa omni alia cura, 4, 18, 16. 12, 28, 4.

Ἀπερίστατος, quem nulla circumstant pericula; *vide* περίστασις. ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥαστώναις, in facillimo rerum cursu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπέρχεσθαι, decedere de imperio, deponere imperium, 1, 87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo et incurvato rectum facere; τὰς μαχαίρας καμπτομένας, 2, 33, 3.

Ἀπέχειν, 1) distare, abesse, τινὸς ὡς δέκα σταδίους *et simil.* 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1, 39, 2.—"*Unde explicant et illustrant Marc.* 14, 41." *Ern.* τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ ῥέπειν ταῖς γνώμαις *&c.* tantum aberant, 1, 31, 5. *Sic* τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοηθεῖν, 5, 74, 7. *ubi temere* ἀπέσχετο *erat editum.* 2) *Verbo medio;* πάντων ἀπέσχετο, omnibus abstinuit, 5, 10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde* 3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium, 38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odiose, 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθειαν, (*i. q.* πόλεμον,) 1, 88, 11. 2, 46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπιμετρεῖν.

Ἀπήνη, ἡ, pilentum, 32, 12, 4 *et* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12, 24, 5. δικαιολογία ἀπίθανος, apologia parum apta ad persuadendum, 30, 4, 11. ἀπίθανόν τι, aliquid absurdi, 30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, suspectam habere fidem alicujus, 3, 98, 1. πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, omnes admonuit ne sibi fidem haberent, 9, 18, 9. οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον, quos suspicabantur habere absconditam pecuniam, 4, 18, 8. *ubi temere vulgo* οὓς ἤλπισαν ediderant. μεμνασ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4. τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ὠφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις, quoniam spem prædæ quod adtinet non diffidunt sibi invicem, 10, 16, 9. τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον, de hoc non est dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99, 7. *et alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod si,* 12, 21, 9. *nil deest, fuerit* ἀπιστίαν *pro vulgato* πίστις *scribendum, ut sit* ἀπιστία incredibilitas. τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν, quod impossibile est, hoc ipso statim est incredibile.

Ἄπιστος, incredibilis, falsus; ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο, 18, 18, 7. ἀπίστῳ δοκεῖ ἐοικέναι τοῦτο, 32, 8, 8.

Ἀπίστως, supra hominum fidem, 1, 58, 3. ἀπίστως διάκειμαι εἰ *&c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

Ἄπλετος θόρυβος, 1, 50, 3. ἄπλετον πλῆθος, 3, 100, 8. 3, 92, 8. (*quo*

loco restituendum vocab. videtur Polybio;) 4, 75, 1. *Monuit Ernestus, poëticum esse vocab. ut passim alia scriptori nostro frequentata.*

Ἄπληστοι εὐωχίαι, helluationes, 6, 8, 5.

Ἁπλότης, ἡ τοῦ νεανίσκου κατὰ τὴν ἔντευξιν, simplicitas in sermonibus, in congressu, 1, 78, 8.

Ἄπλους ἂν ἡμῖν ἦν ὁ Πόντος, navibus a nobis adiri non posset, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. ἁπλουστάτοις χρώμενοι βίοις, simplicissima vitæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. ἁπλῶς οὐ, nullo modo, omnino non, *Fr. gr.* 25. ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἠξίου, 1, 43, 6. οὐδέπω τοιόνδε ἁπλῶς οὔτ' εἰργάσατο ἔργον, 1, 4, 5. οὐδεὶς ἁπλῶς, omnino nemo, 8, 22, 12. τοῖς φίλοις ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ γενναίως, cum amicis candide agere et liberaliter, 32, 13, 14.

Ἄπνοια, aëris tranquillitas, 34, 11, 19.

Ἀπό. 1) ἀπὸ τούτων γενόμενοι, ἐπεὶ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο, his rebus perfectis, post hæc, 1, 24, 13. 5, 77, 7. 1, 7, 10. 16, 21, 7. *&c. Sic* 3, 100, 6. *ubi perperam* ἐπὶ *erat vulgatum.*

2) post, inde ab; εὐθέως ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 5, 107, 1. ἀπὸ Περσῶν, inde a Persarum temporibus, 5, 55, 9. ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, post hunc tumultum, ab hoc tumultu, 2, 18, 9. ἀπὸ τοῦ κατορθώματος τούτου, post hanc victoriam, 2, 31, 8. ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, post hanc pugnam, 5, 14, 7.

3) οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, rustici, agrorum cultores, (*non modo qui rure veniunt, sed et qui rure degunt,*) 1, 31, 3. 2, 6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, oppidani, 5, 70, 8. οἱ ἀπ' Ἰταλίας πλοϊζόμενοι, Italici mercatores, 2, 8, 1. οἱ ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ῥωμαίων, classiarii Romani, 3, 76, 9.

4) *Alias locutiones enotavimus has:* αἱ κτήσεις ἀφ' ὧν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον, possessiones e quibus olim pulsi erant, 24, 4, 2. *ubi perperam vulgo* ἐφ' ὧν, *conf.* 26, 5, 2. πάντων ποιησαμένων ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ἑνὸς τὰς προσβολάς, ad unum signum datum unumque imperium, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ κρατίστου, *vide* κράτιστος. στέφανος ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, *et similia, de pondere coronæ vel de numero pecuniæ honoris caussa in donum oblatæ; vide* στέφανος, *et Ind. Histor. in* Corona. ὁ φόβος ἀπό τινος (*scil.* περιεστὼς τινι, *quod adjicitur,* 3, 16, 2.) metus ab aliquo; *pro quo* 26, 3, 13. ὑπὸ *legebatur, quod correxi; conf.* φόβος. *Sic passim* ἀπὸ *et* ὑπὸ perperam *a librariis permutantur, ut monui ad* 1, 34, 8. 3, 69, 3. 3, 76, 1.

Ἀποβαίνειν, 1) decedere, cedere, ἀπὸ τῶν πόλεων, 23, 11, 4. 23, 13, 1. 24, 6, 1. 2) exscendere e navi, 1, 29, 5. 3, 19, 2. 12, 4, 4. 33, 7, 4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10 τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4, 12, 14. ἀπέβη τούτων τἀναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exscensio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c.* πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis subinde exscensionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) distantia *imæ scalæ a muro cui adplicatur,* 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει,

scala quæ ex justo intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4.

'Αποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *absol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

'Αποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

'Αποβλέπειν εἴς τινα, aliquem respicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid respicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

'Απόγαια, τά, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

'Απογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula degustare, 3, 57, 8.

'Απογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, *vel* τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, missum facere consilium aut institutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποπειράζειν, 2, 65, 13. τὸ δικαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανάς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπεγνωκότες τὰς πρεσβείας, omissis legationibus, missa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπὶς, abjicere spem, desperare; *ut* ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *et* ἀπεγνωσμέναι ἐλπίδες, spes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* desperandi *notio etiam alias subinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum est, sed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti potest; quam in partem nonnulla ex locis superius prolatis interpretati sumus in Latina versione Græcis subjecta, sed sunt illustriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπεγνωκότες τὴν σωτηρίαν, 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπεγν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipsum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præcessit. Sic* 3, 89, 6. ἀπεγνωκότας πάντα, (*i. e.* πάσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾷν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν *rursus est* abjicere eum, missum facere, omittere, deserere. *Sic* 2, 51, 2. ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* spretis, abjectis, omissis Achæis; *et* 1, 62, 2. ἀπογνόντες τούτους *est* omittentes, deserentes hos, *quod vel ex verbis proxime sequentibus* καὶ προδόται τρόπον τινὰ γενόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *est* se ipsum abjiciens, *et veluti* se ipsum deserens, spreta salute sua.

'Απογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos scripto ediderant, quorum nomina scripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæstorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἐθελοντὴν, 40, 6, 7.—"sua sponte scribere," *Ern. scil. ut scriptor* scribit historiam; *at* historiam scribere *est* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5, 6. *et* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter scriptores profiteri, scriptorem se profiteri.

'Απογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς, τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recensionem eorum qui sunt ætate militari, 2, 23, 9.

'Αποδεής. οὐδενὸς ἀποδεέστερος, 2, 35, 2.

'Αποδεικνύναι, 1) ostendere, demonstrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hostem se ostendens, se præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε, *scriptor* ostendit illos, inducit illos oppugnantes

Syracusas, 1, 15, 8. *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ostendunt eum nobis et depingunt veluti imprudentissimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγειν *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*scil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum seniorum aliquis voluntatem senatus ei indicasset, exposuisset, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat, præter necessitatem.* ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ostendunt se, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex scriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adscivimus. Nescio utrum huc pertineat* ἀποδεδειγμένη καὶ κοινὴ δεικτηριάς, 14, 11, 4. declaratum, professum et publicum prostibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum sit* publice constitutum; *sed videtur prius illud præferendum.*

2) designare, constituere, instituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, designare, constituere, creare consules, 6, 19, 1. (*ubi idem est* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, instituerunt, constituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores constituere, 28, 15, 8. *ubi Casaubonus per ellipsin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit*, stimulare voluit Rhodios, quo se medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενὰς, vanam, irritam reddiderunt spem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonstratione et explicatione caussarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδειλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιᾶν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Absolute;* ἀποδειλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 *et* 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀπεδειλία, 3, 46, 9. ἀποδεδειλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδεδειλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo supplicio dignis*, 6, 38, 2. 6, 58, 6. *et est*, si quis præ timore stationem deserit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. οἱ ἀποδεδειλιακότες *dicuntur Macedones*, arma et sese hosti tradentes. *In regimine varie construitur. Cum præpos.* πρὸς; πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδειλιάσαντες ἐτρέποντο, 11, 16, 2. *Cum genit. et infinitivo verbi;* τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπεδειλίασαν, 4, 11, 4. *Sed maxime cum accus.* reformidare, metu refugere aliquid; ἀποδειλιᾶν τὴν μάχην, 5, 84, 5. τὸν πόλεμον, 35, 4, 3.

Ἀποδειλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonstratio. ἀπόδειξις πρᾳότητος, 5, 10, 3. αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις, 1, 12, 6. ἀπόδειξιν προσάγειν τοῖς εἰρημένοις, 4, 86, 2. ἀποδείξεις τινὸς φέρειν, 12, 5, 5. πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων, 5, 16, 7. μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, cum explicatione caussarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *simulque significat* copiam et ubertatem *narrationis, quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur* ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ κεφαλαιώδει.

Ἀποδεκτέον ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf.* ἀποδέχεσθαι.

Ἀποδερματοῦσθαι *dicitur scutum*, cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, τοὺς πρεσβευτὰς, 22, 18,

5. 22, 19, 4. *φιλανθρώπως*, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. *φιλοφρόνως*, 22, 5, 1. 22, 24, 6. *μεγαλομερῶς*, 24, 2, 9. 25, 6, 5. *ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν*, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; *ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν*, probarunt, 2, 39, 5. *οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας*, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. *ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμὴν*, laudato eorum studio, 3, 64, 11. *Sic ἀποδεδειγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν*, 27, 3, 6. *τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι* (laudare) *καὶ θαυμάζειν*, 5, 12, 1. *ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς νεανίσκους*, 23, 18, 6. *ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους*, benigne excepit, (*ut ex seqq. intelligitur*) 27, 2, 4. *Ἄρατον ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου*, 4, 86, 8. *ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους*, benigne exceperunt petitum, consenserunt, placuit ipsis, 2, 12, 8.

3) *ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας*, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. *θέλων ἀποδέξασθαι* (*scil. ἐκεῖ*) *τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος*, excipere ibi, sustinere et tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *In aliam partem abiit Ernestus:* " dicere *voluit* (*inquit*) *Polybius*, volens *vel* vitare, *vel* prælerire sævitiam hiemis; *et requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; nisi capiamus ἀποδέξασθαι latius pro* exspectare dum præteriret, *ut καραδοκεῖν apud Polybium est* eventum rei speculari et exspectare."

4) *ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν vel τοὺς πυρσούς*, qui signa per faces ab altero data observat et excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *sq.*

Ἀποδηλοῦν τινὶ, τίνα τρόπον &c. significare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, restituere; *τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπέδοσαν*, 1, 7, 13. *ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα*, 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. *τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπέδωκε*, 10, 38, 4. reddere debitum, 21, 14, 6. *Sed et* 2) dare, tradere, (*ubi non agitur de restitutione*) *variis modis; veluti*, tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11. *sqq.* (*ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.*) solvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. *ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις*, his curam operum tradens, *i. e.* committens, 5, 71, 6. *ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα*, dare signa, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *et* 8. *unde pro olim vulgato ἀποτεθέντος δὲ τοῦ συνθήματος*, 4, 78, 10. *ἀποδοθέντος corrigere non dubitavi; pariterque*, 8, 22, 5. *τὸ σύνθημα ἀπέδωκε pro vulgato ἐπέδωκε scripsi. πόλεις ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται*, urbes illis dedit, *id est* adsignavit, in quibus disceptarent, 22, 27, 1. *ἀπέδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλέαν*, dedit eis judicium, caussam eorum judicibus cognoscendam tradidit, 5, 16, 5. *ἀποδιδόναι διαβούλιον*, consultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias ἀναδιδόναι διαβούλιον dicit, et est l. c. ἀποδοθέντος διαβουλίου idem prorsus ac προτεθέντος διαβουλίου* 33, 1, 4. *Denique est* tradere *eo modo, quo scriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι*, rationem qua res singulæ gestæ sunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον*, res Græcorum ab illo tempore gestas exponere, 4, 2, 1. *νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως*, nunc ea quæ in serie narrationis sequuntur tradenda

sunt, 5, 98, 10. τὴν περίμετρον τῆς νήσου τεττάρων μυριάδων ἀπέδωκε, tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur*, μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, *aut omnia me fallunt, aut* ἀπερείδεσθαι *pro* ἀποδίδοσθαι *fuerat scribendum. Sic non solum plana fuerit sententia, sed et liquido fluet oratio, quæ insolens et scabra est, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi scriptura unius Ursini nititur auctoritate, qui quam sæpe codicis sui vestigia temere deseruerit, satis novimus. Vide supra*, ἀπερείδεσθαι.

Ἀποδιδράσκειν τινά, profugere ab aliquo. *Sic* ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς δεσπότας, insciis ministris ex aula se proripiens, 26, 10, 2. ἀποδρᾶναι, 1, 84, 9. ἀποδεδρακέναι, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47, 6. τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀπεδοκίμασεν, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, restitutio. ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide* ἀποδιδόναι.

Ἀποδοχή, ἡ, *sequitur fere significationem verbi* ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præsertim* exceptio studii et favoris plena, *et ipsum* studium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσαι ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) studia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλης τεύξεσθαι παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι, magno studio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ' αὐτῷ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, studiose excipitur, acceptus est, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor* ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' ἐνίοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου 32, 10, 11. *est* studium et adfectus *quam Polybio testificatus est juvenis Scipio.* μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum sui studium, adfectum et admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχή, 4, 86, 3. "*est* (*ut Ernestus ait*) benevolentia in aliquem universa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etsi nobis in una aut altera re non satis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etsi cœperat* λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν *post sermones de eo Arati.*"

Ἀπόδρασις, fuga. ἀπόδρασιν 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto* ἀπόδοσιν, *quod ex* ἀπόλυσιν *detortum; et hoc pro illo restituendum Polybio.*

Ἀποδύω. ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας, 15, 27, 9. τὸν ἐκ Μακεδόνων φόβον ἀπεδέδυντο *perperam vulgo legebatur* 5, 106, 6. *pro* τῶν ἐκ Μακ. φόβων ἀπελέλυντο.

Ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, speculari et exspectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. πρὸς ἑαυτόν, 15, 22, 5. *sed ibi pro* ἀποτεθηριώκει τε, *quod est in MStis, haud dubie* ἀποτεθηρίωται *legendum, quod poscebat reciproca verbi notio*, sibi iratos reddidit; *idque restitutum auctori velimus. Passive*, ἀποθηριοῦσθαι *et* ἀποθηριωθῆναι, 1) feroci ira sævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ similem fieri, *sive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32,

7, 7. *sive* quoad animum et mores, 1, 81, 5 *et* 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere insanabili, 1, 81, 5.

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut* στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον, 1, 75, 8. —" *Nam* θὶν *inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Joseph.* 15, 9, 6. αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. *Vide inpr. Stanlei. ad Æschyl. Pers.* 820." *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c.* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας, 9, 1, 4. *An dicitur* ἀποικίαν ἀποστέλλειν, *pro* ἀποικίαν ἄγειν? *Non videtur.*

Ἀποκαθίζειν, in tribunali sedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias est* προκαθῆσθαι.)

Ἀποκαθιστάναι τί τινί, restituere alicui aliquid; *ut* τὰ ἀπολωλότα, 4, 3, 3. τοὺς ὁμήρους, 3, 98, 7. τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf.* ἀποκατέστησε πολίτευμα,) 9, 36, 4. (*conf.* ἀποδιδόναι.) *Et sic* 2, 70, 1. *pro vulgato* καταστήσας *utique* ἀποκαταστήσας *videtur corrigendum, ubi prior præpositio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινὰ εἴς τι, aliquem restituere in locum; *velut* εἰς ἀσφαλὲς, 3, 66, 2. εἰς οἶκον, 8, 29, 6. εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 5, 4. 22, 26, 8. εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. *Sic in Aor.* 2. *notione passiva*, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, 25, 1, 1. *Pro quo et nude* ἀποκατέστησαν *legitur*, in pristinum statum restituti sunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *scriptoribus fere nonnisi passiva notione frequentatur, activa notione usurpat Polybius;* ἀποκαθεστακέναι αὐτῷ τὸν υἱὸν, 21, 9, 9. *Conf.* ἱστάναι *et alia verba ex* ἵστημι *composita.*

Ἀποκαθιστάνειν. ἀποκαθιστάνων τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, *Fr. gr.* 10.—" ἀποκαλεῖσθαί τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. nisi* ἀνεκαλέσατο *legendum.*" *Ern. Nos cum Reiskio* ἐπεκαλέσαντο *correximus; locus in nostra edit. est* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν. exspectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον, eventum prælii exspectabat, 16, 2, 8. *Conf.* καραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, restitutio, *obsidum in patriam*, 3, 99, 6 *sq.* prioris status et conditionis restitutio, *vel* restitutio alicujus in priorem statum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἔλθῃ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις, 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. τῶν Εὐμένους τιμῶν, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione*, πάντων ἁμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ φθάσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτὸν, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59, 5. ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, sorte deligere, 2, 58, 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, *ex lectione olim vulgata* 6, 4, 10.—" nascitur, oritur; *si lectio recte se habet, de quo valde dubito. Tentavi* ἀποπληροῦται, *et vidi post, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem venisse; nec tamen satisfacit mihi. Ante dixit* φύεται, γεννᾶται. *Conveniret* ἀποκυεῖται, *nisi media paulo longius a scriptura vulgata recederent.*" *Ern. Nos* ἀποπληροῦται *recepimus, quod et in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 *et* 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀπο-

κλίνοντα μέρη τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐμένη κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀπονεύειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10.—"foris dormire" *interpretatur Ern. parum commode; est enim nude* dormire, interquiescere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο.

Ἀποκομιδὴ, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν ὡς τὸν υἱὸν, ad filium reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα, perferre alicui senatus consultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾶν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *scil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulsi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc astu repulsi sunt, hoc consilium eis non successit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτω. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, dissimulavit, *ex scriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Ursinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 *et* 17. 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, *et* εἰς μέσον, intercipere ne effugere possit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσα ἀπειλημμένα τὰ θηρία, 11, 1, 9 μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *Mendose, ut nobis visum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὼν οὖν ὁπότερον ἂν κελεύσωσιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἡδείας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, satis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recusare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit se pecunias non amplius suppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de societate abnuerunt postulatum, 4, 9, 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχὴν, recusare imperium *vel* magistratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα *dici senatorem eum,* qui decreta senatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius.*

Ἀπολείπειν. ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus desiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiserunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, *et similia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos, 3, 53, 9. *plerique et probatissimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; sic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abesse a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος πάμπολυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελείφθη, in-

ventum ejus longissime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda supererat, 3, 39, 12.

'Απόλεκτος, selectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

'Απολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

'Απολληρεῖν, 33, 12, 10.—"nugari, *ut* ἐκληρεῖν." *Ern. Immo vero* ἀποληρεῖν τινὰ *l. c. est* nugando, delirando superare aliquem.

''Απολις, *gen.* ιδος, exsul, patria carens, (*quippe quæ deleta est,*) 4, 54, 5.

'Απόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res suas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλα τοῦτο ὑπὸ 'Ρωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum est. τοὺς κατὰ τὴν 'Ιταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19. 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

'Απολογεῖσθαι, caussam suam defendere, respondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολάς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ 'Αράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρόν, de Arato vita ipsius respondet, (pro eo loquitur et testatum facit) nihil improbi eum fuisse futurum, 7, 14, 4 *ubi, si vera scriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ἕνεκα.

In Aor. 1. *perperam subinde a librariis positum est hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπολογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. 2, 54, 4. 10, 37, 7. 23, 9, 2. *de quo verbo vide mox.*

'Απολογίζεσθαι, disserere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Construitur* 1) *cum accus. ut,* τῶν Πατρα ιέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δέοι *&c.* 5, 51, 6. τὴν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Casaubonus* 2, 12, 14. ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *scripsit, pro* ἀπελογήσαντο *quod erat in MStis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime sequitur.* 2) *cum præpos.* περὶ *et genit. veluti* ἀπελογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπολογισάμενος περὶ τῶν καθ' αὑτόν, *ex Casauboni emendatione,* disserens de rebus ad se pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπολογησαμ. *dabant MSti, nec enim de apologia aut defensione cogitari debet. Eodem modo* ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας *rursus percommode correxit idem Casaub.* 10, 37, 7. *Rursus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *et similibus; ut,* τῶν 'Αχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλάβοιντο *&c.* 4, 25, 4. ἀπελογίσατο πρῶτον μέν, τίνα τρόπον *&c.* 23, 9, 2. *ubi Ursinus quidem* ἀπελογήσατο *ediderat, sed verum rursus restituit Casaub. cum quo consentit codex Bav. Denique,* πρὸς ὃν ἀπελογίζετο φάσκων ὅτι *&c.* 11, 34, 1. apud quem caussam suam exponens, de rebus suis disserens, dixit *&c.*

'Απολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

'Απολογισμός, 1) sermo, disputatio, expositio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμός, brevis rerum gestarum expositio per summa capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expositio cum explicatione caussarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *et* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρός τινα, περί τινος, disserere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπεικὼς αὐτός, 10, 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων,

10, 12, 18. *Hinc ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν*, rationem explicare, argumenta proferre, demonstrare, uberius et adlatis documentis disserere, *περί τινος*, 9, 25, 4. *ὑπέρ τινος*, 10, 24, 5. 21, 9, 5. *Eadem phrasis nonnumquam videri potest idem valere ac ἀπολογεῖσθαι*, excusare se, respondere ad ea quæ nobis objecta sunt, *veluti* 4, 14, 7. 18, 37, 5. *sed ea quidem vis per se non inest huic dictioni; nam pariter de accusatore usurpatur, ut κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς*, quum eum accusarent et manifestas rationes, perspicua documenta proferrent, 4, 14, 2. *Itaque verba illa φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος*, 4, 14, 7. *sic intelligenda sunt*, de eis, quorum caussa accusatus est, demonstravit, prolatis argumentis docere conatus est se non esse in culpa; *et illa, ἐπειρᾶτο φέρειν τινὰς ἀπολογισμοὺς*, 18, 37, 5. instituit uberiora quædam verba facere, caussamque suam explicare. *Rursus ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς, παρὰ τί σφαλείεν, καὶ διότι &c.* magistratibus rationem explicavit, demonstravit, docuit eos, 1, 32, 4. *Denique invenitur etiam εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περί τινος, eadem notione*, 22, 5, 3.

'Απολοιδορεῖν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

'Απολύειν, dimittere; *ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκείαν*, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; *ἀπολύειν τινα προβλήματος*, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. *φόβου*, 2, 12, 5. 5, 34, 2. *τῆς διαβολῆς*, 3, 5, 4. *τῆς στρατείας*, 3, 88, 8. *ni ibi στρατηγίας legendum. τῆς ἐργωνίας*, 6, 17, 5. *τῶν φόρων*, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf. παραλύειν.*

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Casaubonus*, aciem jam instructam solvere, *nos* acie instructa se recipere; *vereor ne neuter recte: certe* solvere aciem, *διαλύειν est, non ἀπολύειν*; *et* recipere se, discedere, *Græce ἀπολύεσθαι sonat, non ἀπολύειν. Quare videndum, utrum ἀπολῦσαι, quod erat in MStis, in ἀπολυθήσεται fuerit mutandum, non in ἀπολύσει, ut Casaubonus fecit, an ἀπολύσει intelligendus sit tertius casus nominis ἀπόλυσις, quod idem nomen mox in eadem disputatione vs. 8. recurrit. At verbum ἀπολύσει*, recipiet se, discedet, *in activo, pro passivo, ἀπολυθήσεται, defendi fortasse poterit ex simillimo usu verbi διαλύειν*, digredi, discedere, 23, 9, 14, *pro διελύθησαν.*

In passivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, *κακῶν*, 3, 62, 10. *φόβου*, 5, 97, 1. 6, 18, 5. *λειτουργίας*, 6, 34, 8. *ἀῤῥωστίας*, 25, 6, 2. 2) discedere, abire, recipere se, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

'Απόλυσις, 1) liberatio, dimissio captivi, 33, 1, 5. 2) discessus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι*, discedere, recipere se, (*i. q. ἀποχωρεῖν et ἀπολύεσθαι*) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 *et* 12. *ἀπόλυσιν ex veterum codicum vestigiis legendum*, 1, 12, 1. *pro vulgato ἀπόδρασιν. De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum est in ἀπολύειν.*

'Απολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. *τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν*, pretio accepto restituere, 2, 6, 6.

('Απολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc, διαλύτρωσιν frequentat Polybius; quod vide.*)

'Απομαρτυρεῖν, *cum accus. et infin.* testatum facere, 31, 7, 20. *τινὶ*, testimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum seq. διότι*, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῇ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τί τινὶ, partem alicui dare; ἀπεμέρισε τῆς δυνάμεως τῷ Ἄννωνι μυρίους πεζοὺς, 3, 35, 5. ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem sodalitatibus distribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὰς ἐπί τι, *vel* πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* détacher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν ἀπομερισθέντες, quibus negotium commissum est *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ὃν χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio;* ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, *nempe* μέρος τι, 10, 16, 2.

Ἀπονέμειν, *fere ut* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονείμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπένειμε, 5, 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπένειμαν φυλακὴν, 8, 15, 9.

Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει τὸ Ἀπέννινον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de situ*, πρὸς ἓν μέρος ἀπονενευκυῖαι (σκηναὶ) τῆς πόλεως, unam urbis partem spectantes, 15, 29, 2. ἀπονεύειν πρός τινα, ad partes alicujus transire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6. 7 *et* 9. 23, 6, 7. *Item* πρὸς φιλίαν τινὸς, ad societatem alicujus transire, 3, 75, 2. πάντας ἀπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transituros omnes, 26, 2, 7. ἀπονενευκὼς πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum est partium, 21, 4, 4.

Ἀπονήχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀπονοεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in desperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium*, desperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 12, 10. *quo loco* vesaniam *interpretatus est Valesius, non satis adcurate; agitur enim de mentiendi* audacia et impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Casaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονουθετεῖν; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονουθετούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15, 6, 6.

Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, accuminatus, 1, 22, 7. ἀπωξυμμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, *de acie gladii*, 2, 33, 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi caussa, 22, 17, 13.

Ἀποπειρᾶσθαι, τῆς γνώμης τινὸς, expiscari sententiam, 35, 6, 3. τῶν ἔνδον, oppidanos lacessere, 5, 13, 10.

Ἀποπίπτειν. 1) ἀποπεσὼν τῆς ἐπιβολῆς, cum excidisset eo ausu, 2, 53, 6. τῆς προσβολῆς, non succedente ea adgressione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter* ἐπιβολῆς *legendum.*) ἀποπεσὼν *vel* ἀποπεπτωκὼς τῆς ἐλπίδος, ea spe frustratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Absolute*, ἀπέπεσον, 4, 16, 7. *intellige* τῶν προσβολῶν *ex præcedentibus, aut* τῆς ἐπιβολῆς. *Sic* Γλύμπεσι προσπεσὼν, ἀπέπεσε, 4, 36, 5. *ubi vulgo* ἀπέσπασε. (*conf.* ἀποσπᾶν, *infra.*)

2) *Alia notione;* ἀπὸ τῶν ἵππων

ἀπέπεσον, (*nam ἀπὸ pro corrupto αὐτὸ utique legendum*) 11, 21, 3. *ubi in Latina versione pro eo, quod Casaubonus dabat*, equis sunt delapsi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis se dejecerunt, ex equis desiluerunt, *scilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum et pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. seq. Nec enim Polybius dicit*, fuga salutem petiisse *illos quos ait ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσεῖν, sed paululum prius* retrocessisse, *ἀναστρέφοντες, nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent et ibi relinquerent, dum ipsi e pugna pedestri rediissent, qui mos erat Celtiberorum equitum, ut Suidas docet in Fragmento, quod cum Valesio tribuendum Polybio duximus, et in Fragmentis Historicis num. 35. posuimus. Eodem modo* ά, 5, 2. *ὀρθὸς ἀπέπεσεν* (*scil. πὸ τοῦ ἵππου*) *ἐπὶ τὴν γῆν, non* prolapsus est, *sed* de equo in terram se rectus conjecit, *i. e. ita ut rectus humi staret.*

Mendose vero ἀποπεσὼν 3, 41, 4. *editum erat pro ἀπὸ Πισῶν.*

Ἀποπιστεύειν, fidere, confidere. *τοῖς τόποις ἀπεπίστευον*, (*opp. ὑπόπτως εἶχον*,) 3, 71, 2.

Ἀποπλανᾶν *ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τοὺς φιληκοοῦντας*, aberrare facere, 3, 57, 4.

Ἀποπλεῖν, classe proficisci, vela dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3. *&c. Pro καταπλεῖν* 30, 5, 11. *et* 33, 11, 1. *videtur ἀποπλεῖν legendum.*

Ἀποπληροῦν. *ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποπληροῦται σὺν χρόνῳ ὀχλοκρατία*, 6, 4, 10. *Vide supra, in ἀποκληροῦν.*

Ἀπόπλους, ὁ, profectio, discessus classis vel navis. *κατὰ τὸν ἀπόπλουν*, dum in eo erant ut navim solverent, 30, 9, 12. *ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν*, 5, 5, 12.

Ἀποπορεύεσθαι, *nude* abire, *velut e balneo*, 25, 8, 6.

Ἀποπρεσβεύειν, *absol.* renunciare legationem, 7, 2, 5.

Ἀποπρεσβεία, renunciatio legationis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé*, 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποπτοεῖσθαι, consternari, *de equis*, 3, 53, 10.

Ἀπόπτωμα, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf. ἀποπίπτειν.*

Ἀπορεῖν. *ἀπορήσαι τις ἄν*, quærat aliquis, 1, 64, 1. *οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων*, 3, 79, 2. *προφάσεως*, 4, 5, 8. *ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος*, 8, 22, 1. *Et in verbo medio, ἀπορούμενος καὶ δυσχρηστούμενος*, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5.

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία *καὶ δυσχρηστία*, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. *et sæpe alias.*

Ἀποῤῥεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, subducere se fuga, *ἀπέῤῥευσε*, 5, 15, 7. *πάντες ἀπέῤῥεον ἀπ' αὐτοῦ*, ab ejus comitatu dilapsi sunt, deseruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόῤῥευσις. *ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀποῤῥεύσεις*, 10, 28, 4. *conf. ἀπόῤῥυσις.*

Ἀποῤῥήγνυμι. *ἀπεῤῥωγυίας τῆς γῆς vel τῆς ἀποῤῥῶγος*, 3, 54, 7.

Ἀπόῤῥησις, denunciatio, renunciatio, *scil. induciarum, cum denunciamus exitum et finem induciarum*, 14, 2, 14. *conf. ἀπολέγειν.*

Ἀπόῤῥητος. *ἀπόῤῥητοι λόγοι*, arcani sermones. *τὰ ἀπόῤῥητα προΐεσθαι*, prodere arcana, 3, 20, 3. *δι' ἀποῤῥήτων*, clam, arcano, secreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. *ταῦτα ἐν ἀποῤῥήτοις ἐπράττετο*, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀποῤῥίπτειν *τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς*, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. *τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέῤῥιπτε, senatus* non rejecit, non respuit accusationes *contra Eumenem apud se prolatas*, 31, 6, 5.

Ἀπόῤῥυσις *συνεχὴς* (*τοῦ ὕδατος*) *γίγνε-*

ται διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόῤῥευσις.

Ἀποῤῥὼξ, *adjective,* πέτραι ἀποῤῥῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Substantive,* ἡ ἀποῤῥὼξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. 7, 6, 3 *et* 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀποῤῥῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 24, 4.

Ἀπόρως ἔχειν πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, consilii inops quod nil facere posset, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποσείειν, τὴν ὀργὴν εἰς τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποσείσονται, 15, 25, 8. *ex scriptura olim vulgata, pro qua* ἀπερείσονται *correximus, quod vide.*

Ἀποσιωπᾷν. εἰς τέλος ἀπεσιώπησεν, prorsus tacuit *scil.* quid a senatu petiturus advenisset, 30, 17, 9.

Ἀποσκευάζεσθαι, quæ moveri possunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀπεσκευάζοντο, quidquid moveri poterat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. ἀποσκευασάμενος ταῦτα, his impedimentis remotis, depositis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευὴ, ἡ, supellex, vasa, sarcinæ, impedimenta, 2, 3, 7 *sq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα, 3, 90, 8. *Distinguitur a* τῇ παρασκευῇ, 1, 74, 12. αἱ ἀποσκευαὶ, 1, 66, 7 *et* 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι, in hostium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere Casaub. adjecit particulam* πρίν.

Ἀποσκοτοῦν. ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λιγνύος, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι ταῖς διανοίαις, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾷν. τῆς λείας ἀποσπάσαι τι, abstrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. *Sic* ἀποσπᾷν ναῦς, abstrahere et captivas facere naves, 1, 53, 4 *et* 7 *et* 13. ἀποσπᾷν ἔνια τῶν σκευοφόρων, 3, 53, 7. τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο, divulsum erat a reliqua classe, 1, 27, 9 *sq.* τὸν Φίλιππον ἀποσπάσειν τῆς πολιορκίας, 5, 5, 1. τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν, 2, 60, 6. ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, 1, 84, 1.

Ζάρακι προσπεσὼν ἀπέσπασε *vulgo consentientibus MStis editum erat* 4, 36, 5. *qua de scriptura hæc monuit Ernestus:* " abstraxit *sc.* a societate *vertit Casaubonus: Reiskius* abscessit, *ab obsidione, opinor; et hanc discedendi vim copiose post alios illustrat. Mihi placet Jac. Gronovii conjectura,* ἀπέπεσεν, excidit spe, infectis rebus abire coactus est. *Vide in* ἀποπίπτειν." — *Nempe perspecte monuerat Gronovius in Notis editis ad h. l. adjectam in contextu particulam* δὲ *satis ostendere, Polybium de his* χωρίοις (Γλύμπεσι δὲ καὶ Ζάρακι προσπεσὼν) *aliud significasse ac diversum ab eo, quod paulo ante de aliis dixerat,* Πολίχναν, Πρασίας, *et alia loca.* προσπεσὼν ἄφνω, κατέσχε. *Tum vero, ne verum quidem esse, ostenderat idem Gronovius, Glympes a Lycurgo, Lacedæmoniorum rege, captas esse aut abstractas: nam lib. V. cap. 20. dicuntur (ait) Messenii, ex præscripto Philippi cum auxiliis venientes, sed a Lycurgo oppressi, Glympes unicum salutis refugium habuisse. Quare* ἀπέπεσε *corrigendum monenti, id est,* rejectus est, decidit, *utique obtemperandum judicavi.*

Ἀπόσπασις. ἐν ἀποσπάσει *perperam dant vett. codd. nonnulli* 3, 113, 4. *pro* ἐν ἀποστάσει.

Ἀπόστασις. διὰ τὴν ἀπόστασιν, quia longius aberat, ob longius intervallum, 1, 86, 8. 2, 30, 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3, 114, 3. *&c.* ἐν ἀποστάσει, 3, 113, 4. interjectis intervallis, 15, 9, 7.

Ἀποστάτης, qui ab alicujus imperio defecit, 32, 2, 7. ἀποστάται γεγονότες τοῦ βασιλέως, 5, 57, 4. τῆς πατρίδος, 11, 28, 6.

Ἀποσταυροῦν, vallo, sudibus præcludere, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Ἀποστέγειν; *umbo scuti* τὰς ὁλοσχερεῖς ἀποστέγει πληγὰς, ictus vehementiores defendit, 6, 23, 5.

Ἀποστέλλειν τοὺς πρέσβεις, dimittere legatos, 4, 66, 2. ἀνακρίτους, 4, 34, 1. χωρὶς λύτρων ἀποστ. τοὺς αἰχμαλώτους, remittere, dimittere, 5, 10, 4.

Ἀπόστημα. ἐν ἀποστήματι αὐτοὺς συνεῖχε, 1, 9, 4. καθορμισθεὶς τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ ἀποστήματος βάλλοντες, eminus, 10, 30, 7.

Ἀποστολὴ, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς Ἴστρους, expeditio, 26, 7, 1.

Ἀποστομοῦν τὰς διώρυγας, obruere fossas, occludere canales, *Fr. gr.* 26. *Conf.* 5, 62, 4.

Ἀποστρέφειν. εἰς τοὔμπαλιν ἀπεστραμμέναι σκηναὶ, in alteram partem aversa tentoria, 6, 27, 6. 6, 30, 4. ἀποστραφέντες ἔφυγον, terga verterunt, 5, 85, 4. τὴν Αἰτωλῶν ἀποστραφῆναι φιλίαν, Ætolorum amicitiam repudiare, 9, 39, 6. ἀποστρέψασθαι τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præsens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρίψατο. *vide* ἀποτρίβειν. τὰς ἀνακρίσεις ἀπεστράφη, percunctandi et per se ipsum inquirendi molestiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Casaubonus* ἀνεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν; τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in superficie est, 34, 10, 10. τὰς ἐπάλξεις, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *scil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hostes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, et in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere ausu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποπίπτειν.)

Ἀποσφαλμᾷν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib.* 35. *cap.* 5, 2. *posuimus, in quo fortasse* ἀπεσφάλμησε *pro simplici* ἐσφάλμησε *scribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 *et* 8. 2, 59, 9. *&c.*

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere et perfunctorie loqui vel scribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποτάττειν, locare, constituere, amandare, delegare. ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει τὰς φυλακὰς, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices* ἐπιτάττειν *habent.* οἱ ἐπὶ τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντες, 6, 35, 6. 6, 37, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι, 10, 18, 9 *sq. Similiter* 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua* ἀπομερίζειν *et* ἀπονέμειν. *Rursus,* τὸν Φιλήμενον ἀπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας, Philemeno dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo* ἐπέταξαν.

Ἀποτελεῖν, *cum simplici accus.* perficere, efficere, *qua notione quidem usitatius est verbum* ἐπιτελεῖν, *quod et passim cum illo confunditur a librariis; sed in* ἀποτελεῖν *subinde etiam consentiunt codices, quibus in locis certe solicitatum nolim.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, 1, 54, 1. ἀποτελεῖν ἀσέβημα *editum erat* 2, 58, 7. *sed ibi ex vetustis codd.* ἐπετέλεσαν *pro* ἀπετελ. *rescripsi.* τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτελεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὀρῶν σύμπτωσις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. *Et in pass.* ἡ μάχη τοῦτον

ἀπετελέσθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δύο ἀποτελοῦνται ῥύμαι, 6, 29, 7. *Cum dupl. accus.* reddere, efficere aliquem talem, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε &c. 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in pass.* τὸ εἶδος ἀπετελέσθη τρίγωνον, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετελέσθη ἔμβολον, 1, 26, 16. συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι παραπλήσιον πεζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποτελεῖται ῥύμαις παραπλήσιον, 6, 29, 2.

᾿Αποτέλειοι, οἱ, magistratus civitatum Achaicarum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. 16, 36, 3 *sq.*

᾿Αποτέλεσμα, (*opp.* τῇ προαιρέσει) effectus consilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

᾿Αποτέμνεσθαι, *notione activa,* 1) intercipere, intercludere hostem, ut sejungatur a suis. πολλοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7, 10. ἀποτέμνονται καὶ διακλείουσιν, 10, 32, 4. ἀποτεμόμενος, 11, 32, 4. *Et in præt. pass. notione pariter activa,* ἀπετέτμητο τοὺς διώκοντας, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, ἀποτέμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, sejungit a reliqua Italia et a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hostiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποτεμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida et agros vobis ademit, 9, 28, 7. ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν, *scil.* μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδὲν, 31, 13, 2.

᾿Αποτίειν. *vide* ἀποτίνειν.

᾿Αποτιθέναι. *In medio verbo fere usurpatur, variis modis.* ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀποῤῥίπτειν.) ἀποθέσθαι τὰς ἀγορὰς καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς φυλακὴν ἀποθ. τινὰ, in custodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπετίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos sibi beneficiis et gratia devinxit, 6, 2, 15.

᾿Αποτίνειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθοὺς, 4, 35, 15.

᾿Αποτολμᾶν, audere. ἀπετόλμησαν ᾿Αντιγόνῳ κοινωνεῖν, 2, 45, 2.

᾿Αποτομαὶ, sectiones viarum, *quales sunt in biviis,* 6, 29, 9.

᾿Απότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

᾿Αποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, asperrime, acriter accusabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præsto eis erant, 3, 95, 6.

᾿Αποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a pessimis consiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio,* μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *subinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρίψασθαι, *cum est* depellere, propellere, *ut,* τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *Pariter in præt. pass. activa vel reciproca notione,* ἀποτετραμμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *mendose pro* ἀποτετριμμένοι. *Vide* ἀποτρίβειν.

᾿Αποτρέχειν, abire, discedere, *sive navibus, sive terra,* 3, 22, 7. 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati sumus* 22, 26, 18. *ubi Casaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; sed poterat pariter* abire, discedere *teneri, scil.* ex eis urbibus quas tradidisset Antiochus.

Ἀποτρίβειν. *In medio verbo, et rarius in passivo occurrit, denotatque* repellere a se, propellere, *et similia;* τοὺς πελάζοντας ἀποτριβόμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτὸν, repellentibus eum *precantem,* repulsam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενοι καὶ περιορῶντες αὐτὸν, submoventes eum, in conspectum non admittentes, 27, 1, 5. τὴν ᾠδὴν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι, amoliri a se, excusare se ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης δεδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον, repudiare, respuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 *et* 7. ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, impedire compositionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ἐφόδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι, 21, 9, 13. *Et in aoristo primo,* ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram scripturam consentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρίψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore sæpius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corruperunt librarii, quod correximus; sic,* μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπεστρεψ. *dederant. Sic,* ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷόν τε εἰσὶ, 4, 45, 2. *Rursus,* ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, amolientes a se, diluentes crimina, 31, 9, 5. *Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀποτετραμμένοι *scripsimus* 10, 14, 1. *Conf.* ἀπετρέπω.

Ἀποτυγχάνειν, excidere ausis; *absolute positum,* 1, 37, 8. (*ubi opponitur* κατορθοῦν.) ἀποτυγχάνειν καὶ διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων, 21, 12, 9. ἀποτυχόντες, quum non obtinuissent id quod petierant, *scil. pacem,* 2, 34. 2. *Constructum cum præpos.* ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτευξόμεθα, 9, 15, 4. *Cum genit.* τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 9. οὐκ ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία. αἱ ἀποτυχίαι, infelices, consiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων *dabant MSti libri.*

Ἀπουραγεῖν, agmen claudere; *absol.* 3, 47, 1. *ubi* τούτοις *non* his *in dat. intelligendum videtur, sed* cum his, *i. q.* σὺν τούτοις. *Cum dat.* ἀπουραγεῖν τινι, a tergo sequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverso vento uti, 16, 15, 4. (*Aliud est* ἐπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνειν, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugisse, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q.* ἀπέδειξε *ibid. vs.* 8. πάντας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίῳ, 2, 63, 5. *i. q.* φάναι *ibid.* τὴν τοιαύτην ὀργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominatim designare, *veluti, obsides,* 29, 2, 4. *Sic* πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν, primam causam adsignant, primam causarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, adfirmare; ταῦτα, 2, 63, 1. 3, 82, 5. ὑπὲρ τούτων, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. περὶ τούτων, 8, 1, 1. *cum acc. et infin.* 12, 14, 1. ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adsertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 3. 32, 10, 3. ὑπέρ τινος, 1, 15, 9. 6, 3, 1. μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδεικτον καταλιπεῖν, 7, 13, 2. αἰσχίστην πεποιημένος ἀπό-

φασιν, 4, 30, 7. ἡ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη ἀπόφασις, 6, 12, 10. ἀπόφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11. περί τινος, 4, 8, 9. παραπλήσιόν τι συμβαίνει γενέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, similis est error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi solet, 9, 21, 7. *intellige* περὶ *aut* ὑπὲρ τῶν πόλεων, *nisi forte pro* ἀποφάσεις *legendum sit* ἐπιφάσεις, *quod idem significet* ἐπιφανείας, superficies, areas.

2) responsum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα, 24, 2, 5 *et* 7. *Sic* ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις *est* responsum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος, responsum dare, mentem suam declarare de re proposita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2.—"referre ad." *Ern.*—*Imo vero rectius Casaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρέμνου, rami e stirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχεῖν. ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων, defusa aqua 34, 9, 10. *conf.* ἀποχύειν.

Ἀπόχειρος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17, 15, 9.

Ἀποχρώντως, satis. εἶχεν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον, 13, 7, 5.

Ἀποχύειν. ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου, defuso plumbo, 34, 9, 11. *conf.* ἀποχεῖν.

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, discedere, recipere se, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. &c. μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα, semotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro* ἀποκεχωρηκότων 3, 50, 9. *alii* ἀνακεχωρ. *habent; et pro* ὑπεχώρουν 3, 69, 11. *vetustiores codices* ἀπεχώρουν *præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀπόχωρησις. discessus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *de* recessione aquæ, 10, 8, 7. τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι, recipere se, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. 40, 3, 5.

Ἄποψις, vultus, oris species. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς *&c.* 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere posse, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens.—"*Sic hoc verbum est in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem esse Polybii.*" *Ern. Vide Fragm. gramm.* 28.

Ἀπράγμων, rerum gestarum incuriosus et imperitus, 9, 29, 2. (*opp.* πολυπραγμονεῖν.)

Ἄπρακτος, *de homine,* iners, ignavus, 3, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένει, nihil agit, nil agere potest, 5, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολάς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re;* τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, est omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερεία ἄπρακτος γίγνεται, per æstatem nil geri potest, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον ἐς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολή, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγή, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δόρατα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 *sq.*

Ἀπρίξ, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6.

Ἀπροθέτως, sine certo proposito, 9, 12, 6.

'Απρονόητος λαμβάνεται, imprudens, nulla re provisa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπρονόητος οὖσα, regio quæ sine cautione, sine custodia est, in qua de hostis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, in loca improvisa, non explorata, se demittere, 3, 48, 4.

'Απρονοήτως. τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

'Απροσδέητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

'Απροσδοκήτως, inopinato, (*in re mala*,) 1, 62, 1.

'Απρόσιτος ἄνοδος *sive* ἀποῤῥὼξ, inaccessus, 5, 24, 4. φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

'Απροσλόγως, intempestive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos*, 9, 36, 6.

'Απροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excusatione aut tergiversatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

'Απροφασίστως, sine tergiversatione, sine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.

"Απτεσθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in summa montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἧπται τῆς πόλεως, ira vestra in urbem incubuit, 31, 7, 12.

ἀφθείσης τῆς συνουσίας *mendose editum erat* 5, 15, 3. *pro* λυθείσης.

'Απώλεια, *active*, (*opp.* ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

"Απωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

'Απωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκίαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

'Αρὰ, ἡ. ῥίψειν κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς 'Ηπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέξασθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

'Αραρότως, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραράτως, (*nam sic hæc jungenda, non commata separanda*) quum plures rates apte compegissent, 3, 46, 1.

'Αργεῖν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

'Αργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in castris hostium*) neglectus, custodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

'Αργυράσπιδες, 5, 79, 4.

'Αργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7.—"*Sic Demosthenes de Chersoneso,* τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, *quod Wolfius de argentifodinis capit.*" *Ern.*

'Αργύριον. πέντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

'Αργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

'Αργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

'Αργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hostilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. 6, 49, 10. τινὰς μὲν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.

'Αργυρόπους. ἀργυρόπουν φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

'Αργυροπωλεῖν πόλιν, sectoribus vendere; *nempe sic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυλογεῖν, *consentientibus nonnullis codd.*

"Αργυρος, ὁ, 16, 31, 3 *et* 5. *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαρoι ἱππεῖς, 31, 3, 6.
Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vasa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.
Ἀργυρώνητος, emtitius servus, 12, 6, 7.
Ἀργῶς ἔχειν, otiosum, negligentem esse, cessare, 1, 45, 7. οὐκ ἀργῶς προσεκτέον, 1, 64, 2. *sed ibi alii codices* ὀρθῶς *dant, quod ex* νωθρῶς *corruptum ; et hoc verum videtur.*
Ἀρδεύειν. τόποι ἀρδευόμενοι, loca irrigua, 10, 28, 3.
Ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, 9, 43, 5.
Ἄρδην, funditus; πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα, 1, 35, 5. ἄρδην ἀχρειοῦσθαι, 1, 54, 8. τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, 1, 82, 2. ἄρδην διεφθάρη ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς δυνάμεως, 3, 118, 6. ἄρδην ἀπολέσαι τινά, 4, 17, 12.
Ἀρέσκεια, ἡ, τοῦ βασιλέως, obsequium in regem, 6, 2, 12. οὐκ ἀπέλιπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, nullum blandimenti genus prætermittebant, 5, 86, 11. πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος, 31, 26, 5.
Ἀρετή, ἡ τῆς χώρας, 2, 15, 1. 3, 34, 2 *et* 8. 12, 3, 1. πεδία ἀρετῇ διαφέροντα, 2, 14, 7. μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν εἴληφε τὰ πεδία, 2, 17, 1.
Ἄρθρον. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν, 18, 23, 4. 31, 21, 14.
Ἀριστεία, ἡ. αἱ ἀριστεῖαι τοῦ Σκιπίωνος, fortia facta, 36, 6, 6. *Conf.* 16, 26, 9.
Ἀριστεῖα, τά. ἀριστείων στέφανος, 16, 26, 9. *ubi vulgo* ἀριστείας *ex Ursini ing.*
Ἀριστίνδην κεκριμένοι κατ' ἐκλογήν, 6, 10, 9. 6, 24, 1.
Ἀριστοκρατία. *Vide Ind. Histor. in* Aristocratia.
Ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11. 6, 11, 6. 24, 9, 6. ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, 6, 13, 8.
Ἀριστοποιεῖσθαι, 3, 71, 3. 5, 5, 14.
Ἀρκεῖσθαι. ἀρκοῦμαι πεποιηκέναι τοῦτο, contentus sum hoc fecisse, 1, 20, 1. οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, 13, 2, 4.
Ἀρκούντως ἔχει ποιεῖσθαι τὴν ἀνάμνησιν, satis est, 2, 37, 6.
Ἄρκτος, ἡ, plaga mundi septemtrionalis, 3, 36, 6. τὰ πρὸς ἄρκτον μέρη κεκλιμένα, 5, 3, 10. *Sic rursus* 10, 10, 5. *Sic* ἐπὶ ἄρκτου *suspicatus est Buttmannus pro corrupto* ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. *Sed potissimum in plurali usurpatur,* αἱ ἄρκτοι ; *ut,* τὸ εἰς τὰς ἄρκτους κεκλιμένον ἀκρωτήριον, 1, 42, 5. ἡ πλευρὰ τῆς Ἰταλίας ἡ παρὰ τὰς ἄρκτους παρατείνουσα, 2, 14, 6. *sq. et vs.* 9. πρὸς τὰς ἄρκτους, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, 1, 6, 4. 3, 37, 7 *sq.* 3, 47, 3.
Ἄρκυς, ἡ. *Plur.* αἱ ἄρκυς, τὰς ἄρκυς, 15, 21, 6.
Ἄρμενα, τά, vela, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3. armamenta navis, 22, 26, 13.
Ἁρμογή, ἡ τῶν μερῶν, 6, 18, 1. ἡ τῶν ὅλων ἁρμογὴ *in republica,* 6, 51, 2. ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex fabricæ concinnitate, 11, 9, 1. ἡ τῶν σαρισσῶν ἁρμογὴ ἡ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, adaptatio sarissarum (*puto,* inserto conto in ferrum) ad ipsum pugnæ usum, 18, 12, 2.
Ἁρμόζειν, convenire, congruere, aptum esse. *Absolute ponitur ;* τοὺς ἁρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους, 1, 15, 13. μεταλαβόντες ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον, 5, 98, 11. (*cf.* ἁρμόττειν.) *adde,* 5, 28, 9. *Sic et absolute positum intelligendum hoc verbum* 6, 4, 13. μάλιστα ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τοῦτον ἁρμόσειν τὸν τρόπον ὑπείληφα τῆς ἐξηγήσεως, *ubi verba* ἐπὶ τῆς Ῥωμ. πολιτείας *non capienda ut regimen verbi* ἁρμόσειν, *sed ut per se stantia,* cum de Romana republica agitur. *Nam regimen verbi* ἁρμόζειν *est vel dativus casus, ut* 1, 29, 1. 3, 37, 1. 6, 2, 13. (*ubi* ἁρμόσας τῷ προεστῶτι *vertendum erat* conveniebat principi, *i. e.* probabatur illi, *il lui convenoit,* 11, 25, 6. 18, 3, 2. *vel præpositio* πρὸς, *ut* 1, 26, 4. 1, 45, 5.

1, 48, 4. 5, 4, 6. &c. *Rarius cum genitivo construitur participium* ἁρμόζων, *ubi peculiaris intercedit caussa cur minus commodus fuerit dativus casus; vide* 1, 44, 1. 3, 18, 1.

ἁρμόζεσθαι, *in medio verbo, et in passivo;* πρός τι, adcommodare se, componere se ad aliquid, consilia sua ad aliquid referre; πρὸς τὴν τῶν πολεμίων τάξιν ἁρμοζόμενοι, 1, 27, 3. ἁρμοζόμενος πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, 3, 16, 1. πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἁρμοζόμενος, 10, 11, 3. ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως αἵρεσιν, 6, 2, 12. *Sic Fragm. gramm.* 73. *et* 133. *Rursus,* μία ψυχὴ δεόντως ἡρμοσμένη πρὸς ἕνια τῶν πραγμάτων, unum ingenium probe aptum et adcommodatum ad aliquam rem, *sive* probe adplicatum atque intentum, 8, 9, 7. ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα πρὸς ὅ τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, 9, 22, 6.

Ἁρμοστής, magistratus impositus a Lacedæmoniis urbibus populorum Græcorum, 4, 27, 5.

Ἁρμοστὸς κατά τι, adaptatus ad aliquid, 22, 11, 15.

Ἁρμόττειν, *i. q.* ἁρμόζειν. ἁρμόττων καιρός, 2, 16, 15.

Ἀρνεῖσθαι, negare, 2, 68, 2. ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν, negare se nosse aliquid, 4, 20, 11.

Ἁρπαγαὶ παίδων, 6, 8, 5.

Ἁρπάζειν. ταχέως ἡρπακότες τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐχέρειαν, Græcorum levitatem arripuerunt, celeriter et cupide adsciverunt, 32, 11, 4.

Ἀῤῥωστεῖν, ægrotare, 3, 70, 2.

Ἀῤῥωστία, *Fr. gr.* 31. *de quo Fragmento confer quæ monuit Vales. ad* 24, 9, 3.

Ἄρσις, ἡ, erectio *machinæ,* 8, 6, 6.

Ἀρτάβη, ἡ, mensuræ aridorum *nomen Persicum,* medimnum Atticum capientis, 5, 89, 1 *et* 4.

Ἄρτι. τὸ ἄρτι ῥηθὲν, *Polybius usurpat non solum de eo quod modo, id est,* nuperrime *aut* paulo ante *dictum est, sed et quod* satis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *sonat; vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. 5, 111, 2.

Ἀρτιτελής, omnibus numeris per se perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. ἀρτῦσαι φόνον τινὶ, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαῖοι, veteres, 5, 32, 1. 13, 3, 2. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι, 1, 9, 3. οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες, veteres exsules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *scriptum erat pro* ἀρχαίων, *quemadmodum* 13, 3, 2. *Vicissim* ἀρχαίους *Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαίους.

Ἀρχαιρεσία. *Nonnisi in plurali occurrit,* αἱ ἀρχαιρεσίαι, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta,* 1, 8, 4. *Præsertim vero de Romanorum* comitiis consularibus *frequentatur; tum de Achæorum et Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non solum* τῶν ἀρχαιρεσιῶν *in usu est, sed et* τῶν ἀρχαιρεσίων, *tamquam a recto casu* τὰ ἀρχαιρέσια; *vide* 4, 82, 2. *et* 3, 106, 1. *et loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis interesse, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο, 1, 3, 1. ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ φιλαρχία, 5, 57, 6. ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα, oris (*scil. Bospori Thracici*) principium est, 4, 39, 5. χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf.* κατάρχειν. ἄρχειν, magistratum gerere, imperare; *vide infra,* ἄρχων.

ἄρχεσθαι, incipere. ἀρχομένης φαρμακείας, cum inciperent homines quasi malo carmine incantari, 40, 3, 7. αὖθις ἀρξάμενος, *scil.* τῆς πορείας, *vel* κινεῖν τὸν στρατὸν, 5, 14, 2. ἤρχετο τῆς πολιορκίας,

10, 31, 7. ἤρξαντο τῶν ὀρυγμάτων, 5, 100, 2. ἤρξατο πολιορκῶν *haud male dederant MSti* 16, 11, 2. *quod in* ἤρξ. πολιορκεῖν *cum Ursino mutavit Casaub.* ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι, inde ab initio institutum sequi ac alter, vestigiis alicujus insistere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; τὸ τῶν ἐφόρων *Lacedæmone*, 4, 35, 9. αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαί, 7, 6, 2.

Ἀρχὴ, 1) initium, principium. ἀρχὴ, πρόφασις, *et* αἰτία, *quid differant*, 3, 6, 6 *sqq.* αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας, 3, 1, 1. αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων, 4, 28, 3 *sq.* ἀρχὴν *vel* ἀρχὰς λαμβάνειν, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. *et sæpe alias.* τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, 2, 37, 2 *&c.* ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. ἀρχῇ καὶ τέλει κέχρηνται τούτῳ, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2 τὰς ἀρχὰς, *adverbialiter*, ab initio, statim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. *ubi vocabulum* ἀρχὰς, *quod aberat vulgo, ex conject. adjeci.* ὧν κατ' ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ' ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis nisi aliud verbum interjectum esset inter* ἀρχὰς *et* τοῦ πολέμου, *oportebat* κατὰ τὰς ἀρχὰς *adjecto articulo.* ἐν ἀρχαῖς, ab initio, statim, (*i. q.* τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς, *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo instituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8 *&c.* *Quid vero sit* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. *haud satis nobis quidem in liquido est. Casaubonus interpretatur*, ut quidem vetus institutum erat. *Possis vero etiam intelligere* ex primis positis, *i. e. si separatim ferri et separatim conti longitudinem cogites.* (*cf. supra in* ἁρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in* περὶ τὴν ῥάχιν *mutavi cum Ursino.*

2) magistratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, consulatus, 3, 40, 9. persona magistratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 12, 16, 3 *et* 5. 13, 8, 5 *sq.* αἱ ἀρχαὶ *Achæorum*, 23, 10, 2. *quos alias* τοὺς ἄρχοντας *dicit, et* τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. *Apud Athenienses* οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. *sunt* "heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. *vide Hesych. in h. v.*" *Ern.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux et auctor, princeps caussa; *de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 *et* 10. 3, 34, 2. *de re*, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν εὐθὺς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui scribis et quæstoribus in exercitu præest, 5, 54, 12.

Ἀρχιερεὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 18, 4, 6.

Ἄρχων, magistratus, qui est cum imperio. οἱ ἄρχοντες, consules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. summi magistratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 *et* 7. 24, 5, 17. *cf.* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βεβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obscurus, non perspicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt se mutuo homines, *des mal entendus*; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. ἀσεβείας βωμὸς, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, εἴς τινα, petulantia, protervia, insolentia, flagitium in aliquem commissum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. ἡ τοῦ βίου ἀσελγ. lasciva, flagitiosa, turpis vita, 5, 40, 1. ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμυθίας, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γενόμενον εἴς τινα, 38, 2, 2.

Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπετήδευσαν, nil flagitiosum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νὺξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος δρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενεῖν, ægrotare, 31, 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum esse, 1, 19, 1.

Ἀσινὴς, illæsus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accus. rei*, exercere artem, et exercere se vel exerceri in arte; τὰ πολεμικὰ, 2, 17, 10. τὴν μουσικὴν, 4, 21, 10. τὰ ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν, 6, 59, 1. *Cum præpos.* περὶ; οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες, 9, 20, 9. *Casaub.* qui artes illiberales exercent; *sed videtur cum Ernesto intelligendum*, qui exercent se, qui exercentur, qui addiscunt; *nam æquivalet fere* τῷ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, *ibid. vs.* 7 *et* 8.

Ἄσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non sine consideratione et explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconsiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconsiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκόπως καὶ εἰκῇ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconsiderate, sine consilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκὸς, ὁ, 1) uter; ὄνειος ἀσκὸς, 8, 23, 3. ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκὸς, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum esse aliqua re. 6, 8, 3. τινὶ, *idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. ἐπί τινι, *idem, et* probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum* εἰ, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγχειροίη, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσαιντο *fortasse legendum* 15, 1, 6. *pro vulgato* σπείσαιντο.

Ἀσπάραγος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικός. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis et humanus sermo in congressu, 28, 3, 10.

Ἄσπετον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii* ἄπλετον, *quod vide.*

Ἀσπιδιώτης. Κρῆτες ἀσπιδιῶται, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30, 9.

Ἀσπίς. ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, 18, 12, 6. ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18, 7, 3. παρ' ἀσπίδα κλίνειν, 6, 40, 12. *i. q.* ἐπ' ἀσπίδα.

Ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀσπουδεὶ, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμευτος, 15, 24, 3. *conf.* ἀνεπίσταθμ.

Ἀστασίαστος, liber a seditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάτοι, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. histor. in* Hastati.

Ἄστακτος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφὶς, ἡ, *gen.* ίδος, uva passa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινὸς, rationem alicujus rei non habere, et respectu ejus male sibi consulere; τῆς πρὸς τοὺς ἵππους μάχης, 1, 33, 10. τοῦ μέλλοντος, 5, 107, 2. ἠστόχει τῆς σφετέρας προθέσεως, aberravit a proposito, 7, 14, 3. ἀστοχεῖν περί τινος, in judicio suo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, ὁλοσχερῶς

ἀστοχοῦσι, ad hoc quod attinet, prorsus male sibi consulunt, prorsus prava eorum est ratio, 1, 67, 5. ἀστοχεῖν Ῥωμαίων 29, 9, 1. *non satis adcurate Ernestus* non facere cum Romanis *interpretatus est; oportebat,* rationem non habere, respectum non habere Romanorum. *Casaubonus periphrasi usus est,* Romanis defuisse aut parum in tempore adfuisse.

Ἀστοχία τοῦ προεστῶτος, imprudentia, inconsiderantia ducis, 2, 33, 8. εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπεσε, in tantam incidit absurditatem, 7, 5, 6. τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν 7, 3, 3. *tenui Casauboni versionem,* hominis importunitatem stupere legati; *at rectius fuerit* imprudentiam et absurditatem hominis, *scil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris,* illis cum stupore intelligentibus, quantum aberrassent a scopo; *sed ob* 7, 5, 6. *ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἄστοχος κατηγορία, absurda, parum probabilis accusatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; ἀστράγαλοι δορκάδειοι, 26, 10, 9.

Ἀστρολογεῖν, astronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγείτων, *substant.* ἐπολέμουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3. 32, 18, 4. *Adjective,* ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος, 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5.

Ἀσυλία, ἡ, loci sanctitas, 4, 74, 2. *conf. cap.* 73. 10.

Ἀσυλλόγιστος, *de homine,* nihil valens judicio, 12, 3, 2.

Ἄσυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

Ἀσύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

Ἀσυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, mensura non quadrans, inconvenientia mensuræ, 9, 18, 8.

Ἀσύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

Ἀσυνήθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παρεστώτων, ignoratio hominum circumstantium, quibuscum nulla umquam nobis consuetudo fuit, 15, 32, 7. οὐ προσίεται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, 12, 4, 3.

Ἀσυνήθης, γραμματικῆς, legendi usum non habens, 10, 47, 7.

Ἀσυρὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus, 4, 4, 5. βίος ἀσυρὴς, 18, 38, 7. — "*Vide quos laudant Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἀσφάλεια, ἡ, securitas, tutamen, præsidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις, utrique tutos præstent socios alterius partis, 3, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολεμίων, cum quis tutus est ab hoste, 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια *et* αἱ ἀσφάλειαι *sunt* munimenta, quæ securitatem præstant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

Ἀσφαλής. ἀσφαλεῖς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *nisi cum codd.* τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *legendum,* tutum esse. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 9, 29, 10.

Ἀσφαλίζειν, tutum præstare, defendere; τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτάξεως, 18, 13, 3. *Potissimum in verbo medio usurpatur, notione activa,* munire, tutum præstare, firmare; ἀσφαλίζεσθαι τὰς πλευρὰς, 1, 22, 10. τὴν χώραν διὰ τῶν μισθοφόρων, 4, 60, 5. τὴν ἄκραν τείχεσι, 4, 65, 5 *et* 11. τὰς εἰσβολὰς φυλακαῖς, 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, in tuto locatis rebus in Illyria. 3, 16, 1 *et* 4. τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκείνους, 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους τῆς Μακεδονίας βαρβάρους, 4, 29, 1. *ubi fallitur Ernestus, cum ait,*

recte in ed. 1. *omissum esse* τὰ *articulum.* ἀσφαλίζονται τὴν τοῦ νυκτερινοῦ συνθήματος παράδοσιν, 6, 34, 7. *Sed et inversa ratione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *significat etiam* munire, tutum præstare contra aliquid, *vel* ab aliqua re; *ut,* ὁ θυρεὸς διὰ τὸ σιδηροῦν σιάλωμα ἀσφαλίζεται τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν, scutum per ferream laminam, qua prætextum est, tutatur virum adversus ictus cæsim illatos, 6, 22, 4. τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν βελῶν, gravi armatura pro munitione utentes adversus tela hostilia, 9, 3, 3. *Qua ratione Latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo passivo, ἀσφαλίζεσθαι *est* muniri, 4, 70, 9. *et in præterito,* πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλισται, 4, 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed et notione activa,* munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας στρατοπεδείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam sic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præstitit lacus, 5, 7, 12. *nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

Ἀσχάλλειν, ægre ferre; *absol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præsentis rerum status, 11, 29, 1. *Cum præpos.* ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

Ἀσχολεῖσθαι ἐκ τοῦ καιροῦ, improvisis laboribus occupari, 8, 5, 5.

Ἀσχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, instrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98, 3.

Ἀσωτία Αἰγυπτιακή, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9.

Ἄσωτος βίος, 14, 12, 3.

Ἄτακτος βοὴ, confusus clamor, 14, 5, 12.

Ἀτάκτως, sine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

Ἀταξία, confusio, 3, 43, 12. *coll. vs.* 5.

Ἄτε λίαν *in* ἀτέλειαν *et in* ἀτελῆ *corruptum in vett. libris,* 4, 57, 4. 4, 75, 5. ἅτε *correxit Casaub.* 7, 3, 2. *cum mendose* εἴ τε *edidisset Ursinus.*

Ἀτείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *Sic Livius* 24, 3. arx sine muris, *de arce Crotonensi.* ἐρύματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *ubi* εὐτείχιστον *editur invitis MStis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

Ἀτέλεια, immunitas a vectigalibus, 5, 88, 7. 25, 3, 3.

Ἀτελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune esto, 22, 26, 17.

Ἀτενές. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενὲς, 18, 36, 9.

Ἀτενίσαι εἴς τι, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

Ἀτέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον. 4, 21, 4.

Ἄτερος *dant plures codd. MSti pro vulgato* ἕτερος, 6, 6, 6. *atque id teneri debuerat.*

Ἄτολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

Ἀτόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 103, 3. 4, 60, 2.

Ἀτοπία, insolentia, importunitas, perversitas. 8, 11, 5. absurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποικουρουμένη, alienatio in animo gliscens, 3, 11, 3.—" occulta suspicio et inde nata diffidentia, malevolentia, *quæ alias Polybio* καχεξία. *Nam* ἀτοπία *late patet, et omnem* vitiositatem et perversitatem *rerum, animorum &c. significat.*" *Ern.*

Ἄτοπος. ἄτοπον, absurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 5. ἄτοπόν τι συνεκύρησε αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adversi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum et suo loco esset, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτραπὸς, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἀτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἅττα δή ποτ' οὖν, nescio quid, quidquid sit, 13, 4, 3. 15, 27, 10. 30, 9, 4.

Ἀτυχεῖν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miseri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in prælio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti sunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5, 74, 3. calamitas ex propria culpa contracta, *et idem fere quod* ἁμαρτία, 1, 21, 9. 6, 8, 6. scelus et flagitium *interpretantur* 5, 67, 4. *quo et* 6, 8, 6. *retulit Reiskius.*—"*Sed in his locis non ita perspicuum est, in quibus et de* calamitatibus, damnis &c. *capi poterit. An origo hujus consuetudinis fluxit ex Herodoto, qui* συμφορῇ ἐχόμενον *vocat eum qui interfecerat fratrem, sed inconsulto?*" *Ern.* Flagitium *manifeste significat* 12, 4, 2. *quemadmodum et* ἀτυχία, 12, 13, 5.

Ἀτυχία, *de* facinore improbo, 12, 13, 5. 17, 15, 6. *et* ἀτυχίαι *pariter de* improbe factis, 12, 13, 5. *Similiter* ἀτυχία 4, 21, 7. *est quidem* calamitas, miser status *civitatis Cynæthensium, sed nimirum qui in eo maxime cernitur*, quod gravissimis stagitiis contaminati sint cives. *Conf.* ἀτύχημα.

τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων, *quod dabant libri omnes* 9, 12, 10. *perspecte in* τὰς ἀποτυχίας *mutavit Casaub.*

Αὐγὴ, ἡ. ὑπ' αὐγὰς τεθεᾶσθαί τι, e propinquo, in clara luce aliquid vidisse, 5, 35, 10. 10, 3, 1.—"*Vide Hemsterh. et Ruhnken. ad Tim. Gloss. p.* 188. *sq.*" *Ern.*

Αὐθάδεια, ἡ, morositas, pervicacia, arrogantia, insolentia, 16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὔθαδες τῆς φύσεως, feritas naturæ, 4, 21, 3. αὐθαδέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐλαττώσεις, maxime pervicaces et indomiti, 27, 8, 8.

Αὐθαίρετος καταφθορά τινος, pernicies quam quis sibi ipse conscivit, 2, 21, 6.

Αὐθέντης τῆς πράξεως, 23, 14, 2.

Αὐθημερὸν, una eademque die, 34, 10, 16. *Fr. gr.* 34.

Αὖθις *recte Casaub. ex recentissimis codicibus adscivit* 1, 86, 1. *pro* ἀρθεὶς, *quod dabant veteres.* αὖθις *et* αὐτοῖς *permutata a librariis* 6, 49, 3. *Sic fuit cum suspicarer, pro* περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 58, 8. περιπεσόντες αὖθις *legendum, intelligendo* αὐτοῖς *vel* ἀλλήλοις *ex proxime sequentibus.*

Αὐθύπατος an *legendum pro* ἀνθύπατος? 21, 8, 11.

Αὐλαία, ἡ, aulæum. ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας, per aulæum omnia audivit, *Fr. gr.* 29. *Sic,* λαβὼν ἐκ τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, 33, 3, 2. *ubi quum ex codice Peiresciano Valesius edidisset,* καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετασμάτων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* "τὰ ἐκ τῆς αὐλαίας περιπετάσματα. *Valesius:* velum quod aulæ prætendebatur, *id est, januæ quæ ad aulam ferret; sed id non est* αὐλαία, *verum* aulæum. *Locus vitiosus videtur, qui et paulo aliter est apud Suidam in* αὐλαία."—

Nos Suidæ lectionem sumus secuti.

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ἡ, *scil.* θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores vestibuli, per fores atrienses irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλὴ, ἡ, aula regia; ἧκε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, 2 *sqq.* διονυσιακοῖς αὐληταῖς (*sic corrigendum pro* αὐλήταις) 4, 20, 9.

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu castra metante et in castris considente *usurpari ait Ernestus* 2, 25, 4. *Poterat addere* 5, 86, 1. 10, 49, 13. *quibus locis* commorari, manere, tendere, *interpretantur. Sed omnibus his locis rectius* pernoctare, noctem agere, *exponetur*, quemadmodum fecimus 10, 15, 9. *et* 18, 10, 5. *et intelligendum plerumque*, noctem sub dio agere, *bivouaquer*; *sæpe etiam* in armis, *quod diserte adjicitur* 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν.

Αὐλικός. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. *est idem fere atque* πολιτικὸς *ibid. vs.* 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34, 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum visum erat Ernesto*; *sed* αὐληταῖς *restituere jusserunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa septus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii respondet Polyb.* 11, 32, 1 *sq.* αὐλὼν ἐπίπεδος, 3, 83, 1 *sqq.* 7, 6, 2 *et* 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marsyas campus, 5, 45, 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu et vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ηὖξον αὐτὸν, honore et potestate eum auxerunt, 3, 103, 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17, 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ' αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit stylo panegyrico. non historico*, 10, 24, 8. 10, 27, 8. 15, 36, 1. 38, 1, 1. *conf. Quinctilian. VIII.* 4.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον, 1, 60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἠθῶν, 4, 21, 1.

Αὐστηρός. αὐστηρόν τι ἔχει ἡ τοῦ Πολυβίου πραγματεία, 9, 1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς βίοις, 4, 20, 7.

Αὐτανδρὶ, 3, 81, 11.

Αὔτανδρος. αὐτάνδρους ναῦς ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν, naves cum nautis, cum viris, 1, 23, 7. 1, 25, 3 *sq.* 1, 28, 12. 1, 36, 11. 1, 61, 6. 16, 5, 1. αὔτανδρον πλοῖον, 5, 94, 8.

Αὐτάρκης, sua sorte contentus, paucis contentus, 6, 48, 7. πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης, sibi sufficiens adversus omnes casus, qui adversus omnes fortunæ casus in se ipse satis præsidii invenit, 3, 31, 2. χώρα αὐτάρκης ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευαῖς, per se abundans omni genere adparatus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπαγγέλτους πολέμους φέροντες πολλοῖς, *sic scribit cod. Flor. et ex eo codices recentissimi Parisini*, 4, 16, 4. *Hinc*

in Casauboni Indicem Græcum manuscriptum relatum est illud vocabulum, ad quod citatur Xiphilin. Aug. 72.

Αὐτίκα μάλα, subito, repente, 1, 4, 8. mox moxque, jam nunc, 14, 6, 13. 15, 27, 5.

(**Αὐτοεξία,** *vox a Valesio ex ingenio conficta, pro qua* εὐταξία *restituimus* 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, statim, illico, e vestigio, 2, 13, 5. *et sæpe alias.* αὐτόθεν ἐκ τοῦ πρεσβεβηκότος, *vertitur* statim e re nata, 7, 11, 2. *sed vide ne sit* statim inter discedendum. αὐτόθεν ἐξ ἕδρας, e vestigio de sede surgens, 18, 20, 12. αὐτόθεν ἀσκέπτως, 5, 98, 2. αὐτόθεν πᾶσι προφανὲς, omnibus statim per se perspicuum, 4, 39, 7, *Sic* αὐτόθεν ἔχει πίστιν, 12, 21, 9. *conf.* ἀδύνατος. αὐτόθεν εὐθέως, per se statim, eo ipso statim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. statim ex eo ipso tempore, 32, 10, 10. χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς, aurum statim purum *ut e terra extrahitur,* nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, sui juris, domino non parens. αὐτοκράτορες Ἴβηρες 3, 17, 5. *sunt* liberi Hispani, Pœnorum imperio non subjecti. αὐτοκράτωρ *dicitur rex* cum tutelæ est exemtus, et per se regnat, 18, 38, 3. αὐτοκράτορα ἐξουσίαν *vel* δύναμιν ἔχειν, absolutam potestatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque stipitem ait* αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν, propriam per se e terra firmitatem habere, *scil.* non pendere ab alio. αὐτοκράτορα στρατηγὸν *dicit* dictatorem *apud Romanos,* 3, 86, 7. 3, 87, 8 *sq.* 3, 103, 4. αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ *sunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *sic et* στρατηγὸς αὐτοκράτωρ *ab Antiocho adversus Molonem missus,* 5, 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechanismi ope gradiens, 12, 13, 11. τὸ αὐτόματον, *vel* ταὐτόματον, casus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q.* τύχη, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου, fortuito casu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, casu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. sua sponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους, 1, 19, 7. 1, 77, 5. 9, 5, 1. ηὐτομοληκὼς παρὰ τῶν Ῥωμαίων, 1, 69, 4. ἀπὸ τῶν πολεμίων, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. αὐτονομούμενοι, suis legibus utentes, 22, 5, 4 *et* 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία καὶ ἐλευθερία, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι πόλεις καὶ ἐλεύθεραι, 4, 27, 5. 18, 30, 1 *et* 6.

Αὐτοπάθεια, proprius sensus, propria experientia, ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας, 12, 28, 6. ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ex animi sententia, ita ut ipse sentias quæ dicis, — "cum sensu *ait Cicero.*" *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. αὐτόπτην γίγνεσθαι, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* solus, unus, ipse per se, *sæpissime;* 1, 3, 9. ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, sola caussa trajectionis illius nude exponenda est, *scil. in sequenti narratione etiam caussarum caussæ exponentur,* 1, 5, 3. τούτους αὐτοὺς συνέβαινε διαφθείρεσθαι, hi soli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno differunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c.* *Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε 3, 72, 1. *non debuit Ernestus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, sed* equitatum solum, nonnisi equitatum. *Rectius vero mox idem ait,* τούτους αὐτοὺς, 1, 57, 8. *esse* hos ipsos,

i. e. hos modo; *et* 1, 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipsas pedestres copias, *i. e.* per pedestres modo *aut* solas copias; *et ejusdem usus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *et Hutchins. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam sententiam nos cum Reiskio* αὐτοὺς ἐφῆκε τοὺς μισθοφόρους correximus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) αὐτοὶ (*et interdum* αὑτοὶ) *pro* ἀλλήλοι, *non minus frequenter:* ἐπεὶ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1. *id est* ἀλλήλων, *quod et ipsum ibidem mox adjicitur,* συνέβαλλον ἀλλήλαις. πρὸς αὐτὰς δεδεμέναι, inter se colligatæ, 3, 46, 4. μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, pugnantia secum, inter se, 3, 47, 6. *Adde* 3, 65, 4. 4, 33, 11 *sq.* 5, 84, 2. 10, 12, 9. 11, 33, 4. *&c. Sic* διακινδυνεύειν πρὸς αὐτοὺς, 17, 3, 7. *ex codicum scriptura; quibus invitis citra necessitatem* πρὸς αὑτοὺς *edidit Casaubonus, quamquam id per se quidem non male; sic enim omnes,* πολλοὶ μὲν ὑφ' αὐτῶν συνεπατήθησαν 14, 4, 10. *rursusque* 15, 13, 8. *et sic pro* ὑπ' αὐτῶν 5, 47, 2. ὑφ' αὑτῶν *dabat codex Flor. Vicissim cum in* διέλυε τοὺς Μεγαλοπ. πρὸς αὐτοὺς *consensissent codices omnes* 5, 93, 1. *temere* πρὸς αὑτοὺς *editum erat; quod Casaubonus* domum dimisit *interpretatus est, nos* reconciliavit inter se. (*De* πρὸς αὑτοὺς, domum *significante, vide mox num.* 3.) *Interdum repetitur pronomen,* ut αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς, 1, 9, 1. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν, 5, 47, 2,

3) αὑτοῦ, αὑτῷ, *et alii casus pronominis demonstrativi* αὐτὸς, *frequenter pro reciprocis* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *&c. ponuntur; cujus usus exempla proxime ante vidimus, alia invenies quavis fere pagina; et in his quidem rursus variant subinde codices, alii lenem spiritum, alii asperum præferentes. velut* 2, 7, 2 *sq.* 3, 14, 10. 3, 15, 3 *sq.* 3, 18, 6. *sed passim etiam, ubi in lenem spiritum, adeoque in demonstrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam consenserunt scripta exemplaria, asperum sua auctoritate posuerunt editores, de quo monui ad* 1, 18, 3. *ad* 1, 21, 7. *ad* 1, 49, 8. *et passim alias. Ad eumdem usum hujus pronominis pertinent exempla hujusmodi:* παρ' αὑτῷ, domi suæ, *chez soi, chez lui,* 31, 21, 5. παρ' αὑτοὺς, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1.) μεῖναι παρ' αὑτὸν, apud se manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo est* ἐν ἑαυτῷ διαμένειν 10, 40, 6. δι' αὑτοῦ, *ipsum* per se *facere aliquid, non per alium,* 10, 22, 1. *pro quo est* δι' αὑτοῦ *et* δι' ἑαυτοῦ, 7, 8, 1 *sq. Sed* δι' αὑτοῦ, *quod est* 5, 3, 2. *ex* δι' Ἀττάλου *corruptum videtur.*

4) *Cum usu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus est ille, quod pronomen* αὐτὸς *cum suis casibus notione reciproca non solum in tertia persona, sed etiam in prima et secunda nonnumquam accipiatur. Sic* αὐτὸς *ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro* ἐγὼ αὐτὸς, *pro quo tamen nos ex aliorum codicum præscripto* αὐτοὺς edidimus, *i. e.* ἡμᾶς αὐτοὺς. *Sic* πρὸς αὑτὸν, *pro* πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, 11, 29, 8. περὶ αὑτοῦ, *pro* περὶ ἐμαυτοῦ, 16, 20, 8. βοηθῶν τοῖς αὑτοῦ συμμάχοις, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμοῖς, 17, 5, 4. κατά γε τὴν αὑτοῦ γνώμην, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμὴν, 30, 10, 11. *Et in plurali pro singulari,* ἡ αὑτῶν πραγματεία, 1, 3, 5. 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro* ἐμαυτοῦ, *vel* ἐμὴ *aut* ἡμετέρα, *quod est* 1, 4, 1. *Pariter in secunda persona,* οὐδ' ἐν αὑτοῖς εἴχετε τὰς ἐλπίδας, *pro* ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, 11, 29, 5.

5) ὁ αὐτὸς *cum suis; construitur cum dativo, ut* κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι, 3,

95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *et* 1, 13, 4. *In neutro.* ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτὸν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτὸν, 2, 56, 11. *Et* ταὐτὸ, *ut* ταὐτὸ συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic* κατὰ ταὐτὸ *correxi* 32, 9, 7. *pro* κατ' αὐτό. *In plur.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum statu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorsus abundare videtur* αὐτοὺς *in illo,* περιϊδεῖν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους, 2, 9, 8.

7) ἐξ αὐτῆς, *scil.* ὥρας; *vide* ἐξαυτῆς.

8) *Passim in hac voce errarunt librarii.* κατέγραφον αὐτοὺς *erat* 1, 49, 2. *pro* ναύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη *dederant omnes,* 1, 73, 4. *pro* αὐτὴ, Carthago ipsa. *Sic* 5, 44, 11. *et* 16, 29, 13. *Alios errores superius jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex se perfectus, non pendens ex alio, per se sufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. πρὸς τὶ, 3, 36, 2. *Fr. hist.* 56. αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων, solis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf.* ἀρτιτελής.

Αὐτοτελῶς, suo arbitrio, plena et absoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipso loco, in vestigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. &c. *Sed sæpe corrupta hæc vox a librariis; vide* 2, 25, 6. 3, 116, 11. 4, 81, 5. 11, 15, 4.

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipse facit, *non per servos facienda curat,* industria, assiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia et usus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῆς ταλαιπωρίας, qui graves labores ipse suscipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *ubi alii* αὐτοφυοῦς *dant, scil.* πέτρας. *Opponitur* τῷ χειροποιήτῳ.

Αὐτόχειρ. αὐτόχειρα τινὸς γενέσθαι, sua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (*i. q.* ἰσθμὸς) *v. c.* ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopen urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accus.* νεὼς ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸν κυβερνήτην, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo* τὶ, *vel* μέρος τι, *demere, detrahere de re, minuere summam;* χρημάτων ἀφελεῖν, 21, 3, 4. ἀφήρουν ἀμφοτέρων ἀεὶ τῶν προειρημένων, *scil.* τῆς δόξας καὶ δυνάμεως, 20, 4, 2 *sq. In med. cum accus.* ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος, conatus, consilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. pers. et accus. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic* ἀφαιρουμένους τἀνδρὸς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, *scil.* αὐτὰ, 32, 16, 3. *Sic in pass.* ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, oculos si eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, absilire. ἡ καταφορὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πέτρας πλεῖον ἢ στάδιον, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. τὰς τιμὰς τινὸς, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exstinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. ἄρδην ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς, 1, 82, 2. *Pass.* ἠφανίσθαι, periisse, interiisse, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hist.* 23. ἐπ' ἀφανισμῷ, delendi consilio et exstinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παράδοξον, obmutuit, hæsit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. ἄφατον καὶ παράλογον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

Ἀφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, simplicitas victus, 6, 48, 4.

Ἀφελὴς, simplex et facilis *homo,* 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

Ἀφελῶς ἔχων, simplici habitu, 39, 1, 4.

Ἄφεσις, dimissio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emissio teli, 27, 9, 6.

Ἀφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.

Ἀφέτης, ὁ, minister tormenti bellici, tractandarum balistarum peritus, 4, 56, 3.

Ἀφεψεῖν. τοῦ ὀγδόου μόνον ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum est*, 34, 10, 12.

Ἀφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἐφησυχάζειν, quietum se tenere.

Ἀφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

Ἄφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9.) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9, 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

Ἀφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

Ἀφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum censere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem immittere et jaculari in machinas hostium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum et similia; qua in notione sæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *et* ἐφιέναι, 5, 3, 5. 5, 8, 4. 5, 95, 8. *&c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas concessit 14, 6, 5. *quo loco tamen quod damnavi scripturam probati codicis,* ἐφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me fecisse, nam proprium in ea re verbum est* ἐφιέναι, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rursus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in ista phrasi, si modo recte eam cepimus,* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro cursui descendentis aquæ se permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφεὶς τοῦ ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς εὐκαιρίαις, 2, 68, 3 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον, his remissum esse tributum, has civitates esse immunes, 22, 7, 8. *Active vero,* ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονείκως, sine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philosophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, splendorem vitæ negligens, 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, sine partium studio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφιππάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινὸς, auctorem fuisse alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς ὁρμῆς, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76, 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, cesserunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, destitit, abstitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a studio omnium rerum honestarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἐθισμῶν ἀπέστησαν, instituta deseruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐπέστη, substitit. *In præt.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppos.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *&c.* οὐκ ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non

cessarunt, non intermiserunt, 1, 87, 2.

'Αφιστάνειν. *Perperam ἀφιστάνουσι editum erat pro ἐφιστ.* 11, 25, 4.

'Αφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρὰ, e longinquo conspicientes, 2, 26, 4.

'Αφορία καρπῶν, fructuum sterilitas, 6, 5, 5.

'Αφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζετε τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occasione hostes, 3, 90, 4.

'Αφορμᾶν, proficisci, *sive navibus, ut* 1, 39, 1. *sive pedestri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Ernestus* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedestri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* solvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos se contulit.

'Αφορμή. 1) occasio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occasionem, nullam ansam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασπόνδησιν, urbs in qua multæ occasiones sunt, quæ *milites præsidiarios* invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. ἀφορμαῖς χρήσασθαι, 1, 5, 2. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρός τι, 10, 33, 4. 14, 9, 9. ἀφορμὰς λαβεῖν ἔκ τινος, 3, 32, 7. 3, 7, 5. λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλίματος, *pro* ἐκ *vel* ἀπὸ τοῦ ἐγκλ. ab inclinatione hostium occasionem capientes, occasione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione* ὁρμὴ *dicitur* 5, 41, 5. βουλόμενος ἀεί τινος ὁρμῆς ἐπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως, *nisi plane ibi* ἀφορμῆς *pro* ὁρμῆς *legendum.*

2) præsidia, commoditates, quibus quis instructus est ad aliquid suscipiendum, opportunitates rei gerendæ, et omnino quidquid sit ἀφ' οὗ ὁρμᾷ τις πρός τι. *Sic* εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus usi Romani ad parandum orbis imperium accesserunt, fuerunt* copia consilii, virorum et commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. ἀφορμαὶ *intelliguntur* adparatus. αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαὶ, 2, 17, 2. *sunt* copiæ varii generis et opes, quas suppeditant et largiuntur illa loca. βασιλέα πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάκλησιν, οὐκ εὐμαρὲς εὑρεῖν, regem pluribus præsidiis, pluribus dotibus, a natura instructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν, salutis præsidia, 14, 9, 8.

3) ἀφορμὴ, 1, 41, 6. *videtur idem fere esse ac* ὁρμητήριον, arx belli.

'Αφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 *et* 15. ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινὰ, 22, 27, 4.

"Αφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, et aliis majoribus navibus tectis,* 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

'Αφρήτωρ, 12, 26, 4. *ex Homero.*

'Αφροδίσια. αἱ τῶν ἀφροδισίων χρεῖαι, 6, 7, 7. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμὴ, 3, 81, 6.

'Αφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. ταῦτ' ἀφροντιστεῖν *ex conject. scripsi* 28, 11, 10. *pro* ταῦτα φροντίζειν *quod dabant libri.* οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενὸς, 9, 16, 5. *ubi* ἀφροντιστέον *corrupte dabant codices omnes.*

'Αφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

'Αφρούρητος πόλις, cui non est impositum præsidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *sq.* 18, 29, 5 *et* 15.

Ἀφυὴς τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. ἀφυέστερος καιρὸς, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. ἀφυέστατος τόπος πρὸς, 4, 38, 1. ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι, maxime alienum, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptissimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτεῖν, negligere custodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτεῖται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 *et* 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non custoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non consequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *absol.* in tempore non adesse, sero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ῥωμ. ἀπέχθειαν, male omnino comparati ad suscipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανὴς, silentio et stupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, absque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2.

Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, *sive* παρά τινι, *ut vulgo cum MStis legebatur,* ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8.

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 35, 6.

Ἀχθοφόρα, τά. τῶν ἀχθοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχθοφορεῖν, *de servis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum et omnino rerum necessariarum ad rem gerendam, *ut pecunia &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειοῦν, inutilem reddere, corrumpere. ἠχρειωκὼς τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Pass.* ἀχρειοῦται τὸ ὅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (*i. e.* ἀπράκτους) ἐποίει αὐτοὺς, perfecit ut illi nil efficere possent, 8, 7, 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχηρα, palea, acus, folliculus tritici; φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστεῖν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεοὺς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος οὐδὲν ἀψηλάφητον εἶχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui suffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἀψικορία, ἡ, fastidium, satietas, 14, 1, 4.

Ἀψιμαχεῖν, altercari, 17, 8, 4.

Ἀψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάδην, presso gradu, lente, dimenso gradu, militari gradu; ἐπῄει τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 3, 72, 13. 10, 30, 9. 15, 12, 7. βάδην καὶ πραεῖαν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. βάδην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν, presso gradu progredi adv. hostem, 11, 23, 3. *cui opponitur* ἐνεργῆ ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, *ibid. vs.* 2. βάδην προάγειν, προϊέναι, ἐκπορεύεσθαι &c. 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30, 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis et ingenii, prudentia liberalis, liberale et altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *In acie,* τὸ βάθος *opponitur* τῷ μήκει. τὸ βάθος

τῶν ἐφεστώτων, 1, 34, 5. *διπλασιάζειν τὸ βάθος*, 18, 7, 8. *Conf.* *βαθύς.*

Βάθρον, τὸ, gradus. *τὰ βάθρα κατὰ γέμοντα ἀνθρώπων*, gradus scalarum quibus in tecta conscenditur, 15, 30, 9.

Βαθύπλουτε εἰρήνα, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. *τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης*, amplissima, latissima pars Europæ *ipsis septemtrionibus subjacet*, 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; *τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες*, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt*, 12, 2, 2. *nisi ibi φύλλον μικρῷ βάθυτερον καὶ πλατύτερον est* folium paulo longius et latius: *nam sicut βάθος in acie, ubi τῷ μήκει opponitur, id est longitudini seu latitudini frontis*, profunditas seu altitudo *intelligi debet, sic in aliis rebus, quatenus τῷ πλάτει i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *significaverit.*

De ingenio, *βαθὺς τῇ ψυχῇ*, gravis, prudens et consideratus, 6, 24, 9. 21, 5, 5. *cui opponitur θρασὺς et τολμηρός.*

Βαθεῖα *est nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt. βεβηκέναι est* stare, insistere. *βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν*, scala navi insistens, 8, 6, 10. *conf.* 8, 6, 4. *γωνία βεβηκυῖα ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν*, angulus cujus crura insistunt freto Siculo et columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βακτηρία, 10, 44, 3 *et* 7 *sq.* *ἀμπελίνη*, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. *αἱ βαλανάγραι*, claustra portæ, 7, 16, 5.—" claustrum, *s.* foramen cui inseritur pessulus. *conf. Thucyd.* 2, 4." *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανίτης, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *sq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, *τοῖς λίθοις*, lapidibus incessere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 *et* 12 *sq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic et nude βάλλειν*, 28, 4, 12 *sq.* *nec aliter capiendum videtur ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους*, 5, 25, 6. *ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῳ*, taurum ferire amentato jaculo, 23, 1, 9. *βάλλειν* (*sive πῦρ sive τέλη*) *ἐπὶ τοὺς βοηθοῦντας*, 1, 48, 8. *Sed πῦρ βαλεῖν, quod vulgo edebatur*, 5, 100, 5. *in πῦρ ἐμβαλεῖν mutavi cum cod. Flor.* *φαιὰ βαλεῖν ἱμάτια*, pallas vestes induere, 30, 4, 5. *nisi λαβεῖν legendum, quod pœne persuasum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, sellularius, opifex, *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάνουσοι*, 1, 40, 9. 10, 8, 5. *πεφυκέναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων*, 13, 4, 4. *τελώνης ἢ βάνουσος*, 12, 13, 9. *ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι*, 38, 4, 5. *αἱ βάναυσοι τέχναι*, artes illiberales, 9, 20, 9.

Βαπτίζειν, *τὰ πλοῖα vel σκάφη*, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4 16, 6, 2. *αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι*, 5, 47, 2. *ἕως τῶν μαστῶν*, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. *βάραθρα καὶ λιμνώδεις τόποι*, 3, 78, 8. *τὰ Βάραθρα, nomen propr.* Voragines prope Pelusium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene Græce scribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὠμός, 11, 6, 6. *βαρβαρικοὶ φόβοι*, terrores a barbaris incussi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. *βάρβαροι, de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 *et* 7. *ἡ βάρβαρος, sc. χώρα vel γῆ; πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βάρβαρον πράξεις*, 5, 33, 5. *βάρβαρα ἤθη*, 1, 65, 7.

Βαρέως ὑπέφερον, 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato βραχέως.*

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc τὰ βάρη*, onera navium, (*i. q. φόρτοι*) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanorum*, 1,

51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. τῆς στρατείας *sive* στρατιᾶς, *majoris exercitus qui ob sui molem non expedite moveri potest*, 3, 86, 3. *Dein* grave et durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *postulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis et robur; τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, 1, 16, 4. 5, 104, 2. τὸ βάρος τῆς συντάξεως, aciei pondus et robur, 2, 3, 5. τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, 2, 68, 9. οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὸν ἔφοδον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30.— "*Vide Wesseling. ad Diodor. lib. IV. p.* 264. Fortasse *et de* felicitate *capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiastarum explicatio est nugatoria.*" *Ern. Conf.* βαρύς.

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate;* βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας, pressi, 10, 35, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, *Fr. gr.* 31. (*quod Fragmentum ad Philopœmenem est referendum, ut docuit Valesius in* 24, 9, 3. *Absolute,* βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3, 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. *et sæpe alias.* βαρὺς ὢν, cum gravis esset, *scil. præda,* præda onustus, 4, 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρὺ, res aspera, dura, insolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γείτων, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copiosus, validus; *de urbe* βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5. 3, 60, 9. *de exercitu,* χεὶρ, δύναμις βαρεῖα, 31, 25, 4. 2, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευὴ, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μερὶς βαρυτάτη, potissima pars, 6, 14, 3.

βαρὺς *et* βραχὺς *subinde inter se permutantur a librariis; de quo vide* 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, insolentia imperii *vel* postulatorum, 1, 31, 7. (*i. q.* βάρος, *ibid. vs.* 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, *navium Romanarum*, 1, 51, 9. *cf.* βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. πᾶσαν προτιθεὶς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. πάσας ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πεῖρα καὶ βάσανος ἀληθινὴ, 10, 41, 6. οἱ καιροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἐμοὶ προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον, *Fr. gr.* 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 *sqq. coll. cap.* 6, 8 *sqq.* ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, *bene exponitur Ægypti* regnum, *la cour d'Egypte,* 5, 61, 4. *Sic et* 23, 9, 7. *et* 29, 9, 12 *sqq.*

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, sedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22, 13, 9. *Plur.* τὰ βασίλεια (*intell.* δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 *et* 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, *i. q.* ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 *sq.*

Βασίλειος. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6. βασιλευθέντες, 2, 41, 4 *sq.* βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθεις ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεὺς, ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. 3, 42, 6.

Βασιλικὸς, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5, βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85, 5. οἱ βασιλικοὶ, regis amici, regii ministri, 4, 76, 2. *ad quam significationem fit simul allusio,* 8, 12, 10. τῶν βασιλικῶν τινα γιγο-

νότα παίδων, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex vers. Casaub.* 5, 82, 13. *sed videtur utique* τῶν βασιλικῶν τινος *legendum*, filium alicujus ex regis amicis. βασιλικὰ ἐγκλήματα *et* βασιλικαὶ αἰτίαι, 26, 5, 1 *et* 3. *sunt* majestatis crimina. βασιλικὰ ὀφειλήματα, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. βασιλικὴ ἴλη, ala regia, 10, 42, 6. τὰ βασιλικὰ νόμιμα, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7 *et* 11. αἱ βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 8 *et* 9. βάσεις λεβήτων, 5, 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. *cf.* βάρος *et* βαρύς.

Βαστάζειν, 1) tollere et gestare, sublatum gestare; ὅπλα βαστάζειν, arma ferre, 2, 24, 6. ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων, tollebant, gestabant, 8, 7, 9. βαστάσας τὸ παιδίον, puerum sublimem tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo usu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus.* ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει, ventus vi sua turres loco movet, abripit, 1, 48, 2. πολλὰς κεραίας (τοῦ χάρακος) πειθομένας ἅμα βαστάζειν, plures ramulos, a priore pendentes, simul loco movere, tollere, evellere, 18, 1, 15. τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσας (tollens, loco movens) ἀπήνεγκεν ὡς αὐτὸν, 32, 25, 4.

3) ponderare, librare, excutere, diligenter considerare. πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφα, 8, 18, 4. quo pertinet glossa βασανίζειν alieno loco in cod. Bav. 1, 48, 2. in ipso contextu posita.

Βάτος, ἡ, rubus, sentis, 3, 71, 1.

Βατὸς, βατὴ λίμνη, vado permeabilis lacus, 10, 8, 7.

Βατώδης, sentibus, spinis obsitus, 2. 28, 8. 12, 22, 4.

Βδελυρία, impura et flagitiosa vita, βδελυρίας ἀθλητὴς, 8, 11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, detestari, abhorrere, 33, 16, 10. 34, 14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm.* ἐλευθερία βέβαιος, 18, 19, 6. καταφὴ βέβαιος, 13, 6, 6. *Sed et* βεβαία *in fœm. velut* βεβαίαν τὴν ἀσφάλειαν, 6, 48, 5. πρὸς ἀληθινῶν πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινωνίαν, 2, 61, 11.

Βεβαιοῦν. βεβαιοῦσθαι, *in medio*, firmare *scil.* sibi, in suam rem; ἐβεβαιώσατο τὰ περὶ τῆς βοηθείας, 2, 51, 5. τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα βεβαιώσασθαι, de futuro certam spem concipere, 3, 31, 3. προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν &c. 2, 4, 5. *ubi ad* βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἐλπίδα, *aut passive accipiendum id participium; nisi fortasse* βεβαιουμένως *scripsit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue sæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis scripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, stabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταὶ, *nempe* τὰ ὦτα, 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hostem remitti potest, 6, 22, 4. ἐντὸς βέλους, intra teli jactum, 8, 7, 5.

Βελόστασις, ἡ, locus ubi stant tormenta bellica, *une batterie*, 9, 41, 8.

Βελτίων. κατανοεῖν βελτίονα, faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum sunt partium, 26, 3, 4. προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον, in præclaris institutis progressum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, suggestus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὀκτὼ, 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, status rerum ubi per vim omnia geruntur; μεθίσταται εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία, 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur necessarius; et intelligi potest* sua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio,* vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *absol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. τῇ πύλῃ, 4, 18, 6. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 1, 74, 5. πρὸς τὸν λόφον, per vim tentare adscensum collis, 2, 67, 2. πρὸς τὸ ῥεῦμα, 3, 43, 6. βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν, 4, 71, 5. διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9. βιάζεσθαί (τινα) κινδυνεύειν, ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιομαχεῖν, pertinaciter, summa vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. βίαιος τόλμα, 1, 75, 5. βιαίοις τραύμασι *vel* πληγαῖς περιπίπτειν, 2, 57, 7. 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab.* τραύμασι *in* πράγμασι *vulgo detortum est,* 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validissime *colligare,* 3, 46, 1 *et* 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox,* 16, 3, 8. τὴν τῶν πολεμίων τρώσας ναῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. *Quod si commode dictum foret* ὑπὸ τὰ ὕφαλα *scil.* μέρη, *ex* ὕφαλα *natum illud monstrum suspicarer. Certe et alias* β *et* φ *inter se, ob pronunciationis cognationem, permutârunt nostri librarii,* 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf.* 15, 32, 6. *et literas* Χ *et* Λ, χ *et* λ, *ob figuræ similitudinem,* 10, 37, 2. 9, 41, 5. *Sed vereor, ne incommode sonare hoc videatur,* vulnerare navem *sub* partibus quæ *sub* aqua sunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *conf.* βιβλιοφορ.

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hist.* 38. *cf.* βιβλιαφορ.

Βιβρώσκω. βεβρωκότες, pransi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, *et* vitæ ratio et institutum; προσδεῖ τῆς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς *&c.* ut vita etiam suppetat ad *&c.* 3, 5, 7. ἱερὸς βίος, 4, 73, 9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, vitæ adparatus, 3, 98, 2. ἡ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur* τὰ κοινὰ πράγματα, publicæ res, *ibid.* τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. ἤθη καὶ βίοι, 4, 20, 1. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non solum vita cujusque per se, sed et* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. 9, 35, 2.

3) οἱ βίοι, victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; αἱ εἰς τοὺς ἰδίους βίους παραθέσεις, adparatus in proprium victum, in proprium vitæ usum, 2, 15, 3. οἱ λοιποὶ βίοι, reliquæ vitæ commoditates, reliquæ possessiones, 1, 7, 4. ἡ περὶ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμονία, 1, 7, 8. τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, res pretiosissimæ quas in bonis habebant, 5, 8, 5. καθυστερεῖν τοῖς βίοις, minus habere in bonis, 22, 9, 9. *Adde* 3, 81, 4 *et* 6. 5, 106, 2. *&c.*

Βιοτεία, ἡ, victus et totius vitæ ratio, 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam, ad rem familiarem pertinens; βιωτικόν τι πυθέσθαι τινὸς, 9, 17, 6. βιωτικαὶ χρεῖαι, 4, 73, 8. βιωτικὰ συναλ-

λάγματα (*i. q.* ἰδιωτικά,) 13, 1, 3.

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81, 7.

Βλάξ, ὁ, iners, fatuus, ἀνδράποδα καὶ βλάκες, 16, 22, 5.—" *Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Gloss. in h. v. et nos ad Xenophont. Mem. Socr. III.* 13." *Ern.*

Βλάπτειν. μεγάλα βλάπτειν τὰς ἰδίας πράξεις, rebus suis valde nocere, 1, 79, 13. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, nempe τὸ σῶμα, 11, 25, 2. ὑπεροχὴ δυναμένη ἑκατέρους βλάπτειν, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλήρεις, cum infamia conjunctum, quod maledictis hominum meritis objicit nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3. εἰς τὶ, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 39, 2, 8. τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἐμὲ ἅμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, præfectus auxiliorum, *s.* mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνεβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre; *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὑτοῖς (*i. e.* ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, sibi ipsis opem ferre, se defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους *mendose dederant omnes*, 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίοις *auctori restitui. Sed* 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, *et* ταῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *est* defendere, opem ferre homini adversus morbos et caussas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim et sua origine est* adcurrere, *nempe defendendi amici caussa, et repellendi hostis, sive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθῶν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσπίπτοντας, adversus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *scil. ad ea occupanda et contra hostes defendenda*, 5, 76, 5. προέθετο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam transire, *scil. ad copias jungendas cum fratre adversus Romanos*, 10, 37, 5. *Conf.* παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, subsidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos sylvestris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾶν, tuba signum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, semper amat, solet, *aut pro futuro,* semper hoc facturus est, 9, 40, 1. *In sec. pers. contra constantem Græcorum usum* βούλῃ *editum erat*, 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *restituimus; in quod recte consentiunt libri omnes*, 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, et id ipsum ex ingenio posuerat Casaubonus*, 21, 13, 2. *et* 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi consensu præferunt libri, neque id solicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. *et ad* 30, 1, 8. *Est tamen ubi variant libri;* atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit restituendum*, 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rursus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex MStis restituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad* βούλεσθαι *modo notata sunt.*

Βούλευμα. ἓν σοφὸν βούλευμα *&c.* 1, 35, 4. *ex Euripide.*

Βουλή. ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος, 14, 6, 9.

βουλὴ *apud Achæos erat* collegium senatorum, a civitatibus fœderatis ad σύνοδον *s.* concilium

delegatorum; *vide* 28, 3, 10. 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7, 8. 23, 8, 3 *sq. Conf.* 28, 5, 6. *et Lexic. Polyb. supra, in ἀγορά.*

De Ætolis, 30, 14, 5. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ita ut ne paterentur quidem ut præsides civitatum in senatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, ἡ, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνὸς, ὁ, clivus, *humilior quam* λόφος, 3, 83, 1 *sqq. Commemorantur tamen et* βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοὶ, 5, 22, 3.

Βουνώδης. οἱ βουνώδεις τόποι *in Alpibus,* 2, 15, 8. *distinguuntur hinc a* τοῖς γαιώδεσι, *ibid. illinc a* τοῖς ἄκροις, *vs.* 10. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. πόλεις βουνώδεις, structæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγριος, 12, 3, 9. ἐργάται βοῦς, 3, 93, 4. ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, administrare, gubernare *rempublicam,* 6, 4, 3. τὸ διαβούλιον, præesse deliberationi, senatum habere, 33, 1, 5. τὰ δοκοῦντα τοῖς πλείοσι, administrare, exsequi populi scita, 6, 12, 4. ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεται, 2, 35, 3. τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα, 29, 11, 12. εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (*intell.* τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4.—" *Vide de usu hujus metaphoræ Dorvill. ad Chariton. p.* 404." *Ern.*

Βραβευτὴς, certaminum in ludis gymnicis præses judexque qui præmia decernit; *de fortuna,* 1, 58, 1.

Βραδὺς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp.* συνετὸς, *ibid.* βραδεῖα ἐπικουρία, 7, 17, 8. βραδεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 7. *ex conject. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Βραδύτης, ἡ, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχεα, τὰ, (*i. q.* βραχέα ὕδατα) brevia in mari; 1, 47, 5. προσπεσόντες εἰς τινὰ βράχεα, 1, 39, 3. ὁ διὰ τῶν βραχέων εἴσπλους, 1, 47, 1. τοῖς βράχεσι περιπίπτειν, 1, 51, 5 *et* 12. ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν, 1, 51, 11.

Βραχέως ὑπέφερον, *quod consentientibus MStis* 16, 22, 1. *editum erat, in* βαρέως mutavi.

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; βραχὺ ἐπιμελέστερον, 1, 13, 10. βραχὺ μόνον, πεισθῆναι, 2, 33, 8. βραχὺ διαφέροντες, 2, 17, 5. *ubi plures codices* βραχεῖ, *mendose, ut puto.* paulisper, parumper; εἰ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, 2, 70, 3. *Conf.* βραχύς.

Βραχὺς, brevis, parvus, paucus; ξυλήφια βραχέα τελέως, 6, 35, 7. βραχὺς ἀφορμὴ, levis occasio, 1, 69, 8. βραχεῖ χρόνῳ πρότερον, 1, 80, 12. βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι, 5, 26, 12. βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, pauci, 4, 19, 10. τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. βραχύ τι, (*i. q.* βραχὺ *adverb.*) 14, 7, 5. *et sæpe alias.* βραχεῖαι παραβοήθειαι, 2, 5, 2. *in* βραδεῖαι *mutavi.*

Cum præpositionibus. 1) διὰ βραχέων, paucis, 1, 15, 13. *opp.* διὰ πλειόνων, 1, 45, 3. 2) εἰς βραχὺ, 2, 70, 3. 3) ἐπὶ βραχὺ, breviter, leviter, paululum, paulisper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam* ἐπὶ βραχεῖ *editum erat sicut et* 7, 18, 7.) 3, 115, 5. *Et cum genit.* τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, *intellige* ἓν μέρος *vel* μέρος τι, 6, 58, 1. 4) κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. ὁ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατειργασται, 4, 70, 7. *Et cum artic.* τῷ κατὰ βραχὺ (*scil.* χρόνῳ) 4, 76, 6. 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine* μέρος *subintel-*

lecto; κατὰ βραχὺ συνηθροικὼς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. *Rursus* κατὰ βραχὺ *etiam* aliquantulum *significat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2. 5) παρὰ βραχὺ, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q.* παρὰ μικρὸν, 16, 16, 5.

Βρέχειν. τὸ ἄγαλμα οὐ βρέχεται, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρόχος. βρόχων κρεμασθέντων, *sc.* ἐκ τῶν τραχήλων, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν, multum differt gustu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν ναῦν, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. βυκάνη *subulcorum et aliorum pastorum*, 12, 4, 6 *sq. et vs.* 11 *sq. Conf.* βουκανᾶν.

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. 14, 3, 6. 30, 13, 11.

Βύρσαι Λιγυστικαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, ἡ, pecunia, pecuniæ summa, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *quibus in locis manifeste nil aliud est.* τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα *junguntur*, 26, 6, 9. *ubi* ἡ γάζα, *præter* signatam pecuniam, *intelligi simul potest* aurum et argentum factum aliaque pretiosa.

Γαία. Πισάτιδος γαίης *dat codex Vat. cum suis sequacibus*, 4, 74, 1. *pro* γῆς.

Γαῖσος, hasta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. *Conf.* 2, 22, 1.

Γαιώδης. οἱ βουνώδεις καὶ γαιώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8. *opponuntur* τοῖς ἄκροις, *ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 12 *et* 15. 34, 3, 1 *sqq.*

Γαληνός; θάλασσα γαληνὴ, 22, 14, 10.

Γαμετὴ, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, splendor. *Cum* 11, 9, 2. *mendose vel defecte vulgo legeretur* περὶ τὴν τῶν ὅπλων, *Reiskius excidisse nomen* γάνωσιν *suspicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi præposuit Casaubonus, ita legitur,* ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις καταπληκτική ἐστι τῶν πολεμίων, *id sane non a Polybio est, sed ex Casauboni ingenio, sicut fere omnia ista lemmata, quæ a nobis consulto prætermissa sunt.*

Γὰρ, sane; τί ἂν εἰπεῖν ἔχοι πρὸς αὐτά; δῆλον γὰρ, ὡς οὐδὲν, 3, 8, 10. γὰρ *in* γε *mutandum*, 10, 47, 2. *Cum* δὲ *passim permutatum a librariis, ob similitudinem compendiorum scripturæ, quibus utraque designatur particula: vide* 3, 33, 18. 3, 5, 8. 3, 70, 4. 4, 44, 8. 11, 6, 4. *Adde* 3, 5, 8. *Ridiculo errore particula* γὰρ *ex ora cod. Bav. contextui inserta olim erat* 3, 10, 2.

Γαστὴρ, ὁ, gula, 10, 18, 12.

Γαστρίμαργος, helluo, 12, 24, 2. *ex Timæo.*

Γε. οἵ γε, 4, 35, 8. hi certe, *scil. Lacedæmonii, de quibus quidem periodo proxime præcedenti non agebatur, sed in superioribus. Sic* 3, 8, 10.

γε μὴν, porro vero, ad hæc, quin et, 1, 82, 10. 5, 2, 5.

οὐδέν γε προὔργου περαίνων, nihil sane quod operæ pretium esset proficiens, *vel* nihil quod quidem operæ esset, 5, 19, 5. *ubi* οὐδέν γε *restitui, cum in* οὐδὲν δὲ *temere mutatum fuisset a Casaubono. Alibi vicissim, ubi* τε *dabant libri veteres, recte* (*ut nobis quidem visum est*) idem Casaubonus *cum uno recentissimo Parisino codice* γε *scripsit*, 4, 38, 12. 5, 106, 4. *Contra*, 2, 32, 2. *ubi MSti* τοῦ γεαδόα *dabant,* τοῦ τε Ἀδόα *fuit corrigendum.* γε *scribendum pro* γὰρ, 10, 47, 2.

Γειτνιᾶν τινι, vicinum esse alicujus, 4, 32, 3. 6, 33, 10.

Γειτνίασις, ἡ, vicinia, 18, 19, 4.

Γείτων. ἠνάγκασε μετελθεῖν εἰς γείτονα, 27, 14, 5. in vicinam urbem *vertit Valesius: rectius, puto, fuerat* in vicinam domum, *intell.* οἰκίαν; *ac fortasse* εἰς γείτονος *scripsit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendoso* κατά γε τὴν, 4, 74, 2. *fortasse* καὶ γελαστὴν *fuerit legendum.*

Γελωτοποιὸς, scurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου πάντων τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. *ubi mendose MSti* γενόμενος. γέμοντα σκάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι νῆες, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. *Adde loca citata ad* 4, 65, 2.

Γεμίζειν. στρατιωτῶν γεμίσαντες τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντες, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4.

Γενετή. φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis sapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generosus magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 6, 48, 3. τὸ φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γενν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generositas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. *i. q.* ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐκβοηθήσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾶν. στάσις ἐγεννᾶτο. 1, 67, 2. ἕλκη γεννώμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, terræ proventus, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) senex, silicernium; γερόντια Γραικά, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, senatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2.—"*Sic scripti et editi sine varietate, quod sciam. Hic locus ergo latebat Küsterum, cum ad Hesychium, in* Γερωνία, γερόντια, *scriberet,* γερόντιον *pro* senatu, *sibi nuspiam occurrisse, nisi apud Nic. Damasc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, et ad* Γερᾳα, *quod interpretatur* γερόντια, *quod omnes corrigunt, hoc loco sunt usi. Credo cum instauratore Hesychii, Alberto, in utroque loco esse legendum* γεροντία, *ut sit* γερουσία; *et in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum* γερούσιον, *quod sit pro* γερουσία. *Quia tamen hoc proprie est adjectivum, in quo intelligitur* βουλὴ *aut ejusmodi quid, suspicor fuisse id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro* γερουσία" *Ern.*— τὸ γεροντικὸν *pro* τὸ γερόντιον *scribi in probato codice Parisino, et in ora Aug. monui in Nota.*

Γερουσία, ἡ, *de* senatu *Pœnorum*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ distinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* senatu, 38, 5, 1. *i. q.* βουλή.

Γερουσιαστὴς, senator *Carthaginiensis*, 7, 9, 1 *et* 4.

Γέῤῥον. γέῤῥα, vineæ, 8, 5, 2 *et* 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. οἱ γέροντες, senatores *Lacedæmoniorum*, 6, 45, 5. 4, 35, 5.

Γεύειν τῶν ἰδίων τέκνων, proprios liberos comedere, 15, 29, 12. γεύσασθαι τοῦ φόνου, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf.* ἐγγεύεσθαι.

Γεφυροποιεῖν, *abs.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν, 1, 10, 9. γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν, 3, 66, 6. τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον, 16, 29, 11.

Γεωλόφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γεωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 *et* 5.

Γεωμετρία, 9, 14, 5.

Γεωργήσιμος τόπος, 1, 56, 4. χώρα, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc scripturam* γίγνεσθαι, *litera* γ *ante* ν *inserta, plerumque consentientes invenerim vetustissimos maxime et probatissimos codices Polybianos, constanter eam tenui scripturam, etiam ubi* γίνεσθαι *absque* γ *scriptum erat; ut monui in* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum est, hoc mihi debetur; οὐ κομίζονται τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν, ipsis debitas, 5, 25, 2. γεγενημένος, pristinus, superior; ἡ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν, 20, 4, 1. μόνος τῶν γεγονότων, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un, se mettre après quelqu'un;* περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Sed diversa notione dicitur* τοῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, *quam dictionem vide infra in* περί. *Rursus alia notione* γίγνεσθαι περί τι; *vide pariter in* περί. γίγνεσθαι πρός τι, *vel* πρός τινι, *vide* πρός. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ apud se esse, se colligere, 1, 49, 8. *conf.* ἐν.

Γλισχρότης, lubricitas, viscositas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν, viri probi, ingenui, sinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vero, sincero, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνώμη. ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης, optime animatus erat, 27, 13, 10. ἐπ' ἄλλης ἐγένοντο γνώμης, 4. 34, 10. ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχων, 3, 110, 3. κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην, 4, 31, 2. *conf.* 4, 74, 2. μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης, de ejus sententia, eo consentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης, volentibus sic diis, 32, 7, 2 *et* 4. *Cui opponitur* χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, nosse, notum habere; ἀνατολὰς, δύσεις *&c.* πάντες γνωρίζομεν, 3, 36, 6. γνωριζόμενος, notus, 2, 37, 4 *sq.* 3, 1, 4 *sq.* 3, 36, 3. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, notum, cognitum esse, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. γνώριμος ἔννοια, notio quæ nobis familiaris est, 3, 36, 5. παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γοητεία, præstigiæ; τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητείᾳ, 33, 16, 11. πάσης γοητείας πεῖραν ἐλάμβανον, *Fr. gr.* 63. ἐπὶ γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τὴν μουσικὴν, 4, 20, 5. γοητείας χάριν καὶ καθ' ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα, 12, 10, 3.

Γονυπετεῖν. γονυπετῶν, 32, 25, 7. γονυπετοῦσα, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Casaub.* 3, 11, 3. *pro* γὰρ, *quod dabant manuscripti, quod ex* δὲ *videtur corruptum. Forte* γοῦν *pro* γὰρ *legendum,* 3, 5, 8.

Γραικὸς, Græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. τὰ βασιλικὰ γράμματα, 18, 16, 2. *i. q.* ὑπομνήματα, *ibid. vs.* 3. γράμμα *i. q.* ἐπίγραμμα, 4, 33, 2 *et* 4. *Pro* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *videtur* συγγράμμασιν *adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter se* γράμματα *et* πράγματα, 11, 6, 2. *Sed* γράμματα *et* πράγματα *inter se permutata a librariis,* 9, 40, 3. 11, 6, 3. 15, 26, 4.

Γραμματεῖον. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, archiscriba, 4, 87, 8.

Γραμματεὺς, 17, 1, 2.

Γραμματικὴ, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.

Γραμματικὸς, ὁ, literator, τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, 32, 6, 5. *idem* κριτικὸς, 32, 4, 5.

Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 *et* 14. 2, 61, 4 *sq*. 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.

Γραμμὴ, ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα, (*i. q.* ἡ περίμετρος) 2, 14, 8. μίαν τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6. ἐσχάτην τρέχοντες ταύτην, *scil.* γραμμὴν, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ, eorumdem temporum historiam cum Arato perscribere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροὶ, 2, 56, 4. γράφειν ὑπέρ τινος, scribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος, perscribere, decernere, decreto statuere, et sententias dicere de re, 9, 30, 5.

Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc nostra scriptio, historia nostra, 1, 2, 8. 1, 56, 11. 2, 40, 3. *Sic de sua historia Diodorus Siculus loquens*, I, 37. κατὰ τὴν γραφὴν *ait*.

γραφαὶ, picturæ, 22, 13, 9. Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου, 40, 7, 3.

Γραφικὸν ἁμάρτημα, error scribarum, 34, 3, 11.

Γροσφομάχος. γροσφομάχοι, velites, 1, 33, 9. 6, 21, 7. 6, 24, 3 *sq*. 6, 33, 8. 6, 35, 5. 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. 15, 9, 9. *Conf.* ἀκοντισταί. *Adde Ind. Histor. in* Velites.

Γρόσφος, hasta velitaris, jaculum, (*nam* ἀκοντίζεται, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 *et* 4. 8, 6, 1. γρόσφοι ἐσφαιρωμένοι, 10, 20, 3.

Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.

Γυμνασία, ἡ, πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις, 1, 1, 2. ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία, 4, 7, 6. 10, 20, 1 *et* 6.

Γυμνάσιον, 16, 31, 2.

Γυμνικὸς ἀγὼν, 5, 101, 6. 7, 10, 2.

Γυμνός. σκοπεῖν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν, *i. e.* ἔξοπλον, 3, 81, 2 *sq*. *sic* γυμνοὶ τόποι *sc.* τοῦ σώματος, 16, 33, 3. γυμνοὶ, nudi, absque vestibus, *pugnabant Galli Gæsatæ*, 2, 28, 8. 2, 29, 7. γυμνὴ, *de muliere*, nudata facie, detracto velamine, 15, 33, 8.

Γυμνοῦν. γεγυμνῶσθαι, 10, 27, 10.

Γυναικεῖος. γυναικείοις λογισμοῖς χρωμένη, 2, 4, 8. τῆς δὲ παθούσης τὸ (*an* τι?) γυναικεῖον πάθος, 10, 4, 7. *an de lacrymis?* αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι, cum mulieres festis solennibus cum pompa in publicum prodeunt, 32, 12, 3 *sq*.

Γυναικίζεσθαι. γυναικιζόμενος, muliebri superstitione utens, 32, 25, 7.

Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5.

Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.

Γυναικώδης καὶ ἀγεννὴς, 37, 2, 1. τερατεία, 12, 24, 5.

Γυναικωνῖτις, *Fr. hist.* 27. *cf.* ἀνδρωνῖτις.

Γῦρος, circulus, *quo Antiochum circumscripsit Popillius*, 29, 11, 5.

Γὺψ, ὁ. γυπῶν πλῆθος, 7, 15, 8.

Γωνία, angulus. αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν, 1, 42, 3. πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν ποιεῖται τὰς ἀνακλάσεις, 4, 43, 9. γωνία βεβηκυῖα ἐπὶ *&c. vide in* βαίνειν.

Δ.

Δαί. τί δαὶ, *in* τί δὲ *mutatum a Casaub. sed restituendum Polybio*, 16, 34, 5.

Δαιμονᾶν, insania, furore correptum esse, 31, 6, 4.

Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.

Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, sane quam bona fortuna, 15, 14, 7. δαιμονίως πως, 27, 14, 5. παραστατικῶς καὶ δαι-

μονίως ἐνώρμησεν, velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcatio divinitus immissa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginiensium, 7, 9, 2.

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas instruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυ. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. δακτυλιαῖα διάμετρος, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. τὴν εἰκόνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ, 15, 31, 9.

Δαμᾷν. ἐδάμησαν, domiti, repressi sunt, *ex conject.* 31, 13, 2.

Δανείζεσθαι *dicitur pecunia, quæ* fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δαπανημάτων ἐνδείᾳ, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *nisi fortasse vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.*

Δᾶς, ἡ. δᾶδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἐμβάλλειν ταῖς μηχαναῖς, tædas, *vel* tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύτης, ἡ, spiritus asper in pronunciandis literis; τὰς δασύτητας συσσώζειν, 10, 47, 10.

Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, καὶ εὐωνία, 2, 15, 2 *et* 4. τῆς χορηγίας, 5, 70, 2.

Δαψιλής. δαψιλεῖς χορηγίαι, 5, 68, 2. 5, 70, 5. δαψιλὲς μέτρον, 9, 19, 6.

Δαψιλῶς, 9, 19, 6. *secundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoseos initio, repetitum fere ex protasi, et subinde temere vel extrusum ab editoribus vel mutatum, sed restituendum auctori. Vide præcipue* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. 2, 37, 3. 2, 39, 2. 4, 1, 6. 6, 41, 6. 9, 31, 4. 10, 16, 7. 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram* θεωροῦντες δὲ, 1, 20, 9. *quibus verbis respiciuntur ac veluti resumuntur ea quæ vs.* 7. *præcesserant,* ὅθεν ὁρῶντες. *Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo insertam, ejicerem, commovit me trium vetustissimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio oblinet,* 2, 56, 2. *Rursus vero* 2, 24, 2. *ubi in medio periodo* μετὰ δὲ ταῦτα *erat, contra communem codicum consensum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ *particula cum* δὴ *permutata a librariis,* 1, 30, 12. 1, 80, 9. 3, 21, 8. 4, 38, 11. 10, 37, 5. 11, 14, 2. 11, 15, 7.

δὲ *cum* γὰρ *commutata a librariis; vide supra in* γάρ. *Corrupte MSti* δὲ καὶ *dant, pro* δέκα, 1, 85, 3. 3, 71, 8.

Ad præcedens τε *vel* οὔτε *non necessario deinde* τε *aut* οὔτε *infertur, sed et* δὲ *et* οὐδὲ *locum habet; vide* 1, 12, 6. 1, 80, 8 *sq.*

Δεδογμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5.

Δειγάνες *temere editum erat,* 5, 54, 10. *pro* ἀδειγάνες, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, specimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ *&c.* 7, 12, 9. τεχνίτου δεῖγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δεῖγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως, *documentum edere,* 3, 69, 3. *Sic* δεῖγμα φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δεῖγμα ποιούμενοι διότι *&c.* his ex rationibus collegit, intellexit *&c.* 2, 48, 3.

2) δεῖγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8.—" forum, ubi δείγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienses." *Ern.*

Δείδειν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e somno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. ἐφεδρεύουσιν ἀεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δεικτηριάς, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. ὀψίας δείλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (*potius* ὑπὸ) δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδωκε διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. *et locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. ὧν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ' ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, quidvis potius pati, 1, 54, 4. 40, 4, 8. *Sic*, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντως παραχωρήσαιμι, alia re quacumque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* δεῖ *vel* δεῖν *per ellipsin omissum;* τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, *veritas illius sententiæ quæ monet* diffidendum esse fortunæ *manifesta facta est omnibus*, 1, 35, 2. *Perperam omissum verbum a librariis, ex ingenio restitutum a Casaub.* τὰς τοιαύτας ζητεῖν πίστεις δεῖ δι' ὧν &c. 8, 2, 5. *Recte abesse videtur a cod. Vat. et ejus adfectis*, 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ. *Satis erat*, λοιπὸν (*sc.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι. *Conf.* δέον.

2) πολλοῦ δεῖ, multum abest, 3, 6, 3. *&c. Conf.* προσδεῖν, προσδεῖσθαι.

3) δεῖν, *i. q.* μέλλειν. *Sic* δεῖν βλάπτειν, 9, 30, 6. *idem valet quod* βλάψειν.

4) δεῖν, vincire. δήσας τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς ἁμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὀργάνοις, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεδέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quæ facta in hostiles naves impressione illigatæ sunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miserabilis, rei gravitatem et indignitatem exaggerans, 33, 5, 3.

Δεινοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9.

δεινόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29, 6, 15. 30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ αὐτοῖς περιστάντος, 1, 53, 6. ἔξω τοῦ δεινοῦ, *vide* ἔξω. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρωτόπειρος παντὸς δεινοῦ, 1, 61, 4. *cf.* ἄπειρος.

Δεινότης. πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν, multam dicendi vim ostendit, 12, 24, 5.

Δειπνήτης, ὁ, conviva in cœna; οἱ λίχνοι τῶν δειπνητῶν, 3, 57, 7.

Δειπνοποιεῖσθαι, cœnari, 3, 67, 2. 3, 71, 6. 5, 6, 6. 5, 48, 2.

Δεισιδαιμονεῖν, superstitiosum esse, 10, 2, 9. δεισιδαιμονήσας, religione tactus, 9, 19, 1. ἐπὶ τοῖς σημείοις, *Fr. gr.* 33.

Δεισιδαιμονία, religio, religionis cura, 6, 56, 7. ἀγεννὴς, superstitio, 12, 24, 5.

Δέκα *mendose dant MSti pro* δ'. καὶ *i. e.* τέτταρα καὶ, 1, 59, 1. *Vicissim* 1, 85, 2. *et* 3, 71, 8. δέκα, δὲ καὶ *fecerunt librarii.*

Δεκαδάρχης, ὁ, *vel* δεκάδαρχος, 6, 25, 2.

Δεκαδύω. *Vide* 1, 42, 5.

Δεκαμναῖος. δεκαμναῖον ὀψώνιον, stipendium decem minarum, 13, 2, 3.

Δεκαναΐα, decem navium classis, 23, 7, 4. 25, 7, 1.

Δεκαπέντε. *Vide* 1, 42, 5. *et* 1, 59, 1.

Δεκάπηχυς, 17, 16, 2.

Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.

Δεκαταῖος παραγενηθεὶς, decimis castris, 11, 32, 1.

Δεκατεύειν τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis consecrare diis, 9, 39, 5.

Δεκήρης, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.

Δελεάζειν τινὰ, 6, 9, 6. δελεάζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.

Δελτάριον, 29, 11, 2.

Δελφὶν, ὁ, 34, 2, 14.

Δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δέμασι, *de equis*, 6, 33, 11.

Δεξιὰ, ἡ. *Pro* δεξιᾷ δὲ, 3, 82, 3. δεξιᾷ δὲ *vel* ἐν δεξιᾷ δὲ, *aut* δεξιὰν *videtur scribendum*. τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, *proverbialiter dictum*, 38, 2, 9.

Δέον. δέον ἂν εἴη, *cum infin.* 2, 37, 5. ὃ δέον ἦν πράττειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἕτερον ἑλέσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.

τὸ δέον. τὸ δέον ἐγένετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, supra quam fas est amans otii, 5, 87, 3. προχειρότερον τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a scopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δεόντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, aliquid eorum quæ fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δεόντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀληθ. 1, 14, 1. συνόπτεσθαι, 1, 12, 7. δεόντως ἕξειν, bene secum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρμα, τὸ. δέρματα καταφαγεῖν, 7, 1, 3. δέρματα, *quod vulgatum erat* 4, 38, 4. *in* θρέμματα *mutavi ex cod. Urb.*

Δεσμὸς, ὁ. καθ' ἕνα δεσμὸν, *superiores editt.* 10, 22, 7.

Δεσπόζειν, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δευτεραῖος ἦλθε, 2, 70, 4.

Δευτερεύειν οὐδενὸς, nulli secundum esse, 18, 38, 5.

Δεύτερον, secundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.

Δεύτερος. ἀλύων δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδενὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, *i. q.* ἀποδέχεσθαι. δεξάμενοι τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσοὺς, signa facibus data excipere, 10, 46, 9. *i. q.* ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8.

δέχεσθαί τι ἐν παρακαταθήκῃ παρά τινος, 33, 12, 2. οὐ δυνάμενοι δέξασθαι τὴν δαπάνην, sustinere sumtum, 32, 14, 5.

Δεχήμερος. δεχήμεροι ἀνοχαὶ, 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δή.—" μικραὶ λίαν ἐγίνοντο βοήθειαι πρὸς δὴ τὰς ἀποβ. *&c. ubi eleganter* τὸ δὴ *adjicitur*, adversus Illyriorum utique exscensiones, 2, 5. ὅτε δὴ καὶ πρῶτον *&c.* 2, 12, (8.) *Hanc particulam pro* τι *reposuerim* 10, 4. *extr.* καὶ δὴ προσεπιφθεγξαμένης." *Ern.* — " *Nos* 2, 5, 7. *particulam, quæ incommoda nobis inserta vibebatur, ejecimus consentientibus vetustissimis codicibus. Ad* 10, 4, 7. *Bene habet* δὴ *in hujusmodi:* ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ὁ λόγος, 5, 21, 9. ἅττα δή ποτ' οὖν, *de quo vide in* ἅττα, *&c. Importune vero rursus inserta videtur* 4, 23, 6.

δὴ *particula cum* δὲ *passim permutata a librariis; vide supra in* δέ. *Locis ibi citatis adde* 4, 81, 14. *ubi pro* δὲ, *quod dabant libri,* δὴ *scribendam duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε φαίνεσθαι, 2, 29, 1. ἢ δῆλον, 5, 36, 5. *oportebat puto* ἢ δῆλον, *cum circumflexo, et valet idem ac* δηλονότι, nempe, videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, exposuimus, 2, 22, 11. τοῦτο μεθερμηνευόμενον δηλοῖ, significat, sonat, 6, 26, 6.

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38, 3, 11. δημαγωγίαν εἰσηγεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τέλειος, 3, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus constans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ἐπινοημάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus et opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16.

Δημοκρατία, 6, 9, 3. *cf. Ind. histor. in* Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνεδρικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία, 10, 23, 6.

Δῆμος, status popularis, (*i. q.* δημοκρατία) 6, 4, 9.

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, servi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὀμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφή, scriptum publicum, instrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum sacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πληθύς, populi multitudo, 8, 29, 9.

Δημοτικὸς, popularis, καὶ πρᾶος, 10, 26, 1. ἐσθὴς δημοτικωτέρα, 10, 26, 2. δημοτικῶς ἀγωγῆς τετευχὼς, 25, 8, 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe sane, (*præcedente etiam particula* γε,) 11, 58, 5. δήπουθεν, *idem*, 21, 8, 8.

Διὰ; *cum genit.* 1) *de tempore;* διὰ χρόνου, post longum tempus, 1, 66, 8. *Sic* διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. *Et* δι' ἐτῶν δέκα, post decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. *Sed* διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, 37, 3, 3. διὰ προγόνων, 22, 4, 4. *est* inde a majoribus nostris. 2) *de loco,* in, *vel potius* secundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς κορυφῆς, 2, 68, 8. διὰ τῆς τῶν Ἀρρητίνων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, 3, 72, 9. *Adde* 3, 68, 12. 15, 14, 4. 3) *de caussa instrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid:* ἐξαίροντες διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. *et sexcenta hujusmodi alia. Huc refer* δι' αὐτοῦ, per se, *non ope aliorum*, 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. *Tum exempla hujusmodi:* ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας *&c.* 1, 36, 1. *nempe* modum nullum posuerunt lætitiæ quam significabant partim gratiarum actionibus *&c.* διὰ τῆς μεταθέσεως, 1, 82, 9. *est* per ipsum modum defectionis, per ea quæ in ipsa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi caussam efficientem significat, et per Latinum* propter *exponitur, accusativum casum proprie adsciscat, tamen eadem notione etiam cum genitivo construi potest, quia instrumentalis caussa est species quædam caussæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τὴν ὀφρὺν *dici potuit ; et* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φίλιππον *et* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ὧν, 8, 4, 1. *ubi videri potest* quapropter *significare, in genitivo casu positum intelligi debeat, pro accusativo, docui in h. l.*

Cum accusativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum est a librariis, velut* 5, 35, 12. *conf.* 5, 42, 7. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, nisi per hoc stetisset, nisi hoc obstitisset, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior usus est ille* 5, 24, 5. διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo sit urbs.

Διαβαίνειν, 1) transire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 3, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥίον, 4, 64, 2. 4,

78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit*, 3, 76, 11. *deleta præpos.* εἰς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diversum est*, διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὴν Ἤπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *si modo vera satisque certa est Reiskii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διαμένοντες *quod haud dubie vitiosum erat*, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρὸς τινὰ, clam accusare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μακρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *quod ex Casauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum et vetustissimorum codicum vestigiis pressius inhærendo, scribi* μακρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *et verbum hoc interpretandum fortasse erat* disjicit se (*i. e.* exercitum suum diducit.)

διαβάλλεσθαι, *in verbo passivo, est* incusari, male audire; *non solum immerito, sed et merito;* Πόπλιος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠδόξει καὶ διεβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infensus alicui, 30, 17, 2.

Διαβάσις, trajectio, *et* trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 *et* 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *sq.* κατεσκήνωσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21, 10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, absorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo scribebatur* μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως. *sed* διαθέσεως malim, *quod vocabulum vide infra suo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διοριζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *distincte et adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὴν ἀσθένειαν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam supra monui in* αὐθημερόν.

Διαβιβάζειν. (*activum* τοῦ διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 *et* 6. 4, 67, 7.

Διαβολὴ, accusatio privata *vel* clandestina, denunciatio, *sive vera, sive falsa;* τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὢν, accusatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 *et* 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85, 5. εὗρε τὴν διαβολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4, 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, consultatio, διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide supra in his verbis.* πρὸς τούτους ἐγίγνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, instituere, 3, 20, 1. εἰσάγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετειλήφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, sancitum est decretum, *aut* sancita, decreta est ea sententia quæ hoc statuit, 5, 49, 6. οὐκ εἴασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, sententiæ quæ sanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præscripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium consultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διέκρινε τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7. dimisso concilio, *sed potest pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2,

39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τάς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετέλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* transduci sinere, transitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διϊέναι. administrare; πανηγυρικώτερον διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipsin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus transigere, versari; διῆγον ἀδεῶς, ῥαθύμως *&c.* agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, versabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἴς τινα, sermonem, narrationem ad aliquem transferre omisso alio, 7, 7, 7.

βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγαγεῖν εἰς παραπλησίαν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *sic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per se quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. consensu* ἀγαγεῖν *adscivimus.* διάγειν τινὰ, differre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii sententia,* 15, 22, 4. *pro mendoso* διαλεγόμενοι *scribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγελᾷν. διαγελώμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peiresc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortasse fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod est a Reiskio propositum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, in militari vita constanter, assidue versatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινὰ, dignoscere, internoscere aliquem ab aliis, 4, 4, 5. discernere, *qua de re agatur,* 6, 46, 10. 2) decernere, statuere; διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum scriptum, edictum, 23, 10, 6—"*sic et Josephus,* 19, 5, 1." *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6.—"*ut Latine dicunt,* describere milites." *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφεισῶν, perscriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφὴ, solutio, numeratio pecuniæ, et expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρᾳ τῶν κε΄. ταλάντων, 32, 13, 7.—"*vide Salmas. de Usuris p.* 513." *Ern.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγὴ, 1) vita, vitæ ratio; ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγὰς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν, 12, 3, 8. μετὰ τούτου τὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγὴν, cum hoc unice versabatur, tempus transigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγὴν, his vitam sustentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διεξάγειν, 1, 71, 1.) 2) oblectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *et sic manifeste etiam* 3, 57, 9. *ubi parum recte Ernestus* profectum in discendo *interpretatus est. Eadem notione accipiendum nomen* ἀγωγὴ, 4, 20, 10. *nisi in* διαγωγὴ *mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾷν, valde timere; *cum* μὴ *et subjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accus.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *sed et id ipsum, recte si spectes, vix differt a superiori constructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσας μὴ οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *et nude,* pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐκθύμως καὶ γενναίως

διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. pass. notione activa vel reciproca.* τηλικαύτας δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διηγωνισμένας, quæ mari inter se pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *sic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινὶ, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετεῖν τινας, certaminibus implicare aliquos inter se, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνειν τινὰ, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινὰ, succedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινὸς, succedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διεδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *absol.* successores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς εὐζώνους, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum succedentes; *nisi capiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conspicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, distribuere, *v. c. prædam, cum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. διέδωκεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. divulgare *famam, sermonem*; λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* διέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκε. φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *legendum.* φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito responso, 32, 17, 2. διαδοῦσα τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *servari fortasse potuerat, eadem notione, qua* διδοῦσα, *quod ex uno codice Parisino recepimus,* experimentum sui dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *sed tamen id verbum hac in phrasi insolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, *non* jaculari, *ut interpretatus est Ernestus, sed* protensis hastis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri distributio, 2, 23, 1. 3, 67, 6.— "*Cl. Reiskius autem utroque loco rescribit* διάδασις. *Ego vulgatum sequor. Et* διαδοῦναι *de ejusmodi divisionibus publicis dicitur, et* διάδοσις *est ipsa distributio, et* διαδόσεις *portiones. V. Vales. ad Harpocr. in h. v.*" *Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis successionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi succedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ἴλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σπείραις ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, sese invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8.

Διαδρομή, discursio *per urbem*, 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ὑδρορρόιας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, sejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, sejungunt *Galliam Cisalpinam a valle quam perfluit Rhodanus,* 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἕως πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem divisa est, 5, 44, 11. Σελεύκεια διεζευγμένη φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, pro-

funda et prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6. *Sic enim videntur capienda ista verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hist.* 61.

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον ῥάχει τραχεῖα διεζῶσθαι, spatium istud aspero dorso e montibus decurrente transversim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) status, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πόλεων, 10, 24, 3. τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum statum pervenerint quo nunc sunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad pristinum statum, pristinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄκρας λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, instar arcis est, 5, 76, 2. ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας, 3, 54, 2. οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων, non obsidum loco habentur, sed captivorum, 10, 38, 2. ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχει, 2, 37, 11. εἰς τὴν ἐσχάτην διάθεσιν ἥκειν, 27, 2, 3. εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκείνῳ, in eumdem casum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis et animi *usurpatur, ut* 3, 60, 6 *sq.* 3, 6, 7. *et præsertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. 8, 14, 3. *sed et de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo*, λοιμικὴ διάθεσις, pestis, morbus pestilentiosus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora*, λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, belli furor, velut pestilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptissimo animi statu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum scholis* ἡ διάθεσις *est* amplificatio et exornatio *argumenti*, qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *et* 3. *Sic* calamitates Mantinensium a Phylarcho μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως enarratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit,* 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat,* μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *non* διάτασεως corrigi *debuisse, sed* διαθέσεως. *Eodem denique fortasse pertinent illæ* ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. πτύσμα δίαιμον, sputum cruore permistum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a* διαίρω) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. τὸν πόρον, 1, 37, 1. τὸν κόλπον, 5, 16, 5. εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. &c. 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. &c.

Διαιρεῖν, (*a* διαιρέω) dividere. δίχα διαιρεῖν. 3, 92, 1. 7, 4, 2. διελόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, 1, 18, 2. 1, 26, 5. τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, προέστησε τοῖς κέρασι, *ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον, διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος, 1, 42, 6.

In pass. ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διῄρητο, dimidium fere tempus magistratus illius præterierat, 4, 37, 2. βακτηρίαι διῃρημέναι εἰς ἴσα μέρη, 10, 44, 3.

In med. διαιρεῖσθαι, διελέσθαι, partiri inter se, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) divisio, partitio, ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, societatem inter se inierunt de

dividendis, de partiendis inter ipsos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. (*conf.* καταδιαιρεῖσθαι) 3, 2, 8. 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, divisio agrorum, 3, 40, 9. (*ut* διάδοσις.) τὰς διαιρέσεις σνσσώζειν, distinctiones orationis servare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Fr. gr.* 107.

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura disciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in statione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διακαρτερεῖν τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διακατέχειν, (*i. q.* κατέχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in potestate retinere, τὴν ἀρχὴν, regnum, 2, 70, 3. *portum, urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coercere, τὰς ἐπιβολὰς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διακεῖσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum esse, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum esse, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius versari in aliqua re, 1, 18, 1. φιλοτίμως πρός τι, cum summo studio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et sic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ statum aliquem aut adfectionem sive corporis sive animi significant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀθύμως, οἰκείως *&c. quæ vide suis locis.*

Διακενῆς πεποιῆσθαι τὴν ἐπίνοιαν, frustra, 2, 50, 5. διακενῆς προΐεσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διακινδυνεύειν, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ὁλοσχερῶς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλέπτειν, subripere. μηδὲν διακλάπῃ, 2, 62, 11.

Διακλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διακλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. (*ubi vulgo omnes* διακεκλικότων, *pro* διακεκλεικότων) ἀπὸ τῶν οἰκείων νεῶν, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διακλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 5, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διακλείει κυρίως, prorsus intersepit, 4, 56, 5. διακλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, secludi, discludi a se invicem, 10, 6, 2. διακλεισθέντες, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, subducere se de foro, 11, 9, 8. διακλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν, postquam a porta in diversa abierunt, 6, 41, 11. διακλίνειν τὰς καταγραφὰς, declinare delectum militum, ad nomina non respondere, 35, 4, 6. διακεκλικότας τὴν φυγὴν, per fugam delapsos, *interpretatur Ernestus, parum recte; commodius Casaub.* qui e fuga declinassent; *proprie,* qui devitassent fugam, *i. e.* in fugam se pelli non passi essent, 11, 15, 5. *Absolute,* βραχὺ διακλίνας, leviter declinans, avertens se in alteram partem, paululum secedens, 7, 11, 1.

διακεκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in* διακεκλεικότων *mutandum putavimus.*

Διακολυμβᾶν, transnatare fluvium, πρός τινα, 5, 46, 8.

Διακομιδὴ, ἡ, *active,* trajectio, transvectio; τῶν θηρίων, 3, 45, 6. τῆς λείας, 4, 10, 4.

Διακομίζειν, τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν, transducere, 3, 94, 5. transvehere, trajicere, *copias per fluvium,* 5, 46, 12. 5, 48, 8. διακομίζεσθαι transvehi, trajicere, *mare vel fluvium,* 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διακονία, ἡ, ministerium, *et per*

metonym. ministri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam* ὑπηρεσία, *ibid.*

Διάκονος, famulus. οἱ διάκονοι *fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.

Διακοπὴ, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δεσμοὺς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. τὰς διαλύσεις, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. τὴν συμμαχίαν, 4, 36, 2. τὰς συνθήκας, 18, 25, 3. τὴν ἐπιβολήν τινος, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. διακόπτειν τοὺς μοχλοὺς, distringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. τὰς πύλας, 7, 18, 6. τὴν χιόνα, pertundere, 3, 55, 1 *sq. et vs.* 4 *sq.* τὴν τῶν πολεμίων τάξιν, perrumpere, 3, 74, 4. 3, 115, 6. *torrens* διακόπτει, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q.* κατακόπτεσθαι, *ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπέρ τινος,—" satietate alicujus rei defessum esse." *Ern. At ista scriptura,* εἰ μὲν οὖν διακόρως ἔχουσιν, 26, 2, 9. *ex Ursini est ingenio, cum* διαφόρως *darent MSti, quod in* ἀδιαφόρως *fuerat mutandum.*

Διακοσμεῖν, aciem instruere, κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζοὺς, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei, (i. q.* ἀκούειν*)* 1, 32, 2. τί τινος, audire, cognoscere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. pers.* ὑπερηφάνως αὐτῶν ἤκουε, 2, 7, 7. *Cum gen. rei;* διακούσαντες τῶν λεγομένων, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum* περὶ; περὶ τῶν ἐνεστώτων, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. διακριθῆναι πρός τινα, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. περὶ τῶν ὅλων, 3, 111, 2. πρῶτοι διεκρίθησαν, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna discesserunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6.

ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, arbitris Romanis disceptare cum aliquo res controversas, 18, 35, 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, disceptatio, 18, 11, 3.

Διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere se ne quis introeat, 1, 44, 4. τοὺς ἀποβαίνοντας, 3, 19, 4. *i. q.* κωλύειν τὴν ἀπόβασιν, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, sortiri inter se, sorte inter se dividere; *cum accus.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, sermocinari; τινὶ περὶ διαλύσεως, 1, 85, 2. διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις, 9, 32, 1. πρὸς ἀλλήλους, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. simplex* λαμβάνειν, sumere, in manus capere; ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ, 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quæ monui ad* 2, 33, 5.

2) intercipere, præcludere; διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὰ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, 5, 99, 9. φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδοὺς, *&c.* 1, 18, 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet* οἱ διειληφότες τὰς ἐνέδρας, 8, 16, 7. qui in insidiis erant dispositi, qui loca insidiis apta passim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus sum in* 2, 33, 5. *aut,* qui viam insidiis interceperant.

3) *de mentis operatione*; perpendere, cogitare, deliberare, μὴ διειληφότες τί διαφέρει &c. 3, 6, 6. διελάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν, 4, 25, 1. συνήδρευε μετὰ τούτων, καὶ διελάμβανε περὶ τῶν ὅλων, 18, 28, 1. cogitando discernere, statuere, judicare; διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπέρ τινος, 2, 42, 7. κατὰ τὰς αὐτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντες, 4, 5, 10. διέλαβον τὴν τοῦ στρατη-

γοῦ σκηνὴν οὗ δεήσει θεῖναι, 6, 41, 2. διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτὸς, de tempore se statuturum, justum tempus se selecturum, 15, 5, 2. ὀρθῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 17, 5. ὡς περὶ πολεμίου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου, hostem judicavit Philippum, 15, 23, 6. διέλαβε ἀποστέλλειν, statuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, seligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40, 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, φοινικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. τοῖς θεοῖς, cum diis colloqui, 10, 5, 5. διαλεχθέντες αὐτοῖς, *pro* ἀλλήλοις, 15, 9, 1. (*ubi* ἐν αὐτοῖς *præter necessitatem voluit Reisk.*) διαλεγόμενοι *vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro* διαγελώμενοι, *aut pro* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι.

Διάλειμμα, intervallum *temporis;* διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς, 1, 66, 2.

Διαλείπειν. χρόνον οὐδένα διαλιπόντες, statim, 5, 107, 6. πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἑκάστων διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica,* 1, 80, 6. *de Latino sermone,* 3, 22, 3. *de Græco,* 40, 6, 3 *sq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *posui.*

Διαλεύειν. *An* διέλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διέλυσαν, 18, 29, 11?

Διαληπτέον, cogitandum, statuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν *et* διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, sensus, sententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *ubi vulgo* διαλέξεις, *mendose.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ' ἀποφάσεις, 4, 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, suam sententiam, suum sensum, suum judicium secuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de summa rerum hoc modo statuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis consilium, animi decretum, id quod nobiscum statuimus, institutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. μένειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati sunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντες, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis consilii, extremus scopus quem respicit. consilium nostrum et quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, universum institutum *scriptoris,* 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adversarium hasta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα, 2, 33, 6. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, καὶ προσενεγκὼν τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὧν δὲ συντρίβοντες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *De isto usu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adscribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias solitus est, adnotavit Erne-*

stus: "Ut opinor, est *cominus;* (ait) cum is, qui fecit, est intra ictum cæsim pugnantis, ipse autem brevibus ictibus punctim ferit et tundit velut acceptum in manus; unde, qui ἐκ διαλήψεως uti gladiis dicuntur, sunt συνδιαλαβόντες hostem εἰς χεῖρας, *accepto in manus hoste,* ut habet recte editio prima, non συνδραμόντες, 2, 33, (5.) Non bene Casaubonus vertit *subinde,* (2, 33, 6.) nec Küsterus apud Suidam, ubi locus 2, 33. a Suida profertur, sed sine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id separatim expressit Polybius, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες. Hanc explicationem nostram puto esse facillimam et verbo reique aptissimam; a qua non multum discrepat Reiskiana, si eam bene cepi."—

Διαλλάττειν, differre, abesse; τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοπόννησος τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c. 2, 37, 11.

Διαλογισμὸς, cogitatio, ratiocinatio. τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς, hæc secum reputans, 3, 17, 8. τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότες, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) dissolvere, disjungere. διαλύειν τὸ ἔθνος, dissolvere gentem, nempe fœdus et societatem, quæ inter civitates intercedit, 4, 60, 6. *et in pass.* κατὰ πόλεις διαλυθέντος τοῦ ἔθνους, 2, 40, 5. διαλύειν τὰς οἰκήσεις, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in passivo, de agmine,* διαλελυμένοι ὄντες ἐν πορείᾳ, interrupto, sparso agmine, solutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11. διαλελυμένος ἀνάπλους, navigatio navibus non junctim et instructa acie, sed sparsim, nullo ordine, soluto ordine incedentibus, 16, 2, 6.

2) dimittere; τὸ ξενολόγιον, milites mercenarios, 31, 25, 7. τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 *et* 8. *Et neutraliter s. reciproce,* digredi, discedere; διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις, 23, 9, 14. *quod alias verbo passivo exprimi solet; ut,* τότε μὲν διελύθησαν, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum passivum* διαλύεσθαι *Latine etiam in passivo interpretati sumus* 5, 25, 6. τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι, aliis censentibus dimittendas esse: *ubi tamen non male fortasse Casaubonus aliam expresserat verbi significationem,* cum alii auctores essent, ut motum hunc compesceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi solet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, et inter se conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγενημένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρὸς τινὰ, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 5, 15, 5.

4) dissolvere *vel* dirimere negotium *aut* consilium, *i. e.* impedire; *sic* διαλῦσαι τὸ βοηθεῖν *est* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) solvere, dissolvere debitum; *sic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς σιταρχίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν φέρνην, 32, 8, 4.

6) *singularis prorsus usus hujus verbi obtinet,* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus est Ernestus, Casaubonus* spiritum homini elidere; *si modo vera ibi scriptura, de quo dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut satis commoda adhuc mihi non succurrit.*

διαλύσασθαι, *in verbo medio, usurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *sicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *sed* 2) *potissimum et frequentissime de* dissolutione belli *et de* pacis compositione; διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἔχθρας, 3, 12, 5. διαλύσασθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gratiam redire, ignoscere, veniam dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato*, 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur*, διαλύεσθαι *et* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολάς τινος, irrita reddere consilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4.

Διάλυσις, ἡ, 1) dissolutio belli, et pacis compositio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *sq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *et* 3 *et* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *et* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode subinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) dissolutio, eversio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. (*in illa phrasi* εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν) *non sine veri specie Gronovius intellexit* stipendiorum solutionem.

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρτον, nisi eos ratio fugisset, 10, 30, 3.

Διαμαρτύρεσθαι, *cum* μὴ *et infinitivo; omisso casu personæ,* (*qui adjicitur ad* ἐπιμαρτύρεσθαι, *quod vide;*) obtestari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; *v. c.* τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν *&c.* 1, 37, 4. *Sic* 3, 15, 5. *Et nude,* πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Λευκίου, 3, 110, 4. *Rursus sequente* ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι, 5, 57, 2. *ubi tamen illud* ἐπὶ τῷ τετολμ. *non tam a* διαμαρτυρόμενος *pendet, quam ab uno* ἐγκαλῶν; *et* καὶ διαμαρτυρόμενος *veluti per parenthesin intelligendum,* deum hominumque fidem obtestans.

Διαμᾶσθαι, διαμησάμενος τὴν χιόνα, effossa egestaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐῤῥωμένως, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. *Et absol.* 1, 57, 1. *Hinc, quoniam* 10, 6, 5. *codices omnes dant* ἄθρους δὲ μάχεσθαι, *ubi importunissima erat* δὲ *particula, non est dubitandum,* ἄθρους διαμάχεσθαι *debuisse illos dare, atque ita adeo corrigendum.*

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, sui potentem manere, non dejici de statu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem statu manere, 1, 18, 6. *Absol.* ἐκείνην τὴν ἡμέραν διέμειναν, 3, 42, 9. *scil.* ἐνταῦθα, *ut est ibid. vs.* 7. χιὼν διαμεμενηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. *Quod vulgo ex MStis editum erat,* οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμένοντες, ἀτάκτως ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. *in* διαβαίνοντες *mutavi cum Reiskio.*

Διαμετρεῖν. τὰς ῥύμας διεμέτρησαν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. *Et verbo medio, notione activa;* διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro opposita, 4, 39, 1. *Et brevius:* ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppositum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenosa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητεῖν πρός τινα περί τινος, contendere, disceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controversæ, 12, 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. *pro quo alibi brevius* διαγινώσκειν *dicit, quod vide suo loco.*

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Διανάστασις, surrectio; κατὰ τὴν διανάστασιν, dum sese humo erigebant, 3, 55, 5. surrectio ex insidiis, 5, 70, 8. *Conf.* διανιστάναι.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat.* τοῖς Ῥωμαίοις, 5, 109, 2. *conf.* διακινδυνεύειν.

Διανέμειν, distribuere, 3, 17, 10. *In verbo med.* διανείμασθαί τι, dividere, partiri aliquid inter se, 27, 16, 4. *et* διανειμασθαί τι πρός τινα, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui suum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (*i. q.* ἐκκλίνειν) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud est* συνδιανεύειν.

Διανιστάναι. *In aor.* 2. διαναστὰς ἐκ τῆς νεὼς, erigens se, surgens de sede in navi, (*nam navi non est egressus*) 17, 1, 6. *ubi* ἐκ τῆς νεὼς *eo referri potest, quod e navi cum Tito sit collocutus; sed commodius fortasse fuerit, si sic distinguatur oratio,* διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. *Certe* 17, 4, 1. *non est* διαναστὰς ἐκ τῆς νεὼς, *sed* ἐπὶ τῆς νεώς. *Sigillatim usurpatur de* surgentibus *vel* coorientibus ex insidiis, διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *et nude* διαναστάντες, 2, 25, 8. 16, 37, 7. διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προπεπτωκότας, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Absol.* acute cogitare, prudentia consilia capere; διανοεῖσθαι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν δυνατὸς, 4, 8, 2. μετά τινος, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude,* διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις, deliberans secum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* consilium capere aliquid faciendi; ἐπενοοῦντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio. φέροντες ἀεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. διανοίᾳ συνδιανεύειν καὶ συῤῥέπειν εἰς τοὺς τόπους, 3, 38, 5. φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *ubi defecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; τὴν χώραν, 3, 86, 9. τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 9. ἱκανόν τινα τόπον, 5, 48, 2. *Et absol.* τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας (*scil.* τὴν ὁδὸν,) ἥψατο τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpositionibus:* διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς, (*intelligendo rursus* τὴν ὁδὸν,) 3, 53, 9. ἐπὶ τὸ προκείμενον, 5, 80, 3. πρὸς τὴν πόλιν, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, τῆς πορείας, confectio itineris, tempus intra quod confici iter potest, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei spatium confici potest, ad quod conficiendum requiritur unius diei spatium, 9, 14, 8. τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, itinere et negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem,* 3, 55, 2. τὰ ἕλη διαπεπατημένα εἰς βάθος, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare.*

ἕτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, 35, 3, 6.

In verbo medio præsertim usurpatur; διαπέμπεσθαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid; πρός τινα,* 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. *πρός τινα περὶ βοηθείας,* 5, 72, 1. *εἰς τὴν πόλιν,* 1, 18, 7. *ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου,* traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπερᾶν, transire *fossam,* 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. *διαπρῆσαι τὰς ναῦς,* 22, 26, 30. 31, 12. 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *absol.* 1, 75, 6. *πρός τινα,* 4, 86, 4. *εἰς τόπον,* 1, 34, 11. 20, 11, 4. *διὰ τῶν διωκόντων,* 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi οἱ διαπίπτοντες non sunt* qui in eos incidissent, *sed* qui diffugissent. 3) excidere, *v. c.* ausu, spe. *διαπεσὼν τῆς προθέσεως,* si excidisset proposito, 10, 8, 9. *τοῦ καιροῦ διέπεσε,* opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf. ἀποπίπτειν. Et inversa constructione, ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν,* spes, exspectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. *διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς,* 5, 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. *τὰ κατὰ τὴν βοήθειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι,* 29, 10, 5.

Mendose 12, 15, 5. *vulgatum erat πᾶσι διαπίπτειν, pro πᾶσι διαπιστεῖν. Pariter mendose διέπεσαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν* 32, 9, 5. *pro διέσπευσαν vel διήνυσαν, vel διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας ex ing. edidit Casaub. pro διεμπεσόντας,* 38, 1, 4.

Διαπιστεῖν, *i. q. ἀπιστεῖν,* 1) non credere; *διηπίστει τοῖς λεγομένοις,* 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. *πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις,* 12, 14, 5. *ubi mendose διαπίπτειν vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *sq.* 15, 21, 5 *sq. τοῖς σφετέροις πράγμασι,* diffidere rebus suis, 25, 5, 8. *τῇ τύχῃ,* 1, 35, 2. *Hinc correxi* 4, 71, 6. *διηπίστουν, pro vulgato διηπόρουν. Et* 31, 20, 4. *διαπιστούντων scripsi, pro mendoso διαπιστευόντων.*

διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) in medio, multitudo vix satis sibi credens, auribus suis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τι τινὶ, (*i. q. πιστεύειν*) alicujus fidei aliquid committere, 5, 40, 7. *Conf.* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν legeretur, διαπιστούντων correxi. Aliorum scriptorum locis, quæ ibi citata sunt de usu verbi διαπιστεύειν, adde Joseph. de Bello Jud.* I. 14. *ubi* habes *πόλεμόν τινι διαπιστεύειν, ut monuit Casaub. in Indice Græco inedito.*

Διαπλεῖν. *βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, Spicil. ex lib.* 14. *ubi διεκπλεῖν fortasse fuerat scribendum.*

Διάπλους, ὁ, transitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, respirare, 3, 46, 12. *ἐκ τῆς δυσχερείας aut δυσχρηστίας,* 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; *ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν,* 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; *διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς,* 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum transmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortasse Plutarcho restituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* iii. *nuperæ editionis Tubingensis, ut pro Ποντικῶν βασιλέων legas διαποντίων.*)

Διαπορεῖν. *διαπορήσας,* postquam nonnihil hæsitasset, 7, 11, 5.

διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 1, 60, 6. διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, consternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium est paucis disquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστι περὶ τῆς αἱρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conject. adjecimus; recte haud dubie, si verbum* διαπορεῖν dubitandi *notione accipiatur; sed quoniam pariter* disquirere *significare potest, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuisse Polybio, præsertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator et præcedentia omiserit auctoris verba, quæ particulam illam fortasse non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficisci per, transire; τὰ στενά, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum sonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργεσίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, consternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπίστασιν καὶ ἀπόρησιν ἦγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *literas;* ἐπιστολὴ διαπεσταλμένη παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *hominem;* προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. nostra est* διαποστολ. *pro* διαποσταλ. *quod corrigendum tam in contextu, quam in nota subjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum;* πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων, 28, 4, 2.

Διαποστολὴ, missio legatorum, 5, 37, 3. 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuæ, ultro citroque missæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; τὰ πρὸς Μεσσηνίους διαπράξας, 4, 9, 7. *Et in verbo medio;* ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic et codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri* διαταξάμενος. καλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2. τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. *ubi Casaub. interpretatur* astu in potestatem redactam; perfecit ut Megarensium civitas Achæis se adjungeret.

διέπραξαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν *legendum conjecerat Reiskius* 32, 9, 5. *pro vulgato* διέπεισαν.

Διαπρεπῶς. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie præ omnibus, præclarissime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5, 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio,* (*i. q. simplex* πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαβρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, κακῶς πάσχειν αὐτοὺς, cum per legatos significassent Romanis; *nisi omissa ab epitomatore sunt verba,* καὶ διασαφησάντων, 33, 7, 1.

διαβρεσβεύειν, *in activo, potest* (sicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *esse* legationem obire, legatum adesse: *hinc pro* δὲ πρεσβεύοντας 18, 37, 4. *dixi, fortasse* διαπρεσβεύοντας *legendum.*

Διαπροστατεύειν τὸ διαβούλιον, decreti suasorem et auctorem esse, 4, 13, 7.

Διαπτοεῖν, διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere consternari, *de equis,* 3, 51, 5.

Διάπτωμα, τὸ, peccatum, erratum, 16, 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens desiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *si modo Polybii est istud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accensis ignibus significare, 1, 19, 7.

Δίαρμα πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf.* διαίρειν.

Διαρμόζειν. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum instructi, sic comparati, 8, 7, 1. *In medio, notione activa;* ταῦτα διαρμοσάμενοι πρὸς τὸ μέλλον, 8, 27, 5.

Διαρπαγὴ, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ibid. vs.* 4.

Διαῤῥεῖν, *de fluvio,* διαῤῥεῖ τὸν Ἀπέννινον, perfluit, 3, 110, 8. *De hominibus,* διέῤῥεον, dilapsi sunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) disertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥίπτειν. διεῤῥιμμένα μέρη, disjectæ partes, 1, 4, 7. κόμαι διεῤῥιμμέναι, passus capillus, 2, 56, 7. διεῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην, sparsim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi* διασπᾷν τὴν ἐξήγησιν.) τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥίψας, septum *vel* murum disjecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥιπτεῖν, *a* διαῤῥιπτέω, dissipare, projicere *pecuniam;* διεῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν, 16, 21, 8.

Δίαρσις, ἡ, elatio. ἡ ἐκ διάρσεως μάχη, quæ fit cædendo, cæsim feriundo, 2, 33, 5. *Fr. gr.* 107. *ubi tamen* ἐκ διαιρέσεως *habent Suidæ codices, quod diversum est: conf.* 18, 13, 7. *Ad* δίαρσιν *pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* τοῦ μὲν ἔφθασε, διηρμένου κοπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.

Διαρτᾶσθαι εἰς ὕδωρ, in aqua suspendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente* τὰς στοὰς, τὰς βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 2 *et* 5. ballistis concutere machinas hostium, 16, 30, 4.

Διασαφεῖν, *abs. et cum dat. pers. et accus. rei* nunciare, significare, aperire, 1, 46, 4 *et* 13. 2, 27, 8. (*i. q.* ἀναγγέλλειν *ibid.*) 32, 1, 3. διασαφεῖν εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων, 3, 87, 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. ὑπὲρ τινος, 2, 19, 13. *In verbo medio;* ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι, 31, 26, 3. *Forsan* μηδένα μηδὲν διασ.

Διασείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores,* 18, 28, 2.

Διασημαίνειν; ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν καιρὸν τῆς προσβολῆς, 10, 12, 4.

Διασκευάζειν, parare, disponere; τὰ πρὸς τοὺς βασάνους ὄργανα, 15, 27, 9. 15, 28, 2. οὓς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διασκευάζων, quos servili habitu instruxit, 14, 1, 13.

In Passivo; διασκευάζεσθαι, parare se, instruere se, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et* διεσκευασμένος, paratus, *ad pugnam* instructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro* διεσκεύαζε *ponendum fuit* διεσκευάζετο. χώρα κώμαις καὶ πύργοις διεσκεύασται, instructa est, 13, 9, 1. γυναῖκες πολυτελῶς διεσκευασμέναι, magnifice exornatæ, 31, 3, 18. ἐλέφαντες διεσκευασμένοι, elephantes ornati, ad bellum instructi, 31, 3, 11. *ubi mendose vulgo* διεσκεδασμένοι.

Διασκευὴ, ἡ, νομαδικὴ, pastoritius cultus, vestitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. πολυτελεστάτη διασκευὴ, 31, 4, 3. αἱ διασκευαὶ, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκορπίζειν. διασκορπίζεσθαι, disjici, dissipari, *de rebus et de hominibus,* 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾷν, divellere; τὴν διήγησιν, 3, 57, 4. τὴν γέφυραν, 6, 55, 1. τὴν τάξιν, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. τὸν χάρακα, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. τὸ ἔθνος, 38, 1, 6. *Sic* οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας, 4, 1, 5. *Sed*

διεσπασμένοι ταῖς χώραις, dissiti, 5, 2, 3. ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένοι στρατοπεδεύουσι, 10, 6, 3.

Διασπείρειν. ἀνοδίᾳ διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, 3, 19, 7.

Διασπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conf.* 32, 9, 5. *et supra in* διαπίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας, incitans, *Fr. gr.* 36.

Διαστασιάζειν πρὸς σφᾶς, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. ἐν διαστάσει, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις &c. ut quisque populus longissime distat ab alio, ita &c. 4, 21, 2.

Διαστέλλειν πρός τινα, dissentire ab aliquo; Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος, 18, 30, 11.

διαστέλλεσθαι, *in verbo medio,* distinguere, clare, distincte, enucleate explicare; *cum accus.* τὸν δὲ διαστείλασθαι τὸν νόμον, φήσαντα &c. 12, 16, 7. προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς συμμαχίας, καὶ κατὰ μέρος ἐν ἑκάστῃ διαστελλομένου, *intell.* πάντα, 23, 9, 10. *Cum* ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα &c. de Sicilia diserte distinguunt, diserte definiunt, se de eis tantum partibus transactionem facere, quæ &c. 3, 23, 5. *Et absolute;* τούτου χάριν ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας διεστειλάμην, φήσας &c. diserte monui, 16, 28, 5. *Conf.* διαστολή.

Eadem notio etiam in activo verbo obtinet 12, 8, 4. *si vera ibi est emendatio, quam Ernesto auctore adhibuimus,* διαστεῖλαι, *pro* διαστῆναι.

Διάστημα, τὸ, intervallum; διαστήματα, intervalla manipulorum in acie, 11, 22, 10. 15, 12, 4. 2) temporis spatium; διάστημα τετραετὲς, ὃ δεῖ Ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1.

Διαστολή, ἡ, distinctio, subtilior, enucleatior et uberior explicatio. διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἄξιος διαστολῆς, qui meretur ut enucleatius de eo verba faciamus, 16, 14, 2. μετὰ διαστολῆς ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 40, 5. (*ubi opponitur* τὸ ἐπικεφαλαιοῦσθαι, *vs.* 4.) 36, 6, 5. περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβεστέραν ποιησόμεθα τὴν διαστολὴν, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87, 9. τὴν ἐπιπλεῖον διαστολὴν πεποίημαι περὶ τούτων, 3, 7, 4. ἐπιπλεῖστον ὑπὲρ τούτων, 18, 18, 13. ποιοῦμαι τὴν τοιαύτην διαστολὴν, utor hac distinctione, 16, 28, 4. οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολὴν, nullam fecerat distinctionem, nihil sigillatim definiverat, sed καθολικῶς solum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος, illam distinctionem senatus non admisit, nihil sigillatim definitum voluit, 21, 1, 5. *Conf.* διαστέλλεσθαι.

De eodem vocab. porro sic monuit Ernestus: "διαστολαὶ, disceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16."—*Sed, posteriori loco (scil.* 21, 1, 5.) *quæ sit vis dictionis, modo exposuimus; priori vero,* 5, 37, 3. *prave editum erat* διαστολὰς *pro* διαποστολὰς, *quod ex MStis restituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accus. pers.* dolo petere aliquem; οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους, 22, 22, 9. *Cum acc. rei;* ταῦτα διεστρατήγει, hoc strategemate est usus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere et detorquere: *hinc, in acie, est* turbare, divellere ordines; ἀναχωροῦντες ἐπὶ πόδα, διέστρεφον τοὺς κατόπιν, 2, 30, 4. τί ἀνετοιμότερον φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; διεστρέφετο ὑπὸ κόλακος, 8, 24, 3. *Et,*

ab obsequio avertere, ad defectionem solicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ, τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, sublicis inferne fulcire murum cuniculis subfossum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transscribere, quæ de eodem instituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p. 17. (inter Veteres Mathematicos Parisiis editos A. 1693.)* Ἵνα δὲ μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ὀρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἐρειδέσθω πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ἐνδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελεσθῇ τὸ ὅλον, καὶ ὀρυγὲν καὶ στυλωθὲν, περικείσθω φρύγανα καὶ ὅση εὔκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδακές τε καὶ δᾷδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. —— Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσεῖται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* suspendere *dicit Vegetius de Re Militari IV. 24.* "cum ad murorum fundamenta pervenerint,—ruinam muri tumultuario opere suspendunt." *Eodem modo Polybius* κρεμᾶν *dicit, quod vide suo loco.*

Διασύρειν, 1) distrahere, dissipare, dirimere; διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare calumniari; διασύρειν τινὰ *vel* τὰς πράξεις τινὸς, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hist.* 61. διέσυρον τὴν ἐπιστολὴν, ludibrio habuerunt epistolam, 27, 6, 8.

Διασφαλίζεσθαι, *in passivo, notione activa,* munire; τοὺς τόπους κατασκευαῖς διησφαλισμένος, 5, 69, 2. *Conf.* ἀσφαλιζ.

Διασφάλλεσθαι, (*i. q. simplex* σφάλλεσθαι) adversa fortuna uti, infeliciter rem gerere; ἐν οὐδενὶ διεσφάλθαι, 3, 44, 10. οὐ διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς, 3, 81, 12. 5, 36, 1. ἐν αἷς (πράξεσι) συνήθει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ, mandatum, imperium; πέμπειν τὰς βοηθείας κατὰ τὴν διάταξιν, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio testamento facta; κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου καταλειφθεῖσαν διάταξιν, 4, 87, 5. pactio, conventio; τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης, hoc cum inter eos convenisset, 8, 18, 12. 8, 20, 5. διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περί τινος, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. διαταραχθῆναι *dicuntur* elephanti in acie, *quum vulnerati* conturbantur, consternantur, et sævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 24, 1. 15, 12, 2. *de militibus,* διαταραχθέντες, conturbati, 8, 16, 8.

Διάτασις. μετ' αὐξήσεως καὶ διατάσεως; *sic ex conject. scripsi* 10, 27, 7. *pro* διαβάσεως. *Conf. supra in* διάθεσις.

Διατατικός. τοῦτ' ἄμεινον εἶναι καὶ διατατικώτερον, hoc melius fore et majorem vim habiturum, *Fr. gr.* 38. *conf.* διατείνειν.

Διατάττειν, πάντα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ordinare omnia secundum suam voluntatem, 3, 19, 11. πάντα τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατάξας, 11, 33, 8. διατάττειν τὸ τῶν εὐζώνων πλῆθος, in varia agmina partiri, 10, 29, 4. φόρους, tributa describere, imperare; φόροι διαταχθέντες, 2, 13, 3. *sic* οἱ διαταχθέντες σύμμαχοι, imperata auxilia, 5, 4, 4. διέταξε αὐτῷ πῶς δεήσει *&c.* præcepta, mandata ei dedit, 3, 33, 6. 4, 87, 7. *Et in Medio,* διαταξάμενος περὶ τοῦ μέλλοντος κινδύνου τοῖς ἡγεμόσι, postquam ducibus de futuro certamine mandata dedisset, 5, 21, 1. *Et breviter,* ταῦτα διαταξάμενος, his rebus ordinatis, his ita constitutis, 4, 87, 13. *quod in Passivo est* τούτων διατεταγμένων, 9, 17, 5. οἱ τεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ ἐμποδιεῖν, constituti ab Apelle

ad impediendum, 5, 14, 11. *Rursus vero* ὧν διατεταγμένων, 8, 30, 5. *de* mutua ordinatione *accipiendum,* ea quum ita inter ipsos convenissent. *Sic* ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος, locus Cambylo adsignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Rursus vero et Activa notione usurpatur Passivum;* τούτῳ γὰρ ἐπεπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διαταφρεύειν, fossa munire, fossa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum* εἰς *vel* πρὸς; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτὸς, 3, 37, 9. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὑτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν, sperans ad se quoque aliquatenus pertinere prosperam venationem, 8, 31, 6. ἡ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὑτήν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως, existimans sua nonnihil interesse ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως, ut qui existimarent ad ipsam etiam summam rei pertinere illud instans discrimen, 9, 5, 4. οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει, hoc nulli amplius usui est, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; διέτεινε πρὸς Γάζαν, 5, 86, 4.

3) intendere; διατεταμένοι τὰς μάστιγας, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; ἥξειν δὲ καὶ διατείνειν (*pro fut.* διετενεῖν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, urbem ab arce muro sejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, τὸ, murus interjectus, *urbem ab arce separans,* 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 *et* 8. 16, 33, 1.

Διατελεῖν. δῶρα διετέλουν διδόντες, dona semper dabant, 4, 46, 3. ταύτας ἀεὶ τὰς χώρας πορθοῦντες διετέλουν, 2, 5, 1. "*Ex quo loco patet,* (*ait Ernestus*) *in hac phrasi non intelligi necessario* perpetuitatem actionis, *nisi* ἀεὶ *redundare dicamus. Et sunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*"—*Nobis vero visa est illa vis constanter huic verbo, cum participiis constructo, inesse; nec obstat augendæ significationis caussa adjecta particula* ἀεὶ, *præsertim apud Polybium, qui et alias cumulare synonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, τὴν πόλιν, custodire urbem, 1, 7, 7. τὴν πίστιν, servare fidem, *ibid.* τὰς παρασκευὰς, illæsas conservare machinas, 1, 45, 14. πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατιθέναι, *in Activo semel tantum, aut bis, quoad quidem observavi, apud Polybium occurrit,* μύθους διατιθέναι, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio* διατίθεσθαι *legendum, quod constans ceteroquin usus requirit; taceo frequentissime in terminationibus verborum peccatum esse a librariis. Alterum exemplum activi usus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, disponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, sermones proferre ac disponere, *i. e.* disserere, verba facere, 3, 108, 2. πολλοὺς, 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. ματαίους διατίθεσθαι λόγους. 9, 32, 9. *Et in sing.* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον, 3, 57, 3. *sic,* πολλὴν

διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *Gallice diceres* débiter, êtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et*, ταῦτα διατιθέμενος, hæc disserens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατιθέναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *supra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τινὰ, iram suam in aliquem promere, effundere, 16, 1, 2 *et* 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 25, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, disponere bona sua *vel* de bonis suis ad convivia, *i. e.* testamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ὠφέλειαν διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *est*, prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis et accus.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo;* κακῶς διετίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In passivo;* ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο δεινῶς, pessime habiti sunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι *&c.* deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Passiv. διατρέπεσθαι, perturbari, consternari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διετράπη, 1, 47, 7. διατραπεὶς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἔνι μάλιστα, 23, 14, 2.) διατετραμμένος, conturbatus, consternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 3. διατραπήσεται τὰ ὅλα, omnia plena consternationis erunt, 10, 12, 7. δείσας μὴ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. *Conf.* διατροπή.

Perperam et invitis MStis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρεψε τοῦ βίου μέρος *editum erat, pro* διέτριψε.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Ernesti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis est cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi est* διαδραίη, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. πλείω χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδεῖαι ἀπολαύσεις καὶ διατριβαὶ, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπὴ, perturbatio, consternatio, trepidatio, 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὁλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat et pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, consternari, perturbari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγάζειν, primo diluculo, 3, 104, 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ὁμίχλης διαφαινούσης (*scil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκω. διαφαύσκοντος *fortasse legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, interest, refert; τοῦτο γὰρ διέφερε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰδέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipsius vel prodesse vel obesse possunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινὶ, differre ab aliquo in aliqua re, *sive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *sive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nude positum, usu Græcis omnibus scriptoribus vulgatissimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, superare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diversis*

modis constructum reperitur: διαφέρω σου τούτῳ, 16, 40, 10. *et* ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. *Et absque casu personæ*, eminere, excellere aliqua re, τινὶ, *velut* ἀρετῇ, μεγέθει, κάλλει; *et* πρός τι, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν εὐψύχων ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς *vel* εἰς ἐπανόρθωσιν, 10, 24, 4. *Denique prorsus absolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus, singularis; ἥ τε κραυγὴ καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Pass.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, sententiis inter se dissidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, judiciis de re publica dissidere, 17, 14, 10. *et nude* οἱ διαφερόμενοι, diversa sentientes adversarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, dissidere cum quo, *vel* a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος οἰκέτου διαφερομένων, duo adolescentes controversiam inter se habebant de servo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controversiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *scribendum*, de republica dissentientes, inter se contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque usurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controversa erant regi cum Gallis, controversiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐληταὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς, dissonas facientes tibias, dissonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, singulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τείχεσι διαφερόντως ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο πεπηγυῖαι σχεδίαι διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκεῖται, præ ceteris frequens est habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *absol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum occus.* διαφυγόντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, dissipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25, 3. *et in passivo* διεφθάρη εἴκοσι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium est, 2, 33, 7. *Est et ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium transitu* διέφθειρε, amisit, 3, 60, 5. (*Sic* καταφθείρειν, 3, 64, 8.) *De* corruptione animi et ingenii, διέφθαρται τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipso discrimine, 1, 82, 2. *Et in passivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. *i. q.* ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipsa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορὰ, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. διαφθορὰ τῶν ἔργων, *nempe* τῶν μηχανημάτων, corruptio, destructio operum et machinarum, 1, 48, 3 *et* 8.

Διαφιέναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere *domum, in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. τοὺς πολλοὺς, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορὰ, 1) differentia, diversitas, τινὸς πρός τι, 1, 63, 8. ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορὰ, præstantia, 6, 56, 6. *Sic nude*, τηλικαύτην ἐποίει διαφορὰν (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν, 1, 32, 7. αἱ ὁλοσχερεῖς διαφορὰι τῶν ἡλικιῶν, maximæ differentiæ, diversitates ætatum, *et metonymice*, diversissimæ ætates, ætates quam maxime diversæ, 3, 78, 2.

2) *Per similem metonymiam*, ἡ διαφορὰ et αἱ διαφορὰι *sunt* res diversæ, diversa genera, diversæ classes rerum, diversæ partes. αὗταί εἰσι καὶ τοσαῦται διαφορὰι παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῳ στρατοπέδῳ, hæ et tot sunt diversitates, partitiones, hæ et tot diversa genera sunt nominum, ætatum, et armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφορὰι, cœli differentiæ, *i. e.* diversæ cœli partes, diversæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *sic et in singulari*, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *Rursus* αἱ διαφορὰι τῆς οἰκουμένης *sunt* tres illæ partes, *Europa, Asia, Africa*, in quas *a veteribus* distribuebatur terra, 3, 37, 1 *sq.* *Eodem modo* αἱ ὁλοσχερεῖς διαφορὰι 4, 38, 4. *sunt* majores et summæ partitiones cœli et terræ.

3) dissidium, controversia, inimicitia; διαφορὰ καὶ στάσις, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορὰ, 5, 26, 2. αἱ διαφορὰι, controversiæ, 24, 4, 7. *Huc referri possunt* αἱ διαφορὰι τοῦ ὄρους, dissidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorsa dividitur; *quibus opponuntur* αἱ συγκλείσεις, loca ubi illa diversa juga ac velut diversi rami in unum coeunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8. ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν, 6, 45, 4.—"*ubi legendum puto* κτῆσιν, *ut patet e contextu et sequentibus.*" *Ern.—Mihi videtur, cum e contextu tum e seqq. præsertim ex cap.* 46. 2. *pariter et* τίμησιν *et* κτῆσιν *posse defendi; sed adoptanda utique fuerat ea scriptura, quam plerique iique probatissimi libri præferebant,* κτῆσιν.—κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου πολλάκις, judicium sæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. *Et in plur.* τὰ διάφορα, *eodem significatu;* διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (*i. q.* διαφέρων, *quod vide in* διαφέρειν, *num.* 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.

Διαφόρως ἀπειργασμένος, exquisite elaboratus, 13, 7, 2. (*i. q.* διαφερόντως, *quod vide.*)

διαφόρως *mendose dederant MSti* 26, 2, 9. *pro* ἀδιαφόρως.

Διαφυλάττειν τὴν πρός τινα πίστιν, fidem servare alicui, 1, 78, 8. διεφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri socios, *Fr. hist.* 67. διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Διαφωνεῖν. "διαφωνεῖ τι, non convenit pactis, *scil.* in summa pecuniæ ex pacto solutæ; *qui dis-*

sensus est, cum aliquid desideratur, non totum persolutum est; unde in re pecuniaria διαφωνεῖν *de* residuis *dicitur. Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 208." *Ern.*— ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδιδομένων χρημάτων, si quid desideratum fuerit in pecuniæ pensione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει,—" *scil.* θεὸς," *Ern.* dies illucescit, 31, 22, 13. *Possis et* ἡ ἡμέρα *intelligere, quod adjectum supra vidimus ad* διαφαίνει. *Conf.* διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. *et absol.* 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, vestis auro distincta, *viri censorii,* 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Διαχύω. διακεχυμένοι, diffusi, 8, 29, 4.—" hilariores, *inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp.* 18." *Ern.*

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc succedit. 18, 23, 3.

Διαψεύδεσθαι. διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, aberrasse a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falsum esse opinione sua de sententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς, 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere spe, 20, 12, 1. διαψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς συμμαχίας, spe auxiliorum excidere, 29, 10, 7. πάντων τούτων διεψευσμένοι, *Fr. hist.* 5.

Et notione activa, ὧν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψευσθῆτε, quam spem patriæ vos ne frustremini, ne committatis ut patriam hæc spes fallat, 3, 109, 12.

Διαψιθυρίζειν, fremere, susurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, schola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, subtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργεστάτη, 1, 1, 2.

Διδάσκειν. σαφῶς ὑμᾶς δεδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν.

Διδόναι. ἄν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, si quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. δεδομένου τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, *ex usu mathematicorum,* dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ut ne consultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in senatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo usu conf. Indicem nostrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa,* πίστεις ἐδίδου τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promissorum, *vel, ut Casaubonus vertit,* paratus fidem dare facturum se quæ pollicitus fuisset.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phrasis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὑτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie usurpatur:* διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare se in colloquium, *i. e.* adeundi sui facere potestatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινὶ) familiariter conversari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χρείαν, negotium in se suscipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις. 10, 6, 10 *sq.* εἰς κινδύνους, offerre se periculis, suscipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παραβόλους, in periculosa loca se immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς ἑκουσίως, ἀπέθνησκον, sponte se offerentes, *scil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἑκὼν εἰς

πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν αὐτὸν, nemo ultro committere voluerit, ut manifesti mendacii arguatur, et contemtui sese exponat, 32, 8, 10.

"φήμης διδομένης, *pro* διαδιδομένης;" *Ern.*—*Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *putem*, 32, 14, 7. *Conf.* διαδιδόναι.

Διεγγυᾶσθαι, per sponsores se obligare, sponsores dare; διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον, 17, 9, 13.

Διείργειν, dirimere, separare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. τὸ Ἀπέννινον ὄρος διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν, 3, 110, 9. διείργειν τινὶ τὴν ἔξοδον, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διεκβάλλειν χώραν τινὰ, exercitum transducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5. τὴν ἔρημον, 10, 28, 1. οὓς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν, 10, 29, 3.

Διεκβολὴ, ἡ, *et* αἱ διεκβολαὶ, transitus *per montem aut per montium angustias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διεκπίπτειν, *vide* διεμπίπτειν.

Διεκπλεῖν, *in pugna navali*, per hostiles naves suam navem transmittere, ut conversione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10. ("Thucyd. 1, 50." *Ern.*) *Conf.* διαπλεῖν, *et* ἐκδιεκπλεῖν, *et* διέκπλους.

Διέκπλους, ὁ, κατὰ τοὺς διέκπλους, dum per hostiles naves discurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* διεκπλεῖν.—"*Est pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur,* ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβαλεῖν. *cf. ad* 7, 89. *et quos ad priorem locum laudat Dukerus. Usus tamen est verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur esse* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* transitum navis per naves hostium *exprimit, non qui fugæ caussa fiat, sed qui obsit hostibus, remos navium hostilium detergat, et post quem fiat conversio navis, ut redeat ad suos, et rursus impetum faciat. Similiter verbum* διεκπλεῖν *in l. c. tantum actum* naves agendi per hostiles naves *exprimit.*" *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. τοῦ χρόνου διελκομένου, 31, 26, 4. διελκομένων τῶν διαβουλίων, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi vereor ne immerito tenuerim Casauboni interpretationem*, dissidentibus sententiis.

Διεμπίπτειν, *idem quod* ἐμπίπτειν μήτ' αὐτοὺς (*i. e.* ἑαυτοὺς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπίπτοντας, 38, 1, 4. *ubi Casaub. ex ing.* διαπίπτοντας *edidit, Reiskius* διεκπίπτοντας *maluerat.*

Διεξάγειν, administrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 1, 9, 6. ῥαθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν, custodias negligenter agere, 4, 57, 3. διεξαγ. τὸ δίκαιον, justitiam administrare, jus dicere, *absol.* 20, 6, 1. *et cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controversiis agitur, significat* componere, terminare litem; διεξάγειν τὰ πρός τινα *sc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. *et* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. *Sed* τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, est vitam sustentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum sociis, 3, 77, 4.

Διεξαγωγὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus et terminatio controversiarum, finis

belli, pacis compositio, 5, 102, 3, 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem transire, 4, 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præs. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26, 3.

Διέξοδος, ἡ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίγνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium, 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18, 9.

Διερείδεσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter se contendere, 5, 84, 3. πρός τι, reniti postulato, 22, 7, 14.

Διερευνᾷν. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διεῤῥιμμένως, interrupte, sparsim *de re verba facere, et obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) transire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Thessaliam emensus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adparet, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, sed ad regionem quam transiit Manlius priusquam ad Sangarium fluvium pervenisset.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου, (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾷν τινα, μὴ *&c.* interrogare aliquem, an *&c.* 5, 50, 12.

Διευκρινεῖν, 1) dispicere, disquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. περί τινος, 3, 28, 5. τὶ, 31, 13, 1. *Sic in pass.* ὁ περὶ πολιτειῶν λόγος ἀκριβέστερον διευκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, subtilius disquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione et dijudicatione causarum controversarum; *velut* διευκρίνειν τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διευκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc et cum dat. pers.* διευκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controversiis aliquorum cognoscere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἔνια μόλις διευκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte statuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διευκρινεῖν, 4, 34, 1. discernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύναται διευκρινεῖν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum* μὴ *et optativo subjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Bosporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diversa porrigere *vel* extendere manus, dirimere studere pugnantes, 4, 52, 1. *Fr. hist.* 48.

Neutraliter, i. q. ἀπέχειν, distare; διασχόντες ὡς δύο στάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. *&c.* *Ad verba* οὐκ ἔλαττον εἴκοσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conject. adjeci* διέχουσαν.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικὸν, fabulosa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. *&c.* *An* διηγήσεις *le-*

gendum, pro διαλύσεις, 22, 25, 10?

Διηθεῖν, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διήκειν. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίδυρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6.

Διιέναι, *a* διίημι; μὴ διιέναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ἐπὶ Ῥωμαίοις, non dare transitum per fines suos hosti adversus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διιέναι, *a* δίειμι, transire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διήεσαν, 4, 13, 4. διήει τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διίπτασθαι, transvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διισθμεῖν λέμβους, per Isthmum transducere, 4, 19, 7. *cf.* ὑπερισθμεῖν.

Διιστάναι; *in aor.* 2. *et præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διέστηκε, haud procul distat a mari, 5, 44, 5. 2) διέστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter se differunt, 6, 3, 11. 3) διέστησαν, discesserunt, 10, 3, 6. 4) διαστῆναι πρός τινα, dissentire et sejungere se ab aliquo, 3, 8, 3.

Διïχνεύειν περὶ τὰς προνομὰς, perscrutari pabulandi et prædandi caussa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 *et* 10. *conf.* 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad satisfaciendum pro factis, et ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία, 38, 3, 2. οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι, 40, 10, 5. 2) disceptatio juris; Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 24, 1, 2. *nempe ibi passive accipiendum vocabulum*, Philippo coacto submittere se jurisdictioni, coacto ad caussas disceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic et* 24, 1, 12. 3) peculiaris formula secundum quam jus dicitur, ex cujus præscripto judicantur caussæ, (*quod alias* σύμβολον *vel* δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον *dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. rursus* 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure suo disceptare, caussam suam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, disceptatio juris, 3, 21, 3 *et* 6. 5, 67, 4 *et* 11. συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν, caussam suam defendere, 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον. τὸ, 1) jus, justitia. τὸ δίκαιον διεξάγειν, *vide* διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. 32, 17, 3. *ubi vulgo* ἐκεῖ λαβεῖν, *pro* ἐκλαβεῖν. 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti potest ad caussam suam defendendam vel excusandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in usu est, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια, mutua illorum jura, *scil.* conventiones quæ inter ipsos intercedunt, et jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, 1, 83, 5 *et* 11. λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, de suis juribus disserere, jura sua exponere, 28, 7, 6. τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια, Macedonum jura, rationes quæ pro caussa Macedonum faciunt, 9,

32, 4. τὰ δίκαια προτίθεσθαι, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad caussam defendendam, 11, 29, 8. νικᾷν τινα τοῖς δικαίοις, vincere justitia caussæ, juribus, rationibus quæ pro sua caussa proferre quis potest, 3, 10, 1. *Sic* καταπεριεῖναί τινος τοῖς δικαίοις, 5, 67, 2. τὰ τοῦ πολέμου δίκαια jura belli, 5, 11, 3. *i. q.* οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, *ibid.* παρὰ πάντα τὰ δίκαια, contra omne jus et fas, 3, 28, 2. *ubi* δικαιώματα *habet solus codex Aug.* τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (*Fortasse* περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων *legendum est* 23, 15, 4. de communibus *gentis* juribus, *pro* κατὰ κοινοδίκαιον.) *Denique* τὰ δίκαια ποιεῖν τῇ πατρίδι *est* justa facere, *omnia* boni civis officia præstare patriæ, 3, 116, 9.

Δικαιοῦν, caussam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. —" ὁ δικαιῶν, qui jus reddit alicui, *v. c. ulciscendo injuriam ei factam &c.*" *Ern.*

Δικαιώματα *habet solus codex Aug.* 3, 28, 2. *pro* δίκαια.

Δικαίως, merito. ἔδοξαν ἠτυχηκέναι δικαιότατα, 4, 19, 13.

Δίκη, ἡ. δίκην δοῦναι, puniri, 2, 58, 9. δίκας ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων, judicium subire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. περὶ τῶν ἀδικημάτων, 16, 34, 3. ἔχειν τοῦ φόνου δίκην, cædis pœnam exegisse, satisfactionem habere, 32, 7, 11. Δίκης ὀφθαλμὸς, Justitiæ oculus, 24, 8, 3.

Δικοδοσία. *Sic perperam habent codices nonnulli* 4, 16, 4. *pro* δικαιοδοσία.

Δίκροτον, τὸ, *navigii minoris genus*, biremis; τριήρεις, καὶ δίκροτα, καὶ κέλητες, 5, 62, 3.

Δικτάτωρ, *gen.* ορος, 3, 87, 6 *sqq.* 3, 106, 1.

Δικτυωτὸς; θύραι δικτυωταὶ, fores reticulatæ, 15, 30, 8.

Δίκωπος. δίκωπα σκαφίδια, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.

Διλοχία, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4.

(Διμερής. ταύτης μὲν οὔσης * τινὸς, 12, 27, 3. *Excidisse* διμεροῦς *suspicatus est Reiskius.*)

Δίμηνος, ἡ, *scil.* ὥρα *vel* ἀρχὴ, 6, 34, 3. *cf.* ἔκμηνος.

Διὸ,—" *servit transitioni, copulationi sententiarum,* 2, 66, *init.* [*nobis* 2, 65, 13.] *et alibi, ut* διόπερ. *Quod prodest loco Pauli Rom.* 2, 1. *in quo frustra se nonnulli torserunt. cf. Jac.* 1, 19, 21. *Matth.* 23, 34. *ubi* διὰ ταῦτα *sic dictum videtur. Et hanc vim particulæ jam observavit noster Glassius Phil. S. de conjunct. can.* 22." *Ern.—Vide quæ de isto usu particularum* διὸ *et* διόπερ *notavimus ad* 1, 60, 9. *ad* 1, 82, 13. *et ad* 2, 65, 13.

Διοδεύειν, τὴν χώραν, 2, 15, 5.

Δίοδος, ἡ; τηρεῖν ἐπιμελῶς τὴν δίοδον, 11, 18, 1. *scil.* τὴν διὰ τῆς γεφύρας ὁδὸν, *quod est* 11, 17, 7.

Διοικεῖν. ταῦτα διοικήσαντες, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio;* ταῦτα διοικησάμενος, 10, 19, 8. *In Pass.* τὰ Ἀράτῳ διῳκημένα, Arati facta, res ab Arato gestæ, 2, 40, 4.

Διοικητὴς βασιλικὸς, administrator, dispensator, 27, 12, 2.—" procurator regius in fisco s. reditibus. *vid. Clavem Cicer. in* Diœcetes." *Ern.*

Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους, 4, 27, 6.

Διολισθαίνειν, evadere, elabi; *absol.* 4, 32, 2. *cum accus.* effugere; διόλισθον τοὺς κατὰ Φίλιππον καιροὺς, 20, 7, 1. ἐὰν διολισθῇ τὸν παρόντα καιρὸν, 18, 20, 11. τὰς ἐπιβουλὰς, 17, 15, 12.

Διολοφύρεσθαι. διωλοφύρετο πρὸς αὑτὸν, (*i. q.* ἑαυτὸν) secum lamentabatur, 22, 9, 11.

Διομολογεῖσθαι, promittere, pacisci.

διομολογηθέντος συχνοῦ χρυσίου, 22, 21, 8. τὰ διομολογούμενα, conventa inter eos, 31, 27, 1.

Διομολόγησις, pactio. πρὸς Ἀσδρούβαν γίγνονται διομολογήσεις, 3, 27, 9.

Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 40, 7, 3. γραφὴ τοῦ Διονύσου, *ibid.*

Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60, 9. 1, 82, 13. &c. *Vide supra in* διό. *Eodem pertinet*, 9, 6, 3.

Διόπτρα, δύο αὐλίσκους ἔχουσα, 10, 46, 1 *sq.*

Διοργίζεσθαι, (*i. q. simpl.* ὀργίζ.) *absol.* διοργισθεὶς, 4, 4, 4. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ, 2, 8, 13.

Διορθοῦν, τὰ ἀδικήματα, corrigere, castigare *verbis*, 4, 24, 4.

In Medio; διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὐτῶν (*i. q.* ἑαυτῶν) πίστιν, fidem suam, labefactatam apud socios, restituere, reparare, 1, 7, 12. διορθώσασθαι τὴν ἄγνοιάν τινος, errorem alicujus corrigere, 3, 58, 4. 3, 59, 8. delictum alicujus castigare, 3, 16, 4. διορθώσασθαι τὴν τόλμαν καὶ βίαν, *scil.* ἑαυτοῦ, suam violentam audaciam corrigere, 1, 37, 10. διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, se ipsos corrigunt, 26, 3, 12. τὰ κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως διωρθώσαντο, Caunios quod adtinet, brevi res apud eos in ordinem coegerunt, 30, 5, 13. *Sic* διωρθώσατο καὶ τἄλλα πάντα, reliqua etiam omnia recte curavit, in ordinem constituit, 24, 6, 2.

In Passivo; τὰ προσοφειλόμενα οὐ διωρθοῦτο, non soluta sunt debita, 11, 28, 5. διορθοῦσθαι ὑπὸ τῶν σπουδαίων ἔργων, ex commemoratione præclare factorum proficere, fructum capere ad vitæ emendationem, 2, 61. 3. *Conf.* 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortunæ bonis casibusque;* πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad sarcienda, ad reparanda detrimenta accepta, 6, 38, 4. *Et absol.* διόρθωσις (*opposita* τῇ βλάβῃ) lucrum, emolumentum, incrementum opum fortunæ, 5, 88, 2. (*conf.* ἐπανόρθωσις) αἱ τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις, emendatio reipublicæ *sive quoad interiorem formam, sive quoad statum externum*, 3, 118, 12.

2) *de debitis;* solutio, expunctio debitorum; 5, 50, 7. διόρθωσις τῶν ὀψονίων, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (*i. q.* ἀπόδοσις, *ibid.*)

3) *de ingenio et moribus et vitæ actione;* correctio, emendatio erratorum suorum, πολλὰ τῶν αὐτοῖς (*i. q.* ἑαυτοῖς) εἰρημένων εἰς διόρθωσιν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον, 3, 58, 4. *cf.* 1, 35, 6 *sq.* *Huc pertinet*, τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι, fructum ex historiæ lectione ad sui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, castigatio aliorum, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις, 4, 24, 5. 5, 54, 13. τύπτεσθαι ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει, (*de pueris in schola*) 2, 56, 14. institutio morum, eruditio ad vitam recte instituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 *sq.* (ubi διόρθωσις æquivalet τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.) *Conf.* ἐπανόρθωσις, *et* 1, 11, 2.

Διορίζειν, definire *quid sit quod volumus*, 21, 11, 6. separare, disterminare; *Pyrenæus mons* διορίζει τοὺς Ἴβηρας καὶ Κελτοὺς, 3, 39, 4. *sinus Ambracius* διορίζει τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, 4, 63, 6. ὁ ῥοῦς βραχὺ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει, fluxus aquæ exiguam sui partem (αὐτοῦ *pro* ἑαυτοῦ; *vel*, exiguam partem aquæ ibi, *voce* αὐτοῦ *adverbialiter sumta*) separat et in sinum immittit, 4, 43, 7.

διορίζεσθαι, definite, determinate, præcise loqui de aliqua re, aut adfirmare et contendere aliquid; περί τινος, 12, 12, 6. 29, 9, 7. *cum* ὅτι, 18, 29, 2. *cum accus. et infin.* 22, 22, 7. *conf.* προσδιορίζεσθαι.

Διοϱκισμὸς, obtestatio, confirmatio adjecto jurejurando, 16, 26, 6.

Διόϱυκτος, ὁ, Fossa; nomen propr. 5, 5, 12.

Διότι, *frequentare Polybius solet pro simplici* ὅτι, quod; *pro* διότι *vero passim a librariis nonnullis et editoribus* ὅτι *temere erat invectum, ut monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 26, 10. 5, 33, *3 sq. &c.*

διότι *initio orationis, quæ cum videatur obliqua adferri a scriptore, tamen recta procedit,* 4, 22, 10. *sicut* ὅτι *subinde apud alios scriptores usurpatur.*

Post parenthesin, quam præcessit particula ὡς, *ad quam refertur oratio sequens, cum perspicuitatis caussa repeti debuerit eadem particula* ὡς, *ejus loco ponitur* διότι, 5, 104, 3. *conf.* 12, 23, 7.

διότι πεϱ, *pro* διόπεϱ, quare, qua ratione, 5, 8, 7. 6, 29, 5.

Διοχυϱοῦν. *In præt. pass. notione activa;* διωχυϱωμένος τὰ στενὰ τάφϱοις, *ex Reiskii emend.* 5, 46, 3.

Διπάλαιστος, duorum palmorum longitudine, 27, 9, 2.

Διπλασιάζειν τὸ βάθος, *in acie*, 18, 7, 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Διπλάσιος ἢ πϱὶν, 1, 72, 2. διπλάσιοι τῶν πϱογεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴϱ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Διπλασίως ἐπεϱϱώσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. παϱωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξεκάετο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίπλεθϱον, τὸ, duo jugera, 34, 12, 5. (*i. q.* δύο πλέθϱα, 5, 100, 7.)

Δὶς; μὴ δὶς πϱὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. δὶς πϱὸς τὸν αὐτὸν πειϱάζειν, *Fr. hist.* 60.

Δίστομος ποταμὸς, duobus ostiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττὸς, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, *sic ex conject. ediderat Casaub.* 12, 27, 3.

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. 12, 20, 7.

Δίφϱος, ὁ, ἐλεφάντινος, sella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7, 32, 5, 3.

Δίχα διαιϱεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος *cum Reiskio scripsi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα πϱοόδου *corrigendum videtur, pro* διὰ πϱοόδου.

Διχοτομεῖν, in duas partes secare *lineam*, 6, 28, 2. dissecare *canes*, 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, persecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμὸς, ὁ, *idem. Verba* λόγους τε καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inserta erant,* 1, 87, 7.

Διωθεῖν, τὰς σαϱίσσας διὰ τὰ τϱήματα, sarissas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hostium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a se amoliri, propulsare; φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, πεϱιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιταγὴν, detrectare jussa, 13, 7, 6.

Διῶϱυξ, ἡ, βασιλικὴ, regia fossa *in Mesopotamia*, 5, 51, 6. διώϱυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis*, 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, senatusconsultum, populiscitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωϱὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαῖοι Καϱχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *seq. infin.* decretum facere, 1, 81, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12, 8, 4.

12, 11, 4. *Imperson.* δοκεῖ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 1, 15, 6. ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. *et sic* 15, 4, 9. *et* 16, 1, 4. *expressum malim,* quam ὥς γε μοι. δῆλον ὡς οὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3. δοκεῖ ἐοικέναι ἀπίστῳ, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipsis visum esset, placuisset, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, quum ille visus esset merito id facere, 2, 50, 9. τὰ δεδογμένα, quæ visa sunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44, 5. καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortasse et* ἔοικε, 10, 3, 4.)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρακοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι, exigunt, examinant, an recte curatum sit vallum, 6, 34, 2. τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας, 3, 9, 5. τὰ παρεληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν, de præteritis factis e rebus ipsis, ex ipso exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴρ τῶν κοινῶν, *apud Lacedæmonios,* quæstorem ærarii *vertit Valesius;* qui explorat statum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *sqq.*

Δόκιμος, probatus, notabilis, eximius *usus rei;* τοῦτο δοκίμους αὐτοῖς παρέχεται χρείας, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ,* 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, scalas conscendentes,* 10, 13, 9.

Δόλιος, dolosus, fraudulentus; *de homine,* 22, 17, 1. δολιώτερα ἤθη, 6, 47, 5.

Δολοφονεῖν, ex insidiis interficere, 32, 21, 11. δολοφονηθῆναι ὑπό τινος, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo patrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius et minimum velum navis; τὸν δόλωνα ἐπάρασθαι, dolonem erigere *fugæ capessendæ caussa,* 16, 15, 2.

Δόμος, ὁ, stratum lapidum in muro, 10, 22, 7. *Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. κληρονομεῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, *ni* περιπεποιημένος *scribendum,* 35, 4, 8.

Δοξάζειν, putare 3, 82, 2. δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιεῖν. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16.

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut* δωροφαγία) aviditas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δοριάλωτος, bello captus, 24, 8, 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per iota, non per υ.*) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4.

Δορκάδειος ἀστράγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, hasta *triariorum,* 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus,* 2, 33, 4 *sq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum,* 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, *in tacticis,* ad dextram se convertere, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, a dextra, 3, 115, 9. 11. 23, 5. περὶ δόρυ περικλάσαντες, 11, 23, 2. *nisi* ἐπὶ δόρυ *ibi scribendum, sicut præcessit* ἐπ' ἀσπίδα.

καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, *proverb.* 4, 52, 3.

Δορυδρέπανον, τὸ, contus falcatus, harpago, 22, 10, 4. *sq.*

Δορύκτητος, *vide* δορίκτητος.

Δορυφορεῖν τινι, custodem corporis esse, *de fratris Eumenis,* 32, 23, 6. δορυφοροῦντες, *quod erat in MStis* 2, 19, 1. *recte in* δωροφοροῦντες *mutatum.*

Δοσιδίκους *dant MSti libri omnes* 4, 3, 3. *pro* δωσιδίκους; *atque id teneri fortasse potuerat.*

Δουλεύειν αὐταῖς ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις, *de brutis animantibus,* 17, 15, 16. τῇ ἀλαζονείᾳ, 4, 3, 1.

Δουλικὸς; τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, 1, 85, 1. 2, 62, 10.

Δρᾶμα, τὸ; τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν, fabulæ commentum intelligebant, 33, 16, 10. τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12.

Δραπέτης, ὁ, 15, 18, 3.

Δρασμὸς, ὁ, fuga, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.

Δράττεσθαι, prehendere, corripere, *cum gen.* τῇ σιδηρᾷ χειρὶ δραξάμενος ὅθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πρῴρας, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου, *Fr. hist.* 10.

Δραχμὴ, τῆς ἡμέρας, *stipendium diurnum equitis in exercitu Romanorum,* 6, 39, 12. δραχμῶν δεκατέσσαρες μυριάδες, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδες δραχμῶν, 31, 7, 12. πεντ' ἀργυρίου, *scil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. τετρακόσιαι δραχμαὶ *sunt apud Romanos* quatuor millia æris, 6, 19, 2.

Δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati, 5, 53, 10.

Δρέπανον, falx *conto adaptata,* 22, 10, 5. *cf.* δορυδρέπανον.

Δριμύτης, ἡ, acrimonia *fumi,* 22, 11, 20.

Δρύϊνος, quernus. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4.

Δρυμὸς, ὁ, quercetum, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.

Δρύοχος, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5.—" a fundamentis, *de navibus, quæ totæ recentes fiunt. Nam* δρύοχοι *sunt* trabes quernæ, fulcra, super quibus nova navis ædificatur. *Vid. Scheffer. de re Nav. p.* 46." *Ern.*

Δρύφακτος, ὁ, lorica, cancelli *pontis et simil.* 1, 22, 6 *et* 10.

Δρυφακτοῦν θωρακίοις, loricis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum comma post* δρυφακτώσαντες.

Δυναμικὸς, vi ac robore præstans; δυναμικώτεραι ἐπιβολαὶ, efficaciores conatus, 5, 11, 3. δυναμικωτέρα σύστασις τῆς πολιτείας, firmior, ad opes parandas aptior constitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validissimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρώδης καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 22, 21, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, corporis viribus validissimus, robustissimus, 37, 3, 3. *Sic et nude,* δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5 ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. &c. *Sed præsertim in plur.* αἱ δυνάμεις, *frequentissime.* δυνάμεις συστήσαντες (αὐτῷ,) 2, 1, 5. τῶν πλειόνων δυνάμεων *mendose scriptum erat* 17, 15, 3. *pro* τῶν πλεῖον δυναμένων.

2) vis, *varia vocis significatione;* εἰς δύναμιν, pro viribus, summa vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἁπλοῦν καὶ κατὰ μίαν συνεστηκὸς δύναμιν, resp. in qua obtinet una tantum vis, *nec adest alia illi æquiponderans,* 6, 9, 2. *Quas dicat* τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. *haud satis liquet.* ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis et ratio honesti, 6, 6, 7. *Eodem fere pertinet, quod de Chæreæ et Sosili scriptis dicit,* οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοί γε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν, vim et valorem habere, 3, 20, 5.

Similiter de vi *verborum;* οὐκ εἰδότες, τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο, *scil.* τὸ δοῦναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 20, 9, 11. σωματικὴ δύναμις, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις, corporis robur et animi ferocia, 6, 7, 3.

3) *sigillatim,* vis ingenii, ars, dexteritas, solertia; 1, 84, 6. δύναμις στρατηγικὴ, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. 39, 1, 1. *Sic* ἡ τοῦ προεστῶτος δύναμις ἐν τούτῳ τῷ μέρει, 11, 19, 6. ἡγεμονικὴ δύναμις, 10, 22, 4. στρατηγὸς παραπλησίαν δύναμιν ἔχων Ἀννίβᾳ, 18, 11, 8. βασιλικὴ δύναμις, regium ingenium, 4, 77, 3. ἡ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα δύναμις, solertia, 23, 1, 8. ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ars et solertia in scribenda historia, 2, 56, 5. αἵρεσις καὶ δύναμις, consilium et ars, *vel* solertia, 2, 35, 8.

Δύνασθαι. (*In imperf.* ἠδύναντο, 4, 32, 7. *ubi alii* ἐδύναντο,) τί δύναται, καὶ ποῖ τείνει; quæ hujus rei vis sit, et quo tendat, 2, 49, 1. τοῦτο ἐν μέσῳ κεῖται τοῖς μόνον τολμᾷν δυναμένοις, 5, 33, 7. οὐ δύνανται τηρεῖν τὴν πίστιν, (*i. q.* οὐ τηρήσουσι, *vel* οὐχ οἷοί τε εἰσὶ τηρεῖν,) non servabunt, nolent servare, 6, 53, 13. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, præfectura; τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε, civitatibus amicos suos præfecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. ἀφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. αἱ δυναστεύουσαι πόλεις, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυνάστης. *Late patet hoc nomen, et non tantum* minores terrarum dominos, *sed et* reges *complectitur; velut* 9, ', 4. πράξεις ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. *Sed præsertim* minores dominos *significat, quos* regulos *dicere Livius consuevit. Vide* 9, 21, 6—8. *et* 9, 23, 5. *Commemorantur* δυνάσται *in Hisp.* 10, 34, 2. 10, 35, 6. *&c. in Illyr.* 5, 4, 3. *in Thracia,* 4, 45, 2 *sq. in Ægypto,* 23, 16, 1. *in Asia,* 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. *Pro* τὸν δυνατὸν δυνάστην, 10, 34, 2. videtur τὸν Ἐδετανῶν *legendum.*

Δυνατὸς, 1) *active;* οὐκ ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ὤν, non valens, 1, 54, 3. πᾶν πρᾶξαι ὁ δυνατὸς ἂν εἴη, 3, 11, 9. ἔνιοι τῶν δυνατῶν, principes nonnulli, 9, 23, 4. *Sic jungit* τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων, 27, 6, 23. *nisi utrobique* δυναστῶν *suspiceris, quod tamen neutiquam necessarium videtur.* προτείχισμα δυνατὸν, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Passive,* τὸ δυνατὸν, quod fieri potest; οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12. *&c. Mendosum* δυνατὸν, 10, 34, 2. *ex* Ἐδετανῶν *aut simili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc.* δυνάστης *monui.*

Δύο, *vel* δύω, duo; *indeclinabile,*—"ex imitatione Thucyd." *Ern.*—δύο συνεργοῖς χρωμένη, 2, 38, 8. ἐπὶ δύο, bini, 1, 22, 9. *pro* ἐπὶ δυοῖν; *conf.* 1, 26, 13. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν, 2, 24, 14. *Sed et genit. plur.* δυοῖν, 3, 51, 12. *et* δυεῖν, *non solum in fœm. genere, ut fere præcipiunt grammatici, sed et in masc. Vide Fr. gramm.* 40. *et loca citata ad* 6, 27, 4. δύο τοὺς πιστοτάτους *legendum* 31, 22, 8. *pro* δυσπιστοτάτους, *quod habent MSti libri.*

Δυσανασχετεῖν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαντιῤῥήτως εἰρηκέναι, liquido verum dixisse, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

Δυσαντοφθάλμητόν τι ἔχειν, quod repudiare nemo facile sustineat, quod nemo facile adspiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf.* ἀντοφθαλμεῖν.

Δυσαπολόγητος ἁμαρτία, 1, 10, 4.

Δυσαρεστεῖν, improbare, ægre ferre, offendi; *sine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. καὶ δυσαρεστεῖ καὶ φοβεῖται τὸν Ἑρμείαν, et odio habet et metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*, δυσαρεστεῖν τοῖς γιγνομένοις, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *sq. et vs.* 11. 27, 6, 4. *Sed cum dat. pers.* δυσαρεστεῖν Ῥωμαίοις *est* non placere, non gratum esse Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Pass.* δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρὶ, vir mihi non placet, offensus sum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua, 15, 25, 6. *cum dat.* τοῖς πραττομένοις, *et simil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. ἐπὶ τούτοις, 24, 7, 5. 11, 28, 11. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ προσκοπῆς καὶ δυσαρεστήσεως, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis transitu; δύσβατοι τόποι καὶ ἐρυμνοὶ, 1, 30, 8. γεώλοφοι, λόφοι, 1, 75, 4. 4, 57, 5. τόποι δύσβατον ἔχοντες τὴν ἀναχώρησιν, loca per quæ difficilis est receptus, 2, 68, 10.

Δύσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac* δυσανάγνωστος, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q.* δύσβατος.

Δυσδιάλυτος τάξις, acies ægre dissolvenda, 1, 26. 16.

Δυσδιάσπαστος τάξις, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδίοδος πορεία στρατοπέδοις, 3, 61, 3. δυσδίοδος πάροδος, difficilis transitus, 5, 7, 10.

Δυσέκβολος; *vide* δυσέμβολος.

Δυσέμπλους τόπος, e quo ægre enavigari potest, 34, 2, 5.

Δυσέκφευκτος ἀπορία, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσελπίζειν, desperare; περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, 16, 33, 1. *absol.* 21, 10, 2. *cf.* δυσελπιστεῖν.

Δυσελπιστεῖν. δυσελπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo* δυσελπίσαντες, *non male.* ἐπὶ τῷ μετηλλαχέναι αὐτὸν, spe destitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. ἐπὶ ταῖς βοηθείαις, desperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. ἐπὶ τοῖς συμμάχοις, nihil sperare a sociis, 5, 74, 3.

Δυσελπιστία, ἡ, consternatio animorum, cum rebus diffidimus nostris, 1, 39, 14. 1, 71, 2. 1, 76, 11. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 3, 103, 1.

Δυσελπίστως ἔχειν, 1, 87, 1. διακεῖσθαι τοῖς ὅλοις, 2, 9, 8.

Δυσέμβολος, difficilis ingressu; χώρα στενὴ καὶ δυσέμβολος, 4, 75, 2. ὄρη δυσπρόσοδα καὶ δυσέμβολα, 3, 49, 7. δυσέμβολα τὰ πεδία, 3, 91, 8. *ex emend. Casaub. pro* δυσέκβολα, *quod erat in MStis.*

Δυσεντερία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσέντευκτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἰσβολὴ, difficilis ingressus, 28, 8, 3.

Δυσέφικτος καὶ μέγας ὁ στέφανος, haud facile consequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus.* τὴν ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, difficile est, 31, 3, 12. *Conf.* ἐφικτός.

Δυσθετεῖν. δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, ægre ferens fœderis conditiones, *Fragm. hist.* 34. *si modo illud ex Polybio ductum est.*

Passiv. δυσθετούμενος, *absol.* ad magnam difficultatem et consilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias est* δυσχρηστούμενος.

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, desperatio, 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως ἔχειν, animo concidere,

1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ἡ, occidens. τὸ πρὸς δύσει μέρος, 1, 42, 5. *Sed potissimum in plur.* πρὸς τὰς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνεστὼς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμεριναὶ δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατάπληκτός τινι, qui terreri et contineri ab aliquo vix potest, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκαταγώνιστος, *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *sq.* 38, 3, 9. πρός τινα, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικὸς; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, infensi sermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικωτέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odiose, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διέφθειρε τὴν χώραν, 8, 10, 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξονειδίζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμὴ; δυσμαὶ, *i. q.* δύσεις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *et, de tempore*, occasus solis, περὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9, 18, 2.

Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέρας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri potest, 5, 22, 7.

Δυσπαράγραφον, quod ægre definiri potest, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαραδέκτως ἔχειν, difficilem esse ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαραίτητος ὀργὴ, 31, 7, 13.

Δυσπαρακόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύσπιστος. *Corrupte* τοὺς δυσπιστοτάτους *dant MSti* 31, 22, 8. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητον πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσποτμεῖν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat. cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόσοδος, aditu, adgressu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulsu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obscurus; δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. δυσσύνοπτος καὶ φαραγγώδης ποταμὸς, fluvius qui haud facile conspici e longinquo poterat, 8, 28, 6.

Δυστυχεῖν. ἐν δυστυχηκυίᾳ πατρίδι, 39, 2, 13. *Oportebat, adjecto augmento,* δεδυστυχηκυίᾳ.

Δυσφύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ δυσφύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, 15, 34, 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, 2, 8, 9. *&c.*

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείαν, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσὼν, 8, 9, 1. διαπεπνευκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γενομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὁδοῦ, 3, 64, 8. difficultas discendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὴς; ἕως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hostile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, infensum esse alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπράττειν ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, ægre, invitum, idemque lente opponere se conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Passivo maxime usurpatur*, in difficultate esse,

difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire se non posse; *Absol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ διήρης, καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθεὶς εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσεν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 9, 26, 3. *ubi perperam vulgo* δυσχρησθείς. *Et varie constructum;* δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις, 3, 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum purum se expedire posset, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed et in Activo reperitur hoc verbum, et quidem 1) *eadem notione quo in passivo; ut* ἐδυσχρήστει περὶ τὴν ἔξοδον, 1, 75, 7. ἐδυσχρήστησαν ὡς ἔνι μάλιστα διὰ τὸ μὴ *&c.* 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3. *vs.* 4. *ait,* διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) διθέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves, 2, 10, 4. *ubi si quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim cum Reiskio, (nec enim opus est passiva forma, ut superiora exempla demonstrant,) quam* ἐδυσχρήστει, *ut referatur verbum in sing. ad nomen in neutro plurali positum; sed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi Græci sermonis usui se conformet Polybius, tamen et alibi passim apud eumdem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis constructum reperitur, velut* 3, 74, 2. 6, 41, 6. *quamquam subinde rursus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetustior Vaticanus cum Flor. singularem dabat, ut* 3, 60, 4. 5, 83, 3.

2) δυσχρηστεῖν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi perapte et ad verbum et ad rem Casaubonus* ἐν πᾶσι δυσχρηστεῖν in omnibus difficiles se præbere *interpretatus est; ut plane nesciam, Ernesto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni subjiceret,* omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*fere i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγίγνετο περὶ αὐτοὺς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθεὶς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. θεωροῦντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, nisi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active sit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. *et* ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης γενομένης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους *&c.* cum omnes damnum et incommodum, molestiam perciperent, premerentur, *&c.* 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controversia et difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (*quo loco* de dissensu *usurpari hoc vocab. existimavit Ernestus, quatenus dissensu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστεῖσθαι.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ constitutus, qui incommodo et impedito loco est; qui difficultatibus premitur; *sic* δυσχρηστότατον εἶναι, 4, 11, 8. *opponitur* τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάφρου, *active,* incommodum, difficultas, quam

objectura esset fossa, quam habiturus erat fossæ transitus, 11, 16, 6. *ubi nempe sic haud male sane correxit Casaub. pro corrupto* τὴν δύσχρηστον τῆς τάφρου, *quod nos cum Ursino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem significatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode se habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *sc. quia commeatibus onustæ*, 1, 61, 4. ἠπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἠπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀκρισία, inextricabilis confusio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aspera loca, 3, 48, 5. *In plurali potissimum usurpatur,* αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *et nude,* αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *sigillatim de* montium angustiis, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendose* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεὰ, ἡ. ἐν δωρεᾷ διδόναι τι τινὶ, doni loco, 23, 3, 4 *et* 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δωρεὰς, *quod desiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεὰν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδεὶς μηδὲν δωρεὰν πράττει, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθεὶς, 26, 3, 14.

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προεστώτων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus sibi conciliatam, 5, 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Casaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἠδικηκότας, sistere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δοσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐὰν; *vide supra* in ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omisso in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea particula;* ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (*intell.* καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται,) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ἱστορήσομεν, 3, 38, 2.

Ἐᾶν. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ, 6, 43, 2. *sive ad proxima hæc referas, (scil. ad Atheniensium et Thebanorum resp.) sive ad remotiora; impeditus erit ille locus; nisi,* ταύτας (*i. q.* ἐκείνας) *ad remotiora referens, verbum* ἐῶ *intelligas,* in præsens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἐαρινὸς; *vide* ὥρα.

Ἑαυτοῦ *cum suis casibus, usurpatum* 1) *de prima persona;* ἡ ἑαυτῶν σύνταξις, commentarius noster, 2, 37, 2. 2) *de secunda pers.* ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς, vestra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia, vulgatissimo usu, etiam ubi demonstrative, non reciproce, intelligendum pronomen;* Βώσταρον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλειναν, cum ipsius popularibus, 1, 79, 2. Τληπόλεμος μειζόνων ἐφιέμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. *quem locum minus diligenter inspiciens Ernestus,*

ad primam personam temere retulit. Conf. quæ de pronom. αὐτὸς *supra adnotavimus.*

ἑαυτοῦ *in fœminino genere, aut pro eo positum;* ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter se (propter ipsam) colere, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valesius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3.—"*nisi legendum* ἔγγειοι; *non quod non et illud rectum; (vid. Gloss. Labb. in h. v.) sed ne Polybius idem varia scriptura usus sit.*" *Ern.—Nil variant isto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus statuamus, diversa vocis forma diversis in locis usum esse scriptorem nostrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, sanguinem degustare, 7, 13, 7. (*Sic* γεύεσθαι φόνου, 30, 14, 5.) ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας *in contextum velim receptum,* 17, 11, 7. *pro mendoso* ἐναύσασθαι.

Ἐγγίγνεσθαι. ἐγγιγνομένου χρόνου, interjecto tempore, 22, 1, 8. οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης, nulla causa interveniente, 15, 23, 8. ἐγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς, orta inter multitudinem seditione, 5, 50, 1.

Ἐγγηράσκειν; ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, consenuerat in imperio, 12, 15, 7. ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa;* ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali,* adpropinquare, *cum genit. construere amat Polybius;* 4, 62, 5. 8, 6, 6. 12, 7, 1. 15, 31, 3. *rarius cum dat. ut* 17, 4, 1. *rursus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione,* 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum* τοῦ *inserere.*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγεαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. *ubi postremam vocem ex Valesii conject. recepi pro vulgato* μόνον.

ἔγγιστα, propemodum; ἔγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9. *tum, de* cognationis propinquitate. οἱ φίλοι οἱ ἔγγιστα, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, scripto consignatus; εἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. δικαιολογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ scripto continentur, scripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ *sunt quæ constant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus distinguuntur* αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, *ibid.*

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγορακότας, pro emtoribus satis dare, fidem et sponsionem suam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus est Casaub. atque id res poscebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus satis accipere *intellexerit Ernestus.*

Ἐγγύη, ἡ, sponsio, satisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητὴς, ὁ, præs, sponsor; ἐγγυητὰς διδόναι, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1.

Ἔγγυος, ὁ, *i. q.* ἐγγυητὴς; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν εἴκοσι ταλάντων, 5, 27, 1.

Ἐγείρειν. ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, surrectio; αἱ ἐγέρσεις *olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Urb.*

Ἐγκάθετος, clam submissus insidiandi caussa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, insidere; ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φό-

βου, 2, 23, 7. ἐν Κορίνθῳ φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in insidiis locati sunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθιέναι, *vide mox in* ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐνεκάθισε τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθικότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. *quod Casaub. vertit* in iis urbibus locaverat. *Ernestus intellexit* civitatibus imposuerat; *sed oportebat* ἐγκεκαθικότος, *nisi cum Reiskio* ἐγκαθεικότας *legamus, quod verum puto, ab* ἐγκαθίημι, *quod verbum non modo* immittere *sonat, quod notavit Reiskius, sed* clandestino, insidioso consilio submittere; *unde ductum vocabulum* ἐγκάθετος, *quod supra vidimus.*

Ἐγκακεῖν,—" aliquid vitio suo non facere." *Ern.* Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia submittere pravo consilio (præ animi pravitate, *ait Casaub.*) negligunt, 4, 19, 10.—" *Lexica habent* ἐκκακεῖν, *quod est usitatum, et forte apud Polybium legendum* ἐξεκάκησαν. *Hesychius habet* ἐγκακοῦμεν, *sed forte et ibi legendum* ἐκκακοῦμεν, *aut saltem vitiosus est locus. Nam et locus in Clementis R. epistola est suspectus. Et crebro hæ præpositiones in compositis permutantur. Sic ex* ἔγκτησις *factum* ἔκκτησις, ἔκτησις." *Ern.*

Ἐγκαλεῖν τινι, accusare, incusare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum caussa ille accusatur, 5, 27, 5.

Ernestus quid spectarit, sub hac voce sic scribens: " ἐγκαλεῖσθαι, ad se vocare, *quod proprie est* ἐκκαλεῖσθαι, 13, 5."—*nec video equidem, nec nunc disquirere vacat. Certe lib.* 13. *cap.* 7, 2, (*quod caput respondet capiti* 5. *superiorum editionum*) *in verbum* ἀνακαλέσασθαι *consentiunt libri, quod verum est.*

Ἐγκαταλείπειν *τινὰ vel τὶ*, relinquere, deserere aliquem *vel* aliquid; 1, 79, 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, derelictis, proditis suis obsidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam spem, quæ in ipsis sita esset, deseruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipsam metam suis desistere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αἴθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, instare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοπαθείαις, *si vera scriptura*, 14, 9, 5. idem valebit ac κεῖσθαι ἐν κακοπαθείαις. *Tum* ἐγκεῖσθαι *i. q. simplex* κεῖσθαι *valens, habemus* 15, 2, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύκης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accusatio, querela, *et per meton.* materia accusationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, si omnia recte curata sunt, et nihil peccatum est, 6, 36, 6. ἔλυσε τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐρεῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. *Fors.* οὐχ ἕξειν ἐγκλ.

Ἔγκλιμα τὸ; 1) inclinatio, declivitas soli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ ἐδάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. *ubi pro* ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι *dant libri, quod temere in* κλίμαξι *mutavit Casaub.* 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ὁλοσχεροῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. *Sigillatim,* ad fugam inclinare, fugere; 1, 57,

8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1, 23, 10. ἐνέκλιναν καὶ σποράδην ἔφευγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii* ἐγκλιν. *alii* ἐκκλιν. *quod perinde est;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf.* 1, 19, 2.

ἐγκλίνειν τινά, *est* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκόπτειν. ἐγκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *edidit Casaub.* 24, 1, 12. *cum* ἐκκόπτειν *dedisset Ursinus, unde* ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν *oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia et moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 *et* 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, insulam in potestate sua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐνεκρίθη, (*scil.* ἡμῖν) selegimus, 9, 2, 4.—"probatus nobis est et usurpatus, s. prælatus. *Cyrillus Hieros. Catech.* 10. πάντων ἔγκριτοι, omnium præstantissimi." *Ern.*—οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας *ex probato cod. Parisino restituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *pro vulgato* οἱ κριθέντες.

Ἔγκτησις, *ex Ernesti emend. pro corrupto* ἔκτησις, 28, 17, 8.

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus,* 7, 12, 11. 15, 36, 6 *et* 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινά, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, 2.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, instituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν τολμηρότερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rursus* ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις *est* opera et machinas hostium hostiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. *et* ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hostiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic* ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει, 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis est constructio cum* πρός; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. subinde* ἐνεχειρ. *permutatum cum* ἐπεχειρ. 1, 82, 11. 4, 37, 4. *Interdum perperam confusa* ἐγχειρησ. *et* ἐγχειρισ. *ut* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχείρημα, τό; οἰκεῖος ὢν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, adsuetus hujusmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere, ἑαυτόν τινι, 1, 10, 1. τινὶ τὴν πόλιν, 1, 10, 8. 1, 11, 4. τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγκεχείρισται, alendorum equorum cura Medis commissa est, 5, 44, 1. *Temere Casaub.* 1, 66, 4. ἐνεχειρίζετο τὰ κατὰ τὴν ἐξαπ. *ediderant, pro* ἐχείριζε τὸ *vel* τὰ κατά. *Pro* τὰ κατὰ τὴν Μεσσ. ἐγχειριστήσεσθαι *rescribendum* χειριστήσεσθαι *ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *Verba* ἐγχειρεῖν *et* ἐγχειρίζειν *in aor.* 1. *perperam a librariis inter se permutata* 8, 7, 8. 8, 18, 6.

Ἐγχρονίζειν, *absol. scil.* ἐν τῇ Ῥώμῃ, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6. ἐγχρονίζειν πράγματι, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχυριάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepsit; vide* ἐνεχυριάζειν.)

Ἐγχώματα, τά, terra adgesta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύεσθαι, adgestitia terra oppleri; ἐγχωσθήσεται ἡ Μαιῶτις, 4, 40, 4.

Ἐγχώριος. ἐγχώριοι ταραχαὶ, 2, 8, 5. τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, 9, 25, 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf.* ἔγχωμα.

Ἐγῷμαι, 6, 57, 4. *vide* οἶμαι.

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare solum; τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἠδάφισαν, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; ἐν φόβοις ἦσαν περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους, 3, 118, 5. εἰς ἔδαφος καθεῖλε τὸ χωρίον, 4, 64, 10. τὸ τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, 4, 65, 4. 5, 9, 3. τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. ἐδάφη, solum, *i. e.* urbes et agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἕδος, τὸ; τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τεμένη, deorum simulacra, 16, 1, 4.

Ἕδρα, ἡ; ὁ Τίτος αὐτόθεν ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, παῦσαί, φησι, 18, 20, 12. *an excidit* ἀναστὰς? *an satis est subintelligere hoc verbum?*

Ἐθελοκακεῖν, consulto minus facere quam possis et debeas, ultro et malevolo consilio rem male gerere, de industria et maligne cessare; 4, 38, 6. 5, 1, 7. 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5. 38, 3, 6.

Ἐθελοκάκησις, ἡ, de industria et consulto rem male gerere, voluntaria desertio commodorum et officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἐθελοντηδὸν, sponte, ultro, 6, 30, 2.

Ἐθελοντὴν, *et* ἐθελοντὶ, *idem; in quibus sæpe variant librarii; sed vetustissimus codex Vat. plerumque* ἐθελοντὴν *præfert;* 2, 22, 5. 2, 38, 7. 2, 46, 3. 2, 54, 3. 2, 57, 1. (*ubi vicissim* ἐθελοντὶ *præfert idem Vat.*) 5, 77, 3. 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντὴς, voluntarius; ἐπέλεξε ἐθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς ὑπακούειν, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν εἰθισμένων ἐποίησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἐθισμὸς, ὁ; ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἐθισμῶν, de more, 3, 84, 7. (*ubi mendose vulgo* εἰθισμῶν, *quod et ex* εἰθισμένων *corruptum videri poterat, nisi alias passim eadem phrasis* ἐκ τῶν ἐθισμῶν *occurreret.*) 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐθισμὸν, 11, 27, 6.

Ἐθνικός. αἱ ἐθνικαὶ συστάσεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἔθη μοχθηρὰ, pravi mores, prava instituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἔθνη *scribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐκτεθραμμένων; 1, 65, 7. (*ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.*) τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἔθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *sed mox ibid. vs.* 2. *est* τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, *et* τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.

Εἰ *cum subjunct. constructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. et Flor. indicativum restituimus. Cum optat. frequenter;* 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ &c. 31, 19, 4. *ni ibi* δέοι *legendum; sed simili ratione* διηπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit;* 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *post* αἰσχύνεσθαι *et similia verba,* 8, 14, 6. *&c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴ τε - - εἴ τε, sive, sive, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, nisi pro priori* εἰ *pariter* εἴ τε *legendum,* 2, 70, 3. εἴ τε καὶ - - εἴ, τε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, elliptice, 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic εἰ δὲ*, 3, 24, 10. *si modo recte percepimus vim loci. εἰ δὲ μή γε*, saltem, 18, 4, 7. *&c. εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο*, ni hoc obstitisset, 17, 14, 14.

Particulæ εἰ et ἢ perperam inter se permutatæ a librariis, qui mendose dederunt ἢ pro εἰ, 8, 14, 6. *et εἰ pro ἢ*, 8, 17, 6.

Εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adspectu, 37, 2, 1.—"*per pleonasmum, nam εἰδεχθὴς idem est. Sed videtur latius dici cœpisse pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum esse πνεῦμα διῆκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν.*" *Ern.*

Εἰδέναι. οἱ εἰδότες τοὺς τόπους, quibus cognita sunt loca, 1, 47, 3. ἐξητάκει τῶν εἰδότων, 10, 8, 1. ἤδη σαφῶς *ed. Casaub. pro* ᾔδει, *non male*, 2, 64, 3. *Sic et plures codd.* 10, 19, 9.

Εἶδος. πᾶν εἶδος πολιτείας, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων (*forte addendum* ἐξαγγελθῆναι) ἔγνωσαν, nullam omnino speciem, nullam notionem sibi informare poterant, 36, 5, 1. ἡ φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura cod. Paris. E.* 6, 57, 6. dominandi libido, et gloriæ ac celebritatis species; *sed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud satis mihi constare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 *et* 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος, 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *absol.* 24, 12, 3. *cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι, *scil.* πράγμασι, præsenti necessitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conf. seq. verbum.*

Εἴκειν, similem esse; προαιρέσει οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, animo non simili verbis, 35, 2, 13. *nisi ibi* (*quod fere persuasum habeo*) *duo verba τοῖς λόγοις a sciolo quodam adsuta sunt, ut προαιρέσει εἰκούσῃ idem valeat ac ἡττωμένῃ, quod ibidem continuo sequitur. Conf. verbum præc.*

Præt. ἔοικε, videtur; *An et* fertur, perhibetur, *quemadmodum δοκεῖ? Vide* 10, 3, 4. *Sic forte et* 2, 26, 5. *nisi ibi ὡς ἔοικε sit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi potest. *Conf.* εἰκώς.

Εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῆ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. φερόμενα εἰκῆ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκὸς, *vide sub* εἰκώς.

Εἰκὼν, ἡ, *de* statua. ψηφισαμένων τινὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνετίθεσαν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40, 8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4. *sqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, verisimilis, 12, 10, 2.

εἰκὸς, verisimile, consentaneum; ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *mira constructio, in qua nil variant libri. Pleonasmum non minus mirum amat in hac voce scriptor noster;* δῆλον ὡς εἰκὸς *&c.* manifestum est, consentaneum esse ut *&c.* 6, 6, 3. 6, 47, 4. φανερὸν ὡς εἰκὸς, 6, 6, 6. 10, 17, 1. δῆλον ὡς εἰκὸς φαίνεσθαι, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὴς, purus, sincerus, liquidus; εἰλικρ. φιλία, 4, 84, 7. ὄντος φωτὸς εἰλικρινοῦς, 8, 33, 1. εἰλικρινεστέρα προαίρεσις δημοκρατίας, 2, 38, 6.

Εἵνεκα *pro* ἕνεκα *olim editum erat* 3, 48, 12. *contra Polybii morem.*

Εἱμαρμένη, ἡ; τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. οὐδεὶς τῶν ὄντων, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. *sic* μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. εἶναι πρός τι *et* πρός τινι, *vide in* πρός. μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. πρὸς ἐμὲ, 3, 21, 1. ἐστὶ *pro* ἔξεστι; ἐξ ὧν ἔσται σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. *et sæpe alias; sed singulare illud est,* οὐκ ἔστιν ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κακὸν, 5, 98, 4. ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ, quod si hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. ὅτι ἂν ᾖ πάσχειν ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

εἴη *cum infin.* utinam; εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν κατάστασιν, 4, 32, 9. δέον ἂν εἴη, opus fuerit, 2, 37, 5. πρέπον ἂν εἴη, 2, 37, 3. 2, 38, 5. ῥητέον ἂν εἴη, 1, 5, 2. 4, 38, 13. *et sic corrigendum fuit* 2, 24, 2. *ubi mendose* εἶναι *dabant codices. Rursus* εἶναι, *quod erat in libris, in* εἴη *fuit mutandum* 4, 4, 5. *et in* ἐστὶ *vel* εἴη, 11, 7, 2. *denique in* ἦν, 35, 2, 15.

Participium ὄντες *persæpe tali modo inseritur, ut in his,* οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες εἰς μυρίους, 3, 117, 4. τὰ θηρία, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, 5, 53, 4. *adde* 1, 51, 12. 3, 71, 9. 3, 85, 1. 8, 31, 8. *Unde correxi* 1, 85, 3. ἧκον ὄντες δέκα, *cum corrupte omnes dedissent* ἥκοντες δὲ καί. *Idem particip. adjiciendum haud improbabiliter suspicatus est Reisk.* 4, 32, 1. οὐδεὶς τῶν ὄντων, *vide supra in* εἶναι.

Εἰπεῖν. εἴποι τις, verbi caussa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoristum primum* εἶπα *plerumque præferunt codd. Vat. et Flor. ubi ceteri* εἶπον *in aor.* 2, *habent: ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. 5, 45, 1. *&c.* εἶπον, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, ἡ, remigatio, remigium; συνείθιζε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 4. δυσχρηστεῖν ταῖς εἰρεσίαις, 16, 4, 10. κατηρτισμένοι ταῖς εἰρεσίαις, 5, 2, 11. διὰ τῆς εἰρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, 8, 6, 7. *Et per meton.* αἱ εἰρεσίαι transtra; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. εἰρηνευομένη χώρα, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; *de loco, pro* πρὸς, ad; ἧκον εἰς τὸν Πάδον, 2, 23, 1. κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. ad Panormum, *nam mox urbem obsederunt* συνεδίωξαν εἰς τὴν τάφρον, 1, 40, 11. persecuti sunt usque ad fossam, versus fossam, *non* in fossam, *ut patet ex vs. seq.* κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν, *scil.* Τύνητα πόλιν, 1, 30, 15. ad Tunetem, *non in ipsa urbe,* castra locarunt. *Sic cod. cap. vs.* 5. ἀφικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην, *sed ibi quidem plures codices et in his vetustissimus Vat.* πρὸς *habent. Vicissim ubi vulgo* πρὸς editur, 1, 78, 2. ἧκε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν, *ibidem probatissimi codd. Vat. Flor. et Urb.* εἰς *habent, eadem notione,* ad castra. *Pariter in illa phrasi,* οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς, 25, 1, 7. *idem valet* εἰς *ac* πρὸς, *cf.* 24, 10, 11. *Quod* 2, 52, 7. *vulgo legebatur* εἰς Θετταλίαν ἐτ' ὢν, *mendosum erat. Perperam intrusa erat præpos. in illo,* διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα, 3, 76, 11.

εἰς *de tempore;* εἰς τὴν ὑστεραίαν προῆγε, (*i. q.* τῇ ὑστεραίᾳ) 5, 13, 8. *Sic* ὡς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγῆς ἐσομένης, 3, 44, 13. εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς, (*i. q.* ἐν τοῖς καιροῖς,) 4, 1, 4. *Sic* εἰς δέκα

μῆνας, 32, 13, 6. *non differt ab illo* ἐν τοῖς δέκα μησὶ, *ibid. vs. seq.* ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, *an* εἰς *vel* ἐς ὃ ἂν δοκῇ, *ut sit idem ac* ἕως ἂν δοκῇ? 7, 9, 4.

εἰς, *de numero,* ad, circiter, *frequentissime, velut* 1, 63, 6. &c.

Notemus porro locutiones hujusmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὀνειδίζειν τινι, 5, 11, 2. πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν εἶπε καὶ ἀχαριστίαν, 17, 6, 7. εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περί τινος, 8, 12, 5. *et id genus alia. Tum,* φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10.—χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, ad necessitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant necessaria, *ibid.* 1, 16, 10. *nisi fortasse prorsus tollenda præpositio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.*—εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, *vide* τέλος, δύναμις; *et si qua sunt hujus generis alia.*

Εἷς, μία, ἕν. τῆς φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος, 18, 14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo solus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. *cf.* ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in summa concordia vivere, 2, 62, 4. ἓν *pro* τὶ, aliquid, *vel* pleonastico quodam modo adjectum pronomini τὶ; ἐπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἕν, statua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ὧν ἦν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. *Idem* ἓν *latere videtur in vitiosa illa codicum scriptura* 1, 68, 10. ἔν τινι καινῶν, *pro* ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effusi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, instituere, introducere *morem,* 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in senatum, 24, 1, 8. &c.

Εἰσακοντίζειν πυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 *et* 4. εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, simul omnes congressi *ad dimicandum, vel,* ut semel erant congressi, *sic sine intermissione acriter et pertinaciter pugnabant,* 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria semel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλε (*sc.* εἰς τὴν Καπύην) *forte legend.* 9, 5, 3. *pro* ἧς ἀπέστειλε, *quod habent libri.*

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. *ubi* εἰσβεβληκότες *Vat. et Flor. quod recipi debuerat.*

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, *de fluvio,* influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hostiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. *sic et* 4, 15, 1. *Vide supra in* εἰσβαίνειν.

Εἰσβολὴ, ἡ, 1) ingressio, invasio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingressus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, *i. q.* ἀρχαὶ, ingressus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *sq.*

Εἰσδύεσθαι, insinuare se; ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ. 13, 5, 5.

Εἰσεγγίζειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐγγίζειν) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* εἰσάγειν.) ad senatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι δημαγωγίαν, legem popularem ferre, 2, 21, 8. τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο λύσιν, solutionem proposuit, 11, 25, 8. πότερον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, ἡ, 1) intromissio *legationis in senatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *castrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus et simil. (*quod alias* ἡ πρόσοδος) τῆς εἰσόδου πάσης κρατεῖ ἡ σύγκλητος, 6, 13, 1. *Sic* αἱ εἰσφοραὶ *sunt* tributa.

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; Μακεδόνας εἰσοικίσας (εἰς τὰς Θήβας,) 5, 100, 8. *Metaph. et meton.* εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, ὁ, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *sq.* διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, 1, 44, 4. τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα, ipsum ostium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν χρήματα, pecunias exigere, exprimere, *intell.* αὐτοὺς, ab illis, 13, 7, 3. τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπράττειν, *sic mendose vulgo omnes*, 5, 29, 4. *pro* πράττειν. *Unde Ernestus;* "εἰσπράττειν τι πρός τι, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum* πράττειν, *εἰς natum est e repetitione ultimæ in præcedente* διαλύσεις."—

Εἰσρεῖν, influere; εἰσρεούσης εἰς τὴν ναῦν τῆς θαλάσσης, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, γνώμην, sententiam in concilio dicere, proponere sententiam, 2, 26, 5. τὰ χρήματα, pecuniam conferre, pendere, solvere, 5, 27, 7. *sic* εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 *et* 11. εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In passivo,* οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταὶ, 35, 4, 5. *non sunt* inducti in senatum, *ut habet Ernestus, sed* a consulibus propositi (*vel* delecti, *ut Casaub. vertit*) legati militares.

In Med. εἰσφέρεσθαι σκήψεις, excusationes proferre, 5, 74, 9. πᾶσαν σπουδὴν, omne studium adhibere, adferre, 22, 12, 12. εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον, 11, 10, 2 *et* 5.

Εἰσφορά; αἱ εἰσφοραὶ, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *si modo Polybii id verbum est non Heronis.*

Ἐκ *et* ἐξ. *Ita subinde adjicitur nominibus ista præpositio, ut vel abundare quodammodo, vel pro* ἐν *aut* ἐπὶ *posita videri possit; de quo usu monui in* 4, 50, 4. *Sic* κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν φύσιν, 1, 81, 6. *ubi* τὴν ἑαυτῶν *suspicatus erat Reiskius.* ἐγένετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν, 1, 83, 6. ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν βίαιος, 2, 25, 8. ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. (*conf.* ἐπίστασις, *num.* 4.) οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν, 2, 27, 2. οἱ ἐκ Μακεδονίας βασιλεῖς, 2, 40, 5. διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας Νομάδων, 3, 74, 1. οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου, (*i. q.* ἡ σύγκλητος) 3, 97, 1. οἱ ἐκ τῆς πόλεως, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, sed qui in urbe sunt*, 4, 71, 11. *Sic* εὐσύνοπτος

τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, (*i. q.* ἐν τῇ πόλει, *sed nimirum intelligendum* τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, *ex urbe prospicientibus,*) 5, 24, 6. πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου φίλων, 9, 39, 9. συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις, 4, 1, 9. *nempe quæ* in Præparatione *exposita sunt, ea breviter* ex illa *nunc repetemus.* περιποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, *scil.* a Græcis in ipsum proficiscentem, 3, 6, 13. τὴν ἐκ τούτου πρᾶξιν, hujus viri factum, 9, 29, 7. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκἀγαθίαν, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat* παρείλετο τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας χώραν, *defendi quodammodo ex his poterat, ni probati codices* ἐπὶ *darent.*

ἐκ *et* ἐξ, *de tempore,* post, *vulgato usu, sed inclusa plerumque simul notione caussæ,* propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5. 1, 53, 8. *&c. Sed* ἐκ πολλῶν χρόνων, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. ἐκ πλείονος χρόνου, 26, 2, 14. *Sic* ἐκ πολλοῦ *frequentissime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide* πολύς. *Sed de tempore ubi agitur, subinde per ellipsin omittitur præpositio, ut* πολλῶν χρόνων, 3, 85, 9. ἐκ δευτέρου, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*scil.* γεγονότες, *quod ipsum etiam mox adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. ἐκ τοῦ δικαίου, legitima ratione, 15, 22, 1. ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) sua sponte, ultro, 10, 40, 6. ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι, a volentibus, ultro se recepturum, 5, 66, 6. ἐκ χειρὸς, ἐκ περιττοῦ, ἐκ παρατάξεως, ἐξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου *&c. vide* χείρ, περιττὸς, παράταξις *&c.* ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pari ratione dictum, ut* ἐξ ἑκόντων, 5, 66, 6? *conf. supra in* ἀπολύειν.

Ἕκαστος. παρ' ἕκαστον, *intell.* καιρὸν, subinde, idemtidem, quavis occasione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic* παρ' ἕκαστα, ad quæque, in quibusque, quavis occasione, 3, 57, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum,* ἑκάστου *pro* ἑκάστους *ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *et* 2, 37, 9.

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero* ἑκάτεροι *monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in singularem* ἑκάτερος *valet; scilicet, numquam hoc vocabulo ita significatur* alteruter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille sit ex duobus; sed vel* uterque (*aut in plurali,* utrique) simul, *i. e.* ambo, *vel* uterque distributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodsi nonnumquam* alterutrum *interpretari possis,* (*ut fecimus in* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut sit quidem* alter e duobus, *sed ut* perinde sit uter eorum, sive hic, sive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla singularis numeri:* δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, utrique ex duobus consulibus dant duas legiones, 3, 107, 13. τοὺς ἀκροβολιζομένους μερίσας ἐφ' ἑκάτερον κέρας, in utrumque cornu distribuit, 11, 22, 10. *Sic* τοὺς ἱππεῖς ἐφ' ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας, 3, 72, 13. *Et* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. (*i. e.* διεῖλε ἐφ' ἑκάτερον κέρας καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, *quam sententiam codex Bav., discedens a ceteris codicibus, planius sic expressit,* τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, *sc.* μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur* ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, *mendosum est, et sine sensu: oportebat* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *in motibus militaribus, ad quos exercuit equites suos Philopœmen, hic erat, ut discerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utrum-

libet latus aciem dirigere. *cf.* κέρας.

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, secundum utrumque latus, 3, 83, 1. εἰσὶ δ' ἑκάτεροι πλωτοὶ, uterque *fluvius* (*Oxus et Tanais*) navigari potest, 10, 48, 1. *Sic rursus* ἀμφότεροι, uterque, *tam Hannibal, quam Mago,* 9, 25, 5. ἐφ' ἑκάτερα, *scil.* μέρη, versus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum et Bav.* 3, 72, 9. *Tum,* οὐκ ἤνυον ἑκάτεροι φέροντες τοὺς νεκροὺς, non sufficiebant utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτεροι, utrique, 3, 25, 4. *et alias. Denique* ὁρῶντες εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, sed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei summa in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter se permutantur a librariis vocabula ἕτεροι *et* ἑκάτεροι. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulli vitiose* ἑκατέρους *habent,* 2, 47, 2. *Vicissim mendose libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Casaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέροις 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέροις, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortasse* ἑκατέρων *scribendum. Rursus pro* ποτέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *scil.* ἐκ τῆς νεὼς, exscendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias est* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40, 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν *legebatur vulgo* 8, 26, 4. *ubi nos ex Urb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf.* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præsertim usurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3, 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5, 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *et simil.* θυρεὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὅπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευὴν, 16, 6, 6. e sinu vestis excutere, promere, 3, 33, 2 *sq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de statu dejicere, 4, 32, 6. *et nude* ἐκβάλλειν τινὰ, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλὸν, 3, 96, 5. (*cui respondent verba neutra* ἐκπίπτειν *et* ἐποκέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere responsum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, senatus consultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30, 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἔγγραπτον τὴν δικαιολογίαν, scriptam defensionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεὰν, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo et de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur* παρεισάγειν *et* ἐκβάλλειν.) *institutum alicujus* improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν, rejecerunt, repudiarunt compositionem pacis ita ut coire non posset, *nisi cum Reiskio intelligas* distulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 68, 10. *Sermones aliorum sæpe paucis verbis* ἐξέβαλε, procul abjecit, refutavit, evertit, prostravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud*, οἱ περὶ Καλλικράτην ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. *ubi si* διαβούλιον *necessario* deliberationem, consultationem *significaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio*, prorogabat, in aliud tempus rejiciebat, *quamquam alia ejusdem usus verbi certa exempla desidero; sed nunc reputans id quod supra in* διαβούλιον *est demonstratum, vocabulo hoc persæpe denotari* sententiam in concilio dictam, *non dubito hanc esse vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc sententiam, *quæ suadebat auxilium regibus ferendum, cum jam in eo esset ut illa communi consensu sanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, prostravit, irritam reddidit, fecit, ut repudiaretur, *terrore injecto magistratibus* &c.

5) *Neutraliter*, ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος, exonerat se in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, postquam sub terra aliquantisper occultus erat fluvius*, ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid sit ἐκβάλλουσι τὰς πληγάς, *de gallis gallinaceis*, 1, 58, 8. *fateor mihi etiam nunc non satis liquere; et prope absum ut veram putem Merici Casaub. conjecturam*, εἰκῇ βάλλουσι *esse legendum. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, *pro* ἐκκληθῆναι *editum erat, quo spectabat quod in Lexico Polyb. posuit Ernestus*, ἐκβάλλεσθαι exire, *nulla alia præterquam mendosi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαροῦσθαι, *de regione* a feris barbaris habitata, 3, 58, 8. *et* prorsus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, *scil.* ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pœni*, 3, 14, 6. τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 *sq.* ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου, 3, 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; *in Medio*, ἐκβιάσασθαί τινα, vi depellere aliquem *e montium angustiis*, 18, 6, 4. *Passive*, ἐκβιασθεὶς, vi superatus, vim hostium non sustinens, 1, 28, 6. ἐπεὶ ἑώρα τούτους ἐκβιαζομένους, vi hostium cedentes, 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *ubi Reiskius* ἐμβιβάζειν *voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam suis, et ad repellendum hostem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας πανδημεὶ, 4, 59, 2. obviam ire hosti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hostem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἐκβολὴ, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exsertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, ostium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιεῖ *vel* ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἡ εἰς

θάλατταν ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi ostia in mare se exonerant, 3, 86, 2.

'Εκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hostes, 3, 108, 9. *Sic fortasse* ἐκγίγνεται *scribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

"Εκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. posteri, 6, 7, 3.

'Εκδαπανᾷν, absumere, exhaurire; τὰς προσόδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευάς, 21, 8, 9. *Passiv.* ἐκδεδαπανημέναι χορηγίαι, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεύειν, vincire, illigare; ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

'Εκδέχεσθαι, 1) recipere, *si vera est scriptura* 24, 12, 7. ἐὰν φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκραν, *ubi* ἐσδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exspectare, τὴν παρουσίαν τινός, 20, 4, 5. τινά, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος 'Ρωμαίους, Romanos exspectavit bellum, *i. e.* apud Romanos secutum est bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obsides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονός, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐκδοχή.

Ἔκδηλος, manifestus; ἔκδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 3, 12, 4. 3, 48, 5. ἔκδηλον γίγνεται τοῦτο, 4, 41, 7. 32, 8, 1. οἱ ἔκδηλόν τι πεποιηκότες, 30, 10, 7. *non sunt* eximio aliquo merito insignes, *ut Casaub. et Ernestus interpretati sunt, sed* qui manifestum aliquid patraverant, *i. e.* qui *suam a Romanis alienationem et favorem in Perseum* aperto aliquo facto manifestaverant.

'Εκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

'Εκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινά, dedere aliquem, *hostibus*, 3, 8, 8 *et* 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. ἔργα, elocare opera, 6, 17, 2. ἱστορίαν, historiam, *aut aliud scriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

'Εκδίκησις. τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένους, 3, 8, 10. *Casaub.* ab illo se vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *scripsimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuisse,* satisfactionem darent, *nempe Romanis.*

"Εκδοσις, ἡ. ἐκδόσεις ἀγοράζειν, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

"Εκδοτον διδόναι τινά, dedere aliquem *hostibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. προύδωκαν ἐκδότους τὰς πόλεις, 6, 49, 5.

'Εκδοχή, interpretatio. καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι, 3, 29, 4. ἐξ ὧν ἀνάγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι *&c.* quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic* ἐξ ὧν ἦν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχήν, 23, 7, 6.

'Εκδύειν, exuere alicui vestem. ἐξεδύθη, 15, 27, 9.

'Εκεῖ, *pro* ἐκεῖσε, *illuc;* τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾷν, 1, 26, 1. τὴν ἐκεῖ διάβασιν, transitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf.* ἐκεῖσε.

'Εκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipsum cujus oratio commemoratur. Sic* ἐκείνου *valet i. q.* ἑαυτοῦ, 3, 44, 10. 12, 16, 5. ἐκείνων, *i. q.* ἑαυτῶν, *ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. ἐκείνους, *i. q.* ἑαυτούς, 27, 6, 8. *Sed vicissim, in oratione pariter obliqua,* ἐκεῖνος *subinde refertur ad eum ad quem se convertebat oratio. Sic* ἐκείνῳ, 5, 101, 10. *idem valet ac* αὐτῷ, ipsi, *scil. Philippo;* ἑαυτῶν, 13, 7, 4. *idem ac* αὐτῶν, *ipsorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro* ἐκεῖ, ibi, *5*, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli feriæ, cessatio a bello, 12, 26, 2.—" *Suspicor legendum* ἐπίχειρα supellex, *vel* ἐπιχείρια." *Ern.*

Ἐκήβολον βέλος, 13, 3, 4.

Ἔκθαμβος, attonitus. ἔκθαμβοι γεγονότες, 20, 10, 9.

Ἐκθεατρίζειν, in scenam producere, spectaculo hominum exponere; τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hostium pugnam detrectantium, *3*, 91, 10. ἑαυτὸν, animum suum nudare, se ipsum arguere, publico contemtui se exponere, *5*, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀκρισίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf.* σκηνὴ, *et* ἐξώστρα.

Ἔκθεμα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, persanare, penitus sanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθαι, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3.

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno studio, magna animi contentione; ἀκολουθεῖν, 1, 27, 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθεῖν, 2, 9, 5. ἐπικεῖσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾶν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κραυγῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi studio, 3, 64, 11. ὥρμησαν ἐνθυμότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, *et* ἐκκάειν, πόλεμόν τινι, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκαίεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μῖσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαιουσῶν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiserationem, 36, 3, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο, 18, 17, 6. ἐκκάεται τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἑκκαιδεκαπήχυς, sedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἑκκαιδεκήρης, ἡ, 18, 27, 6. 36, 3, 9.

Ἐκκακεῖν *ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi* ἐγκακεῖν *legitur, quod vide suo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἅμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὺς, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἔλεον, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλον, elicere quid consilii habeant hostes, 2, 66, 2.

In Passivo: significatione activa, ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione passiva; absol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici se passi, *scil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, elici ad prædam, 3, 51, 11. *ubi mendose* ἐκβληθῆναι *editum erat;* ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐκκληθέντες, invitati, 1, 88, 8. *Et cum infin.* ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 51, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro et interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6.—" *sic et alii.*" *Ern.*

Ἐκκηρύττειν τινὰ, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8.—" exulem facere; *sic et Lysias Or.* 3. *extr.*" *Ern.*

Ἐκκλείειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλεῖσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν νυκτὸς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos subductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, *militum*, 11, 27, 5. 15, 26, 8. &c. concio po-

puli; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *sq.* ἐκκλησία *Acarnanum*, 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 *et* 10. *conf.* βουλὴ *et* ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 *et* 9. ὁ Καικίλιος ἠξίου (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *sq.*

Ἐκκλησιασμὸς, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *sq.*

Ἐκκλησιαστικὸς; ἐκκλησιαστικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *conf. supra in* διάθεσις.

Ἔκκλησις; ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολὰς, 1, 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ἔφοδον, 1, 34, 4. τὴν στρατείαν, 5, 42, 4. τὴν ταλαιπωρίαν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν, *et sæpe cum hoc verbo commutatum;* ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντα φεύγειν, 1, 19, 2. 1, 30, 11. 3, 65, 7. 3, 96, 4. 5, 23, 4. *Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum*, 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ δένδρων, concædes arborum, *des abatis*, 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμοὺς, oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς νῦν παίζομεν, ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον, adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. *ubi mendose, ut videtur,* ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *MSti habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* subire; ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, 3, 94, 4. 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, sumere, seligere, 3, 42, 3. ἐκλαβόντες ἐθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν, adsciverunt instituta Achæorum, 2, 39, 6. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος, jus suum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic et scripsi* 32, 17, 3. *pro* ἐκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; οἱονεὶ πῦρ ἐξέλαμψε, 15, 29, 3. ἐξέλαμψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, emicuit, 32, 9, 2. ἡ αἵρεσις, vigorem cepit, 32, 11, 6. μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κραυγῆς ἐξέλαμψε (emicabat, præ ceteris audiebatur) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελανθάνοντο, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. ἐν τοῖς σκύλοις, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, 4, 62, 2. ἡ ἐκλείπουσα χώρα, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, τῆς σελήνης, 5, 78, 1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8.

Ἐκληρεῖν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογὴ, ἡ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter præstantiam selectorum virorum, 1, 47, 9. κατ' ἐκλογὴν ἄνδρες ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων, 1, 61, 3. ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν, delectio et centuriatio militum, 5, 63, 11. ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνονται, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare secum, rationes subducere; φρονίμως ἐκλογιζόμενος, 3, 33, 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, prudenter rem reputans, *aut* τὸ συμβησόμενον, *quod adjicitur*, 4, 12, 2. ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα, computavit, secum

reputavit distantias *urbium*, 16, 36, 1. εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66. ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα, ad maximum computare, maximi pretii æstimare, 1, 66, 11. *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* ἀπολογίζεσθαι, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμὸς; οἱ ἐκλογισμοὶ, rationes quas quis secum reputat, ratiocinia, 10, 6, 12. 10, 9, 2 *sq.* τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμοὺς, 1, 59, 2. non ut videbatur fieri debere; *quod alias dicit* κατὰ λόγον.

Ἐκλούειν τοὺς ἵππους οἴνοις, 3, 8, 1.

Ἐκλύειν, τὴν φιλοτιμίαν τινος, frustrare studiosam alicujus operam, 3, 98, 7. ἐξέλυσε τὴν σπουδὴν, joco elusit, fregit, seriam *magistratus* severitatem, 12, 16, 14. ἐξέλυον αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ κινδύνου, e prælio se subduxerunt, 16, 6, 12. *Pass.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ ῥοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς ψυχαῖς, frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τείχη, 5, 98, 2 *sq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *scil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, semestre *imperium*, semestre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκμηρύεσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum est, *et, in tacticis,* longis et angustis ordinibus ducere *vel* incedere; 1) *notione activa;* ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter;* οἱ ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας, 3, 53, 5.

Ἐκνικᾶν, bello vincere, victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ καταγινώσκειν φυγαδείαν, 6, 14, 7.

Ἐκπαθὴς, immodice adfectus; ἐκπαθεῖς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum statuerunt gratiarum actionum et benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ὠφελείας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, spectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως εὐκαιρίᾳ, cupiditate et invidia accensi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium, legatum, ad aliquem,* 8, 19, 5. 20, 9, 2. *Sed et* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimisit Publium (*forte Scipionem Masinissa, ex Hispania ad se missum*) cum magna honoris demonstratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Casaubonus. Impedita, ac corrupta fortasse, est oratio in illo,* προσεντειλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντᾶν, 4, 10, 4.

Ἐκπεριάγειν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπεριέρχεσθαι ἐκ πολλοῦ, per longas ambages circumire, 10, 31, 3.

Ἐκπεριπλεῖν, *in pugna navali, est,* post τοὺς διέκπλους rursus a puppi impetum facere in naves hostium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπεριπλέοντες, καὶ ῥαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi simul* ὁ διέκπλους *eodem verbo significatur; haud incommode Casaubonus* circumvolitare *vertit; Ernestus* naves circumagere, *parum adcurate.*

Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, *in tacticis,* flexus triplex, conversio triplex quæ

dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3.

Ἐκπετεννύειν. ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3.

Ἐκπηδᾷν, clam exire, 1, 43, 1 *et* 6.

Ἐκπιέζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Passiv.* ἐκπιέζεσθαι, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. ἐκπιέζεται τὸ ὑγρὸν, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 30, 12. 1, 74, 5. ἐκ τῆς Ἤλιδος ἐκπεπτωκὼς, Elide pulsus, 4, 86, 5. τοῖς ἐκπεσοῦσιν (*sive, ut alii habent,* ἐκπεσαμένοις) οὐδ᾽ ὣς ὑπάρχει σωτηρία, qui castris ejiciuntur, *nempe qui supplicio supervivunt, et fustibus percussi castris ejiciuntur, vel* qui e castris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam et* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *est* ἐκπίπτειν, 12, 19, 6. *Sed rursus* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo et nude* ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, *invenitur,* 1, 20, 1. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν, 2, 19, 11. ἐγὼ ἐκπέσοιμι οὕτως, ὡς ὅδε λίθος νῦν, 3, 25, 8. ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *sed et* τῆς Σπάρτης, *absque præpos.* 2, 41, 4. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, *vel* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος, regno ejectus ab aliquo, 3, 5, 2. 40, 12, 5. ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος, 4, 66, 4. τὴν φυλακὴν συνέβαινε ἐκπεσεῖν ὑπὸ τῶν Ὀδρυσῶν, 24, 6, 7. ἐξέπεσον ὑπ᾽ ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν, ab illis *Sardinia* pulsi sunt in Italiam, 1, 79, 5.

σκάφη ἐκπίπτοντα, *sc.* εἰς τὴν γῆν, naves quæ terræ adliduntur, 1, 51, 11. *cui respondet activum* ἐκβάλλειν εἰς τὴν γῆν, *ibid. vs.* 11. ποταμὸς ἐκπίπτων εἰς τὸν Πόντον, 4, 42, 5. (*i. q.* ἐκβάλλων.) *Simili quadam ratione dicitur* sinus maris ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ πελάγους, *scil.* in terram, 4, 63, 5.

Aliæ sunt phrases hujusmodi: ἐκπίπτειν τοῦ καθήκοντος, a decoro prorsus aberrare, 12, 14, 7. λανθάνουσιν ἐκπίπτοντες εἰς δύο τὰ ἀλλοτριότατα, imprudentes declinant et incidunt, 3, 47, 6. *ubi quod codices nonnulli* ἐμπίπτοντες *habent, ingenio alicujus librarii videtur deberi.* εἰς ταύτην ἐκπεπτωκέναι τὴν ἀτυχίαν, 23, 13, 9. καθαπερεὶ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Rursus ἐκπίπτειν, in vulgus emanare; ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης, 31, 8, 10. *Denique,* repulsam ferre, *ut germanice dicunt durchfallen,* 4, 82, 8.

Ἐκπλαγὴς, terrore perculsus; *familiare Polybio vocab.* ἐκπλαγὴς γενόμενος, 1, 21, 7. διὰ τὸ παράδοξον, 1, 76, 7. ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγεῖς καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, magis obstupuerunt, mirati sunt, 8, 36, 8.

Ἐκπληκτικός. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira et terribilis species, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentosa, 10, 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικώταται περιπέτειαι, casus adversi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione et plausu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, stupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abs.* animos percellere, concutere, *sc. lectorum,* 2, 56, 10. *ubi mendose* ἐπιπλήττειν *ha-*

bent MSti et editi. ἐκπλήττειν τινὰ, stupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut*, ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad paciscendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαί τι, demirari, attonitum esse aliqua re, stupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τὶ, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτὸν, fuga sibi consulere, 8, 25, 2. sponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis sublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Imperson.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*sc.* αὐτῷ ταῦτο,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus &c. 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔσται διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *ubi* πεποίηκε *dant libri, quod in* πέφυκε *mutavit Casaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello se invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adversus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An sic legendum pro simpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4?

Ἐκπομπὴ, ἡ, missio legati, 25, 14, 11. devectio, transportatio, transvectio, 30, 9, 3.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere saltationes, 4, 20, 12, τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, *ut simplex* πορθεῖν, vastare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκπρεπὴς, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præstare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπτοεῖσθαι; ἐξεπτοημένος, consternatus, 5, 36, 3. 14, 5, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulsio *e regno*, 4, 1, 8, 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exsilium, expulsio in exsilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, *de Zona terræ torrida.*

Ἐκραίνειν.—" educere; *proprie* effundere, *ut* ἐξεράω." *Ern.* τὴν ἄλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέραινε, 8, 8, 3. *At ab* ἐκραίνω *imperfectum formari debebat* ἐξέῤῥαινον, *quare ab* ἐξεραίνω *ductum videtur istud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Thes. Græc. Ling. in* ἐξεράω, *et conf. infra* ἐξεραίνω.

Ἐκρήγματα, loca a torrentibus excavata et perrupta, 12, 17, 5. 12, 20, 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων, 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 *sq.*

Ἐκσείειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6.

Ἐκσιωπᾶσθαι περί τινος, silentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκσπᾶν χάρακα, 18, 1, 10 *et* 14.

Ἔκσπονδος τῶν συνθηκῶν, expers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πότου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκστασις, ἡ; εἰς ἔκστασιν καὶ δάκρυα ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. *ubi rectius alii codd.* ἐπίστασιν.

Ἐκστατικῶς ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortissime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, μετά τινος, 5, 5, 9. πανδημεί, 2, 20, 1. εἰς Μεσσηνίαν, 5, 5, 1.

Ἐκσύρειν. ἐκσυρόντων τοὺς κάλους ed. *Casaub. et sqq. invitis MStis*, 6, 44, 6. *pro* ἐκσειόντων.

Ἐκσώζειν ἑαυτὸν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15.

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. instructio, ordinatio aciei, ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, (*sic enim scribendum puto, pro* ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. *conf. supra in* ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, *absol.* ἐξέταξαν *scil.* ἑαυτοὺς, 2, 28, 7. (*i. q.* ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) *et cum accus.* in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113, 2. 5, 24, 6. *Passiv.* ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua et remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. *cf.* ὑπερεκτείνειν, *et* ἀνατείνειν.

Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτέμνεσθαί τινα φιλανθρωπίᾳ,—"decipere sua comitate, *non* adjungere sibi, *ut Casaub. vertit.*" *Ern.* 31, 6, 8. *Conf.* ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενὴς; ἐκτενέστατοι, intensissimi, i. e. diligentissimi, studiosissimi, *scil. in colenda Romanorum amicitia*, 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινὰ τινὶ, impense, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ φιλοφρόνως προσδέξασθαί τινα, singulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16, 4.

Ἔκτησις, *vide* ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παροχὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, stipendium constituere, solvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι &c. per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔκθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 10, 1. ὡσανεὶ τύπων ἐκτιθεμένων, veluti tabulis propositis, quæ in aliorum exemplis doceant, *quid sequendum, quid fugiendum*, 30, 6, 4. *Sic et in Medio*; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere suam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. *cf.* ἐντιθ.

Ἐκτιμᾶν, æstimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, satisfacere sponsioni, *vel* ἐκτίνειν τὰ χρήματα, solvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχωρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, fugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, insolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτὸς; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, nihil curans *regina* eorum quæ extrinsecus accidere possunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ disciplinæ, diversæ *ab arte imperatoria*, extrinsecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, caussæ externæ, 11, 25, 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longissime ab hoc aberant, 13, 3, 2. τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου, hoc alienum est ab illo, 15, 36, 3 *et* 7. 16, 12, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ εἶναι, 1, 57, 8. ἐκτός ἐστι τῶν ἐνεστώτων, extra propositum est, non per-

tinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτὸς, extranei, externi, qui consilii non sunt participes, vulgus, alii quicumque diversi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 *et* 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hist.* 56. τὰ ἐκτὸς, *scil.* μέρη, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, *et* ἐντὸς τῶν στηλῶν, *ubi de Romanis agitur, est* ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis,* ab oriente; *vide* 3, 14, 2. 3, 76, 6, *et* 10, 7, 5.

Ἐκτραγῳδεῖν, τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκτραχηλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκτρέπεσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ κακίαν, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 *et* 7. τὸν ἔλεγχον, vitare, 35, 4, 14. —" *Nisi legendum* ἐντρέπεσθαι, vereri, *quod melius et aptius. Sic visum Gronovio.*" *Ern.—Mihi ferri percommode posse vulgata visa est. Adde* 31, 6, 8. *ubi pro* ἐξετέμοντο *vel* ἐξετέκοντο, quod est in Bav., *forte* ἐξετρέποντο *legendum,* declinarunt eum, *aut* a veri vestigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare,—*sed ut includatur* τὸ gignere." *Ern.*—6, 6, 2. 12, 4, 8. ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ἕνα καιρὸν ἐκδραμεῖν, 18, 29, 15. *nisi* συνεκδραμεῖν *scripsit Polyb.*

Ἐκτρίβειν τὰ ὅπλα, detergere, 10, 20, 2.

Ἐκτροπὴ, ἡ, digressio, locus et argumentum unde digressa est oratio; ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν, 4, 21, 12. 32, 16, 4. ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπὴν, 5, 91, 1. ἐκτροπαὶ ποταμοῦ, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumescere superbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανὴς, manifestus, apertus, insignis; μηδὲν ἐκφανὲς ἡμαρτηκότες, 4, 24, 6. ἐκφανέστατον δεῖγμα, 7, 12, 9. ἐκφανεστάτη χαρὰ, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, 5, 1, 3. παρασκευάζεσθαι, 27, 17, 1. ἐκφανέστατα, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad sepulturam, 1, 80, 10. καρποὺς, fructus ferre, *de agro,* 37, 3, 8. δεῖγμα, edere documentum, 3, 69, 3. φόρους, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέρειν πόλεμον τινὶ, bellum inferre alicui, (*non* indicere, *ut interpretatus est Ernest.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον, 4, 26, 2. 4, 30, 2. ἐκφ. πόλεμον πρός τινα, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος, periculum eis imminet, bellum eis infertur de patria, 6, 58, 7. φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας, manifestare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortasse* ἐξενέγκαι *legendum dixi in subjecto scholio, vereor ne minus probabile sit, quoniam* educere hominem *non* ἐκφέρειν *Græce dicitur, sed* ἐξάγειν.

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam consequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 *et* 11. τὸ πρωτεῖον, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορὰ, ἡ, funus; συντελεῖν τὴν ἐκφορὰν, 6, 53, 1 *et* 6.

Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Passiv.* 1, 48, 8. ἐκπεφυσημένος, inflatus *rebus secundis*, 3, 103, 7.

Ἔκφυσις, ἡ; ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου, rami circa stirpem excrescentes, 18, 1, 6 *et* 12.

Ἐκχαραδροῦν; χειμάῤῥους ἐκχαραδροῖ τοὺς τόπους, torrens perrumpit, excavat et confragosa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; ἐξεχέοντο, effuse procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύειν; ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας, in meretrices effusi erant, 32, 11, 4. εἰς τοὺς βασιλέας, impenso adfectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωρεῖν, cedere; τῶν ὑπαίθρων, 1, 15, 7 *et* 10. 3, 90, 10. τῆς θαλάττης, 1, 39, 10. Σικελίας, 2, 43, 6. τῆς ἐπιτροπίας, 15, 31, 4. τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. ἐκ τοῦ ζῆν, exire e vita, 2, 21, 2. ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος, Thrasone e medio sublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχως *dant codd. nonnulli, pro* εὐψύχως, 10, 39, 2.

Ἑκὼν; ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (*opp.* σωματοποιεῖν) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4. *ubi i. q.* ταπεινοῦν *vs.* 3. οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, *notione activa, si vera lectio, quam solicitare non ausim;* ἐλαττούμενοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσσίους, 23, 15, 1. *Passiva notione;* ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλα ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. πόλεσιν ἢ λιμέσιν ἠλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod passos esse, jacturam fecisse quoad urbes aut portus, 3, 77, 7. *Et absolute,* ἠλαττῶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepisse, 1, 41, 1. *et* 2, 51, 3. *i. q.* ἡττηθῆναι *ibid.* ἠλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hostem insequentes cladem accepissent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, 2, 53, 1. ἠλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præsertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 32, 2. 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, posthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἐλάττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, *et* ἀλυσιτέλεια *ibid. et vs.* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi* αἱ περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non sunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern. sed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Casaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *pass. et præt. pass. amat literam* σ *ante* θ *et ante* μ; *vide* 6, 22, 4. 8, 26, 6. 18, 5, 6. *&c. An legendum* ἤλασαν ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5?

Ἐλαφοειδὴς, *animal* cervi specie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρὸς, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρὸς, 16, 17, 7. ἐλαφραὶ πόλεις, urbes parum munitæ, 5, 62, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynastæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *sq.* *Sed* παντελῶς

ἐλαφρὸς ἐξελθὼν, cum oppido exiguis et levibus copiis egressus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, sensim sensimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoscuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne *ignaviæ* arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλεεινῶς, miserabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος, liberalis; βάθος ἐλευθέριον, 27, 10, 3. *cf.* βάθος.

Ἐλεφάντινος δίφρος, sella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἑλιγμὸς, ὁ; ἑλιγμοὺς *codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro* διωγμοὺς *quod est ibidem in contextu, sed utrumque temere, et ex librarii ingenio.*

Ἐλινύας; ἐλινύας ἄγειν, ferias agere, 21, 1, 1.

Ἕλκειν, 1) educere; ἕλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας, 5, 87, 3. ἑλκόμενοι τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, 29, 7, 3. *conf.* ἑλκύειν. πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, 31, 10, 4. *interpretatus sum* omnem rem omnemque accusationem in longum trahens; *nescio an satis recte: Valesius,* omnem criminandi ansam amplectens, *quod haud cunctanter probarem, si esset* ἑλκόμενος *in verbo medio; sed vel sic tenenda hæc interpretatio videtur, nisi fortasse intelligere possis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rursus* vero superiori notione, εἷλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεὶ, ex alio tempore in aliud proferebat, 5, 74, 9. ἑλκομένης τῆς δικαιοδοσίας ἐξ εἴκοσι ἐτῶν, cum dilata, tracta esset jurisdictio, 23, 2, 2.

4) *de pondere;* μὴ ἔλαττον ἑλκέτω τὸ τάλαντον λιτρῶν π', talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. *Hinc ductæ videntur dictiones hujusmodi:* ἕλκων τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. ἕλκων τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν, idoneus ad sustinendam gravis scriptoris personam, *quasi dicas* pondere æquans dignitatem scriptoris Historiarum, 12, 28, 6. *Sed in illa phrasi,* μείζω φαντασίαν εἷλκον, 32, 20, 5. *verbum* ἕλκειν *idem fere sonare videtur ac* ἐφέλκεσθαι, post se trahere; *sententia haud obscura,* majorem speciem præ se ferebant.

Ἕλκος. τὰ ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα ἕλκη καὶ φύματα, 1, 81, 5. μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deesse, deficere; destituere; *item, de debito, quod* superest, nondum solutum est; *Absolute;* ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐνέλιπε, cum defecisset commeatus, 4, 71, 10. ὁ ἐλλείπων σῖτος, frumentum adhuc debitum, nondum solutum, 21, 14, 6. *Cum accus.* βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὰ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων, 1, 60, 2. 10, 18, 11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φίλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐνέλιπε τῶν ὀψωνίων, nihil vobis defecit, omnia vobis soluta sunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τινὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) destitui, inferiorem esse;

ἐλλείπων τοῖς ἱππικοῖς, equitatu inferior, equitatu destitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τίμημα τῆς ἀξίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, summa totius census ducentis talentis minor erat quam sex millia, 2, 62, 7.

3) non persolvere, insolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλελοιπέναι τινὰ τῶν ὀψωνίων τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλλειπὴς, *i. q.* ἐλλιπὴς, *quod vide; conf.* 6, 49, 6. 18, 5, 5. μηδὲν ἐλλειπὲς γίγνεται πρὸς τοῦτο, nihil desideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας, rem familiarem inferiorem, arctiorem habere, 32, 12, 6. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἴρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἐλληνοκοπεῖν, gratiam captare Græcorum, 26, 5, 1. Græcos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἐλλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἐλλιπὴς, *i. q.* ἐλλειπὴς, *quod vide; et posteriorem hanc formam passim præferunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata est.* τὸ τῆς νομοθεσίας ἐλλιπὲς, defectus legislationis, id quod ei deest, 6, 49, 6. συνεκπληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἐλλιπὲς, 16, 28, 2. ἐλλιπεῖς εἰσι τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὁλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλλογιμώταται τῶν προγεγενημένων δυναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, exspectare, putare, *de re tristi;* 9, 6, 9. ἤλπισαν *temere ediderat Casaub.* 4, 18, 8. *pro* ἠπίστησαν.

Ἐλπὶς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ὑπὲρ τῶν ὅλων, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἑαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾷν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (*fors.* ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν. ποικίλας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem spem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδεῖξαι, ὑπογράφειν; *vide hæc verba.* τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τούτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθεὶς; *vide* ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μειζόνων ἐλπίδων ὀρεγόμενος, 1, 8, 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστηκὼς *sive* συνεξεστηκὼς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. *Adde* ἐπικύδης, ἐπιῤῥεπὴς, κοινωνεῖν, *&c.*

Ἔλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδὸν, τὸ, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν, *scil.* τὰς ναῦς *vel* εἰς τὰς ναῦς, 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐνέβη τὸν λέμβον, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, suscipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πρᾶξιν, 8, 26, 4. εἰς τὴν θάλατταν, mare ingredi, *scil.* belli caussa, 1, 20, 8. *conf.* συνεμβαίνειν *et* ἐπεμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν θάρσος (τινὶ,) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. (*ubi vulgo simpl.* βάλλειν.) 14, 4, 6. *cum dat. velut* τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς *et simil.* 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλατταν, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, sermonem spargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impressionem facere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *sic et in navali pugna,* 1, 23, 5. *unde phrasis* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν,

Italiam *hostiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, *scil.* ταῖς ναυσὶν, navibus impositi milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conject. ediderat Casaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐκβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς. 4, 10, 3 *sq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *nempe sic ex Athenæo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίας, *quod respiciens Ernestus, sic scripserat in Lexic. Polyb.* "ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσεις, saltationes *in armis*, ἐνόπλους."

Ἐμβατὸς, quo iri potest, 34, 5, 2. (*oppos.* ἄβατος.)

Ἐμβελὴς; ἐμβελὲς διάστημα, intervallum quo pertingere potest telum, 8, 7, 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3, 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀπέχθειαν (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἐμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hostilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *sq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολὴν, 1, 23, 8. μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολὴν, 16, 3, 12. *Sed et in pedestri pugna*, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι *est* impetum facere in hostem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *At* 3, 115, 9. ἐμβολὴν *pro* παρεμβολὴν *positum videtur aut in hoc mutandum.* 2) ἐμβολὴ, jactus *teli*, 6, 22, 4. *lapidis*, 8, 19, 3.

Ἔμβολον, τὸ, rostrum, figura rostri vel cunei, 1, 26, 16. εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον, 1, 26, 3.

Ἔμβολος, ὁ, rostrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc* οἱ ἔμβολοι, Rostra, tribunal pro Rostris in foro Romano, 6, 53, 1 *et* 9. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, 6, 53, 2. εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 3, 85, 8. κατασπᾶν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, 30, 4, 6.

Ἐμβριθὴς; ξενολόγιον ἐμβριθὲς, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. *i. q.* βαρὺ *vs.* 4.

Ἐμμελὴς, qui curam adhibet; ἐμμελέστερος, diligentior, 9, 20, 9.

Ἐμμένειν, *absol.* manere *sc. in Africa*, 1, 29, 8. τοῖς ὑποκειμένοις, in suo statu manere, 6, 18, 8. τῇ πίστει, 1, 43, 3. ἐν τῇ πίστει, 3, 70, 4. ταῖς συνθήκαις, *et* ἐν ταῖς συνθήκαις, 7, 5, 3 *et* 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, justam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

Ἐμὸς; κατά γε τὴν ἐμὴν *ex conject. ediderat Casaub.* 4, 74, 2. *intelligens* δόξαν.

Ἐμπαθῶς πιέζειν τὴν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic* τοὔμπαλιν, contrarium; Φιλίνῳ ταῦτα δοκεῖ, Φαβίῳ δὲ τοὔμπαλιν τούτων, 1, 14, 3. *Porro* τοὔμπαλιν, rursus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverso, 3, 77, 2. ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολὴ, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. εἰς τοὔμπαλιν τούτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος, aversus ab ea parte, in contrariam partem spectans, 6, 27, 6. 6, 30, 4. βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας, e diverso in aversam ab equitibus partem spectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem et in aliquem dicere, 38, 4, 7.

Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter servare pacta, 29, 9, 4.

Ἐμπεδῶς μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

Ἐμπειρεῖν, peritum esse, nosse; τῆς χώρας, 3, 78, 6. τῶν τόπων, 8, 17, 14.

Ἐμπειρία, ἡ, notitia, cognitio, scientia, 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι, 9, 2, 5. ἐμπ. μεθοδικὴ, 1, 84, 6. 9, 14, 1 *et* 5. ἡγεμονικὴ, 10, 22, 4.

Ἐμπείρως, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. ἐμπειρότατα γράφειν ὑπέρ τινος, peritissime, 1, 14, 1.

Ἐμπεριέχεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.

Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακες ἐμπαγέντες ταῖς σανίσι, 1, 22, 9.

Ἐμπηδᾷν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4.

Ἐμπιπρᾷν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.

Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hostes, obviam habere hostes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἁμάρτημα, 1, 47, 9. *cf. vs.* 6. εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram et reprehensionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accusari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3.—" *Videtur legendum* ἐκπίπτ. *quæ permutatio frequens est in libris Polybii.*" *Ern.—At nil opus erat solicitare vulgatam, in quam consentiunl libri. Conf. interim* ἐκπίπτειν. ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

(Ἐμπλάσσω; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, se mutuo complexi, *aut* in unam massam se colligentes, *Fr. hist.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Casaub. vereor ne immerito.*)

Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, societatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiscere se rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 9, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λιπαρῶν ἐδεῖτο αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4, 4.

Ἔμπλεως πάσης πονηρίας, 27, 13, 6.

Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hostibus, 5, 111, 4. ἐμποδισθέντες, 2, 39, 7.

Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.

Ἐμποδισμὸς, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.

Ἐμποδὼν; 1) impedimento; οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, resistente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἱσταμένου, idem, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1.—" *de terra,* quia multis trita aut vicina est; *si lectio sine vitio est, quæ sane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur* ἐμποδὼν *vel* ἐν ποσὶν εἶναι." *Ern.*

Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς δυνάμεσι, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, universam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obsidioni, 22, 10, 6.

Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9.

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores solent, qui persuadere hominibus cupiunt ut merces suas emant,* 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι διὰ πόλεων, per urbes proficisci, *de agmine,* 28, 10, 5.

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν, 3, 23, 4. ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις χρῆσθαι, 3, 42, 2. *Vulgo* ἐμπορείαις. *De Emporiis ad Syrtin ubi agitur,* 1, 82, 6. *cod. Vat. et Flor. in gen. plur.* Ἐμποριῶν *scribunt, tamquam a nominativo αἱ* Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; ἐμπορικὸν διήγημα, narratio fabulosa, qualis esse mercatorum solet de locis a se aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, *et* ἐμπορεῖον; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; τούτοις τοῖς ἐμπορίοις (*nonnulli* ἐμπορείοις) χρῆσθαι, 3, 91, 2. τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστειον *Seleuciæ ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον, 16, 41, 5. παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἁπάντων, 17, 2, 4. 2) *nomen Proprium*; *vide Ind. Histor. in* Emporia, *et* Emporium.

Ἐμπρήθω; καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορ. 2, 39, 1.

Ἐμπρησμὸς; ἐμπρησμοὺς *invitis MStis ediderat Casaub.* 9, 41, 5. *pro* ἐμπυρισμούς.

Ἔμπροσθεν, ante; 1) *de tempore*; ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, 2, 13, 4. μικροῖς ἐμπρ. χρόνοις, 3, 15, 7. 4, 30, 3. ὀλίγοις ἐμπρ. χρόνοις τῆς παρουσίας αὐτοῦ, 4, 17, 6. 2) *de loco*; εἰς τοὔμπροσθεν προάγειν, 2, 27, 4. 3, 60, 13. προβαίνειν, 3, 79, 6. ἡ εἰς τοὔμπροσθεν πορεία, 3, 17, 6. τὸν Τίκινον κρίνων εἰς τοὔμπροσθεν διαβαίνειν, statuens (*trajecto jam Pado*) porro, *vel* ulterius, Ticinum superare, 3, 64, 1. *ubi* εἰς τοὔμπροσθεν deinceps *interpretatur Ernest.* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι κατὰ ῥοῦν, porro navem cursui descendentis aquæ permittunt, 4, 44, 4.

Ἔμπρωρος. ἔμπρωρα τὰ σκάφη ποιοῦντες, proras navium suarum deprimentes, 16, 4, 12. *ex Bayfii emendatione, pro* ἐν πρώρᾳ *quod dabant manuscripti. Vocabulum eadem ratione formatum, ac* ἀντίπρωρος.

Ἔμπυρα, τὰ; κατάρας ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, dum sacra in aris adolentur, 16, 31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41, 5. 14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, declarare; τὰ παρεληλυθότα τῶν ἔργων ἐμφαίνει τὰς αἱρέσεις ἑκάστων. 3, 31, 8. *Sic* 10, 27, 9. μεγάλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως ἐμφήναντες πρὸς τὸ ἔθνος, quum significassent, testificati essent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφαίνειν, magnum studium significare, ostendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere satis ostendunt *Pœni, se* de Sardinia ut de sua ditione loqui, 3, 23, 5. *Passivum*; ἐμφαίνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conspicua est lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανὴς; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανὲς, perspicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, significare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζων, ὃν τρόπον *&c.* 3, 34, 8. *Cum accus. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum* διότι; πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι *&c.* 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες διότι *&c.* 31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὗτος ἐμφανίσῃ νεανίσκοις τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem suam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικὸς; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perspicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ni malis* gravis, quæ pondus, quæ emphasin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam esset præsens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, significantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; προῆγεν ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *ex emend. Casauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ἡ, declaratio, expositio, significatio, species; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3, (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, adferta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc sufficientem rei notitiam capere, satis rem intelligere, 9, 24, 3. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περιέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen summæ impietatis significationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus sui indicio facto, nulla significatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδον ὡς πολιορκήσων, speciem præbebat obsidionem parantis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποίει ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, significavit, speciem sibi sumsit, videri voluit, se haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κοινοπραγίας, significantes, cum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic,* μάλιστα δὲ κατὰ τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime designabat suo sermone, hos maxime accusabat, 28, 4, 8. *Rursus,* speciem præ se ferre, significationem dare; τοῦ μνησικακεῖν οὐδ' ἥντινα οὖν ἔμφασιν ἐποίουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδεικνύειν, aliud simulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in speciem, specie, 5, 63, 2.

("Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam sententiam, 11, 29."—*Sic quidem Ernestus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a simplici verbo* φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφράττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 6.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἔμφρουρος πόλις, quæ alieno præsidio tenetur, 2, 41, 10. 10, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορά, 6, 46, 7. ταραχή, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* εὐψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, castra posuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam spectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὑτῷ γενόμενος, sese recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινε, sibi constitit, sui compos mansit, 10, 40, 6. ἐν αὐτῷ βαρέως ἔφερε τὸ γεγονός, 5, 37, 6. *ex conject. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri absque* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπεκρίνετο.

3) coram *judice;* ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, caussam cognoscentibus Macedonibus. 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν *ait c.* 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν

ἀμφισβητουμένων, civitates eis adsignarunt *ex communi consensu*, quibus arbitris controversias suas disceptarent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium, velut* προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum est, ac tritum illud,* ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore,* ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ θηρία, 3, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum statu, quæ cum ita sint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud,* ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta est *&c.* 1, 13, 4. *nisi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de spatio et intervallo;* ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παραταττόμενοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra sex vel quinque stadia, non amplius sex vel quinque stadia, 1, 39, 12. *Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιώτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυαῖς ἐστὶ, *non* ad, *ut Ernestus interpretatur, sed* intra, *vel* non ultra septem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus, veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάριτι, gratis, 3, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depositi loco, in deposito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc est, sed laudandum, 8, 10, 4. τοῦ ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον εἰρημένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, 18, 11, 1.

7) *Abundare passim videtur, ubi temere irrepsit, orto errore ex litera* ν *in quam desinit vox præcedens; quo referenda hæc loca:* ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις συνεσχῆσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνέχειν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ἥπερ ἧκε, 4, 68, 4. ἐφιστάνων ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex scriptura veterum codicum,* 5, 35, 6. *ubi recte præpositionem delevit Casaub. cum recentissimo codice Parisino.* καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex scriptura olim vulgata, in quam consentiunt codices fere omnes,* 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intrusam præpositionem.* τῶν βεβοηθηκότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant MSti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. καταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. *Conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι.

8) *Vicissim desideratur subinde in MStis et editis eadem præpositio, absorpta a litera* ν, *in quam desinebat vox præcedens; vide* 4, 14, 6. 5, 40, 5. 6, 36, 9. 6, 39, 4. 6, 52, 11. 14, 2, 9. *Eodem fortasse pertinet* 4, 20, 7. μὴ μόνον παισὶν οὖσιν, *ubi ex Athenæo adjiciendum videtur* ἐν παισὶν, *et deinde* ἐν νεανίσκοις. *conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι. *Interdum vero recte abest, per ellipsin omissa; velut,* εἵποντο κατόπιν ταῖς παρωρείαις, 9, 7, 6. *ubi præter necessitatem Reiskius adjectam voluit præpositionem.*

Ἐνάγειν. ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου, sedulo parabant bellum, 7, 5, 8. *sed ibi* ἐνήργουν *videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum.* ἐνῆγε τὰς δυνάμεις *invitis MStis editum erat,* 3, 34, 6. *pro* συνῆγε.

Ἐναγίζειν, sacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere,

amento illigare *cestrum*, 27, 9, 5.

'Εναγωνίζεσθαι; ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις, 1, 4, 5. ἐνηγωνίζετο *legendum suspicatus erat Reiskius pro simpl.* ἠγωνίζετο, 5, 85, 7.

'Εναγώνιος, πύκνωσις, condensatio militum in acie, 18, 12, 2. παρακελευσμὸς, cohortatio acris qualis sit in prælio, 10, 12, 5.

'Εναλλὰξ; ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, 4, 28, 2. ἐναλλὰξ *positæ in acie* σπεῖραι *Illyricæ et Macedonicæ*, 2, 66, 5. *Sic Galli et Hispani*, 3, 114, 4. χάρακες ἔχοντες τὰς κεραίας ἐναλλὰξ πέριξ τοῦ πρέμνου, 18, 1, 6 *sq.* τῆς τύχης ἐναλλὰξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμὰς *&c.* 1, 86, 7.

'Εναλλάττειν μεταβολὰς, diversas successive subire mutationes, 6, 43, 2. *ubi* μετρίους *legendum videtur pro* μετρίως.

'Εναντίον τινὸς, in conspectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conspectu *deorum pangitur fœdus*, 7, 9, 2 *sq.*

'Εναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Ursini ingenio; sed ibi genitivum habent MSti non male.* οἱ ἐναντίοι, hostes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias* τοὺς ὑπεναντίους *dicere amat.* ἐκ τῶν ἐναντίων, e contrario, 5, 9, 9.

'Εναντιοῦσθαι πρός τι, aversari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

'Εναντίως; τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ, 3, 109, 3.

'Εναπερείδεσθαι, τὴν ὀργὴν εἴς τινα, 23, 13, 2. *i. q.* ἀπερειδ. *quod vide.*

'Εναποδείκνυσθαι, τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν, (*i. q.* ἀποδεικν.) demonstrare, 1, 82, 9. τὴν εὔνοιαν, 10, 34, 10. τὸ γενναῖον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, 27, 15, 4. τὴν ἔχθραν εἰς τινὰ, 3, 12, 4. τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν εἰς τινὰ, 8, 14, 1. πᾶσαν αἰκίαν, 16, 1, 1. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 8, 34, 4.

'Εναποθνήσκειν, ἐν τοῖς καλλίστοις ἔργοις, 18, 24, 9. ἐν αὐταῖς ταῖς χώραις, 15, 14, 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, *absque præpos.* in honoribus, 15, 35, 5.

'Εναπορεῖν, *i. q.* ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορήσας, 29, 11, 6. *Alias* ἐπαπορεῖν *amat.*

'Ενάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δένδρα ἐνάπτοντες τὰ ἐπίγυα, 3, 46, 3. *ubi alii* ἀνάπτοντες. ῥύματα ταύταις ἐνῆψαν, 3, 46, 5.

ἐνάψασθαι τὰς πεντήρεις, captivas naves religare, 16, 15, 5. *quod alias est* ἀναδήσασθαι.

'Ενάργεια, ἡ, evidentia; τῆς 'Ιταλίας, conspectus Italiæ oculis subjectæ, 3, 54, 2. *ubi alii* ἐνέργεια, *de quorum vocabulorum frequenti confusione dixi ad* 16, 23, 5. *et ad loca ibi citata.* διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifesta erat, 3, 111, 3. (*ubi genitivus* τούτου *non cum* ἐνάργειαν *conjungendus erat, sed ad sequentia referendus,*) τούτου τοιγαροῦν τοῖς θεοῖς ἔχετε χάριν, *ut perspecte Reiskius monuit.* τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. *ubi vetustissimi codices* ἐνεργείας *præferunt.* ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας, quum res ipsæ oculis subjicerentur, *quas prius nonnisi fando audiverant,* 16, 23, 5. *ubi tamen in* ἐνεργείας *consentiunt MSti libri, quod teneri potuerat debueratque. Conf. omnino,* ἐνέργεια. *Adde* 3, 44, 6.

'Εναργὴς, evidens, manifestus, luculentus, certus; *sæpe confunditur cum* ἐνεργὴς; *vide ad* 1, 1, 2. *et ad* 16, 23, 5. ἐναργὲς ἀτύχημα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὲς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. φέρειν ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὴς χρεία, 10,

11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔσται, 8, 2, 7. *ubi alii* ἐνεργέσταρον, *minus recte.* τὰ δ' ἐναργέστερα *vel* ἐναργέστατα, 4, 81, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certissima magistra, 1, 1, 2.

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργει *correxi cum Reiskio* ἐναργῶς θεάσασθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδείκνυσθαι, 18, 6, 2.

Ἐνάρχεσθαι, incipere, *i. q.* ἄρχεσθαι. ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρχομένης, 5, 30, 7.

Ἐνασκεῖν, ἐν πράγμασι, 1, 63, 9. *i. q.* ἀσκεῖν.

Ἐναύειν; μὴ πῦρ ἐναύειν τινὶ, 9, 40, 5. " ἐναύσασθαι τῆς ἐλευθερίας, adspirare ad libertatem." *Ern. Nempe* 17, 11, 7. *At ibi haud dubie* ἐγγεύσασθαι *corrigendum.*

Ἔναυσμα, fomes; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔναυσμα καταλιπέσθαι (*cf.* καταλείπεσθαι, *in pass.*) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.

Ἐνδεὴς, indigens, destitutus; ἐνδεὴς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις, 5, 1, 6. mancus, defectus; ἐνδεὴς τῇδέ πῃ, 6, 50, 4.

Ἔνδεια, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαίων, 8, 9, 10. τῶν δαπανημάτων, 9, 42, 4. *Et nude,* ἡ ἔνδεια, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 *et* 7. (*i. q.* σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6. ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀρδανίαν *vel* Ἀρδάνειαν *legendum suspicatus sum.*

Ἐνδείκνυσθαι, digito monstrare rem oculis subjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf.* 3, 38, 5. ostendere, clare monstrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μετ' ἀποδείξεως, 5, 16, 7.

Ἐνδεῖν, illigare, inserere; ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos sibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδήσασθαί τινα, 10, 34, 1.

Passivum; ἐνδεδεμένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. ἐνδεδεμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν, in fidem senatus adstricti, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς, redemtionibus operum impliciti, 6, 17, 3. ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, obærati, 13, 1, 3. *cf.* συνάλλαγμα. ἐνδεδεμένος ἀρχαίαις φήμαις, deditus, nimium tribuens, 12, 3, 2. *Et reciproce,* νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχὴν, ratus sibi firmiter devinxisse, conciliasse regnum, 9, 23, 2.

Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monstratur, 3, 38, 5.

Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, insertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri potest, possibile est; εἰ ἐκ τούτων ἐνεδέχετο ἱκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, quam maxime fieri potest, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, qui enim id fieri potest? 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅσην ἐνεδέχετο, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, *i. q.* δυνατὸς, possibilis; οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q.* τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαβεῖν, 8, 2, 2. τὴν ἐνδεχομ. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, sermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10.—

Ernestus: "narrationes (*non sermones, ut Casaubonus vertit*) probabiliter fictæ, *ut sunt poëtarum; paulo post vocat* πιθανούς."

ἐνδέχεσθαι, *i. q.* ἐκδέχεσθαι, accipere, interpretari, *si vera scriptura* 5, 41, 3. τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in deteriorem partem accipiens errata, *sc. pro facinoribus.*—"*Sed non dubito, Polybium dedisse* ἐκδεχ." *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεῦσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προϊδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus secundis diutius versari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἵρεσίν τινα, consilio alicui accedere, ad consilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* "*idem quod* ἐπιδιδ. *ait Ern. nisi sic legendum;*"—*sed nil opus videtur solicitare vulgatam, in quam consentiunt libri. Absolute,* cedere; τῶν ἐρεισμάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5.

"ἂν θεὸς αὐτοῖς ἐνδῷ, si deus lenior ipsis sit, 4, 21. *sed suspecta est lectio viris doctis, et ed. pr. habet* δῷ. *Est tamen* ἐνδοῦναί τινι, se alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*" *Ern. Nos ex probatis MStis* εὖ δῷ edidimus, 4, 21, 11. *Porro* ἐνέδωκε διαβούλιον *mendose editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. *et* 5, 102, 2. *pro* ἀνέδωκε.

Ἔνδοθεν, *pro* ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *ut* οἱ ἐκ τῆς πόλεως, *de quo vide in* ἐκ.

Ἔνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, splendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξα, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.

Ἔνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, *bene Casaub.* remittentibus obsessis; (cum cederent, *Ernest.*) 5, 100, 2.

Ἐνδουχία, ἡ, supellex, vasa, 18, 18, 6.—"*eadem quæ* ἐνδυμενία; *vide Intt. ad Hesych.*" *Ern.*

Ἐνδυμενία, ἡ, *aliis* ἐνδυμένεια, supellex, 4, 72, 1. *præsertim* vestes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δείπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανὰ, 22, 5, 13. οἱ ἐνόντες, qui intus sunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόντας ἐπὶ τῆς στρατοπεδείας, *sic rescripsi ex libris,* 21, 10, 7. *ubi* ἔτι ὄντας *ex ing. ediderat Casaub. equidem* μένοντας *malueram.* τοὺς συνόντας *ex conj. edidi* 6, 6, 3. *pro vulgato* τοὺς ἐνόντας.

ἔνι, *pro* ἔνεστι, licet, fieri potest; ὡς ἔνι μάλιστα, 21, 2, 14. 23, 14, 2. *Sic* 16, 20, 7. *ubi importune adjectum erat verbum* φαίνεται, *quod delevi.* ἵνα ἐνῇ εὑρεῖν τὴν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. *i. q.* ἐξῇ *ibid.*

Ἕνεκεν; ἕνεκεν Ῥωμαίων, per Romanos licet, 24, 10, 14. ἐξῆν αὐτῷ χορηγιῶν ἕνεκεν, 28, 9, 5.

Ἐνενήκοντα, 1, 51, 12. 4, 16, 6. *alii vulgo* ἐννενήκοντα, *quemadmodum et nos edidimus* 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. φόβον, 2, 6, 7. 3, 60, 10. 5, 43, 5. ἐλπίδας, 3, 13, 8. προθυμίαν, 5, 64, 7. δόξαν, opinionem, 10, 3, 2. *Adde* 3, 63, 3. 3, 76, 13. *Et cum præpos.* ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνεργάσατο, 6, 2, 15. *nisi ibi* ἐν *ante* πᾶσιν *adhæsit ex postrema litera vocis præcedentis* χάριν; (*conf. supra in* ἐν, *num.* 7.) *quem-*

admodum vicissim 3, 51, 13. *ubi vulgo legitur* φόβον εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς, *præpositio* ἐν *ab initio verbi extrusa est, occasione ejusdem literæ* ν, *in quam desinit vox præcedens, ubi rescribendum utique* ἐνειργάσατο *videtur. conf. supra in* ἐν, *num.* 8. τοῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ἐνειργάσατο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. *ubi perperam* ἐνειργάσατο *dabant MSti.*

ἁλιεῖς ἐνεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piscatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνέργεια, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βελῶν ἐνέργεια, 8, 9, 2. *Et de hominibus,* industria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργεια καὶ φιλοτιμία, 1, 57, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργεια, 10, 31, 10. *Fr. gr.* 8. Vis vitalis, *quæ animanti inest, qua differt corpus mortuum a vivo animali,* 1, 4, 7. *ubi* ἡ ἐνέργεια *respondet* τῷ ἐμψύχῳ, *quod præcessit.*

2) *In oratione oratorum, poëtarum, atque etiam historicorum,* ἡ ἐνέργεια, *est* nervosa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo et veluti oculis subjiciendo lectorum vel auditorum; *sic* 15, 36, 2. 34, 4, 3. *ubi pro* ἐνάργειαν, *quod edidimus, restitutum auctori* ἐνέργειαν *velim, in quod consentiunt libri.*

3) *Interdum fere idem valet quod* ἐνάργεια, *quo proclivius fuit, ut passim cum illo vocab. permutaretur a librariis; (conf. supra, in* ἐνάργεια,) *sed differt tamen, et ea notione accipitur, qua in philosophorum scholis distinguitur* actus *a* potentia, *aut qua et alias distinguere solemus* realitatem rei, *si ita loqui Latine fas est, aut* rem ipsam, rem actu existentem et sensibus nostris subjectam, *a mera cogitatione, notione, vel spe, quam de ea conceperamus. Sic* 3, 44, 6. *non solicitandum videtur hoc vocab. in illa phrasi* ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια. *Parique ratione* 16, 23, 5. *teneri debuerat* διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐνεργείας, *in quod consentiunt scripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione,* τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, *ex vetustissimis codicibus Vat. Flor. et Ursini codice* ἐνεργείας *sit adsciscendum. Sic et* 6, 15, 8. *ubi cum Casaubono et nonnullis e codd. nostris* ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια *edidimus, fortasse* ἐνέργεια *ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua consentit codex Parisinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conservatæ sunt, quæ in aliis codicibus depravatæ. Denique nec ita male fortasse habet* ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, *quod pro* ἐνάργεια *præferunt codd. Vat. et Flor.* 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. οὐκ ὀλίγα ἐνήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον, 3, 6, 5. πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν, 17, 14, 8. ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν, operam dare ut confiat societas, 27, 1, 12. *Absolute,* agere, operari; τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνεχὲς, 4, 40, 4. *Et in passivo;* ὁ Κλεομενικὸς ἐνηργεῖτο πόλεμος, 1, 13, 5. τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα, 9, 12, 3 *et* 7. ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν, 9, 13, 9. *Contra, mendose legebatur vulgo* φόβον ἐνεργησάμενοι, *pro* ἐνεργασάμενοι, 2, 6, 7. *Sed* 7, 5, 8. *pro* ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου *haud cunctanter* ἐνήργουν *correctum oportuerat.*

Ἐνέργημα, τὸ; τὰ ἐνεργήματα, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα, res bello gestæ, *Fr. gr.* 91. ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Ἐνεργὴς, efficax, acris, validus, *i. q.* ἐνεργὸς, *inter quæ vocabula sæpe variant libri, sed plerique et vetustiores* ἐνεργὸς *constanter præ-*

ferre solent; vide 1, 1, 2. *et confer* ἐνεργός. παράταξις ἐνεργὴς, 2, 65, 12. *lege* ἐνεργός. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον, 11, 23, 2. *ubi quidem consentiunt libri.* ἐνεργεστέραν ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν, 16, 14, 5. ἐνεργεστάτην διδάσκαλον *voluerat Casaub.* 1, 1, 2.

Ἐνεργητικὸς; ἡ ἐνεργητικὴ περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια, cum quis ipse interest rebus quæ geruntur, et agit ipse, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, *confer* ἐνεργής. *De homine;* ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν, gnavus, acris, industrius, assiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re*, efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. τὴν ἔφοδον ἐνεργὸν, *alii* ἐνεργῆ, 3, 19, 5. *Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ καταπληκτικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra*, totum corpus ad omnia expeditum et efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. συνακοντιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnumquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρὸς, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *sic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, sedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 *et* 10. συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἡτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγενομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *ubi si vera est scriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *sicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *sed* 2, 9, 4. *suspicari licet* ἐνεργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειτο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερευθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus et fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, singulare ejus studium et ardor in hanc partem, *nempe venationem*, 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1 *et* 3.

Ἐνιέναι, (*ab* ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, calumnias, suspiciones, spargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἔνια εἰθισμένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστήσασθαι, 1) resistere, adversari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, nascenti malo resistere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *sic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστασθαι τοῖς πολεμίοις, instare hostibus, premere, urgere hostes, 3, 97, 1. 3) incipere, suscipere, instituere; πόλεμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ὀργὴν καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διήγησιν ὑπέρ τινος, 22, 16, 1. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Passivo; ἐνίστασθαι, imminere, instare, adesse; μείζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχὴ, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν,

2, 64, 1. ἐνισταμένης τῆς θερείας, et simil. 22, 1, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 3.

Sic ἐνστῆναι *et* ἐνεστηκέναι, cœpisse, ortum cepisse, adesse; ὁ πόλεμος ἐνέστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνέστηκε, præsens sermo cœpit, susceptus est, 8, 2, 7. ἔτος ἐνειστήκει ἐννεακαιδέκατον, cœptus erat, aderat, agebatur annus sextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λόφον ἐνειστήκει κίνδυνος, cœptum erat, commissum erat prælium, 2, 28, 9. *Hinc* ἐνεστὼς, *non* instans *vel* imminens, *sed* qui cœptus est, *i. e.* præsens; *sic* ὁ ἐνεστὼς πόλεμος, præsens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ παριέναι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐνεστὼς βασιλεὺς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης, jam in alterum annum durabat obsidio, 7, 15, 2. τὰ ἐνεστῶτα, res præsentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἐνναταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9

Ἐννενήκοντα, *vide* ἐνενηκ.

Ἐννήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur* τῇ ἐπιστήμῃ, *est* aliqualis notio, 1, 4, 9. *sed* ἀληθινὴ ἔννοια *est* vera et justa notio *vel* notitia, *ut* εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινὸς, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ νικᾶν ἐλπίδος, admonere, ob oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος, 1, 57, 4. ἔννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoscere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὑτῶν ἀγνοίας, suum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi animum subiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἷόν τι τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πραγμάτων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo gestarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, sensus communis; τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσας, 2, 47, 3.

Ἐννυκτερεύειν, ἐν τῇ χώρᾳ, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; οἱ ἐνοικοῦντες, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἐνοποιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obstrictus; ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν, 6, 49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς στρατιώτας, 9, 6, 6. jurejurando sancitus; ἔνορκος συμμαχία, 4, 9, 4. συνθήκη, 27, 16, 3.

Ἐνορμᾶν, irruere; παραστατικῶς ἐνώρμησεν εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (ἐν τῷ λιμένι,) in ancoris stare, stationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, molestare, incommodare, opponere se; τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήματι, 12, 14, 1. ἁμαρτήμασι, 12, 23, 1 *sq.* ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (*i. q.* ἀντίπραξις) adversatio, 6, 17, 8. τοῦ πολέμου, initium, 4, 62, 3. ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως, ab hoc initio, 20, 11, 9. *conf.* ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐντάφιον, τὸ, linteum sepulcrale, ornamentum sepulcrale; κάλλιστον ἐντάφιον ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος, 15, 10, 3. ἡ πατρὶς καὶ τὸ ταύτης πῦρ, ἐντάφιον καλὸν, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; ἐντεταμένος τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν, 10, 3, 1.

Ἐντιλής, δεκαναΐα, decem naves

rebus omnibus instructæ, 25, 7, 1. ἐντελεῖς παρασκευαὶ, omnes adparatus *ad oppugnationem* necessarii, 8, 36, 1.

Ἐντέλλειν; *in med.* ἐντειλάμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, etiam atque etiam mandant, commendant senatoribus, 1, 87, 4. *In passivo, notione activa;* ἐντέταλμαι ταῦτα, hæc mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῶς ἐξαδυνατεῖν, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐντεῦθεν, illico, e vestigio, 3, 69, 10. *cf.* αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ἡ, 1) congressus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congressibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν δοῦναι ἑαυτὸν, copiam sui facere, 3, 15, 4, ἐντεύξεις ἐποιεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, destinavit audiendis eis qui secum colloqui voluissent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit senatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 1, 4. 9, 1, 3. *cf.* ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθεμαι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι, *Suidas in* Ἔνοχος *ex Polyb.* 12, 23, 2. *sed rectius libri Polybiani* ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομν. *Vide* ἐκτιθ.

Ἐντίκτειν δόξαν τινὶ, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκτειν τινὶ διότι *&c.* 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέροις λιθοβόλοις *bene Hero pro* εὐτονωτέροις, 8, 7, 2.

Ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conf.* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. 10, 7, 3. *et* ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν, 10, 7, 5. *contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτὸς; *ubi de Romanis agitur, est* ab oriente; *ubi de Pœnis,* ab occidente. *Conf.* ἐκτός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπεὶς, commotus, 10, 38, 3. ἐντράπητε καὶ πείσθητε τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐνετράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν, 22, 14, 5. εἰ μὲν ἐντρέποιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐνετρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti sunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαι τινὰ, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, respectum alicujus habere, 9, 36, 10. *sic* ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. pers.* οἷς πρότερον οὐ προσέσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέντες, 9, 31, 6. *Rursus cum accus. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην εὔνοιαν ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 33, 15, 3.

Ἐντροπὴ, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐνετύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et nude* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*scil.* τῇ βίβλῳ, qui in librum incidunt; *conf.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐνυάλιος, ὁ, 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναιξὶ, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικε, *vide* εἴκειν.

Ἐξ. *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de historico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἑκάστων, 4, 87, 12. δεόντως ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *scil.* quoad dictionem, comte et ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγηοχέναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγηόχει

τοὺς οἰκήτορας (ἐκ τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi consciscere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 52. *id est ex* 24, 12, 13. *citavit Ernestus, sed ibi* αὐτοὺς *intelligendum pro* ἑαυτοῖς, *ut recte interpretatus est Casaub.* ut educerent ipsi se e vivis.

Ἐξαγοράζειν, *i. q. simplex;* ἐξηγόρασε παρ᾽ αὐτῶν τὰ μονόξυλα πλοῖα πάντα, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγὴ, ἡ, 1) eductio *militum e castris, adversus hostem,* 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. ἐξαγωγὴ σίτου, exportatio frumenti, 28, 2, 2. σιτικὴ, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξαγωγὴ, 2, 39, 4. τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, componere controversias, 9, 33, 11.

Ἐξᾴδειν; ἐξᾆσαι τὸ κύκνειον, 31, 20, 1.

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. ἐντελῶς, prorsus nil posse, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod* ἀθυμεῖν.

Ἐξαίρειν, 1) tollere, exigere, excitare; τὰς χεῖρας, 3, 62, 8. 3, 84, 10. τοὺς κόρακας, 1, 22, 8. τὰς σαμβύκας, 8, 6, 11. 8, 7, 8. τὰς προβοσκίδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 46, 12. ἐξαιρόμενος κονιορτὸς, 3, 65, 4. ἐξαίροντες *legendum videtur, pro vulgato* ἐξαιροῦντες, 8, 9, 4. *Pari ratione* ἐξαιρομένης φλογὸς *correxi* 14, 5, 1. *pro* ἐξαιρουμένης, *quod ibi legebatur.*

2) movere castra, progredi cum exercitu; ἐξάραντες παντὶ τῷ στρατεύματι, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione transitiva, si vera lectio veterum codicum,* 3, 101, 6. ἐξῆρε τοὺς εὐζώνους, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum* ἐξῆγε *putavi, quod e recentissimis MStis adoptavit Casaub.*

3) ἐξηρμένοι, laudibus ferentes *interpretatur Ernestus,* 4, 4, 5. *nempe Casaubonum secutus, qui illa verba,* τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, *sic vertit,* Dorimacho omnibus modis deditus; *nos,* qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *sed fortasse* ἐξηρημένων *legendum.*

Ἐξαιρεῖν, πόλιν κατὰ κράτος, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. ἐξαιρεῖν τὰς ὄψεις, oculos eripere; ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν, 12, 7, 3. ἐξαιροῦντες τοὺς ἄνδρας σὺν τοῖς ὅπλοις 8, 9, 4. ἐξαίροντες *scribe,* in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3. 23, 14, 5. τινὰ τοῦ πολέμου, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. ἐξαιρεῖσθαι τὸ φιλότιμον ἐν ταῖς μάχαις τῶν ἀντιταττομένων, ardorem pugnandi adimere hostibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξηρημένων τὸν ἄνδρα *fortasse scribendum* 4, 4, 5. *pro* ἐξηρμένων. *Conf.* ἐξαίρειν.

Ἐξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inusitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντὴ, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρότος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in passivo,* ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. *In medio;* εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, sibi petentes possessionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα εὔνοια σφίσι παρ᾽ αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φήμη, 5, 78, 4. ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obsecuturus erat

amicorum consilio, 17, 10, 7. *sed τοῖς φίλοις est ex Scalig. et Casaub. ingenio; τοὺς φίλους perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, discutere et dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, subtiliter et enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorsus delere, 30, 18, 4.—" *Similiter* γένος ἐξαλείφειν *dixit Joseph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *et neutraliter,* differre; *tum* (*sicut* διαφέρειν) differre in meliorem partem, præstare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἐκείνου, nonnihil hoc præstat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil singulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diversitas sermonis, 3, 58, 8. θαυμαστὸν αὐτῷ φανῆναι καὶ τελέως ἐξηλλαγμένον, prorsus singulare, prorsus a re præsente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diversus, *cum significatione* præstantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποταττομένων, 6, 7, 7. ἔξαλλοι περὶ τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquisitior usus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, singulariter, exquisito studio, 32, 25, 7.—" magnifice. *Suidas,* κατ' ὑπεροχὴν, *ubi hunc locum laudat. Adde Hesych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, supra superficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεται τὸ ζῶον, 34, 3, 3. ἔξαλος πληγὴ, *in prœlio navali,* 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἑξάμηνος; ἑξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ semestres, 21, 3, 11. *cf.* ἔκμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) surrectio; προσεξερείδεσθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad surgendum, 3, 55, 4. 2) eversio, expulsio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in servitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμὸς, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινὶ, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανέψιος; οἱ ἐξανέψιοι, filii consobrinorum, 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξαναστῆσαι ἄρδην τοὺς Καρχηδονίους, prorsus ejicere sedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. *ubi opponitur* μεταναστῆσαι, sedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui sedibus suis relictis movent in alios fines, 2, 19, 1.

ἐξαναστῆναι, *scil.* ἐκ τῆς ἐνέδρας, surgere, cooriri ex insidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 *sq.* 10, 31, 4. ἐξαναστάντες, surgentes *e compotatione,* 8, 29, 4. ἐξαναστάντες Μακεδόνες, excitati e somno et exciti ad prodeundum, surgentes et prodeuntes, 15, 31, 2. ὄρος ἐξανεστηκὸς ἐκ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad insignem altitudinem adsurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἑξαπέλεκυς ἡγεμὼν, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. *et de prætore urbano,* 33, 1, 5. *et nude,* ἑξαπέλεκυς, 3, 40, 11. 3, 56, 6. *Sic pro* τῶν πελεκυφόρων, 2, 23, 5. *corrigendum* ἑξαπελέκεων. ἡ ἑξαπέλεκυς ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπιναῖος, subitus, improvisus; ἐξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ τῆς ἐφόδου γενομένης, 26, 6, 1. *ubi nescio, sit-ne* ἐξαπιναίας *corrigendum, an fœminini formam in adjectivo* ἐξαπιναῖος *masculino similem formarit Polybius, an denique* (*quod verisimillimum mihi videtur*) ἐξαπιναίου *adverbialiter accipiendum sit, tamquam idem valens ac* ἐξαπίνης *vel* ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξηπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant consilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1.

et nude ἐξηπόρησαν, nesciebant quo se verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαποροῦντες 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere *legatos ad aliquem*, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 1. 5, 103, 3. 21, 14, 9. *Sic in Passiv.* διακούσαντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποσταλῆναι πρεσβευτὰς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (*scil. ab utraque parte in locum aliquem definitum) qui de rerum summa agerent*, 21, 13, 2. *ubi restitutam in contextum utique velim Ursini illam emendationem* βούλεσθαι *pro* βουλεύεσθαι *quod ex MStis revocavi. Nam, quod in versione Latina posui,* cogitare Antiochum de mittendis legatis, *id in Græco postulabat* ἐξαποστεῖλαι *in activo: quare, cum in passivum* ἐξαποσταλῆναι *consentiant libri, qui duo verba* βούλεσθαι *et* βουλεύεσθαι *passim inter se permutant, intelligi par erat, hoc loco pariter alterum alterius locum invasisse. In bello,* ἐξαποστέλλειν *est* mittere, emittere adversus hostem, *ut* 4, 11, 6. *et sæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκείαν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν, domum dimisit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχίδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimisit, remisit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναποκρίτους ἐξαποστέλλειν, sine responso remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro simplici verbo* ἀπέστειλε, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλε *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortasse fuerat recipienda. Rursus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimisit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολή, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν ἐξαποστολὴν, 1, 41, 3. 2) dimissio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmissio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 *et* 4. 3) missio, emissio, transmissio *rei cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 *et* 13. *subsidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς οὐραγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1.—"*Vide Wesseling. ad Diod. T. II. p.* 562." *Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπέρ τινος, enumerare, recensere, 1, 13, 6. *In præt. pass. notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρκεῖν. ἐξαρκεῖ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. *Fortasse ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod est apud Suidam in* Ἐξήρκει. *Passiv.* οὐκ ἐξηρκεῖτο φυγαδεύων τοὺς πολίτας, non contentus erat, non satis habuit, in exsilium ejecisse cives, 13, 6, 6. *ubi* φυγαδεύων *est ex Casauboni emend. et* φυγαδεύειν *habent codices, quod servari fortasse poterat debueratque: sic certe et simplex verbum* ἀρκοῦμαι *cum infin. construitur,* 1, 20, 1. *et constructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam significare pariter potest* non sufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ φῦναι παρὰ σφίσιν, quem natum apud se negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum esse quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέφθειρε τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7, 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare

recusaverant; *sed rectius fuerit,* qui negaverant se habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾶν, suspendere; τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξηρτακότες, 18, 1, 4. ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολὴ, ex una spe pendet, 8, 31, 4. πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (*i. q.* καταρτίζειν,) parare *classem,* instruere *navem, classem,* 1, 36, 5 *et* 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6) 14, 1, 2. ναῦς πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμέναι, 14, 10, 9. ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν, 10, 12, 1. *Sed et nude,* ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, *i. q.* εὖ ἐξηρτυμένη, navis remigio bene instructa, 1, 25, 3. *Sic* πυνθανόμενος τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, urbem commeatibus et reliquis adparatibus bene instructam, 3, 18, 8. ταύτας ἐξήρτυε τὰς παρασκευὰς, hæc ad bellum præsidia comparabat, 5, 92, 1. ἐξηρτυμένοι παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν, classem ad pugnam navalem paratam habentes, instruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξασκεῖν; πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας, omnia satis exercitata et parata ad belli usum, 10, 20, 8.

Ἐξαυτῆς; *interdum sic una voce edidi, ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, 2. *alias divisis vocibus,* ἐξ αὐτῆς, (*scil.* ὥρας) *ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. *&c.* statim, illico, continuo.

Ἐξαφιέναι; τοὺς γεροσφομάχους ἐξαφιείς, 10, 39, 1. *Sic* ἐξαφῆκε τῶν γεροσφομάχων τινὰς *ex codice Parisino, in quo probæ multæ lectiones conservatæ sunt, recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi* ἀφῆκε *habent alii libri; quod in* ἐφῆκε *mutavit Casaub.*

Ἐξεγείρειν; ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. ἐξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην, 4, 47, 3.

Ἐξέγερσις, ἡ; πηνίκα ποιητέον τὰς ἐξεγέρσεις, qua hora mane excitandus sit miles, 9, 15, 4.

Ἐξεῖναι. περὶ τούτου σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας κατανοεῖν, ὅταν &c. 1, 64, 2. *sic* 1, 2, 8. περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μνησικακεῖν, 9, 34, 5. ἐξόν γε, *quod erat* 9, 38, 5. *in* ἀξιόν γε *mutavi.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad pastum, 12, 4, 10.

Ἐξελαύνειν; κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον, spiculum in tenuitatem eductum, cuspis valde acuta, 6, 22, 4. τετράποδος λείας ἀναρίθμητον ἐξελασάμενος πλῆθος, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *spem;* ταύτην τὴν ἐλπίδα, 9, 5, 6. 14, 9, 8. πάσας ἐλπίδας, 1, 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. τὰς τελευταίας ἐλπίδας, tentare ultimas vires, 2, 34, 2. μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν, ne fortunam nimis experiri vellent, 21, 11, 4.

Passive, ἐξελέγχεσθαι *dicuntur,* qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti,* nudant animum, et se ipsos arguunt, accusant et reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna subducitur, *quod et Latinis* evolvi *dicitur,* νῆες ἐξελίξασαι παρὰ τὴν γῆν, quæ littus legendo subducuntur, 1, 28, 12. *Et active,* ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, *nempe* τὴν ναῦν, 1, 51, 11. *Item,* de militibus qui ex acie subducuntur; *vide* προσεξελίττειν.

Ἐξεπερείδειν, sublicis fulcire; πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξεπήρειστται, *sic ed.* 1. *cum tribus e nostris codd.* 16, 11, 5. *quod nos ex* ἐξυπήρειστται *leviter corruptum suspicati eramus.*

Ἐξεραίνειν, (*i. q.* ἐξερᾶν) educere, eximere, extrahere, 8, 8, 3. *pro quo est* ἀφιέναι 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate disserere de re aliqua, 3, 26, 5. συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι, assidue aliquid in ore ferre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria;* πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν, sollerter exsequi propositum, exsequendo proposito intentum esse, 5, 26, 6. ἐξειργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. δόξας ἐξειργᾶσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολάς, qui credebatur auctor fuisse calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους, 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; ὁ τελευταῖος τρόπος τυχὼν τῆς ἐξεργασίας δι' ἡμῶν, postrema ratio (*signa dandi per ignes*) a nobis correcta et perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προτεθέντος, efficax in agendo, idoneus et acris ad perficienda instituta, 15, 37, 1.

Ἐξερείδειν, infra connitendo fulcire et sustinere sublicis; ταῖς ἀντηρίσι, 8, 6, 6. ἐξερείδεσθαι, de muris per cuniculos suffossis, et sublicis suffultis, ne ruant, 16, 11, 5. *Vide supra in* ἐξεπερείδειν.

Ἐξέρεισις, ἡ; αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξερείσεις, *scil. scuti;* cum scutum humo insistit et miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξερευνᾷν; τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξερευνῆσαι καὶ κατοπτεῦσαι, *sic correxi* 14, 1, 13. *pro* ἐξερευνῆσθαι *quod ibi legebatur.*

Ἐξεριθεύεσθαι τοὺς νέους, sibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores sibi comparare, 10, 25, 9.

Ἐξερμηνευόμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέρχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέρχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, et inquirendo cognoscere; *cum accus. rei;* ἐξητάκει τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξητακὼς τιναγώδεις ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognovisset, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταζε, 8, 19, 2. *Cum accus. pers.* τὸν Μοιραγένη φιλοτίμως ἐξετάσαι, πᾶσαν προτιθέντα (*vel* προστιθέντα) βάσανον, quæstionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. pers. et accus. rei;* ἐξητάκει τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰδότων, 10, 8, 1.

Pro ἐξέταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. *mendose codd. nonnulli* ἐξέταζεν *habent, et unus* ἐξήταζεν. *Sic* 2, 28, 7. *mendose libri nostri omnes* ἐξέταζον *dabant, quod Casaubonus cum Suida in* ἐξήταζον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξέταξαν. *Ubi vulgatam inde a Casaub. lectionem spectans Ernestus:* " ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitiosa sit lectio, scribendumque* ἐξέταττον, *sc.* ἑαυτούς, *vel* ἐξετάττοντο. *Mox synonymum de aliis militibus est* κατέστησαν. *Scio,* ἐξετάζεσθαι *dici pro* conspici, *&c.*"

Ἐξευκρινεῖν τὰς διαφοράς, diligenter explicare, 35, 2, 6.

Ἐξευρίσκειν πᾶν γένος ἐνέδρας, ἀντενέδρας *&c.* 7, 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. ἐξηγεῖσθαι πρός τινα πάντα τὰ πραττόμενα, renunciare, aperire alicui, deferre ad aliquem, 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι περί τινος, exponere, explicare aliquid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3, 9. *et sæpe alias.* ἀνωφελῆ πεποίηνται τὴν ἐξήγησιν, 1, 64, 4. ἡ ὑπὲρ τῶν προγεγονότων ἐξήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐξήγησις τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας, explicatio formæ reipubl. Rom.

1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δι' αὑτῆς δύναται θεωρεῖσθαι, 3, 9, 2.

'Εξηλλαγμένος; *vide* ἐξαλλάττειν.

'Εξημεροῦν τὸ ἀτέραμνον τῆς ψυχῆς, mansuefacere, 4, 21, 4.

'Εξήρης, ἡ, 1, 26, 11. 16, 7, 1.

'Εξηρικὸς; ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα *docuit Polybius; Fr. hist.* 35.

'Εξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἐξῆς βίβλος, hic liber et proxime sequens, 1, 3, 8. ἐξῆς τούτοις, proxime post hos, *de situ regionum et sedibus populorum*, 2, 17, 4. post hos *ducebantur*, 15, 33, 7. τούτοις ἐξῆς φησὶν, post hæc dicit, 2, 62, 1. *Cum genit.* ἐξῆς τούτων, post hos, *rursus de sedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἐξῆς τούτοις *dixerat. Sic, de tempore*, ἐξῆς δὲ τούτου τἀκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς ἀεὶ τὸν ἐξῆς λόγον, adjecta ubivis consequente, consentanea disputatione, *en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 15, 13. τὰ ἐξῆς πράγματα, 1, 52. *sunt* res quæ eventus ratio postulat, *v. c. scribere novos exercitus, novas instruere classes, ubi infeliciter res gesta est." Ern.* εἴχοντο τῶν ἐξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἐξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

'Εξηχεῖν, τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. *ex conject. Ursini.*

'Εξιδιάζεσθαί τι, aliquid sibi ut proprium vindicare, sibi soli reservare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem sibi, unice sibi devincire et obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

'Εξιέναι, *ab* ἔξειμι, exire; οὐκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι αὐτοὺς, 4, 51, 8.

'Εξιέναι, *ab* ἐξίημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ ποταμὸς, (*scil.* ἑαυτὸν, *vel* τὰ ῥεῖθρα, *sicut* ἐκβάλλειν) in mare se exonerat, 3, 37, 8. 10, 48, 1.

'Εξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

'Εξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὴν ὀργήν τινος, 1, 68, 4.

"Εξιππος; ἔξιππα, *scil.* ἅρματα, currus sex equis tracti, 31, 3, 11.

"Εξις, ἡ, habitus, usus; ἡ τῶν πληρωμάτων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi usum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, usum belli, 21, 7, 3. ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, *ibid.*

'Εξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν παράταξιν, 18, 15, 2. ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

'Εξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de statu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.

In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de statu mentis dejectus est, 15, 29, 7. *Fr. gr.* 52. ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. *Et in præt.* ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de statu mentis deturbatus, 32, 25, 8.

ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

'Εξοδεύειν, in expeditionem exire, proficisci, *sive* cum pedestri exercitu, *ut* 5, 95, 6. *et* ἐξοδεύειν πανδημεὶ εἰς τὴν πολεμίαν, 4, 54, 1. *sive* navibus, *ut* 5, 94, 7.—" ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον *dixit Joseph.* 17, 8, 3." *Ern.*

'Εξοδία, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

'Εξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

"Εξοδος, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικεῖαι, exitus

mulierum cum pompa diebus festis ad sacra euntium, 32, 12, 3 *sq. et vs.* 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excursio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excursionem facere, expeditionem suscipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 *sq.* τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5.

2) expensa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, sumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδεῖν, intumescere, nimis se efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομεῖν, τὸν κρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκέλλειν, *tropice*, εἰς τρυφὴν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. *et absolute*, ad prava consilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio significatu conf.* ἐποκέλλειν.

Ἐξομιλεῖν τινα, sermonibus aliquem capere et sibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομιοῦν τι τινὶ, simile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν *&c.* adeo similis ei erat quoad vocem *&c.* 4, 4, 6.

Ἐξοπλισία, ἡ, exercitatio in armis, decursio militaris, 10, 22, 1 *et* 4. 11, 9, 4 *et* 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in castris hostium*, nulla pars præsidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξόριστον καταστῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζειν, sacramento adigere, 3, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, sacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμᾶν, proficisci *cum exercitu*; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ πᾶν στράτευμα ἔχων εὔζωνον, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti sunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος, quum ampla potestas in hoc genere ei data esset, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his*: τὰς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως, potentiam, facultatem et licentiam, quam dant res secundæ, impune quidvis faciendi, non ferre sicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5. *ait*, χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρεπιδημίαν ἐξουσίᾳ ἀναίδην *sive* ἀνέδην, impudenter, *aut* effuse, usus est potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rursus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia sibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνέδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phrasi*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ἵππαρχον, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non est* potestas in milites, *quod Græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *sed* militaris jactatio potestatis, cum quis veluti gloriosus et rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus est, inflatur potestate sibi tradita, cristas tollit, et magnos sibi spiritus sumit. *Confer vocem sq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, insolenter, cum quis majorem sibi sumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifestus, in oculos omnium incidens; ἐξοφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξυγιάζειν, persanare, 3, 88, 2.

Ἐξυμνεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξυπερείδειν; *vide supra in* ἐξεπερείδειν.

Ἐξυφαίνειν, detexere; βίβλοι τετταράκοντα καθαπερανεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, 3, 32, 2. τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε, reliquam consilii partem persecutus est, 17, 10, 3.

Ἔξω. ἔξω τοῦ δεινοῦ, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma post* ἀσφαλείας, *et reponendum post* παρεβοήθουν. (*Sic* ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8.) ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν, 1, 15, 3. 30, 4, 5. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, *nempe* τοῦ λιμένος, 1, 50, 2. ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *ubi mendum latere in verbo* ἔλαθον *videtur, et* ἤλαυνον *suspicatus sum.* τὰ τοῦ Φιλίππου ἔξω τελέως ἐστὶ, 5, 28, 4.

Ἐξωθεῖν, *in acie est* protrudere, propellere, de statione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι, 1, 33, 5. ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων, 2, 69, 9. ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Πάδον πεδίων, 2, 35, 4. ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς, impellebatur aries, 9, 41, 4. ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores, 15, 31, 12. ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulsi a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab insanis propulsa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingunt. *Sed legendum pro* ἐξεώθησαν, ἐξεσώθησαν, *ut Wesseling. dudum monuit. Et sic habuit Livius." Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus*, 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Ernestus, locum, ubi hæc dictio apud scriptorem nostrum legitur, indicare oblitus est, nec nos in schedis nostris adnotavimus, neque nunc memoriam subit tale quid apud Polybium ullibi legisse.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν, in scenam producere, in conspectum proferre, 11, 6, 8. *conf.* ἀναβιβ.—" *Vide Clavem Cicer. in* Exostra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; ἐξαποστέλλειν πρεσβείαν πολεμεῖν (*an* πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσαν, 6, 13, 6. *Conf.* ἀνεπάγγελτος.

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accus.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promissum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλείπειν, in præsens omittere, sed promittere in posterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promissa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum, 1, 72, 6. 2) imperatum, jussum, postulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille postulasset, 9, 38, 2. 3) " ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν de renunciatione legationis, *Rapport; nisi* ἀπαγγελίαν *legendum. Exc. Leg. 51." Ern.—Nempe* 24, 10, 8. *ubi* ἀπαγγελίαν *cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, *et nude* ἐπάγειν, in hostem contendere, impressionem facere, *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 2, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν

ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, *sc.* ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Prusiam, 4, 50, 1. τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *si vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Ernesto, sed intelligendum* τῇ Σπάρτῃ *vel* ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπανάγοντες *edidi.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐνέδραν, in insidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν, 7, 14, 4.

Ἐπαγωγὴ, ἡ, adductio exercitus in hostem, progressio in hostem, impressio in hostem facta; αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγὴ, commissio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q.* τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, 11, 23, 2.)

" ἐπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum* ἀπαγωγὴ, *et præcedit* ἀπαγαγεῖν." *Ern. Sic nos correximus; vide* 5, 27, 5.

Ἐπαινετὸς, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, ὑπὲρ τῆς ἱστορίας, 1, 1, 1. ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις, spiritus sibi sumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude* ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 1, 29, 4. ἐπαρθέντες τῇ τῶν πελταστῶν ἐφεδρείᾳ, confidentiores facti, 5, 23, 4. ταῖς ἐλπίσι, 2, 45, 2. 11, 28, 1. ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ, 10, 41, 1.

ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur* καθελέσθαι *ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) sequi præcepta alicujus, obsequi alicui, 7, 14, 3. 2) τοῖς φεύγουσιν, persequi hostem fugientem, 18, 10, 3. 3) μέμψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα, 30, 9, 10. (*ut alias* συνεξακολουθεῖ.)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias est* ὑπακούειν.)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, stimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2.—" *ductum e re palæstrica, in qua* unguntur *pugnaturi; vide Wesseling. Obs. p.* 48. *et ad Diodor. T. II. p.* 138." *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; βραχεῖαι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9.—" cum phalanx phalangi succedit presse; *non* geminata phalanx *ut vertit Casaub." Ern.—Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram presse sequitur. *Et videtur l. c.* ἐπαλλ. φαλ. *idem esse ac* διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. τριφαλαγγία ἐπάλληλος, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *sunt* ordines, manipuli deinceps positi, quorum alii aliis presse succedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac* τάξεις *vel* σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλαις ἱστάμεναι, 1, 33, 9. *ubi sua auctoritate Casaubonus* ἐπ' ἀλλήλαις *in* ἐπαλλήλους *mutavit.*

Ἔπαλξις; αἱ ἐπάλξεις, pinnæ, lorica muri, 8, 6, 1 *et* 8 *sq.* τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars superior* εἰς ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρός τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere ex-

sules, *si vera est nostra conjectura*, 2, 34, 9. *captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaserant, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox passiv. et vide supra in* ἀνάγειν.) *Sic* ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magistratum, 13, 8, 6. *Sed* τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, ad se traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγων, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, *in passivo*; 1) adduci *ad imperatorem*, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in activo.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hostem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 *et* 12.

ἐπανάγεσθαι, *in medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *ubi nil opus videtur* ἐπαγόμενοι *corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (*i. q. simplex;*) ἐπαναγκαζόμενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντες, ipsa necessitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγινώσκειν, perlegere; ἐπανέγνω, 33, 21, 10. (διαναγνῶναι *dixerat ibid. vs.* 9.)

Ἐπαναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἐπανείλοντο, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἐπανελέσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἐπανελ. 21, 9, 10. ἐπανέλοιντο, 3, 15, 7. ἐπανελόμενος, 5, 34, 1. ἐπανέληται, 5, 55, 5. ἐπανείλατο φαρμάκῳ *dant vetustiores codices in Aor. primo verbi* ἐπανέλω, *pro* ἐπανείλετο, 8, 14, 1. ἐπανείλετο *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoso* ἐπανεῖλε. *Pari errore cod. Aug.* ἐπανέλῃ *dederat pro* ἐπανέληται, 5, 55, 7. Συρακούσας ἐπανελέσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adversus vos movit, suscepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἐπανaίρεσις, ἡ, cædes, sublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἐπαναιρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, funditus deleta est regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπαναπλεῖν, cum classe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανατείνεσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et nude*, minari; ἃ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν, 15, 29, 14. *conf.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπανενεχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *ubi alii* ἐπαναχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; vicissim* κατασκόπων ἐπανενεχθέντων *dabant codices nostri*, 15, 29, 6. *ubi* ἐπαναχθέντων *requirebatur, quod ex conject. edidit Casaub.*

Pacis conditiones, concessæ hostibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, sc. ut senatui populoque sanciendæ proponantur;* ἐπανενεχθεισῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari sententia legati Ætolorum dicunt*, ἐπανοίσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos se ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata essent, 21, 2, 14. (*Conf.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, caussa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήκειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανιστάναι; 1) ἐπαναστῆναι, post alium surgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rursusque ibid. vers.* 4. *ubi* ἐφ' ὃν *idem sonare videtur ac* ἐφ' ᾧ, post quem, *quemadmodum et* 1, 80, 1. *ex veterum codicum*

consensu teneri fortasse debuerat ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, post quem Autaritas verba faciens; *nisi utroque loco malis* ἐφ' οἷς, *sicut est* 27, 6, 13. ἐφ' οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπαναστάς. (*conf. infra, in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπαναστῆναι τινὶ, insurgere contra aliquem, opponere se alicui, 2, 53, 2. *Sic in med.* ἐπανίστασθαι, insurgere, rebellare; *absol.* 26, 8, 5. *et* ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, stuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανοιστέον; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum et jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæstus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conf.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo est* emendatio, *sed omnino* recta vitæ institutio, instructio hominis ad vitam recte instituendam, 1, 35, 1. χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, utilitatis causa lectorum discendi cupidorum, 3, 7, 4. *Sic,* τοῖς ἐπιγενομένοις κάλλιστον ἐξέθηκε ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex Casauboni emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπαπορεῖν πρός τινα, πότερον &c. quærere ex aliquo, 6, 3, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπαπορήσειε, εἰ *&c.* merito quærat, dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπαπορηθέντα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere post alium, insuper submittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, successorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percussores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, subsidium, copiæ, *cujuslibet generis;* ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum subvectio *intelligenda.* αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, sociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam et militum supplementa *referri potest.*

ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας *correxi* 5, 6, 2. *cum mendose* ἐπαρχίας *darent libri; sed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρκείας, *quod a Casaub. erat invectum, suum Polybio restitui,* σιταρχίας, *quod in* ἐπαρχίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hist.* 3.

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, succurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus est, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. τοῖς προσηγγελμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχνούμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.

Ἐπάρχειν, dominum esse regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 *et* 12. 22, 17, 10. 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχοις, quod est 11, 27, 2. *utique* ἱππάρχοις *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, stabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείᾳ, in hostium castris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χώματος, *Spicil. ex lib.* 39. *num.*

3. (*nempe i. q.* αὐλίζεσθαι, *quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6.—"*Casaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c." *Ern.*

Ἐπαφιέναι, emittere adversus, immittere alicui; τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς προνομὰς κατὰ τῆς χώρας, emisit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζώνους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθὴς, molestus, gravis, odiosus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, cum intolerabili superbia, insolentia, 15, 25, 5.

Ἐπείγειν; *vide* κατεπείγειν, *quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam* τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης *dabant vulgo omnes, pro* ἐπιγενομένης, 2, 55, 4.

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo constructa*, 13, 7. 8. *Eadem in* ἔπειτα *mutanda videtur*, 1, 47, 2.

Ἐπεῖδειν, *vide* ἐπιδεῖν.

(Ἐπεικῆ *vel* ἐπ' εἰκῆ μένων *legendum suspicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *pro* ἐπικειμένων *quod mendose habent MSti.*)

Ἐπεῖναι; 1) inesse, adesse; χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3, 2) præter alios, insuper adesse; ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, 2, 24, 14. 3) post esse; *sic quidem codex Urb. sed solus ille,* τοῖς ἐπεσομένοις, 8, 23, 10. *pro* τοῖς ἐσομένοις. *At quam frequens est vox* οἱ ἐπιγενόμενοι, *tam insolens illa* οἱ ἐπεσόμενοι.

Ἐπεισάγειν, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf.* παρεισάγειν.

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adsciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5.—" lusus fortunæ, *pro* ἐπίσον διὰ τῆς τύχης, *rectissime Casaub. expressit in versione, quod præclare illustrat Cl. Reiskius.*" *Ern.—cf.* ἐπεισάγειν.

Ἐπεισπίπτειν εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεκδιδάσκειν, ὁ ἐπεκδιδάσκων λόγος, (*idem qui* ἐπιμετρῶν) in quo historicus usum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζειν; ἐπελπίζοντες ἀεὶ, *cod. Flor. pro simpl.* ἐλπίζοντες, 4, 35, 6.

Ἐπεμβαίνειν τινὶ, insultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf.* συνεπεμβαίνειν.

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad persequendum hostem, 2, 34, 12.

Ἐπεξιέναι, egredi adversus hostes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2.

(Ἐπερείσασθαι τὴν ὀργὴν *temere et invitis MStis editum erat inde a Casaub.* 15, 32, 6. *pro* ἀπερεισ.)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire senatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, supervenire, venire post aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης, cum advenit, cum adest dicta dies, 6, 19, 6.

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, sequi agminis vestigia, 3, 53, 10.

Ἐπέτειος; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτειά ἐστι, magistratus *apud Romanos* annui sunt, 6, 46, 4. οἱ ἐπέτειοι καρποὶ, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἐπέχειν, 1) inhibere, *et* inhibere se, tacere. οὐδὲν ἐπέχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, postquam per breve tempus se continuit, brevi tempore intermisso, 2, 36, 4. *Sic* ἐπεῖχε, 5, 41, 5. *est* aliquan-

tisper se continuit, exspectavit; *non, ut Casaubonus vertit,* omnia observabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπέσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαῦτα διαλεχθεὶς ἐπέσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπέχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones,* versus meridiem sitæ sunt, 3, 37, 6. τὸν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπέχοντες, primam suam stationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum etesiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (*i. q.* στάσιν ἐχόντων, *ibid. vs.* 3.) εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπέχοντος, (*nam sic omnino legendum, pro vulgato* ἀπέχοντος) quandoquidem miles unusquisque spatium occupat sex pedum, 12, 19, 7.

3) intentum esse; *cum dat.* ἐπεῖχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias est* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐπέχεσθαι; ἐπείχετο (*vel ex scriptura cod. Bav.* ἐπίσχετο) ἡ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienses continuit se, non nimis promtum se illis ostendit, nec certi quidquam eis respondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17.

Ἔπηλυς, ὁ; ἐπήλυδες στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπὶ *præpositio; perperam subinde pro* ἔτι *posita a librariis; vide infra in* ἔτι.

1) *cum genitivo constructa præpos.* ἐπὶ, *significat*

1) in, *de tempore et de occasione quo aliquid fit, et simil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præsentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in senectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν δειχθήσεται, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνιδεῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. mox num.* 3.) ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84, 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *et pro* ἵνα δὲ συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, *legendum* ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, *præsertim cum et alias sæpe* ὑπ' *et* ἐπ' *perperam inter se commutata videamus. cf.* 1, 36, 3.

2) in, *de loco, et statu quocumque, sive corporis sive animi;* ἐπὶ τῆς γῆς, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur* κατὰ θάλατταν, *ibid. vs.* 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων μένειν, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ἔμεινε ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐφ' οὗ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39, 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θρᾴκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θρᾴκης, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ηὐλίσθη παρεμβολῆς, 5, 86, 1. (*conf. supra in* ἔπαυλις.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum statu, *pro quo alias* ἐν τούτοις *dicit.* ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perseveravit, 3, 9, 7. ἐφ' ὧν ὁρμῶν αὐτὸς ἦν, *ibid. et* 2, 50, 10. ὑπάρχειν ἐπὶ γνώμης τινὸς, in aliqua esse sententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 13, 10. οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, 1, 20, 1. ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι, in magistratu militari constitutum esse, præfecturam aliquam gerere, 2, 67,

5. (*conf. infra, num.* 6.) *Pro* ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, 10, 21, 5. *quod est* in utroque cornu, *scribendum puto* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ut dixi supra in* ἑκάτερος.

3) in re *quacumque;* ἐπὶ γὰρ τῶν ἑλκῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροπικῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείνοις συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, 2, 4, 3. (*Quo et referri potest illud,* 3, 63, 2. *quod supra num.* 1. *posuimus.*) *Eodem pertinet* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam levem caussam, 4, 24, 7. *si vera ea lectio, quam præferunt probatissimi libri, pro vulgato* μικραῖς αἰτίαις. (*conf. tamen* 4, 76, 5.) συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo est alias* ἐν τοῖς ὅπλοις, *ut* 9, 6, 6. *et* 11, 27, 2. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *quæ si vera scriptura, nec* ὑφ' ἑκατέρων *legendum, idem fere sonabit ac* ἐν ἑκατέροις. (*Usum istum præpositionis* ἐπὶ *spectans Casaubonus,* 3, 7, 7. ἐπὶ παντὸς, *id est,* in omni re, *ex conject. ediderat, pro* ἔτι παντὸς, *quod erat in superioribus editt. pro quo tamen ex MStis* ἐστὶ *fuit restituendum.*)

4) ad, apud, juxta *locum;* ἐφ' ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντες, ad quas urbes quum castra posuissent, 1, 73, 6. (*quod est alias* πρὸς τῇ πόλει, *et* ἐπὶ τῇ πόλει.) αἱ ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεις, urbes ad Hellespontum sitæ, 18, 27, 8. *sic probati codices* 5, 111, 7. *ubi vulgo* ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, *non minus recte.* ἐπὶ τῆς θαλάττης ἔστησαν, ad mare stabant, 1, 44, 4. τοὺς ὅρκους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων, 4, 77, 1. ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, 16, 31, 7. *De illo usu, quo significat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum,* versus *locum;* ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας, 2, 11, 6. ἐπὶ τῆς Κερκύρας, 2, 11, 2. 2, 9, 9. τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε, domum dimisit, 2, 54, 14. προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας, *scil.* ὁδὸν, progressus est via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *Adde* 1, 55, 10. 4, 16, 8. 9, 17, 1. 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua constructione amat hæc præpositio ante se positam particulam* ὡς; *ut* ὡς ἐπ' οἴκου, 4, 16, 9. ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης, 1, 36, 10. (*pro quo est* ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην, 1, 29, 2.) ὡς ἐπὶ Σικελίας 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *sq.* 4, 24, 9. (*ubi alii* ὡς ἐπὶ Κορίνθου, *alii* Κόρινθον.) 5, 59, 1. *&c.*

6) super, *nempe ubi agitur de eo qui* constitutus *est* super re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *est.* οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, et aliis huic similibus, intelligitur participium* τεταγμένος, *quod expressum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut* καθεσταμένος, (*qua ratione habes* Φάϋλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας, 5, 72, 8.) *aut* ὄντες, *ut* ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας, 20, 11, 6. ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude* ἐφ' ὧν Δημήτριος, *scil.* ἐπισταμένος ἦν, 2, 65, 4. ἡγεμόνα ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄννωνα, 3, 35, 4. *et nude,* ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον, 5, 71, 11. *Sic* Λεόντιος ἀπελέλειπτο ἐπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *sed et simpliciter,* qui erant in republica.

7) sub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel administrante res quædam gesta est. *Scilicet quemadmodum v. c.* ἐπ'

Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου *Græce dicunt, pro* sub rege Alexandro, sub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *sic* ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένη εἰρήνη, 4, 27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *est* pax per Antalcidam, sub Antalcida, *id est,* legato et administrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore et res administrante Lutatio, Asdrubale. *Cf.* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet,* ἐπὶ τούτου, coram hoc, *vel si mavis,* apud hunc, *disceptari et judicari res dicitur; ut,* λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδοκῶ διακριθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias et* ἐν *cum dativo casu usurpatum supra vidimus in* ἐν, *num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpositio, adverbialem vim eis addit; velut* ἐπὶ κεφαλαίου, generatim, summatim, 1, 65, 5. *Sic* ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. *est* re ipsa, *et verti poterit* serio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit distributiva,* bini, trini, quaterni; *vide* 1, 26, 13. *Sic* ἐπὶ δύο, 1, 22, 9. *est* bini, *ubi indeclinabile* δύο *in genitivo intelligendum, pro* δυοῖν.

9) ἐπὶ Μοχυρίνου *quid sit* 31, 26, 13. *non liquet;* ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. *in* ἀφ' ἑκατ. *mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, 4, 24, 7. *fortasse* ἀφ' *legendum.* (*cf. supra, num.* 3.) *De præpositionum* ἐπὶ *et* ὑπὸ *confusione dixi ad num.* 1. *et num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) ἐπὶ *præpositio, cum Dativo constructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accusativo constructa;* ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, *ex codicum scriptura,* in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες, ad hoc ipsum constituti, 1, 45, 11. ὥρμησαν ἐπὶ τῷ ζητεῖν, *quod ex MStis restitui debuerat,* 15, 32, 11. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι, ad præturam nominare, 38, 5, 7. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, quum omnibus fuisset in bonum, bono, *i. e.* quum bene consuluisset omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua et cum genit. constructam supra vidimus, num.* 4.) κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι, 1, 67, 13. καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα, ad Tunetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ, 3, 102, 10. *i. q.* περὶ τὸ Γερούνιον, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. κειμένης (τῆς Σελευκείας) ἐπὶ θαλάττῃ, ad mare, 5, 59, 4. ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, 5, 111, 7. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *si vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata sunt. *Huc porro refer illud* ἐφ' οἷς γινομένων λόγων πλειόνων, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. (*conf. supra, cum genit. sub num.* 7.) *Et* ἐπὶ κήρυκι ἢ (*vel* καὶ) γραμματεῖ, 3, 22, 8. *Sic et cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf. in* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, caussa; *de caussa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis caussa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, levissimis de caussis, 4, 76, 5.

conf. 4, 24, 7. *Et de caussa finali, sive consilio*; ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi caussa, bellandi consilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινὶ, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, 21, 9, 2. *Huc et referre possis illud, quod paulo ante posui,* ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, commemoratio honoris caussa, laudandi consilio, *et similia; sic* πολλὰ εἰπὼν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens in honorem, laudandi consilio, 27, 6, 13. *Eodem referre licebit dictiones similes huic,* μονομαχίας ἐπὶ τῷ πατρὶ ποιεῖν, ludos edere in patris honorem, 32, 14, 5.

4) post; ἐφ' οἷς, post quæ, 1, 80, 1. *&c. Conf. supra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.

5) *de* conditione. ἐπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι, his conditionibus, 3, 22, 4. 7, 4, 1. *&c.* ἐφ' ᾧ, hac conditione ut; *seq. indicativo;* 1, 59, 7. *et seq. infin.* 1, 16, 9. 1, 72, 5. 7, 4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν, dummodo vobis male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore,* in, per; ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις, in duo vel tres dies, 3, 51, 12. προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. *Sic rursus* 4, 70, 2. *codex Aug. et Paris. A. ubi alii* (*quemadmodum et* 3, 51, 12.) ἡμέρας *in accus. habent; qua de usitatiore constructione vide mox, in* ἐπὶ *cum accus. num.* 2. *Invenitur tamen eadem constructio cum dativo casu apud alios pariter scriptores, velut apud Plutarch. in Pericl. c.* 28. ἐφ' ἡμέραις δέκα.

7) *detrahere* de *summa;* προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κόλπου βάθος δισχιλίων σταδίων, deducantur, sumantur de his tribus millibus stadiis duo millia pro profunditate sinus; (*quemadmodum Gallice dicimus, prélever sur une somme,*) 34, 6, 7.

III) ἐπὶ *præpositio, cum accusativo constructa;*

1) ad *aliquid consequendum;* τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἥξειν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, *de tempore;* (*conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) προσβολὰς ἐνεργοὺς ποιησάμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσαναπαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 3. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πρώτας οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Nescio vero an et* post *nonnumquam significet, ut* ἐφ' ὃν *idem valeat ac* ἐφ' ᾧ, post quem. *Vide supra in* ἐπανιστάναι *num.* 1. *et in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de spatio;* ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ' ἑκατὸν στάδια, ad centum stadia, 4, 39, 4 *et* 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. *et similia alia.* ἐπὶ πολὺ, *et una voce* ἐπιπολὺ, multum, *cum de tempore, tum de spatio, et omnis generis quantitate, frequenter occurrit: sic et* ἐπὶ πλέον; *de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχὺ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. *et sæpe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accus. de Loco usurpatum, significat etiam* in loco, *in hujusmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, in hac parte, ab hac parte, *i. e.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. ἐπὶ

θάτερα, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. *&c.*

4) *in Tacticis;* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. *ubi* ἐπὶ μίαν ναῦν *est* aliam juxta aliam in fronte, una *serie.*

5) *Notemus insuper alios nonnullos varii generis usus; veluti,* διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *qui locus non solicitandus videtur; cum quo conferri potest ille,* συνεῖχε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν *vel* ἐφ' ἑαυτὸν, *pro* ἐφ' ἑαυτοῦ, 3, 101, 8. ἐφ' αὐτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, distribuit captivos per manipulos, 3, 85, 3. *sic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ' ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ' ἴσον, pariter, æquabiliter, 2, 30, 7. ἐφ' ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 30, 14, 8. *&c.* ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. *&c.* ἐπ' ἀσπίδα, ad sinistram; ἐπὶ δόρυ, ad dextram; *vide* ἀσπὶς *et* δόρυ.

5) *In illis dictionibus,* ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν, 3, 41, 2. ἐπὶ τὴν ἑωθινὴν, 3, 83, 7. ἐπὶ δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *si vera in his locis codicum scriptura, valebit* ἐπὶ sub, versus; *sed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propositiones et alias sæpe inter se permutantur. conf.* 1, 36, 3. 3, 50, 5. 8, 17, 9. *quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco supra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) *absol.* ἐπέβαινον, perrexerunt, ulterius progressi sunt, 1, 68, 8. 2) *varie constructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hostili invasione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendose, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe satis notum, quam frequenter terminationes* ας *et* αν *inter se permutatæ sint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *est* murum conscendere, 4, 71, 11, 9, 8, 12. *Cum dativo casu,* ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter est* invadere, hostiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώραν τινὸς ἐπιβαίνειν, in locum alicujus succedere, 4, 45, 3. 4, 71, 10.

In præter. ἐπιβεβηκέναι ἐπὶ τόπου, *est* insistere loco, 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgatissima notione,* injicere, imponere; ἐπιβάλλειν χοῦν, 3, 46, 6. τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινὶ, 3, 2, 8. 3, 5, 5. 18, 34, 8. *Et in medio;* τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ, sigilla sua scripto adponere, imponere, imprimere, 24, 4, 10. *Sed quod ibidem mox sequitur vs.* 15. ἐπεβάλλοντο τῇ σφραγῖδι, *in mendo cubare utique videtur.*

2) locare aliquem post alium; ἐπέβαλον τούτοις τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi idem valet ac* ἐπιτάττειν *et* ἐφιστάναι, *vs.* 12. *Conf.* 11, 22, 10.

3) *Neutraliter, vel intransitive;* succedere alteri, sequi alterum; τούτοις τὸ τῶν συμμάχων δεξιὸν ἐπιβάλλει κέρας, his succedit, 6, 39, 4. *i. q.* ἕπεται *et* ἀκολουθεῖ *ibid.* ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλλόντων καὶ ἑπομένων, 11, 23, 2.

4) succedere alteri in dicendo, verba facere post alterum, vices dicendi sibi sumere; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν ἔφη, quem excipiens Autaritus Gallus, inquit, 1, 80, 1. (*ubi* ἐφ' ὃν, *licet non satis plana sit dictionis aut constructionis ratio, restitui Polybio ex communi veterum co-*

dicum consensu debuerat, præsertim quoniam simillima ratione 28, 4, 4. *legitur,* ἐφ' ὃν Γάϊος πάλιν ἐπαναστάς; *conf. supra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.) *Rursus,* γενομένης παρὰ τὴν συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβευτὴς πολλούς τινας διετίθετο λόγους, sermonem excipiens, subjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, suum sermonem adjiciens, 23, 1, 8.

5) *Quemadmodum Latine* succedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, sic et Græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *absolute positum,* progredi, proficisci, succedere, *scil.* in hostem, *significare videtur. Sic sane perspicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *est,* ipse Locros profectus, *aut certe,* cum Locros venisset. *Et amat hoc verbum Polybius ista notione, varia ratione constructum; veluti cum dativo;* τεταρταῖος ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles est adsecutus, ad colles accessit, pervenit, 5, 18, 3. *et sic rursus ibid. vs.* 10. *et* 18, 2, 5. *ubi pro* ὑπερβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν, *restituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *præpositione;* τῆς πρωτοπορείας ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, postquam primum agmen ad summitatem accessit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἄφνω καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens subito et inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *et sq. ubi* ἐπέβαλε *utique corrigendum pro vulgato* ἐπεβάλετο. *Et rursus cum præpos.* εἰς; *ut* 12, 10, 2. *sic* 5, 13, 3. ἐπέβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, statim isti Thermum advenerunt; *et* 2, 14, 17. ἐφ' οὓς Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam est profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum respiciens Ernestus,* ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invasit Italiam *interpretatus est, aitque:* "*Reiskius vult* ἀπέβαλεν, [*scil.* ἑαυτὸν] descendit; *eleganter: simplicius est* ἐνέβαλεν, *quo et alibi usus est cum multis aliis.*"—*At nil prorsus caussæ erat, cur suspectum esset verbum familiare nostro scriptori. Rursus absolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, simul cum accedente, cum adveniente, *i. e.* cum oriente sole, 4, 78, 7. *Confer* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit, illius res est; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6, 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, aliis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμαν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adest, æqualiter per manipulos distribuunt, 6, 24, 4. (*cf.* c. 21, 9 *sq.*) *Et in passivo, si vera lectio,* 22, 26, 20. τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo et Romanis debetur, *scil.* quo et Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, *in medio, et in passivo,* adgredi, conari, instituere, moliri; *cum dativo rei;* μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβεβλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτοις ἐπιβάλλεται πράγμασιν, 3, 48, 3. *Adde* 10, 9, 3. *&c. Cum infin.* 1, 4, 3. 1, 12, 3 *et* 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. *et persæpe alias. Conf.* ἐπιβολή.

Ἐπίβασις, ἡ, gradus, gressus, vestigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις

τῆς θαλάττης, adfluxus, accessus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites classiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικὸς; τὰ ἐπιβατικὰ, milites classiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, opera classiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾷν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθεῖν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) consilium, inceptum, conatus, (*cf.* ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. *&c.* αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, institutum historiæ scribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio, imperii universalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδικοι, 6, 47, 5. *Distinguuntur* ἐπιβολὴ *et* συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς ταύτας ὥρμησαν τὰς ἐπιβολὰς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν, primum ei erat consilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, instituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἑτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. *Conf.* ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata et competens portio manipuli, 3, 100, 6. ἐμέρισε ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν τῶν σωμάτων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter distribuit præstationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe* τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῃ μέρος, *vel* τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν, *ut ait ibid. vs.* 5. τὸ ἐλλεῖπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν, quod deerat legionibus ad totam summam propositam, 3, 106, 3.

3) αἱ ἐπιβολαὶ, 6, 25, 7 *et* 10. *videri poterant esse idem ac* προσβολαὶ, *coll.* 1, 57, 3. *sed perspecte Reiskius monuit,* ἐπιβολὰς *ibi esse* tela missilia quæ eminus conjiciuntur in hostem.

Ἐπιβουλεύειν τινὶ, insidias struere. *Passiv.* ὑπ' οὐδενὸς ἐπεβουλεύθη, a nemine insidiæ ei structæ sunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, insidiæ;—" consilium rei agendæ, 5, 92, 3. *Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit* ἐπιβολὴν, *quod sane est verbum proprium Polybii in ea re, quo et paulo post (vs.* 7.) *utitur.*" *Ern.—Et nos* ἐπιβολὴν *l. c. ex aliis codd. restituimus, ut et* 8, 3, 6. *et passim alias, ubi temere permutata a librariis erant ista nomina. Pariter* ἐπιβολῆς *pro* ἐπιβουλῆς *rescriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, ὁ; ἐπίβουλος καὶ προδότης τῆς βασιλείας, 5, 42, 1.

Ἐπιγέννημα; τὰ ἐπιγεννήματα, accidentia quæ superveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, sequi, supervenire; τούτων ἐπιγεγονότων, postquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. ἐπεγένετο τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον, supervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. τὸ βαλλόμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο, incidit, 1, 48, 8. τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα, voluptates quæ sequuntur facta et ex eis exsistunt, 3, 4, 11 *sq.* τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, consequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11, 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. *&c.* τῆς ἡμέρας, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. *&c. Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ἐπειγομένης.

τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, 2, 9, 1. ἐπιγενομένου χειμῶνος, superveniente tempestate, orta tempestate, 1, 54, 6 *et* 8. οἱ ἐπιγενόμενοι πόλεμοι, bella posthac insecuta, sequentia bella, 1, 13, 13. οἱ ἐπιγιγνόμενοι *vel* ἐπιγενόμενοι, posteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. οἱ κατὰ γένος ἐπιγενόμενοι, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. ἔτι γένοιτό τις *legendum.*

Ἐπιγνώσκειν, (*i. q. simplex*) cognoscere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *sq.* 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἐπίγονοι, οἱ, posteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, *edd. inde a Casaub.* 4, 33, 2. *pro nudo* γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare *pecuniam.* irrogare *mulctam;* ἐπεγράφη Μιθριδάτῃ τ' τάλαντα, 26, 6, 11. ἐπιγραφῆναι, inscribi *in numero sociorum,* 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινὶ, epistola alicui inscripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conf.* ἀντεπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφὴ, ἡ, inscriptio, titulus *libri,* 3, 9, 3. ἐπιγραφὴ *in columna Lacinii,* 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνδριάντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inscriptio armorum *bello captorum,* 2, 2, 9. *et vs.* 11. *Hinc* gloriæ titulus, laus, gloria; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν *vel* κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 27, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, *scil.* τῆς ἀρχῆς *vel* τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (*i. q.* ὀνομασία, 11, 34, 3.)

Ἐπίγυον; τὰ ἐπίγυα, rudentes, 3, 46, 3.—" *a* γύαια, *qui sunt* funes, quibus naves in littore alligantur, *quæ et* ἐπίγυια *sunt. vid. Hesych. in his verbis, et Interpretes.*" *Ern.*

Ἐπιδεικνύειν, monstrare, ostendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, ista loca ipsi *in sermonibus suis* inter se designabant, 18, 29, 3. *In med.* πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (*Platonis respublica*) τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, *sive* ἀληθινῶν, nisi re ipsa ostenderit, tamquam specimen sui, aliquod suorum operum, 6, 47, 8. ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται τοῖς αὑτῶν πολίταις οἱ νέοι, spectandos se præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad ostentandum, ad ostentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιεῖσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, suis oculis adspicere; ζῶν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπεῖδον ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. *quem locum citans Ernestus,*—" *et dicitur, inquit, h. l.* ἐπὶ συμφορᾷ, *ut Thomas M. vult; sed dicitur et in re læta; vide ibi Interpr.*"

Ἐπιδέξιος, solers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. *cf.* ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, solertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 18, 11, 6. *de poëtæ ingenio,* 5, 9, 4.

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, suscipere bellum, 4, 31, 1. δαπάνην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι φόρους δώσει Ῥωμαίοις, in se recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2. *ex scriptura codicum, pro qua* ὑποδεχ. *posuerunt editores. Sic* πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτέον ἐστὶν, 36, 3, 4.

ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, non admittit excusationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονὴν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbissima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπεδέχετο φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *nisi* ὑπεδεχ. *vel* ἀπεδεχ. *legendum. Rursus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *sq. &c.* πᾶσαν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accusatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Ernestus:* "Usitatius est ἀποδεχ. *Tayl. ad Lysiam, p.* 423."— *Neque tamen quidquam istorum temere loco moverim.*

Ἐπιδήμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen et contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *et* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαιν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, distribuere *copias, scil.* per *varia loca, quibus opus erat,* 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιατείνειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιατείνει, increbescit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, insuper dare, *vel nude* dare, 21, 14, 4. ἐθελοντὴν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Casaub.* periculo ultro se objiciens; *non male eo quidem loco, sed mox ibid. vs.* 9. μόλις αὐτὸν ἐπέδωκε, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *ex veterum codd. scriptura, pro qua recte Casaub. cum Ursino* ἀπέδωκε *posuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπέδωκε *mendose scriptum erat,* 8, 22, 5. *pro* ἀπέδωκε, *quod suadentibus Reiskio et Ernesto adoptavi.*

Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; τεθαῤῥηκότως ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων, 11, 18, 7.

Ἐπιδιώκειν (*i. q.* διώκειν) 15, 14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuspis, spiculum hastæ, 6, 25, 5 *sq. et vs.* 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, incrementum; μεγάλην ἐπίδοσιν λήψεται τὰ πράγματα αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. τὸ κακὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. q.* ἐξ ἑαυτοῦ) ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. *i. q.* ηὔξανε *ibid.* ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ *vel* τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adferre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Casaub. Equidem putaverim,* muneris loco, gratuito, *ut idem fere sonent ista duo, quæ ibi junguntur,* ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

Ἐπιδράττειν, *vide* προσεπιδράττειν.

Ἐπιδρομὴ, ἡ, incursio, 8, 28, 5. *et alias passim.*

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, verisimilis *narratio,* 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7.

ὁ ἕτερος λόγος ἐπιεικεστέραν ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν, 10, 48, 7. *Casaub.* expositionem veri magis similem habet; *Ernestus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri similitudine adfirmatur; *nam* ἀπόφασις *est* adfirmatio, enunciatio.

Ἐπιεικῶς, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεανίσκων τέτταρας ἐπιεικῶς τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπιεικῶς τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

Ἐπιέναι, *ab* ἔπειμι, 1) obire; ἐπῄει τὴν χώραν, 4, 83, 5. 2) progredi adversus *hostes*; ἐπῄει σοβαρῶς τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, instare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν, præparantes se ad instans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, postera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. &c.

Ἐπιετὴς χιών, nix anni insequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præsentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζευγνύναι, præcingere; γεώλοφοι ἐπιζευγνύντες τὸν αὐχένα, colles isthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea, quæ*, transversim *ducta*, jungit *inter se duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

Ἐπιζητεῖν, quærere, requirere; αἰτία αἰτίαν ἐπιζητοῦσα, causa, quæ, ut intelligatur, aliam caussam requirit; cujus actio per se intelligi non potest, 1, 5, 3. ἐπιζητεῖν πῶς &c. 3, 57, 2. 6, 14, 1. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invasio subita hostium, *opponitur* τῇ παρατάξει, justo prælio, 1, 74, 13. *et distinguitur* a προσβολῇ, *quæ est* adgressio aperta, *cum* ἐπίθεσις *sit* de improviso et velut ex insidiis facta, 1, 57, 3. *cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. ἐπίθεσις νυκτερινή, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *sq.* καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 9, 7. αἱ ἔξωθεν ἐπιθέσεις, 1, 18, 3. *cf. vs.* 1. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις, 1, 45, 2 et 5. *Conf.* 6, 25, 10.

2) concursio a qua fit prælii initium, commissio prælii; ἔμενον ἐν κόσμῳ, καραδοκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως, 1, 33, 11.

3) αἱ ἐπιθέσεις, 6, 25, 10. (*ubi distinguuntur* αἱ ἐπιβολαὶ *et* αἱ ἐπιθέσεις) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur scuto, *i. e. de* hastæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν *perperam vulgo editum erat* 3, 50, 6. *pro* ὑπόθεσιν, *quod restitui.*

Ἐπιθυμεῖν εἰρήνης, nimio pacis desiderio duci, 4, 33, 12. τῶν ἐπιθυμουμένων τυχεῖν, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, ἡ πρὸς τὸ ζῆν, vitæ desiderium, 3, 63, 6. πρὸς τὸν οἶνον, 3, 81, 5. αἱ σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν τῇ πόλει, obsidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, successorem nominare, sufficere in locum alterius, 2, 19, 8. οἱ ἐπικαθεσταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι, novi consules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. ἐπικατασταθεὶς ὕπατος, consul suffectus, 3, 106, 2. στρατηγὸς, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαίεσθαι; τῷ χρώματι ἐπικεκαυμένος παρὰ φύσιν, colore præter naturam adusto et rufo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in pass.* ἐπικαλεῖσθαι, cognominari, 3, 87, 6. *et* ὁ ἐπικαλούμενος, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. *et nude* nominatus, dictus, *ut* ὁ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In medio; ἐπικαλέσασθαι, τοὺς θεοὺς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς, 31,

17, 1. *ubi mendose vulgo* ἀπεκαλέσαντο.

Ἐπικάμπιος, inflexus; οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς, ad angulos rectos tentoriis tribunorum insistentes, 6, 31, 2. τὸ ἐπικάμπιον, inflexio aciei, acies inflexa; ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον, etenim novimus quidem statuere eum, aciem *Alexandri* fuisse adversus illos (*qui a latere et a tergo in monte stabant*) *deorsum* reflexam, 12, 21, 6. τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a sinistra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ staret, 1, 27, 4. τούτων κατόπιν δισχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐπέστησεν, δισχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενέβαλε, post hos duo millia equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id est*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro* καρπία *legendum censuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transversus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. δίοδος ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ὤρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ, consequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendose* νυκτὸς ἐπικατεστρατοπέδευσε, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπ.

Ἐπικεῖσθαί τινι, instare alicui, persequi, urgere, 1, 19, 3 *sq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11, *&c.* *De Situ*, oppositum esse, *item* prope et supra situm esse, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. *Et* ἐπίκειται *pro* ὑπόκειται *legendum videtur* 5, 59, 4. *Vicissim, pro* τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολὰς, 3, 99, 9. *verius fortasse fuerit* ὑποκειμένας *aut* προκειμ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένων, *quod pro* ἐπ᾽ ἐκείνων *præferebant scripti libri omnes* 11, 13, 5. *rursusque pro* ἐπιμένων, 2, 66, 1.

(Ἐπικέλλειν; ἐπικέλλοντος *mendose vulgo editum erat pro* ἐποκέλλοντες, *quod ex vetustissimis codd. restituimus*, 4, 41, 2.)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc summatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q.* ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπικηρυκεία, ἡ, induciæ, *proprie* missio legatorum *vel* caduceatorum *pacis caussa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, potestatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολὴ, periculosa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πότοις ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valesius* 16, 21, 12.

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2.—" *Sic videtur et Joseph.* 15, 2, 5. *dixisse. Compositum quidem*, ἀνεπίκλητος, inculpatus, *Xenophon. Ages. c.* 1. *et alii dixerunt, et* ἀνεπικλήτως *Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. et nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum* ἐπικαλεῖν, *pro* ἐγκαλεῖν, accusare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικεκοιμημένος, somno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, custodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*sc.* γεγενημένης) 1, 11, 1. δεόμενοι

παντοδαπῆς ἐπικουρίας, 29, 8, 5. 2) *eodem modo usurpatur ut* ὠφέλεια, *pro* lucro, quæstu ex rapto, præda; *Ætoli*, κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας, cum ex aliis populis quæstum facere, quam aliena diripere non amplius sinerentur, 30, 14, 3.

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hostes (*Afros*) devicerunt, subegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic* κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, sub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. αἱ ἐπικράτειαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου, possessio Antigoni qui illa loca suo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *est* ἡ δυναστεία, *quod vocabulum pariter pro synonymo fere alterius usurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio*, ἐπικρατεῖν, *absolute positum, est* victoriam reportare, 5, 69, 9. &c. *Sed maxime cum genit. construitur;* τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, quum terra marique domini essent hostes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. 2, 1, 2. 2, 18, 1. *&c. Passive*, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα, subacta omnia, 1, 1, 5. *In med.* ἐπειδὰν ἐπικρατῆται, 6, 18, 7. *Sed leg.* ἐπικρατῇ, *aut* ἐπικρατήσῃ.

Ἐπικρεμᾶν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Passive*, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *Et cum* ἐξ *præpositione*, τὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. e.* ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, *Fr. gr.* 16. *cujus constructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem nostrum* (*nescio jam ubi*) *observavi.*

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπίκρισις. ἐπίκρισιν *pro* ἀπόκρισιν *habet Bav.* 23, 11, 3.)

Ἐπικριτής, judex adscitus *vertit Ernestus; satis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μασσανάσσῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρύπτεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ἐπεκρύπτετο (ἀπεκρ. *Bav.*) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, 24, 7, 5. ἐπικρύπτεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τὶ τινὶ, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηται πόλεων, urbibus a se captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληφε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3.—"*de urbibus, pro* κτίζειν." *Ern.*

Ἐπικτυπεῖν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibiarum cantum* simul cum strepitu pulsantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδής, gloriosus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδες ἐπικυδέστεραι, spes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεροι γεγονότες, qui superiores e prælio discesserant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* κυδέστεραι.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore successu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυροῦν, τὸ δόγμα, confirmare, sancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat, *sic decretum de bello Sociali Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συνέ-

δροις in concilio, dein ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur *a* τοῖς πολλοῖς, *in singulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 *sq. et vs.* 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8, 4, 30, 2 *et* 6. *Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propositas a Tito, probatas a senatu, confirmavit populus Romanus*, ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. *coll. vs.* 2. *Sic senatus populusque Rom.* confirmant, ἐπικυροῦσι, *pacem a Scipionibus Antiocho datam*, 21, 14, 9.

αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν φυλαί, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, sunt* illæ tribus quæ post alias suffragium ferunt, quæ superiorum sententiam confirmant, suos illi calculos adjicientes.

Ἐπικωμάζειν; παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, commissatum venit, 26, 10, 5. *cf.* κῶμος, et κωμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum genit. sive personæ, sive rei;*

1) prehendere, manum injicere, *varia ratione; veluti*, sustinendi et ducendi caussa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti *occasionem oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nancisci; παντοδαπῆς ἐπειλημμένοι χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportunissime hos nacti erant viros *quibus ducibus uterentur*, 5, 63, 13. *Adde* 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. *Eodem referri potest illud*, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, si nostra tempora nacti essent, *i. e.* attigissent, si in nostram ætatem incidissent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3. 16, 10, 1. *Adde* 6, 44, 6.

4) reprehendere; εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, *in activo, semel tantum (quoad quidem observaverim) apud Polyb. occurrit*, inhibendi *notione*, ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσκων, 10, 44, 12. *ubi quidem in accus. sing.* τὸν αὐλίσκον *est legendum*, sistere cursum canaliculi.

Ἐπιλέγειν πεζούς, ἱππεῖς, conscribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 *et* 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας, seligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, selectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους *Polybius vocat, quos Romani* Extraordinarios *in legione dicunt, et* Latinum vocabulum Græce sic vertendum *ait*, 6, 26, 6 *et* 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. *Pro* ἐπιλογισάμενος *Fr. gr.* 56. *fortasse* ἀπολογισάμενος *legendum.*)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, *pro* λοιδορεῖν, *Casaub. invitis MStis* 15, 33, 4. *pro* ἀπολοιδορεῖν.)

Ἐπίλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις *mendose ex cod. Peiresc. editum erat* 16, 21, 12. *pro* ἐπιχύσεις.)

Ἐπιμαρτύρασθαί τι τινά, studiose et graviter monere, obtestari, 3, 15, 12. τοὺς σύνεγγυς, testificari, 6, 36, 6. *Absol.* deos obtestari, ἐπιμαρτυραμένους εἴκειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνύμων, lævum cornu curabat, *i. e.* lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἅμα τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύττακος, 5, 79, 3. (*Cf.* ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, *Fragm. hist.* 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτοὺς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. et Flor.*

Ἐπιμελής; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, industrii, 10, 20, 5. *In neutro;* οἷς ἐπιμελὲς ἦν, quibus id curæ erat, quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελές ἐστι τῇ συγκλήτῳ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητής, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς οὐραγίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commisit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξητακὼς, 3, 79, 1. 4, 29, 1. *&c.*

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὔτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. *&c. Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένων, 2, 66, 1. *pro* ἐπικειμένων. ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπέμενε *ex aliis codd. adoptavi,* 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπέμενε.

Ἐπιμετρεῖν, super justam mensuram adjicere cumulum, corollarium. *Absol.* οὐχ οἷον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repressi sunt, sed pejus fecerunt, ulterius progressi sunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accus. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἡκόντων ἐπεμέτρησε, 28, 15, 2. *Cum accus. rei quæ adjicitur, et dat. rei cui adjicitur;* οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν (*alii quidem* τῷ θυμῷ, *minus recte,*) τοῖς πραττομένοις, eis quæ bello illata erant malis non adjecit iræ cumulum, mala bello illata civitatibus non auxit cumulo iræ deinde adjecto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος *est* disputatio corollarii loco adjecta narrationi, observationes et monita a scriptore adjecta narrationi, disputatio accessoria, 15, 34, 1. (*ubi opp.* ὁ κύριος λόγος,) 15, 15, 1. ὁ ἐπιμετρῶν λόγος τῆς διηγήσεως, 7, 7, 7. (*quem alibi dicit* τὸν μετ' αὐξήσεως λόγον, 15, 36, 1. *et* τὸν ἐπεκδιδάσκοντα λόγον, 15, 35, 7.) *Conf.* 12, 15, 12.

Haud ita plana illa phrasis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αὐτῶν οὐ παρελείψαμεν, 12, 15, 12. *ubi scilicet haud satis adparet, utrum juncta intelligi debeant verba* τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ ἐπιμετροῦν *absolute stet. et idem valeat ac* τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον, *sitque sententia hæc,* nos vero abstinuimus ne odio hominis hanc accessoriam disputationem institueremus; *vel,* nos hanc digressionem non fecimus odio illius; *an cohæreant verba* τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας, *quæ verba cum Valesio juncta inter se cogitans Ernestus,* excessum odii *interpretatus est, nempe ad Timæum (opinor) referens, quemadmodum et Valesius fecit; ego vero, si ista verba cohærent,* τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας, *ad Polybium ea retulerim, ut hujusmodi sit sententia,* nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odiosum eum redderemus, ipsius caussa (*vel,* in ipsius gratiam) abstinuimus; *sed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρῳ, auctarii loco, insuper; πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τίθενται, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. τὰ ἐπιμήνια, *proprie* menstrua; cibaria, commeatus *navis,* 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, ἡ πρὸς ἀλλήλους, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμνᾶσθαι; ἐπιμνησθῆναι κεφαλαιωδῶς, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; ἐπίμονον ποιεῖν τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν, prorogare imperium, 6, 15, 6. τοὺς ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, debitorum solutionem differre, 38, 3, 10. ἀκμὴ ἐπίμονος, 6, 43, 2.

Ἐπιμύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπιναύσιος, nauseans, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, statio navium, castellum navale: *Fragm. hist.* 67.

Ἐπινέμειν; τὸ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο, diffusus est, latius serpsit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς, consentire, 21, 3, 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30, 13, 1.

Ἐπινοεῖν; πρὸς οὓς οὔτ' ἐπινοήσαντες οἷοί τ' ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, institutum, consilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. οὐδ' ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι, 3, 36, 7. (*i. q.* ἔννοιαι, *ibid. vs.* 5.) ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus et intelligentia, 6, 5, 2. *Rursus* ἐπίνοια, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum esse, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, postera dies; *vide* ἐπιέναι.

Ἐπίπαν; ὡς ἐπίπαν, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; ὁ ἐπιπαραγιγνόμενος ἐκ τῆς Ῥώμης στρατηγὸς, successurus ei consul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαρεμβάλλειν; ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλον, a sinistra alii aliis se adplicabant, 3, 115, 10. ἐπιπαρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τοῖς ἡγουμένοις, in eamdem cum præcedentibus rectam lineam sese locarunt, 11, 23, 5. ἐπιπαρεμβάλλειν τὴν φάλαγγα, phalangem restituere, in justum phalangis ordinem (*qui antea fractus et laxatus erat*) sese locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαριέναι; ἐπιπαρῆσαν (τὰς δυνάμεις) κατὰ πρόσωπον, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inspergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex scriptura cod. Bav.*

Ἐπίπεδον, τὸ, superficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campestris; ἐπίπεδοι τόποι, 2, 16, 7. οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων, 1, 32, 4. τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων, plana loca, 1, 33, 1. (*i. q.* οἱ ὁμαλοὶ τόποι, *ibid.*) 1, 30, 8. ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. ἐπιπέμπεσθαι, submittere, τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας, 6, 15, 4.

Ἐπιπεριμένειν *codd. nonnulli*, 9, 17, 1.

Ἐπιπηδᾶν, insilire *in navem hostilem*, 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν τοῖς πολεμίοις, subito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἔπιπλα, τὰ, supellectilia, 2, 62, 4. 32, 8, 4 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) ἐπιπλεῖν ναῦν *vel* ἐπὶ

νεὼς, vehi navi, *de præfecto navis vel classis dicitur*, 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando sequi, *de navibus quæ* post alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. ἐπιπλεῖν κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, pone totam classem a tergo navigare, 1, 50, 3. 3) in lubrico vacillare; ἐπέπλεον ἐπὶ τῇ χιόνι, 3, 55, 2 *et* 4.

Ἐπιπλεῖον, ἐπιπλεῖστον; *vide* πολύς.

Ἐπιπλέκειν; ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις, hæc cum illis connexa, illis implicata sunt, 4, 28, 2. *cf.* συμπλέκειν.

Ἐπιπλήττειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας,— "lectores obstupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Casaubonus corrigit* ἐκπλήττειν, *recte. Nam* ἐπιπλήττειν *est* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda.*" *Ern.* ἐπιπλήττειν τινὶ, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκὴ, consuetudo, commercium; βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *sic* ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 2, 12, 7. ἐζήτουν προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς, prætextum immiscendi se rebus Peloponnesi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς occasionem nancisci immiscendi se rapinis et eas participandi, 4, 9, 10, ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occasio, ansa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκὴν, paratum esse ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἐπίπλους, ὁ; 1) adventus classis, 1, 29, 5, 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 *et* 86. 2) impetus cum classe in hostem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hostem ire, 1, 50, 8.

Ἐπίπλους ναῦς, ἡ, 1, 27, 5. 1, 50, 6.—"*Casaub. bene vertit* rostratas naves. *Cel. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes; *sed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Esse naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eædem* πεντήρεις καὶ ἐπίπλοι, *item ex altero loco, ubi impetum in hostes faciunt, et dicuntur* ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, *et ad impetum faciendum paratæ, quæ sunt rostratæ.*" *Ern.*

Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adspirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inspiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

(Ἐπιποιήσασθαι, *mendosa scriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *pro* ἔτι ποιήσασθαι. *Monuerat etiam Ernestus.*)

Ἐπιπολάζειν, invaluisse; ἡ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 *et* 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 17, 7. *De homine*, in republica plurimum posse, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in superficie; ἐπιπολῆς οὐδὲν ἐστιν ὕδωρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in superficie est, 34, 10, 10.

Ἐπιπολὺ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. *&c. Vide* πολύς.

(Ἐπιπονεῖν *an legendum pro* ἔτι πονεῖν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laboriosa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hostiliter incursare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *et vs.* 14. 2, 25, 1. 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et subintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rursus*, ἐπιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire

urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendose libri* τὸν πέριον *vel* τὸν πέριτον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1. τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. *ubi mendose* ἐπορεύετο *dederant codd. Sic* 10, 20, 5. *pro* ἐπορεύετο *corrigendum fuit* ἐπεπορεύετο, *ubi intelligendum* τὰ ἔργα, *vel* πάντας, *aut simile aliquod nomen. conf.* 1, 30, 4. *et* 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi caussa,* 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *vel* fibulis adstringere; πορφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2.

Ἐπιπρέπεια, ἡ, species, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιπροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea esse cum turribus, 1, 47, 2. *Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima,* ὄψιν εὐθεῖαν *definit,* ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex MStis restituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπροσθοῦντα *vulgo* ἐπίπροσθεν ὄντα *legitur.*

Ἐπίπροσθεν εἶναι τινὶ *mendose vulgo legebatur pro* ἐπιπροσθεῖν, 1, 47, 2. ἐπίπροσθεν ποιεῖν τι τινὸς, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίπροσθεν γίγνεται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιπρόσθησις, ἡ, quod est ante alterum in eadem linea positum, adeoque prospectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιπροσθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4 —" *Vid. Abresch. Lection. Aristænet. p.* 193." *Ern.*

Ἐπιῤῥάπτειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάξαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus,* 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπὴς, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπὶς, spes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant MSti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντες *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντες, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ἡ, adfluxus *aquæ,* 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπέῤῥωσε τοὺς Λίβυας, ἐταπείνωσε δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμαίους, 3, 116, 8. *passiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24, 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 23, 4. ἐπιῤῥωσθεὶς ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημήναμεν, laudavimus, 9, 9, 9. *Pariter in activo,* ἐπεσήμηναν τὸ ῥηθὲν *dabant scripti libri omnes cum editis,* 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Ernestus monuit: " scribe* ἐπεσημήναντο τὸ ῥηθέν. *Articulus absorpsit ultimam syllabam."—Quorum auctoritatem sum secutus.* ἐπισημαίνειν *tamen in activo etiam Josephus usurpavit, locis a Valesio indicatis in Adn. ad Polyb.* 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum constanter alias in medio usurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημήνασθαι, *denotatque generatim* notare, observare, *cum* sibi, tum aliis; *sic* ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte observans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. *Sic* τὰς παρανό-

μους τῶν πράξεων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, et scripto insignire, 2, 61, 1. *et* τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, *ibid. vs.* 3. *Sic rursus* 6, 6, 4 *sq. opponuntur hæc duo,* παρατρέχει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobservatum præterit eos, *et* ἐπισημαίνονται αὐτὸ, observant illud. *Adde* 8, 14, 5. *Nonnumquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur,* observationem *istam* cum adprobatione vel cum improbatione *esse* conjunctam; *veluti* 6, 6, 5. *ad* ἐπισημαίνεσθαι τὸ γιγνόμενον *adjicitur* καὶ δυσαρεστεῖσθαι τοῖς παροῦσι. *Sic Fragm. gr.* 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis insignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς δώροις αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Persæpe vero atque etiam plerumque ipso verbo ἐπισημαίνεσθαι *includitur* comprobationis *notio, ut sit,* cum admiratione, cum comprobatione et adplausu notare, *et nude,* laudare, admirari, comprobate, honorifice insignire; *sic* μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾶν, 1, 45, 4. ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημηναμένων, 3, 111, 3. *Adde* 5, 56, 14. 8, 3, 2. (*ubi* ἐπισημήναιτο *idem valet ac* θαυμάσειε *ibid. vs.* 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. *Rursus,* τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημήνασθαι τὸ γεγονὸς, *est,* insignire, insignem facere eam rem, (*agitur de Achæis, cum cognovissent celebratam fuisse inaugurationem juvenis regis Ægypti*) *scil.* legatione missa testatam facere suam lætitiam et gratulari regi. *Conf. de hoc verbo* 10, 38, 3. *et* 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, observatio, significatio; ἄξιος ἐπισημασίας, *vir* memoratu dignus, non sine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (*ubi non de honorifica commemoratione agitur, sed vanitas notatur hominis.*) ἐὰν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίγνηταί τις ἐπισημασία, quod si senatus aliquam daret voluntatis suæ significationem, 26, 2, 6. ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατικὴ, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. *et nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris et honoris significatione, benevolentiæ testimonio, 30, 1, 1. *Tum* significatio *quæ sideribus inesse putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4.—" *de qua significatione verbi comparandus Wessel ad Diod. T. I. p.* 59." *Ern. Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, ostenta s. significationes divinæ, quæ diis improbari factum ostenderent, 31, 11, 4.—" *Sic accepit Valesius, recte. Homines judicabant ex istis signis, divinitus immissum morbum vel furorem.*" *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) insignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, insignis aliqua virtus ingenii et solertia, 15, 34, 3. φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) signata *pecunia;* νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπισήμους τρισχιλίους, aureorum signatorum tria millia, 4, 56, 3. *ubi nec necessaria admodum videtur, et nimium certe a consentiente librorum scriptura recedit emendatio ab Ernesto proposita, qui—* " *arbitror scribendum, ait,* χρυσοῦ ἐπισήμου τρισχίλια τάλαντα."

Ἐπισήμως, insigni modo, cum honoris insignibus; *qui virtutis bellicæ caussa coronis donati sunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis et aliis pompis publicis* decorati illis honoris insignibus *incedunt,* 6, 39, 9.

Ἐπίσης, peræque, 10, 16, 9. *Sed vide potius in* ἔπισος.

Ἐπισιτισμὸς; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adsumendi commeatus caussa *in portum adpellere*, 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inspicere, 31, 12, 12. ὑπέρ τινος, *idem*; πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων, inspecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 36, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ Τεῦτα ἐπισκευάσασα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat esse* instruxit lembos; *sed ex constanti usu hujus verbi intelligi debebit, fuisse* lembos refectos. *Attamen, sicut nomen* ἐπισκευὴ *subinde pro* παρασκευὴ *et pro* κατασκευὴ *usurpatum reperitur, sic videndum, possit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, instruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπισκευὴ, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 3, 23, 3. *ædificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed et pro* sarcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευὴ, 1, 19, 11. *quæ alias est* ἡ ἀποσκευὴ, *nisi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rursus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἑτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευὰς, *quæ sunt alias* παρασκευαί. *Denique et* fabrica *exponitur, quæ alias* κατασκευὴ *est*, ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *sed ibi vereor, ne alia notione accipiendum sit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, visitatio *ægroti*, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inspicere, 2, 8, 3. ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδεῖται δημοσίας ἐπισκέψεως, delicta quæ animadversione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare et habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri et visitari solent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ prospectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10.— "*Sic et Joseph. Ant.* 8, 4, 2." *Ern.*

Passive, ἐπισκοτεῖσθαι, obscurari; ἐν πολλοῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi, occultari; ὥστε μὴ οἷον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demostheni tritum hoc verbum ait Ernestus. Porro*, excæcari; *ut*, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obscurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, *i. q.* ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ' ἐπεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10.

Ἐπισκύνιον, τὸ, supercilium, superbia (*in bonam partem*,) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπισος ἦν ὁ κίνδυνος, par erat discrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς *&c.* quum par spes maneret, certa staret utrisque, 10, 16, 9. ἐπίσον, 1, 18, 10. *scribe* ἐπ' ἴσον, *et vide in* ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινὰ, advocare, accire, invitare, arcessere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10.

2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. *ubi* ἐπισπᾶται *scribendum putavi, pro* ἐπίσταται, *quod erat in MStis.* ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τόπους τοιούτους, 3, 110, 2. ἐπισπάσασθαι τὴν εὔνοιαν παρά τινος, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν κρατούντων ἔλεον ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὰς ἑαυτοῦ συμφοράς, misericordiam sibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria,* τοῖς λέμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ ῥύματα, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικὸς, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπεύδειν, festinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπισταθμεύειν; ἐπισταθμευόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hospitiis pressi a Romanis, 21, 4, 1. *conf.* ἀνεπιστάθμευτος.

Ἐπιστασία. *Mendose vulgo ex Bav.* μετ᾽ ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. *et* ποιούμενοι τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel statio (*ut sic dicam*) unius post alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ᾽ ἀλλήλοις εἶχεν τὰ σκάφη, alia post aliam stabant naves, 1, 26, 12. *scil. i. q. quod* ἐπέστησαν *vel* ἐφίσταντο.

2) initium, exordium; ingressus, introitus; (*i. q.* ἀρχὴ *et* ἔφοδος;) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *sic* ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προκατασκευὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus et præparatio totius historiæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur,*) 2, 71, 7. *sic* ἡ ἐπίστασις τῆς διηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias et vocabulo* ἔνστασις *eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo substituendum videri debet, quæ suspicio oborta Ernesto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. significavit.*)

3) cum subsistimus, *vel* sistimus gradum, inhibemus cursum; *quo pertinet illa dictio,* ἐπίστασις ἐγενήθη πρὸς τὸ παρὸν, *scil.* τῆς παρατριβῆς, *quæ antea fuerat* ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα, 24, 3, 4. *quum jam longius progressa fuisset offensio Romanorum et Philippi,* inhibitio quædam nunc facta est *adventu Demetrii. Sic* νῦν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστάσεως, nunc quum ad hos mora quædam incidisset, quum in his paulisper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γίγνεται τοῦ στρατεύματος, subsistit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de loco* 14, 9, 2. *et de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *monemus.*

4) *Sed præsertim* ἐπίστασις *dicitur, cum* subsistimus ad rem, et ei immoramur, ad eam considerandam et expendendam, et ut curam nostram ei impendamus; *hinc* animadversio, attentio, diligentia, cura, solicitudo, *et simil. Sic* ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. contemplatio et spectatio utriusque generis, *vel* quæ ex utroque genere paratur lectoribus a scriptore, *scil. cum enucleate res quæque exponuntur, et simul summa rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis subjiciuntur lectorum.* ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι παρόδου, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 13. ἡ τῶν κατὰ μέρος ἀεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφῃρεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν, adimebat hominibus animadversionem, attentionem, curam summæ rei, 40, 3, 1. μετ᾽ ἐπιστάσεως, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp.* παρέργως.) *et* 22, 17, 2. *ubi opponuntur* ἐκ παραδρομῆς *et* μετ᾽ ἐπιστάσεως. *Sic* οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ᾽ ἐξ ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. *Rursus* αὐτόπται γεγονότες μετ᾽ ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. *Adde* 32, 19,

4. *μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως*, 33, 10, 3. *ni ibi ἐπιτάσεως legendum, quod tamen neutiquam urgere velim.* ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν, attentionem alicujus in se trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, solicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. *et sic haud dubie corrigendum*, 2, 56, 6. *ubi mendose* εἰς ἔκστασιν *legitur.* ἦν παρ' ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ εὐκαταφρόνητος, 3, 61, 12. τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγινομένου ὑπὲρ τῆς παρανομίας, 40, 4, 4. μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν, 4, 9, 2. *intelligi potest* tempus dare ad deliberandum de rebus suis, *quemadmodum in versione posuimus cum Casaub. sed ibi quidem pariter, ac fortasse ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad subsistendum, ad sistendum gradum ex fuga. (*conf. supra, num.* 3.) ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν, quavis occasione, quoad consentaneum est rationi hujus scriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. ἄξιος ἐπιστάσεως, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, si rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. δεδιότες τὴν ἐκ τοῦ πέλας ἐπίστασιν, animadversionem, *cum sensu proprio, tum tropico, i. e.* castigationem, (*aut, si mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repressionem, quæ fiat a potestate vicina,) 6, 18, 8. τὰ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς, graviorem nactæ sunt animadversionem, *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; *οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται*, 1, 40, 11. *οἱ ἐπιστάται καὶ χειρισταί*, 5, 26, 5. 2) qui post, pone alterum stat in acie, (*ut παραστάτης*, qui juxta, qui a latere stat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστέλλειν. *Pro* ἐπεσταλκει πρεσβείαν, *quod* 30, 17, 15. *legebatur*, ἀπεστάλκει *correxi cum Reiskio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in* ἐφιστάναι.

(Ἐπιστολή. ἐπιστολὴν *pro* ἐπιτροπὴν *dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογράφος, *vel* ἐπιστολιογράφος, ὁ, qui *regi* est ab epistolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hostes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, locatio castrorum ex adverso hostis, 1, 77, 7. *et omnino* adventus hostis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπιστρατοπεδεύσας, 5, 30, 4. τοῖς πολεμίοις, 1, 19, 5. *Rursus absolute, sed intelligendo* τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ, 5, 47, 5. τοῖς στενοῖς, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*scil.* τὴν ναῦν, *vel* ἑαυτὸν) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. *&c.* ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος, versus altum conversa navi, 1, 50, 5. ἐπιστρέψαντες, (*scil.* τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς *vel* πρὸς αὐτοὺς) navibus in eos conversis, 1, 25, 2. ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον, ad Aratum se convertens, 7, 11, 4. καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἕκαστα ἐπιστρέφοντα, videntes omnia contra se esse versa, in suam perniciem conversa, 1, 71, 2. ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio; *hinc* ἐξ ἐπιστροφῆς, converso agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis,* ἐπιστροφὴ *sigillatim ea est* conversio, ubi confertum quoddam corpus militum simul, in modum navis, sese ita convertit, ut quadrantem circuli describat ea conversio, *ut monui ad* 10, 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque sic accipiendum illud* ἐξ ἐπιστροφῆς, 1,

76, 5. *cui statim jungitur* περισπασμὸς, *quemadmodum duobus locis modis citatis, de quo* περισπασμῷ *conf.* 10, 21, 3.

2) animadversio, attentio, cura; μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης, publica cura sumtuque publico, 4, 20, 12. τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου, quantam fieri potest curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadversio, castigatio, pœna; ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων, 4, 4, 8. 25, 6, 7. ἐπιστροφῆς τυγχάνειν, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος, 22, 17, 7. *Conf.* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias* καταστροφὴ,) τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφὴν, 22, 15, 15.

Ἐπισυνάγειν; οἱ ἐπισυνηγμένοι τῶν μισθοφόρων, qui insuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους &c. 5, 95, 7. insuper congregantes, *scilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adversus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχὰς, 3, 2, 8.

Ἐπισυνθῆναι, αἱ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, supplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, neglectim tractare, negligere; ἐπισεσυρμένος, 16, 20, 3. ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*scil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμὸς, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, socordia in munibus domesticis obeundis, 40, 2, 10. *Ernestus cum Valesio* abductionem *interpretatur.*

Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσκυτωμέναι μετ' ἐπισφαιρῶν, gladii impositis pro cuspide pilis coriaceis, 10, 20, 3.—" *Gloss.* Pugilli, ἐπίσφειρα, *vitiose pro* ἐπίσφαιρα." *Ern.*

Ἐπισφαλὴς, periculosus; ἐπισφαλὴς πολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροὶ, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλεστάτην ἔχειν χώραν, loco periculosissimo esse, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit se; *sic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπείχετο, *quod est editum.*

Ἐπιταγὴ, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαὶ, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τὸ, 1) postulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, subsidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9.

μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortasse pro* ἐπιστάσεως *legendum suspicatus eram* 33, 10, 3. *ubi tamen ferri vulgata potest.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ὀργῆς· *in* ἐπίτασιν *mutaverat Ursinus, citra necessitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινὶ, locare post alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valesius, cum debuisset* qui post Ætolos erat locatus *a læva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id ministerium mandatum est, id muneris est impositum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὸν Φιλήμενον ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας *legebatur, pro* ἀπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, *neutraliter,* intendi, au-

geri, crescere; ἡ ὀργὴ ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, dissensiones in repub. 28, 14, 1. *Sed compos.* συνεπιτείνειν *active sumitur,* τοῦτο τὴν ὀργὴν αὐτῶν συνεπέτεινε, 3, 13, 1.) *Passive,* πολλαπλασίως ἐπιταθέντες ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia eum complexi, 17, 16, 3.

Porro ἐπιτείνειν punire *interpretatur Ernestus, spectans* 35, 4, 6. *ubi* ἐπιτείνειν *quidem codd. dabant, sed id in* ἐπιτίνειν *Ursinus mutavit; neutrum recte: nos* ἐπιτέμνειν *suspicati sumus.*

Ἐπιτειχίζειν; ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, *Fragm. gr.* 105. *quod tamen an Polybianum sit dubitari potest. Pro isto verbo Polybius* ἐποικοδομεῖν *amat.*

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ προτεθὲν, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3. ἀσέβημα, 2, 58, 7. (*ubi alii vulgo* ἀπετέλεσαν, *minus recte.*) *Sic* 1, 54, 1. *pro* ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε *videtur legendum. Conf.* 1, 59, 12.

In med. ταῦτα ἐπιτελεσάμενος, 1, 40, 16. 5, 108, 9. μηθὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Passive; τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελεσθεισῶν τῶν διαλύσεων, 1, 66, 1. ἐπιτελεσθείσης τῆς μάχης, 5, 111, 8. ταῦτα τοῦτον ἐπετελέσθη τὸν τρόπον, 3, 84, 15. 3, 117, 1. 4, 72, 10. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, quum aderit rei exsequendæ tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται ἐπίνοια, consilium perficitur, 6, 15, 6. τὴν πρόθεσιν ἐπιτελῆ ποιεῖν, 18, 19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, *de sideribus,* 9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, πάσας τὰς προειρημένας γνώμας, præcidere, incidere, contra dicendo removere, tollere, et facere ut eæ repudientur, 5, 58, 3. *Conf. Suid. in* ἐπιτεμόμενος. τὴν ὁρμήν τινος, præcidere, inhibere cursum orationis, 20, 9, 8. *Sic* ἐπιτέμνειν ἔτι λέγοντα, interpellare, sermonem alicui præcidere, 28, 19, 3. *Idem verbum* ἐπιτέμνειν *ex conject. restitui Polybio* 35, 4, 6.

Ἐπιτευκτικὸς, opportunus ad tenendum quod volumus, ad obtinendam victoriam comparatus; χώραν ἐπιτευκτικωτάτην ἔχειν, 2, 29, 3. *ubi opponitur* χώρα ἐπισφαλεστάτη. ἐπιτευκτικὸς ζῆλος, felix æmulatio, æmulatio quam destituere successus non potest, 10, 25, 7. *Conf.* ἐπιτυγχάνειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτηδειότατοι, selecti, maxime idonei, expeditissimi, 4, 57, 8. 4, 78, 9. 5, 13, 5. τοῖς ἐπιτηδείοις γεφυροποιεῖν παρήγγελλε, mandat expeditis, *vel* viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδειοι τῶν φίλων, 3, 99, 5. *cf. ibid. vs.* 1. τὰ ἐπιτήδεια καὶ τἀναγκαῖα, 3, 79, 1 *sq.* &c.

Ἐπιτηδειότης, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ, rerum ad bellum necessariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* consulto, deliberato, data opera; τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες *&c.* 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, μηδὲν ἀνήκεστον, 1, 88, 3. τἀναντία τοῖς προειρημένοις ἀνδράσι, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ institutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 *et* 8.

Ἐπιτηρεῖν, observando exspectare; ἐπετήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exspectavit, 1, 44, 2. ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων. 1, 53, 13. καιροὺς καὶ τόπους εὐφυεῖς, 2, 26, 8. τὸν καιρὸν πρὸς ναυμαχίαν, 1, 22, 11. καιρὸν πρός ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. *et nude,* τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. καιρὸν ἐπετήρουν *ex*

uno cod. Paris. adoptavi, pro simplici ἐτήρουν, *quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθόν τινί, 5, 18, 8.—" *in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, *&c.*" *Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; τινὶ, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπεδείᾳ, 9, 7, 7. *Conf.* ἐπίθεσις.

Ἐπιτιμᾷν τινι, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμᾷν τινι περί τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, ἡ, objurgatio, 6, 13, 5.

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπιτίμιον, τὸ, (*ut* πρόστιμον,) præmium, merces, *sed præsertim in malam partem, ut,* τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπιτίμια τετάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέταις, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, ἡ, siderum ortus; Κυνὸς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43. 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1 1. 9, 18, 2.

Ἐπιτρέπειν, τὰ καθ' ἑαυτὸν, sese dedere, 2, 11, 11. πάντα τὰ καθ' αὑτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ περὶ τῶν ὅλων, summam rerum illi permiserunt, 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτοις ἐπέτρεπον περὶ σφῶν, his imperium in se tradiderunt, 6, 8, 2. ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 1, 68, 11 *et* 13. 2, 39, 9. τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον,—" pervertisse, in aliam sententiam traduxisse, 4, 84, (8.) *quod alias est* διατρέψαι. *Vereor ut sana sit lectio: dedisse videtur* ἐπιστρέψαι. *Defendit tamen Reiskius.*" *Ern. Nos* διατρέψαι *scripsimus.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incursare agros prædandi caussa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινὰ, *aures* terere alicui, vellicare, solicitare, instigare aliquem, 4, 84, 8.

Ἐπιτροπεύειν, tutorem esse. ἐπιτροπεύων Φιλίππου, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπή; ἐπιτροπὴν διδόναι, *i. q.* ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, *scil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum se tradere, 2, 11, 8. (*i. q.* εἰς τὴν πίστιν, *ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *sq.* 36, 2, 1 *sqq.* ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 15, 8, 14. 26, 1, 2. διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπὴν, rem ad senatum rejicere, arbitrio senatus permittere, 18, 22, 5. λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, περὶ τῶν ἀξιουμένων, consequi ea quæ petiimus, 21, 3, 8. ἐπίτυχε, consequaris propositum, 31, 21, 13. αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, res in vita bene et feliciter gestæ, 6, 53, 2. *Cf.* ἐπιτευκτικός.

Ἐπιτυχὴς, felix, ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 15, 6. 10, 2, 5. κατὰ τὰς πράξεις, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exsequendis consiliis et in rebus agendis, 5, 14, 11. ἡ ἐν ταῖς μάχαις, 1, 6, 4. αἱ ἐπιτυχίαι, res bene gestæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, irrisio, sannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης, 5, 6, 6. 2) ἐπέφαινε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα, ostendit, præ se tulit. *Sic et ex cod. Peiresc. teneri poterat,* τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5.

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, 1, 49, 7. ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, subito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι, adesse rebus ipsis in ipso loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conspectus; καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, lucis ortum, 3, 94, 3. conspectus, adventus hostis; σημηνάντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων, 1, 54, 2. ἡ ἀπ᾽ οὐρᾶς ἐπιφάνεια, 2, 28, 3. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι, 3, 74, 2. ἐξ ἐπιφανείας ἐκρίθη ἡ μάχη, 3, 68, 12. 3, 72, 2. αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι *sc.* τῶν πολεμίων, 8. 31, 2. τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφανείας, 11, 21, 3. 18, 15, 7. πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, 2, 27, 7. πρὸς πᾶσαν ἐπιφ. 18, 15, 10. κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκότας, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q.* πλευρὰ,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 3. ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια, ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2 *sq.* *Hinc* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus respectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur* αἱ πλευραὶ, *quia synonyma sunt* πλευρὰ *et* ἐπιφάνεια, *sed magis signate* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.)

3) species, externus habitus *corporis;* vultus; ξένη ἐπιφάνεια, mira species, mirus adspectus, 2, 29, 1. ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτεθηριωμένοι, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf.* ἐπίφασις.

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, insignis, nobilis, notabilis, illustris; ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. ἐπὰν τῶν οἰκείων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανὴς, 6, 53, 6. ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ, 10, 2, 2. τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν, 3, 40, 9. *ubi* ἐπιφανεστάτων *dat unus Flor.* τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους, 3, 85, 5. ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν, 1, 78, 11. ἐπιφανεστ. πράξεις, 9, 1, 1. ἐπιφανέστατοι χειμῶνες, tempestates maxime insignes, 6, 44, 7. ἐπιφανέστατος τόπος, locus maxime conspicuus, 6, 53, 4. locus nobilissimus, celeberrimus, 9, 3, 7. ἐπιφανέστατοι καιροὶ, tempora memorabilissima, 26, 3, 9.

Ἐπίφασις, ἡ, 1) significatio; τῆς ἑτοιμότητος, 4, 11, 4. τῆς ὀργῆς, 22, 17, 8. (*ubi* τὴν ἐπίφασιν *temere in* τὴν ἐπίτασιν *erat mutatum;*) τῆς ἀκριβείας, ostentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία, ostentatio, 9, 20, 6. πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) species oris et corporis; (*ut* ἐπιφάνεια;) ἐῤῥωμένον θεασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν, (*nam sic jungenda ista verba,*) 11, 27, 8. ἐπίφασις βασιλικὴ, 4, 77, 3. κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, 26, 5, 6. (*ubi distingui videtur ab* ἐπιφάνεια; *nempe illa est* totus corporis habitus, *hæc* species oris et vultus.) δι᾽ αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ipso vultu, 9, 13, 5.

3) species, *quatenus opponitur veritati;* κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν, in speciem, re vera, 14, 2, 9. 31, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφορὰν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (*sic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὀνομασίαν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δειλία ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἴομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποίσειν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, impe-

tum facere in navem hostilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus, 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. *Et sic generatim*, imminens, sequens, futurus, instans; *ut* ἡ ἐπιφερομένη θερεία, insequens, proxima æstas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 *et* 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι περίστασις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρεῖαι, futuri usus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, consequentia, quæ nunc subjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rursus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus sententiam, *ferendum esse auxilium*, 29, 9, 5.

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἁρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορά, ἡ; *de impetu vel* impressione *hostium;* καταπλαγέντες τὴν ἐπιφοράν, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, sustinere, 3, 53, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis;* ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφοραὶ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δακρύων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, *est* copiosa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφῦναι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μελανίαι ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾶν τὸ καλώδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. *et sic cod. Bav.* 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπεχείρησαν, *ubi alii* ἐνεχειρ. *Rursus cum infin.* 1, 47, 3. *et sæpe alias. Sic* 1, 7, 2. Μεσσήνην ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν, *ubi tamen vett. codd. omnes* παράσπονδοι *habent, quod si teneas,* Μεσσήνη *fuerit legendum pro* Μεσσήνην.

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. *alii* ἐγχειρ.

Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentatio; κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιχείρησιν, 12, 8, 4.

Ἐπίχειρον, τὸ; *plur.* τἀπίχειρα, τὰ ἐπίχειρα, præmium, merces, *in malam partem*, 4, 79, 3. 8, 14, 5 *sq.* κομίζεσθαι, 4, 63, 1.

Ἐπιχύειν; τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων, cum tot alia mihi negotia incumbant, 8, 11, 13. *ex Theopompo.—" Fors.* ἐπικειμένων." *Ern.—Equidem vulgatum non solicitaverim.*

Ἐπίχυσις; αἱ ἐκ τοῦ πότου ἐπιχύσεις, *ex Valesii conj.* 16, 21, 12.

Ἐπιχωρεῖν, concedere, permittere, 4, 17, 8.

Ἐπιχωριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς, domesticus, vulgatus apud eos est hic mos, 6, 46, 3.

Ἐπιχώριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιχώριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσιν, 9, 25, 3.

Ἐπίχωσις, ἡ, adgestio humi, 4, 41, 9.

Ἐπιψαύειν πραγμάτων, leviter attingere, strictim exponere, 2, 1, 4. 4, 1, 8. 14, 12, 5. *quod* ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν *dicit* 1, 13, 8.

(Ἐπιψηφίζεσθαι, decernere, 4, 16, 3. *sed ibi temere et invitis MStis* ἐπεψηφισ. *editum erat pro* ἐψηφισ.)

Ἐποικοδομεῖν φρούριον *dicitur*, qui arcem contra aliquem struit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3.—" *ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demosth.*" *Ern. Cf.* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, scil. in aliena regione*, 3, 27, 4.

Ἐποκέλλειν, in brevia incidere,

terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2.

Ἑπομένως τούτοις, proxime post hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονείδιστος, δουλεία, turpis servitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominiosa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιεῖν τὰς ἑαυτῶν περιπετείας, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter, ignominiose perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζειν; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτεσθαι videre, v. c. parentes, 10, 18, 3.

Ἐποπτεύειν, inspicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουροῦν; ἐπουρώσαντες, secundo vento usi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουροῦν.)

Ἐποχὴ, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, cessatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu; *in decursione equestri*, 10, 21, 4.

Ἑπτήρης, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

Ἐπῳδή; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

Ἐπώνυμος; φυλὴν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις, ἐπωνύμοις, 5, 21, 7.

Ἐρᾶν; ἐρῶν, *absol.* amoribus indulgens, 24, 5, 9. ὁ ἐρώμενος, amasius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι ταλάντου, 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, 7, 12, 8.

Ἔρανος, ὁ; ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, 38, 3, 10.—"debitorum solutionem differre, *scil. necessitatem solvendi.*" *Ern.*

Ἐραστὴς τῆς προαιρέσεως τῶν Ἀχαιῶν, 2, 43, 3.

Ἐργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τὴν χώραν, 1, 31, 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæstum fecit, 12, 13, 2. φόβον εἰργάσατο τοῖς ἑξῆς, 3, 51, 13. *ubi tamen* ἐνειργάσατο *legendum puto, quod ex MStis pro simpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

Ἐργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93, 4.

Ἐργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæstus e mari, 4, 50, 3. τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.

Ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

Ἐργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

Ἐργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοὶ, *distinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguuntur* τὸ βάναυσον *et* τὸ ἀστεῖον.

Ἔργον, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adversus eos qui in urbe sunt; ἔργα καὶ μηχαναὶ, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *sq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2. *scil.* κριοὺς, *arietes, ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quænam sint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *comme-*

morantur, fusius ibidem in præcedentibus exponitur. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, sed ibi* ἔργον *vulgato sensu accipiendum videtur, quo dicimus* opus facere. *cf.* 5, 100, 4.

Ἐργωνία, ἡ, operum conductio, 6, 17, 5.

Ἐρεθίζειν; lacessere *hostem*, 1, 19, 2. 1, 40, 6. *&c.* τὰ ἕλκη ἐρεθιζόμενα, ulcera irritata, inflammata, 1, 81, 6.

Ἐρείδειν; ἐρείσαντες τὰς μαχαίρας πρὸς τὴν γῆν, inniti facientes terræ, 2, 33, 3. ἤρεισαν τὰς σχεδίας εἰς τὴν γῆν, firmarunt ad terram, 3, 46, 1.

Ἐρεῖν ἐγκλήματα, 4, 5, 7.

Ἐρείπεσθαι, ruinam minari; πύργοι ἐρειπόμενοι, 1, 42, 10.

(Ἐρείπια, τὰ, ruinæ, rudera, 5, 102, 6. *scil. ex Casauboni ingenio, qui ibi pro* ἐν τοῖς Περιππίοις, *quod codices dabant,* ἐν τοῖς ἐρειπίοις *edidit.*)

Ἔρεισμα, τὸ, adminiculum quo quis nititur in difficili gressu, 3, 55, 4. τὰ ἐρείσματα, sublicæ quibus fulciuntur cuniculi, fulcimenta, 5, 4, 8. 5, 100, 5. 16, 11, 5.

Ἔρεσθαι, interrogare; *in impers. passim* εἴρετο, *pro* ἤρετο, *editum erat ex mendosis libris, ut* 7, 5, 5. 10, 18, 8. *&c. sed alibi in verum* ἤρετο *consenserunt libri, ut* 7, 3, 5. 16, 34, 5. 17, 17, 1. *&c.*

Ἐρευνᾶν; ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἡσυχίας *&c.* 4, 31, 6.

Ἔρημος, *in fœm.* ἐρήμος πόλις, 3, 51, 11. 9, 8, 9. στρατοπεδεία, 3, 68, 2. σπείρας ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὔσας, 2, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἱππέων χρείας, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; θεοὺς περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἠρικέναι, 3, 91, 7. *Perperam vulgo* εἰρικέναι.

Ἐριννῦς καὶ ποιναὶ, 24, 8, 2.

Ἕρμαιον, insperatum lucrum; νομίσας ἕρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἕρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγὴν, 13, 4, 3.

Ἐῤῥωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν, 2, 28, 10. ἐῤῥωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hist.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* φρούριον) munimentum, castellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυμνὸς; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύσβατοι, munita loca, *scil. natura munita, i. e. colles,* 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνὸς, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis accessu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἔρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et absque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit* τοῦ. οὐκ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον διατροπὴν, 1, 53, 6.

Ἐσθὴς, ἡ, *collective*, vestes, vestitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες, *ibid. vs.* 7.

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, sedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hospitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν κατέφυγεν, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus est Vales. Confer Ind. Histor. in* Vesta.

Ἑστιᾶν, hospitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμὸς, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἱστάναι.

Ἐσχάριον, τὸ, craticula, basis turrium, 9, 41, 4.

Ἐσχατεύειν, *cum gen.* πόλις ἐσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate sita, 4, 77, 8.

Ἐσχατιὰ, ἡ, extremitas; *κεῖται ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας*, 27, 6, 6. *αἱ ἐσχατιαὶ, idem fere quod τὰ πέρατα*, 4, 3, 10. 4, 70, 3. *Sic οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης*, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2 *et* 5. *pro quo τὰ πέρατα dicit vs.* 7.

Ἔσχατος; *μηδ' ἔσχατον ἐλέῳ καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν*, 30, 8, 3. *τὴν ἐσχάτην τρέχειν*, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Ἐσχάτως *διακείμενοι*, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔσωθεν, 2, 5, 4. *primi editoris culpa in ἔντοθεν vulgo erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum quis multos habet *θεραπεύοντας αὐτὸν καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ*, 2, 17, 12. *ἡ ἑταιρεία*, sodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exercere, 12, 13, 1.

Ἑταιρεύειν; *ἑταιρευόμενος*, meritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; *ἑταιρικὴ ἵππος*, 16, 18, 17.

Ἑταῖρος; *οἱ ἑταῖροι προσαγορευόμενοι ἱππεῖς*, 5, 53, 4. 31, 3, 7.

Ἑτερόγλωττοι, diversarum linguarum homines, 24, 9, 5.

Ἕτερος. *παρ' ἑτέροις mendose vulgo, pro παρ' ἑκατέροις*, 2, 69, 7. *conf. ibid. vs.* 3.

Ἐτήσιος; *οἱ ἐτήσιοι scil. ἄνεμοι, vel τὰ ἐτήσια scil. πνεύματα*; Etesiæ ventus; *τοῖς ἐτησίοις*, 4, 44, 6. *τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων*, 5, 5, 3. *τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων*, 5, 5, 6.

Ἔτι; *ἔτι δὲ idem valet simpliciter quod καὶ, nec habet vim augendi*, 2, 63, 5. *Potest verti* pariter, *ut*, 5, 105, 3. 11, 10, 3. *et sæpe alias.*

ἔτι particula confusa fortasse cum verbo ἐστὶ, 1, 57, 2. *Confusa et commutata cum particula ὅτι*, 2, 10, 8. 2, 64, 3. 3, 1, 1. 3, 29, 6. 3, 30, 2. 3, 54, 7.

Confusa cum præpositione ἐπὶ; vide 1, 55, 10. 5, 42, 1. 5, 47, 1. 5, 105, 3. 18, 8, 5. *Præsertim, ubi post νυκτὸς adjicitur ἔτι. (quod amat Polybius; vide* 5, 46, 12. *et loca ibi citata) temere ista particula a librariis in ἐπὶ passim mutata est, ut* 5, 46, 12. 8, 7, 4. 9, 7, 7. *Eadem partic. ἔτι confusa cum ἔτει*, 3, 107, 4. 3, 114, 6. 23, 2, 6. 25, 4, 6. *Verba ἔτ' ὧν temere vulgo adsuta et intrusa erant* 2, 52, 7. *ex cod. Bav.*

Ἑτοιμάζειν; *ταχέως ἑτοιμασθέντων*, 1, 59, 9. *ubi vulgo mendose τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον*, 1, 38, 3. *ἡτοισμασμένοι σάλπιγγας*, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam ἑτοιμακότες editum erat pro ἡτοιμ.* 3, 72, 6. *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. &c.

Ἕτοιμος; *cum infin. ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν*, 1, 62, 1. *In fœmin. τῆς ἀφελείας ἑτοίμου προφαινομένης*, 1, 49, 5. *εἰσαγωγῆς ἑτοίμου*, 4, 38, 9. *κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες*, 4, 18, 3. *ubi tamen codd. nonnulli ἑτοίμας, ne sic quidem male; nam et ἐλπίδα ἑτοίμην communi consensu dant omnes* 3, 96, 3. *Rursus vero* 5, 79, 1. *ἑτοίμους παρασκευὰς, alii ἑτοίμας.*

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 27, 6, 10. *πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν*, omnia sine cunctatione imperare *sociis*, 3, 12, 6. *καθάπερ ἐξ ἑτοίμου σφίσι τῆς νίκης ὑπαρχούσης*, quasi parata victoria, 2, 68, 6. *τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου παρέλαβε*, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. *ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν*, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως *διακεῖσθαι πρὸς πᾶν*, ad omnia *facienda* paratum esse, 3, 13, 2.

Ἔτος; *dativus ἔτει subinde perperam in ἔτι mutatus; vide supra in ἔτι.*

Εὖ; *ἐάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ*, 4, 21, 11.

Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιροὺς, 21, 5, 5. *de classis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) καὶ γεωργήσιμος, pervius, accessu facilis, 1, 56, 4. 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, galli gallinacei generosi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti struendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eâdem sententiâ vide an* εὐγνωμονεῖν *fortasse pro vulgato* ἀγνοεῖν *legendum sit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis,* 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi,* 2, 38, 9. 3, 111, 9. τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις, 2, 7, 5. χώρα, 3, 87, 3. 3, 90, 7. εὐδαιμονεστάτη πόλις, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli serenitas; τηρῶν τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς, 4, 31, 6.

Εὐδιάκοπος, facile dissecandus; δεσμὸς, 3, 46, 4. *Vide voc. seq.*

Εὐδιάκοπτος χιὼν, nix facile perrumpenda, vestigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo* διακόπτω, *quemadmodum v. c. a* γράφω *pariter* ἔγγραφος *et* ἔγγραπτος *formatur.*

Εὐδιακόσμητος, facile *ad usum aliquem* instruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29, 5, 5.

Εὐδιάσπαστος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκεῖν, τινὶ, adquiescere in aliqua re, probare rem, (*ut sit* εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 22, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter,* εὐδοκεῖν ἔν τινι, *ut* ἡ Τεῦτα ποιεῖται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησε, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rursus* εὐδοκῶ *sequente infinitivo,* placet mihi ut hoc fiat; ὥστε πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα, 1, 8, 4. 7, 4, 5. οὐκ εὐδόκουν εἰσφέρειν τὸ τρίτον τῶν κτήσεων μέρος, non placebat eis ut tertiam partem possessionum conferrent, 5, 93, 7. εὐδοκῶ διακριθῆναι, mihi placet caussam meam disceptare, 18, 35, 4. *Porro cum participio, ut* εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες, placet ipsis, gaudent se civitatis participes factos, 2, 38, 4. κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν, non erunt contenti devicisse Achæos, 2, 48, 2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκῆσαι ἂν τοῖς Πελοποννησίων ὅροις περιληφθεῖσαν, 2, 49, 3. *Denique, eâdem semper sententiâ, dicitur* εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; *certe sic est* 20, 5, 10. τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.

Passive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q.* εὐδοκεῖν τινι) contentum esse, probare aliquid, *ut,* Συρακουσίους οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, 1, 8, 4. *Et* εὐδοκεῖσθαι τινὶ; εὐδοκούμενοι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι τῇ πόλει, contenti civitate, probantes statum civitatis, 27, 3, 5. *Et inversa ratione,* διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐτοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. *&c. Ita et absolute,* κατάστασις εὐδοκουμένη, status quo contenti esse possumus, status tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Ursinus 22, 6, 8. *correxit* εὐδοκεῖτε τούτῳ μᾶλλον, *cum fuisset* ἠδοκεῖτε *in MStis, quod cum Reiskio ex* ηὐδοκεῖτε *ortum*

suspicari liceret, nisi constanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in existimatione esse, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius sententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex scriptura codicis Paris. E.* 6, 57, 6. τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὐέκτης; εὐέκτας αὐτοὺς παρεσκεύασε, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ spei plenus; ἦν λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν &c. 2, 27, 4. ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robusta et valida habitudo corporis; πύκται διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. 39, 2, 11. *Tropice, de* felici et florente statu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, solertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5.

Εὐεπίθετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, insidiis et invasioni hostium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίθετοι, loca ubi facile ex insidiis peti et subito opprimi possumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινὰ, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεργέτημα, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 30, 4, 13.

Εὐεργετικὸς, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὔεφοδος, *regio* facilem aditum et facilem adgressionem ab hostibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιὰ, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *sæpius.*

Εὐήθης, stultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὔηθες καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύσας, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τὸ, res bene gesta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. seq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia urbis, 10, 31, 6. *ubi invitis MStis nostris Casaubonus* εὐκαιρίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeste mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *scil.* γραμμή; τοὺς πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέταττε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. *&c.*

Εὔθετος, bene comparatus; πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perspectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθέως,—"exempli caussa, οἷον εὐθέως, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut* αὐτίκα, *de quo ad Xenophontem diximus.*" *Ern.—At,* οἷον *est* exempli caussa, *non* εὐθέως, *quod* statim *sonat, et pro* primo *vel* primum *usurpatur, prorsus ut Latinorum* statim.

Εὐθήρατος στέφανος, facile consequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθικτος, dicax, 17, 4, 4. *An* εὔθηκτος?

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, ἡ. ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθὺς; *vide* εὐθεῖα.

Εὐκαιρεῖν, 1) opibus abundare, divitem esse, *absol.* 4, 60, 10. τοῖς βίοις, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) οὐκ εὐκαιρεῖν, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, ἡ, 1) opportunus situs; εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς, 2, 13, 2. εὐκαιρία καὶ θέσις, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. ἡ εὐκ. τοῦ βίου, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν, opibus et fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. εὐκαιρίαν *Casaubonus, invitis MStis nostris*, 10, 31, 6. *edidit pro* εὐημερίαν.

Εὔκαιρος, 1) opportunus; οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων, 1, 18, 4. εὐκαιρότατος τόπος, 4, 38, 1. εὐκαιροτάτη πόλις, urbs opportunissime sita, 4, 44, 1. 2) τὸ εὔκαιρον τῶν Γεῤῥαίων, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf.* εὐκαιρία.

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι, omnia castella in quibus aliqua ad res quascumque suscipiendas opportunitas inesse videbatur, 4, 52, 8. εὐκαιρότατα, opportunissime, 5, 63, 13. 2) οὐκ εὐκαίρως ἔχει, non vacat ei, non est ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκαταγώνιστος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκατακράτητος τόπος, qui facile teneri ac defendi potest, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; ἐξ ὧν εὐκατανόητον, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόνητος τελέως πόλεμος, prorsus contemtibile bellum, 2, 35, 3. οὐκ εὐκαταφρόνητος, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de caussis accusari potest, 4, 29, 3.

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ, 8, 28, 3.

Εὐκίνητος, ναῦς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles;* τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 8, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*sub torrida quæ dici solet Zona.*)

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *absolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 5. πολὺν χρόνον διηυλαβεῖτο, καὶ διηπίστει τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum accus.* εὐλαβούμενος τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, cavens justa prælia, abstinens se a justis præliis, 30, 92, 7. *Cum seq. conjunct.* μὴ *et subjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne *&c.* 1, 16, 7. *Cum infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι κοινωνεῖν, veriti sunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ὀκνητέον, *quod præcessit.*

Εὐλαβὴς, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hostiles* naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3. 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui consi-

derate et cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τέλος ἔσχε τὸ πραχθὲν, 3, 31, 12.

τὰ εὔλογα, probabilitas, verisimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum est a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi consentaneum est, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile solvatur et se jungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθὴς, facilis ad perdiscendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διόρθωσις εὐμενικὴ, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐμετάθετος *fortasse legendum* 15, 6, 8. *pro* μετάθετός ἐστιν ἡ τύχη.

Εὔμορφος; εὔμορφα μειράκια, 31, 24, 2.

Εὔνοια; ἡ Εὐμένους εὔνοια, 30, 1, 6. *est* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; ἐπισημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα, 5, 50, 7. μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, 11, 34, 3.

Εὔνους; εὐνούστατος, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *sq.*

Εὐπαράδεκτος; εὐπαραδεκτότερος, facilius probandus et accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι, facilior captu et intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. ἡ διήγησις, perspicua, quam facile sequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur* σαφής.

Εὐπαράλογιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. εὐπαραλογιστώτατος, 5, 75, 2.

Εὐπειθὴς; εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαί τινι πρὸς τὸ παρακαλούμενον, 1, 68, 3.

Εὐπερίκοπτος περὶ τὰς τοῦ σώματος θεραπείας καὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις, facilis, simplex, sine fastu, 11, 10, 3. *cf.* περικοπή.

Εὐπερίληπτος, καὶ στενὴ ὑπόθεσις, argumentum non late patens, quod facile animo et stylo comprehendi potest, 7, 7, 6.

Εὐπερίοπτος, contemtibilis, *Fr. hist.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Casaub.*

Εὐπετὴς, facilis; εὐπετεῖς σάγοι, leviora sagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. τῶν νεανίσκων τοὺς εὐπιστοτάτους *ex Ursini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro* τοὺς δυσπιστοτάτους, *quod erat in libris; nos cum Reiskio* τοὺς πιστοτάτους *scripsimus, cum debuissemus, ut puto,* δύο τοὺς πιστοτ.

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit.* χρημάτων, 6, 58, 9. 31, 11, 1. κολάκων, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed et cum dativo;* εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, *i. q.* εὐπορεῖν; *cum gen.* 1, 66, 5. *Cum dativo;* εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, successus; κατὰ τὰς εὐπραγίας, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; ἡ τῆς ψυχῆς, dignitas, species, quam corpori animantis addit vita quæ ei inest, 1, 4, 8.

Εὐρεσιλογεῖν, πρός τινα, confabulari, 26, 10, 3. οὐκ ἀναγκαίως, citra necessitatem multa verba facere. *Fr. gr.* 68.

Εὐρεσιλογίαι, confabulationes, loquaces disputationes, 18, 29, 3. *Conf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11.

Εὕρημα, τὸ, (*i. q.* μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject.*

scripsimus τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoso* τὸ πονεύρημ. *Eo vocab. usus est Polyb. apud Suidam, nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὑρησίλογ. *vide* εὑρεσιλογ.

Εὑρίσκειν; τὸ ἐλλιμένιον εὑρίσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12.

In med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκονται, 6, 38, 1. εὕροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *ubi* εὗρον τὴν λῦσιν *dat Bav. minus recte.*

Εὐροεῖν, successum habere; τὸ πρᾶγμα εὐροεῖ, 8, 30, 12. εὐροούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὔροια, ἡ, successus, 5, 14, 8. 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρία; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. spatiosa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, distinctus, facile distinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *absol.* recte facere, feliciter res suas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2, 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum scopum habilis, scopum feriens; εὔστοχος πληγὴ, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο, 1, 48, 8.

Εὐστόχως. 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum suspicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi potest, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, recte servare pacta, fidem servare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινὶ, 5, 24, 4. *absol.* conspicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντριπτος; εὐσύντριπτοι κλίμακες, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honestas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀνάπαυσις, honestum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otiosus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότεροι, obedientiores, disciplinam magis servantes, modestiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modestia morum, 32, 11, 8.

Εὐτείχιστος πόλις, 3, 90, 8. *ex Casaub. emend. pro* ἀτείχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βέλη, 8, 7, 2.

Εὐτραπελεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς παρὰ τὰς συνουσίας, urbanus et venustus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundissimus in consuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, successus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συνεργήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὴς βασιλικῆς καὶ

πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, opportuna, 1, 30, 15. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 11, 9, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα, ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐκβαλεῖν *&c.* opportuna est occasio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστεῖν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4 *sic et* 16, 25, 1. (*ubi quidem* gratulari *interpretatus est Casaub. suffragantibus Reiskio et Ernesto.*) περὶ τῶν γεγονότων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi significatio, 8, 14, 8.

Εὐχειρία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, solertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine et cognato* εὐχέρεια *conf.* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχειρία, *quod vide, et præsertim cf.* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὐχέρεια καὶ τόλμα, solertia, agilitas, et fortitudo, 15, 13, 1. *et* 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχειρία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in castris Romanis, ut suum quisque tentorium et omnes castrorum partes statim cognitas habeat,* 6, 42, 1 *et* 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 11, 4. studium et propensionem *interpretatur Ernestus cum Valesio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως *est* levitas et imperitia, 16, 18, 3. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, *in pictore, in vitio ponitur.*)

ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *sic ex conject. edidi, vereor ne non satis recte, pro* εἰς χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. *ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, est* agilis, expeditus, solers, et strenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχειρία *et* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi et* dextre, solerter *intelligere posset, nisi id ipsum adjecto vocab.* ταῖς εὐεξίαις *significaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de se prædicare, 5, 43, 1. *ubi* ηὔχετο *habet Flor.* (*non Bav. ut in scholio per errorem positum est*) *pro vulgato* εὔχετο.

Εὐχρηστεῖν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode et recte instituere conversiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus usus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ sunt ad usum necessaria, 6, 33, 9.

Εὐχρήστως εἶχον πρὸς τὸ δέον, 3, 73, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus,* 1, 57, 2. 2, 55, 4. αἱ εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἐμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1, 28, 10. *&c.* εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ κακὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem conviviis absumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ δαψίλειαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam in-

dulgendæ gulæ, 3, 92, 9. *εὐωχία καὶ μέθαι*, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali εὐωχίας καὶ μέθας legendum, sicut est* 20, 6, 5. *πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπεὶς*, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἐφάμιλλοι προαιρέσεις, paria instituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἐφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἐφάμ. εὔνοια ἑκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν ἑαυτὸν ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem se gerere Romanis.

Ἔφαμμα, 2, 28, 8.—"sagum et braccæ; *verbo*, vestimentum. *Suidas*, περίβλημα, *adferens hunc locum Polybii. Sic et* ἐφαπτίδες, de sagis, *apud Suidam.*" *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* ἐπιψαύειν, attingere; ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτὶς, ἡ, paludamentum; πορφυραῖ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς πραττομένοις τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, statio præsidii caussa posita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38, 8. 10, 39, 1. ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν, stationem deserere, 1, 17, 11. ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν, in subsidiis esse, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur* προκινδυνεῦσαι, *ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic*, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, volens hunc velut in subsidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, simulque observaret quæ agerentur*, 1, 9, 2. (*cf.* ἔφεδρος, *num.* 2.) *Sed et* ante alios *locatur* ἐφεδρεία, *ut*, προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. *et* διατάξας τοὺς τὰς κλίμακας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait* τοὺς ἱππεῖς προέθετο πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, *quamquam* προέθετο *videri possit indicare*, ante exercitum fuisse positos, *tamen* a tergo positos esse *res ipsa docet et adjecta verba* ὡς πρὸς θάλατταν; *nempe oppositi fuerunt equites in subsidium, si forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro* ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία, 24, 12, 2. *est* proximitas hostium. (*conf.* ἔφεδρος, *num.* 1.) *Denique, tropice*, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι *est* præsidium *s.* adjumentum et momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *absol.* in subsidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 *et* 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione*, ἐφήδρευε τοῖς προκινδυνεύουσιν, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed* ἐφήδρευε τοῖς εὐζώνοις, 5, 23, 8. *intelligendum est* σὺν τοῖς εὐζώνοις, in subsidiis mansit cum expeditis. *Rursus* ἐφεδρεύειν *cum dativo est* præsidio esse, tegere, tutari; *ut* ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, 1, 40, 1. ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ, 5, 95, 5. ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ, 4, 10, 5. ἐφεδρεύειν τῇ νεότητί τινος juventuti alicujus præsidio esse, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed* ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς, observare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, ὁ, 1) adsidens, in proximo hærens; τοιούτους ἔχοντες ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἔφεδρος τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφεδροι γίγνονται τοῖς καιροῖς, *Fr. gr.* 69. *Et nude*, ἔφεδρος ἔμφρων, prudens observator, 5, 104, 7. 2) qui præsidio est, *vel* in subsidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; post se trahere; κατὰ

πρύμνας ἐφέλκειν τοὺς ἵππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἔντευξιν τῶν ὑπομνημάτων, 9, 1, 3. *Quo et referri potest illa dictio,* μεγάλην ἐφείλκετο φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de se opinionem retulit, sibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστερεῖν, morari, moras trahere, sero venire; ἐπικουρία ἐφελκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφελκόμενοι, 5, 80, 2. qui tardius sequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *si modo illud Polybianum est.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. cupide *interpretatur Casaub.* acriter *Ernestus; sed haud dubie mendosa vox.*)

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu stationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἠγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χάρακα ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell.* τῇ χώρᾳ) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non displicet* ἀφῆκε, *quod est superscriptum in cod. Bav. Rursus tamen,* 5, 8, 4. *tres probati codices habent* ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id est,* ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et* 8, 33, 6. *in hoc consentiunt omnes,* διελὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *sed* arti imperatoriæ studere, operam dare; *nam eodem modo,* 9, 20, 7. *dicit* τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* consequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντὸς τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum infin. idem valet* ἐφικνέομαι *ac* δύναμαι, possum; ἐκ τῆς ἁπάντων συμπλοκῆς μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi post* ἐφίκοιτο *delendum comma, (quod nec habent ceteræ editiones;) et pro synonymis habenda verba* ἐφίκοιτο *et* δυνηθείη. *Sic et* ἐφικτὸν *idem valet ac* δυνατὸν, quod fieri potest, 9, 24, 5. μία τις ὁδὸς, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (*Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c.* 6. *Tom. I. p.* 182. *edit. Hemsterh. ait,* οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, *i. q.* δυνάμενοι, qui talia contemplari valent; *ad quem locum etiam Henr. Steph. in Thes. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. πολλὰ ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.) 3) *Cum participio, eadem notione de qua modo dictum;* οὔτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο, 1, 57, 3. *i. q.* ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο *vel* δύναιτο. (*Cui constructioni similis illa est,* οὐκ ἤνυον φέροντες, 10, 31, 9.)

Ἐφικτὸς; λόγος ὀλίγοις ἐφικτὸς, qui a paucis capi, intelligi potest, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, *i. q.* δυνατόν ἐστι, *vide paulo ante in* ἐφικνεῖσθαι, *num.* 2. *et exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc,* οὐκ ἐφικτόν ἐστι κατανοῦσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum suis.*

I) ἐπιστῆσαι, *in Aor. primo;*

1) constituere super, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opponere;

τινὶ τινὰ, alicui aliquem, 15, 15, 7. 15, 20, 6.

3) post alium locare; τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἐπέστησε, 1, 33, 6. *Sic rursus cum dat.* 1, 26, 12. *et cum* ἐπί τινι, 1, 26, 14.

4) immittere; ἡ τύχη λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

5) sistere, inhibere; τὴν δύναμιν ἐπέστησαν κατὰ πορείαν, sistere agmen jusserunt, 8, 31, 3. ἐπιστήσαντες τὸν ἵππον, 15, 32, 3. τὴν ὁρμὴν, 16, 34, 2. κατὰ τὸ παρὸν ἐπιστήσας τὴν διήγησιν, 7, 12, 1. *Et reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, inhibere se, immorari alicui rei; *cum dativo;* παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ, 1, 14, 1. *et* ἐπὶ τὸν πόλεμον, 1, 65, 5. *Conf. num. seq.*

6) convertere oculos, animum, attentionem, in aliquam rem; (*quod et fortasse ad num. præced. referre possis, hac notione,* morari facere oculos *vel* aliquem ad aliquam rem, defigere;) ἐπιστῆσαι τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. ἐπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπί τι, attentionem lectoris convertere in aliquid, morari facere lectorem ad aliquid, 2, 61, 11. ἐπιστήσαντες τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου εὐεργεσίας, revocantes populo in memoriam beneficia Antigoni, 4, 34, 9. *Et reciproce,* ἐπιστῆσαι ἐπί τι, *scil.* τὸν νοῦν, *vel* ἑαυτὸν; (*quemadmodum* 11, 19, 2. *est* συνεπιστήσας αὐτὸν, *i. e.* ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) *Sic* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *sive malueris* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi et cum dativo casu constructum hoc verbum eadem notione vidimus.*) ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἐπιστήσας, si ad initia cujusque et ad mutationes adverterit animum, si attentius ea consideraverit, 6, 4, 11. ἐπιστήσας, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpos.* περὶ *cum genit.* μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆσαι περὶ τῶν τοιούτων, paulo diligentius animum intendere considerandis rebus hujusmodi, 6, 26, 12. *quo ex usu hujus verbi ducta est significatio nominum* ἐπιστήμη *et* ἐπιστήμων, *quemadmodum loco modo citato statim adjicitur,* ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἔσται πράγματος *&c.*

Mendose 3, 116, 4. *legebatur* ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστησε τῆς δυνάμεως, *pro* ἐπέστη *vel* ἐφειστήκει, steterat.

II) ἐπιστῆναι, *in Aoristo secundo;*

1) præfectum esse, præesse; ἐπέστη ἐπὶ τὰ πράγματα, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι, quum Romani præessent rebus, 30, 14, 3. *quam in sententiam Valesius verterat,* Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in versione posuimus,* ex quo Romani intenti rebus Græcorum esse cœperunt. (*Conf. supra in* ἐπιστῆσαι *num.* 1.)

2) post alium, a tergo stare; κατόπιν ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις, 16, 18, 7. ἐπιστάντες, pone stantes, 1, 26, 13.

3) stare super *vel* in *loco, vel* ad, apud *locum: et* pervenisse, devenisse ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπέστησαν σχεδίας, postquam in ultimis ratibus steterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἐπέστημεν, quoniam ad locum istum devenimus, 4, 40, 1. καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐπ-

ἐστημεν, cum ad eam partem narrationis pervenissemus, 7, 13, 3. *Sic* ἐφ' ὃν τόπον ἐπιστῆναί φασι πρῶτον τὴν Ἰώ, 4, 43, 6. *Item cum dativo casu;* ὅταν ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. οἷς ἐπέστησαν οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας, 4, 58, 2. quorum ad domos venerant hostes; *vel* quorum domibus imminebant hostes, *quatenus* contra *significat præpositio* ἐπί. *Sic* ἐπέστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις ἀνυπόπτως, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine suspicante advenit, 9, 7, 10.

4) subsistere; *absolute;* ἐπέστησαν, substiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν, substitit, inhibuit cursum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *et Fr. gr.* 72. *Sic* subsistere animo, *scil. ad aliquid, id est,* animum advertere; *ut,* ἐπιστὰς δὲ Ἱέρων, 1, 83, 2. (*Conf.* ἐπιστῆσαι, *num.* 6.) *Et cum* ἐπὶ *et accusativo;* ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9.

III) ἐφεστηκέναι, *et* ἐφεστακέναι, *in præterito.*

1. *Significatione neutrali vel passiva;* 1) ἐφεστηκώς, pone stans; αἱ ἐφεστηκυῖαι τάξεις, 1, 19, 10. 2) οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἐφεστῶτες, rerum summæ præfecti, 5, 60, 2. 3) οἱ ἐφεστῶτες, adstantes, 30, 20, 4.—"qui exspectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipsi ingredi possint, *quasi* successores." *Ern.* ὁ ἐφεστὼς ζόφος, offusa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione activa; contra usum aliorum scriptorum; conf.* 3, 94, 7. 1) præficere; ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἐφεστάκει πρὸς ταύτην τὴν χρείαν, 10, 20, 5. 2) deducere; (*quemadmodum* ἐπιστῆναι, *num.* 3. *neutraliter, est* pervenire;) τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἐφεστηκότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, 10, 24, 2. τῶν καιρῶν ἐφεστηκότων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ταύτην, 32, 9, 1.

IV) ἐφίστασθαι, stare, subsistere, insistere; ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους, opportunis locis insistentes, 12, 4, 2. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, subsistens, *Fr. gr.* 71.

τὸν φιλήκοον ὁ γενεαλογικὸς τρόπος ἐφίσταται *ex conject. ediderat Casaub.* 9, 1, 4. *pro mendoso* ἐπίσταται, *quod nos in* ἐπισπᾶται *mutavimus.*

V) ἐπισταθῆναι, *aor. pr. pass.* præfici; βουλόμενος ἕτερον ἐπισταθῆναι τοῖς ἐν Πελοποννήσῳ πράγμασι, 4, 87, 2.

Ἐφιστάνειν, (*i. q.* ἐπιστῆσαι *num.* 6.) οὔτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων, nulli rei intendens animum, 5, 35, 6. ἐφιστάνοντες καὶ διαλογιζόμενοι πῶς ἑκάστοις χρήσονται, animum advertentes, et secum cum aliisque reputantes, 11, 2, 5. (*Conf.* συνεφιστάνειν.)

Ἐφοδεύειν, circumire excubias, perlustrare vigilias; *absol.* 6, 35, 8. *et* ἐφοδεύειν τὰς φυλακάς, 6, 35, 11. 6, 36, 1 *et* 4.

Ἐφοδεία, ἡ, circuitio lustrandarum excubiarum caussa, lustratio excubiarum, 6, 35, 8 *sq.* 6, 36, 9. *Nude,* circumitio, discursio, *per muros,* 10, 15, 1. *ubi vulgo* τὴν ἐφοδίαν *per simplex iota erat editum.*

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τὸ; ἐφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 *et* 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice,* ἐφόδιον πρός τι, præsidium, subsidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 19, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ἡ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλοὺς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio basium turrium, 9, 41, 4. *Et tropice,* ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ προκατασκευὴ καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. ποιησάμεθα κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου, 5, 40, 4. *Tum,* ansa, occasio, ratio adgrediendi rem quamdam; πονηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἐδόκουν ἀρχηγοὶ γεγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progressio, ordo, series, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invasio, adventus hostilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 *et* 8. 5, 43, 7. *&c.* διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, expeditionem susceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *est* impetus, impressio in hostem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ἐπεναντίους, impetum facere in hostem, *charger l'ennemi,* 15, 12, 1. 11, 16, 2. *et sæpe alias.* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. ὑπομεῖναι τὴν ἐφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 1. *Etiam in navali pugna,* τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *est* impetum, impressionem facere in navem hostilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *sunt* naves *onerariæ* ad iter, et naves *longæ* ad adgrediendum hostem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, *et similia,* primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 *&c.* Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος προσβολὰς, κατέσχε, ex itinere oppugnare adgressus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥᾳδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congressu, 1, 36, 11. *Quod sit illud,* οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *haud satis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque prospere pugnasse visus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδεία, circuitio *per urbes,* inspiciendi caussa quo pacto res administrentur; ἐπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excubias visitat et inspicit, 6, 36, 6 *et* 8 *sq.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδεία, *et* ἐφοδεύειν.

Ἐφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adscivi,* 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter spernam.*

Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1.) in statione esse ad aliquem locum, *præsertim* insidiandi et observandi caussa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo:* στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, observabat Græciæ loca et Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in* ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia est dativi ratio, ubi idem valet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rursus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

Ἔφορος; *vide Ind. Histor. in* Ephorus.

Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9.—οὐκ εἶχον, ποίαις χερσὶν πολεμήσαιεν, 1, 62, 2. 3, 109, 10.—τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10.—ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum persuasio, 5, 9, 6.—ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν *&c. Vide ista nomina.*—εἶχον *et* ἦγον

inter se permutata a librariis, 2, 67, 2. 3, 83, 5. 5, 30, 5.

ἔχεσθαι ἐλπίδος, spe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum esse, 5, 49, 2. τῶν προκειμένων, urgere propositum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem esse legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adferuntur in* ἑξῆς. ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perstans mente, 1, 66, 4. εἴχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτοὺς, institit Ambraciensibus, pressit eos, adsidue illos hortatus est, 22, 12, 6. ἔχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, i. e. ἔχεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Caium se adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, i. e. ἔχεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hosti, non dimittere eum, sed manum cum eo conserere, 3, 72, 1. ὧν εἴχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* stabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἐχόμενος, proximus, contiguus. ἐχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτοις, *quod nescio an ferri potuerit, certe in id consentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἐχόμενα μέρη τῶν κινδυνευόντων, 18, 8, 3. ἡ ἐχομένη σημαία, 6, 34, 19. ἴλη, 6, 35, 9. τῷ ἐχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἐχομένῃ, proxima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, *passim i. q.* πολέμιος, hostis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, *i. q.* ὀχυρός. ἐχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adscivi.*

Ἑωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν, sub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τόποις ἑωθινῆς εἶναι φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9 3, 83, 7. 4, 78, 6.

Ἕως ἂν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. &c. ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. *et* 1, 19, 4. *ubi vett. codd.* ὡς εἰς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, *ex nostra conject.* 2, 52, 7. ἔπλεον ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud est* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantisper, 3, 93, 3. οὐκ ἀντεξῄεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non nisi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ' Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δόξαι καταφρονεῖν, hactenus modo, ne videar &c. 9, 26, 1.

Z.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica *pontis*, 3, 46, 4. pons *ipse*, 3, 46, 2.

Ζευγνύειν τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, institutio et studia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικοὶ, juvenilia studia, studia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, felix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude et æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, lau-

dem et imitationem invenire, 6, 6, 9. *ζῆλος, in malam partem,* pravum studium, pravum institutum, 4, 27, 8. invidia et prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπεῖν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22, 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus sequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζηλῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτὴς, ὁ, admirator, sectator, studiosus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (*opp.* φευκτὰ) 2, 61, 3. ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία, 3, 4, 7. 6, 46, 11. αἱρετὴ καὶ ζηλωτὴ, 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte felicissime expletam ab Ursino esse lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad* ὑπεροχὴν *requirebatur* ζηλωτὴν, *non* ζηλωτὸν; *quia vero in vestigiis veterum librorum servata est terminatio* τον, *aliud vocabulum ibi pro* ζηλωτὸν *fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις, 6, 53, 2. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, *et alia similia, vide in* ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν *&c.*

Ζητεῖν, desiderare, requirere; *sicut dicimus,* hæc res desiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; ζητήσεις τῶν ἁμαρτανομένων, cognitiones, quæstiones caussarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζόφος ἐφεστὼς, offusa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγεῖν, in eodem ζυγῷ, in eadem serie stare; τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστανε ζυγοῦντα, 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem serie locavit.—"*Hesychius:* ζυγούμενον ἐξισούμενον." *Ern.* ζυγοῦν *infinitivum hujus verbi statuit Ern. tamquam a* ζυγόω.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) versus, series militum juxta se invicem in eadem linea stantium; αἱ τοῦ δευτέρου *&c.* τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι, 18, 12, 5. 18, 13, 2. τὰ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσματα, 3, 81, 2. *rursus* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν, 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα *dicit.* 2) jugum; ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιοὺς, 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q.* ἰσοῤῥοπεῖν, æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, τὸ τῶν πυλῶν, jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρεία, ἡ; *rectius fortasse* ζωγρία, *vide* 1, 7, 11. *sed in* ζωγρεία *constanter fere et pertinaciter consentiunt omnes codices nostri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76, 6. 5, 86, 5. *&c. Dicitur autem* ζωγρείᾳ ἐγκρατῆ γίγνεσθαι *et* κυριεύειν τινὸς, *et* λαβεῖν τινα, ζωγρείᾳ ἀποβαλεῖν, ζωγρείᾳ ἁλῶναι *&c.*

Ζωγρεῖν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam servare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. *quo et referri potest* 3, 84, 10. δεόμενοι ζωγρεῖν.

Ζωγρία, *vide* ζωγρεία.

Ζώδιον; τὰ ζώδια, signa cœlestia Zodiaci, 9, 15, 7 *sq.*

Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διακεκαυμένη, Zona terræ torrida, *Fragm. ex Gemino.* ζῶναι ἕξ, *Fragm. ex Achille Tatio.*

Ζωωτὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωωταὶ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἤ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7.

ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν, 10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσθεν, 11, 22, 6. *Abundabat* ἢ *in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτε παρὰ τοῖς Φασηλίταις ἦν, *ubi delendum censui. Notemus hic et illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινόν.

Ἦ. ἦ μήν, *in formulis jurisjurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 30, 4. 12, 6, 3. ἦ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ἦ που γ᾽ ἄν, 12, 11, 9.

Ἡβᾶν; οἱ ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.

Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραμμάτων τὴν ἀλήθειαν, principatum in historia tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες, duces, *et omnino*, qui præsunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. *et sæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. ἡγεῖτο, 4, 80, 8.

χάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ἡγεῖσθαι τούτων, (*scil.* τῶν πόλεων) *correxit Casaub.* 17, 3, 7. *cum mendose* ἡττᾶσθαι *dedissent libri.*

Ἡγεμονεία *et* ἡγεμονία, imperium. *Variant et vacillant inter duas istas formas codices nostri; qua in inconstantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam et apud alios scriptores adoptatam plerumque ab editoribus observavi, et quam unice probat Moschopulus grammaticus* περὶ Σχεδ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμὼν *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo secundum analogiam nomen* ἡγεμονεία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diserte excipit grammaticus nomina fœminina a masculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. 1, 20, 12. 2, 21, 9. 2, 23, 13. 2, 49, 4 *et* 6. 2, 67, 5. 3, 110, 4. 5, 79, 3 *et* 12. 5, 83, 3. *&c. Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονείαν, *ubi significat* imperandi artem, *et manifeste non ab* ἡγεμὼν *proxime, sed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum est nomen.*

Ἡγεμονικός, ad imperandum idoneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulysses*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὴ χώρα, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10.

Ἤδη, *in* εἰ δεῖ *mutandum probabiliter censuit Vales.* 7, 12, 8. τότ᾽ ἤδη, 3, 118, 11. *an* τότε δή? ἤδη *pro* ᾔδει; *vide* εἰδέναι.

Ἦθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἥμερον καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, historici personam suscipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθνη, *quod sequentia utique desiderant*, 1, 65, 7.

Ἥκειν. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἧκε, 4, 68, 4. *ubi correxi vulgatum* ἥκει. *Conf.* 4, 80, 1. *et* 14, 6, 5. *quibus locis observandum, thema* ἧκε *posse peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, et pro aoristo secundo, denique pro præterito medio haberi.*

ὃ νῦν ἥκει γινόμενον, quod nunc usu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio*, ἧκεν ἔχων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *&c. Sed rarior ille usus participii* τὰ ἥκοντα *pro* ἀνήκοντα; τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἠλίβατος, præaltus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 2, 55, 2.

4, 9, 1. 6, 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem sunt* οἱ στρατεύσιμοι. εἰς ἡλικίαν ἱκόμενος, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλίκος. ἡλίκη διαφορὰ, quantum discrimen, 1, 71, 7. παρασκευὴν, ἡλίκην οὐδεὶς πω μνημονεύει πρότερον, 2, 23, 11.

Ἥλιος. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. *Conf.* κατά.

Ἡμέρα; εἰ γάρ μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde* 39, 2, 8. ἡμέρα, *de* via *vel* itinere unius diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοπίζοντες ἑαυτοὺς, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. 8, 29, 1 *et* 4 *et* 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν, quotidie, 6, 33, 10 *et* 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. 6, 36, 5. 15, 22, 4. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie, per totum diem, constanter, 4, 18, 2. μεθ' ἡμέραν, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipsin subintelligendum nomen ἡμέρα *in illis dictionibus:* παρὰ μίαν, alternis diebus, 3, 110, 4. τῇ μετὰ τῆς ἀναζυγῆς, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. *&c.*

Mendose codices nonnulli ἡμέραις *dant pro* σημαίαις, 6, 40, 11. *Conf.* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιοι καὶ νυκτεριναὶ πορεῖαι, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.

Ἡμερινὸς, 9, 14, 6.

Ἥμερος, mitis, mansuetus; ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος, 5, 106, 4. (*opp.* πόλεμοι.) ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, clementissimus, humanissimus vir, 9, 23, 2 *et* 9. ἥμεροι καρποὶ, 37, 3, 7 *sq.*

Ἡμεροῦν ἑαυτὸν, mansuetiores mores adsciscere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημεροῦν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιασσάριον, τέταρτον μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, semianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Fr. gr.* 73. *Eadem* ἡμιόλιος *vel* ἡμίολος ναῦς, 5, 101, 2. *Ernestus hæc habet in Lex. Polyb. hac voce:* " Ἡμιόλιαι, *ait,* myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *et fortasse Polybii etiam est fragmentum apud Suidam, in quo* πειρατικαὶ ἡμιόλιαι *memorantur: de quarum ratione, post Salmasii et Schefferi super iis disputata, nondum certi quid dici potest. Ita dictas esse a modo vel struendi vel armandi et instruendi patet, sed is definiri non potest: nisi forte Etymologus audiendus est, in* Ἡμίολος: ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο ληστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν *lege*] ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. *Ibidem profert fragmentum incerti scriptoris, in quo* Καρικὴ ἡμιολία *est,* myoparo Caricus, *quæ et est apud Longum Pastoral. I. p.* 22. Τύριοι λησταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob caussam verti* myoparonem, *quod est genus piraticum, nec tamen a solis piratis usurpatum; quamquam scio, apud Appianum distingui videri.*"

Ἡμιόλιος, sesquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον, area dupla, circuitus sesquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. *et vs.* 16. *Confer supra in* ἤ. *Adjicit Ernestus:* " ὀψώνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου *est apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmasio Obs. ad I. A. et R. p.* 711."—*Mihi vero istud*

fragmentum posterioris alicujus scriptoris esse videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *Vide supra in* ἡμιολία. Ἡμιόλιος, *Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hist. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τό; πένθ' ἡμιπόδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμιστάδιον, τό; τρία ἡμιστάδια, stadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμισυς; ἥμισυς ἀνήρ, *Prusias,* semivir, *vel potius* dimidiato homini similis, *ut Valesius interpretatus erat; nam videtur ad* pusillam corporis staturam *respici,* 37, 2, 1. *Conf. Ind. Histor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίσεια δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντός, 5, 32, 1. πλέον ἥμισυ παντός, 6, 59, 3.

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πρᾴως τῇ φωνῇ φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. (*ubi variant codices inter* εἶχεν *et* ἦγεν.) 7, 5, 3. 35, 2, 1. 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 18, 9. 2, 21, 1. 3, 112, 2. 8, 32, 10. 11, 22, 9. *Cum gen.* τούτων τὴν ἡσυχίαν ἔχειν κατὰ τὸ παρόν, *si vera lectio,* 9, 32, 12.

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ νωθρός, 32, 9, 11.

Ἡττᾶν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus est; vide lib. XXIV. c. 13. et lib. XLII. c. 47.*) πάντας ἥττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἡττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. (*ubi opponitur* εἴκειν τοῖς καιροῖς, *ut et aliis locis;*) ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττημέναι, 10, 25, 6.

ἡττήθησαν τὴν περὶ Κάννας μάχην, 5, 105, 10. (*sicut dicunt Græci* νικᾶν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præs. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus acie, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *est* victi sunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *Sic et* 2, 39, 8. *teneri posset* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττῆσθαι, *nisi hoc ipsum* ἡττῆσθαι *vetustiores darent codices. Eadem ratio est* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, victus est pecuniæ cupiditate, 22, 21, 7. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *ubi* ὑφ' *corrigendum utique videtur; quod si* ἐφ' *teneas, sonabit* in, in utroque horum.

Ἥττων; τῆς τύχης ἥττω γεγονέναι Ἐπαμινώνδαν, 9, 8, 13. *Sic de Philopœm.* 24, 9, 1. ἦν οὐδὲν ἥττων τούτου, 24, 9, 2. ἡ ἥττων ὁδός, via deterior minus certa, 12, 27, 2. οὐχ' ἧττον, *vide* 1, 27, 12.

Ἠώς, ἡ, oriens; ἡ ἀπ' ἠοῦς πλευρά, 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ τῆς ἠοῦς μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ τῆς ἠοῦς, 5, 44, 11. *ubi correxi mendosam codicum scripturam.*

Θ.

Θάλαττα, ἡ καθ' ἡμᾶς, mare nostrum, *i. e.* mediterraneum, 1, 3, 9. 3, 37, 9 *sq.* 16, 29, 9. ἡ ἔσω θάλαττα, *idem,* 3, 39, 2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη θαλ. 3, 37, 9 *sqq.* 3, 57, 2. 16, 29, 9. *Conf. Ind. histor. voc.* Marc. ναῦς πλήρης θα-

λάττης, 16, 5, 4. *cf.* θαλαττοῦσθαι.

Θαλάττιος ὗς, 34, 8, 2. θαλαττία πορφυρὶς, 39, 1, 2. τὸ θαλάττιον ὄψον, 34, 8, 6.

Θαλαττοκρατεῖν, maris tenere imperium, 1, 7, 6. 1, 16, 7.

Θαλαττουργεῖν, exercere mare, rem maritimam, (τὰ κατὰ θάλατταν) rem navalem tractare, 6, 52, 1.

Θαλαττουργὸς, mare exercens, 10, 8, 5. 10, 10, 12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ aquam haurit, submergenda mox, 16, 15, 2. *conf.* θάλαττα.

Θαλλὸς *et* θάλλος, ὁ, ramus oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις εἰσὶ συνθῆκαι φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησιν, 3, 52, 3. λαβὼν θάλλους, 30, 8, 4 *sq.* verbenas *interpretatur Ern. cum Vales. et ablegat ad Clavem Ciceron. in* Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία, mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδήλους εἵλοντο, 6, 54, 4. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν, *Fr. gr.* 11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 *et* 8 *et* 14.

Θαῤῥαλέως *et* θαρσαλέως. θαῤῥαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρσαλεώτερον διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16, 1. θαῤῥ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ, confidere belli fortuna, 5, 29, 4. θαῤῥῆσαι *videri potest activam significationem habere* 3, 60, 13. πράττειν τὶ πρὸς τὸ θαῤῥῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos erigendos eorum &c.

Θαρσαλέος *et* θαῤῥαλέος; ὃ καὶ θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποίησε, 11, 26, 7. *Adde* 4, 58, 4. *ubi alii* θαῤῥαλεωτ. θαῤῥαλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου, educebat naves ab altera parte portus, opposita ei per quam intrabant hostes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἕτερος τούτου, alius ab hoc, diversus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν. ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἐθάῤῥησε, 3, 26, 2 *sq.*

Θέα, ἡ, spectatio, spectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, spectandi caussa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, sedes spectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τὸ; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπικεχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πράγματα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortasse legend. pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. *Adde* θεωρεῖν, *et loca ibi citata*, 1, 57, 1. 3, 31, 1.

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τὸ; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, *vide* στεφάνη. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θεμέλιος, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ θεμελίων ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.

Θεοκλύτησις, ἡ, κατά τινος, exsecratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *pro* ἐκ θεόπτου.

Θεόπτος; ἐκ θεόπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7.—" divinitus, *si lectio*

sana est; quod non videtur. Reiskius corrigit ἐκ θεῶν του, *eleganter." Ern. Vide vocab. præc.*

Θεὸς, ὁ; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9.

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, 3, 7, 6. ἡ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere somnum, lavari, ungi, *et simil. quare et in plurali dicitur,* αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum, 17, 6, 4. 3) custodia corporis, *et meton.* corporis custodes, prætoria cohors, 5, 69, 6. ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας, præfectus custodibus corporis, 4, 87, 5 *et* 8. 4) observantia, officiorum præstatio, cultus; θεραπείαις προκαταλαμβάνειν τινὰ, officiis aliquem occupare, 5, 50, 5. officiosa adparitio aulicorum apud regem, 5, 56, 7. comitatus regius, 23, 18, 5.

Θεραπεύειν, τὰς πανοπλίας, curare arma, *ut munda et bene comparata sint*, 10, 20, 2. τὴν δύναμιν, reficere exercitum, 4, 70, 2. τινὰ φιλοτίμως, impense aliquem colere, 21, 11, 9. τεθεραπευμένοι τῇ αὐτοῦ γοητείᾳ, præstigiis ejus capti et conciliati homini, 33, 16, 11. καιρὸν πάντα θεραπεύειν, omnem occasionem captare, 11, 5, 2.

Θέρεια, *et* θερεία, ἡ, æstas, 1, 25, 7. 1, 36, 10. 1, 59, 3. 3, 95, 2. 5, 1, 3. 5, 5, 7. *&c.*

Θερινὸς, æstivus; θερινοὶ ὅρμοι, 10, 1, 6. θερινὴ ὥρα, 5, 91, 1. αἱ θεριναὶ ἀνατολαὶ, 3, 37, 4. 9, 27, 6. 34, 7, 9.

Θερισμὸς, ὁ, messis; συνάπτοντος τοῦ θερισμοῦ, 5, 95, 5. *An ex* τὸν θερισμὸν *corruptum est* τὸν τέριτον, *quod habent codd.* 4, 62, 1.

Θέρμος, ὁ, lupinus, 34, 10, 12.

Θέσις, ἡ; σχῆμα, θέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. situs *urbis*, 10, 8, 6. 1, 41, 7. 4, 44, 1. ὁ κατὰ θέσιν πατὴρ, pater adoptivus, 32, 12, 1. 32, 13, 1. πάππος, 32, 12, 1.

Θεσμοφορεῖον, τὸ; *vide Ind. Histor. in* Thesmophorium.

Θετέον, haberi, statui debet; ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, 3, 12, 2. εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα, 12, 23, 3. ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis suis subjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf.* θεᾶσθαι.) θεωρεῖν, cognoscere, 9, 14, 1. θεωρεῖσθαι *an in medio etiam dicitur pro* θεωρεῖν? *Vide* 1, 57, 1. *et adde* 3, 31, 1.

Θεώρημα, τὸ, περί τι,—" tractatio alicujus rei vel scribendo vel legendo." *Ern.—scilicet* 1, 2, 1. παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, *ubi hoc vocab. idem fere sonat ac* θέαμα, 1, 1, 6. *et* θέα, 3, 1, 7. *nempe* consideratio, contemplatio, spectatio, spectaculum. θεωρήματα *sunt* præcepta artis, principia disciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολὰς, simplex præceptum, simplex ratio. *Tum* πάντα τὰ θεωρήματα *sunt etiam ipsæ* artes et disciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide* 6, 6, 7. 1) *subjective*, contemplatio, disquisitio, cognitio, notitia, scientia; ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία, totius nostri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται καὶ θεωρίας, diligenti inquisitione opus est, 6, 3, 4. θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus compe-

tunt tam Romanis, quam Pœnis. *3, 21, 10.* ὑπογίγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel scientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut scientia vel institutum quodcumque; ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου, talis est ratio *metiendarum scalarum*, 9, 19, 5. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας, ex ratione physica, ex scientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. ἄστατος θεωρία, nulla certa ratio, 6, 57, 2. ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, officii vis et ratio, 6, 6, 7. αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ θεωρίαι, noctium ac dierum rationes, ratio cognoscendi noctium et dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. ἡ τῶν εὐλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία, probabilitatis, possibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique* θεωρία *est* legatio, solennium sacrorum aut spectaculorum caussa missa, *sive* ad spectandum, *ut* 31, 3, 12. *sive* ad invitandum, *ut* 28, 16, 4.

Θεωρὸς, ὁ, spectator, 4, 9, 6.

Θηρατὸς; τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ, consequi licet, 10, 47, 11. *cf.* εὐθήρατος.

Θηρεύειν τὴν εὔνοιάν τινος, sectari, captare, 23, 8, 11. θηρευτέον τοῦτον τὸν τρόπον, hæc ratio sequenda, capienda, usurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. θηριώδης καὶ χειροκρατικὸς τρόπος πολιτείας, 6, 10, 4. μὴ γέγονε θηριωδέστερος ἄνθρωπος τούτου, sævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2. αἱ παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ οἱ θησαυροὶ, 26, 7, 7.

Θὶν; οἱ θῖνες, 4, 41, 6.

Θλίβειν; τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, adflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; κηδεύειν τοὺς τεθνεῶτας, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. θολερὸν ῥεῦμα, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν τινα λέγειν τι βουλόμενον, turbare aliquem, obstrepere alicui, 28, 4, 10. θορυβηθεὶς, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης ἐκκλησία, tumultuosa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης σκαλμὸς, versus thranitarum, *i. e.* remigum summi ordinis, 16, 3, 4. *Vide* σκαλμός.

Θρασέως διακεῖσθαι, 1, 9, 7.

Θρασύνειν τι, jactare aliquid, 4, 31, 4.

Θραύειν τοὺς ταρσοὺς, frangere, detergere remos, 1, 50, 3. τοὺς λίθους, 16, 1, 5. θραύεσθαι, frangi, 6, 23, 11. τὰ κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο, *Casaubonus*, Carthaginensium cornua erant abrupta; *nos*, adfligebantur, 11, 24, 2. *Suidas:* θραῦσις· ἧττα ἐν πολέμῳ.

Θρέμματα. σώματα καὶ θρέμματα, 2, 26, 5. 4, 75, 2. θρέμματα *ex cod. Urb. recepi, pro vulgato* δέρματα, 4, 38, 4.

Θρέψασα, ἡ, *scil.* γῆ, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 4.

Θρίαμβος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν θρίαμβον ἤγαγον διὰ τῆς πόλεως (*Pœni.*) 1, 88, 6. ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος εἰσῆγε λαμπρῶς εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρίαμβον, 4, 66, 8. κάλλιστον θρίαμβον τῇ πατρίδι κατάγων, pulcerrimam triumphi materiam patriæ adtulit, 11, 33, 7.

Θρὶξ, ἡ. τριχὸς εἰργασμένης τάλαντα τριακόσια, 4, 56, 3. 5, 89, 9.

Θρὶψ, ὁ, cossus, vermis ligna rodens, 6, 10, 3.

Θροῦς, ὁ, rumor, 1, 32, 6. καί τις ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, mentio quædam erat injecta de emittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

Θρυλλεῖν τι, circumferre, in ore

habere, 6, 4, 6. λόγος τεθρύλληται πολὺς ὑπὲρ τούτου, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλλούμενος, fluvius a poetis nomine Eridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ; sacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγεμε θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, ferocia spiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira et odio concitatum incumbere in bellum et extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod alias et* ψυχομαχεῖν *Polybius noster dicit. Ernestus, posteriorem Polybii locum spectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare possum, tamen huc transscribere non gravabor:* " θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, irasci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus et phrasis ipsa nil amplius desiderat: nec amplius quid est* θυμομαχεῖν, *quam* irasci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram cedere non vult, cum vires repugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* θυμομαχεῖν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen et Suidas de solo dolore animi interpretatur, quam significationem h. l. expressit Casaub. Vide Raphel. Obs. Polyb. et Wetsten. ad Act. l. c.*"

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piscis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *sq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐκβάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεαφόρος, ὁ, *et* θυρεοφόρος, 5, 85, 8. 10, 29, 6. *Confer* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, scutum; *Gallorum,* 2, 30, 3 *et* 8. *Romanorum,* 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, fenestra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens,* 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, *Fragm. hist.* 22.

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio sunt loco inter levem et gravem armaturam,* 4, 12, 3 *et* 7. *ubi distinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις *et* τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 *et* 6. *tum a* τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων *et* φαλαγγίταις, *vs.* 10 *et* 12. *Sic rursus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακὸς; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν (*f.* ἰακχικὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσθεῖναι, *proverbium,* 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰώμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾷστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστης ἰδίᾳ νεὼς, *ex Casauboni correctione, pro* δυνάμεως, 1, 26, 7.

Ἰδιόμορφος, singularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῷον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio separato consilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus sui id esse operis, ad se præ ceteris per-

tinere, 22, 12, 12. μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων, domi manere, 2, 57, 5. *intell.* οἰκιῶν, *cf. vs.* 7. *vel* πατρίδων, *coll.* 2, 58, 2. Ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, Seleuco dediti, et istarum partium homines, 21, 4, 4. παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις *recipi debebat ex vetustissimorum codicum consensu,* 3, 84, 11. *pro vulgato* οἰκείοις. *Sic et* εἰς τὴν ἰδίαν, 3, 99, 4. *pro* εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας *perperam scriptum erat pro* Ἠλείας 4, 9, 9 *sq. Adde* κατ' ἰδίαν, *suo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; ἡ ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις, 1, 13, 13. αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες, 5, 68, 11. αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου, 9, 22, 7.

Ἰδίωμα, τὸ, *i. q.* ἰδιότης; τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα, 2, 38, 10. τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα, 2, 14, 3. 6, 3, 3. τὸ καθ' αὑτὸν ἰδίωμα τηρεῖν, suum morem servare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, est* miles, *cui opponitur* στρατηγὸς, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικὸς; ἰδιωτικόν τι, res privata, aliquid privati, *ex Casauboni ingenio,* 9, 17, 6. *ubi nos ex ora cod. Aug. et med.* βιωτικὸν *restituimus.* ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ sacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, sacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro* ἱερεῖα, *quod iterum posuerat Casaubonus,* ἱερὰ *restitui.* κατακόπτειν ἱερείων τρόπον, 11, 3, 1. *Item* " ἱερεῖον, animal quod mactatur edendi caussa, *ut* ἱερεῖα ὕϊκὰ *sunt* sues quæ mactantur, *ut patet e loco ipso* 2, 15, [3.] *Sic et Xenoph. Cyrop. I. p.* 46. *ubi vide Hutchinson.*" *Ern. Sic* ἱερεῖα *sunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, *et* ἱερὸς; τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, *et in eo* ἡ ἱερὰ οἰκία, 4, 67, 3. ἱερὸς βίος *et* ἱερὰ χώρα *Eleorum,* 4, 73, 9 *sq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; μάντεις καὶ ἱεροσκοπούμενοι, 34, 2, 6.

Ἱεροσυλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱεροσυλία, ἡ, 23, 2, 7.

Ἱερόσυλος, 13, 8, 2.

Ἱκανὸς, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, dexter in congressibus, 23, 17, 4. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, specie probabili, insigni, honesta, 26, 5, 6. (*i. q.* κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος, 27, 10, 1.) ἱκανοὺς ἔσεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, pares Romanis, 8, 35, 5. πλῆθος ἱκανὸν, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo* ἱκανῶν. ἱκανοὶ τῷ πλήθει, 3, 42, 2. τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν, omittere sat multos, 1, 15, 2. ἱκανὸς φόβος, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. ἱκανὸν ποιεῖν τινι, satis dare, 32, 7, 13.—" *cui respondet* ἱκανὸν λαβεῖν, *Act.* 17, 9. *ubi vide Wetsten. et Interpretes.*" *Ern.*

ἐφ' ἱκανὸν, satis, haud mediocriter; πεῖραν εἰληφὼς τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν, 11, 25, 1. ἐφ' ἱκανοῦ, *quod corrupte dederant codices, in* ἐφῆκαν οὗ *mutavit Casaub.* 5, 22, 6.

Ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δεήσεις, 3, 112, 8. μετ' ἱκετηρίας δεόμενοι, supplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. 4, 80, 13. μεθ' ἱκετηριῶν ἐκπέμπτειν τοὺς πρεσβυτέρους, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *sq.* 6, 35, 8.

Ἴλη *et* εἴλη, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. 10, 21, 4. ἴλη βασιλικὴ *Philippi,* regia ala equitum, 10, 42, 6. *conf.* 10, 21, 4.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

Ἱμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχεῖσθαι, 24, 5, 11. *Si vera est codicum scriptura 5, 50, 6.* τοῦ δ' Ἐπιγένους ἀναχωρήσαντος εἰς ἱμάτιον, *quæ fortasse servari intacta debuerat, et Polybio a nobis restitui; fuerit* ἀναχωρεῖν εἰς ἱμάτιον, ad pallium redire, *simillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliscos, obsessos a Romanis, contemsisse hostes, ait, in urbe* ἐν ἱματίοις ἀναστρέφεσθαι. *conf. rursus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noster,* 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthensem* ἐν ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuisse.*

Ἱματισμὸς, ὁ, vestitus, vestes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

Ἱμείρειν, *seq. infinit.* 4, 74, 3. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

Ἵμερος διάπυρος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

Ἵνα *conjunctio, cum indicativo constructa in præterito imperfecto,* 40, 6, 9. *de qua constructione monuerunt Grammatici. vide Posselii Syntax. Græc. p.* 315.

Ἰνδὸς, *tamquam commune et adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum,* 1, 40, 15. 3, 46, 7 *et* 11. 11, 1, 12.

Ἰὸς, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

Ἱππαρχεῖν, equitibus præesse, 20, 5, 8.

Ἱππάρχης, *et* ἵππαρχος, ὁ, magister equitum, *apud Romanos,* 3, 87, 9 præfectus equitum, *apud Achæos,* 5, 95, 7. 10, 22, 4. 10, 25, 6. 18, 5, 2.

Ἱππαρχία, ἡ, 10, 21, 4.

Ἱππάσιμος; ἱππάσιμα πεδία, 10, 49, 5.

Ἱππάφεσις, ἡ; οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων, qui in stadii introitu ad carceres stant et signum evolandi exspectant, *Fr. gr.* 76.

Ἱππεὺς; οἱ ἱππεῖς, equestris ordo *apud Athenienses,* 16, 25, 5. ἱππεῖς *legendum videtur pro* ἵππους, 1, 73, 2.

Ἱππηγὸς ναῦς, navis transvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 *et* 7.

Ἱππικὸς; τὸ ἱππικὸν, equitatus, 2, 66, 7. *Sic et in plur.* τὰ ἱππικὰ, *scil.* στρατόπεδα, 3, 114, 5. 15, 3, 5. 18, 5, 5. *quemadmodum et* πεζικὰ, *scil.* στρατόπεδα, *dicuntur pedestres copiæ* 18, 5, 5. *coll.* 1, 26, 5 *sq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Ernestus obliquos casus,* τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, *locis supra citatis occurrentes, a recto casu* οἱ ἱππικοὶ *derivavit.*

Ἱππόδρομος, ὁ, 7, 17, 2. *Conf. Ind. Hist. in* Hippodromus.

Ἱπποκόμος, ὁ, equiso, 13, 8, 3 *sq.*

Ἱπποκρατεῖν, equitatu prævalere, (*non, ut Ernestus ait,* equestri prælio vincere;) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

Ἱππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14.

Ἵππος, ἡ. κατάφρακτος, ἑταιρικὴ, 16, 18, 6 *sq.*

Ἵππος, ὁ; αἱ κλίσεις καθ' ἵππον, 10, 21, 2. *opp.* κατ' οὐλαμὸν, *vs.* 3. ἵππους *mendose scriptum videtur, pro* ἱππεῖς, 1, 73, 2.

Ἱππόστασις, ἡ, stabulum equorum 13, 8, 3.

Ἱπποτροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν, 10, 27, 2. *ubi Casaubonus* ἱπποτροφείων.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ; 10, 27, 2.

Ἱπποφόρβιον, τὸ, 5, 44, 1.

Ἴρινος; ἴρινον μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζειν, *neutraliter,* æqualem esse, 6, 29, 5 *et* 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 *sq.* 7, 10, 1. ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, φθινοπωρινὴ, 4, 37, 2. αἱ ἰσημερίαι, *ex Polyb. libello de habitatione sub æquatore.*

Ἰσημερινὸς; ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ (τοῦ ἡλίου,) occasus æquinoctialis solis, 3, 37, 5. ὁ ἰσημερινὸς, *sc.* κύκλος, æquator, *ex Polybii libello* περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Ἴσημι; πόλεμος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμὸς, *ad Novam Carthaginem,* 10, 12, 3 *et* 5. 10, 14, 3. *Conf. Ind. Hist. in* Isthmus.

Ἰσοδυναμεῖν πρός τι, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; ἰσόθεοι τιμαὶ, 10, 10, 11.

Ἰσόκριθος, hordeo par pretio, *sc.* ut pro modio hordei detur amphora vini, *quæ mensuræ pares sunt, utramque metiente pede cubico, (ut monuit ad h. v. Ern.)* 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (*i. q.* ἰσηγορία,) 31, 7, 16. ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος τόπος, *i. q.* ἴσος καὶ ὁμαλὸς, *si vera lectio codicum* 14, 3, 3.

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10, 44, 2.

Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσοῤῥοπεῖν, æquiponderare, æqualem esse, *cum dat.* 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόῤῥοπος; ἰσόῤῥοπον ποιεῖν τὸν κίνδυνον, 3, 65, 8.

Ισος; εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον, *Casaub.* 14, 3, 3. ἴσον ἔχειν τοῖς προεστῶσι, 6, 57, 8. ἴσα πάντα ποιεῖν πᾶσι, 2, 38, 8. ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας, æquo jure sunt omnes in rep. 4, 22, 4. ἴσαι διαλύσεις, æquum fœdus, 21, 12, 9. κριταὶ ἴσοι καὶ δίκαιοι, 25, 5, 3. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ὠφελείας οὔσης, 10, 17, 5. ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος, 9, 4, 4. ἐπ' ἴσον, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. ἐπ' ἴσου, *vel* ἐπίσου, *idem;* συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσου πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι, 1, 18, 10. *Conf.* ἔπισος. κατ' ἴσον, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoso* ἐπ' ἴσον διὰ, 2, 35, 5. ἐπεισόδια *restitui ex mente Casauboni.*

Ἰσοταχὴς, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτικὴ, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοϋψὴς, æquali altitudine, 8, 6, 4. 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἱστάναι; στήσαντες ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν, in his narrationem sistemus, paulisper interrumpemus, 3, 2, 6. ἵστασαν ἄφωνοι, *quod dederant codices,* 20, 10, 9. *in* ἔστασαν *mutavi. Pro* ὁμόσε στήσαντες τοῖς παροῦσι, 30, 7, 3. ὁμόσε συστάντες *scripsi.*

Aor. 1. στῆναι, stare; ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀναστροφὴν εἰς τὸ στῆναι, tempus dedit Ætolis ad standum, *i. e.* quo sese firmarent, animos viresque colligerent, et ad resistendum sese componerent, 4, 61, 4. *Sic* συνεγγίσαι τῇ πόλει, πρὶν ἢ στῆναι καὶ βουλεύσασθαί τι τοὺς πεφευγότας, 4, 73, 1. ἔστη τῇ διανοίᾳ, confirmatus est animo, 21, 9, 3. ἀνδρωδῶς ἔστη, viriliter stetit, viriliter se gessit, 1, 31, 8. μετρίως ἔστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης πρεσβείαν, 31, 7, 2.

Eodem modo in præterito. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας πᾶσιν, quum

eadem spes certa, firma staret omnibus, 10, 16, 9. χρεία ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη, usus certus, 6, 25, 11. λογισμὸς ἑστὼς, ratio sibi constans, firmum judicium, 3, 105, 9. λόγον οὐκ ἔχοντα μεθοδικὸν οὐδ᾽ ἑστῶτα, quæ stabilem certamque rationem non habent, 9, 12, 7. *Vulgatissimus ille usus,* στύλος στρογγύλος ἐν πρώραις εἱστήκει, tignum teres in proris navium stabat, erectum erat, 1, 22, 4. *Ceterum præterita compositorum verbi* ἵστημι *a Polybio non solum neutrali vel passiva notione, ut vulgo ab aliis scriptoribus Græcis, verum etiam activa notione frequentantur; qua de re cum alibi passim monui, tum ad 3, 94, 7. et ad* 10, 24, 2.

ἵστασθαι, stare, (*in acie*) 18, 12, 2. 18, 13, 6 *et* 9. οὐδενὸς ἐμποδὼν ἱσταμένου, nemine resistente, impediente, 1, 19, 15. *Translate,* sese gerere; κατὰ τὸν πόλεμον ἀδίκως ἵστασθαι καὶ ἀγεννῶς, 17, 3, 2. ἐν ταῖς περιπετείαις εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς, 18, 16, 4. ὀρθῶς ἵσταντο, recte fecerunt, 33, 12, 3. κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, ab optimis partibus stantes, optima consilia sequentes, 26, 3, 4. *Et* στήσασθαι *cum accus. casu, notione activa;* δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico,* corporum curam et sanationem recte instituere, 3, 7, 6.

Ἱστιοδρομεῖν, velis expansis navigare; ναῦς ἱστιοδρομοῦσα, 1, 60, 9.

Ἱστορεῖν; 1) inquirere cognoscendi caussa, explorare; ἱστορεῖν ἐπιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστορῶν καὶ πυνθανόμενος ἐπιμελῶς τὴν προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν ἐμπείρων ἱστορήσας περὶ τούτων, 9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν κακῶς καὶ παρέργως ἱστορήσας, 12, 3, 4. 2) explorando cognoscere, *cum accus.* 3, 38, 2. 3, 61, 3. narratum legere *vel* audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. *sic et* περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ᾽ αὐτῶν ἱστορηκέναι τῶν παρατετευχότων, res gestas accepisse, cognovisse ex eis ipsis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἱστορηκότες, rerum gestarum scientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res gestas, 4, 47, 2. *et quidem præsertim* copiosius enarrare, (*ut sit idem quod* ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, *cui opponitur* μνησθῆναι κεφαλαιωδῶς,) 1, 13, 7. *sed et simpliciter* narrare, commemorare *quocumque modo, sive id copiosius fiat, sive brevius, ut,* ταύτης μείζω περιπέτειαν οὐδ᾽ ἱστορῆσαι συμβέβηκεν, 1, 37, 3. εὐεργεσίαν μείζω ταύτης οὐδ᾽ ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, *generatim,* studium, investigatio et contemplatio rerum quarumcumque, indeque hausta notitia; *tum,* hujus notitiæ communicatio cum aliis, et narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; *sigillatim vero est* rerum in vita hominum gestarum narratio et expositio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, *ut ait Polyb.* 1, 4, 1 *sq. conf.* 1, 2, 8. *adde lib.* 1. *c.* 1. *totum;* 3, 31, 11 *sq.* 3, 32, 6 *et* 4. &c. *et Ind. Hist. sub voce* Historia. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex historia, ex aliorum narratione cognoscuntur, 1, 57, 5. 9, 14, 1. ὅσα νῦν πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita sunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *sunt* tempora quæ persequitur, quæ complectitur nostra historia, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ὀθονίων ἱστοὶ τρισχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *Sic Josephus in Ant. Jud. commemorat* βυσσίνης ὀθόνης ἱστοὺς ἑκατόν.—ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθελέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἴσχειν, *i. q.* ἔχειν; οὐκ ἴσχει παῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. *Sed et* valere; *ut,* αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἴσχουσι, 5, 26, 13.—"*Sic et Joseph. Ant.* 14, 7, 1." *Ern.*

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut sicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6.—"ἰσχνῶς εἰπεῖν *est* tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis est. Sed id h. l. non convenit. Itaque suspectum est* ἰσχνῶς *Casaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or. Lycurgi.*" *Ern.*—*At quod si Polybiani hujus loci memoria succurrisset Tayloro, saltem non per se putidam judicasset vocem* ἰσχνῶς, *nec, nullibi legi eam, pronunciasset. Vide Lycurgi Orat. contra Leocratem; in Reisk. edit. Oratorum Græc. Vol.* 4. *p.* 192 *sq.*

Ἰσχυροποιεῖν τι, argumentis aliquid confirmare, demonstrare, 28, 17, 7.

Ἰσχυρὸς; ἰσχυρὰ διατροπὴ καὶ κατάπληξις, 1, 42, 11. ἰσχυρὰν τροπὴν ποιεῖν, 1, 40, 14. ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγένετο αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, 31, 20, 8. ἰσχυροτέρα φυλακὴ, 2, 7, 12. ἰσχυρότατος, 2, 38, 8. 3, 44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere, 1, 18, 6. 1, 34, 8. 1, 56, 11. 3, 117, 3. 32, 11, 8. 2) æquabiliter; διαδοὺς τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώταις, 3, 76, 13. 3) *i. q.* δικαίως; οὐκ ἴσως χρήσασθαί τινι, 24, 2, 7.

Ἰταμότης, ἡ, temeritas, impudentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6, 23, 4. 1, 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίος, *proverb.* 15, 20, 3.

Ἴχνος, τὸ; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, 37, 3, 3. ἴχνη τῆς ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθὰ, quemadmodum, 3, 107, 10. *cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, deponere *de cruce,* 1, 86, 6. τὰ πολυτελῆ τῶν ἀνακειμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθελόντες, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατέχοντες *legebatur.* εἷς ἄνθρωπος ἀήττητα πλήθη καθεῖλε, prostravit, delevit, 1, 35, 5. καθελεῖν τὰς σκηνὰς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ φρούρια, destruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθελέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τειχῶν, 23, 7, 6. *ex Ursini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τείχη *usus est Appian. Hispan. c.* 41. *et ipsa tota phrasi,* ἔφησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem istam adoptavit Ursinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorsus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Absque particula negante,* omnino prorsus; τὸ δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut si omnino, si modo ullo pacto fieri posset, 8, 17, 6. οὐκ ἐδύνατο συννοῆσαι—οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάρεστι, ne hoc quidem discernere

potuit, an omnino adesset, 8, 22, 3. *καθάπαξ pro καθάπερ voluit Reiskius*, 5, 67, 2.

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. καθάπερ ἂν ἐγγευσάμενος αἵματος, 7, 13, 7. *conf. voc. seq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *et passim alibi. Sic* καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις, quemadmodum armis, sic et juribus, 5, 67, 2. *ubi Reiskius* καθάπαξ *voluit.*

καθάπερ, *invitis MStis, pro* καθά που *editum erat*, 3, 107, 10. *Rursus* καθάπερ *alieno loco habuit codex Peiresc.* 10, 26, 9.

Καθαπερανεὶ, *vel* καθάπερ ἂν εἰ, *i. q.* καθάπερ, 3, 32, 2. 18, 37, 10. 40, 5, 8. *Conf.* 7, 13, 7. καθάπερ γὰρ ἂν εἰ, 24, 8, 2.

Καθαπερεὶ, *i. q.* καθάπερ *et* καθαπερανεὶ, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; καθῆπτε, 8, 8, 3. *Sed* καθάπτεσθαι τῆς οὐραγίας, extremum agmen lacessere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν περί τι, ab aliquo delicto purum esse, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος, 11, 9, 5. *ubi tamen* καθαρσιώτερα *codices habent, fortasse ex* καθαρειώτερα *corruptum.*

Καθαρίως συνόπτεσθαι, clare, dilucide perspicere, 6, 3, 4. καθαρίως ὑποδεῖξαι πάντα, 15, 5, 5. *ubi Ernestus cum Casaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. καθαρῶς *vide infra.*

Καθαρμόζειν; τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ, apte disposuit, ordine disposuit, 4, 65, 4.—" *qui locus est vitiosus.*" *Ern.*

Καθαρμὸς, ὁ, lustratio, purgatio, καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖσθαι, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. καθαρμὸς, *tropice, de* sublatione improborum e repub. 32, 21, 3. καθαρμὸν ποιεῖσθαι, 4, 21, 9. *est* solennibus ceremoniis lustrare urbem, *contaminatam scelestorum hominum præsentia.*

Καθαρότης, ἡ περὶ τὰ χρήματα, integritas, abstinentia, 32, 11, 9. *cf.* καθαρεύειν *et* καθαρῶς.

Καθάρσιος, *vide* καθάριος.

Καθαρῶς ἀνεστράφη, puris manibus versatus est, 40, 11, 3.

Καθέδραι, αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων, sedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν τὰς νῆας ἐκ τῶν νεωρίων, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *Conf. verb. seq.*

Καθελκύειν τὰς ναῦς, *i. q. præced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in* καθιστάναι.

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμὼν, ὁ, (*i. q.* ὁδηγὸς,) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertinere ad aliquem ut legitimum dominum; ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ καθηκόντων σφίσι πολεμήσοντες, 1, 6, 6. 18, 24, 3 *&c.* 2) pertinere ad locum aliquem, attingere; ἡ Μηδία καθήκει πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν, 5, 44, 6. τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον καθήκοντα, 5, 44, 8. 3) advenire, adpropinquare, adpetere, *de tempore;* τῶν χρόνων ἤδη καθηκόντων, 5, 30, 7. τῶν ἀρχαιρεσίων καθηκόντων, 4, 67, 1. μηδέπω τῆς ἀρχῆς αὐτῷ καθηκούσης, quum nondum adesset ei tempus adeundi magistratum, 4, 14, 3. καθήκουσης αὐτοῖς συνόδου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, cum adesset tempus concilii, 4, 7, 1.

Inde καθῆκεν *generatim dicitur* id cujus tempus adest, quod est hujus temporis et loci, quod pertinet ad rem, quod aptum et idoneum est ad id de quo agitur. *Sic* ἡ καθήκουσα σύνοδος *vel* ἐκκλησία, legitimus conventus, status conventus, cujus agendi legitimus dies

adest, 4, 14, 1. 4, 15, 8. 4, 26, 7. 40, 2, 1. ἡ καθήκουσα ἐπικουρία, χορηγία, idoneum auxilium, commeatus idoneus, 5, 35, 1 et 4. τὰς ἐσθῆτας μετελάμβανε τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιθεταῖς, vestes convenientes, aptas, pertinentes ad quodque capillamentum, 3, 78, 3. *Et* τὸ καθῆκον, id quod pertinet ad rem, ad hoc tempus et hunc locum, quod convenit, officium, 6, 6, 7. 12, 12, 7. *Fr. gr.* 78.

Καθηκόντως καὶ δικαίως, 5, 9, 6.

Καθηλοῦν, clavis firmare, 1, 22, 5.

Καθημερεία, *olim vulgo* καθημερία, ἡ, vita quotidiana, quotidianæ vitæ actio, 6, 33, 4.

Καθησυχάζειν, quiescere, 9, 32, 2.

Καθιδρύειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ἱερὸς, 10, 10, 8.

Καθιέναι, demittere, dejicere; καθίει χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἁλύσεως δεδεμένην, 8, 8, 2. καθεὶς τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας προσεκύνησε, utraque manu humum demissa adoravit, 30, 16, 5. καθιέναι ἐνέδρας ἐπὶ τόπους εὐκαίρους, disponere insidias opportunis locis, 4, 63, 9. (*cui opponitur* ἐξαναστῆναι, *surgere ex insidiis*) καθιέναι τὸ στρατόπεδον εἰς χώραν *&c.* deducere, demittere exercitum in locum aliquem *periculosum*, 3, 70, 11. 3, 92, 7. (*cf.* 3, 48, 4.) *Et reciproce*, εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, *scil.* ἑαυτὸν *vel* ἑαυτοὺς, in loca non explorata descendere, sese committere, 3, 48, 4. *Sic* 3, 80, 4. 30, 20, 4 *sq.* *Et adjecto pronomine reciproco*, τῶν πολεμίων καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων, *Fr. gr.* 99. *nisi a grammatico adjectum est pronomen, explicandi caussa.*

Καθιεροῦν ἱερὸν, consecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* scopum attingere, consequi propositum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *et in præt. passivo, activa pariter notione*, καθιγμένος τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. καθικέσθαι, καθίξεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipisci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως, 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. *Et cum participio, subintellecto nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel* προθέσεως; ἡλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται, 5, 93, 5. ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀῤῥωστίας ἐκπονῶν καθῖκτο, *Fr. gr.* 22. *ubi mendose vulgo* καθῆστο.

Καθίζειν; *active;* sedere facere; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθισάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. constituere; κοινὸν καθίσας κριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, sedere; *de magistratibus, judicibus, concilio;* καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *sic* 12, 16, 10. καθισάντων τῶν χιλίων *scripsi, pro vulgato* καθιστάντων. *Porro*, insidere locum aliquem *cum exercitu;* καθίσας εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. *sic dubitare fortasse non debueram corrigere* καθίσαντες εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. *pro* καθιστάντες. *Tum de navibus in Syrtes incidentibus*, sedere, hærere in brevibus; καθισάντων τῶν πλοίων ἐν τοῖς βράχεσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 *et* 11. ἡ τετρήρης ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, constituere; καταστήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7. 25, 2, 4. *&c.* *Sic et in pass.* οἱ κατασταθέντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 20, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμος καθεσταμένος, 10, 4, 6. καθεστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. *Rursus in activo*, καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obsides Romam sistere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χρή-

ματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræsentare, 22, 15, 9. εἴ τι τυγχάνουσιν ἀπενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* restituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1.—"*sed arbitror legendum* ἀποκαταστήσας, *mox* ἀποδούς." *Ern. Conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. secund. κύριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus est, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνώμην κατέστησαν, in hanc venerunt sententiam, hoc ceperunt consilium, 16, 31, 8.

In præteritis; ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καθέστασαν, (*per syncop. ex* καθεστάκεισαν) in magnam anxietatem venerant, in magna anxietate erant, 1, 71, 2. θάλασσα γαληνὴ καὶ καθεστηκυῖα, tranquilla et stabilis, sedata, 22, 14, 10. "*Virgil.* cum ventis staret mare." *Ern.* τὰ καθεστῶτα, præsens rerum status; *hinc* τὰ καθεστῶτα κινεῖν, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1.

In medio; κατεστήσαντο τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, pacata Africa, rebus in Africa compositis, constitutis, 2, 1, 5. *sic* 2, 54, 2. 2, 8, 5. ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν καταστήσησθε, si vos imperium in Peloponnesios vobis pararetis, stabiliretis, 9, 29, 10. καθίστασθαι πρός τινα, stare adversus aliquem *in judicio, vel in disceptatione caussæ coram senatu;* (*quod alibi dicit* συγκαθίστασθαί τινι;) τοὺς καταστησομένους ἐν τῇ συγκλήτῳ πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν πρεσβευτάς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab exsilio, 4, 52, 8. 35, 6, 1 *et* 3. ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 2, 41, 4.

Καθολικὸς, generalis; καθολικὴ ἀπόφασις, 1, 57, 4. καθολ. ἔμφασις, generalis expositio, 6, 5, 3. καθολ. καὶ κοινὴ ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθολικῶς, universe, generatim, (*opp.* κατὰ μέρος) 4, 1, 8. 23, 9, 8. αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον θεωρούμεναι, 3, 37, 6. οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorsus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, universe; καθόλου γράφειν (τὰς πράξεις,) 3, 32, 8. *cui opponitur* κατὰ μέρος γράφειν, *ibid. vs.* 3. *Et adjective,* generalis, universus; ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, 1, 4, 2. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν πραγμ. 1, 4, 3. τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatæ res, quam publicæ; *possis pariter dicere,* res tam particulares, quam quæ ad summam rerum pertinebant.

Καθομιλεῖν; ἡ καθωμιλημένη δόξα περὶ αὐτοῦ, vulgaris, vulgata de eo opinio, 10, 5, 9.

Καθοπλίζειν; *in medio,* καθοπλισάμενος, arma capiens, 3, 62, 7. 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, ἡ, τελεία, 6, 23, 14. ὁ τρόπος τῆς καθοπλίσεως, 6, 23, 16.

Καθοπλισμὸς, ὁ, Ῥωμαϊκὸς, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς, 3, 113, 7. 3, 115, 8. τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα, 2, 68, 5. ἀνέδοσαν ἑκάστοις τοὺς ἐπιτηδείους καθοπλισμούς, 5, 64, 1 *et* 3. ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων, 6, 25, 3.

Καθορμίζειν (*scil.* τὴν ναῦν) πρὸς πόλιν, adpellere, navem in statione locare ad urbem, 1, 53, 10. καθορμίζεσθαι, καθορμισθῆναι, πρὸς πόλιν, *idem,* 1, 21, 5. 1, 25, 1 *et* 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. εἰς πόλιν, 1, 39, 5. εἰς τὴν νῆσον, 5, 110, 2. 5, 16, 5. εἰς τὸν λιμένα, 1, 44, 6. πρὸς Κεγχρεαῖς, 5, 101, 4. ἐν ταῖς Αἰγούσαις, 1, 44, 2.

Καθόσον οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipsis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Κάθυδρος; κάθυδρον χωρίον, locus aquosus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερέχειν τῷ πλήθει, prævalere, superare numero, 2, 25, 9. ταῖς εὐψυχίαις, 11, 24, 6.

Καθυστερεῖν, *absol.* morari, sero venire, in tempore non adesse; πολὺ καθυστερῶν, 3, 96, 11. τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, 5, 30, 5. μεῖζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν, 9, 14, 10. καθυστεροῦσιν αἱ ἅμαξαι, 22, 24, 11. *cum dativo; i. q.* λείπεσθαι, inferiorem, minus bene instructum esse aliqua re, deteriori conditione esse; καθυστερεῖν τοῖς βίοις, λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις, 22, 9, 9. καθυστ. ταῖς παρασκευαῖς, 29, 3, 1. *cum præpos.* περὶ *et accus.* οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ παρὰ πολὺ τἀδελφοῦ λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum genit.* καθυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπάτων, 11, 33, 8. ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων, ubique tardius occurrit et sero atque frustra fuit, 5, 17, 7. καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τέγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, serius quam Philippus, post Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rursus esset profectus, 5, 50, 2. καθυστέρει τῆς ἐκτάξεως, non in tempore, nimis sero aciem instruxit, 10, 39, 5. καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non satis tempestive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένοις μὴ καθυστερεῖν, jussit eos in hoc negotio non esse tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίεσθαι ἑαυτὸν, *i. q.* προΐεσθαι, despondere animum, desperatione abjicere prorsus omnem sui curam, 3, 60, 4.

Καὶ, *particula;* 1) *nonnumquam idem, fere valet ac* ἢ, vel, aut, *in hujusmodi locutionibus,* ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. *Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde* 1, 59, 1. *Eodem referri potest illud,* πρὸς ἱερὰ καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλοίου, 3, 23, 3. *et similia. Sic repetita eadem particula,* καὶ—καὶ, *valet idem ac* ἢ—ἢ, 3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare passim videri potest; velut in his,* ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι, 1, 4, 3. οἱ καὶ παραγενόμενοι, 2, 12, 4.—" *ubi redundat eleganter* (*ait Ernestus*) *sic et Lucas in Actis.*"—*cui geminum illud est,* ἃ καὶ κατιδὼν, 1, 40, 14. *Huc porro referenda illa loquendi genera vulgatissima,* πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7. πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες, 5, 6, 1. *&c. Tum in comparatione unius rei cum alia, veluti,* καθάπερ καὶ περὶ τῶν κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδίακεν, οὕτω καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύρνον, 12, 3, 7. *ubi priori quidem loco percommode abesse* καὶ *poterat; præsertim post particulam* εἰ, *ut* εἰ καί τινες ἕτεροι, si qui alii, καὶ Μασσιλιῶται, 3, 95, 7. εἰ καί τινες ἕτεροι,—καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 5, 11. 10, 32, 8. 17, 12, 3. *quibuscum exemplis conferri illud poterit,* ἅμα καὶ τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *Maxime vero insertam hanc particulam Polybius amat ante verba* πλείους, πλείω, λίαν *et sim. ubi tamen non omnino otiosa est, sed intendendi vim habet; vide* 1, 20, 6. 2, 8, 2. *et locis ibi citatis adde* 1, 3, 10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. (*ubi* εὗρε καὶ πλείους *vulgo in* εὕρηκε πλείους *erat corruptum.*) *Sic et* καὶ πολλάκις,

9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *Sæpe redundat* καὶ *in* κἄπειτα, *quod vide.*

3) καὶ *sæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendiosæ scripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ, *temere nonnumquam omissa sit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4, 10, 34, 10.

Καινολογία, ἡ, verborum novitas et insolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, instaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur semper res in vita hominum gestæ, et nova expositione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς, renovata est ira, 22, 14, 3. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata est memoria et celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιΐα, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιΐας οὔσης, 4, 2, 10. (*cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινὸς; ἀεί τι καινὸν προσευρίσκον, 1, 68, 10. καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἀπάτας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. *Cf.* κενός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi semper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem, de imperatore,* ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμοι πρὸς καινοτομίαν, ad res novas moliendas, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγὴ, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγεὶς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρὸς, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἴκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιρὸς (*mend. vulgo* κλῆρος) εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, 10, 30, 8. συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον, 3, 99, 4 *sq. &c.*

2) opportunum tempus, opportunitas, occasio; κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων ἔργων ὁ καιρὸς, 9, 15, 1. οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν, 1, 36, 4. *&c.* ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς, 10, 17, 5. μὴ καταπροΐεσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιροὺς, occasionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς, 5, 98, 5. τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ, 4, 48, 10. χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς, 1, 30, 10. 18, 34, 6. πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος, 10, 5, 7. μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν, magnam opportunitatem habens pro potestate quidvis agendi, (*et sese ditandi,*) 40, 10, 3. οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, agendi consilia non rerum temporibus adcommodans, sed suis, 3, 70, 8. τῆς φάλαγγος εἰς καιρὸς

καὶ τόπος, 18, 14, 2 *sq.* τὸν θυρεὸν συμμετατίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν, scutum in eam semper partem convertere quæ est ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave et periculosum, *et i. q.* κίνδυνος, periculum, certamen; καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, varia, dubia et periculosa tempora, 18, 36, 6. καιρὸς δεινότατος, gravissimum periculum, 3, 109, 6. ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν, 17, 1, 8. ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς, imminens periculum, 9, 38, 1. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, præsentia pericula et calamitas, 4, 46, 5. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ πράγματα, 29, 11, 12. τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνεπεμβαίνειν, 18, 13, 3. 20, 11, 7. οἱ ἐνεστῶτες καιροὶ, 16, 28, 8. οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ, certamina pro patria, 16, 9, 5. ὁ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς, 1, 57, 1.

4) *cum variis præpositionibus;* ἐκ τοῦ καιροῦ, 2, 24, 5. *non verti debuit* necessario tempore, *sed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviso, e re nata, 18, 17, 7. *Rursus eadem dictio* ἐκ τοῦ καιροῦ, 6, 32, 3 *sq.* (*ubi opponitur* ἐξ ἀρχῆς) *est* per occasionem, ex occasione aliqua, pro tempore, *fere ut* ἐκ τῶν καιρῶν, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diversitate. ἐν καιρῷ, in tempore, opportuno tempore, oblata occasione, 2, 45, 4. 9, 12, 3. *Sic* σὺν καιρῷ, 2, 38, 7. 2, 40, 1. 3, 30, 4. 3, 92, 11. 3, 108, 1. 9, 12, 2. καθ' οὓς καιροὺς, quo tempore, 2, 39, 1. τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. πρὸς καιρὸν, *i. q.* ἐκ τοῦ καιροῦ, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; τὰ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, 1, 61, 4. *et i. q.* ἐν καιρῷ, in tempore, tempestive; ἐχρήσατο παρρησίᾳ καθηκούσῃ μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν, 2, 8, 9. *Rursus, cum articulo,* πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν, e re nata jocari, 10, 4, 8. πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. *sic* εἰς τὸν δέοντα καιρὸν, 2, 26, 1. παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, statim, in præsentia, 8, 14, 3. *cui opponitur* τὸ χρόνον ἔχον, quod tempus et moram desiderat, *ibid.* ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν, qui rei ipsi, certamini ipsi, præsens interest, 2, 29, 2. *sic* παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιροὺς, rebus gerendis, periculis, certaminibus præsentem interesse, 5, 41, 7.

Κακεντρέχεια, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν *&c.* 4, 27, 7. αἱ τοιαῦται κακίαι, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι, 6, 10, 2 *et* 4 *et* 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10. *ubi cum* κακοζηλωσία *vulgo legeretur, monuit Ernestus, pro* κακοζηλία *id esse positum, et sic rescribendum, aut* κακοζήλωσις.

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανεῖν περὶ τοὺς φίλους, fraude uti adversus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίοις, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, καὶ ταλαιπωρία, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 3, 42, 9.

Κακοπαθεῖν, ὑπὸ τοῦ ψύχους, 3, 72, 5.

Κακοποιεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν,

4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθεῖραι τὰς νῆας, 13, 4, 1.

Κακοποιὸς, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτεία, ἡ, prava reip. administratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι, ærumnæ, molestiæ, adversitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6.

Κακοπραγμονεῖν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. κακοπρ. αὐλικὴ, calliditas aulica, 15, 34, 4.

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidissimus, 8, 11, 3.

Κακοῤῥημοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus sermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. *cf.* κακῶς.

Κακοτροπεύεσθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala adfectio corporis, *fracti molestiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male se habere, malo loco esse, 2, 2, 8. κακοὶ κακῶς ἀπολώλασι, 7, 3, 2. κακῶς, *quod* 2, 9, 3. *erat vulgatum, in* ἀκάκως *mutavi.*

Καλαμὶς, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *restituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. 14, 1, 7 *et* 15. καλ. μυρεψικὸς, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὰ, 35, 4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν τῶν Ὄμβρων καλουμένην χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, κειμέναις δὲ &c. 1, 44, 2. *ubi post* καλουμέναις *excidisse videtur* μὲν *particula, referenda ad sequentem* δέ; *sic* ἡ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. *cf.* 29, 11, 8.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλίδενδρος; καλλιδενδρότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλιερεῖν, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίκαρπος; καλλικαρπότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονὴ, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, scopis mundare viam, 6, 33, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu insignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquisitior et delicatior cultus vestium, 11, 9, 7.

Καλοκαγαθία, ἡ, honestas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκαγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὸν δὲ, *vel* καλόν γε, *ironice,* 11, 29, 4. καλὸν γὰρ, est enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare gestæ, 15, 7, 6. οὕτως εὔωνα πανταχῆ τὰ κακὰ γέγονε, 4, 35, 15. *ex lectione codicum nonnullorum, pro* κακά. *Rursus* καλὸς *et* κακὸς *inter se commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπειληφέναι, loco opportuno intercepisse hostem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportunissimo loco, 5, 24, 5. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν, rem præclaram putantes, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλπὶς, ἡ, urna, 31, 3, 17.

Καλώδιον, τὸ, funiculus, 33, 3, 2. 34, 3, 5.

Κάλως, ὁ, rudens; τοὺς κάλους ἐκσείειν, 6, 44, 6.

Καλῶς, *adverb.* καλῶς ποιῶν φανερὸς ἐκ τῆς συμβουλίας γέγονε, bene fecit quod se ipsum prodiderit, bona nostra fortuna se ipsum prodidit, 5, 42, 2. καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε

ταύτην τὴν ὁδὸν, 28, 9, 7. Ἀχαιοὶ καλῶς ποιοῦντες καὶ τρεῖς ἄγουσι καὶ τέτταρας μυριάδας ἀνδρῶν μαχίμων, Achæi bona sua fortuna triginta ad quadraginta hominum millia armare possunt, 29, 9, 8.

Κάμπτειν περὶ τὸ ἀκρωτήριον, 1, 21, 11. κάμπτειν τὸν Πάχυνον, 1, 25, 8. 1, 54, 1. τὴν ἄκραν τοῦ Παχ. 1, 54, 6. τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.

Κἂν; ὥστε κἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς, ut deos etiam simus oraturi, 5, 104, 11.

Κανθήλια, τὰ, clitellæ, *Spicil. ex lib.* 8. *num.* 3.

Κάννη, ἡ, canna, 14, 1, 15.

Κανοῦν, τὸ, canistrum; τὰ κανᾶ, 32, 12, 4.

Κανὼν, ὁ, 12, 7, 1. 34, 5, 11.

Κἄπειτα, et deinde, 5, 15, 2. &c. *Sed subinde abundat* καὶ, *ut* κἄπειτα *nil amplius valeat quam* ἔπειτα; *vide* 1, 4, 8. *et* 4, 45, 7. *Adde* 9, 5, 2. 9, 38, 5. 10, 7, 7.

Καπνώδης ἀὴρ, 9, 16, 3.

Κὰρ, ὁ; δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, *proverb.* 10, 32, 11.

Καραδοκεῖν, exspectare, *cum accus.* 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. solicite observare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.

Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale,— "*armorum genus,* lamina ænea quæ pectori imponitur." *Ern.* 6, 23, 14.

Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.

Καρπία, ἡ, (*sive* καρπεία) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. *ubi* ἐπικαρπίαν *viri docti maluerant.*

Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11. μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.

Καρτερὸς ἀγὼν, acris pugna, 1, 27, 11.

Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de tessera militari,* 6, 36, 3.

Καρχήσιον, τὸ, carchesium, tolleno, 8, 7, 10.

Κατὰ, *præpositio;*

I) *cum genit. constructa significat.*

1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνετο, profectiones exercituum Romanorum secundum montium radices cum detrimento hostium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν καθ' αὐτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* versus; ἐπεὶ τὸν κονιορτὸν ἑώρα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1. καθ' ὁποτέρων ὁ κονιορτὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa,* κατὰ νώτου, a tergo, *quasi* contra tergus, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud,* τούτους (τοὺς τόπους) εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν, hæc loca statim ipsi inter se, alii adversus alios, (*nempe inter se confabulantes,*) designabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio,* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις γράφοντες, 28, 14, 11. *si modo vera scriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujusmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per insulam dispersi sunt, 3, 19, 7. *Sic* ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res universæ per orbem terrarum gestæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μένειν κατὰ χώρας, 4, 72, 4. κατὰ χώραν *ex cod. med. adscivi; sic et* 4, 45, 6. κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, respectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, usurpari cœpit de omnibus Peloponnesiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50,

3. τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio polliceretur, promissum respectu filii ipsius factum, 21, 12, 5. *ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in* κατὰ τὸν υἱὸν *mutare. Fortasse et huc referendum illud,* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, 8, 22, 2. omnia suspecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *si modo vera lectio, nec* κατὰ κοινὸν *scribendum. (conf.* κοινός.) *Habet quidem et* κατὰ κοινοῦ δόγματος *codex Bav.* 20, 10, 4. *quæ tamen scriptura vix sana videtur. Pro olim vulgato* δεόμενοι καθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 2. *jam Casaub.* μεθ' ἱκετηρίας *restituit, quod meliores confirmant codices.*

II) *cum accusativo; qua de constructione notemus usus sequentes.*

1) *præcedente articulo* τὰ, *denotat* rem ipsam de qua agitur et quæcumque ad eam pertinent; τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. ἑτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς σιταρχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολὴν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4 *sq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *et sexcenta hujusmodi; tum rursus,* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34, 3. τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, inventum et quæ ad illud pertinent, 10, 44, 1.

2) *in duorum substantivorum concursu, illud quod cum* κατὰ *in accusativo construitur, vim habet genitivi; quæ periphrasis potissimum locum habet evitandi concursus caussa duplicis genitivi, ubi nomen illud, quod regere debebat alterum, ipsum in genitivo positum est. Vide loca ipsa, quæ brevissime tantum indicabimus.* ὁ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνος, *i. q.* ὁ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καιρὸς, comitiorum tempus, 1, 52, 2. ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ, *i. q.* τοῦ ἡλίου, 3, 113, 1. 3, 114, 8. 11, 22, 6. *sic* ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, cursus solis, 9, 15, 6. ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα κρίσις, *i. q.* τοῦ ἀγῶνος, exitus pugnæ, 3, 116, 2. τὰ κατὰ τὰς πλατείας διαστήματα, *i. q.* τῶν πλατειῶν, 6, 32, 1. αἱ κατὰ τὸν Φίλιππον εὐεργεσίαι, *i. q.* τοῦ Φιλίππου, 2, 48, 2. ὁ κατ' Ἀννίβαν πόλεμος, 3, 8, 1. *idem valet ac* ὁ τοῦ Ἀννίβου πόλεμος, bellum Hannibalicum, *quemadmodum* τὸν τοῦ Φιλίππου πόλεμον *dicit Philippicum bellum, et alia hujusmodi.* ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος, *i. q.* Ἀντιόχου καὶ Ῥωμαίων, 3, 7, 1. *Minus inusitatum videri debet,* τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, calamitatis quæ Saguntinis accidit, calamitatis Saguntinorum, 3, 20, 6. *sed insolentius illud,* ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι, simul cum injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *ubi vel* ἀτυχήματος *commodius fuerat, vel adjiciendum aut saltem subintelligendum participium* γεγονότι. *Sicut vero duobus locis modo prolatis nomina* ἀτύχημα *et* ἀδίκημα passive *accipienda sunt intuitu Saguntinorum; sic contra* active *intelligendum nomen* σύμπτωμα *respectu Gallorum in illa phrasi,* τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1, 1. *Pariterque, ubi de* Victoria *agitur, præpositio* κατὰ *cum accus. variam et ambiguam vim habet;* τὸ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, 2, 10, 6. *est* prospera pugna Illyriorum; *quemadmodum, ex vulgari sermonis usu, adjecto verbo* γίγνεσθαι, *vel ejus verbi participio, dicta sunt illa,* τὸ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, summa victoriæ penes Romanos stetit, 1, 28, 13. *et* γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, quum penes

Carthaginienses victoria fuisset, 1, 87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίγνετο Φιλοποίμην, 2, 67, 8. *manifeste respectu Euclidæ* passive *intelligi* τὸ προτέρημα *debet; nec tamen ita ut* τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτ. *sit proprie* victoria de Euclida relata, *sed* victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adversa Euclidæ steterat; *de quo usu præpositionis* κατὰ *vide mox num.* 3. *Rursus vero* activa *vis obtinet in hoc,* λελῦσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, *i. e.* a Dardaniis incusso, liberari, 5, 97, 1. *ubi parum commode Casaubonus* metu de Dardaniis *in versione posuit.*

4) *Satis in vulgus nota sunt illa:* καθ' ἡμᾶς, nostra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales nostri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροὶ, 1, 4, 1. εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς, 4, 1, 4. *Hæc de tempore; ista de loco:* ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos spectat, mare nostrum, *scil. mediterraneum,* 1, 3, 9. *et passim alibi; (conf.* θάλαττα, *et Ind. Hist. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap.* 1. *lin.* 5.) *Prætereo illa,* κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. *et similia, quæ sunt vulgatissima. In acie stare* κατά τινα, *est* eo loco stare, ubi ex opposito stat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverso Darii in acie stare, 12, 22, 2. *Adde quæ paulo ante monui de loco,* 2, 67, 8. *Rursus, de collocatione in acie,* κατὰ μίαν ναῦν τάττειν, *est* ita locare naves ut nonnisi una navis in fronte sit, et ut singulæ naves singulas a tergo sequantur, 1, 26, 12. *ubi in Latina versione, pro* continua serie, *perspicuitatis caussa præstabat* continua retro serie *scribere; quæ directio contraria est illi,* ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ, 1, 26, 13 *et* 15. *ubi naves omnes* in una eademque fronte *stant.* καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, singuli, bini, terni, 1, 59, 7. καθ' ἑαυτὸν *est* seorsim, solus per se, *ut* αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς στρατοπεδεύουσι, 1, 24, 4. *Sic et* αὐτὸ καθ' αὐτὸ λεγόμενον, 8, 4, 8. αὐταὶ καθ' αὐτὰς αἱ Σικελικαὶ πράξεις, 8, 4, 3. τὸ καθ' αὐτὸν, pro sua parte, quatenus in ipso erat, 1, 52, 2.

4) *Vulgata etiam sunt hæc:* τολμηρότερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, quam pro ætate, 5, 18, 7. μειζόνων ὀρεγόμενος ἐλπίδων ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν, 1, 8, 5. *Paulo rarior et haud satis in liquido est ille usus,* τὸ ἐλλιμένιον νῦν εὕρῃ (εὕροι *malim*) κατὰ πεντεκαίδεκα μυριάδας, ex portorio redeunt quindecim myriades, 31, 7, 12. *ubi* κατὰ, *quod ex Reiskii est conjectura, ipse Reiskius interpretatus est* quotannis, *pro vi distributiva quam habet interdum hæc præpositio,· sed articulum adjiciendum putavit,* κατὰ τὰς πεντ. μυριάδας: *possis vero etiam* κατὰ circiter, fere, *intelligere, quam in partem Henr. Stephanus in Thes. Gr. Ling. T. II. col.* 90. *lit. g. exemplum attulit,* κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni, *incerto quidem auctore.*

5) *Adjectivis addita præpositio, facit adverbia;* κατὰ βραχὺ, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. 4, 70, 7. 13, 7, 8. &c. *quæ interpretatio nescio an* 3, 116, 11. *teneri debuerit in illa phrasi,* καὶ κατὰ βραχὺ συγκλειόμενοι, *quam Casaub.* breviori gyro inclusi *interpretatus est, et nos pariter* breviori

circulo. *κατὰ τὸ συνεχὲς*, continenter, continuo, statim; *vide in συνεχής*. *κατ' ἐλάχιστον*, sensim sensimque minimis momentis, 13, 7, 10. *Cum substantivis; κατὰ πόδας, vide in ποῦς. κατὰ τρόπον, vide τρόπος; &c.*

κατὰ passim a librariis cum καὶ confunditur; vide supra in καὶ, num. 3. κατὰ in καὶ τὰς corruptum, 2, 66, 5.

Καταβαίνειν, *absol.* de tribunali vel suggestu descendere, 28, 4, 3. *κατέβαινε κατὰ τὴν ῥάχιν*, 3 101, 2. *ubi κατὰ abest a Bav. non male.*

Καταβάλλειν, *τὰ τείχη, τὸν πύργον*, dejicere, evertere, 1, 24, 12. 5, 4, 8. 1, 42, 9. *tropice, τὸ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως λαμπρὸν*, 22, 6, 1. *τὸ τέλος vel τὸ κλέος τῶν ἰδίων πράξεων*, 22, 5, 11. sternere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. 10, 32, 5. 33, 7, 6. deponere, pendere, solvere *pecuniam, τρεῖς μνᾶς*, 6, 58, 5. *πέντε τάλαντα*, 22, 9, 11. *τὰς σαρίσσας*, humeris demtas hastas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6. *ubi perperam olim καταλαβόντες pro καταβαλόντες legebatur, quemadmodum et* 9, 7, 5.

καταβάλλεσθαι, fundamenta jacere *urbis*, fundare *urbem*, 10, 27, 9. *conf. καταβολή.*

Καταβαρεῖσθαι, premi, laborare, 18, 4, 4. *τῇ μάχῃ*, 11, 33, 3. *τοῖς ὅλοις*, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. *τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ*, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam transigere, 12, 28, 6.

Καταβολὴ, ἡ, fundamentum, initium; (*conf. καταβάλλεσθαι*;) *καταβολὴν ἐποιεῖτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πολυχρονίου τυραννίδος*, 13, 6, 2. *ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη*, novas e carina naves struere, 1, 36, 8. *Fr. gr.* 82. *ἐκ καταβολῆς κατηγορεῖν*, a prima origine, 26, 1, 9. (*sicut ἀνέκαθεν*, 5, 16, 6.) *Sic et* 1, 47, 7. a principio *interpretatur Ernestus, θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τετρήρη συνεξορμήσασαν; qui locus cum multum olim me torsisset, nunc sic plane accipiendus videtur*, videns quadriremem, quæ olim simul cum ipso (*et cum ipsius navi*) primum a statuminibus in mare excurrerat, (*cujus structura adeo probe ei nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς Fragm. gramm. 84 *et* 85. *in ἐκ μεταβολῆς* mutavi.

Καταγγέλλειν *ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις*, 4, 53, 2. *conf. ῥύσια.*

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; *κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου*, 5, 105, 2. *κάλλιστον θρίαμβον καὶ καλλίστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγων*, 11, 33, 7. (*cf. θρίαμβος.*) *κατάγειν τοὺς φυγάδας εἰς τὴν οἰκείαν*, exsules in patriam revocare, restituere, 4, 17, 6 *et* 9. 18, 34, 7. *κατῆγον τοὺς ἐμπόρους*, captivos abducebant mercatores, *nempe, mari captos*, 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet κατάγειν ναῦν est* navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *sic τὰ κατηγμένα πλοῖα*, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. *et οἱ κατηγμένοι*, 3, 28, 3. *Notione maxime propria et nativa, κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τείχους*, caudam machinæ deorsum agebat, deorsum adducebat, 8, 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp. ἀνάγεσθαι*, in altum evehi;) *κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον*, 4, 19, 9.

Κατάγειον *οἴκημα, Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Καταγελαστὸς; *vide* 4, 74, 2.

Καταγέμειν *τῆς λείας*, 14, 10, 2.

Καταγίγνεσθαι; *ἐν τούτῳ κατεγίγνετο*

πάντα τὸν χρόνον, in hoc versabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν, 1) condemnare, ἑαυτοῦ ἑκούσιον φυγαδείαν, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, spernere, pro nihilo ducere; (*majus est quam* καταφρονεῖν;) 1, 23, 5. *coll. vs.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. c.* 37, 10.) 5, 61, 4.

Καταγνύναι; καταγνύμενα σκάφη πρὸς ταῖς σπιλάσι, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγομος; κατάγομον πλοῖον, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) scripto consignare, τὰ ὅρκια, fœderis formulam, 29, 2, 6. κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον, 5, 9, 4. 2) conscribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. ὁμήρους, imperare designareque obsides, nominatim imperare, 29, 2, 6. καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων, conscribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφή, ἡ; καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφάς, *id.* 3, 40, 3. *Sed* αἱ καταγραφαί, 2, 24, 10. *sunt* tabulæ militares, (*i. q.* ἀπογραφαί,) *et* 5, 64, 2. "album militare, *in quo scilicet descriptæ sunt legiones, cohortes. et qui in singulis militant.*" *Ern.*

Καταγωγή, ἡ ἐπὶ τὴν βασιλείαν, restitutio in regnum, 32, 23, 8.

Καταγωνίζεσθαι, 1) bellum gerere cum aliquo, pugnare adversus aliquem; συνεχῶς τινά, 2, 42, 3. καταγωνιζ. τὴν ἀλήθειαν, oppugnare veritatem, 13, 5, 5. 2) debellare, expugnare, devincere, 2, 45, 4. 3, 4, 10. *sic et tropice*, 4, 77, 4. 13, 5, 6.

Καταδεής; καταδεεστέρα μερίς, portio deterior, inferior, 31, 18, 3. οὐ πολὺ καταδεέστερος τούτου, bonitate non multum cedens huic, 8, 35, 5. καταδεέστερος τοῖς ὑπάρχουσι, indigentior, minus instructus a re familiari, 32, 14, 3.

Καταδιαιρεῖσθαι τὰς πόλεις, 2, 45, 1. *conf.* 2, 43, 10.—" dividere, *scil. ut prædam cum sociis, non* dissolvere, *ut Casaub. vertit, nempe ne cum Achæis conjunctæ essent. Nam ei statim synonymum est* διανείμασθαι." *Ern.*

Καταδικάζειν. δίκην αὐτοῦ κατεδίκασαν ἱεροσυλίας, sacrilegii crimine condemnarunt eum, 23, 2, 7.

Καταδίκη, ἡ; πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, judicio ad exsilium condemnati, 26, 5, 1.

Καταδιώκειν τι, aliquid sequi, respicere, 6, 42, 1.

Καταδοχή, ἡ; καταδοχὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, 23, 12, 10. *ubi vulgo* καταλογὴν *legebatur, quod vide.*

Καταδρομή, ἡ, incursatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis insectari aliquem, 12, 23, 1 *et* 8.

Καταδύειν, *active*, demergere; ναῦς ὀκτὼ κατέδυσαν, 1, 25, 4. *neutraliter*, κατέδυσαν demersæ sunt, 1, 61, 6. *Passiv.* κατεδύοντο abdiderunt se, 15, 30, 3.

Καταδύνειν, *neutraliter* καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus mersi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὔτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. *nisi hoc præsens infinitivi tempus est, a verbo* καταδῦμι.

Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, mansit, diversatus est, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμόν, (*opp.* ἀναζεῦξαι,) considere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.

Καταθαῤῥεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de summa rerum certam spem habere, 3, 86, 8.

Καταθέειν; κατέθει *perperam olim edebatur ex Bav. pro* κατετάχει, 1, 86, 8.

Καταίρειν, *ubi de* maritimo itinere *agitur, verti solet* adpellere; *et sic apud Suidam* κατῆρε, κατέπλευσε *exponitur, et* καταίροντες, καταπλέοντες. *Est autem frequens apud Polybium hoc verbum:* κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Λιλυβ. 3, 96, 13. κατάρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 3. ἀποπλέων ἐντεῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατῆρε δευτεραῖος ἐκ Ταῤῥακῶνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. *Sed peræque de* pedestri *usurpatur itinere, et quidem potissimum ubi* e montanis in planitiem pervenitur; *quare in his percommode* descendere *vertitur, quamquam forte satis fuerit* pervenire, *quandoquidem v. c. de Philippo, a mari redeunte, quo descenderat,* (5, 19, 4.) *pariter ait,* τεταρταῖος αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας κατῆρε παντὶ τῷ στρατεύματι, *i. e.* quartis castris cum universo exercitu Amyclas rursus pervenit, 5, 20, 12. *Ceterum de* descensu aut adventu e montanis *notavi loca hæc:* κατῆρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατάραντες εἰς τὴν Τυῤῥηνίαν, 2, 25, 1. (*cf.* 2, 23, 5.) κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (*ubi confer quæ proxime præcedunt.*) εἰς ποῖα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερέβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὀρεικὸν ὑπερέβαλον, καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν, 5, 51, 3. 12, 17, 2. ὁρμήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. cum Anticyram descendisset, *vel* pervenisset. τοῦ στρατεύματος κατάραντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους, 28, 11, 3.

Καταισχύνειν; τὸ Κλειτωρίων γενναῖον εἷς ἀνὴρ κατήσχυνε, 2, 55, 9. οὐ κατήσχυναν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. καταισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν; οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντες, criminibus vexati, quibus crimina erant impacta, 3, 5, 4. (*mox ibid.* ἡ ἐπενεχθεῖσα αὐτοῖς διαβολή.) οἱ κατητιαμένοι, *de iisdem,* 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακάειν, cremare, (*quod in* κατακαίνειν *mutaverat Casaub.*) 16, 34, 9.

Κατακείμενος, in lectulo sedens, 12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare; βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. *quod in* κατακυρωθῆναι *temere mutaverat Casaub.*

Κατακλαίεσθαι τινά, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis sorte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis sorte divisus, 3, 40, 8. *Sed rursus in activo, est etiam* sorte accipere; οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τούτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινής; κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, *sc. ob morbum,* 31, 21, 7.

Κατακοιμᾶν; κατακοιμηθέντων, 3, 67, 2. *ubi vetustissimi codices* κατακοιμισθέντων, *a* κατακοιμίζω, *non male.*

Κατακολουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem sequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ, scripti alicujus auctoritatem sequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obsequi consilio, 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, loca munita sequi (*in deligendo castris loco,*) 6, 42, 2.

Κατακολπίζειν, sinus omnes sequi, sinus emetiri, 34, 12, 10.

Κατακόπτειν, cædere, concidere *hostem,* 2, 21, 5. *Pass.* κατακόπτεσθαι, κατακοπῆναι, cædi, 2, 20, 3 *et* 8. 2, 30, 9. 5, 73, 7. κατακό-

πτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, 5, 25, 3.

Κατακορὴς, fastidium adferens, odiosus ob nimiam loquacitatem, ostentationem *&c.* 32, 6, 5. κατακορῆ εἶναι ἔν τινι, nimium, putidum in aliqua re esse, 40, 6, 3.

Κατάκορος, *i. q. præced.* 32, 12, 10.

Κατακόρως, immodice, assidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. ταῦτα ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο κατακόρως, 18, 28, 6.

Κατακοσμεῖν, *i. q.* καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Κατακραδᾶν, moliri, convellere, *ex* 17, 15. [*quod nobis est* 18, 1, 16.] *citavit Ernestus; quod verbi monstrum ignorant scripti libri omnes. Vid. verb. seq.*)

Κατακρατεῖν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν πολεμίων, superiorem esse, 16, 30, 5. τῆς προθέσεως, 5, 38, 9. κατεκράτησε τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὕπατον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut *&c.* 28, 11, 12. κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, Græcum sermonem bene tenere, bene Græce loqui et scribere, 40, 6, 4. *Pro* κατακρατήσας, *monstrosum verbum* κατακραδήσας *in omnibus editt. legebatur* 18, 1, 16.

Κατακρημνίζειν ἀπὸ τῶν ἵππων, 3, 116, 12.

Κατακτᾶσθαι χώραν, (*de rege*) ditionem suam amplificare, *faire des conquêtes*, 6, 7, 4.

Κατάκτησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πέλας, redactio in potestatem, 6, 48, 6.

(Κατακυροῦν; κατακορωθῆναι *temere Casaub. edidit, pro* κατακηρυχθῆναι, 23, 2, 6.)

Καταλαλεῖν τινα πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 3, 90, 6. καταλαλεῖν τὸ δόγμα, reprehendere, 18, 28, 1. καταλαλούμενος πικρῶς, graviter incusatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῷ λιμένι, reperire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὴν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 5. καταλαβὼν ἀπηλλαγμένους τοὺς Μακεδόνας, 5, 17, 7. δυσχερὲς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς ἡμέρας καταλαβούσης, *sc.* αὐτὸν, quum lux ei superveniret, 9, 18, 3. τὴν ναυπηγίαν κατειλήφεσαν, addidicerant, 1, 61, 3. *ni* μετειλήφεσαν *legendum*, mutaverant navium structuram.

In medio; καταλαβέσθαι λόφον, πόλιν, *et simil.* occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. *Rarius in activo, eadem notione;* 3, 104, 3 *et* 5. 3, 107, 2. *Passiv.* καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, constringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες *perperam olim pro* καταβαλόντες, 9, 7, 5. 11, 15, 6. *Vide in* καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. κατηλγηκὼς, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inscribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν &c. rerum status nihil amplius residuum fecit quod probabiliter valere poterat ad *&c.* 1, 62, 5. οὐ καταλείπειν ὑπερβολὴν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπισημασία, 1, 37, 4. τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταληπτικὴ *legendum videri pot-*

erat, pro καταπληκτικὴ, 4, 28, 6.

Κατάληψις, ἡ, τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 *et* 6.

Κατάλληλα, *adverb.* eodem tempore; οἷς κατάλληλα, 3, 5, 6. τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάλληλος, 1) *de tempore, i. q.* σύγχρονος; (*conf.* κατάλληλα;) αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (*i. q.* παράλληλοι, 14, 12, 1.) τὰς καταλλήλους πράξεις *fortasse legend.* 28, 14, 11. *pro* κατ' ἀλλήλων. 2) *de loco;* τιθεὶς τὰς σπείρας καταλλήλους, 15, 9, 7.

(" Καταλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, *Ecl. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro qua legendum* καταδοχὴ, *quod et versio expressit. cf. Ecl. Leg.* 46." *Ern.—Nos* καταδοχὴν *edidimus; vide* 23, 13, 10. *Ernestus quid spectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non satis video, nisi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum huc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος εἰσβολὴ, 3, 91, 9. τὰ κατάλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, solvere, dissolvere; *hinc varii usus:* καταλύειν τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, destruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 12, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 2, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere insolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη, fracta est ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πότον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, desinere athleticam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι *est* finem facere itineris, subsistere, (*fere ut* καταίρειν) 3, 66, 6. *Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, *&c.* 5, 27, 3. 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In medio; καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hospitium, (*legatis præbitum,*) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, in suo hospitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι; πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφὰς, tecta flammis absumserunt, vastarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) destructio, eversio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἱέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, eversio regni Persei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf.* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, cædes, *si vera scriptura,* 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (*i. q.* διάλυσις) belli compositio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diversorium, hospitium, habitatio, 5, 25, 3, 8, 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deversatur, in deversorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύεσθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι; καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1.—" *Sed vereor, ne legendum sit* καταμελλῆσαι." *Ern.* καταμελῶν, negligendo, 1, 60, 8.—" *sed et hic videtur melius* καταμέλλων, procrastinando." *Ern.—Atque ita editum velim, conf.* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *teneri fortasse poterit* ἐὰν καταμε-

λήσωσι προϊδόμενοι (i. e. προϊδέσθαι) τὸν κίνδυνον, si neglexissent præcavere periculum.

Καταμέλλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 *et* 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum præced. et vide* 1, 44, 1.

Καταμέμφεσθαί τινα, 2, 64, 3. 18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρεῖν; *in medio;* τὰ μέρη τῆς σκηνῆς κατεμετρήσαντο γραμμαῖς, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimensio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis solis, seorsum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονή, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονήν, 3, 79, 12.

Κατάμονος γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 5, 12.

(Καταμυχθίζοντες *pro* μυχθίζοντες *legendum suspicatus erat Reisk.* 15, 26, 8.)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν κατητιαμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, absumserat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνάς, postquam ignis in prima tabernacula esset diffusus, 14, 4, 6.

Κατανεύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανεύσας ἥξειν, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 108. τινὶ, consentire, adsentiri alicui, 28, 7, 2. κατένευε αὐτῷ προϊέναι, per nutum ei significavit ut prodiret, nutu prodire eum jussit, 39, 1, 3.

Κατανιστάναι; κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυναντεῖν, *et* καταναστὰς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου, contra stetit, restitit, (*sive* insultavit *malueris, i. q.* κατατολμᾶν, 1, 47, 10.) 1, 46, 10 *et* 12.

Κατανίστασθαι; τῶν δὲ κατανίστατο, contra hos insurrexit, *nempe* accusandi caussa, 4, 3, 13. κατανίστατο τῶν ἀρχόντων, insurrexit, invectus est in magistratus, acriter eos accusavit, 38, 4, 7. *Absolute* κατανίστατο, 38, 5, 1. *scil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, stetit contra omnes, insultavit, insolenter stetit adversus eos.

Κατανοεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei sibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανενοηκέναι τι, aliquid perspectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔσται ταῦτα κατανοεῖν βελτίονα, 2, 14, 3. *ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic et* κατανοεῖν *fortasse pro* καὶ νοεῖν legendum, 2, 14, 7.

Κατανοστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾶν, *absol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum præpos.* εἰς; καταντᾷν εἴς τι, in narratione *vel* oratione pervenire ad aliquid, convertere se ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷν, ad nihilum redire, inanem esse, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὐτὰ καταντᾷ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rursus in se ipsæ, ad id quod olim fuerant, redeunt respublicæ, 6, 9, 10. *ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim,* ad eundem statum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in se ipsos, adversus se invicem se converterunt, 30, 14, 3. *Item cum* ἐπὶ; ἐπί τινας λογισμοὺς κατήντησε τοιούτους, 10, 37, 3. 3, 11, 4. 3, 91, 1. ἀεί πως ἐπὶ ταύτην κατήντα τὴν γνώμην, semper ad hanc sententiam revolvebatur, 14, 1, 9. ἐφ' ὧν (*scil.* πράξεων) ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες, 9, 1, 5. *ubi utique* ἐφ' ὃν *malim, scil.* πραγματικὸν τρόπον.

Καταντικρὺ, 4, 39, 6. 21, 8, 2.

Κατανύειν, sufficere; οὐκ ἐφικτὸν εἶναι, τοσαύτῃ ἵππῳ κατανύσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Καταξιοπιστεύεσθαι τινὸς, fidem alicui negare, abrogare, 12, 17, 1.

Καταξιοῦν τινα, 1) dignum censere; (*sicut* ἀξιοῦν) οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον, 1, 23, 3. πρεσβείας κατηξιῶσθαι ὑπό τινος, 12, 11, 8. 2) in honore habere, 4, 86, 8. 23, 18, 6. ἔργον ἐπιφανὲς καὶ κατηξιωμένον, celebratum, gloriosum, 5, 83, 4.—"*Aliud exemplum habet Suidas in h. v. e Demosthene opinor.*" *Ern.*

Καταξίως, pro merito, *sc. delicti*, 1, 88, 5. *Et in bonam partem*, καταξίως εἰπεῖν τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ, 8, 12, 5.

Καταξίωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, observatio, reverentia, admiratio hominis *vel* rei, 1, 78, 1. *coll. vs.* 7. *sq.* 3, 90, 14. 8, 22, 4. *cf.* στέλλεσθαι.

Καταπατεῖσθαι, conculcari (*ab elephantis*,) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν, compescere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, lacessere hostem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32, 2, 2. πόλεως, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. καταπειράζων ἐπυνθάνετο, διὰ τί &c. tentandi caussa quæsivit ex eo &c. 2, 68, 1. *Sic rursus absol.* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Καταπέλτης, ὁ; καταπέλται καὶ πετροβόλοι, 1, 53, 11. καταπέλται τριπήχεις, 5, 88, 7. καταπέλται *in acie adv. phalangem directi*, 11, 12, 4 *sq.*

Καταπελτικὸς; τὰ καταπελτικὰ, sc. ὄργανα vel μηχανήματα catapultæ, 9, 41, 5. καταπελτ. ὄργανα καὶ βέλη, 11, 11, 3.

Καταπεριεῖναι τινὸς, vincere, superiorem esse, 5, 67, 2.

Καταπερονᾷν ταῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπηγνύναι; καταπεπηγὼς, humi adstrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; καταπεπωκότες οἱονεὶ δέλεαρ, 23, 8, 4. πόλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης, urbs mari hausta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, 2, 3, 3. τοῖς πράγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. τοῖς καιροῖς, 5, 34, 3.

Καταπλαγὴς, terrore, metu rei perculsus; καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔφοδον, 1, 7, 6. *i. q.* καταπλαγέντες.

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto versus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *cf.* 30, 5, 11. *quo loco* ἀποπεπλευκ. *fortasse scribendum pro* καταπεπλευκ.

Καταπληκτικὸς; καταπληκτικὴ προσβολὴ, terribilis, 3, 13, 6. ἀπόβασις, 2, 9, 7. κραυγὴ, 11, 16, 2. πρόσοψις, 3, 114, 4. ἵνα καταπληκτικὴ γίγνηται ἡ ἱστορία, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *ubi non opus videtur* καταληπτικὴ *corrigere.*

Καταπληκτικῶς πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, τινὸς, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in med.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrere hostes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. καταπληξάμενος τοῖς εὐτυχήμασι, terrore sui incusso, terrens omnes, *intell.* πάντας *vel* τὰς πόλεις, *quod mox sequitur*, 2, 52, 1. τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In pass.* καταπλαγεὶς, *absol.*

metu perculsus, territus, 3, 90, 12. *cum accus.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculsus; τὴν ἔφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, stupore rei perculsus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. καταπεπληγμένος τοῖς ὅλοις, ita territus ut summæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum accus.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 6. τὴν ἔφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν, ne terrerentur superiori clade, 10, 6, 1. οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους, non timuit Pœnos, 10, 7, 2. *Rursus* καταπεπληγμένος *cum accus.* mirans, stupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων, mirabatur audaciam, 3, 92, 3.

Κατάπλους, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum classe adpulsus, adventus; 3, 7, 3. ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν, primo adpulsu, (*ut* ἐξ ἐφόδου *dicitur de pedestri exercitu,*) 3, 40, 3. καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπόδας, κατὰ πόδας; *vide in* ποῦς.

Καταπολεμεῖν τινα, debellare, 3, 10, 5. 25, 4, 11. καταπολεμεῖσθαι, debellari, 2, 58, 9. 3, 11, 1. 27, 8, 2. 36, 1, 3.

Καταπονεῖν, labore conficere, vexare, debilitare; ὅσον οὔπω καταπεπονημένη βασιλεία, tantum non prorsus labefactatum jam regnum, 29, 11, 11. Ἡρακλῆς ὁ καταπονούμενος τῷ τῆς Δηϊανείρας χιτῶνι, excruciatus, 40, 7, 3.

Καταποντίζειν; mari mergere aliquem, 15, 2, 6. καταποντισθῆναι, 2, 60, 8.

Καταπορεύεσθαι, ab exsilio redire, 4, 17, 8. 24, 4, 8. καταπεπορεῦσθαι, 29, 8, 4. καταπορευθέντες, *Fr. gr.* 85. ἐσπούδαζε περὶ τοῦ καταπορευθῆναι τὸν Ζευξ. εἰς τὴν Βοιωτίαν, ut redire posset in patriam, 23, 2, 4.

Καταπράσσειν, *i. q.* πράσσειν; πάντα κατέπραξε τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 5, 1, 10.

Καταπραΰνειν; κατεπράϋνε τὴν ταραχήν, sedavit, 5, 52, 14. solari, mitigare *aliquem, mæstitia et terrore adfectum,* 8, 21, 7.

Καταπρεσβεύειν (κατά τινος) legationem suscipere contra aliquem, 23, 11, 8.

Καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς, negligere occasionem, 1, 77, 3. 16, 9, 3. *Fr. hist.* 69. τοὺς ἰδίους βίους, rem familiarem projicere, perdere, 3, 81, 4.

Καταπροτερεῖσθαι τινί, superari aliqua re, 1, 47, 9. 16, 19, 1.—"*Usus est etiam Diodor. Sic.* 17, 35." *Ern.*

Καταπυκνοῦν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Καταπυρπολεῖν τὸν τόπον, igne vastare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exsecratio; κατάρας ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. vs.* 5. κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλέων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργεῖν, otiosum, desidem esse, *Fr. hist.* 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, catarractæ ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Καταῤῥάττειν εἰς τοὺς πλαταμῶνας, cum strepitu præcipitari, *de flumine,* 10, 48, 7.

Καταῤῥεῖν ταῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim descendere, 8, 16, 6. φορὸς ἄνεμος καταῤῥέων τοῖς ἐναντίοις, *pro* κατόπιν ῥέων, a tergo spirans, insequens, 1, 60, 6.

Καταῤῥέπειν ἐπὶ πολύ, multum propendere, 6, 10, 7.

Καταῤῥηγνύναι; τηλικοῦτος κρότος κατεῤῥάγη, tantus plausus erupit, 18, 29, 9. κατεῤῥήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. καταῤῥαγεὶς ὄμβρος, 11, 24, 9.

Κατάῤῥους, ὁ, fluxus aquæ violentus in aliquam partem; τῷ ἔμπροσθεν κατάῤῥῳ ἀφιέναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata.*

Καταῤῥυεῖν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis ignivomi*) κατεῤῥυηκέναι, 34, 11, 12.

Κατάῤῥυτον κεραμωτὸν, declive tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, instruere, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, instructa navis, navis cum omni suo instrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες ταῖς εἰρεσίαις κατηρτισμένοι, remigio bene instructi, 5, 2, 11.

Καταρτύειν; καταρτύσασι *ex Casaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* καταρτίσασι; *et* καταρτύσαντες 1, 29, 1. *pro* καταρτίσαντες; *quæ ex MStis restituimus. Sic et* 27, 6, 14. καταρτίσαντες *rescribere debueram, pro* καταρτύσαντες, *quod Ursino debetur, cum* καταρτήσαντες *corrupte dedisset codex MStus.*

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hist.* 57. (*cf.* χείρ.) *In med.* κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, *scil.* λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχὴ, *i. q.* ἀρχὴ, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατασείειν τῇ χειρὶ, 1, 78, 3.

Κατασιωπήσασθαι τὸν θόρυβον, sedare tumultum, 18, 29, 9. *cf. vs.* 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατεσκάφθη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, speculari; *absol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάσαι τινὶ ἀρχὴν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. *In passiv.* οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμέναι, domus magnifice structæ, 1, 29, 7. *cf.* 9, 27, 1. *In med.* κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, sedem regni instituerunt Tulen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, ædificarunt, instruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter suum adstruunt firmantque imperium, 31, 18, 7.

Κατασκεύασμα, τὸ; 1) ædificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, singula ædificia, singulæ partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄψυχα κατασκευάσματα, inanima ædificia, 10, 24, 4. αἱ δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones manu factæ, 8, 35, 7. 2) machina exstructa, (*nempe sambuca;*) 8, 6, 11. 8, 7, 10. *Sic* τὰ κατασκευάσματα *sunt variæ* machinæ *Romanorum, urbibus oppugnandis exstructæ,* 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελώναις κατασκευάσματα, 9, 41, 3. 3) *Rursus* τὰ κατασκευάσματα, suppellectilia, vasa, 4, 18, 8 *et* 11. 8, 34, 1. *Conf. vocab. seq.*

Κατασκευὴ, ἡ, 1) constructio, structura; fabrica; *v. c. navium,* 1, 21, 1. 1, 22, 3. 4, 70, 10. *urbis, domorum, munimentorum,* 4, 65, 3. (*cf.* 1, 27, 9.) 4, 65, 6. 8, 17, 5. 8, 36, 2. 9, 27, 1. *et* ædificium *ipsum,* 7, 6, 2. *Rursus* structura, fabrica *armorum,* 2, 30, 7. 2, 33, 3. *machinæ, v. c. corvi,* 1, 22, 4. 1, 23, 5.

2) elaboratio, effectio quælibet quæ studium et artem desiderat; *velut* elaboratio *scriptio-*

nis, compositio *libri*, τὸ πρὸς ἀλαζονείαν τὴν κατασκευὴν ἔχει ῥᾳδιεστέραν, 16, 20, 4. *Et sic tropice ipsum* opus suum, et pleniorem *præsertim* historiæ compositionem, *quæ a libro tertio incipit, Scriptor noster vocat* κατασκευὴν, (*quemadmodum aliâs sæpius* πραγματείαν) 2, 37, 5. *quam distinguit a* τῇ προκατασκευῇ, *i. e. a Præparatione*, 2, 37, 2 *sq.* 1, 10, 3. 1, 13, 1 *et* 8. 2, 14, 1. 2, 71, 7. (*Nam quod* κατασκευὴ *etiam* Præparatio *illa, quæ duobus primis libris continetur, dicitur ex veterum codicum scriptura*, 1, 13, 5. *et* 4, 1, 4. *ibi præpositio negligentia librorum intercidisse utique videri potest; nisi fortasse priori loco*, 1, 13, 5. *ex vs.* 1 *et* 8. *ejusdem cap. subintelligi præpositio poterat.*) *Pari ratione* ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *est* paratio, comparatio amicorum et sociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, institutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ καττιτέρου κατασκευὴ, stanni confectio, 3, 57, 3. (i. q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἐθισμῶν κατασκευὴ, *est* elaboratio *i. e.* cultura morum, 4, 21, 4. *Et absolute, pro* disciplina, cultura ingenii, institutione, studio, 24, 7, 11. *Sic rursus* ἡ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευὴ, *est* institutio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευὴ, *est etiam ipsa* ars et solertia. *Sic* 6, 4, 7. *ait, monarchiam oriri* φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, *sed ex ea regnum exsistere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. supra, num.* 1.) *Pariter*, τῇ τοῦ πληρώματος κατασκευῇ, arte et solertia nautarum, 1, 19, 15. *Quo et referendus ille locus*, ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες, 2, 17, 9. *ubi non debueram posteriora verba cum Casaub. interpretari*, neque suppellectilis ullum usum norunt; *sed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes sunt.

3) ἡ κατασκευὴ, suppellectilia, vasa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione*, 2, 8, 4. 3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. *Sic interdum synonymum est vocabuli* παρασκευὴ, *ut* 16, 6, 6. *coll. vs.* 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. *in illa phrasi*, τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευὴν, *pro* παρασκ. *alii probati codices* κατασκευὴν *habent. Quo et referendum illud*, οὐ πλοίων κατασκευὴ παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, stativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hostibus Romam missos jussit senatus trans Tiberim* κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hospitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hospitium, (*id in ipsa urbe erat;*) 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14.

Κατασκοπεῖν τὰς πανοπλίας, inspicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπὴ, ἡ, speculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, speculator, explorator, *in bello*, 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Κατασπᾶν ναῦς, naves deducere in mare; *vide* προσκατασπᾶν. τὰς τάξεις κατασπᾶν, *i. q.* διασπᾶν, divellere, rumpere, 1, 40, 13.

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, *i. q.* σπένδειν, libare diis *post peractum sacrificium*, 3, 11, 6.

Κατασπουδάζων, *an legendum pro* καὶ σπουδάζων? 9, 20, 6.

Καταστασιάζειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φύσκων, seditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) constitutio, creatio, nominatio, *dictatoris*, 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *consulum*, 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνεγγιζούσης τῆς καταστάσεως, *scil.* τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *ædilitiorum*, 10, 4, 3. 2) constitutio rerum, compositio et sedatio seditionis vel motuum quorumcumque, restitutio in tranquillum statum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipse* status certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασίν τινα, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoste ad cedendum coacto*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, stationem occuparunt quam tenuerant hostes, 2, 68, 9. 3) status quicunque *rerum vel hominum*; ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70, 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cujusque populi status, 3, 4, 12. λοιμικὴ ἦν παρ' αὐτοῖς κατάστασις, pestilens apud eos erat aer, 1, 19, 1.

Κατάστεγος, tectus; κατάστεγοι σύριγγες, 9, 41, 9.

Καταστηλοῦν; ὁδὸς κατεστηλωμένη, via columnis miliaribus distincta, 34, 12, 3.

Κατάστημα, τὸ, Λακωνικὸν, constitutio reip. Laconicæ, 6, 50, 2.

Καταστοχάζεσθαί τι, conjectura adsequi, 12, 13, 4.

Καταστρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, dolo fallere, strategemate uti adv. hostes, 3, 71, 1. *sed ibi vetustissimi codd. simplex* στρατηγεῖν *habent; quod verum videtur eadem notione.*

Καταστρατοπεδεύειν, castra ponere, castra metari, 1, 11, 8. 1, 18, 2. 1, 30, 7. 1, 56, 9. 1, 86, 9. 3, 110, 8. *&c.* εἰς πόλιν, ad urbem, 1, 30, 15. (*cf. v.* 5.) *i. q.* ἐπὶ τῇ πόλει, 1, 67, 13. *et* ἐν τῇ πόλει, 1, 73, 3. διὰ τῆς πόλεως, præter, juxta, secundum urbem, 3, 77, 1.

Καταστρέφειν, consumere *tempus in aliqua re*; περὶ μικρὰς πράξεις κατέστρεψαν τοὺς χρόνους, 1, 25, 6. finire *librum*, τὴν βίβλον, 3, 118. 10. 4, 87, 12. 6, 57, 10. *orationem*, τοὺς λόγους, 23, 9, 4. τὴν δημηγορίαν, 9, 32, 6. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, in his rebus finire narrationem, 3, 4, 1. *Sic neutraliter*, ἡ Ἀράτου σύνταξις ἐπὶ τούτους καταστρέφει τοὺς καιροὺς, in hæc tempora desinit, 4, 2, 8.

In med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, subigere, devincere, sibi subjicere, in potestatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. *&c.* τὰ κατὰ τὴν Ἑκατομπ. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui* Pœnis eam regionem subjecit, sub potestatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφὴ, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγονότων, 3, 1, 9. οὐ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem et exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφὴ, vitæ exitus, 5, 54, 4. *et absque* τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τὸ, τῆς νεὼς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *sq.* 2, 10, 4. 16, 6, 6.

Κατασύρειν τὴν χώραν, vastare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diserte) ali-

quid ponere *vel* scribere, *v. c. in fœdere,* 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in responso (*quod scripto consignatum erat,*) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώματι, 3, 33, 18. πολλὰ τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille hujusmodi posuit, scripsit in tota sua historia, 2, 63, 6. αὐταῖς λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus hæc descripsimus, subscripsimus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, sedes alicui adsignare, 3, 33, 12.

Καταταχεῖν, festinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, satis cito venire quo volumus. *Absolute;* ὡς καταταχήσων, sperans celeritate se evasurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accus.* τὴν ναῦν, se anteversurum illam. βουλόμενος τούτους καταταχεῖν, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, cum non posset satis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *præpositione;* σπουδῇ καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην, festinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. *Cum participio:* προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπεισμένοι καταταχήσειν διορθωσάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, sperantes, se satis cito (*scil. priusquam bellum in occidente erumperet*) castigaturos Illyriorum peccatum, 3, 16, 4. κατετάχησαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες, 4, 80, 9. ὡς οὔτε κόπτοντα τὸν ἕνα καταταχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum accusat. et partic.* antevertere, prævertere; κατετάχησεν αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5. κατελπίζων καταταχήσειν τοὺς Μακεδόνας διεκβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum accus. et* πρὸς *præpos.* σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, festinans antevertere hostes et ante eos ad transitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum accus. et* ἐν *præpos. nisi temere ea præpositio irrepsit;* κατήλπισαν καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2.

In passivo; καταταχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore præventi, cum tempus eos oppressisset, *Fr. gr.* 86.

Κατατεθαῤῥηκότως (fidenter) καὶ ῥαθύμως ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ὁρμᾷν, 2, 23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorsum tendere, deorsum porrigi, descendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν κατατείνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατείνοντες, 11, 33, 2. κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν, 3, 101, 2. 2) intendere; κατατεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι, omnes vires intendere in aliquid, 22, 17, 7. *Cf. verbum seq.*

Κατατιθέναι; καταθεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι *legendum suspicatus erat Reisk.* 22, 17, 7.

Κατατιτρώσκειν, *i. q. simplex;* τοῦτον μὲν κατέτρωσαν, 33, 7, 6.

Κατατολμᾷν τῶν πολεμίων, audere adversus hostes, 3, 103, 5. τῆς πόλεως, insolenter agere adv. civitatem, 12, 9, 2. τοῦ καλῶς ἔχοντος, temere audere, res supra vires suas adgredi, 40, 6, 9.

Κατατραυματίζειν, *i. q. simplex,* 15, 13, 1.

Κατατρέχειν χώραν, hostiliter incursare; (*ut* ἐπιτρέχειν;) καταδραμόντες τὴν Δυμαίαν, 5, 17, 3. 4, 59, 1. *Est et nauticum verbum;* εἰς ἃ (ἐμπόρια) κατατρέχουσιν οἱ πλέοντες, 3, 91, 2. (*cui opponitur* ἀποτρέχειν.)

Κατατρίβειν τοὺς χρόνους, 5, 62, 6. τὴν ἡμέραν, ποιοῦντα τοῦτο, 17, 8, 2.

Καταυλίζεσθαι, sub dio pernoctare; αὐτοῦ κατηυλίσθησαν, 5, 8, 8. *Cf.* αὐλίζεσθαι.

Καταφανὴς ἐγένετο (*scil.* ποιήσων τοῦτο,) 7, 11, 8.

Καταφερὴς, declivis; φυγὴ καταφερὴς καὶ κρημνώδης, 2, 68, 7. *Conf.* κατωφερής.

Καταφέρειν, 1) destruere, dejicere; πύργον, 4, 64, 11. 2) pendere, solvere *tributum;* ἀργυρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥωμαίοις δισχίλια τάλαντα, 1, 62, 9. 33, 11, 6. (*cf.* καταβάλλειν.) 3) deferre, abripere; ὁ χειμὼν αὐτὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα, 3, 24, 11. *Sic pass.* καταφέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς τόπον, 3, 22, 6 *sq.* 3, 23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα διάληψιν, in aliquam cogitationem devenire, incidere, 10, 40, 6. γνώμην, 30, 17, 30. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα καταφέρονται, hanc spem sequuntur, amplectuntur, 6, 9, 3. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηνέχθημεν, ad hoc genus nos contulimus, convertimus, 9, 2, 6. ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατηνέχθη τοῖς Ἴβηρσιν, eo descendit ut Hispanorum uti auxilio decerneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν ἐπί τινα, auxilium alicujus implorare; 1, 10, 1. 2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12. 2, 51, 4. 5, 26, 2. ὥς τινα, 26, 3, 11.

Καταφημίζειν; καταπεφήμισθαι, fama fert, 16, 12, 3. τὰ τοῖς θεοῖς καταπεφημισμένα, *ex vulgata script.* 5, 10, 8. *pro quo* κατεπιπεφημισμένα *cum Ernesto scripsi.*

Καταφθείρειν, τὴν χώραν, (*i. q.* δῃοῦν) vastare, 2, 64, 3 *et* 7. *coll. vs.* 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, amittere, (*sicut* διαφθείρειν) 3, 60, 5. *Cf.* συγκαταφθείρειν.

Καταφθορὰ, ἡ, τῶν ἀνδρῶν, interitus, cædes, 1, 49, 4. 2, 21, 6. 3, 35, 3. τῆς Ἑλλάδος, pernicies, 11, 6, 2. τῆς χώρας, devastatio, 4, 67, 1. τῶν ἔργων, destructio machinarum, *igne crematarum,* 1, 48, 8 *sq.* *Activa notione,* ἡ διαφορὰ τῶν Κελτῶν, deletio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν τοὺς πόδας τινὸς, 15, 1, 7.

Κατάφοβος, timens; κατάφοβοι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον, 2, 21, 6. τὸ μέλλον, 3, 107, 15. τὸν κίνδυνον, 5, 42, 4. κατάφοβος ἦν μὴ περιπέσῃ συμφοραῖς, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapsus, τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ, *fluminis, quod de præcipitio ruit,* 10, 48, 5 *sq.* lapsus, descensus *eorum quæ in mare projiciuntur,* 1, 47, 4. occasus *solis,* (*i. q.* δύσις,) ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ, 3, 37, 5. ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας, ictus cæsim illatus, 6, 23, 4 *et* 7. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον, cæsim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 3 *et* 5. *Fr. hist.* 14. ἐκ καταφορᾶς, cæsim, 3, 114, 3. 18, 13, 7.

Κατάφρακτος; 1) ἡ κατάφρακτος ναῦς, navis tecta; οὐχ οἷον κατάφρακτος ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος, 1, 20, 13. ἀνήχθησαν μακραῖς ναυσὶ καταφράκτοις, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 95, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *sq.* κατάφρακτα σκάφη, 16, 2, 10. 2) ἡ κατάφρακτος ἵππος, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, *i. q. simplex,* curare aliquid, 28, 11, 10.

Κατάφυτος τόπος, arboribus vel arbustis, consitus, (*velut oleis, vineis,*) 18, 3, 1.

Καταχεῖν; ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ τῆς νησῖδος, 34, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; καταχρήσασθαι, interficere, 1, 85, 1.

Καταχύειν, defundere; καταχυθῆναι ἐποίησε τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μύρον, 26, 10, 15.

Καταψᾶν τινὰ (καὶ πραΰνειν) leniter tractare, permulcere dictis, 2, 13, 6. 10, 18, 3. 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινος, mentiri,

falso adfirmare aliquid de aliquo, 8, 12, 2. 12, 12, 5.

Κατεγγυᾶν; κατεγγυήσας αὐτὸν πρὸς εἴκοσι τάλαντα, coegit satisdare pro viginti talentis, 5, 15, 9. κατεγγυηθῆναι; πολλοὶ κατεγγυηθήσονται καὶ σπουδάσουσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν ὑπόθεσιν, multi hoc argumentum sibi sunt sumturi, in se recepturi, sibi desponsuri, 3, 5, 8.—" *sic fere Cicero* τὸ despondere *dixit.*" *Ern.*

Κατεθίζειν τι τινὶ, aliquem ad aliquid adsuefacere, 4, 21, 3.

Κατεκλύειν τινὰ, impetum alicujus retardare, 5, 63, 2.

Κατελεεῖν, *i. q. simplex;* κατελεήσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, 2, 6, 2.

Κατελπίζειν, *i. q. simpl.* sperare, 2, 31, 8. 8, 5, 2. plane sperare, *vide voc. seq.*" *Ern.*

Κατελπισμὸς, ὁ, spes, 8, 32, 8.—" spes minime dubia." *Ern.*

Κατεξανιστάναι; κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, *Fr. hist.* 53.

Κατεπείγειν τὸν κυβερνήτην ὁρμίζειν, instare gubernatori ut navem ad terram adpellat, 6, 44, 6. παρασκευάζειν τῷ στόλῳ τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. τὰ κατεπείγοντα τῶν διαβουλίων ἀναδιδόασιν οἱ ὕπατοι, de rebus quas usus postulat, de rebus necessariis referunt ad senatum, 6, 12, 3. τοῖς Καρχ. ἀεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφῶν, 1, 46, 13. χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, prout res ipsorum exigerent, 1, 16, 10. λαβόντες εἰς τὰ κατεπείγοντα χρυσοῦν ἕκαστος, in usus maxime necessarios, 1, 66, 6. πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ, pro urgente siti, 6, 2, 4. τὴν ἀγορὰν συναγαγόντες εἰς αὐτὸν τὸν κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν τόπον, in locum quem usus maxime desiderat, 6, 32, 4. τῆς ὥρας κατεπειγούσης, cogente eos anni tempore, *vel neutraliter,* instante anni tempore, *sc. quo id fieri oportebat, nempe hieme,* 3, 99, 9. *Sic* διὰ τὸ κατεπείγειν τὴν τοῦ σίτου κομιδὴν *neutraliter vertunt,* quoniam messis tempus instabat, 5, 72, 7. *ubi possis pariter active accipere,* quoniam messis tempus urgebat, *sc. eos, ut e castris domum redirent.* μηδεμιᾶς κατεπειγούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατεπείγεσθαί τινος, opus habere aliqua re, valde cupere, desiderare aliquid; τούτων ὁ βασιλεὺς κατεπείγεται, harum rerum desiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, non quo societate illa magnopere opus fuerit ipsis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 5, 9.

Κατεπιφημίζειν τοῖς θεοῖς, 5, 10, 8. *Conf.* καταφημίζειν.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατεργάζεσθαι; κατείργασται κοίλωμα ὁ ποταμὸς, fecit sibi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (*ut* καταπορεύεσθαι, κατανοστεῖν) ab exsilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2. 23, 2, 6.

Κατευδοκεῖν τινι, *Fr. hist.* 37.

Κατευκαιρεῖν, *i. q.* εὐκαιρεῖν, opulentum esse, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιούμενος προσβολὰς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1, 76, 10. *item* tenere, occupatam tenere, in potestate habere, 1, 2, 3. 1, 6, 2 *et* 8. 1, 7, 3 *et* 4 *et* 8. 1, 8, 1. ὁ φόβος κατέχει τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. *Et cum genit.* τὰ μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους, ὧν τότε κατεῖχον, 14, 1, 9. *In passivo;* κατέχεσθαι, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum* ἐπὶ *et accus.* 31, 25, 8. *cum* εἰς; κατέσχον εἰς Μεσσήνην, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedestri itinere pervenire aliquo; κατασχὼν εἰς τὴν Γαλααδῖτιν, 5, 71, 2.

In med. τὰς βουνώδεις πόλεις πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων, in se comprehendere, 9, 21, 7.

κατέχοντες *mendose vulgo scriptum erat pro* καθελόντες, 2, 32, 6. *Et* καθέξονται *codices MSti corrupte, pro* καθίξονται, 5, 93, 5.

Κατιδεῖν, videre, conspicari, *ex muro prospiciendo,* 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo,* 2, 26, 2. κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος, speculari, cognoscere, 1, 21, 10. κατεῖδον, *quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in* κατεῖχον *recte mutatum est.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινὰ, privatim seducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, vitam sustentare, 1, 71, 1. οἱ κατ' ἰδίαν βίοι, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 *et* 7 *sq.*

Κατιέναι, redire ab exsilio; (*ut* κατέρχεσθαι, *quod vide,*) κατῄει εἰς τὴν Σπάρτην, 5, 37, 4. descendere, sese demittere; εἰς ἣν χώραν ἐπεβάλετο κατιέναι, 3, 48, 11. *nisi* κατιέναι *ibi scribendum, vide* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invalescere, obtinere, prævalere; τίνες ζῆλοι παρ' ἑκάστοις ἐπεκράτουν καὶ κατίσχυον, 3, 4, 6. κατίσχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *Sic et absol.* κατίσχυσαν, superiores evaserunt, 20, 5, 6. κατίσχυον τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum, 6, 51, 6. *Rursus cum* περὶ *præpos. et genit.* κατίσχυσαν περὶ τούτου, οὐκ εὐδοκούντων τῶν πολλῶν, expresserunt hoc invitis, 4, 31, 2.

Κατοικεῖν; οἱ κατοικοῦντες τὸν ποταμὸν, 3, 42, 2. *nisi verius est* παροικοῦντες, *quod habet Vat.* οἱ κατοικ. τοὺς τόπους τούτους, 3, 49, 2. *sic et* 28, 17, 11.

Κατοικία, ἡ, habitatio; τόπος εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν, 5, 78, 5. αἱ κατοικίαι, villæ, habitationes, 2, 32, 4. 5, 77, 7. 31, 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 5, 65, 10.

Κατολοφύρεσθαι τὴν πατρίδα καὶ τὴν αὐτῶν τύχην, 4, 54, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; κατομβρεῖται χώρα, *Fr. Polyb. ex Strabone.*

Κατονομάζειν; γυνὴ τῷ βασιλεῖ κατωνομασμένη, destinata, desponsata, 5, 43, 1.

Κατόπιν; κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, 1, 50, 5. ἐκ τῶν κατόπιν, *scil.* μερῶν, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, postridie ejus diei, 1, 46, 7. *ubi præcesserat* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.

Κατοπτεύειν, τόπους *&c.* speculari, inspicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad* κατοπτεύσας, 1, 4, 11. *refer ex præcedentibus* τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφορὰν, considerans, probe inspiciens et explorans ista. *Passiv.* κατωπτεῦσθαι, visitata, explorata *esse loca,* 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; ἐμβλέψας οἷον ἐς κάτοπτρον, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; *absol.* κατωρθωκὼς, 1, 52, 1. 3, 74, 10. τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι, 10, 36, 1. ἐν πολλοῖς κατορθοῦσι, 1, 37, 7. τὰ πολλὰ, 1, 37, 8. τὰ ὅλα, 11, 14, 4. τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. τῇ μάχῃ κατώρθωσε, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. τοῖς ὅλοις, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene gesta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. *&c.* προϊδὼν τὰ κατορθώματα, qui rei bene gerendæ rationes et occasiones providit, 15, 15, 5. τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, τῶν πραγμάτων, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας, componere turbatum reip. statum, 3, 30, 2. felix rei administratio; ἡ τῶν πέλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς ἐμπείροις

πρὸς κατόρθωσιν, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις, res bene gestæ, 40, 12, 7.

Κατοῤῥωδεῖν, timere; *absol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. τὶ, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr. gr.* 30.

Κατουροῦν, ventum secundum colligere, vento secundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Καττίτερον, τὸ, stannum, 3, 57, 3. (Κάτω γῆς *invitis libris posuerat Casaub.* 10, 28, 9. *pro* κατὰ γῆς.)

Κατωφερὴς κατάβασις, præceps descensus, 3, 54, 5. *cf.* καταφερής.

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτεῖν, male se habere, malo statu esse, *de civitate,* 20, 4, 1. καχεκτοῦντες ταῖς ψυχαῖς, 20, 7, 4. οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, infirmi, 29, 6, 14.

Καχέκτης, ὁ, male se habens, male animatus *civis,* non contentus præsenti rerum statu, perditus homo et re familiari et animo in remp. *Conf.* 23, 2, 3. *et* 20, 6, 4. καχέκτης καὶ κινητικὸς, 1, 9, 3. καὶ κινητὴς, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur* οἱ ὑγιαίνοντες.) καχέκτης καὶ στασιώδης, 1, 68, 10. διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν εὐπόρων, 23, 2, 3.

Καχεξία, ἡ, morbus, morbosus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus, perditi mores; ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος ἦν ἡσυχίας, ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ῥαθυμίας καὶ καχεξίας, 5, 87, 10. corruptus, perditus status reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 *et* 4.

Κέγχρος, ὁ, milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Κεῖνος, 12, 13, 9.

Κείρειν; κείρεται ὁ κάλαμος μυρεψικὸς ἐκ λιμνῶν, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Κελευστὴς, ὁ, jussor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. *Fr. gr.* 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 39, 1, 1.

Κενὸς; κενοὶ κενὰ λογίζονται, 33, 3, 3. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου, 29, 6, 10. *cf.* καινός.

Κέντημα, τὸ, cuspis gladii, 2, 33, 5 *sq.* 6, 23, 7. 3, 114, 3. *Fr. hist.* 14.

Κέντρον, τὸ, spiculum *hastæ,* 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; κεντρωταὶ σανίδες, asseres præacutis clavis eminentibus horridæ, *Spicil. lib.* 39. *num.* 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum spatium, 6, 31, 9 *et* 11.

Κενῶς, sine caussa, *Fr. gr.* 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11. 2) rostrum tollenonis et similium machinarum, 8, 7, 8 *et* 10. *Et metonymice,* tota machina cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) κεραία χάρακος, furca, dens, cornu stipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 *sq.*

Κεραμαῖος; κεραμαῖα ἀγγοῖα, vasa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεὺς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; οἴνου, 4, 56, 3. μύρου, 26, 10, 13. *et vs.* 15. ταρίχων, 31, 24, 2. παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *ubi teneri debuerat ista scriptura codicum Athenæi,* μετὰ κεραμίου, *nempe* cum vini amphora, 4, 56, 3. *conf.* κεράτιον.

Κεραμὶς, ἡ; κεραμίδες ἀργυραῖ, tegulæ ex argento, 10, 27, 10 *et* 12. *conf.* 4, 52, 7.—" quales ex auro habuit templum Junonis Laciniæ apud Livium." *Ern.*

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; ἐκβάλλειν τὰς θύρας, καὶ κατακόπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) *collective,* tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. 4, 65, 4. *Conf.* κεραμὶς *et* πλίνθος.

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum im-

bricatum; κεραμωτὸν κατάρρυτον, tectum declive, testudo fastigiata, imbricata, 28, 12, 3 *et* 5.

Κερᾷν,—"extendere aciem super cornu hostium." *Ern.—potius*, in cornibus stare, cornua firmare, 18, 7, 9.

Κέρας, τὸ, 1) cornu bovis; ἑκατέρων τῶν κεράτων κερατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν, 7, 11, 3. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 5, 2. 3) *In militia*, ala, cornu exercitus. τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων, alæ sociorum *in castris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 *et* 6. *In acie vero*, τὰ κέρατα *non solum sunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *sed etiam nude* latera; ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, ad latus phalangis se adplicuit, 11, 15, 2. ἐφεδρεύειν τῷ κέρατι τῆς φάλαγγος, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 24, 7. ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον (*nam sic utique legendum pro* ἑκατέρων) τῶν κεράτων, instructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf.* ἑκάτερος, *et* ἐπί. κατὰ κέρας συμπίπτειν *vel* προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (*i. q.* ἐκ πλαγίου,) a latere adgredi hostem, 1, 40, 14 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κεράτιον; μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. *ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *vertit Valesius*, cum tibia *Wesselingius, quem vide ad Diod. T. II. p.* 577. *et quos ibi laudat. Debueram vero, si quid video*, μετὰ κεραμίου *tenere, quod dabant Athenæi codices, et* vini amphoram, vini dolium *intelligere*.

Κέρκος, ἡ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, cetrosphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus descriptionem habes*, 27, 9, 1. *Hesychius*: Κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.

Κεφάλαιον, τὸ, summa, *in numeris*, 2, 24, 15. τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπεροχῆς, totius potentiæ summa, universa summa potentiæ *Romanorum*, 1, 13, 7. τῶν πράξεων, summa rerum gestarum, *et metonymice* laus præcipua rerum gestarum; ἠγωνία μὴ τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἐκεῖνον ἀνακλασθῇ, 18, 22, 4. ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, *scil.* τῶν τῆς πατρίδος συμφορῶν, cumulabatur eis magis magisque summa malorum, 4, 32, 2. τὰ κεφάλαια τῶν προτεινομένων, postulatorum, conditionum summa capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεφαλαίου, summatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, summatim, per summa rerum capita, 1, 13, 1 *et* 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλή, ἡ; σκορόδων κεφαλαί, allíorum capita, 12, 6, 4 *sq*.

Κηδεία, ἡ; κηδείαν συνάπτεσθαι πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς φίλος, solicitus amicus, *Fr. gr.* 127. τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν, curam alicujus præ se ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. χειρίζειν ἕκαστα, 6, 8, 3. θάπτειν, 31, 15, 4. ἔχειν πρός τινα, alicui bene cupere, commodis alicujus favere et consulere, 4, 32, 4.

Κηδεστής, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *Sic et* 15, 21, 2. *nisi ibi intelligendus* adfinis, sororis maritus; *cf.* 37, 2, 1.

Κηδεύειν τοὺς τετελευτηκότας, sepelire, justa facere, 5, 10, 4. τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ni ibi* ὑποσπόνδοις *legendum*. κηδευόντων *scripsi* 6, 53, 3. eorum qui funus faciunt, cognatorum de-

functi, *pro vulgato* κινδυνευόντων.

Κημὸς, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κήπιον, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κήρυγμα, τὸ; τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, 1, 49, 9.

Κηρύκειον, τὸ; *aliis* κηρύκιον; σύνθημα φιλίας, 3, 52, 3. τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, 4, 52, 3.

Κηρύττειν τινὰ, publice laudare, præconari, 30, 20, 6.

Κήρυξ, ὁ, 18, 29, 4 *et* 9. ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, 3, 22, 8.

Κητώδης; τὰ κητώδη ζῶα, 34, 2, 14.

Κίβδηλος, adulterinus; τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo esse, periclitari; *absol.* βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, 1, 28, 10. εἰ κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων, 1, 51, 7. κινδυνευούσης τῆς πόλεως, 3, 98, 7. κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὰ ὅλα, 10, 16, 8. *Varie construitur; cum infinit.* ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι, 4, 12, 13. *cum præpositionibus* ὑπὲρ *et* περὶ; οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν, non solum de imperio, sed et de propria salute sunt periclitati, 1, 2, 2. 1, 65, 4. *cum dativ.* κινδυνεύειν τῷ βίῳ, 5, 61, 4. ταῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 70, 1. τῇ πόλει, in periculo esse amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum respiciens Ernestus, ait:* "κινδυνεύειν παρ' ὀλίγων, *non* periculum adire, *sed* perire."—*Sic fere* κινδυνεύουσι, 1, 36, 3. *absolute positum aut cum* ὑφ' ἑκατέρων *constructum, verti potest* pereunt, *vel* perduntur.

2) *sigillatim de* armorum et belli periculo *usurpatur*, et pugnare *significat; ut* κινδυνεύσαντες ἐῤῥωμένως, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. ἠναγκάσθησαν ἐκ μεταβολῆς κινδυνεύειν, converso agmine dimicare, 5, 14, 4. οἱ περὶ αὐτὸν εἰθισμένοι κινδυνεύειν, 10, 49, 7. *Sic cum præpos.* περὶ *et genit.* περὶ τῆς σφετέρας πατρίδος κινδυνεύσουσι, 1, 27, 1. *quæ verba vertere quidem Latine possis,* de patria periclitabuntur; *sed sunt parallela illis, quæ ibidem leguntur,* περὶ Σικελίας ποιήσονται τὸν πόλεμον, *adeoque proprie sonant,* de patria dimicabunt, de patria erit illis dimicandum. *Sic cum* ὑπὲρ τῶν ὅλων κινδυνεύειν, ἐπισφαλὲς, summæ rei discrimen adire, summam rerum prælii aleæ committere, periculosum est, 11, 20, 6. *Cum* πρὸς *præpos.* πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν, simul cum omnibus pugnare, 10, 7, 6. *nam quod ibi alii connectunt* κινδυνεύειν τελέως, *hac notione* periculosum id esse admodum, *non videtur id usui sermonis consentaneum.* (*Possis suspicari,* κινδυνῶδες τελέως. *vide* κινδυνώδης.) ὁ κινδυνεύων τόπος, 3, 115, 6. *est* locus pugnæ, locus ubi pugna fervet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' ὃν ὁ κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. (*Conf.* διακινδυνεύειν, *et* κίνδυνος.)

Κίνδυνος, ὁ, *pro* prælio, pugna, *frequentissime.* δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸν κίνδυνον, 1, 61, 4. πάντες ἐξεληλύθεισαν εἰς τὸν κίνδυνον, 3, 19, 1. ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, in ducum conspectu pugnare, 1, 27, 12. ἐφάμιλλον ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυνος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5. πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμαχίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*sive* periculo *malueris*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 8, 22, 3. παράβολον ἔχειν τι καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινεῖν, castra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλεῖστα κεκινηκὼς κατὰ τὰς προειρημένας ταραχὰς, 1, 69, 6. κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 *et* 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus et turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum auctor, seditiosus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, seditiosus, factiosus, καὶ καχέκτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προαιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κινναμώμινον μύρον, 31, 4, 2.

Κιρνᾷν, miscere, temperare; μαλάττειν καὶ κιρνᾷν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. *Fr. gr.* 106.

Κλέος *temere Ursinus posuerat pro* τέλος, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ἡ; divina vox, omen; ἐνύπνια καὶ κληδῶνες, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ, palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομεῖν, consequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, 2, 27, 5. φήμην, famam, *sive bonam, Fr. gr.* 130 *sive malam*, 18, 38, 8. *Sic* κληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. τὰ ἐδάφη τῶν ἠτυχηκότων, 9, 39, 3. πόλεως οἰκόπεδον ἔρημον, 15, 23, 10.

(Κλῆρος, ὁ; ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κλῆρος εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, *mendose MSti, pro* καιρὸς, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; κληροῦσι τὰς φυλὰς κατὰ μίαν, sortiuntur tribus, 6, 20, 2. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεροφομάχοι κληροῦσι, *sic haud improbabiliter conjectatus est Gronov. pro vulgato* πληροῦσι, 6, 35, 5.

In med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, sorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali et reciproca*, κληρώσασθαι, sortiri inter se, sorte contendere, 3, 62, 7.

Κληρουχία, ἡ, agrorum divisio qualis sit inter colonos, 4, 81, 2. *vide* κατακληρ.

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, situs; ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν, utrumque latus montium, 2, 16, 3. ἡ πόλις τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, universo situ vergit ad septentrionem, 7, 6, 1. τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλίματα τῆς Μηδίας, pars Mediæ quæ meridiem spectat, 5, 44, 6. τοῦτο τὸ κλίμα νέμονται τῆς Ἰταλίας, 10, 1, 3.

Κλιμακὶς, ἡ, scalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακωτὸς; πρόσβασις κλιμακωτὴ, adscensus in scalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλίμαξ, ἡ, scala, pons *in corvo, quod erat* σανίδωμα, 1, 22, 5 *sq. Adde Ind. Hist. in* Scala, *et in* Climax.

Κλίνειν; *activa notione;* ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος, 1, 4, 1. *i. e.* νεύειν ἠνάγκασε. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf.* κέρας. *Neutrali notione;* τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων, 30, 10, 2. ἅμα τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. κλίνειν πρὸς φυγὴν, 1, 27, 8. (*cf.* ἐγκλίνειν *et* ἐκκλίνειν.) ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, 3, 115, 9. 11, 15, 2. ποτὲ μὲν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτὲ δ' ἐπὶ δόρυ, 6, 40, 12. *Conf.* κλίσις.

κεκλιμένος, vergens spectans; *i. q.* τετραμμένος *et* ἐστραμμένος; πρὸς ἀνατολὰς, 2, 14, 4. εἰς τὰς ἄρ-

κτους, 1, 42, 5. πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10. ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, 1, 18, 2. ἐπὶ τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, 2, 16, 1.

Κλινοκοσμεῖν, lectos triclinii ornare, *et metonym.* de lectorum adornatione assidue loqui, hæc in ore habere, 12, 24, 3.

Κλίσις, ἡ; τὴν κλίσιν ποιεῖν ἐπὶ δόρυ, 3, 115, 10. ἐφ' ἡνίαν, καὶ πάλιν ἐπὶ δόρυ, 10, 21, 1.

Κλοιὸς, ὁ, boia, collare ferreum; τοῦ κλοιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τράχηλον περιτεθέντος, 32, 7, 6. *Cf.* σκύλαξ.

Κλύδων, ὁ, vehementior fluctus, agitatio, æstuatio, maris, 1, 27, 4. ἀναφέρειν τὸν κλύδωνα, superare fluctus, 1, 60, 10. οἱ Λίβες κλύδωνας ἀποτελοῦσι, 10, 3, 3.

Κλύζειν; κλύζεται ἡ Ἰαπυγία τῷ Σικελικῷ πελάγει, adluitur, 34, 11, 2.

Κνέφας, τὸ; κνέφατος ἄρτι γενομένου, 8, 28, 10.

Κνημὶς, ἡ, ocrea; αἱ κνημῖδες, 11, 9, 4.

Κόγχος, ἡ; σιδηρᾶ κόγχος *in scuto Romano*, concha ferrea, umbo, 6, 23, 5.

Κοιλὰς, ἡ, cava et profunda vallis, 5, 44, 7. *conf.* κοῖλος.

Κοιλία, ἡ; αἱ τῶν ἵππων ἀποθνησκόντων κοιλίαι, cadavera pelle detracta, 7, 15, 8. κοιλίαν εἰλήφει, pinguefactus est, *il avoit pris de l'embonpoint*, 39, 2, 7. *Conf.* λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depressa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ δύσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, *quemadmodum apud Hesych. est* κοιλότερα, βαθύτερα; *possis etiam intelligere* voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, *vide Ind. Hist. et Geogr. in* Cœlesyria. (*conf.* κοιλὰς, *et* κοίλωμα, *et* μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas; τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus *maris, velut Ponti Euxini et Mæotidis Paludis*, 4, 39, 2 *et* 8 *sq.* 4, 40, 5 *et* 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάῤῥους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον καταγράφειν, (*i. q.* συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοδίκαιον, (*si vera scriptura*,) consilium publicum et commune, 23, 15, 4.

Κοινολογεῖσθαι, consilia cum aliquo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium super aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. παρ' ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἀξύμβατον ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, consilia sociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 2. κοινοπραγεῖν (*scil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, societas consiliorum, et armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινὸς; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν εἶχε, 23, 17, 4. in congressi-

bus moderati ac civilis animi erat, *Vales.* civilis et humanus, *Ern. qua ratione apud Demosthenem junguntur* κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, *et* λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum est, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi potestate valet, præ ceteris inflatum et insolens esse solet.*) *Aliud est* ἡ κοινὴ ἐπίνοια, communis hominum sensus, captus, 6, 5, 2. ἡ κοινὴ ἔννοια ὑπέρ τινος, communis hominum notitia de aliqua re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων νόμοι, communes hominum leges, 2, 58, 6. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια, 2, 58, 7. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια παρ' ἀνθρώποις, 4, 6, 11.

κοινὸν βέλος, telum hosti nobiscum commune, quod a nobis missum remittere in nos potest hostis, 6, 22, 4.

κοιναὶ ἀρχαὶ, magistratus publici; τῶν Αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχὰς, quicunque magistratus publicos gesserunt, 22, 16, 11. τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα, 24, 5, 8. κοινὸν δόγμα, publicum decretum, 25, 8, 4. μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ, *scil.* χρήματα, pecunia publica, 25, 8, 5. *Sed* τὰ κοινὰ καὶ προφαινόμενα πᾶσι, vulgaria *consilia*, 10, 6, 11. *Rursus* κοινὰ ἐγκλήματα, crimina publica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, respublica Achæorum, 8, 14, 7. τῶν Ἀκαρνάνων, 9, 32, 3. τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν, respublica Bœotiorum (*in perdito statu erat,*) 20, 6, 1. οἱ εἰσὶν ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμαίων, qui sunt in repub. Romanorum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (*opp.* κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi consensu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etiam* 11, 30, 3. *legendum,* κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ὠφελείας, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, *i. q.* κοινωνεῖν. *In med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὸ προτεθὲν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, 9, 13, 3. κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, *i. e.* ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, *i. q.* κοινοπραγεῖν, consilia rerum gerendarum sociare cum aliquo, consilia et arma sociare cum quo, 2, 42, 5. 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conspirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. παντὸς καιροῦ καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. *Et cum* περὶ *præpos.* κεκοινωνηκέναι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conscium defectionis fuisse eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνεῖν.

Κοινωνικὸς, sociabilis, socialis; κοινωνικὴ (*olim vulgo* κοινωνητικὴ) καὶ φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, victoriæ fructus communicare cum sociis, 18, 31, 7.

Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν διηρπασμένων, 10, 15, 9.

Κοιταῖος; κοιταῖον γίγνεσθαι ἐν τόπῳ τινὶ, cubitum venire aliquo, vesperi adesse in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινὰ, 28, 4, 9. τὴν εὐκαιρίαν τινὸς, 15, 31, 7.

Κολακικὸς; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, 1, 80, 13. (*id aliás* ἀκρωτηριάζειν *dicit*.)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *ex Timæo.*—"*Maledictum, ut videtur, in* libidinosum: *sed quoniam nulla ratio adparet, quare a* graculo *tale maledictum sumtum, melius fuerit intelligere* imprudenter loquacem." *Ern.*

Κολοσσὸς, ὁ, *Attalo positus Sicyone,* 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi,* 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6.

Κόλπος, ὁ, *de* sinu vestis; 3, 33, 2. *et* οἱ κόλποι; περιστείλασα τοῖς κόλποις, sinu involvens, tegens, 22, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, sinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *sed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter sinus flexuosa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διεῤῥιμμέναι, crines passi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλύνουσι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῆς δυνάμεως, *secundo flumine,* 9, 43, 6. *et generatim,* profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, messis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. *alibi* συγκομιδή. 2) acceptio, receptio, *stipendii, pecuniæ,* 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ὑπαρχόντων, restitutio *s.* receptio bonorum ablatorum, 26, 5, 2. *impensarum,* 4, 60, 10.

Κομιδῆ *vel* κομιδῇ, *adverb.* admodum; κομιδῆ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι *&c.* accipere, *literas,* 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 5, 106, 9. χρείαν ἔκ τινος, usum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos,* 1, 83, 8. 3, 51, 12. impensas factas, 1, 59, 7. obsides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 *et* 8 *et* 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 *et* 9. *patriam,* 2, 61, 4. *Item in præt. pass. eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τἀπίχειρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τἀπίχειρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in passivo,* κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potissimum usurpatur notione* navigandi, navibus proficiscendi; κομισθεὶς παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, *Rhodo* Romam sunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de classe,* ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, classis secundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferri, *de funere,* 6, 53, 1.

Κομψὸς; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ὁποτέρων τραπήσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6.

Κοόρτις, ἡ, cohors, 11, 23, 1. 11, 33, 1.

Κόπτειν ἱερεῖα, 2, 15, 3.

Κόραξ, ὁ, corvus, machina ad pu-

gnæ navalis usum inventa, *cujus constructio et usus describitur,* 1, 22 *seq. adde rursus,* 1, 27, 12. 1, 28, 11.

Κόρος, ὁ, satietas: κόρον λαμβάνειν τῶν ὑποκειμένων, 8, 38, 2. τῆς παιδίσκης αὐτὸν κόρος ἔχει, 14, 1, 4.

Κορυζᾶν; *aor.* 2. πᾶσαι ἐκόρυζον αἱ πόλεις, gravedine laborabant, stultitia occæcatæ erant, 38, 4, 5.

Κορυφαῖος; οἱ κορυφαῖοι, principes factionis, 28, 4, 6.

Κορυφὴ, ἡ, vertex *capitis vel galeæ,* 6, 23, 13. vertex *anguli,* 1, 26, 16. 1, 42, 3. trianguli, 2, 14, 8. tigni, 1, 22, 5 *et* 7. αἱ τῶν λίθων κατὰ κορυφὴν ἐμβολαὶ, lapides capiti incidentes, 8, 9, 3. τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐκτάξεως, securitatem præstare aciei a loco qui capitibus imminet, 18, 13, 3. τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον, punctum cœli quod capiti imminet, Zenith.

Κορωνιᾶν, cervicem et cornua efferre, superbe et insolenter se gerere; ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας, 27, 13, 6.—" ferociter agere adversus alios, *in quo est* insolentia, (*quam grammatici veteres spectantes, interpretantur* γαυριᾶν, *ut Suidas*) *et* contentio et rixæ, *quas in hoc verbo et in h. l. intelligi malebat Valesius.*" *Ern.*

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμεῖν, Cosmum esse, summum magistratum gerere in civitate Cretensi, 23, 15, 1. *Cosmorum in Creta eamdem fere vim potestatemque fuisse, atque Ephororum Lacedæmone, docet Aristot. Politic. lib. II. c.* 8. *quem et Henr. Steph. in voc.* Κόσμος *laudavit.*

Κόσμιος; κόσμιοι τοῖς ἤθεσι, homines frugi et modesti, 8, 11, 7. ex *Theopompo.*

Κοσμόπολις, ὁ, *nomen* magistratus *apud Locrenses Italiæ,* 12, 16, 6. *sqq.*

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, 1, 21, 11. ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν, 1, 32, 7. οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, 4, 71, 11. 5, 110, 5. ἔμενον ἐν κόσμῳ, 1, 33, 1. 2) cultus; τοῖς ἔθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες, 2, 17, 5. 3) cœlum; ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα, spatia quæ sol in cursu diurno emetitur in cœlo, 9, 15, 6. καθ' ὃν ἂν ᾖ τόποι τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, in quocumque cœli puncto fuerit sol, 9, 15, 12. ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη, 12, 25, 7. *ex Timæo.*

Κουρικὸς; κουρικὴ λαλιὰ, sermo tonsorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare *naves, depositis vel ejectis oneribus,* 1, 39, 4. 1, 60, 3. ναῦς εὐκίνητοι καὶ κεκουφισμέναι, 1, 60, 8. κουφισθεισῶν τῶν νεῶν, 20, 5, 11. κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργωνίας, levare locatores parte pretii, 6, 17, 5. κεκούφισται αὐτοῖς ὁ πόλεμος, levius illis factum est bellum, 1, 17, 2. 2) in altum tollere, erigere, 8, 8, 3. *Hinc metaph.* κουφισθεὶς, levitate, *vel* spe elatus, 14, 1, 11.

Κοῦφος, levis, expeditus; τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, 10, 23, 2. τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν.

Κοχλίας, ὁ, limax; αὐτόματος, 12, 13, 11.

Κραδαίνεσθαι, quati, concuti, hinc inde moveri, 6, 25, 5.

Κράζειν; Κάτων ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, 31, 24, 1.

Κραιπαλᾶν; ἐξῆλθε κραιπαλῶν εἰς τὸ Στάδιον, crapulæ plenus, 15, 33, 2.

Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.

Κραταιὸς ἀγὼν, acris pugna, 2, 69, 8.

Κρατεῖν; *absol.* κρατεῖ ἡ φήμη, (*scil.* περὶ αὐτοῦ) ὡς φιλαργύρου, obtinet fama, 9, 26, 11. *Cum accus.* οὓς ποτε κρατήσειε, quotquot in potestatem ejus venissent, 1,

82, 2. ἵνα ἐπιλαβόμενος κρατοίη τὸν Ἀχαιὸν, ut prehenderet Achæum et firmiter teneret, 8, 20, 8. *Cum genit.* κρατεῖν τῶν πολεμίων, vincere, superare hostes, 3, 74, 4. τῆς πόλεως, potiri urbe, 2, 2, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ σαφῶς καὶ δεόντως διδόναι τὰ παραγγέλματα, an bene tenerent, callerent, scirent, 10, 21, 9.

κρατηθείσης τῆς ὑποθέσεως, *temere et perperam olim editum erat, pro* κροτηθείσης, 28, 14, 5.

Κρατὴρ; *tres crateres in Hiera ins.* 34, 11, 12 *sq. Nomen proprium* sinus interioris Italiæ, 34, 11, 5.

Κράτιστος; ἀπὸ τοῦ κρατίστου γίγνεται ἡ ἐπιβολὴ, serio, bona fide, 8, 19, 4. 8, 26, 7. τὸ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο ἡ μονομαχία, bona fide, aperte, ingenue, sine dolo, *Fr. gr.* 27. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμὸς, honestum, ingenuum studium augendæ rei familiaris, ubi abest fraus et dolus, 6, 56, 3.

Κράτος, τό; κατὰ κράτος λαβεῖν *vel* ἑλεῖν πόλιν, 1, 24, 2 *et* 10. *et sæpe aliâs.*

Κραυγὴ, ἡ; τῇ κραυγῇ ἐκθύμως χρησάμενος, 2, 70, 6.

Κρεμᾶν; τοῦ τείχους ἐπὶ δύο πλέθρα κρεμασθέντος, 5, 4, 7. *vide supra, in* διαστυλοῦν.

Κρεωφαγεῖν, carnibus vivere, 2, 17, 10. *Alii codd.* κρεαφαγεῖν.

Κρημνὸς, ὁ, præcipitium, 3, 55, 6.

Κρήνη, ἡ; fons; κρήνη πότιμος, 34, 9, 5.

Κρηπὶς, ἡ, crepido; τοῦ λιμένος, 5, 37, 8. ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς κρηπῖδος κεῖται τὸ τεῖχος παρὰ θάλασσαν, 8, 5, 2.

Κρητίζειν πρὸς Κρῆτα, 8, 21, 5.

Κριθαὶ, αἱ, 2, 15, 1.

Κρίθινος οἶνος, 34, 9, 15.

Κριθοφαγία, ἡ, *pœna militaris*, 6, 38, 4.

Κρίμα, τό; ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασι, ὡς παραβεβραβευμένοις, 24, 1, 12.

Κρίνειν, τινὰ, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, summam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφόρου, θανάτου, judicat crimina ære luenda, capite plectenda, 6, 14, 6 *sq.* κρίνας (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid secum statuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis versari, capitis reum esse, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis secum decrevit, propositum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 *et* 9. *&c.* τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τόπος πρὸς στρατοπεδείαν, selectus, probatus, ceteris prælatus, 6, 27, 1. κριθείσης τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis sententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus est, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi *reges*, 6, 7, 4. κεκριμένον ἦν αὐτῷ, constitutum ei erat, 10, 6, 8. τὰ κεκριμένα, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. οἱ κατ᾽ ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, selecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται καὶ κρίνεται (ἡ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari potest, *vel,* pro uno tantum genere lectorum electa et probata est a Polybio, 9, 1, 2. *coll.* 9, 2, 4.

μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 3, 3. *et* (*subintellecto nomine* μάχῃ) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. *conf.* διακρίνεσθαι.

Κρίνινον μύρον, *i. q.* ἰρινὸν, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, ariete percutere, 1, 42, 9.

Κριὸς, ὁ, aries *in oppugnatione;* 1, 48, 9. 9, 41, 1 *et* 4. 22, 10, 1 *sqq.*

Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάληψις, quod quis secum statuit, propo-

situm, 3, 6, 7. κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν, judicio, consulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι, judicio, sententiis de repub. differre, 17, 14, 10.

2) κρίσιν ἀποδοῦναί τινι, caussam, litem alicujus judicare, *vel* judicandam curare, 5, 16, 5. *Item* κρίσις, accusatio; κρίσιν ὑπογράφεσθαί τινι, accusationem (*nisi etiam simul sit* condemnationem, sententiam pronunciatam) contra aliquem scribere, perscribere, scripto consignare subscriptis nominibus: βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς (*vel* αὐτοὶ) ἔτι ὑπογεγραμμένοι, 23, 2, 6. κρίσεις λέγειν, caussas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, discrimen; ῥαδίαν ἔλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confecto bello, 32, 15, 5. ἡ ἐνεστηκυῖα κρίσις, instans discrimen, instans prælium, *vel* instantis prælii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἷόν τ' ἦν, summam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, constituere judices, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτὴς, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. *cf.* κριτήριον, *et* ἐν.

Κριτικὸς, ὁ, *i. q.* γραμματικὸς, 32, 4, 5. *coll.* 32, 6, 5.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 *sq.*

Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plausu accepta ea sententia, 28, 14, 5. *Temere vulgo* κρατηθ.

Κρότος, ὁ, plausus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξαίσιος, 18, 29, 6. καταῤῥαγεὶς, 18, 29, 9. *cf.* 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8.—"*Usitatius est* κρούσασθαι πρ. *Vide de hac phrasi* Gronov. *Obs.* 4. *p.* 408." *Ern.*

Κροῦσις, ἡ; αἱ κρούσεις, varii soni ex instrumento musico (*etiam tibia*) eliciti ab artifice, 30, 13, 5.

Κρουσματικὴ λέξις, vox quæ sicuti fidium soni aures solum pulsat, nec sensum habet subjectum, 3, 36, 3.

Κρύπτειν: κρύπτων ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 8.

Κτᾶσθαι. κτήσασθαι καὶ διαγνῶναι βίβλους 3, 22, 2. *Ad quem locum Ernestus:* "κτήσασθαι, *ait, non necessario de* emtione *capitur, sed ad Thucydidis normam, ad cujus dictum* 1, 22. *alluditur, qui* κτῆμα τῷ ἀγωνίσματι *opponit, ut Polybius* μάθημα, *cap.* 31."—*At difficile dictu fuerit, quid* κτήσασθαι *h. l. dicat Polybius, si ab* emendi *notione discesseris. In præt. pass. non male* ἐκτῆσθαι *habent Vat. et Flor. pro vulgato* κεκτῆσθαι, 5, 87, 3.

An ex κτᾶσθαι *corruptum est* ἡττᾶσθαι, *quod habent codd. omnes* 17, 3, 7? *Sic cum genit. casu foret constructum,* κτᾶσθαι τούτων, *præter Græci sermonis usum.*

Κτηματικοὶ, divites, qui fundos possident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; τὰ κτήνη, (*de suibus*) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ, τοῦ διαφόρου, adquisitio pecuniæ, 6, 46, 2. ἡ περὶ τὰς κτήσεις ἰσότης, *de* fundorum possessione, 6, 48, 2. κτῆσις ἔγγειος, *vide* ἔγγειος.

Κτίζειν; ἡ πόλις ἔκτισται κατὰ τὸν κόλπον, 5, 57, 5. *i. q.* κεῖται. *Sic* οἰκεῖται ἐπί τινος χεῤῥονήσου, 4, 56, 5.

Κτίσις, ἡ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium origines, 10, 24, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινὶ, haurire et infundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾷν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικὸς; ἡ κυβερνητικὴ, *scil.* τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Fr. gr.* 12.

Κυδέστεραι ἐλπίδες, melior, insignior spes, 3, 96, 7.—"*Sic edd. at scribendum sine dubio* ἐπικυδ."—*Ern. Satis tamen notus superlativus* κύδιστος.

Κυδοιμὸς, ὁ, tumultus, 5, 48, 5.—"*vox poëtica.*" *Ern.*

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, *cum genit.* circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγὼν, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *Absol.* κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *&c.*

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hostem, 1, 17, 13. ἐφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (*scil.* τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 1. *Sic et* κυκλώσαντες, *absque accusativo*, 1, 25, 3. 3, 65, 10. *et* οἱ κεκυκλωκότες, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10.—"*nisi legend.* κυκῶντες. *Sed sic* κυκλεῖν *Diodor.* 18, 59." *Ern. Passiv.* κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ἐξηχεῖν, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. ἐξᾴδειν, 31, 20, 1.

Κυλίεσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 22, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροὶ, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχειρία, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (*i. q.* ἡ κυνηγία *vel* αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.

Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 *sq.*

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξυλία, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (*sic mox ibid.* τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, *sic fortasse legendum* 6, 13, 9.

Κυρία, ἡ, τινὸς, potestas alicujus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περί τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, *cum genit.* 1) potiri, *urbe, regione*, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epistola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in potestate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοποννησ. 4, 6, 6. τῶν κλειδῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντες, 5, 34, 6. *et vs.* 8.

Κύριος, ὁ, *substantive;* dominus, *titulus honorificus*, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. *Cum genit.* possessor *vel* dominus *urbis vel regionis*, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in suam potestatem redegisset, 1, 8, 4. *Absolute quidem, sed subintellecto genitivo* τῶν πραγμάτων *vel* τοῦ πολέμου, *ponitur* 38, 5, 7. *Cum participio;* Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos esse Ætolos, in potestate esse

s 4

Ætolorum, sibi consulere, si vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιῶν ὁ χιλίαρχος καὶ ἐνεχυριάζων, potestatem habet et mulctæ dicendæ et pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective;* κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ πράγματα, (*opp.* ὁ ἐπιμετρῶν λόγος,) oratio proprie ad rem pertinens, principalis, 15, 34, 1. κυριώτατος τόπος τῆς χώρας, præcipuus locus, 2, 34, 10.

Fœm. κυρία; *substantive,* domina; ταύτης τῆς δαπάνης ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρία, 6, 13, 3. (*i. q.* τὴν κυρίαν ἔχει, *quod vide supra, in* ἡ κυρία.) *Adjective;* κυρίαν ἐποίησαν τὴν αἵρεσιν, confirmarunt, ratam habuerunt electionem, 3, 13, 4. κυρία ἀγωγὴ, propria, vera abductio, de qua lex loquitur, 12, 16, 8. κυριωτάτη κτῆσις, verissima, maxime propria, principalis, maxime rata, valida et certissima possessio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *et in superlat.* τὸ κυριώτατον, præcipuum, longe præcipuum; τὸ κυριώτατον καὶ ἀναγκαιότατον μέρος τῆς ἱστορίας, 3, 32, 5 *sq. Et absque substant. sequente* πρὸς *præpositione;* τὸ κυριώτατον ἤνυσται πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολὴν, 1, 3, 6. 4, 21, 8. 8, 36, 2. *Fr. gr.* 95. τὸ κυριώτατον τῆς προθέσεως, 2, 45, 5. ἐν τῷ στρατοπεδεύειν ἡγοῦνται κυριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de proprio usu et significatu vocabuli,* 2, 22, 1. 3, 33, 11. κυρίως διασαφεῖν, diserte, præcise, propriis verbis, perspicue declarare, 8, 28, 7. 28, 8, 10. *Tum generatim denotat* adcurate, exacte, verissime, plane, prorsus; *veluti,* Βυζάντιοι κατὰ θάλατταν οὕτως ἐπίκεινται τῷ στόματι τοῦ Πόντου κυρίως, ὥστε *&c.* 4, 38, 2. τὸν αὐχένα τῆς χεῤῥονήσου ἡ πόλις ἐπικειμένη διακλείει κυρίως, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, prorsus ad ipsam viam qua transire oportet, 4, 64, 9. οἱ βουνοὶ ἐπίκεινται τῷ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ ποταμοῦ διαστήματι κυρίως, prorsus, plane imminent, 5, 22, 3. *quibus locis possis quidem cum Reiskio* (*ad* 4, 38, 2.) *inclusam cogitare notionem eam, quam nostro idiomate phrasi illa exprimere consuevimus,* dominer une place; *sed, an Polybius eamdem notionem vocabulo huic subjecerit, dubitare licebit.*

Κυροῦν, decernere, *et* sancire, ratum habere decretum ad confirmandum propositum; τὸ συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην, 1, 11, 1. κυρωθέντος δὲ τοῦ δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ δήμου κυρώσαντος τὰς διαλύσεις, 1, 17, 1. τούτου τοῦ δόγματος κυρωθέντος, hoc facto decreto, *scil. in consessu sociorum cum Philippo, tum vero* ἐπικυρωθέντος διὰ τῶν πολλῶν, confirmato in conventibus singulorum populorum, 4, 26, 1 *sq.* ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, 5, 49, 6. κυρωθέντων τούτων, 5, 56, 1. τὰ τοῦ πολέμου ἐκεκύρωτο, decretum est bellum, 7, 5, 5. *Conf.* ἐπικυροῦν.

αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, sententiæ quæ vincunt in deliberationibus, ex quarum præscripto fiunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propositas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν (τῶν βασιλέων) πράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυροῦν. *Sic quum vulgo legeretur* 6, 13, 9. *locum hunc respiciens Ernestus in Lexico Polyb. hæc posuit:* "κυροῦν τι πρός τινα, apud *vel* per aliquem." —*quæ quam sint et ab ipso hoc loco et a Græci sermonis usu aliena, nil adtinet disserere. Ego, codicis Parisini auctoritatem ex parte*

secutus, edidi σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυροῦν, fere omnia decidere, decernere senatum; *sed propemodum persuasum habeo, scribi debuisse* πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, omnes regum caussæ ad senatum perveniunt, ad senatum pertinent. *Vide* κυρεῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 113, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεὼς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 5, 59, 8. corpus urbis; (*a quo distinguitur* τὸ προάστειον *vers.* 7.)—“ *eleganter* urbs ipsa, *quoad muris comprehenditur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* animum. *Joseph. Ant.* 8, 4, 3. τὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν κῦτος, *et alia, quæ etiam in Lexicis reperiuntur.*” *Ern.*

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piscis, 34, 2, 15. κύνες δεδιχοτομημένοι, 10, 15, 5.

Κωθωνίζεσθαι ἀφ' ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9.—“ *quo verbo et* οἱ ὁ. *usi, Esth.* 3. *extr. et Aristot. Probl.* 3, 14. *add. Cl. Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 345.” *Ern.*

Κῶλον, τὸ, crus; δύο κῶλα σφενδόνης, 27, 9, 5.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 8. τῆς εἰσόδου, 2, 52, 9. 5, 69, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 42, 6. *ubi fortasse* κολουσθήσεσθαι *legendum.*

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obstare, 6, 15, 5.

Κωμάζειν; ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάζει, *Fr. hist.* 27.

Κώμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τῶν κωμῶν, 20, 12, 2 *sq.* ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.

Κωμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. *i. q.* κωμῳδιογράφος, 12, 13, 7.

Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 10, 26, 3.

(Κῶνος, ὁ, 10, 18, 6.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex, 34, 3, 8.

Κωφὸς; ἀνυπότακτος καὶ κωφὴ διήγησις, obscura, quæ non intelligitur, 3, 36, 4. ἵνα μὴ κωφὰ γίγνηται τὰ λεγόμενα, 5, 21, 4.

Λ.

Λαβὶς, ἡ, fibula; πυκναῖς ταῖς λαβίσι καταπερονᾶν, 6, 23, 11.

Λάβρος, vehemens; χειμάῤῥους, 4, 70, 7. (*ubi alii* λάβρως καταφέρεται.) 40, 3, 2. ποταμὸς, 4, 41, 6. 4, 70, 8. ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνω; παραυτίκα γὰρ ἔλαχε τῶν Μυῤῥίχου θρεμμάτων, *sic MSti* 23, 2, 15. ἔλαβε *Ursin. ex conject.*

Λαιὰ, ἡ, *vide* δεξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communicare cum aliquo clam consilia, *in partem deteriorem;* τῶν πλείστων πεπεισμένων, αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι καὶ λαλοῦντα τῷ Περσεῖ, 30, 1, 6. *Sed et,* aperte, in omnium conspectu agere cum aliquo; φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς, 31, 20, 13.

Λαλιὰ, ἡ, sermo *vulgi,* fama; ἦν θροῦς καὶ λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. φήμη καὶ χυδαῖος καὶ πάνδημος λαλιὰ, 14, 7, 8. κουρεακὴ καὶ πάνδημος λαλιὰ, 3, 20, 5. *Sed et de* serio colloquio et sermone, ἡ περί τινων βίβλων λαλιὰ, sermo de libris quibusdam habitus, 32, 9, 4.

Λάλος, loquax, 32, 6, 5. 40, 6 2.

Λαμβάνειν, *γυναῖκα*, uxorem ducere; ὅτε ἐλάμβανε Κλεοπάτραν, 28, 17, 19. ἐν Φέρνῃ λαβεῖν, *ibid.* ἐν χάριτι καὶ δωρεᾷ, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. λαμβάνειν πόλιν, capere urbem, 1, 24, 10. 3, 61, 8. *&c.* τὰ λαμβανόμενα, præda, 4, 3, 11. εἰς χεῖρας λαμβάνειν, seducere aliquem, privatim cum eo colloqui, 1, 70, 2. *&c. vide* χεὶρ; *pro quo et est* λαμβάνειν *simpliciter*, 1, 69, 1 *et* 7. τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, trahitur, producitur bellum, moram trahit, 3, 78, 5. λαμβάνειν ἀρχὴν, τέλος, 4, 28, 3. 4, 52, 10. *et alibi passim.* ἀλλοιοτέραν ἐλάμβανε διάθεσιν, *nempe* τὸ πρᾶγμα, 10, 30, 6. ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, simul utilitatem et voluptatem capere ex historia, 1, 4, 11. τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἔλαβον πρὸς τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, selegerunt, 5, 20, 7. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τὸ δυνατὸν ἔλαβον πρὸς τὸ παρὸν, 5, 63, 1. (*conf.* ἐκλαμβάνειν.) τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἐθισμῶν εἴληπται πρὸς κατάπληξιν, 6, 38, 4. ἓν καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. τὸ στρατόπεδον λαμβάνει πεζοὺς περὶ τετρακισχιλίους, legio capit circiter 4000 pedites, 3, 107, 10.

ἔλαβε τῶν Μυῤῥίχου θρεμμάτων *ex conject. edidit Ursinus* 23, 2, 15. *nescio quam recte, pro* ἔλαχε. ζωγρείᾳ δ' ἔλαβον εἰς διακοσίους *scripsi* 5, 94, 5. *pro vulgato* ἐλάβοντο.

In med. λαμβάνεσθαι *vel* λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8. 1, 79, 11. 5, 78, 5. (*ubi codex Flor. quidem* ἐπιλαβόμενος *præfert.*) βραχείας ἐλπίδος λαβέσθαι, 37, 2, 7. λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος, 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἡ; λαμπάδες ἐκ ξηρᾶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; *de subito et brevi splendore reip.* 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, splendidus, clarus; *hinc* candidus; *tum* insignis, præclarus, manifestus; *et* vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in suo genere præcipuam aliquam vim et vigorem habet, *sive in bonam, sive in malam partem. Conf. Dorvillium ad Charit. p.* 483. *ab Ernesto h. l. laudatum.* λαμπρὰ τύχη, splendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τήβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, splendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum suum (*in matrem*) declararunt, insigniverunt, 23, 18, 7. ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, *scil. quia erat veluti* μονομαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris in pugna, 24, 1, 6. τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος ἦν ἢ πρόσθεν, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (*cf.* λαμπρότης.) ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ, pro sua humanitate et animi magnitudine *interpretatus est Casaub. sed rectius videtur*, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος, acris vehemens, validus ventus; οὔριος καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 44, 3. (*coll. vs.* 4. *ubi habes* ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.) φορὸς καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, splendor, nitor armorum, 11, 9, 1. τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32, 23, 1. *ubi opponitur* τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, *quemadmodum*, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10.—" insolentius se gessere, *scil. ex opinione victoriæ.*" *Ern. Sed pro usu vocis* λαμπρὸς, *quem modo vidimus, verius videtur* acriter, calide, inconsiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5.—" *scil.* γεγονότες." *Ern.* ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέντες, 13, 1, 1. λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τηλικοῦτο νέφος, 9, 37, 10.

Λαοδογματικαὶ ἀποφάσεις, pronunciata ex opinione vulgi arrepta, 34, 5, 14.

Λαὸς, ὁ; ἀποδοῦναι τοὺς λαοὺς, cives, homines *captivos, ex urbe et agris abactos; qui distinguuntur a militibus captivis, quos mox* πολεμικὰ σώματα *dicit*, 4, 52, 7.

Λάσταυρος, impudicus, 8, 11, 6. *ex Theopompo.*

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν λάφυρον μετὰ τῶν σωμάτων ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, omne belli spolium, 2, 62, 2. τὰ λάφυρα, *quæ Carthaginem misit Hannibal ex Hispania,* 3, 17, 7. *sunt* ἡ κατασκευὴ, *supellectilia, ibid. vs.* 10. *quæ distinguuntur ibi pariter (sicut* 2, 62, 2.) *a* τοῖς σώμασι, *a captivis, quorum pretium* (ἀξία) *erat* ἡ ὠφέλεια, *præda, quæ militibus cedebat, vs.* 7. *coll. vs.* 10. λάφυρον ἄγειν ἀπὸ λαφύρου *quid sit, vide* 17, 4, 8. 17, 5, 1 *sq.* λάφυρον ἐπικηρύττειν κατά τινος, *vide in* ἐπικηρύττειν.

Λαφυροπωλεῖν τὴν λείαν, prædam vendere, 4, 77, 5. 5, 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, locus ubi venditur præda, 4, 6, 3.

Λάχνη, ἡ, lanugo; *inde Latinum nomen* lana, *auctore Polybio, Fr. gr.* 90.

Λέβης, ὁ; λέβητες ἀργυροῖ καὶ βάσεις τούτων, 5, 88, 5.

Λέγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, concordes esse, 5, 104, 1. ἵνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. *ubi* γένωνται *habet codex med. sed verum est* λέγωνται. (*Sic Demosth. T. II. p.* 1324. *ed. Reisk.* μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν.) πότερα δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν, sitne hæc stoliditas dicenda, an *&c.* 28, 9, 4. λέγων τὸ βάρος τῶν φόρων, edisserens, exponens, caussans gravitatem tributorum, 1, 67, 1. λέγειν κρίσεις, caussas agere, 32, 9, 11. τί λέγων κατέχει Ἐχῖνον, quas caussas commemorare potest cur teneat Echinum? 17, 3, 12. τὸ δὴ λεγόμενον, quod in proverbio dicitur, 4, 52, 3. 5, 93, 2. 8, 21, 5. 16, 24, 4. *&c.* εἴ τι βούλεται λέγειν ὑπὲρ τῆς γνώμης κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον, 12, 16, 9.

πηλίκη ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρῶτον λεγομένων, καὶ πάλιν κατὰ συνήθειαν γιγνομένων, 10, 47, 4. *Videtur* πρῶτον γενομένων *legendum; quæ verba pariter confusa,* 1, 6, 2. *Conf.* 5, 45, 4.

Λεία, ἡ, præda. *In plur.* πέμποντες τὰς λείας, 4, 9, 10. *Conf.* λαφυροπωλεῖν. ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. τῆς λειτουργίας *Bav.*

Λειαίνειν πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν, complanare viam, 10, 30, 8. λειανόμενοι, (*i. q.* ξυρώμενοι) lævigati, rasi, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Λεῖος λειότερος ἔλεος, pronior misericordia, 20, 9, 11.

Λειμὼν, ὁ; ἐναντίον ποταμῶν καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7, 9, 2. λειμῶσι *forsan legend. pro* λιμέσι 3, 77, 7.

Λείπειν, τὴν χώραν, patriam deserere, 4, 32, 7. τὰς τάξεις, 3, 84, 7. 6, 37, 11 *sq.* τὸ λεῖπον, id quod deest, 4, 38, 9. *Sed* 15, 36, 2. τὸ δὲ λοιπὸν *scripsi, pro vulgato* λεῖπον. τί λείπει αὐταῖς, 10, 18, 8. *i. q.* τί ἐλλείπει αὐτὰς, 10, 18, 11. βραχὺ λείπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2, 14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι, 10, 17, 12. συνέβαινεν αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν τῶν ἐννενήκοντα ἐτῶν, non multo minor erat nonaginta annis, 12, 16, 13. λείπει τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5. ἀπέβαλον οὐ πολὺ λείποντας τῶν *&c.* 3, 54, 4. τὰ λείποντα τοῦ βίου

ἀναπληροῦν, quæ desunt rei familiari supplere, inopiæ mederi, 13, 2, 2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικρῷ λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6. ἠθροίσθη νόμισμα μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων, 10, 27, 13. μικρῷ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σκάφεσιν ἐναυμάχησαν, 1, 63, 5. τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δυοῖν, 3, 22, 2. *Et* μικρῷ λεῖπον *absolute et veluti adverbialiter positum;* ἡ λοιπὴ πλευρὰ μικρῷ λεῖπόν ἐστι ἐλαττόνων ἢ ὀκτακισχιλίων σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων πάρισον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις, λεῖπον τοῖς ἐπιλέκτοις, exceptis *vel* demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Passiv. λείπεσθαι, inferiorem esse; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποκεκλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν *correxit Cas.* 1, 61, 6. *pro* ἐλήφθησαν *quod dabant libri. Sic* εἰ λειφθείη μαχόμενος *correxi* 21, 12, 13. *pro* ληφθείη. *Adde* 5, 12, 3. λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λελειμμένοι, 3, 90, 3. *Sed et in præsenti tempore notione præteriti;* λειπόμεθα μάχῃ, victi sumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διασαφῶν, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. (*conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; νικᾶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπταικότος, 27, 8, 14. βλέπειν τόν τε τοῦ νικᾶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρὸν, tempus fatendi se victum, cedendi tempus, 1, 62, 6.

Λειτουργεῖν τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, ministerium *militare*, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, *nempe excubatio*, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, ministeriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοι, 10, 16, 5. *Conf.* λεία.

Λειτουργὸς, οἱ λειτουργοὶ, operæ militares, ministri, operarii militares, 3, 93, 5 *et* 7. περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιΐας φιλοπονώτατοι, 5, 2, 5. τὸν τόπον εὔβατον παρασκευάζουσι, 10, 29, 4. 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ intermissio in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 16, 2, 9. 16, 4, 8. *&c.* οἱ προπλεῖν εἰθισμένοι λέμβοι, 1, 53, 9. *Conf. Ind. Hist. in* Lembus.

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *ex usu grammaticorum*, 2, 22, 1. ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ λέξεις, 3, 36, 3. ταῖς λέξεσι, χωρὶς τῶν ὀνομάτων κέχρηται ταῖς αὐταῖς, 6, 46, 10. αὐταῖς λέξεσι αἷς ἐκεῖνος κέχρηται, ipsis verbis, verbotenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam detrahere qua inductum quid erat, 10, 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ἡ; λεπίσι χρυσαῖς, aureis laminis *obductæ erant columnæ in regia Ecbatanorum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, tenue solum habens campus, 34, 10, 3.

Λεπτὸς, tenuis; τὸ κέντρον τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον, 6, 22, 4. *In acie;* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταγμένοι, 3, 115, 6. (*nisi h. l. pariter* ἐκτεταμένοι *legendum; sed hic quidem* de altitudine *intelligunt, non de fronte; conf.* 3, 113, 8.) *ei opponitur* τὸ πυκνοῦν *ibid.* τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, tenues, angustæ, exiguæ naviculæ, *scil.* τὰ μονόξυλα, 3, 43, 3. οἱ λεπτοὶ, tenues, pauperes, 25, 8, 3.

Λεπτύνειν τὸ σχῆμα τῶν ταγμάτων, 3, 113, 8. *i. q.* ἐπὶ λεπτὸν ἐκτάττειν; *vide* λεπτός.

Λευκόϊον, τὸ, 34, 8, 5.

Λευκοπέτρα, ἡ; ἐπί τινας λευκοπέτρας

fortasse legendum, 10, 48, 5. *pro* ἐπί τινας καὶ πέτρας, *quod erat in codd.*

Λευκόπετρον, τὸ, nuda rupes, 3, 53, 3. τῶν λευκοπέτρων, 10, 30, 5.

Λέων, ὁ; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. *Conf. Ind. Hist. in* Leones.

Λήγειν; οὐ λήγειν τῆς ἐπιβολῆς, 4, 82, 2. ἐπὶ τούτων τῶν καιρῶν τῆς διηγήσεως λήξαιμεν, 5, 111, 9. εἰς ὃν καιρὸν ἐλήξαμεν τῶν Ἑλληνικῶν, 5, 31, 2. *Conf.* καταλήγειν.

Λήθη, ἡ; λήθην ποιεῖσθαι τοῦ καθήκοντος, 18, 16, 2.

Λημνίσκος, ὁ; lemniscus, *un ruban;* στεφάνους καὶ λημνίσκους ἐπιῤῥίπτειν τινὶ, 18, 29, 12.

Λίαν; *amat ante se particulam* καὶ, *vide in* καὶ, *num.* 2. πολλὰ δὲ καὶ λίαν (*i. q.* καὶ λίαν πολλὰ δὲ) τῶν τοιούτων ὑποδείγματα, 5, 98, 6. καὶ λίαν εἰλήφει, *quod dabat cod. Peiresc.* 39, 2, 7. *in* κοιλίαν *ex Suida mutavit Vales. sed videndum, an verum sit* τότε δὲ καὶ λίαν ἀνειλήφει, *quæ dictio plane responderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugenommen.*

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερτος, *Latina vox*, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (*quem alias* ἀπελεύθερον *Græci dicunt,*) 30, 16, 5 *sq. ubi priori loco videri* λιβερτίνους *legendum ait Ernestus, non satis video quid spectans.*

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, *scil.* e fundis, 10, 29, 5. *quod aliås est* σφενδονᾶν.

Λιθεία *vel* λιθία, materia saxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7.

Λιθοβόλος, ὁ, balista saxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. *cf. voc. seq.*

Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (*conf.* βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. *cf. Fr. hist.* 60. Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 *sqq.*

Λιθοφόρος, ὁ, *i. q.* λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; *sæpius in plurali usurpatur* οἱ λιμένες, *ubi de uno portu agitur; velut* οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Ταραντῖνοι λιμένες, 10, 1, 1 *et* 5 *sq. coll.* 8, 36, 3. *Sic de Nova Carthagine,* 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybæo,* 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἠλαττῶσθαι, 3, 77, 7. *an* λειμῶσι;

Λιμνώδης τόπος, palustris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιμὸς, ὁ; τῆς λιμοῦ *dant vetustiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9.

Λιμόψωρος, ὁ, scabies e fame et pravis nutrimentis orta, (*hominum et equorum morbus,*) 3, 87, 2.

Λιπαρεῖν, assidue orare, obsecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιπαρῶν ταύτην καὶ καταπραΰνων, 8, 21, 7. *ubi* consolans *interpretantur, haud male, nempe* adstans, orans ut animum capiat nec spem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. assiduum ad omnem aram, aras omnes assectantem, *ut interpr. Ernestus.*

Λιτὸς, simplex, tenuis *in victu et cultu;* λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1. λιτὴ ἐσθὴς, 8, 21, 8. περικεφάλαιον λιτὸν, 6, 22, 3.—"*de galea vel tegumento capitis velitari, sive tenue, ut cetera velitum, sive, ut placet Reiskio,* crista carens." *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 23, 3.

Λίτρα, ἡ, Ῥωμαϊκὴ, libra Romana, 22, 26, 19.

Λὶψ, ὁ, africus ventus; οἱ λίβες, 10, 10, 3. νεύων πρὸς ἄνεμον λίβα,

10, 10, 1. ἐπὶ τὸν λίβα τετραμμένος, 9, 27, 5.

Λίχνος, ὁ, heluo, catillo, gulosus, 3, 57, 7. 12, 24, 2.

Λογικὸς, *de homine*, prudens, (*opp.* ἰδιώτης,) *Fr. gr.* 1. *si modo id Polybii est.* τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων, deliberationes de rebus civilibus, ubi doctrina et eloquentia opus est, 25, 9, 2.

Λόγιον, τὸ, oraculum; κατά τι λόγιον ἀρχαῖον, 8, 30, 6. πάντα τὰ λόγια ἦν αὐτοῖς διὰ στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος,—"*Epitheton historici et cujuscumque scriptoris,* doctissimus, *etiam* disertissimus; *vid. Gronov. ad Herodot.* 2, 3. *et Wessel. ad Diod. T. I. p.* 116." *Ern.* οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. *Ephorus, Xenophon, Callisthenes, Plato,* 6, 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; *opponitur* τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. λογισμὸς ἑστὼς καὶ νουνεχὴς, 3, 105, 9. τὰ μὲν ἀφίστατο τοῖς λογισμοῖς τοῦ πολιορκεῖν τὴν πόλιν, τὰ δὲ προθύμως εἶχε, modo, rationibus istis ductus, abstinendum ab obsidione censebat, modo rursus totus in eam partem propendebat, 4, 71, 1. *ubi genitivus* τοῦ πολιορκεῖν *non a* λογισμοῖς *pendet, quo retulit Ernestus, sed a verbo* ἀφίστατο.

Λογογράφος, ὁ, historiarum scriptor, 7, 7, 1.

Λογοποιεῖν κατά τινος, sermones spargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, caussa, *et similia;* ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio docet, rationi consentaneum est, 6, 5, 5. *cf.* αἱρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοῦτο, qua caussa, quid spectans, facit hoc? 40, 6, 5. οὐδενὶ λόγῳ, præter rationem, nulla caussa, temere, 16, 10, 3. πρὸς οὐδένα λόγον αἰτεῖ τοῦτο ὁ Ἄππιος, nullam caussam habet cur hoc postulet, 28, 11, 7. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον, multas occasiones, multa præsidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίοις εἰς πραγμάτων λόγον, 2, 13, 1. οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον, nihil notabile, 29, 9, 16. ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον, ligna pro palorum ratione, in usum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. πάνυ πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο, hoc inprimis facit ad caussam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον, pro ratione, justa ratione, 6, 30, 3 *sq.* 9, 15, 3. *Conf. deinde,* κατὰ λόγον, 9, 20, 3. *et supra,* ἀπροσλόγως, *suo loco.*

De dictione κατὰ λόγον, *tota huc transscribi meretur Isaaci Casauboni Adnotatio ad illa Polybii verba,* 1, 20, 3. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἑώρων κατὰ λόγον σφίσι προχωροῦντα.—"Κατὰ λόγον, *ait, Polybio hic, et alibi non raro, est idem ac si Latine dicas,* ex animi sententia, quum destinata procedunt, et consilia ad finem propositum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib.* 25, 1, 3.] Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον κεχωρηκέναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην. *LXXX.* [28, 15, 12] μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον, res ipsis non succedere secundum rationem, *hoc est,* uti proposuerant et speraverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quæ paulo post describitur,* [1, 28, 5.] τὸ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ᾖ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων, procedebat pugna secundum rationem. *Hic* κατὰ λόγον *non est* ex animi sententia; sed prout ratio ostendit fieri debere. *Erat autem* rationi consentaneum, *ut pares vires par belli fortuna sequeretur, et victoria anceps aut nulla.* [5, 92, 7.]

Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προνοούμενος τοῦ μέλλοντος. *Solet etiam dicere* ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *vel* ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, *pro* ut par est, ut fit verisimile. *Sub finem libri V.* [*cap.* 110, 10.] τῶν πλοίων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρατὴς ἂν ἐγεγόνει. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἄλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε.—" *Hæc Casaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ sunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus,* κατὰ λόγον *et* τὰ κατὰ λόγον, *hæc porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσγιγνομ. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *ubi corrupte alii* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *sq.*) μέχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις ἐλπὶς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἑώρα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον φροντίζειν, 8, 2, 6. (*ubi rursus mendose* κατ' ὀλίγον *dabant libri.*) τῷ κατὰ λόγον *oppositum est* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendose pariter libri* παρ' ὀλίγον *præferebant* 12, 22, 4. *Corruptus et mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

τοῦτο, καίπερ ἀνυπέρβλητον εἶναι δοκοῦν, ὅμως λόγον ἔχει, ἐκεῖνο μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει, hoc quidem rationem tamen aliquam habet, illud ratione omni destituitur, 8, 12, 12. οὗτοι πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν καθ' αὑτοὺς δικαίων, multas et manifestas rationes habent pro sua caussa adferendas, 17, 14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων, πολὺν ἔχει λόγον τοῦ φαυλότατον ὑπάρχειν, multæ sunt caussæ cur videri debeat stolidissimum esse et inconsideratissimum, 17, 15, 15. μηδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, διὰ τὸ παρηλλαγμένον αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων, 4, 15, 11. *quod idem sonat, quod ibid. v.* 9. πρᾶγμα πάντων ἀλογώτατον, sub rationem non cadit *hoc, i. e.* ratione caret, prorsus a ratione aliena res, cujus nulla ratio reddi potest. ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν τι, reputare aliquid, 15, 34, 2. (*a qua phrasi differt non nihil illa,* ἐπὶ λόγον ἄγειν, *quam vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.) λόγον δοῦναι ἑαυτῷ περί τινος, secum reputare, expendere rem, 17, 7, 4. ἑαυτοῖς δόντες λόγον, ποτέροις δεῖ κοινωνεῖν πραγμάτων, 9, 31, 4. δοὺς λόγον ἑαυτῷ, *scil.* περὶ τοῦ πράγματος, *vel* πῶς χρηστέον τοῖς πράγμασι, 8, 17, 4. *Aliud est* λόγον διδόναι τινὶ, *quod vide infra, in* λόγος, sermo. *Sed* λόγον ὑπέχειν τινι *est* pati ut quis rationem a nobis postulet, rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, super rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adversariis suis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide sub num.* 2. *in* λόγος, sermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, nullam rationem, nullum respectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον θέμενος, τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo nascebatur quod nunc aliter dispositi essent manipuli atque consueti*

erant, 11, 23, 8. (*Aliud est,* λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. *&c.*

2) λόγος, sermo, verbum, disputatio *&c.* λόγοι ἐνδεχόμενοι, 2, 56, 10. *non sunt* narrationes, *ut voluit Ernestus, sed* sermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. *&c.* πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. (*conf.* λέγειν.) προστιθέντες ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de* narrationis consecutione *capiendum, ut fecit Casaub.* (*cujus versionem tenuimus,* posteriora quæque anterioribus subnectentes;) *sed de* consequente disputatione et convenientibus observationibus super rebus narratis. *Attamen* τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *est* consequentem narrationem rerum Græcanicarum subtexere; *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *est* particulatim, enucleate, singulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *et* τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 10, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud satis mihi perspecta est: an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipsum docuit, quod ille re? (conf.* ἕως.) *An* his ipsis verbis? *Id aliás est* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναι τινί, dicendi potestatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαι τινί, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, suo rogatu, *proprie,* per colloquium, verborum ope, (*fortasse,* uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam spargere; διέδωκε λόγον (*ex certissima Reiskii conject. pro vulgato* δέδωκε) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας *&c.* 7, 16, 7. Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδεδειλιακώς, famæ, sermoni de se materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in disceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale sit disquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *supra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, *i. q.* τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὁ; λογχοφόροι *sæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi solent Balearibus, quibuscum* levem armaturam *formabant,* 3, 72, 7. *et* 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. *et* 3, 74, 1. *Rursus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* hastati, *a* λόγχη *dicti, i. e.* lancea, *quam* σιδήρεον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, pestilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη ὡσανεὶ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμὸς, ὁ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπὸς; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi,* 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λεῖπον. λοιπὸς, *in illis locis,* 2, 17, 9. τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι, *et* 6, 53, 1. κομίζεται μετὰ τοῦ λοιποῦ κόσμου, *usurpatum videri pro* πᾶς *potest, quam in partem apud Demosthenem hanc vocem interpretatur Reiskius in Indice Græc. Demosth. Sed poterit pariter pro-*

prio significatu accipi.

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίων ἀκούειν, nil aliud reliquum est nisi ut mos geratur Romanis, 3, 4, 3. λοιπὸν (*scil.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι καὶ σκέψεσθαι περὶ τοῦ *&c.* 3, 28, 5. *ex Vat. aliorumque codd. lectione, ubi non opus erat verbo* δεῖ *interserto ex Bav.* λοιπὸν ἦν τοιαύτην τινὰ παρεισαγαγεῖν *&c.* 6, 48, 7.

λοιπὸν, *adverbialiter, initio periodi,* proinde igitur, 2, 68, 9. 4, 32, 5. 10, 45, 2. *&c.* λοιπόν τε, deinde vero, 1, 19, 4. *nisi* λοιπὸν δὲ *scribendum.* λοιπὸν, λοιπὸν ἤδη, *vel* τὸ λοιπὸν ἤδη, de cetero, deinde, posthac, abhinc, porro, 1, 12, 4. 1, 17, 1. 3, 34, 1. 4, 13, 4. 4, 28, 4. (*qui locus tamen intricatior est, ac videndum an satis emendatus vel integer;*) 5, 4, 5. 5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν Ἀπελλῆν λοξότερον εἶχε, suspectum habuit Apellem, non satis ei fidit, minus aperte cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾷν τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, 3, 40, 6. *non est* captare amicitiam, *ut vertit Ernestus, sed* insidiari amicitiæ Romanorum, *i. e.* specie amicitiæ eos decipere, ipsisque insidiari.

Λόχος, ὁ. *vide* 10. 21, 4. 10, 22, 7.

Λύειν, τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, 25, 5, 1. *Sic* λελυμένου τοῦ πολέμου, 29, 7, 4. λύειν τὴν πολιορκίαν, 2, 9, 9. τὴν συνουσίαν, 5, 15, 3. λελῦσθαι τὴν συμμαχίαν, dissolutam esse societatem, 18, 21, 8. λύειν τὸν ὅρκον, irritum reddere juramentum, et ejus religione se solvere, 6, 58, 4 *et* 12. ὥσπερ λυομένης τῆς ἀδικίας, quasi sublata, expiata injuria, 4, 27, 4. λύειν τὰς ἁμαρτίας,—" corrigere peccata, *s.* veniam peccatorum consequi," *Ernestus; respiciens scil. illa verba,* 5, 25, 1. ἔτι πεπεισμένοι καταπλήξεσθαι τὸν Φίλιππον, καὶ λύειν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὰς προγεγενημένας ἁμαρτίας, *ubi posteriora verba Casaub. sic reddidit,* atque hoc pacto delicta sua priora fore tecta. *Videtur hoc dixisse Polybius,* homines istos sperasse, se superiorum criminum culpam et memoriam oblitteraturos, si territus seditione militum Philippus intellexisset opus se habere ipsorum opera ad compescendos seditiosos.

καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων *haud cunctanter corrigendum putavi* 2, 32, 2. *pro vulgato* ἔλυσαν, *quod frustra defendere conatus est Ernestus ex eo, quod in re navali* λύειν *dicatur de solventibus e portu.*

Λυκεία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λύκος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λύκου βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *absolute,* λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *ubi veteres codices* λυμεωνευόμενοι *præferunt, quod videndum an a Polybii manu sit. Cum accus.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς παρασκευὰς, perdere, corrumpere, vastare, 1, 48, 1. *sic* ναοὺς καὶ ἀνδριάντας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2. τοὺς πέλας, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præstatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινὸς, beneficium alicujus oblitterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὰ πλήθη κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorsus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν

Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 2, 7. *Eodemque modo accipiendum illud,* 4, 15, 8. φθείρειν καὶ λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη, ἡ; αἱ ἀνθρωπεῖαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, pestes, *cossi et teredines in ligno,* 6, 10, 3.

Λυμεωνεύεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, sterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου, 32, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude,* μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκονται τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod sub hac voce Ernestus habet: "περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de restituendis bonis;"—*id pertinet ad* 24, 4, 2.

Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lucri studium e tempore, *in re pecuniaria,* 32, 13, 11.—"*De reditu et fructu agrorum dixit Joseph.* 16, 9, 1." *Ern.*

Λυσιτελής; τὸ λυσιτελές, commodum, lucrum; μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.

Λυσσᾶν, *vide* λυττᾶν.

Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾶν, λυσσᾶν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυσσῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant et male tractant homines,* 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λῷον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipsis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos spoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *sqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς θεὰς, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.

Μαθηματικὸς; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις, opulentissima, (*Capua,*) 3, 91, 6.

Μακαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes sequi, 20, 5, 5 *et* 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. absque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὑτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *sed codd. omnes* ἐμπορείᾳ, 11, 16, 6. μακρὰν ἑαυτοὺς δόντες ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rursus* ἐμπορείᾳ *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore;* προορᾶσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν; ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8, 11, 13.

Μακρὸς; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ διαλελυμένοι, 4, 12, 11. δυσπαραβοηθήτους καὶ μακροὺς αὑτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *cf.* 11, 16, 6.

μακραὶ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναΐα, 23, 7, 4. *quæ erant* πεντηρικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῶς ἐκμηρύεσθαι τὰς δυσχωρίας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρωσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo,* 30, 20, 3.

Μαλακὸς; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6.

Μαλάττειν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. 2) fere, circiter, admodum; μάλιστά πως ἔτει πέμπτῳ, 2, 41, 13. *et sæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, *alii* τοιούτῳ δὲ μᾶλλον, 3, 92, 3. *forsan* τοσούτῳ *debuerant. Cum negatione et seq. particula* ὡς, *pro* ἢ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *pro* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, *corrigendum* ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἧκε, 12, 25, 1. *potest sine mutatione intelligi,* numquam magis inopia consilii laboraverat; *sed aptius videtur* ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, *i. e.* μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *Quo et referri potest,* μᾶλλον δ' ὅμορον, sed potius, sed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *Sed vide mox num. seq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere sonat* μᾶλλον, *ac* μάλιστα, *utraque notione qua accipi solet hic superlativus;* maxime, *ut* ἔχει πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut* πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον, 2, 16, 6. *et sic* 1, 55, 7. μᾶλλον δ' ὅμορον *verti potest,* sed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda est dictio, scil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Post* πόσῳ *et* ὅσῳ *per ellipsin omittit solet* μᾶλλον; *hinc* πόσῳ ῥᾴδιον, *pro* πόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, *vel* πόσῳ ῥᾷον, 12, 20, 6. *Adde* 1, 45, 9. *Sic post* βούλομαι *seq.* ἤ, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla; χρυσοῖ μανιάκαι, 2, 29, 8. 2, 31, 5.

Μανικὸς, furiosus; μανικὴ διάθεσις, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυρ; καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, 32, 5, 2. *lege* ἐποιοῦντο.

Μαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, sententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adstruere: τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένει, 17, 14, 12. μαρτυρεῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου, 18, 11, 7. δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (*verius videtur id quod posterius dixi*) ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥοδίοις, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβιωκότων, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ; μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. μαρτύριον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c. 27, 6, 9. ἀρκέσει ἓν ἢ καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. ἐναργέσι κεχρημένος μαρτυρίοις, 21, 9, 4.

Μασθὸς, *vide* μαστός.

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12. 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. τοὺς μαστοὺς προτείνειν, ubera exserere, 15, 31, 13. *ubi* μασθοὺς *per theta alii præferunt codices.* ἐκβολαὶ μαστῶν, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (*fortunam pro causa citant,*) 18, 11, 5. μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἄπρακτα τὰ δόρατα, inutiles eis erant hastæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. histor. in* Gladius.

Μαχαιρομαχεῖν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, satelles, 39, 1, 2.

Μάχεσθαι; μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, (*pro* ἑαυτοῖς) 3, 47, 6.

Μάχιμος; μαχιμώτεροι ἄνδρες, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἡσυχία, 4, 31, 6. *ex Pindaro.*

Μεγαλαυχεῖν, 8, 23, 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλεῖος; πρᾶξαί τι μεγαλεῖον, *Fr. hist.* 31. τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων, magnitudo, insignitas rerum gestarum, 8, 3, 1.

Μεγαλείως τιμᾷν τινα, 3, 69. 4. μεγαλείως ἐχάρησαν, 3, 87, 5. *ubi alii* μεγάλως.

Μεγαλεπίβολος, ad magnas res idoneus, magna spectans, 15, 37, 1.

Μεγαλόδωρος, insigniter liberalis, 10, 5, 6.

Μεγαλοεργία, ἡ, magnificentia, 31, 3, 1.

Μεγαλομερὴς ὑποδοχὴ, magnifica receptio, 28, 17, 1. περίστασις, adparatus, comitatus, 32, 12, 3. μεγαλομερέστατα καὶ τεχνικώτατα ἔργα, (*de statuis*) 4, 78, 5.

Μεγαλομερία, ἡ, τοῦ πολιτεύματος καὶ δύναμις, reipublicæ amplitudo, opulentia, splendor, et potentia, 1, 26, 9.

Μεγαλομερῶς ἐψηφίσαντο περὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ τῆς ὅλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως, magnifica decreta fecerunt, 16, 25, 3. χρησάμενοι ταῖς παρασκευαῖς μεγαλομερῶς, magnificos facientes adparatus, 18, 38, 4. δώροις ἐτίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς, 30, 3, 5. μεγαλομερέστερον ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἡ σύγκλητος, 25, 6, 5. ἅπαντας ἐπεδέχετο (*fors.* ἀπεδ. *vel* ὑπεδεχ.) ἡ σύγκλητος μεγαλομερέστατα, 22, 1, 3.

Μεγαλοπρεπῶς χρήσασθαί τινι, liberaliter, magnifice aliquem excipere, 5, 70, 10.

Μεγαλοῤῥημοσύνη, ἡ, magniloquentia, 39, 3, 1.

Μεγαλοφρονεῖν, magnos sibi spiritus sumere, 35, 3, 4.

Μεγαλοφυής; μεγαλοφυέστερος ἢ κατ' ἄνθρωπον, præstantioris ingenii, 12, 23, 5.

Μεγαλοψυχία, ἡ, animi magnitudo *et sigillatim,* liberalitas, munificentia, 10, 40, 6 *sqq.* 16, 23, 7. 18, 24, 5. 32, 11, 9. 32, 12, 8. προαιρέσεις ἐφάμιλλοι ταῖς μεγαλοψυχίαις, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικὸς, 22, 21, 3. τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, 1, 20, 11. τὸ μεγαλοψ. καὶ φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπ. προαιρέσεως, 32, 14, 9.

Μεγαλοψύχως καὶ πρᾴως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. καὶ βασιλικῶς, 8, 25, 5. μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις, 3, 13, 8. μεγαλ. καὶ φιλανθρώπως, 2, 70, 1.

Μεγάλως διεβέβλητο, 1, 52, 2. ἥσθη, 1, 78, 8. (*cf.* 3, 87, 5. *et supra in* μεγαλείως.) σπουδάζειν 4, 61, 5. *Adde* μειζόνως.

Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudasset voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.

Μέγας; Σκιπίων ὁ μέγας, Africanus Major, 18, 18, 9. 32, 12, 1. 32, 13, 1. μέγιστοι, Μάξιμοι, *cognomen Fabiorum,* 3, 87, 6. εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει μεγίστην, 3, 102, 3. *alii* μεγάλην. *Cf.* 3, 59, 4. μεγάλην ἐποιοῦντο τὴν σπουδὴν, *cum articulo,* 1, 46, 2. *et* μεγίστας παρέχεται τὰς χρείας, 1, 75, 6. *sed utrobique delevi articulum cum aliis codd.* ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει, *mutilus locus,* 11, 16, 9.

Μέδιμνος, ὁ, Σικελικὸς, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀττικὸς, 6, 39, 13. σίτου δέκα μυριάδας μεδίμνων, 28, 2, 5.

Μεθάρμοσις, ἡ, δεσποτῶν, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνεύεσθαι; ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, μεταστῆσαι, τὰς ὑπάρξεις, fortunas suas alio transferre, 2, 17, 11. τὴν ἁπάντων δυναστείαν εἰς

ἑαυτὸν μεταστῆσαι, in se transferre, 22, 21, 1. τὶ εἰς τὶ, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5. 2, 47, 3. 6, 8, 5.

μεταστῆναι, alio se transferre; excedere *concione*, 4, 34, 8. *e concilio*, 4, 23, 7. εἰς Μίλητον, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In med. μεταστήσασθαι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, præsidia deducere, 18, 27, 4.

In passiv. μεθίστασθαι, (*i. q.* μεταστῆναι) πρός τινα τόπον, aliquo se recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* μετάστασις. μεθίστασθαι, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύεσθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικὸς; μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. μεθοδικὸς τρόπος, via ac ratio *addiscendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. μεθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6. 9, 14, 1. μεθοδ. ἐπιστήμη, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χειρίζειν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, magnificentius quam pro rei veritate, 3, 103, 1. μειζόνως βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, majora consilia capere, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20, 3.

Μειράκιον, adolescens; *sic* 2, 68, 2. *vocatur Philopœmen, et* κομιδῇ νέος, 2, 67, 5. *cum esset juvenis triginta annorum.*

Μείωσις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, 9, 43, 5.

Μειρακιώδης στάσις, 10, 33, 6. *de* juvenili levitate.

Μειρακιωδῶς, juveniliter, 11, 14, 7.

Μελανείμων, atratus, 2, 16, 13.

Μελανίαι καὶ σηπεδόνες, 1, 81, 7.—"*sunt* nigræ maculæ in pustulis et ulceribus, *periculum ultimum denuncianles. Hippocrates vocat* μελάσματα." *Ern.*

Μελέτη, ἡ; ἀνάπειραι καὶ μελέται (τῶν πληρωμάτων,) tentatio et exercitatio remigum, 1, 59, 12. αἱ μελέται τῶν ὅπλων, exercitationes in armis, 10, 20, 4. μελέται καὶ γυμνασίαι, 10, 20, 6.

Μέλλειν; μὴ μέλλειν, 1, 12, 1. (*ubi perperam vulgo* μένειν.) 1, 45, 4. 15, 5, 1. *Imperf.* ἤμελλον, 1, 26, 5. βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τοῦ μέλλειν (*alii* τοῦ μέλλοντος) γίγνεται χρόνος, 3, 112, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. *conf.* δικαιοδοσία.

Μέμφεσθαι τῇ τύχῃ, incusare fortunam, 16, 32, 5.

Μεμψιμοιρεῖν τινι ἐπὶ τούτῳ, conqueri de aliquo quod &c. 18, 31, 7. 23, 13, 8. μεμψιμοιρητέον (αὐτοῖς) ὅτι *&c.* reprehendendi sunt quod &c. 4, 60, 9.

Μὲν. *Post* μὲν, *pro* τε, *quod dabant codices, recte* δὲ *posuit primus editor*, 1, 40, 13. *Particula* μὲν *nonnumquam temere omissa est a librariis ea occasione de qua monui ad* 29, 11, 8. *et ad* 5, 30, 1. μὲν *pro* μὴν *scribendum putavi* 1, 80, 8.

Μένειν, subsistere; κατὰ πορείαν ἔμενε, substitit in itinere, 4, 69, 3. πρός τινα λόφον ἔμενε, ad collem aliquem substitit, 1, 74, 6. 1, 78, 3. 2, 25, 9. sustinere; ἐν ὄψει οὐ μένων τὸ δεινὸν, 4, 8, 4. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8. τὴν ἔφοδον μεῖναι, *ex vett. codd. lectione*, 1, 74, 5. μεῖναι παρ' αὐτὸν, sui compotem manere, 11, 14, 3. μένειν ἐπὶ τούτῳ, intra hoc subsistere, hoc contentum esse, 5, 104, 3. μένειν, habitare, 30, 4, 10. *ubi*

distinguuntur οἱ ἐπιδημοῦντες *et* οἱ ἐκεῖ μένοντες, 34, 9, 9.

μὴ μένειν, *olim* 1, 21, 1. *pro* μὴ μέλλειν.

Μερίζειν; μερίσαντες αὐτῶν τινας ἐξαπέστειλαν, partem sui exercitus miserunt, 2, 5, 6. κατὰ σημαίας μερίζουσιν αὐτοὺς, *i. q.* ἀπομερίζουσι, manipulatim partiuntur eos, *scil. ad negotium aliquod mittendos*, 10, 16, 2. (*cf.* ἀπομερίζειν.) μερίζειν τὴν βασιλείαν, partiri regnum, 31, 18, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ, in parte tribuere, adjudicare ipsi Cyprum. τὰς ὠφελείας ἑτέροις μᾶλλον ἐμέριζον, emolumenta aliis potius quam vobis tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, *in pass.* in partes, in factiones scindi, ἐμερίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀριόβαζον, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαοδ. 8, 23, 9. μερίζεσθαι εἰς διάφορα, se ipsum velut in plures partes partiri, diversis rebus simul velle vacare, *Fragm. anonym. apud Suid. in* Ἀκληρήμασι. *quod Polybio tribuit Casaub. cum Ursino.*

Μερὶς, ἡ, *i. q.* τὸ μέρος; ἀρχηγὸν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον τοῦτο, 1, 81, 10. μεγάλην μερίδα ἔχει τοῦτο πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς, magnam vim hoc habet, 10, 43, 2. νέμειν μερίδα τῷ παραδόξῳ, 2, 4, 5. τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἔνεμε μερίδα, 5, 108, 6. μεγάλην μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, 8, 12, 8. διδομένης καὶ τούτῳ μερίδος ἱκανῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ, 6, 10, 8. 6, 14, 1. ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς, pars inferior, 6, 10, 10. εἰς ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερίδα, 6, 12, 9. αἱ περιπέτειαι πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτώκασι μερίδα, 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; *regni, regionis*, 31, 18, 1. 9, 34, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 103, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; τινὶ τινὸς, 8, 31, 6. 4, 3, 11. 13, 8, 2. μερίτην ποιεῖσθαι (*alii vulgo* ποιεῖν) τινὰ τινὸς, 4, 29, 6.

Μέρος, τὸ; διερριμμένα τὰ μέρη, 1, 4, 7. μεδίμνου δύο μέρη, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. ἤλθομεν ἐπὶ τί μέρος, usque quo devenimus? 15, 8, 6. τοῦτο τὸ μέρος, hoc, hæc res, 1, 20, 8 *et* 10. 2, 37, 10. *&c.* πρὸς ἓν μέρος κλίνειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην, 1, 4, 2. ἐπὶ τοῦτο μέρος ὁρμήσας, 1, 16, 5. εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. τό γε κατ' ἐκείνους μέρος, saltim quod ad illos adtinet, 5, 11, 8. τὸ μέρος, *scil.* προσῆκον *vel* ἁρμόζον, idonea pars *equitatus, vel* illa pars quæ solet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *Sic* ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων, utrique (*consuli*) datur sua pars sociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος *per ellipsin intelligendum in dictionibus hujusmodi:* ἀπομερίζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν, 23, 15, 1. *Adde* 2, 34, 6. *Quod* κατὰ πολλὰ, *omisso nomine* μέρη, *legitur in Obsopœi edit.* 1, 61, 6. *id invitis libris factum est.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in suam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo,* ἀνὰ μέρος ᾄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες, 4, 20, 10. *recte Casaubonus reddidit*, sua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi nescio quid sequens Ernestus,* ἀνὰ μέρος pro virili *interpretatur.*

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. καταστρατοπεδεύσας ἐκ θατέρου μέρους, 1, 11, 8. &c.

ἐπὶ μέρος, *vel* ἐπὶ μέρους, *i. q.*

κατὰ μέρος, particulatim; *ἐπὶ μέρος συντάξεις*, historiæ particulares, 3, 32, 10. *οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις*, particularium historiarum scriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *rariori usu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. 2) *vulgato usu*, particulatim, ex parte, &c. *οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι*, singula bella per se spectata, 1, 4, 3. *οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας*, (*i. q.* *ἐπὶ μέρους*) qui particulatim scribunt historias, historiarum particularium scriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. *τὰ κατὰ μέρος πράγματα* (*a quibus distinguuntur τὰ καθόλου*, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum rectius fuisset* res singulas, res particulares. (*conf. καθόλου.*) *τὰ κατὰ μέρος τῶν συνθηκῶν*, singulæ conditiones fœderis, 22, 15, 2. *sic nude τὰ κατὰ μέρος*, 5, 103, 8. *τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδοῦναι*, 1, 56, 11. 3, 37, 11. (*vide λόγος*, sermo.) *idem valet ac ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων*, 1, 13, 6. *τὰ κατὰ μέρος διασαφεῖν περί τινος*, 3, 19, 11. *et ὑπέρ τινος*, 3, 28, 4. 4, 66, 10. *A quibus dictionibus differt hæc, κατὰ μέρος* (*absque articulo τὰ*) *εἰπεῖν περί τινος*, *quod sonat* ex parte, aliquatenus, nonnihil dicere de re, *vide* 2, 40, 6. 3, 32, 3. *Quod vero in* 3, 32, 3. *dixi, κατὰ μέρος εἰπεῖν nonnumquam tamen idem etiam valere ac τὰ κατὰ μέρος, indictum velim. Nam* 10, 27, 7. *τὸ λέγειν κατὰ μέρος non est cum Casaubono vertendum*, cuncta sigillatim exsequi, *sed* ex parte solum verba facere, nonnulla tantum attingere: *nempe hoc ibi dicit Polybius*, de regia quæ est Ecbatanis (*quoniam non erat hic locus copiose et ex professo verba de ea faciendi*) dubitare se, nonnulla ne ex his, quæ de ea narrantur mirabilia, commemorare debeat, an prorsus de ea tacere. *Tum vero* 11, 3, 5. (*de quo loco in eadem* 3, 32, 3. *dixi*) *recte utique articulus τὰ cum Reiskio adjectus a nobis videri debebit*, *τὰ κατὰ μέρος*, *scil. τοῦ γεγονότος*, *sunt* circumstantiæ particulares, *ut vulgo loqui solemus, id est*, singulæ partes, singula rei momenta. *οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες*, 6, 22, 3. *et alibi passim, sunt* duces particulares, minores duces in exercitu, singulorum ordinum ductores. *πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετέτακτο*, omnia pro sua quodque parte æquabiliter et apte erant ordinata, 6, 11, 6. *τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν κειμένης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιεχούσης ἐν αὐτῇ διαφόρους ἀνωμάλους καὶ βουνώδεις τόπους*, universe quidem spectata in planitie sita est, ex parte vero, (*vel*, attamen singulas partes si spectes) continet in se nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; *ἥτις ἐστὶν, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς*, 4, 19, 7. *ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη*, 5, 44, 3. *Quibus locis quænam potissimum vis insit illi dictioni, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, fateor necdum satis mihi liquere.*

Μεσάγκυλον, *τὸ*, hasta amentata, 23, 1, 9.—" *ab ἄγκυλος*, *quod* amentum *interpretantur Pollux et alii Grammatici; unde ἐναγκυλοῦσθαι*, amentum addere, *dixit Xenophon Exp. Cyr. IV. p.* 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μεσιτεύειν *τὴν διάλυσιν*, 11, 34, 3.

Μεσίτης, *ὁ*, 28, 15, 8.

Μεσόγαια, *ἡ*, 1, 56, 5. 2, 14, 6. 2, 16, 2. 4, 63, 6. 4, 70, 3. *Cum genit. τὴν μεσόγαιαν αὐτῆς* (*τῆς Πελοπονν.*) *παραφυλάττειν*, 4, 6, 6. *ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν* (*vel τῆς*) *Αἰτωλίας*, 4, 61, 3.

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. μεσόγαιοι πόλεις, 2, 5, 2. 1, 20, 6.

ἡ μεσόγαιος, sc. χώρα, (i. q. ἡ μεσόγαια) 1, 52, 8. 2, 16, 2. 3, 47, 1. 3, 76, 3. et vs. 7. 3, 91, 5. 4, 70, 3. 5, 24, 3.

Μεσόκοιλος, in medio humilis et depressus, 10, 10, 7.

Μεσολαβεῖν, interfari, interpellare; μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο, 16, 34, 5. 20, 10, 6. μεσολαβήσας τὸν Παρμενίωνα, φησὶ, 18, 34, 3. μεσολαβηθέντες ἐκωλύθησαν (τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους,) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri spatium quantum inter duas turres interest, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ κειμένην τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, pro ἐν μέσῳ vel ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15. 10. ἀνὰ μέσον Ὄξου καὶ Ταναΐδος, 10, 48, 1. ἡ ἀνὰ μέσον κειμένη ὀρεινὴ, 5, 55, 7.

Μεστὸς χαρᾶς suspicatus erat Reisk. pro μεγίστης χαρᾶς, 11, 33, 7.

Μετὰ *præpos.* *Cum genit.* μετὰ τοῦ Φιλίππου γνώμης, de Philippi sententia, 3, 19, 11. *cf.* γνώμη. μετὰ Ταυρίωνος, adjutore Taurione, 8, 14, 2. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, adspirante deorum providentia, volentibus diis, 25, 1, 10. ἄνοια μετὰ κακίας, dementia cum pravitate conjuncta, 4, 27, 7. δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ καθήκοντος κτᾶσθαι τὴν εἰρήνην, justa et honesta ratione, 4, 74, 3. τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος, præconio, per præconem, 1, 49, 9. δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας, 2, 6, 1. *ubi male vulgo* καθ' ἱκετ. *Pro* μετὰ τὴν κριθοφαγίαν, 6, 38, 4. μετὰ τῆς κριθοφαγίας *scripsi.*

Cum accus. μεθ' ἡμέραν, *vide in* ἡμέρα. *Pro corrupto,* Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξάνδρῳ συμβιώσαντες, 8, 12, 10. καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ *scripsi.*

Μεταβαίνειν, loco discedere, 21, 10, 12. *i. q.* μεταβάλλειν τὴν χώραν, *ibid. vs.* 13. *Cf.* μεταβιβάζειν.

Μεταβάλλειν, mutare; μετέβαλε τὴν ὑπόθεσιν, mutavit argumentum, 8, 13, 7. *ibid. vs.* 3. μεταλαβὼν τὴν ὑποθ. idem fere significat ac μεταβαλὼν vel ἄλλην λαβών. Vide ad 1, 61, 3. et iv. 74, 1. μεταβάλλειν τὴν χώραν, mutare locum, loco se movere, alio discedere, 21, 10, 13. *i. q.* μεταβαίνειν *vs.* 12. *Temere pro* μεταλαβεῖν *Casaubonus* μεταβάλλειν *invexerat,* 4, 74, 1.

Neutraliter, μεταβάλλειν, mutari; μεταβάλλει καὶ μεθίσταται τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, 6, 9, 10. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *scil. adpetente vere post hiemem,* 3, 78, 6. *An et* μεταβάλλειν *nude in activo positum,* discedere, terga vertere *significat? et an* μεταβάλλει *legendum pro* διαβαλεῖ, 11, 16, 6? *Id equidem non urgeam.*

In medio; μεταβάλλεσθαι, μεταβαλέσθαι, convertere se, retro se convertere; *de classe,* 1, 27, 10. *de exercitu,* 5, 19, 6. πρός τινα, transire, deficere ad aliquem, 5, 47, 3. 5, 54, 1. 9, 26, 9. 18, 9, 10. πρὸς τὰς τινὸς ἐλπίδας, 5, 51, 11.

Μεταβιβάζειν, alio transferre; τὸν πόλεμον εἰς Λιβύην, 1, 41, 4. *milites,* 1, 58. 1. τὴν διήγησιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 3, 3, 1.

Μεταβολὴ, ἡ, mutatio, conversio; τῶν πραγμάτων, 30, 8, 6. πόλεων, 11, 19, 2. εἰς τοὐναντίον, 6, 3, 1. 6, 5, 1. εἰς τοὔμπαλιν, 7, 12, 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 18, 16, 6. ἡ πρὸς Ῥωμαίους μεταβολὴ, defectio ad Romanos, 9, 26, 2. 10, 34, 2. πάντα ἦν οἰκεῖα μεταβολῆς, omnia ad defectionem spectabant, 14, 9, 5. *In tacticis motibus,* μεταβολὴ *est* duplex κλίσις, *s.* conversio in partem oppositam, 10, 21, 2. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. *Equites Hispani et*

Galli pugnare solebant ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς, avertendo se et mox revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exercitu, sive in pugna, sive in itinere;* facta conversione, converso agmine, 1, 19, 4. 1, 57, 8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4, 10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6. 18, 6, 8. *&c.* de *navium* conversione, 1, 50, 3. 1, 51, 6. converso equo, 11, 18, 4. *de vento in contrarium verso,* 1, 61, 7. *de animorum mutatione;* ἐκ μεταβολῆς εὐνοϊκῶς διέκειντο, mutatis animis, rursus, vicissim, 5, 50, 7. *de re quacumque in contrarium mutata;* vicissim, vice versa, 4, 46, 4. 11, 14, 4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18, 5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, *quod apud Suidam vulgo legitur, Fragm. gramm.* 83 *et* 84. ἐκ μεταβολῆς *scribendum putavi;* 1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγαγεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰγίου) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9. translocare; μεταγαγεῖν τοὺς ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς Ἠμαθίαν, 24, 8, 4.

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς φίλοις ὑπὲρ τῶν προσπεπτωκότων, communicare, deliberare cum amicis, 29, 11, 4. περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; transitio ad alias partes, 3, 99, 7. *sic* ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5, 86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάθεσις, (*i. q.* διόρθωσις) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii et morum, 1, 35, 7. ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 5. 16, 20, 7. αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις (*scil.* τῶν ἐμπορευμάτων) permutatio et venditio *mercium,* 10, 1, 8. ἐκ μεταθέσεως, mutata sententia, *vel saltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, ἡ τύχη, mutabilis, inconstans, 15, 6, 8.

Μετακαθοπλίζειν τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, 3, 87, 3.

Μετακαλεῖν τινὰ ἀπό τινος, avocare, revocare, abstrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μετακομίζειν ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, transferre, transportare *statuas Syracusis Romam,* 9, 10, 2. τὰ ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια, 32, 11, 7. εἰκόνες μετακεκομισμέναι *&c.* 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, μεταλαβεῖν, mutare, permutare aliud cum alio, sumere *vel* accipere aliquid post alium, post aliud, in locum alterius; μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας, mutare vestes, 3, 78, 3. τὰ ἔθη, 6, 25, 11. τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων, 4, 74, 1. (*ubi temere Casaub.* μεταβαλεῖν *pro* μεταλαβεῖν *posuerat.*) τὴν ὑπόθεσιν, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τὶ παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. μεταλαμβ. τὴν προσηγορίαν, accipere *ab Achæis* nomen *Achæorum,* participare, 2, 38, 4. τὴν ἀρχὴν, τὴν στρατηγίαν, succedere in regnum, in præturam, adire regnum, præturam, *post fratrem, post patrem,* 5, 40, 6. 4, 37, 7. παρὰ μίαν μεταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν, 3, 110, 4. τὴν οὐραγίαν ἀντὶ τῆς πρωτοπορείας μεταλαμβάνουσι, 6, 40, 8. πᾶν σχῆμα μεταλαμβάνειν, 6, 40, 3. 9, 20, 2. μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων, adsciverunt, græcanicam rationem cum sua mutarunt, 6, 25, 8. *Fr. gr.* 14. μεταλαμβ. τὰς δυναστείας, aliorum imperia in se transferre, 9, 10, 13. μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδ. στρατοπεδείαν, Pœnorum castra relictis suis occupans, 10, 40, 11. μεταλαβόντες καιρὸν ἁρμόττοντα, ubi deinde commodius tempus locumque erimus nacti, 2, 16, 15. 5, 98, 11. τόπον βουλόμενος εὐφυέστερον μεταλαβεῖν, 5, 80, 6.

μεταλαβεῖν τὸν λόγον, τοὺς λόγους, suscipere sermonem, suscipere loquendi vices, *prendre la parole,* 17, 2, 2. 29, 9, 1. *Et nude* μεταλαβεῖν, *eadem notione.* susci-

pere sermonem, respondere, 10, 38, 1. 18, 37, 5. 20, 10, 3.

Neutraliter, absque accusativo, ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς, succedente, vices suas capiente nocte, 15, 30, 2.

An μετειληφέναι *legendum pro* κατειληφέναι, 1, 61, 3?

Μετάληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, successio in regnum, 31, 21, 3. τοῦ σχήματος, mutatio figuræ, 9, 20, 2.

ἐκ μεταλήψεως; παραγγείλαντες ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, permutatione *sc. armorum* facta, sumto post *hastam* gladio, 2, 33, 4. ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, cuspidis usus inversa hasta, 6, 25, 9.

Μέταλλον, τὸ, cuniculus, 22, 11, 15. τὰ μέταλλα, 16, 2, 3. 16, 11, 2 *sqq.* 16, 30, 6.

Μεταλλαγὴ, ἡ, abitus, discessus, 4, 21, 9.

Μεταλλάττειν; μετήλλαξε τὸν βίον, 2, 70, 6. 2, 71, 3. 4, 87, 6. *Et nude* μεταλλάττειν, obire, 1, 43, 4. 2, 71, 4. 4, 1, 9. μεταλλάξας, post obitum, 5, 9, 10.

Μεταμέλεια; αὖθις ἔγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, abjecto priori consilio, 1, 39, 14. 2, 53, 6.

Μεταμέλεσθαι, mutare sententiam, 25, 5, 11. 4, 50, 6.

Μετανάστασεις, migrationes gentium, 34, 1, 3.

Μετανιστάναι εἰς ἄλλας πόλεις, 9, 26, 7. *Et nude,* μετανάστῆσαι, in alias sedes transferre, 3, 5, 5.

Μετάνοια, ἡ, mutatio consilii, pœnitentia, 4, 66, 7. resipiscentia, 18, 16, 7.

Μεταξὺ; διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, propter interjectas locorum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. *De tempore;* ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. *Nude,* μεταξὺ, in medio conatu, in medio rerum cursu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέῤῥιψε, 8, 13, 3. *Sic* 3, 6, 10. *ubi temere Casaub. seriem verborum interverterat.*

Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλληλα, 6, 57, 3. εἰς τἀναντία ταῖς γνώμαις, in contrariam sententiam concedere, 21, 5, 7. *Et sic nude,* συνυποκριθεὶς καὶ μεταπεσὼν, 5, 49, 7. *cf.* συμμεταπίπτειν, *et* μετάπτωσις.

Μεταπορεύεσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulcisci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.

μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν, petere, ambire magistratum, 10, 4, 2 *et* 9.

Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, transitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.

Μεταῤῥίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 *et* 9.

Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μεταστ. discessus e vita, obitus, 30, 2, 5. *Et nude* ἡ μεταστ. obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione,* submotio e vivis; ἐπισημαινομένων τὴν Ἑρμείου μετάστασιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, castra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς ἁμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, suum errorem corrigere, 11, 25,

10. *Et absolute, per ellipsin accusativi* τὴν ἄγνοιαν, sese corrigere, in meliorem partem sese mutare; μεταθέμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν, 18, 16, 7. *nisi* μετατιθέμενος *in passivo est legendum; quod tamen minime necessarium; nam eodem modo* μεταθέμενος *absolute positum*, 27, 1, 9. *est* sententiam mutavit. *Et* μεταθέσθαι (*in medio, non passivo*,) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν, ad Romanorum partes transire, 26, 2, 6. *Eadem sententia*, μετετίθετο πρὸς τοὺς Καρχηδ. 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, administrare post alium, *vel* aliud post aliud; ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ παρασπόνδημα μεταχειριζόμενος, 15, 24, 1. βασιλεῖς ἐκ βασιλέων μεταχειριζόμενοι, qui reges alios post alios tractaverant, quasi manu duxerant, gubernaverant, 15, 34, 4. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας πράγματα μεταχειριζόμενος, *scil.* μετὰ Ἀγαθοκλέα, 16, 21, 1.

Μετεῖναι; μόνοις ἀνθρώποις μέτεστι νοῦ καὶ λογισμοῦ, 6, 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio loco in alium se conferre; μετῆλθε πάλιν εἰς τὰς Θήβας, 5, 27, 2. μετελθεῖν εἰς γείτονα, 27, 14, 5. (*intellige, vel adde*, πόλιν *aut* οἰκίαν) 2) ulcisci, punire; τὸν φόνον, 4, 48, 9. τὰς ἀδικίας, 6, 4, 9. τινὰ καὶ ἀμύνασθαι, 23, 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν κινδύνων, 3, 16, 3. τῆς αὐτῆς πολιτείας, 2, 2, 6. 2, 44, 4. τοῦ συνεδρίου, 4, 23, 7. τῆς ἀποστάσεως, 1, 70, 9. ποίας μετέχει γνώμης, 7, 5, 5.

Μετεωρεῖν; *vide* 26, 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* efferre, in altum tollere; *unde ad alia* (*sicut nomen* μετέωρος) *vario modo transfertur, denotatque* superbia efferre, inflare, ut quis altos sibi spiritus sumat, 24, 3, 6. exspectatione et spe aliquem implere, 26, 5, 4. facere ut quis animo fluctuet, ad defectionem adlicere, 5, 70, 10.

μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ γεγονότι, spiritu elatus, inflatus, 3, 70, 1. 4, 59, 4. 5, 20, 11. 30, 1, 9. spe elatus, 3, 40, 7. 33, 2, 2. ὑπό τινος, vana spe inflatus ab aliquo, 7, 4, 6.

Μετεωροδοκεῖν, *corruptum verbum*, 26, 5, 4.

Μετέωρος; (*vide* 13, 2, 1.) 1) altus, elatus; τὰ μετέωρα, loca alta, elata, 5, 13, 3. *Hinc tropice*, animo, spiritu, spe elatus, inflatus, tumidus; μετέωρος καὶ θυμοῦ πλήρης, 3, 82, 2. μετέωρος καὶ φιλόδοξος, 16, 21, 2. μειράκιον μετέωρον τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων, 27, 30, 6. μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσι, 30, 1, 4. 31, 8, 12. 2) in mari natans, in alto stans cum navi, 34, 3, 7. 17, 1, 7. *Hinc* μετέωρος ταῖς διανοίαις, fluctuans animo, dubia fide, 3, 107, 6. animo suspensus, dubius, anxius, inter spem et metum fluctuans, 5, 18, 5. 8, 22, 8. 24, 10, 11. exspectatione suspensus, 11, 27, 6. 3) μετέωρος *cum infinit. vel cum* πρὸς, ἐπὶ, *aut* εἰς τὶ, cupidus, *scil.* qui spem suam aliquo dirigit et spe incitatur; *vel* qui *veluti* in altum se erigit et e sublimi cupide prospicit; ἕτοιμος ἦν καὶ μετέωρος στρατεύειν, 5, 42, 9. εὐθαρσὴς καὶ μετέωρος ὢν πρὸς τὰς ὑπογραφομένας ἐλπίδας, 5, 62, 1. μετέωρος ὢν ταῖς ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πόλεμον, 5, 101, 2. σπεύδοντας καὶ μετεώρους ὄντας εἰς τὴν πολεμίαν, 3, 78, 5. πάλαι μετέωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν, 30, 15, 2. μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 13, 2, 1.

Μετρεῖν πάντα ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις, 2, 47, 5. ταῖς ἰδίαις ὀργαῖς καὶ φιλοτιμίαις, 12, 14, 5. πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον, 17, 14, 11.

Μέτρημα, τὸ, demensum *frumenti*, 6, 38, 3. stipendium, 9, 27, 11.

Μετρητὴς, ὁ, οἴνου, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώπων, moderati, sanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. μέτριοι, καὶ πρᾳεῖς καὶ φιλάνθρωποι, 18, 20, 7. 21, 13, 6. μετριώτατοι Ῥωμαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας, 27, 8, 8. μετρίους λόγους ἐποιήσατο, 23, 16, 7. μετρίας ἐσθῆτας ἀναδοὺς, 8, 21, 8. μετρίας ἀποδοχῆς τυχὼν, ὡς παῖς, modico adparatu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα, quæ ad necessitatem sufficiebant, 1, 18, 11. τὰ μέτρια τῶν ἐπιτηδείων, 3, 77, 3. πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύχαις, 1, 13, 12. τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æqua postulata, 26, 1, 2.

Μετριότης, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, φέρειν τι, moderate ferre, 3, 85, 9. μετρίως κακοπαθοῦντες, satis laborum patientes, 3, 79, 5. μετρίως συνόψεσθαι τὰ ὅλα, satis, sufficienter, probabiliter, 1, 4, 7. (*i. q.* ἱκανῶς, *ibid.*) μετρίως, recte, jure, merito, 17, 14, 4. οὐ μετρίως, nullo jure, immerito, 9, 20, 5.—"non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hostem, 11, 22, 10. ἡ μετωπηδὸν ἔφοδος, 2, 27, 4.

Μέτωπον, τὸ, frons aciei, 3, 65, 5. 3, 113, 3. (*ubi confer J. F. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ, latus anterius, *i. e.* frons, (*i. q.* τὸ πρόσωπον) 11, 23, 3. τοὺς ἐλέφαντας ἐφ' ἕνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ κατέστησε, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον, advenientes et in frontem instructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, *significat etiam* eâdem linea, eâdem fronte, *sive in ipsa fronte aciei ante omnes alios sit hæc linea, sive post alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus* παρὰ τοὺς ἱππεῖς ἐν μετώπῳ (juxta equites eâdem fronte) τοὺς Κρῆτας ἔστησε, 5, 82, 10. *ubi equites illi post alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum,* 1, 26, 13. *post duas legiones quarum naves erant in rostri formam dispositæ,* ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, *tertiam deinde legionem locarunt,* navibus omnibus in unam eamdemque frontem directis, *scil. non aliis post alias locatis. Ita* ἐν μετώπῳ *idem sonat in illis locis ac* ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, *cf.* 12, 20, 6.

Μέχρι; μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος, quoad vixit, 2, 43, 9. μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιὰν, aliquatenus, aliquantum viæ, et aliquantum temporis, 3, 52, 2. μέχρι τούτων, adhuc quidem, hactenus, 11, 1, 8. μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) διότι &c. hoc solum commemorabo, 5, 33, 3. τὰ ἀδικήματα μέχρι λόγου καὶ γραμμάτων διορθοῦν, nonnisi verbis et literis, non ultra, 4, 24, 4. *Conf.* ἕως.

Μὴ; μὴ οὐ *seq. particip.* nisi; ἧς οὐχ οἷόντε καθικέσθαι μὴ οὐ πρόσθεν καταλύσαντα &c. 2, 49, 5. 9, 10, 11. 9, 15, 5. *&c.* ἵνα μὴ, *pro* οὐχ ἵνα, non ut, 15, 8, 11. μὴ—μήτε, 2, 62, 11. *ex olim vulgata lectione; sed ex Vat. et Flor.* μήτε—μήτε *restitui.* μήτε *pro* μηδὲν *scripsi,* 6, 18, 3. μή τι δὴ, nedum, 12, 9, 6. μηδ' ὅτι, nedum, 14, 5, 13. μή ποτε *cum indicativo ex lect. vulg. constructum,* 30, 10, 9. *ubi subjunct. ex conjectura posui.*

Abundat μὴ *post negandi verba, veluti* ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ φῦναι *&c.* quem suum esse negant, *intellige* φάσκοντες, dicentes, non natum esse *&c.* 2, 55, 9.

Μηδαμόθεν, 5, 2, 8.

Μηδεὶς; μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ, hoc nil ad me pertinet, 25, 1, 7. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷ, ad nihilum redit, 4, 34, 2. *Pro* μηδεὶς *et* μηδὲν *sæpe in libris est* μηθεὶς *et* μηθὲν, *quæ temere ab editoribus mutata sunt, velut* 1, 78, 15. 2, 57, 10. 23, 8, 3. 24, 7, 4. *&c. Sic et* οὐθεὶς *et* οὐθέν.

Μῆκος, τὸ, longitudo, *veluti viarum in castris,* 6, 29, 9. *itineris,* 3, 63, 7. *sinus Ambracici;* 4, 63, 3. *&c. In Acie, est* latitudo frontis, *s.* directio ab uno latere ad alterum; *cui opponitur* τὸ βάθος, altitudo, *s.* directio a parte anteriori ad partem posteriorem; *vide* 12, 21, 2 *sq. &c. conf.* βάθος. *Sic in castrorum dimensione,* 6, 29, 4 *sq.*

Μὴν, *perperam vulgo, pro* μὲν, 1, 80, 8. καὶ μὴν, porro vero, 3, 29, 4. *et alias.*

οὐ μὴν ἀλλὰ, *familiaris Polybio dictio, significans,* quidquid sit, verumtamen, nihilominus, ceterum; *proprie,* sed non at; *nempe post* μὴν *per ellipsin omissum est verbum vel omissa sunt verba nonnulla, ex præcedenti oratione vel e tota sermonis connexione intelligenda; v. c.* 1, 23, 5. ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν ἀλλὰ τελέως κατεγνωκότες τῶν ἐναντίων, machinæ non prius visæ novitatem mirabantur turbabanturque nonnihil; at non (*intell.* nimis turbabantur, non territi sunt,) sed (nihilominus) prorsus contemserunt hostem. *Sic* 3, 16, 7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖοι, at non (*nempe,* cogitantes hoc, *quod modo dictum est,*) sed illas rationes ineuntes Romani, *quæ paulo ante dictæ sunt. Perspicua inprimis est illius ellipseos ratio ubi particula* ἀλλὰ *paululum separatur ab* οὐ μὴν, *ut in illo,* 3, 85, 9 *sq.* οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν ἔφερον· οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ, at non senatus (pariter immoderate ferebat casum,) sed nihil ille quod a sua dignitate alienum esset commisit. *Prorsus absque ellipsi planam orationem habemus,* 3, 118, 7. *ubi, postquam vs.* 5. *dixerat,* ἐν μεγάλοις φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν περί τε σφῶν αὐτῶν *&c. respiciens ista, sic pergit:* οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς *&c. Alibi particulam* ἀλλὰ, *quæ post* οὐ μὴν *necessario requiri videbatur, ex conjectura adjeci.* 24, 7, 5.

Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata aciei figura, 3, 115, 5. τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδής; μηνοειδὲς ποιῶν τὸ κύρτωμα, 3, 113, 8. ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι, 3, 115, 7.

Μηρὸς, ὁ; πολλάκις τὸν μηρὸν πατάξας, femur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut mœrore,* 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.

Μηχανᾶσθαι; ἐμεμηχάνηντό τι τοιοῦτον, 5, 22, 6.

Μηχανὴ, ἡ; μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι, summa ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 2, 7. πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem adhibentes, 2, 2, 7. (*ubi minus recte Casaub.* machinas *posuit.*) ἐπεισάγειν μηχ. artificium, astum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim* αἱ μηχαναὶ *sæpe de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; μηχανὰς προσάγειν (*non* προσφέρειν) τῇ πόλει, 1, 38, 8. 5, 4, 6. ταῖς μηχαναῖς πῦρ ἐμβάλλειν, 1, 45, 12. *&c.*

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut αἱ μηχαναὶ*) 1, 48, 2 *et* 5.

Μηχάνησις, ἡ, σιτοποιϊκὴ, machina pistoria, 1, 22, 7.

Μίασμα, τὸ; παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία, domestici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μιγὰς; μιγάδες μισθοφόροι, 4, 75, 6.

Μιγνύειν; μίξαι τὴν ἔφοδον, *mendose dant libri* 1, 74, 5. *pro* μεῖναι.

Μικροδοσία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5.

Μικροληψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; *et* μικρὸν *adverb.* τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. μικροῦ, propemodum, 2, 61, 5. οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γενναιότεροι, 1, 64, 6. οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολέσαι, *sed et sic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *et infra in* ὀλίγος.) οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον, haud paulo, *i. e.* multo erat melius, 12, 20, 7. ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπάς, facile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. μικρὸς *et* μακρὸς *confusa a librariis*, 1, 53, 6. *et alibi.*

Μιλιᾶν, columnis miliaribus distinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. *et* 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *sqq.*

Μιμητὴς, ὁ, τῆς πράξεως, 1, 7, 5.

Μίμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ Græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, stipendii solutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν τὴν δύναμιν, stipendia dare militibus, 5, 2, 11. 15, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν βουλὴν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, 3. μισθοδοτεῖσθαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, accipere residuum stipendiorum debitorum, 1, 66, 3.

Μισθοδότης, qui stipendia solvit; χορηγὸς καὶ μισθοδότης, 2, 44, 3. is apud quem quis stipendia meretur, cui militat miles, 1, 69, 2. quæstor sociorum in exercitu Rom. 6, 21, 5.

Μισθὸς, ὁ; μισθοῦ στρατεύεσθαι παρά τισι, 3, 109, 6. τὸν μισθὸν ἐπιτιθέναι τινὶ, 5, 15, 8.

Μισθοῦσθαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

Μισθοφορεῖν παρά τινι, 1, 7, 2.

Μισθοφορικαὶ δυνάμεις, 1, 67, 4.

Μισοπονηρεῖν, improbos odisse, 9, 39, 6.

Μισοπόνηρος; τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, odium improborum, 32, 22, 6.

Μισοπονήρως χρήσασθαι τοῖς αἰτίοις, odium in malos puniendis sontibus ostendere, 31, 8, 5.

Μῖσος, τὸ; ἐν μίσει εἶναι (τινὶ,) odiosum esse alicui, 7, 3, 2.

Μίτος, ὁ; βίβλοι καθαπερανεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, filo continuo, perpetua et continente rerum serie contexti libri, 3, 32, 2.

Μνᾶ, ἡ; (ἀντὶ) τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες, 22, 15, 8.

Μναιαῖος; μναιαῖον ὀψώνιον, stipendium unius minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; περὶ ὧν μνησθέντες, 3, 26, 5. *cf.* 3, 33, 2 *sq.* μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) *alii* μεμνησόμεθα, 5, 33, 3. ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες, 5, 33, 5. ἐμέμνητο,—"mentionem fecit, *i. e.* retulit ad consilium." *Ern. scil.* 23, 10, 2. *ubi* ἐμέμφετο *ex conject. correxi.*

Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περί τινος, disserere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, copiosius disserere, 2, 71, 1. *et absque artic.* τὴν, 1, 20, 8. εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγενομένοις, 2, 35, 5 *et* 7.

Μνήμων καὶ ἀγχίνους, 13, 4, 5.
Μνησικακεῖν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. μνησ. ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, *Fr. gr.* 93.
Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. *cf.* μόλις.
Μοῖρα, ἡ; ἀναπληροῦν ἔδει τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκετῶν, 40, 2, 5.
Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα, reverti in patriam, 30, 8, 5.
Μολιβδ. *vide mox in* μολυβδ.
Μόλις, ægre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. *cf.* μόγις.
Μολύβδινος *vel* μολίβδινος; μολίβδινα σηκώματα, 8, 7, 9. 22, 10, 4.
Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.
Μονάρχης, *vide* μόναρχος.
Μοναρχία, ἡ, tyrannis, 2, 43, 8. 2, 44, 6. 8, 1, 7. *Adde. Ind. histor.* in Monarchia.
Μοναρχικὸς; (*i. q.* τυραννικὸς,) 6, 3, 9. μοναρχικὴ ἐξουσία, 10, 10, 9. 15, 21, 2. ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν, 10, 26, 2.
Μόναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος) 11, 13, 5 *et* 8. 6, 3, 10. *coll. vs.* 9. 2, 41, 10 *et* 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8, 10, 4 *et* 7. μόναρχος ἢ στρατηγὸς, rex aut imperator, 10, 17, 2. τῶν μοναρχῶν *in gen. plur. scribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a sing.* ὁ μονάρχης, *contra reliquum Polybii usum.*
Μονὴ, ἡ, stabilitas, duratio; μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν, 4, 41, 4 *sq.*
Μόνιμος, stabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.
Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. τὸ μονοειδὲς uniformitas, 9, 1, 2.
Μονομαχεῖν, *absol.* 3, 62, 5 *et* 7. 6, 54, 4. πρὸς τὸν βάρβαρον, 35, 5, 1.
Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.
Μονομαχικὸς; μοναμαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9.
Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex Latini quidem sermonis analogia adjectivum desiderasses, velut* 9, 30, 9. εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, *ubi tamen* μόνους *ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. 15, 29, 3. *Post negandi particulam subintelligendum adverbium* μόνον, 5, 105, 5. 6, 7, 3. 30, 10, 9.
Μονονοὺ, tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic* μονονοὺκ ἐπ' ὀνόματος, 5, 35, 2. *ubi alii vulgo* μονονοὺ καὶ ἐπ' ὀνομ. *Item* μονονουχὶ, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum suis nude* μονονοὺ *habet; rursus* μονονουχὶ *vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam desiderabatur conjunctio,* μόνον δ' οὐχὶ *adscivi ex Vat. et Flor.*

Sed, divisis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut,* μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, 3, 64, 5. *Sic pro* τόπων μονονοὺ σαλπιγκτοῦ δεομένων, 4, 19, 12. *fortasse* μόνον οὐ *scribendum.*
Μονόξυλον, τὸ, *sc.* πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactus, 3, 42, 2 *sq.* 3, 43, 3.
Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.
Μόνος; ἐναργεστάτη καὶ μόνη διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι &c. 1, 1, 2. τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στάσεως, 1, 66, 10.
Μονοῦν; μονώσαντες τὸν Φίλιππον, ad solitudinem redigere, *sc.* amicorum, amicis privare, 5, 16, 10. μονωθέντες, soli relicti, (*absque præsidio,*) 15, 2, 12. μεμονωμένα θηρία, 11, 1, 12. elephanti soli relicti, rectoribus nudati, ψιλὰ Ἰνδῶν, *ibid.*
Μονοχίτων, simplici tunica indutus; εἰκόνες μονοχίτωνες, 14, 11, 2.
Μόνως, 1, 4, 11. οὕτω μόνως, 4, 21, 11. *Post* μόνως ἂν *temere* οὕτως *adjecerat Casaub. cum Ursino,* 3, 34, 5.
Μόσχειος; μόσχειον δέρμα, 6, 23, 3.
Μουσικὰ, τὰ, 9, 20, 7.
Μουσικὴ, ἡ; *vide Ind. hist. in* Musica.
Μοχθηρὸς, pravus, improbus, nefa-

rius; μοχθηρὸν πρᾶγμα, 4, 76, 1. ἔθη μοχθηρὰ, (*i. q.* φαῦλα,) 1, 81, 10. μηδὲν ποιεῖν μοχθ. 7, 13, 4. μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθ. 30, 7, 8. μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχειν, parum prosperas spes, 5, 38, 8.

Μοχλὸς, ὁ, vectis portæ, 7, 16, 5. 7, 18, 2. 8, 30, 12. 8, 31, 9.

Μυδᾶν, humescere, 6, 25, 7.

Μυθογράφοι καὶ ποιηταὶ, 4, 40, 2.

Μυθώδης, fabulosus; τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρῆσθαι, 34, 11, 20.

Μυκηθμὸς, ὁ, mugitus, 12, 25, 2.

Μυρεψικὸς κάλαμος, 5, 45, 10.

Μυριὰς, ἡ; μυριάδες σίτου, *scil.* ἀρταβῶν *vel* μεδίμνων, 5, 89, 7 *sq.* 5, 1, 11. *cf.* 28, 2, 5.

Μυριοπληθής; μυριοπληθεῖς ἀγροὶ, innumerabiles, infiniti numero, 37, 3, 8.

Μύρον, τὸ, unguentum; μύρων *varia genera recensentur,* 31, 4, 1 *sq.* μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17. μύρων κεράμια, 26, 10, 13 *et* 15. *conf.* κεράμιον.

Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.

Μυστήριον, τὸ; θεαρία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.

Μυχθίζειν, subsannare, 15, 26, 8.

Μυχὸς, ὁ, τοῦ παντὸς Ἀδρίου, intimus recessus Adriatici sinus, 2, 14, 6 *et* 11.

Μύωψ, ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ἵππῳ,) calcaria addere, subdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, *qua circumdantur imagines majorum,* 6, 53, 4.

Ναὸς, ὁ; περιπορεύεσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, 12, 12, 2. ἀνεῳγμένου τοῦ νεὼ, 15, 29, 8. τοὺς νεὼς, 16, 1, 5.

Νάρδινος; νάρδινον μύρον, 31, 4, 2.

Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Perperam olim* ναυμαχίας *pro* ναυαγίας *erat editum* 1, 38, 7.

Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 *et* 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, stationem habere eodem loco quo pugna navalis commissa est, 16, 8, 2.

Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.

Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.

Ναύαρχος, ὁ, classis præfectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 *et* 5. 5, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *sq.* *Sed* 1, 21, 4. οἱ ναύαρχοι *sunt* singularum navium præfecti, *qui aliás* τριήραρχοι. *Conf.* τριήραρχος.

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; ἐναυλώσατο ναῦν, 31, 20, 11 *sq.*

Ναυμαχεῖν τοῖς ὑπεναντίοις, 14, 9, 7. (*Sic* διαναυμαχεῖν, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία *perperam olim pro* ναυαγία, 1, 38, 7.

Ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 20, 9. 1, 39, 15. ἐκ τῶν δρυόχων, 1, 38, 5. *Et activa verbi forma,* τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν, 1, 36, 8. *ni* ἐναυπηγοῦντο *scribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, structura navium, 1, 20, 10 *et* 15. ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ. fabricandi ratio, structuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod* τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας *dicit* 1, 47, 5. *Adde* 1, 61, 3.

Ναυπηγήσιμος; ναυπηγήσιμα ξύλα, 5, 89, 1.

Ναυπηγὸς, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium statio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; κατέγραφον ναύτας, 1, 49, 2. *Sunt* ναῦται tam remiges quam reliqui qui ministeria quævis nautica faciunt, 10, 17, 12. *et loca ibi citata.*

Ναυτικὸς; οἱ ναυτικοὶ, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. ἡ ναυ-

τικὴ χρεία, ministerium nauticum, et militia navalis; 6, 19, 3. ἡ ναυτικὴ δύναμις, copiæ navales, 1, 21, 4. τὸ ναυτικὸν, classis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν, 18, 23, 4.

Νεαλὴς, (*i. q.* ἀκέραιος, ἀκμαῖος,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo posteriori loco temere Ernestus* νεαλεῖς tirones *interpretatur, qui sunt* νεήλυδες *et* νεοσύλλογοι.

Νεανικὸς, ἀγὼν, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. ἀκροβολισμὸς, 3, 101, 7. πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν, homo gnavus et industrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Νεανίσκοι, οἱ, *pro* militibus, *ut* juvenes *Latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5, 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf.* νέος.

Νεκρὸς; πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, sandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; νείμας τὰ τῶν λαφύρων, 14, 7, 2. *ubi* τὰ *ex Ursini conject. adjectum.* τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, his nullus certus locus *in acie* erat adsignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον, per omne reliquum tempus secure habitare suos fines, 4, 32, 10. οἱ νενεμημένοι, 6, 47, 8. *sunt* adscripti numero *athletarum*, in album inscripti.

Νεμεσᾶν; δικαίως τούτῳ ἂν νεμεσῆναι τὸ δαιμόνιον, 12, 23, 3. 27, 8, 4.

Νέος; οἱ νέοι (*ut* οἱ νεανίσκοι) *de* militibus quibuslibet, *more Romano;* ἀγαγόντες οἱ νέοι τὸν θρίαμβον, 1, 88, 6.

Νεοσύλλογος; νεοσύλλογοι καὶ ἀνάσκητοι, milites recens conscripti, tirones, 3, 70, 10. 3, 108, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεοσύλλογα καὶ πρωτόπειρα, 1, 61, 4.

Νεύειν, vergere, spectare; εἰς δύσεις, 1, 42, 6. πρὸς μεσημβρίαν *et simil.* 1, 42, 4. 1, 73, 5. 9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία, 1, 15, 8. ἐπὶ τὴν θάλατταν, 3, 39, 2. ἔξω νεύειν, foras spectare, 1, 26, 12. τὸ τέταρτον μέρος (τοῦ στόλου) νεῦον πρὸς τὴν γῆν, terram spectans, *non quod rostra navium terram spectarent, sed illa pars classis* a parte terræ stabat, *cum ceteræ magis versus altum essent locatæ*, 1, 27, 4.

Tropice; μηδαμοῦ νεύειν, in neutram partem propendere, in æquilibrio esse, 6, 10, 7. πρὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1, 4, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5.

Νεῦμα, τὸ τοῦ βασιλέως, 5, 26, 13. ἀπὸ νεύματος προστάττειν τινὶ, nutu aliquem jubere, 22, 21, 9.

Νευροκοπεῖν τοὺς ἐλέφαντας, nervos incidere, 31, 12, 11.

Νεῦρον, τὸ; νεῦρα εἰργασμένα, nervi præparati, 4, 56, 3.

Νέφος, τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς, nubes *calamitate prægnans* incumbit in eos, 9, 37, 10. 40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, subducere naves, 1, 29, 3. *Fr. hist.* 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἑκκαιδεκήρους νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστὶ, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 *et* 10.

Νεωτερίζειν, *absol.* 5, 29, 9. τὶ, 7, 3, 6.

Νεωτερικὸς, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, studia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγὴ, *ibid.*

Νὴ; νὴ Δία, ἀλλὰ *&c. initio periodi*, at enimvero dicet aliquis; sit sane, dicet aliquis, at *&c.* νὴ Δία, ἀλλ' ἴσως εὐεπίθετοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. *Adde* 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. *Et sic ex perspecta Casauboni emendatione,* νὴ Δι' ἀλλ' *pro* ἤδη ἀλλ' *reponentis*, 11, 28, 9.

ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel saltem, aut etiam solummodo, quin et, aut sane etiam, *sive minus sit id quod*

sequitur, sive majus quam præcedens; τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπελθὼν, ἢ καὶ νὴ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νὴ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 5. εἴ τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. πότερον ὡς μόνας ταύτας, ἢ καὶ νὴ Δι' ὡς ἀρίστας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρεσβείαν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παρακαλέσουσαν, ἢ καὶ νὴ Δία ἐπιτάξουσαν, 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ νὴ Δία ποιῶν ἐλαττώματα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Casaub. interpretatus est*, aut etiam, nam et hoc interdum usu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νὴ Δία φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, ἢ καὶ νὴ Δία μειζόνων ὀρεχθῶσιν ἐλπίδων, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, serenitas et tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας *&c.* 24, 8, 10. παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.

Νήπτης, sobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήπτης, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζων τόπος, locus ubi insulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva insula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν; νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν &c. 31, 21, 14. *Conf.* νᾶφε.

Νῆψις, ἡ, sobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾶν; νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, 27, 4, 9. *possis suspicari* παρ' αὐτοῖς, *sed nil opus.* νικᾶν μάχην *vel* τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, 5, 10, 1. νενικηκέναι πολλὰς ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed et* νικήσας μάχῃ Κλεομένην, 5, 9, 8. *et* νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμίους καλοκαγαθίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἡ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phrasis Epitomatoris esse, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νίκημα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad se transferre, sibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *significare* τὸ νίκημα *ait Ernestus,—"nisi scripturæ vitium est."—At nulla sane suspicionis caussa. Cf.* ἀντεπιγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptus; ὑπόθεσις νικητικωτέρα ἐν τοῖς πολλοῖς, 26, 2, 4.

Νίφειν; οὐ νίφεται τὸ τῆς Ἀρτεμ. ἄγαλμα, non ningitur, 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis dies, 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἣν δεῖ νοεῖν ὡσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *pro vulgato* κατὰ τὸ νοεῖν βελτίονα, *scripsi* κατανοεῖν.

Νομαδικὸς, pastoralis, pastoritius; νομαδικὴ διασκευὴ, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depascens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ λαμβάνει νομὴν, grassatur incendium, 11, 5, 5. νομὴν ποιεῖται ἕλκος, 1, 81, 6.

Νομίζειν; τετραετὴς διάστημα, ὃ φαμεν δεῖν ὀλυμπιάδα νομίζειν, 9, 1, 1. ἱερὸν ὃ ἄσυλον νενόμισται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, quod sacrosanctum habetur, 4, 18, 10. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν (τινι) justa facere alicui, 6, 53, 4. ἐπεὶ καλλιερήσας κατασπεῖσαι τοῖς θεοῖς καὶ ποιῆσαι τὰ νομιζόμενα, postquam diis litasset et reliqua omnia (*ad sacra pertinentia*) pro more peregisset, 3, 11, 6. τὰ νομιζόμενα γίγνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνακλητήρια, Anacleteria quæ ex more *Ægyptiorum* peragi, celebrari regibus solent, 28, 10, 8.

Νόμιμος; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex legibus

non licet, non est in usu, 2, 8, 8. νόμιμα βασιλικά, jus regium, instituta regia, 2, 8, 11. ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα ad sua instituta suasque leges redierunt, 5, 106, 1. τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθη καὶ νόμιμα, 6, 56, 1.

Νομίμως, secundum leges; μὴ νομίμως, ἀλλὰ δεσποτικῶς ἄρχειν, 2, 41, 5.

Νόμισμα, τὸ, 6, 49, 8. κοινὸν, 6, 49, 9. χαραχθὲν, 10, 27, 13. κίβδηλον, 33, 9, 3.

Νομιστεύειν; τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομιστευομένου παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, quum hæc moneta, hæc monetæ nota, pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; εἵλοντο νομογράφους, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.

Νομοθετεῖν; θυσίαν Ἀττάλῳ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν, 17, 16, 5.

Νόμος; ἐν χειρῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεταλλάξαι, &c. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. *&c. cf.* χείρ.

νόμοι, *in musicis;* οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. οἱ παῖδες ἐθίζονται ἐκ νηπίων ᾄδειν κατὰ νόμους τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, 4, 20, 8. *Casaub. interpretatus est,* ex legibus adsuefiunt canere; *sed rectius videtur,* docentur canere ex artis (musicæ) legibus. *Sic de imperio militari,* παραγγέλλειν κατὰ νόμους, imperium dare ex artis legibus, et observata certa intervallorum temporis mensura, 1, 32, 7.

Νοσεῖν, male animatum esse, prava sentire, turbas spectare, (*prorsus ut* καχεκτεῖν,) 38, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμὸς, ὁ, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, 32, 21, 8.

Νότιος; ἡ νότιος πλευρά, latus australe, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτὶς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετεῖν, admonere; τὴν σύγκλητον, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς, prudens et solers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνέχεια, ἡ, (*al.* νουνεχία) καὶ ἐπιδεξιότης, 4, 82, 3.

Νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. καὶ φρονίμως, 1, 83, 3.

Νοῦς, ὁ, τῶν παρακαλουμένων, mens, sententia, argumentum, 5, 83, 4. κοινὸν νοῦν ἔχων *&c. vide in* κοινός. ἐν νῷ λαβεῖν, cogitare, considerare, reputare; *seq. partic.* ὡς, 2, 25, 6. διότι, 3, 9, 4. τί λέγειν εἰκὸς *&c.* 3, 82, 6. ὧν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος, 3, 94, 10. κατὰ νοῦν, ex animo, ex optato; ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν, 14, 2, 5. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν (*f.* καὶ κατὰ νοῦν) ἐχώρει αὐτῷ, 10, 35, 4. κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς, 17, 10, 3. *Sed et* παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; νυκτερεύσαντες περὶ Σελλασίαν, 16, 37, 2.

Νυκτέρευμα, τὸ, stabulum ubi noctu stant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; νυκτεριναὶ φυλακαὶ, 6, 35, 1. ἐπιθέσεις, 4, 8, 11. 6, 31, 14. νυκτερινὸν σύνθημα, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. *Sic* νυκτιπορία *cod. Flor.* 5, 97, 5. *Cf.* νυκτοπορεῖν.

Νυκτοπορεία, *vel* νυκτοπορία, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4.

Νυμφαγωγεῖν, sponsam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio sponsæ, 26, 7, 8.

Νῦν; καὶ νῦν, (*i. q.* ἤδη καὶ νῦν) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, *i. q.* νῦν, 10, 2, 4.

Νὺξ; ἴσον φέρει νὺξ *&c.* 31, 21, 12. *In plur.* περὶ μέσας νύκτας, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 22, 9.

Νωθρὸς, segnis, hebes, ignavus, tardus, stupidus, 3, 63, 7. ἐν ταῖς ἐπινοίαις, 4, 8, 5. ἡσύχιός τις καὶ νωθρὸς, 32, 9, 11.

Νωθρῶς, segniter, ignave; νωθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 74, 2. ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6. ἀτόλμως καὶ νωθρῶς, 4, 60, 2. *Idem vocab. haud dubie restituendum Polybio,* 1, 64, 2.

Νῶτος, ὁ; κατὰ νώτου, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. *ubi mendose vulgo* κατανοεῖν. *Plur.* τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν *&c.* dorsis, tergis, *i. e.* dossuariis jumentis, 9, 4, 3.

Ξ.

Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hospitium; ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 33, 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hospitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς, 25, 6, 6.

Ξενίζεσθαι; 1) hospitio excipi; ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, 31, 25, 3. 2) mirari, stupere novitatem et insolentiam rei; *Absol.* ἐξενίσθη, 3, 49, 1. *cum dativo,* ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασκευαῖς, 1, 23, 5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. *cum accus.* ξενισθεὶς τὸ γιγνόμενον, 29, 11, 6. *cum præpos.* ἐξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον, 1, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ, 2, 27, 4. κατὰ τοῦτο, 1, 33, 1.

Et active; ξενίζουσα πρόσοψις καὶ καταπληκτική, 3, 114, 4.

Ξενικὸς πόλεμος, externum bellum, 1, 71, 7. (*cui opponitur* πολ. ἐμφύλιος.) ξενικαὶ τρυφαὶ, luxuria extrinsecus invecta, 31, 24, 1. ξενικὴ χεὶρ βαρεῖα, 31, 25, 4. τὸ ξενικὸν, peregrini milites, mercenarii, 11, 11, 4. 11, 13, 1.

Ξενισμὸς, ὁ, novitas et insolentia rei, 15, 17, 1.

Ξενιτεύειν, peregrinari in loco, hospitem esse, 12, 28, 6.

Ξενολογεῖν, peregrinos milites conducere; *absol.* 32, 1, 5. *cum accus.* ἱκανὸν πλῆθος μισθοφόρων, 1, 9, 6. 31, 25, 8.

Ξενολόγιον, τὸ, corpus copiarum mercenariarum, 29, 8, 6. 31, 25, 1 *et* 5 *et* 7.

Ξενολόγος, ὁ, qui mittitur ad conducendum militem externum, 1, 32, 1. 5, 63, 9.

Ξιφίας, ὁ, xiphias piscis, 34, 2, 15.

Ξίφος, τὸ; διὰ τὸ μὴ δόρασι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι, 15, 13, 1. ξίφος *et* μάχαιρα, *synonyma,* 3, 114, 2 *sq.*

Ξυγγραφῆς *ex Casaub. ingenio editum erat,* 1, 2, 8. *pro* γραφῆς.

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, *construendis navibus,* 3, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (*i. q.* ξυλεία) materia omnis ligni *in ædificio,* 10, 27, 10.

Ξύλινος; ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπεῖν, fuste percutere, 6, 38, 1 *et* 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fustuarium, 6, 37, 2 *sq.*

Ξύλον, τὸ, fustis, 6, 36, 3.

Ξὺν *contra Polybii usum olim legebatur pro* σὺν, 28, 8, 9. *et* ξυνακολουθῆσαι, 1, 31, 7. *pro* συνακολ. *Tum in* ἀξύμβατος, 15, 9, 1. *consentiunt omnes ideoque intactum reliqui.*

Ξυρᾶν, radere; ἐξυρημένος, raso capite, *veluti servus,* 30, 16, 3. ξυρώμενοι 8, 11, 9.

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, hastati equites, 5, 53, 2.

O.

Ὁ μὲν, ὁ δὲ; τὰ μὲν, ἃ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *Vice versa,* ἃς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, ὁ τῆς μαχαίρας, lamina gladii, 6, 23, 7.

Ὀβολὸς, ὁ;—"τεττάρων ὀβολῶν *esse dicitur medimnus Siculus tritici, hordei duorum,* 2, 15. *Mox* obolum constare *ait* duobus assibus, *ibid. Sed, Polybium rotunde locutum esse, et quartam partem oboli esse semissem cum sextante, singulos adeo obolos æquare duos asses cum besse, docet Gronov. de Sestert.* 3, 2. *Ita fere respondet sestertio numo, vetere æstimatione. Atque Polybiana traditio consentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumani in Sicilia æstimari ait quatuor sestertiis." Ern.—Vide quæ adnotavimus ad* 2, 15, 1. *ad* 2, 15, 6. *et ad* 6, 39, 12.

Ὀγδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπερέβαλον τὸ ὄρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

Ὁδηγὸς, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

Ὁδοιδόκος, ὁ, grassator, latro, 13, 8, 2.

Ὁδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

Ὁδὸς, ἡ; *per ellipsin omissum nomen;* τὴν ἐφ' Ἡραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingressus est viam, *i. e.* non hac usus est ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένει, 4, 81, 2. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἐν) ἧπερ ἧκε, 4, 68, 4. *ubi monui delendam utique videri præpositionem.* πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

Ὀθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (*opp.* ἴδιος) 1, 6, 6.

Ὀθόνιον, linteum *velis conficiendis;* ὀθονίων ἱστοὺς τρισχιλίους, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis tenere, navem gubernare; *hinc* torquere et convertere; *et omnino* regere *rostrum tollenonis,* veluti clavum navis, 8, 8, 2. *et generatim* regere, gubernare, *v. c. equos loris revinctos et a puppi navis natantes,* 3, 43, 4. *Ad priorem locum Ernestus conferre jussit Diodor.* 18, 59.

Οἴεσθαι; *vide* οἴομαι.

Οἰκεία, ἡ, patria, *per ellips. nominis* πατρὶς, *quod adjectum est* 4, 105, 2. *Passim perperam in* οἰκία *mutatum vocabulum a librariis vel editoribus; vide* 4, 19, 12. 4, 67, 5. *quibus locis Ernestus correxit, aliis nos. Nescio an interdum peræque* οἰκία *et* οἰκεία *locum tueri possit, v. c.* ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, 1. *quemadmodum et* ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἶκον, *et similia verba dicuntur. Alibi* οἰκεία *perperam pro* οἰκία *olim legebatur, v. c.* 2, 37, 7. 4, 58, 1. 24, 3, 5. *&c. Pro* εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 99, 4. *vetustissimi codices* εἰς τὴν ἰδίαν *dant. conf. supra in* ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις ἐπί τινος χερρονήσου, (*i. q.* κεῖται,) 4, 56, 5. *Sic* ἔκτισται, 4, 57, 5.

Οἰκεῖος; 1) amicus; *Ætoli* οὐδὲν οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγοῦνται πολέμια, 4, 3, 1. πόλις οἰκεία, socia urbs, 1, 56, 9. οἱ οἰκεῖοι, socii, 4, 79, 2. 2) proprius, suus; ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, cum suo exercitu, 3, 68, 14. παραβοηθεῖν τοῖς οἰκείοις, succurrere suis, 3, 84, 11. *ubi vetustissimi codices* τοῖς ἰδίοις *præferunt.* (*cf.* ἴδιος.) εἰς τὰς οἰκείας πατρίδας, 4, 105, 2. 3) commodus, conveniens; οἰκειότερος καιρὸς, 3, 8, 9. δεδιότες τὴν οἰκείαν τιμωρίαν, 6, 37, 12. οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρχει τοῦτο, convenit hoc historiæ, 2, 35, 5. *Et cum dativ.* οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβείᾳ, 1, 84, 10. *Et cum* πρὸς; οἰκείοις χρησάμενος λόγοις πρὸς τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, 5, 105, 1. 4) studiosus rei, pronus ad rem; *cum genit.* οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3. οἰκεῖος τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, 3, 78, 7. λίαν οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων, 4, 57, 4. πάντα ἦν

οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς, omnia erant ad defectionem prona, 14, 9, 5. οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐπανορθώσεως, studere augendæ rei familiari, 27, 6, 12.

Οἰκειοῦν; ἡ πραγματεία ἡμῶν, πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται, historia nostra uni duntaxat generi lectorum adcommodata est, 9, 1, 2.

Οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα, propenso animo esse, 2, 48, 2. πρὸς καινοτομίαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οἰκειότατα ἔχειν πρός τι, maxime pronum esse ad aliquid, 5, 106, 4. οἰκείως ταῦτα συνέβαινε γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5.—" similiter; *vid. Suidas in h. v. Proprie tamen est* accommodate, *scil. ad Romanam rationem.*" *Ern.* οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς, convenienter suo proposito, 1, 59, 12. οἰκείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, servus, *si proba lectio*, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῆται, 39, 2, 4.

Οἴκημα κατάγειον, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Οἰκήτωρ, ὁ, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, *v. c.* Μακεδόνων, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. δέκα τῶν συγγενῶν φίλων οἰκίαι, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οἰκίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculæ dorsis elephantorum impositæ, *Fr. hist.* 22.

Οἰκογενής, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. *An* ἐνοικοδομεῖσθαι?

Οἰκοδόμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία ἡ; καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον θῇς, *&c.* 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομιῶν, 9, 21, 8.

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus gestis, administratis, constitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δι' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per se nihil de summa reip. constituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res administratæ, et ratio qua administratæ sunt, 25, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, administratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμὸς 1, 4, 1. 6, 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. institutum, consilium, ratio quam quis sequitur in re quavis exsequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος εἰς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. *ubi quoniam agitur de construendi muri instituto,* εἰς τὴν οἰκοδομίαν *maluerat Reiskius, quod tamen minime necessarium. Possis ibi* τὴν οἰκονομίαν *interpretari* exsecutionem instituti, *ut in illa dictione,* ταχεῖαν ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὕτη φύσεως οἰκονομία, hic est naturæ ordo, hoc naturæ institutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, administratio rerum in castris et in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ οἰκον. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe administrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ distributio, 2, 2, 9 *et* 11. 4, 86, 4. *adde* 1, 61, 8. 10, 40, 1. *Sic* ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, distributio et ordo, 9, 15, 7. τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. προκατειλημμένος οἰκονομίαις καὶ φυλακαῖς καὶ θεραπείαις ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. *verti* malis artibus circumventus, *sicut Casaubonus*

dolo malo; *possis fortasse etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, solum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐπ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, *et sigillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πᾶσα ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι; *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulsum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. histor. in* Vinum.

Οἰνοφλυγία, ἡ, 2, 19, 4.

Οἰνοχοεῖν τινι, pincernam esse alicujus, 14, 11, 2.

Οἴομαι δεῖν, puto oportere, 1, 31, 6. 1, 37, 7 *et* 10. *Sed plerumque rectius vertitur* postulo, volo, jubeo; *aut etiam* oro, rogo, peto; 1, 33, 4. 2, 6, 4. 2, 49, 9. 3, 8, 8. 3, 15, 10. 3, 61, 9. 4, 86, 5.

οἶμαι; σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν correxi, 5, 105, 9. *pro corrupto* σαφῶς ὑμᾶς δεδ. *Sic et alibi verbum* οἶμαι *orationi intersertum*, 3, 36, 3. 5, 102, 1. 14, 7, 6. ἐγῷμαι, 6, 57, 4. οἰστάμενος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.

Οἷον; οὐχ οἷον—ἀλλ' οὐδὲ, ne dicam; nedum; non modo non, sed ne quidem, 1, 20, 12. 3, 82, 5. 11, 19, 3. οὐχ οἷον μόνον—ἀλλὰ καὶ, non modo, sed etiam, 18, 18, 11. *&c.*

Οἱονεὶ, veluti, 1, 3, 4.

Οἷός εἰμι *vel* οἷός τε εἰμὶ τοῦτο ποιεῖν, *non modo* possum *significat, sed et* volo, propositum habeo, paratus sum, studeo hoc facere; *vide* 3, 90, 5. εἰ οἷος ἦν Ἀρσάκης διὰ μάχης κρίνεσθαι, si posset, si satis virium haberet, *aut*, si paratus esset, si in animo haberet, 10, 29, 1. οὐ γὰρ οἷος ἦν συγκαταβαίνειν εἰς τὰς διαλύσεις, non is erat qui consentire in pacem vellet, 25, 5, 11. *Plerumque adjecta et* τε *particula:* οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, nullo modo id commissuri erant, 1, 26, 2. οὐδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παραχωρεῖν, ni cesserint, cedere voluerint, cedere sustinuerint, 2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβαίνειν, noluit, impetrare a se non potuit, 3, 88, 8. 3, 90, 5. 3, 90, 9. οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προΐεσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα, nolebant, non proni erant, non poterant adduci ut &c. 15, 2, 2. τὸ μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγχειρεῖν, primum voluerant, consilium ceperant, præ se tulerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν οἷός τ' ἦν, ingressurus erat, 4, 68, 2. ὁ Ἀπελλῆς οἷός τ' ἦν ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς Ἀχαιοὺς, id agebat ut, 4, 82, 2. οὐκ ἔτι τὸ προστραττόμενον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5, 107, 3. ἐκ χειρὸς ἀπαντᾷν οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico parati erant respondere, responsuri erant pro illis, 17, 7, 2. *idem prorsus quod* ἕτοιμοι ἦσαν, *quo ipso verbo in eadem re mox utitur*, 17, 8, 3.

Ὀκνεῖν; οὐκ ὀκνητέον, *cum infin.* non dubitandum, non verendum, 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ εὐλαβητέον *ibid.*

Ὀκρυόεις *vel* ὀκριόεις; πολέμου ὀκρυόεντος, 12, 26, 4. *ex Homer. Sed* ὀκριόεντος *habent codices nostri Polybiani, quod teneri debuerat.*

Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 *sq.*

Ὀκτήρης, ἡ, 16, 3, 2 *et* 7 *sq.*

Ὀλέθριος; ὀλεθρίῳ χρήσασθαι φυγῇ, 2, 68, 10.

Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. histor. in* Oligarchia.

Ὀλιγαρχικὸς, potentiæ paucorum favens, *vel* qui est e numero paucorum qui dominantur, 4,

31, 2. 4, 32, 1. ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, 6, 9, 3. ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεής; εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν ἔχει τοῦτο, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέρρεον ταῖς ἀνοδίαις, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. παρ' ὀλίγον, propemodum, *ut* παρὰ μικρὸν, *quod vide.* τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὔτανδρον ἔλαβον, 1, 25, 3. 29, 1, 1. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55 4. παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν, 33, 2, 1. παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατητιαμένους, 33, 1, 4. (*poterat dicere* τοῦ ἀπολῦσαι, *sed non necessario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, minimo sæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf.* παρὰ μικρὸν, *supra in* μικρός.

Corrupte παρ' ὀλίγον *olim legebatur, pro* παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *Et* κατ' ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον, 8, 2, 6.

Ὀλιγοχρόνιος καὶ λίαν εὔφθαρτος, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; περί τινος, 11, 9, 2. διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως διακεῖσθαι περί τι, 5, 91, 4.

Ὀλισθαίνειν ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ τῶν νεκρῶν, strages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὴ, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὅλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1.

Ὁλόκληρος; εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, 5, 58, 1. πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν, 9, 5, 5. ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον, 32, 1, 5.

τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς, 5, 26, 5.

ὅλος *interdum idem fere sonat ac* summus, eximius, præcipuus, *sed tamen aliquanto majorem vim habet:* διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν, propter studium partium Punicarum, et quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. διασαφεῖν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, declarare summam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota in eos propensa esset, 2, 50, 10. προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, tota voluntate in Rhodios propensus, eximie et unice favens eis, 4, 51, 5. τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι, summam hominis inconstantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli* ὅλος *sic fere capere possis,* quantus quantus erat, inconstans et furiosus erat. *Pro corrupta scriptura,* 14, 8, 12. μεγάλην παρ' ὅλην παρασχόμενοι χρείαν, *fortasse* μεγάλην καὶ ὅλην *erat ponendum.*

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. prorsus inutile redditur, *Casaub. Pariter Ernestus,* omnino *interpretatur; tamquam esset* κατὰ τὸ ὅλον. *At commode intelligetur,* reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, *et* τὰ ὅλα, *subintellecto nomine* πράγματα, rerum summa, summa rei, id quod rem totam continet; ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, de summa rei, *i. e.* de fortuna totius belli, 1, 11, 15. κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι, in summæ rei periculo esse, de rerum summa

periclitari, 1, 70, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐσφαλμένος, perdita rerum summa, capitali prælio victus, 18, 16, 1. τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων Φιλοτιμία, ardens studium summæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi et debellandi hostem, 1, 52, 4. *nisi ibi* ὑπὲρ τῶν ὅλων *eadem ratione capiendum ac in hisce dictionibus:* τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται, summi terrarum imperii spem adfectat, 5, 102, 1. *et* ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed* ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, *si vera illa emendatio,* 3, 89, 8. *idem valet ac* ὁλοσχερὴς ἀγὼν *vel* κρίσις. (*conf. mox* ὁλοσχερής.) *Rursus* τὰ ὅλα, *de* summa rei cujuslibet, *v. c.* de belli summa; δύναται κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, 1, 59, 11. τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα, 3, 70, 1. κρατεῖν τῶν ὅλων, rerum summa potiri, 3, 90, 11. *Et* τοῖς ὅλοις, *pro* τοῖς ὅλοις πράγμασι, quoad summam rei, universam rem quod attinet, omnino, prorsus; τοῖς γε μὴν ὅλοις ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, *vide* σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐπταικότες, 3, 48, 4. καταπλήξασθαί τινα τοῖς ὅλοις, 20, 10, 7. &c. *Sic* 18, 4, 8. *restitui* καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, *quod in* τοῖς ὅπλοις *erat corruptum.* Καταμέλλων τοῖς ὅλοις *legendum* 21, 10, 1. *pro* ἐν τοῖς ὅλοις. *Porro,* τοῖς ὅλοις, universe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur;* δυσηρεστοῦντο μὲν γὰρ τῇ καθόδῳ—εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel sequente particula negante, est* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος *et* ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *et* 21, 4, 8. *ubi certe Casaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *scripsit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei summam pertinens, magnus in suo genere, gravis, notabilis, insignis, *et similia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὲς ἔγκλιμα, totius aciei inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium universis copiis, quo summa belli cernitur, 1, 57, 5. 3, 90, 5. ὁλοσχερὴς ἀγὼν, 11, 16, 6. *et* οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad summam rei pertinens, 6, 3, 1. ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum discrimen, 29, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, gravissimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 23, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus summa rerum periclitatur, 17, 15, 2. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58, 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 5, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρίας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima et præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua spes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorsus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἠστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius pressos *ab hoste,* 6, 38, 1. *ni ibi* ὁλοσχερεῖς, universos *legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ

τὴν Σικελίαν, majore molitione se immiscentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ὥρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1, 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινι, summam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *ubi in* ὅμως *mutatum voluit Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὸς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12. εἰς (ἴσον καὶ) ὁμαλὸν τόπον, 14, 3, 3. ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conject.* 3, 98, 8. *pro* ὑπὲρ τῶν νομάδων, *quod in* τῶν ὅλων *mutavit Casaub.*

Ὁμέστιος, contubernalis, 2, 57, 7. (*alii* ὁμοέστιος,) 4, 33, 5.

Ὁμηρεία, ἡ, conditio obsidis, 9, 11, 10. 18, 22, 5. 30, 12, 3. 31, 12, 1. 31, 19, 7 *et* 9. ὁμηρία, ἡ, *idem*, 9, 11, 10. 28, 4, 7. 31, 12, 1.

Sed analogiæ convenientior prior forma, a verbo ὁμηρεύειν.

Ὁμηρεύειν, obsidem esse, 29, 3, 4. 31, 12, 2. 31, 19, 8.

Ὁμηρία; *vide* ὁμηρεία.

Ὅμηρος, obses. οἱ ὅμηροι, *et* τὰ ὅμηρα, obsides, 3, 52, 5.

Ὁμιλεῖν ἐπιδεξίως τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 35, 7.

Ὁμιχλώδης ἡμέρα, 3, 84, 1. ἀχλὺς ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

Ὄμμα, τὸ; ἡλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, 17, 4, 3.

Ὁμόγλωττος, 1, 67, 3.

Ὁμογνωμονεῖν, ὁμογνωμονοῦντες κατὰ τὴν πολιτείαν, 28, 6, 2.

Ὁμοδοξεῖν, idem sentire; περὶ τούτου τοῦ μέρους ὡμοδόξουν, 1, 41, 5.

Ὁμοειδὴς, ejusdem formæ, 34, 11, 17.

Ὁμοεθνὴς, ejusdem populi, ejusdem gentis; συνεπισπᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, 30, 6, 7. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. μηδ' ὁμοεθνῶν, μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρχόντων, 1, 67, 3. *ubi cum accentu in ultima scribendum* ὁμοεθνῶν, *ut præferunt codd. Aug. et Reg. quemadmodum ex codicum omnium consensu edidi* 2, 7, 6.

Ὁμοέστιος; *vide* ὁμέστιος.

Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῇ γυναικὶ διαφόρως ἀπειργασμένον εἴδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὁμοίως, pariter, tamen, (*idem fere ac* ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. *Conf.* 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ, viris pariter ac fœminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος διέταξε, 4, 87, 7. *ubi* δὲ *particulam ex conject. adjeci.*

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὴ κοινωνεῖν, 3, 21, 8. consentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες αἱ συγγραφεῖς, tametsi convenit inter scriptores de his *Scipionis* consiliis et ratiocinationibus, 10, 9, 2. consentire in aliquid; pacisci, ex pacto promittere; *sic* τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθεῖσα αὐτῷ γάζα παρὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, constans, consentiens sibi, 32, 11, 8.—" *Sic Lysias, p.* 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἀλλήλων, *nihil simile esse &c.*" *Ern.*

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confesso; τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκατε Ῥωμαίους, 3, 111, 7. *nisi ibi* ἐξ ὁμολογουμένου *idem valet ac* ἐξ ὁμολόγου, (*de quo mox*) tribus præliis ex compacto pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compositio, conventio, 28, 17, 9. καθ' ὁμολογίαν παρέλαβε τὴν πόλιν, 4, 63, 8. 5, 70, 5. καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν

ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. αἱ ὁμολογίαι, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *sq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2.—" *v. Bos Animadv. p.* 24." *Ern.*

Ὁμόλογος; ἐξ ὁμολόγου, ex confesso, citra controversiam, ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες, 3, 91, 10. *ubi ambigere possis, illud ex* ὁμολόγου *sit-ne ad* φανήσεσθαι *an ad* κρατοῦντες *referendum; sed posterius potius videtur.* ex pacto; τὰ ἐξ ὁμολόγου προσοφειλόμενα, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc usurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore locoque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide* 3, 111, 7. συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου, 1, 87, 9. ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις, 2, 66, 4. ὁλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου, 3, 90, 5. ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος, 4, 8, 11. αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχαι, 11, 32, 7. *Fragm. gr.* 54. *Conf.* ἐξ ὁμολογουμένου, *in* ὁμολογεῖν.

Ὁμολογουμένως, ex omnium confesso, manifeste, sine controversia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes esse, 29, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; ναῦς ὁμοπλοοῦσαι, 1, 25, 1.

Ὅμορος; ὅμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7. *ex conject. pro vulgato* ὀχυρόν. *Vocab.* ὅμορος *alibi quidem in reliquiis historiarum Polybii non invenitur, sed apud Diodorum, Polybiani styli æmulum, lib.* 2. *c.* 3. *Vicinum verbum* συνορεῖν *passim apud Nostrum superest.*

Ὁμόσε, 1) *absolute et adverbialiter;* ὁμόσε ἐστρατοπέδευσαν, una, conjunctim, 3, 105, 10. ὁμόσε κινδυνεύειν, simul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. βουλευόμενοι ὁμόσε πάντες, 5, 67, 8. 2) *i. q.* σὺν *præpositio,* cum; ὁμόσε τοῖς φορτίοις, 3, 51, 4. *pro quo Bav. habet* ὁμῶς σὺν τοῖς φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10. ὁμόσε ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαιταν, una cum multitudine versantes, 6, 7, 5. ὁμόσε τοῖς κλιμακοφόροις, 10, 12, 1. 3) *hinc fit velut verbum compositum* congredi, ὁμόσε χωρεῖν *et* ὁμόσε συστῆναι; *cum dativo casu;* ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, cum (adversa) fortuna congredi, non cedere malis, 11, 2, 10. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι (*sc.* δεινοῖς) 30, 7, 3. *ubi mendose vulgo* στήσαντες. *Et seq.* εἰς *præpos.* ὁμόσε χωρεῖν εἰς τοὺς πολεμίους, 15, 10, 6.

Ὁμοῦ, *i. q.* σὺν, *cum dat.* (*sicut* ὁμόσε *et* ἅμα;) τοὺς εὐκινητοτάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦσιν ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν, 1, 33, 7.

Ὁμόφυλος, ejusdem generis; *latius patet quam* ὁμοεθνὴς, 1, 10, 2. Ætoli, Macedones, Græci, *sunt* ὁμόφυλοι, 9, 37, 7. Romani *dicuntur* ὁμόφυλοι Mamertinis, *qui origine Campani erant,* 1, 10, 2. οὐχ οἷον ὁμοεθνέσι, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύλοις χρησάμενος στρατοπέδοις, 11, 19, 3. ὁμόφυλός τινος, 2, 32, 8. *ubi agitur de Insubribus et Cenomanis, quorum utrique Gallicæ erant originis. Quin et, sensu magis stricto, Achæi Achæorum* ὁμόφυλοι dicuntur, i. e. populares, 40, 5, 10. *Rursus, latiori vocis acceptione,* pisces cujusque generis ὁμόφυλοι *dicuntur,* 15, 20, 3. (*sicut aves apud Xenoph.* 1, 6, 39.) *Denique rursus strictiori sensu,* τὸ ὁμόφυλον, *collective,* animantia sui similia, ejusdem generis, 6, 5, 7.

Ὀμφαλωτός; ὀμφαλωτὸν πόπανον, placenta in umbilici formam facta, 6, 25, 7.

Ὁμώνυμος, 1, 42, 7. 2, 19, 12.

Ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις *olim editum erat* 3, 51, 4. *pro* ὁμόσε τοῖς Φορτίοις.

Ὅμως *in* ὅπως *mutatum a librariis*, 15, 21, 7. *Adde* ὁμοίως.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui salutem *a nobis ei partam*, 9, 31, 4. (*sicut dicimus* exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τι τινὶ εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. *adde* 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (*opp.* πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορά, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ δειλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *ex Reiskii conject. pro vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. *cum fortasse ex uno cod. Paris. edi debuisset* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle asinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρώττειν, somniare; *absol.* 1, 5, 8. *cum acc.* 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, *i. q.* ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. *ubi mendose vulgo* ἐπ' ὀνόματι *erat editum.* ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἓν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδείγματος ἕνεκα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, *pro* ipsa re; οὐδεμίαν πόλιν ἄμοιρον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοπ. φίλων, 9, 33, 9. *i. q.* ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαπυγία διῃρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio *regis*, 10, 40, 6. nomen, denominatio *proditoris;* ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, *et* vasculum quodvis, (*etiam in quo adponuntur* ἡδύσματα, *Pollux VI.* 85.) πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occasio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, *de homine,* acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. *conf.* ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 2, 57, 3. præceps ingenium; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὄπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονὼς, (*de cinædo*) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀποκεκλεισμένης τῆς εἰς τουπισθεν ἀναχωρήσεως *correxi, pro* εἰς τοὔμπροσθεν *quod dabant libri,* 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, *adjective;* αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2.

Ὁπλή; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἴτυς τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἑξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3. πλείονα κ' μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ἥκειν ἐν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐποι-

οὗντο συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὁποῖος, *i. q.* ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. *&c.* οὐδ' ὁποῖος, *pro* οὐδ' ὁποῖος οὖν, nullus quisquam, 4, 65, 3. 5, 21, 7. 9, 27, 9. 10, 19, 4. *Sic* μηδ' ὁποῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (*poma, vinum, olivæ;*) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, 4, 66, 7.

Ὅπως; παιδικῶς ὅπως, 9, 21, 9. *idem quod* παιδικῶς πως, *ni fefellit nos opinio; alii* παιδικῶς ὅμως. *Et* ὅπως *mendose codices nonnulli pro* ὅμως, 15, 21, 7.

Ὁρᾷν; *an* ὁρώμενος *in verbo medio legendum pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7? *an* ὁρῶν μὲν?

Ὄργανον, τὸ, 1) instrumentum *quodvis; veluti serra,* 1, 85, 7. τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα, instrumenta ad torquendum, 15, 27, 9. 15, 28, 2. 2) machina, *v. c. corvus,* 1, 23, 5 *sq. et vs.* 8 *et* 10. tormenta et machinæ *Archimedis,* 8, 7, 2.

Ὀργὴ, ἡ; χωρὶς ὀργῆς καὶ φθόνου, *vel* ἢ φθόνου, 6, 9, 11, τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπί τινα, 22, 14, 8. *i. q.* ὀργίζεσθαί τινι *ibid. vs.* 7.—"*sic* ἐπιφέρειν τὴν ὀργὴν, Rom. 3, 5." *Ern.*

Ὀργυιὰ, 1, 22, 4 *sq.* ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυιαῖς ἐστὶ (*aqua in Mæotide palude*) 4, 40, 8.

Ὀρέγεσθαι, μειζόνων ἐλπίδων, 1, 8, 5. τῶν πραγμάτων, adpetere, cupere imperium, 5, 104, 7. τῆς γῆς, contendere versus littus, 16, 5, 8.

Ὀρεικὸν, τὸ, *nomen proprium montis,* 5, 52, 3.

Ὀρεινὴ, ἡ, *substantive, (sc.* χώρα*)* 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5, 70, 6.

Ὄρειος, montanus, montium incola; τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, 10, 29, 5.

Ὀρεῖται Ἴβηρες, 3, 33, 9.

Ὀρεοκόμος, ὁ, mulio, 32, 12, 7.

Ὄρθιος; προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, longis ordinibus ducebant eos in hostem, 11, 23, 2. προσέβαλλον τοῖς κέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι, *ibid. vs.* 3.

Ὀρθὸς, *eosdem fere significatus habet cum* μετέωρος, *quod vide;* ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις, erigebantur animis et spe implebantur, 28, 15, 11. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, exspectatione erecta et metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. *Fr. gr.* 97.

πρὸς ὀρθὰς, *scil.* γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλεία αὐτῷ, bene habet, in tuto est, 31, 15, 1. τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνατο αὐτὸν, stantem primum interrogavit, 15, 27, 8. (directa via, *Reisk.*)

ὀρθότεραι προσερειδόμεναι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ scalæ, 9, 19, 7.

Ὀρθοῦν; πάλιν ὠρθώθη τὰ πράγματα, rursus erectæ, restitutæ sunt res, 29, 11, 12.

Ὄρθρος, ὁ; ἐξ ὄρθρου, inde a primo mane, 3, 73, 3. τὸν ὄρθρον, *adverbialiter,* mane, 12, 26, 1.

Ὀρθῶς ἵσταντο, recte se gesserunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. ὀρθῶς ἀντικαθίστασθαί τινι, *Fragm. gr.* 97. ὀρθῶς *perperam dant codd. nonnulli, pro* νωθρῶς, 1, 64, 2.

Ὁρίζειν; τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὅρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τελεῖν, 22, 15, 6. τέμνειν, 22, 15, 9 *et* 15. 22, 26, 28. τέμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὁρκίζειν, juramento adstringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adstrictus, 38, 5, 5.

Ὁρκισμὸς, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout jurarunt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾷν; *absolute,* proficisci, 1, 25,

1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἰδίαν τῶν ὁδῶν ὥρμησε, 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὥρμησαν ἐπιβολὰς, ad hæc incepta accesserunt, se converterunt, 1, 3, 9 *sq.* διαβαίνειν ὥρμησαν εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὥρμησαν, progressi sunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὥρμησαν ἐκθυμότερον πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9. ὥρμησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quiescendum et ad curanda corpora sese converterunt, 2, 25, 10. ὁρμᾷν πρὸς φυγὴν, 1, 21, 7. εἰς φυγὴν, 1, 28, 6. εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, statim se convertit ad, impetum cepit, animum adpulit ad subigendos Olcades, 3, 13, 5. ὁρμησάντων ταῖς κλίμαξι περὶ (*f.* πρὸς) τὴν ἀνάβασιν, 10, 13, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὁρμηθέντες, a quo proposito, aut a quibus viribus profecti, 1, 3, 7. ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι δυνάμεως, ab exiguis viribus profecti, mediis viribus valentes, 4, 30, 4. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, a quibus initiis profecti, 1, 12, 9. ἡ καθόλου οἰκονομία τῶν γεγονότων πότε καὶ πόθεν ὡρμήθη, quando et unde sit orta, 1, 4, 3. ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας τοιαύτης, ortus e domo tali, 5, 102, 1. 32, 9, 12. 32, 10, 4. ὁρμηθεὶς τοῖς παρακαλουμένοις, precibus eorum concitatus, (*quod alias* παρορμᾶσθαι *dicit Polybius*) 5, 103, 4.

Pro vulgato olim ὁρμῶντες, ὁρμοῦντες *scripsi* 4, 50, 6. *Pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. ὁρώμενος aut ὁρῶν μὲν *videtur legendum. Vicissim* ὡρμήθη *ex conject. correxi* 20, 11, 2. *pro vulgato* ὡρμίσθη.

Ὁρμεῖν, naves in statione habere, in ancoris stare, 5, 101, 4. *Et ipsa* navis *aut* classis ὁρμεῖ, stationem habet, 3, 95, 8. 8, 32, 6. ὁρμοῦντες *pro* ὁρμῶντες *correxi* 4, 50, 6.

Ὁρμὴ, ἡ; 1) studium, animi ardor et impetus; ἀκεραίοις ἀποχρήσασθαι ταῖς τῶν στρατιωτῶν ὁρμαῖς, 1, 44, 1. 3, 70, 9. *Sic* τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, 3, 9, 7. *ubi tamen, si modo sana et integra scriptura, ambigere possis, primum, utrum* ταῖς ὁρμαῖς *ad* ἀκέραια *sit referendum, ut sit,* animorum ardorem integrum conservasse; *an ita sint capienda verba,* ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν διατετηρηκέναι ἀκέραια τὰ στρατόπεδα, suo studio, quod ad bellum fortiter gerendum ipse adtulerat, illæsas servasse copias: *tum, ipsa-ne illa verba,* ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, *ad* ταῖς ὁρμαῖς, *an ad* τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα στρατόπεδα *pertineant. Quarum rationum utramlibet sequaris, neutra caret difficultate: quas difficultates sentiens Casaubonus, et expedire desperans, varias interpretandi rationes miscuit in versione Latina, quam quidem nos intactam h. l. reliquimus, cum nec ipsi certius aliquid haberemus. Si quid tamen tentandum, videtur hæc esse sententia:* nam ipse quidem in suis ad Erycem copiis studium bellandi, quo ducebatur ipse, integrum conservasse videbatur; *quæ verba, cum eis quæ sequuntur usque* τοῖς καιροῖς εἴκων, *ut in parenthesi posita intelligi debent. Cf.* ἀκέραιος. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, si voluntas eos incesserit in unum consentiendi, quodsi in unum consentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ ποιεῖν τι, persuadere alicui, efficere ut quis consilium ineat, faciendi

aliquid, 2, 48, 5. ἐνέπεσέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπ. incessit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant græcanica animorum studia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται αὐτοῖς, avaritia eis sedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή, 3, 81, 6. συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς, 3, 78, 5.

2) ὁρμή, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἱππάναν, 1, 24, 10. ἐξαυτῆς ποιησάμενος τὴν ὁρμήν, 29, 2, 5. *ubi satis est quod Casaubonus in versione posuit*, statim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern.* (*Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed sigillatim de* expeditione *vel* excursione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. &c. *conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τὸ, arx belli, sedes rerum ad bellum necessariarum, locus munitus unde commode excursiones fiunt ad infestandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13. 4, 71, 2. ὁρμητήριον εὐφυὲς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (*i. q.* καθορμίζεσθαι) naves in statione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, statio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in statione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, stationes oræ Asiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι θερινοί, 10, 1, 6.

Ὀρνιθεία, ἡ, auspicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *sq.*

Ὅρος, ὁ; μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, respectu Ætolorum nec pacis nec belli jus est, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoscunt, 4, 67, 4. μήτε φιλίας ὅροι μήτ' ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχύς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς σελήνης ἀνατολὰς) εἷς μήν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὅρῳ, in confinibus, *scil. ditionis Punicæ, et ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur*, 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας *correxi* 2, 24, 8. *pro vulgato* ὀρῶν.

Ὀροφή, ἡ, tectum, contignatio, ædificium, conclave; τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφάς, 5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, cuniculi, 5, 100, 2. 9, 41, 7 *et* 12. 10, 31, 9 *sq.* 16, 30, 6. τοῖς ὀρύγμασι χρᾶσθαι ἐνεργῶς, 2, 54, 7. τοῖς ὀρύγμασιν ἐνεχείρει, cuniculos agere cœpit, 5, 4, 6. τὸ ὄρυγμα, cuniculus extrahendis metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum fossile, 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς, 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ætas orphani; συνεπιτίθεσθαι τῇ ὀρφανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνην, in caligine, per caliginem, 18, 2, 7.

Ὀρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἱματίοις, 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ἐκπονεῖν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστής, ὁ, 30, 13, 11.

Ὀρχηστική, ἡ, 9, 20, 7.

Ὀρχήστρα, ἡ, 30, 13, 11.

Ὅσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμή, ἡ, odor *elephantum Indicorum*, 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσοι πλεῖστοι, quam plurimi; συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους, 3, 51, 10. ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοήθουν, quotquot audiverant adcurrebant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσον ἦν δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τενάγεσι προσ-

ἄγειν, 1, 46, 9. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter;* circiter, fere; ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη, 39, 1, 3. ὅσον ἐκ ποδὸς, fere e vestigio, quasi e vestigio, protinus, 2, 68, 9. *Sic* ὅσον ἤδη, fere jam nunc, quasi jam nunc, jam jamque, 2, 4, 4. 8, 36, 8. ὅσον οὔπω, tantum nondum, *sed minimum* mox moxque, brevi utique tempore, cum jam in eo esset ut, *&c.* 1, 17, 13. 2, 52, 7. 2, 69, 6. 3, 111, 10. 5, 31, 2. 5, 110, 4. 11, 31, 8. 24, 7, 3. *Eodem modo ex conject. scripsi* 4, 7, 6. *ubi* ὅσον *ignorant vulgo omnes, quemadmodum et a nonnullis codd. aberat eadem particula* 2, 4, 4. (*Exemplis multis istam dictionem illustrari a Perizonio ad Ælian. Var. Hist. XII.* 57. *et Dorvillio ad Charit. p.* 658. *monuit Ernestus; qui tamen, cum eam,* vehementer, summa ope, *interpretatur, mire a veritate aberravit.*) *Cum eadem formula* ὅσον οὔπω *convenit illa* ὅσον οὐκ ἤδη, tantum non jam, *sed nimirum* brevi admodum tempore, 4, 41, 14. 9, 26, 9. *Conf. rursus* 2, 4, 4.

ὅσῳ, *per ellipsin comparativi* μᾶλλον, *quo magis, aut nude pro* quandoquidem; ὅσῳ δὲ συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, 1, 45, 9. *Mira ratione cum* ὅσῳ *simul jungitur positivus et comparativus:* ὅσῳ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα ἦν, τοσούτῳ μᾶλλον &c. 2, 30, 3. *Post* ὅσῳ *cum comparativo, infertur deinde* οὕτω *absque comparativo, quam particulam* οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Casaub. intellecta particula* μᾶλλον; ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μαιῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τοσούτῳ (*codd.* οὕτω) θεωρεῖται διαφέρουσα προφανῶς ἡ Ποντικὴ &c. 4, 32, 3.

Ab Epitomatore haud dubie corruptum est, quod vulgo 14, 12, 1. *legitur,* ὅσῳ δέ τινες ἐπαποροῦντες *&c.*

Ὅσπερ. *Neutrum* ὅπερ *quasi adverbialiter usurpatur, pro* ὥσπερ; ὅπερ εἰκὸς, 6, 52, 1. 9, 26, 2. *quod eadem ratione dicitur atque illud,* ὅπερ ἔθος ἐστὶ, 4, 53, 3. *et similia.*

Ὅστις. *Neutrum* ὅ τι; κρίνων ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον ἢ *&c.* 1, 54, 4. παθεῖν ὅ τι δέοι γενναίως, 40, 4, 8. ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον, 3, 112, 5.

Genit. ὅτου; περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι παντὸς παραχωρήσαιμι, 22, 3, 1. ἐξ ὅτου, 2, 14, 1. *&c.*

Ὅταν, *cum indicativo,* quando, quoties, 4, 32, 5 *sq.* 13, 7, 10. *Conf.* ἐπειδάν. ὅταν *cum optativo,* quoties, 10, 3, 7. quodsi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* ὅταν γὰρ, *est* ὅτε γὰρ ἂν, 11, 7, 1.

Ὅτε, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. ὅτε γὰρ ἂν, *i. q.* ὅταν, 11, 7, 1.

Ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans post* εἶπε *et similia, sequente oratione recta,* 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. ὅτι *cum infinitivo pro verbo finito; vide* 1, 4, 1. 1, 31, 3. 1, 39, 11. *et* 25, 1, 9.

ὅτι *et* ἔτι *perperam inter se permutatæ particulæ,* 2, 10, 8. 3, 29, 6. 3, 30, 2. *&c. conf.* ἔτι.

Ὀττεύεσθαι, suspicari, ominari, præsentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hist.* 55. τὶ περί τινος, 1, 11, 15.

Οὐ; οὐ μὴν ἀλλὰ, *vide in* μήν.

Οὐδαμῇ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῇ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῇ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.

Οὐδὸς, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὐδεὶς, *passim dant libri pro* οὐδεὶς, *sed ab illa scriptura temere subinde discesserunt editores;* 1, 37, 5. οὐθὲν, 1, 80, 8.

Οὐλαμὸς, ὁ, turma equitum, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide* 10, 21, 4.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *sq.* 6, 33, 10. 18, 2, 9. 10, 21, 4. (*ubi* εἰς οὐλαμούς τε καὶ ἴλας *fortasse scripserat Polybius.*) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστροφὴ, 10, 21, 3.

Οὐλὴ, ἡ; cicatrix; αἱ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαὶ, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omissa subinde a librariis nonnullis, ubi necessario requirebatur;* 3, 12, 7. 3, 13, 3. 3, 117, 1. 5, 39, 6. 18, 15, 13. 3, 66, 1. *Hinc alibi, ubi desiderari utique videbatur, ex conject. a nobis adjecta est,* 3, 115, 12. 8, 26, 10. 18, 3, 4. 18, 15, 13. *Pariter vero adjicienda videtur* 3, 24, 14.

οὖν *subinde Pleonastice ponitur;* 1) *post parenthesin, quemadmodum Latine resumimus interruptam orationem adjecta particula;* igitur, 1, 8, 1. *ubi agnoscit particulam Bav. ignorant ceteri codices, extrusam fortasse a sequente syllaba* συν. 2) *post particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. 22, 12, 8. 38, 3, 11. *Qua ratione,* 20, 13, 3. *quamvis speciosa fuerit Reiskii conjectura,* τὸν μὲν υἱὸν *pro* τὸν μὲν οὖν *rescribere jubentis, tamen non continuo in contextum recipiendam fuisse fateor.* 3) *post* εἶτα; 18, 11, 9. 23, 12, 2.

Particula οὖν *in codd. nonnullis expulerat sequentem syllabam* συν *vel* συμ. 1, 42, 1.

Perperam post ὁποῖος *subinde omissam putaverat Casaub. qui eam temere passim supplevit;* 4, 21, 6. 23, 8, 3.

Οὐρὰ, ἡ, extremum agmen, extrema acies; ἀπ' οὐρᾶς, (*i. q.* κατὰ νώτου) 1, 77, 7. 2, 28, 3. κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες, 2, 67, 2. (*i. q.* ἐκ τῶν κατόπιν, *ibid.*) 11, 1, 10.

Οὐραγεῖν, in extremo agmine esse, agmen claudere; 4, 11, 6. *conf.* ἀπουραγεῖν.

Οὐραγία, ἡ, extremum agmen, 1, 19, 14. 1, 76, 5. 2, 34, 12. 3, 53, 1. 5, 13, 3 *sq.* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας τεταγμένοι, 6, 40, 6. *corrige* ἐπὶ τῆς, *cf.* 1, 76, 2. 3, 53, 1.

Οὐραγὸς, ὁ, agminis coactor, 6, 24, 2 *sq.* 6, 35, 6 *et* 8.

Οὐρία, ἡ, venti prosperitas; ἐξ οὐρίας πλεῖν, 1, 47, 2.

Οὔριος ἄνεμος, ventus secundus, *nempe* flans a tergo; (*cf.* οὐρὰ;) 1, 44, 3. 1, 46, 6.

Οὐσία, ἡ, res familiaris, 20, 5, 14.

Οὗτος. *Prononem hoc cum suis casibus nonnumquam pleonastice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphasin quamdam habeat, vel perspicuitati inserviat sermonis; et modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo postponitur: vide* 9, 3, 9. *et locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Isocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν *in* αὐτὸς μὲν *sua auctoritate temere mutaverat Casaub.* 5, 14, 10. *vide* 5, 17, 7. 5, 26, 16. 5, 86, 4. 2, 46, 4. *Subinde vero* αὕτη *in* αὐτὴ *fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. 10, 10, 7. 5, 44, 11. *Vicissim* αὐταὶ, *quod Casaubonus posuerat pro corrupto* αὐτοὶ, 2, 49, 1. *in* αὗται *mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, *in oratione, sunt* hi præsentes; *vide* 9, 33, 11. *et* 9, 34, 3.

οὗτος, *cum suis casibus, sæpe,*

ubi desiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: sic διὰ τῆς γραφῆς, *pro* διὰ ταύτης τῆς γραφῆς, 1, 2, 8. τῆς διαθέσεως, *pro* ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, *scil.* τούτους, 2, 15, 1. τὸν τρόπον, *pro* τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. &c.

Οὕτω, οὕτως; *in apodosi post adverbia temporis, aut post participia per adverbia temporis resolvenda, usurpatur fere ut Germanorum particula* so, *et vim habet particularum,* tunc, dein, hoc facto; (*ut sæpe apud Herodotum;*) *vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω καὶ τότε, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione,* 2, 9, 3. οὕτω *cum Reiskio scripsi pro* οὗτοι, *quod dabant libri, quod tamen et ipsum tueri fortasse locum suum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 2, 31, 7.

Post οὕτω *infertur* ὃς, *pro* ὡς; οὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὃς *&c.* 3, 63, 7.

οὕτω *a Casaub. et Ursino adjectum, invitis MStis,* 5, 62, 7. εἰς τὸ, καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οὗτος, 6, 37, 5. ὤφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiscum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τὸ; πάντες ἂν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμιᾷν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. 2, 17, 3.—"oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*" *Ern.*—"*Recte observat Suidas, verbum* ὀφθαλμιᾷν, *quod proprie significat* oculis dolere, *sive* ophthalmia laborare, *cum alio transfertur, vel* invidiam *denotare, ut in Evangelio* oculus malus *pro* invido, *vel* cupiditatem re aliena fruendi, *ut hoc loco. Josephus Antiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾷν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων." *Casaub.*—*Sic et* ἐποφθαλμιᾷν τινι *Plutarch. in Cæs. c.* 2. *et* ὀφθαλμιᾷν ἐπί τινι *incertus auctor apud Suidam. Porro vero et cum accus. construit Polybius,* 32, 2, 1. πάλαι τὸ πλῆθος τῶν προσόδων ὀφθαλμιῶν.

Ὀφθαλμὸς, ὁ; πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνειν τι, 2, 35, 8. 3, 109, 9. πρὸ ὀφθ. τιθέναι τί τινι, 3, 108, 1. ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες, 12, 27, 1. Δίκης ὀφθαλμὸς, 24, 8, 3.

Ὀφλεῖν γέλωτα, risum præbere, merito risu excipi, 40, 6, 9. *Conf.* προσόφλειν.

Ὀφρὺς, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, ripa paulo elatior fluvii, 2, 33, 7. 3, 71, 1 *et* 4. 12, 22, 4. supercilium tumuli, tumulus in longum porrectus, eminentia quævis; τὰ ἐπίπεδα ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς τῶν λόφων, planities quæ est supra collium supercilia, 7, 6, 3. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, 10, 38, 8. 10, 39, 1 *sqq.* προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1. προκειμένη, 8, 5, 4. *adde* 18, 4, 5. προβαλλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον, 36, 6, 2.

ὀφρὺν *acute ubique scripsi, et* ὀφρύος, 8, 5, 4. *penacute quemadmodum et poëtæ* (*Homerus certe*) υ *breve faciunt in hoc vocab. et* 10, 38, 8. *in* ὀφρὺν *consentiunt codices, quamquam iidem rursus omnes,* 2, 33, 8. et 12, 13, 4. *et plerique codices* 3, 71, 1. *in* ὀφρῦν *circumflexo accentu conspirant.*

Ὀχεὺς σκύτινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3.
Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.
Ὄχλος; οἱ ὄχλοι, (*sicut* οἱ πολλοὶ) milites, *quatenus distinguuntur a ducibus*, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.
Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 18, 4.
Ὀχυρὸς; ὀχυρώτατος τόπος, 7, 15, 3. 8, 22, 12. ὀχυρωτάτη πόλις, 2, 6, 8. 7, 15, 2. πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὴν ὀχυροτάτην, 22, 6, 5. (*sic ibi quidem per* ο *breve scribitur in antepenult. quam ibi servavi scripturam, quoniam penultima syllaba positivi anceps est.*)
Ὀχυρότης, ἡ; πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, 5, 62, 6. 7, 15, 2.
Ὀχυροῦν, munire; τὴν πόλιν, 14, 9, 9. *In med. pariter notione activa;* ὠχυροῦτο τὸν λόφον, 14, 2, 3. ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν, 3, 100, 5. 1, 18, 3.
Ὀψαρτύειν, obsonia condire, 12, 24, 2.
Ὀψαρτυτὴς, ὁ, 12, 9, 4.
Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (*non* vesperi, *sed*) sero, multo jam et provecto die, 11, 22, 2.
Ὀψιμαθὴς, 12, 9, 4.
Ὄψιος; ὀψίας δείλης, *vide* δείλη.
Ὄψις, ἡ; 1) visus, adspectus; ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι, 3, 99, 7. θεωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονὸς, cogitatione sibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. ἀπὸ τῆς ὄψεως δοκεῖ, primo adspectu videtur, 4, 41, 1. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινὶ,) in conspectum admittere quem, 30, 17, 3.

2) oculus; τῆς μιᾶς ὄψεως ἐστερήθη, 3, 79, 12. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν, 1, 14, 6. 12, 7, 3. τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων, 10, 47, 8. *ex emend. Casaub. sed ex codicum lect. est* ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, *ut, si vera ea lectio,* ὄψις *valeat idem h. l. ac* σχῆμα, τύπος, species, figura.
Ὄψον; τὸ θαλάττιον ὄψον, pisces marini, 34, 8, 6.
Ὀψοφάγος, ὁ, obsoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q.* λίχνος *ibid.*
Ὀψωνιάζειν; ὀψωνιάζεσθαι ὑπό τινος, stipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.
Ὀψωνιασμὸς, ὁ, stipendii distributio, solutio, 1, 69, 7. οἱ ὀψωνιασμοὶ, 1, 66, 7. 5, 64, 2.
Ὀψώνιον, τὸ, stipendium, 6, 39, 12. τὰ ὀψώνια, 1, 67, 1. &c.

Π.

Παγκρατιαστὴς, ὁ, 28, 16, 4.
Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.
Πάγος, ὁ, glacies, frigus; πάγων ὑπερβολαὶ, immodica frigora, 9, 15, 3.
Παιανίζειν, barbaricum cantum et ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *Sic* συμπαιανίζειν, 2, 29, 6.
Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.
Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 *et* 9. 15, 30, 10.
Παιδαριώδης, *de Timæo historico*, 12, 3, 1.
Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.
Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recervoir une bonne lecon pour l'avenir.
Παιδικὸς; τὰ παιδικὰ μαθήματα, scientiæ quas pueri in scholis addiscunt, 9, 21, 4. παιδικὴ μέτρησις, 34, 6, 8.
Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. παιδικῶς, ὅπως, *vel* παιδικῶς πῶς, ratione quæ vel pueris obvia est, 9, 21, 9.
Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf.* παιδίσκη.
Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem* ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος,

ibid.) τῶν παιδίσκων *in genit. plur. scribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus est Vales. quæ si vera est interpretatio, sicuti videtur, scribendum erat* τῶν παιδισκῶν.

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολεμικὰ, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; οὐ παῖδες παίδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, &c. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2. 4, 45, 6. 5, 56, 2. φυγαῖς καὶ ἀναδασμοῖς, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; τὸ παλαιὸν, *adverbialiter*, olim, priscis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel* ὁ παλαιστὴς, palmus, mensura quatuor digitorum, 1, 22, 4.—"*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hist. XIII.* 3." *Ern.*

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, ὥσπερ ἀγαθὸς παλαιστὴς, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi mensuram habens, 6, 23, 3 *et* 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαμναῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγκυρτος, ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, *Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, simulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiscum egit, proditio proditione punita, 5, 96, 4.

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. 10, 45, 5. *Sic* πάλιν ἀποπλεῖν εἰς Τύρον, 5, 70, 3. porro, ulterius Tyrum cum classe proficisci, *vel* rursus abire cum classe et Tyrum proficisci. *Alibi commode* contra *vertitur; vide* 10, 9, 1. 10, 16, 3. *&c.*

Παλινδρομεῖν πρὸς τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, recurrere, 7, 3, 8.

Παλινρύμη, ἡ, τῆς τύχης, conversio fortunæ, 15, 7, 1. *cf.* παλίῤῥοια.

Παλίντροπος, in contrarium versus, ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. παλιντρόπου τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολὰς, 14, 6, 6.

Παλίῤῥοια; αἱ παλίῤῥοιαι, æstus maris, adfluxus et refluxus maris, (*idem ac* αἱ πλῆμαι καὶ αἱ ἀμπώτεις.) 34, 9, 5. 34, 2, 5. ἡ παλίῤῥοια τῶν πραγμάτων, conversio rerum *in dexterius*, 1, 82, 3. *cf.* παλινρύμη.

Παλίσσυτος, retro ruens; παλίσσυτα ὥρμησε τὰ θηρία, 15, 12, 2.

Παμβοιώτια, τὰ; ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανήγυρις, communis Bœotorum conventus, solenne universæ Bœotiæ festum, 4, 3, 5. 9, 34, 11.

Παμμεγέθης, maximus; παμμέγεθες ὄρος, 5, 59, 4. σημεῖον βίου σώφρονος, 7, 8, 8. πρόβλημα, gravissima dubitatio, summa difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertilissima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Παναίσχρως *fortasse legendum ex codd. Vat. et Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ αἰσχρῶς.

Πανδημεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινδυνεύειν, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris sermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, festum publicum civitatis, *Spicileg. lib.* 8.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχεὺς, ὁ, *vel* πανδοκεὺς, 2, 15, 6.

Πανευέφοδος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem potest, 4, 56, 6.

Πανήγυρις, ἡ, festum, ludi, ludorum solennia, *i. q.* οἱ ἀγῶνες, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοιω-

τίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* solennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτεῖσθαι, ut videretur in festorum solennitate alicubi vivere, (*puta, ubi comessationi et compotationi indulgere solent homines;*) velut in mercatu *interpretatus est Valesius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, sic regnum administrabat, quasi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3.—"leviter et ad ostentationem magis quam accurate." *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῷ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *sq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem*, callidus, sagax, ingeniosus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8.

Παντάπασι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντέλεια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Idem vocab. fortasse Polybio restituendum*, 9, 27, 9. *pro* πολυτέλεια *quod ibi habent codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀναγκαῖον, omnino necessarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10 *&c.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque; χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ænea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem et latitudinem,*) 6, 23, 14. πάντη πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. omni ex parte. *Et interserta conjunct.* πάντη καὶ πάντως, *de corvis in classe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hostium*, 1, 23, 3. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumscripti, 4, 40, 5. *ex nostra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic et* πάντη καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προεστώτων, 40, 5, 8. *Perinde est,* πάντη *scribas, an* πάντῃ, *sed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ὠφέλεια, omnis generis præda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδεόμενοι, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντη.

Πάνυ αἰσχρῶς *scripsi*, 4, 58, 11. *pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* παναίσχρως. *Vide* 4, 40, 5.

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιεῖν τινὰ, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *præpositio*,

1) *cum genit. periphrastice ponitur pro nudo genitivo; vide* 3, 9, 9. 3, 69, 13. πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν, operam dare scientiæ Mathematicorum, *vel* operam dare eis quæ a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *nisi ex codicum præscripto delendus fuerit articulus, ut sit* percunctari e mathematicis.

2) *cum dativo*, apud; *sed sæpe eadem fere notione usurpatur ac* ὑπὸ *cum genit.* a, ab. τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη, 2, 30, 5. ὁ δεύτερος πόλεμος, προσαγορευθεὶς παρὰ τοῖς πλείστοις Ἀννιβιακὸς, 2, 36, 2. *Vide* 8, 14, 7.

3) *cum accus. sæpe Caussam denotat, sicut* διὰ; παρά τι σφαλείησαν, cur, quare, qua de caussa cladem acceperint, 1, 32, 4. μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ προεστῶτος εὐλάβειαν, 3, 103, 2. παρὰ τοῦτο συνέβη, quo factum est ut, 3, 16, 6. παρὰ τί συμβαίνει, quî sit? unde sit? 28, 11, 4. *&c.*

de tempore; παρ' ὅλον τὸν βίον, per omnem vitam, 5, 10, 10. παρὰ τὴν συνουσίαν, inter convivium, 10, 35, 2. 23, 1, 9. *&c. Eodem pertinet* παρ' αὐτὰ, (*scil.* τὰ πράγματα,) *quod in unam vocem contrahitur* παραυτὰ, statim, e vestigio, *quasi* ipsa re præsente, 5, 95, 12. 5, 107, 5. *tum,* παρ' ἕκαστον, quavis occasione, quovis tempore; *quod vide in* ἕκαστος. *Eadem notione* παρὰ *fortasse pro vulgato* περὶ *scribendum,* 1, 82, 12. 5, 10, 6.

Eidem usui vicinus est ille, παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, per totam historiam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, secundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ θάλατταν, secundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια secundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid. vs.* 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει ποταμὸν, 4, 70, 8. *&c.*

de differentia, de eo quod abest, quod differt, quod desideratur; παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter se tribus mensibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio est dictionum.* παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, parum abest, propemodum; *quas notavimus in* βραχὺς, μικρὸς *et* ὀλίγος. *Eodemque pertinet vulgatissima formula,* παρὰ μίαν, 3, 110, 4. *vel* παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. *&c.* (*conf.* ἡμέρα) *scil.* ita ut intersit semper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod est* 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος, *i. e.* cum unus dies interjectus esset, quo aderat Demetrius, et nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *significat; qua notione cum dativo proprie construitur, sed et cum accusativo; ut in illo,* παρ' αὐτὸν μεῖναι, apud se, sui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare et* 12, 16, 1. *ex librorum vestigiis teneri potuerat* παρὰ τὸν ἕτερον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Casaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δόξαν, 9, 16, 2. 2, 18, 6. *&c.*

παρὰ πόδας, *vide in* πούς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. 1, 52, 1. 4, 33, 11. 5, 17, 5. 9, 20, 3. *et ibid. vs.* 4. 10, 2, 10. 10, 23, 1. 10, 35, 2. 10, 39, 8. *De locis* 1, 82, 12. *et* 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum accus. de tempore.* παρὰ *et* πρὸ *permutatæ inter se in compositione verborum,* 4, 25, 6. 4, 57, 3. 24, 8, 11. *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9.

Παραβαίνειν, 1) παραβαίνειν εἰς Ἠλείαν, Eleam proficisci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χάριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὁλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *fors.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare, et* in proximo deponere *ut* in parato *sint pugnantibus,* 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *sive in acie,* 1, 40, 7. *sive in castris,* 6, 27,

3. *Tum* projicere, objicere, *ut* παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod alias est* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 40, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*sc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήργουν ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς συνήργουν αὐταῖς, lembos suos obliquos objicientes impressioni hostium, adjuverunt vim impressionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter et reciproce;* παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre se in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ sunt insidiæ, 16, 37, 7. παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam devenisset, cum regionem opulentam intrasset, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id est,* εἰς Μακεδονίαν) παραβεβληκότων, 28, 15, 7. 4) *In pugna navali,* παραβάλλειν νηΐ, *est* navem cum navi conferre, navem navi hostili admovere a latere, *scil.* non ut rostro percutias, sed *ut* cominus pugnam ineas, et transscensionem tentes, 1, 22, 9. (*ubi quod* κατὰ πρῶραν *dicit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum.*) 15, 2, 12. *Conf.* παραβολή, *et* 15, 2, 13.

παραβάλλεσθαι, *proprie* congredi; *sic* παραβ. τοῖς δεινοῖς, congredi cum periculis, objicere se periculis, 10, 2, 10. *et cum præpos.* πρὸς; πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι, cum mari et cum cœlo congredi, contra mare et cœlum audere pugnare, 1, 37, 7. *Sed frequentissime absolute usurpatur, subintellecto puto nomine* τοῖς δεινοῖς *aut alio simili, et idem fere significat quod* κινδυνεύειν *et* διακινδυνεύειν, periculum adire, periculo se objicere, audere prælii aleam tentare, &c. ἐγίγνοντο περὶ τὸ παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς πόλεως, 1, 41, 6. παρεβάλλετο καὶ προσεκαρτέρει, caput suum periculo objectans, non desistebat ab incepto, 1, 70, 2. ἡ τόλμα τῶν ἀναβαινόντων καὶ παραβαλλομένων, audacia adscendentium et periculo se objicientium, 7, 17, 5. πολὺ καλλίους ἀφορμὰς εἶχε Σκόπας, ἢ Κλεομένης, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν, 18, 36, 2. *Sic et haud dubie* 4, 57, 3. *pro vulgato* προβαλλόμενος *ex aliis codd.* παραβαλλόμενος *erat adoptandum, quod Suidas* ἀδεῶς ἐπερχόμενος, θαῤῥαλέως ὁρμᾶν *interpretatur; et Scholiastes Thucyd. IV.* 57. *per* ῥιψοκινδυνεῖν *exponit. Sed sigillatim de* prælii alea et periculo *frequentatur,* 1, 54, 5. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic et* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei summam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, succursio, auxilium; auxiliorum adventus; βραδεῖαι παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 5, 2. *ubi vulgo* βραχεῖαι.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda est, sed adgrediendus hostis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad summa juga adcurrebant, *transitu prohibituri Hannibalem,* 3, 94, 1. 3, 93, 9. *sed sigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, succurrere, opem ferre; (*sicut simplex* βοηθεῖν.) τινὶ, 1, 82, 10. τοῖς συμμάχοις, 10, 41, 5. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui

agmine montem adscendebant, 3, 51, 6. *coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ δεόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præsidio urbem, conjicere se in urbem defendendi causa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολή, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res instituta*, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς, 12, 28, 9. (*cf.* παράθεσις.)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, *in pugna navali, est* admotis, collatis inter se a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commissa pugna, 15, 2, 13. *non, ut Ernestus voluit,* impetu directo et adverso, *quæ est* ἐμβολή. (*Conf.* παραβάλλειν, *et* παρεμβολή, *num.* 3.) *De* παραβολῇ *juvabit integrum Diodori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, huc adposuisse*: τῶν κυβερνητῶν, *ait*, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων, ὅμοιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσειον, ἀλλὰ συμπλεκομένων τῶν σκαφῶν, ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.

Παράβολος, temerarius, periculosus; ἐπισφαλές ἐστι καὶ παράβολον, 11, 20, 6. ἐπισφαλεῖς καὶ παράβολοι πράξεις, *Fr. gr.* 95. παράβολος ἀγών, periculosum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. εἰς τόπους ἑαυτὸν δεδωκέναι παραβόλους, 4, 13, 9. παράβολος τόλμα, mira, inusitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τἀνδρός, 3, 61, 6. τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως, audacia consilii, 1, 20, 11. καταπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ, 1, 46, 13. παραβολώτερον ἀγώνισμα, periculosius, audacius certamen, 1, 58, 1. τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, fortissima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, insigni audacia, temerario ausu, cum magno periculo, 1, 11, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. παραβόλως διδοὺς αὐτὸν εἰς τοὺς κινδύνους, 3, 17, 8. παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ, 16, 5, 6. magno ausu, confidenter, 9, 7, 1. *sic* παραβόλως καὶ τεθαῤῥηκότως, 1, 44, 6. παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολέμῳ, fortiter, acriter, 2, 47, 3. τῇ ναυμαχίᾳ, 16, 3, 7. ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν, 1, 58, 3. παραβόλως, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic* ἀνελπίστως καὶ παραβόλως διέφυγε, 1, 23, 7. *vertere possis* miro modo, *ni malueris* non sine periculo.

Παραβραβεύειν; παραβεβραβευμένα κρίματα, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12.— (*"Similiter fere accipiunt Lexica* καταβραβεύεσθαι, *apud Demosth. Mid. p.* 70. *velut sit* fraudari brabeo debito, atque ita injuria adfici; *cum clarum sit, nil aliud ibi esse, quam* ignominia adfici, *unde* τῷ καταβραβευθέντι *jungitur* ἀτιμωθείς." *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ipsa actio dandi imperium; τόπος ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνοψιν καὶ παραγγελίαν, *de loco castrorum ubi prætorium est,* commodissimus ad dandum imperium militibus, 6, 27, 1.

Παραγγέλλειν, imperare, jubere, imperium dare, *cum dat. et infin.* 1, 25, 1. 1, 34, 1. 10, 40, 5. 10, 42, 3. ποιεῖσθαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγήν, 10, 49, 2. *et absque infinitivo,* παρήγγειλε τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. παραγγέλλειν φρουράς, indicere præsidia, 20, 6, 2. στρατείας, *ibid.* πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ, monuerat omnes ut ipsi diffiderent, 9, 18, 9. τὸ παραγγελθέν, 10, 39, 2. *pro quo temere* παρακελευσθὲν *Casaub.*

Παράγγελμα, τό; διδόναι τὸ παραγγ. imperium dare, imperare, 10,

21, 9. 3, 86, 11. συμπεριφέρεσθαι τοῖς παραγγέλμασι, intelligere imperium *ducis*, et illud exsequi nosse, 10, 21, 9. ἐκ παραγγέλματος, jussu imperatoris, 1, 27, 8. τὸ τοῦ κελευστοῦ παράγγελμα, 1, 21, 2.

Παράγειν τὰ χορήγια εἰς τόπον τινὰ, advehere, convehere, commeatus, *ut in parato et ad manum sint*, 1, 18, 5. 3, 75, 6. *Sic*, 5, 68, 2. *pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, *haud dubie* παρῆγον *scribendum*. παράγειν τινὰ πρός τινα, adducere, deducere, 8, 20, 9. *milites* introducere *in arcem*, 24, 12, 10. producere *in concionem*, 3, 62, 3. (*quod* παρεισαγαγεῖν *dicit*, 3, 63, 2.) *in senatum*, 24, 1, 8. *in judicium*, 25, 8, 7. *Sic in passiv.* παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη, 38, 4, 2.

Neutraliter et reciproce; in re militari, præterire, *de agmine;* οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν, 5, 18, 4. *in re nautica;* παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, Romam advectus est, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν, 4, 44, 3. *cum Casaub. verti* deflectunt Bovem versus; *Ernestus, locum hunc respiciens, ait* " *nautæ dicuntur* παράγειν, cum non recta cursum faciunt, sed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus." —*Imo vero nil aliud est* παράγειν, *nisi* navem admovere terræ; *conf.* παραγωγή.

παράγειν *habent codd. nonnulli pro* παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adesse, advenire; εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παρεγένοντο, 3, 8, 11. θεωροῦντες τὴν παραγεγενημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν, 2, 18, 4. *ubi si vera scriptura, differunt* paululum παραγεγενημ. *et* περιγεγενημ. *ut hoc sit* opes quas illi possidebant, *illud*, opes quas sibi paraverant.

Παραγινώσκειν. παρέγνωσαν *est in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *pro* παρενέγνωσαν. *Cum operarum errore*, 3, 21, 5. παρεγίνωσκον, *exaratum esset in editione Lipsiensi, pro* παρανεγίνωσκον, *in quod ibi libri omnes consentiunt; Ernestus, eam scripturam pro vera habens, hæc posuit in Lexico Polyb.*—" παραγινώσκειν, prælegere, recitare, *sc. testimonii caussa.* παρεγίνωσκον πλεονάκις τὰς συνθήκας, in disceptatione caussæ sæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut* παραγιν. *sit simpliciter* legere, *aut* recitare: *sed inest vis lectionis factæ*, ut comparentur verba cum caussa, et inde colligatur, justum sit de quo quærimus, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demosth. T. II. p.* 469."—*Quæ adnotatio ad verbum* παραναγινώσκειν, *quod suo loco exhibemus, referri debet. Adde nostram* 2, 12, 4. *Ceterum verior mihi videtur Reiskii sententia, vim præpositionis* παρὰ *in hoc verbo non ponentis in comparatione instituta inter verba testimonii et inter rem de qua agitur, sed in eo, ut lectio instituatur* coram, præsentibus eis quorum res agitur, et coram judicibus. *Quod si Latine exprimere vim illius præpositionis velis*, prælegere *commodissime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpositioni exactius etiam respondet particula her, in composito verbo herlesen.*

Παραγράφειν; 1) definire, designare; *sic* ὅμηροι δέκα οἱ παραγραφέντες, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina* ἀπαράγραφος *et* δυσπαράγραφος, 16, 12, 10. 2) obliterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4.

Παραγυμνοῦν; ἐπειδὴ παρεγυμνώθη, cum palam factum, cognitum esset, quod ante erat obscurum, 1, 80, 9. ἡ τύχη παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας, *Fr. gr.* 113.

Παραγωγὴ, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; ἡ ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (*directio aciei in alterutrum cornu; conf. supra in* ἑκάτερος) *fit vel* διὰ παρεμβολῆς, *vel* διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς οὐραγοὺς, 10, 21, 5. *cf.* παραλλαγή. 2) *in re nautica,* ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν *est* naves admovere terræ, 8, 7, 4 *sq.*

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς *perperam olim* 24, 8, 11. *pro* προαγωγάς.

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie esse,* cogere navigantes πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *scil. solvendi vectigalis caussa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod solvere tenentur naves præter portum aliquem prænavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum præc.*

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; ταύτῃ (τῇ νηΐ) παραδείγματι χρώμενοι, 1, 20, 15. ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν τῶν νεῶν πρὸς παράδειγμα τὴν τοῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59, 8. τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τό τε παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, 3, 63, 14. *Tum* exemplum quod statuitur in aliquo, quo corrigantur alii; παράδειγμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23, 8. 9, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, *Fr. gr.* 58. παραδείγματος καὶ φόβου χάριν τῶν ἄλλων, 4, 53, 4.

Παραδειγματίζειν τινὰ, (*i. q.* παράδειγμα ποιεῖν) exemplum in aliquo statuere; τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους, 15, 32, 5. μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενος, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμενίαν παρεδειγμάτιζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες, propalam ignominia notabant, 27, 1, 5. *ubi mendose vulgo* παρεδογμάτιζον. ἡ σύγκλητος βουλομένη παραδειγματίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludibrio hominum exponere, 29, 7, 5. παραδειγματιστέον ἐστὶ τὴν ἐπανάστασιν τούτων, in aliorum exemplum punienda insurrectio, 35, 2, 10. διὰ τῆς ἰδίας εὐεξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, sua pinguedine traducebat, insigniorem faciebat et magis conspicuam illorum calamitatem. illorum calamitati veluti insultabat. 39, 2, 11.

Παραδειγματισμὸς, ὁ, exemplum quod in aliquo statuitur, pœna inflicta in aliorum exemplum, 15, 20, 5. casus quo quis ludibrio hominum exponitur, ignominiosa pœna, 30, 8, 8. ignominiosa notatio, *quæ est in pœnis militaribus,* 6, 38, 4.

Παραδεικνύειν, demonstrare, 3, 21, 5. 21, 9, 6. ostendere, exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4. παραδεικνύειν τινὰ ἀλλότριον ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων αἱρέσεως, publice notare aliquem ut alienum *&c.* 28, 3, 8. Ἀτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον παραδείξας, qui demonstravit, docuit solis cursum &c. 24, 2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδεγμένοι τὸ ἔθνος, quia gentem in amicitiam suam receperant, 38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare; περὶ τούτων ἀληθὴς παραδίδοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ περὶ τούτου παραδεδομένη φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι τὴν ἐπ' ἀρετῇ φήμην περί τινος, 6, 43, 1. τόποι γνωριζόμενοι καὶ παραδιδόμενοι, loca cognita et in historiis commemorata, 5, 21, 5. παραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, tradere sese, 1, 10, 1 *sq.* 1, 21, 7. *coll.* 8, 1, 9. 4, 75, 5. δυσπαραβοηθήτους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, hostibus sese exponere minime ad succurrendum sibi mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare *signum;*

πρὸ τοῦ παραδοθῆναι τὸ σύνθημα, priusquam datum esset signum; 2, 68, 1. *nisi* ἀποδοθῆναι *legendum, quod est alias legitimum hac in re verbum, quod et Ernestus h. l. maluerat.* Dare *occasionem, facultatem, &c.* παρεδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc facere, 3, 12, 4. *Sic* ὥρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, simulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9.

(Παραδογματίζειν, *corruptum vulgo verbum,* 27, 1, 5. *pro* παραδειγματίζειν, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium et insolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. &c. αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτεθεικὼς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis casibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, spes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γιγνόμενα, 9, 16, 2. *ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γιγν. *scripsi. Vicissim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 18, 6. *ex codd. restitui* παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. &c.

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, posteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis sui reliquerunt posteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ et literis mandare, 2, 35, 5 *et* 7. ἐν παραδόσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, sibi sic traditum esse a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων παράδοσις, institutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχὴ, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχὴ, *quod vide,*) studium, gratia, benevolentia, qua aliquis *vel* res aliqua a nobis excipitur; probare, studiose excipere *vel* accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 1, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 5, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto studio acceptus est, ita se probavit, 6, 2, 14. *coll. vs.* 13. *Hinc correxi* παραδοχῆς ἀξιωθήσεσθαι, *pro vulgato* προχῆς, 8, 13, 2.

Παραδραμεῖν; *vide in* παρατρέχειν.

Παραδρομὴ, ἡ; ἐκ παραδρομῆς, in transitu, velut in transcursu, 22, 17, 2. *opp.* μετ' ἐπιστάσεως, *ibid.*

Παραθαλάττιος πόλις, 1, 20, 6. 23, 11, 4.

Παράθεσις, ἡ; 1) adpositio; ἡ τῶν ὀνομάτων παράθεσις, adponere, adjicere, edere nomina *locorum,* 3, 36, 3.

2) positio in vicinia, vicinitas, *v. c. urbis,* 5, 24, 5. οἷς ἐπιμιγνύμενοι κατὰ τὴν παράθεσιν Κελτοὶ, 2, 17, 3. *conf.* 2, 18, 4. ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ παράθεσις, connexio et conjunctio, positio alterius juxta alterum, 1, 4, 11. περὶ τούτων ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν τοῖς Ἰβηρικοῖς

ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν, hæc alternatim et conjunctim cum rebus Hispanicis commemorare, juxta se invicem ponendo res hasce et res Hispanienses, 4, 28, 2. ὅταν ἐκ παραθέσεως τὸν ὑπὲρ ἐκείνων ποιησώμεθα λόγον, 39, 2, 15. *Rursus junguntur* ἐναλλὰξ *et* ἐκ παραθέσεως, 1, 86, 7.

Hinc 3) collatio, comparatio, *quæ instituitur* duas res juxta se collocando, *aut* sibi invicem opponendo; ἅτε τῆς παραθέσεως ὁλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης, instituta collatio, comparatio maximam arguebat differentiam, 29, 9, 15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συνθεωρεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 32, 5. 2, 18, 4. 3, 62, 11. 6, 46, 9. ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc et* e contrario, e diverso, *commode interdum verti potest formula* ἐκ παραθέσεως, *velut* 4, 30, 6. 7, 12, 3. 16, 22, 1.

4) depositio, repositio *commeatuum, pecuniæ, et similium,* adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (*ni* χορηγίων *malis*) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *quo de loco hæc monuit Ernestus:* "*est* apparatus copiarum, *h. l.* pecuniarum, *et videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus est in* χορηγίας."— αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, adparatus in usum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus est ut ab hac acceptione vocabuli discedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Ernesto* præbitionem *intelligamus, quæ fit* (*inquit*) *in exercitus, cum carnes et similia præbentur.*"— θέλοντες ἐκδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυρούς, 26, 7, 7. *Sic in re medica,* ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depositio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico,* 13, 2, 6.

5) adpositio ciborum in mensa, *et per metonym.* ipsi cibi adpositi, fercula; διάκονοι οἱ τὰς παραθέσεις φέροντες, 31, 4, 5.

6) αἱ τῶν φίλων παραθέσεις, 9, 22, 10. *et in sing.* 9, 26, 1 *et* 10.—"*sunt* suggestiones amicorum, *ut e tota serie disputationis patet. Male Valesius:* amicorum gratia." *Ern.*

Παραθήκη, ἡ, depositum; 33, 12, 4 *et* 9. *i. q.* παρακαταθήκη *ibid. vs.* 2.

Παραινεῖν *cum infinit.* (*omisso casu personæ*) 1, 79, 13. 1, 80, 3 *sq.* παρῄνει λέγων ὡς *&c.* 38, 4, 9. *cum dativ.* παρῄνεσαν ἑαυτοῖς, 1, 81, 4. παρῄνει τοῖς ἐν τῇ πόλει, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. θαῤῥεῖν αὐτοῖς παρῄνει *e MStis restituendum pro* αὐτούς.

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem,*) 5, 103, 9. αἱ παραινέσεις, monita, 3, 14, 10.

Παραιρεῖν, e medio tollere; παρῃρηκὼς πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, *in medio,* auferre; τί τινι 1, 18, 9. 15, 1, 1. τί τινος, 5, 3, 7. τὴν ἐλπίδα τινός, 3, 17, 5. 4, 51, 6. πόλιν, 2, 46, 2. τὸν σῖτον, 10, 42, 5.

Passiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο, 16, 8, 6. *ubi corrupte vulgo omnes* παρῃτεῖτο, *quod in* παρεῖτο *debuerat mutari.*)

Παραιτεῖσθαι, deprecari; τὰς πληγάς, 31, 7, 3. *non solum pro se, sed et pro alio, ut* τὴν αἰκίαν, τὴν τιμωρίαν, (*pro Giscone*) 1, 80, 8 *sq.* παραιτεῖσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὀψωνίων, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. παρῃτεῖτο τὴν τοιαύτην

ὁρμὴν, deprecatus est illud hominum studium, 10, 40, 6. παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον, 4, 18, 11. τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων, 22, 8, 10. παραιτήσασθαι τὴν σφετέραν ἄγνοιαν, *ex Casaub. emend. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτεῖσθαι τινὰ *vario modo dicitur;* παραιτεῖσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipsis condonetur, 4, 51, 1. παρῃτεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς, ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχὴν, deprecatus est Achæorum favorem, *vel* excusavit se apud Achæos, *Fragm. hist.* 1. τοὺς ἄρχοντας παρῃτήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον καταλύσας, magistratuum invitationem deprecatus est, declinavit, 5, 27, 3. παραιτησάμενος Ἔφορον, si Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Est et ubi παραιτεῖσθαι *pro simplici verbo* αἰτεῖν *vel* αἰτεῖσθαι *usurpatum videri possit; v. c.* παρῃτήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς, *Fragm. hist.* 52. *quod tamen an Polybii sit fragmentum dubitari potest. Sed apud Nostrum,* 4, 7, 4. *verba illa,* μηδὲ καθάπαξ ἐπιβαλλόμενοι παραιτεῖσθαι, *interpretatus sum,* cum ne de rogando quidem transitu cogitassent: *intelligens nempe* τὴν δίοδον παραιτεῖσθαι *ex præcedentibus. At fortasse ibi pariter verbum hoc consueta notione aut ei vicina poterat accipi,* qui ne in animum quidem induxerunt deprecari, *i. e.* excusare factum; *vel* veniam rogare, *quemadmodum idem Noster alibi (nescio jam quo loco) ait,* παρῃτεῖτο συγγνώμην τινὰ ἔχειν, deprecatus est ut sibi ignosceretur, ut venia sibi daretur: *quamquam in hac ipsa rursus dictione compositum* παρῃτεῖτο *pro simplici valere potest. Superiori loco,* 4, 7, 4. *Casaubonus, non satis video qua notione, prædicta verba sic vertit,* ne ipsis quidem factum ullo modo recusantibus.

πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃτεῖτο, *ex vulgata olim script.* 16, 8, 6. *Vide supra in* παριέναι.

Παραίτησις, ἡ, deprecatio, 40, 6, 5.

Παραίτιος, *i. q.* αἴτιος, auctor, effector, caussa; τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γενέσθαι, 18, 24, 3. 9, 34, 4. 12, 26, 2. παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς ἐλευθερίας, 23, 3, 6. *Fœm.* τοῖς δὲ καὶ τὰς περιπετείας ἐπανορθώσεως γίγνεσθαι παραιτίας, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut* παραίτια *legendum sit in neutro genere, aut* παραιτίους. *Fœmininum genus etiam reperiri lib.* 5. *c.* 4. *ait Ernestus; ubi tamen frustra quæras; nec alium locum nos in schedis nostris enotavimus. Neutrum,* παραίτιον, caussa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθημαι; κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατόπεδα παρακαθήμενα, sedentes, locati, dispositi exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθιέναι τοῖς σώμασι διὰ τὸν κόπον, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1. cohortari, monere; παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς τὰς δυνάμεις, 1, 60, 5. 2, 64, 1. 4, 80, 15. παρακαλεῖν ἐπὶ τὰ χείριστα, 38, 1, 4. παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *et absque* σφᾶς, *eadem notione,* παρακαλέσαντες αὐτοὺς, (*i. q.* ἑαυτοὺς) 3, 84, 10. *eademque notione in pass.* παρακληθέντες (cohortati se invicem, *i. q.* παρακαλέσαντες σφᾶς αὐτοὺς) ἔδωκαν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμ. πίστιν, 2, 11, 5. *Pro* παρακαλούντων, 4, 33, 8. *alii* παρακολουθούντων *habent.*

τὰ παρακαλούμενα, postulata; συγχωρεῖν, συγκατατίθεσθαι τοῖς πα-

ρακαλουμένοις, 4, 29, 3. 15, 5, 10. *Sic pro* προκαλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie* παρακαλουμ. *legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c.*

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, descendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant,*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hist.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, 33, 12, 2. ἐν παρακαταθήκῃ διδόναι, velut depositi loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινὸς, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in urbe, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum esse, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς, qui juxta viam habitant qua adscenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. ἡ παρακειμένη πύλη, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. οἱ παρακείμενοι φίλοι, amici qui alicui adsident, qui aliquem adsectantur, familiares, 40, 11, 5. qui *in concilio* proxime adsident *regi*. 4, 24, 2. τὰ παρακείμενα, fercula quæ in mensa adposita sunt, 3, 57, 8.

κατεργαζ. τὸ παρακείμενον, *mendose vulgo* 32, 14, 11. *pro* προκείμενον.

Παρακελεύειν, *i. q.* κελεύειν *et* παρακαλεῖν, jubere, hortari, monere, 7, 16, 2. *cum dativo*, 16, 20, 8. *Sic et in medio*, παρακελεύεσθαι, 3, 93, 9. 5, 101, 7. 7, 17, 9. *cum accus.* 10, 14, 9. *In pass.* τὰ παρακελευόμενα, postulata (*sicut* τὰ παρακαλούμενα) 9, 37, 3. τὸ παρακελευσθὲν, *nescio unde ediderat Casaub.* 10, 39, 2. *pro* παραγγελθὲν *in quod consentiebant codd. nostri cum ed.* 1.

Παρακελευσμὸς ἐναγώνιος, cohortatio, adclamatio acris, qualis fit in pugna, 10, 12, 5.

Παρακινδυνεύειν, (*i. q.* παραβάλλεσθαι) fortunæ aleam tentare, prælio rem committere, 3, 89, 2. 3, 90, 6. (*cf.* κινδυν.)

Παρακινῆσαι *codex Urb.* 1, 1, 4. *pro* παρορμῆσαι, *sed haud dubie ex epitomaris ingenio.*

Παρακλείειν; τοῦτον μὲν κατασπάσαντες ἀπὸ τοῦ τεθρίππου παρέκλεισαν, incluserunt, *sive* in carcerem conjecerunt, *si sana lectio*, 5, 39, 3.

Παράκλησις, ἡ, hortatio, postulatio, petitio, preces, obtestatio; οὐχ οἷον παρακλήσεως πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀλλ᾽ ἀγγέλου μόνον, ἐδεήθησαν, 1, 72, 4. ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις, 1, 67, 10. μετ᾽ ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 22, 7, 2. κατὰ τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλεῖν μηδ᾽ ἀξιοῦν τοὺς φίλους, ἀλλὰ δεῖσθαι μετὰ δακρύων, 30, 4, 5.

Παρακλητικὸς, cohortatorius; ἡ σύγκλητος πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς τὸν Δημήτριον διαθεμένη λόγους, 24, 2, 9. ἀσπαστικὴν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι (*de legatis Romanis agitur*) τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἔντευξιν, orationem et benignam et hortatoriam, 28, 3, 10. 28, 4, 1.

Παρακμάζειν, deflorescere, 6, 51, 5.

Παρακοιτεῖν, excubare, excubias facere; τῷ στρατηγῷ, apud imperatorum, 6, 33, 12. 6, 35, 2. παρὰ τὸν χάρακα, propter vallum, 6, 35, 5. παρὰ τὴν πρώτην σημαίαν, 6, 35, 12.

Παρακολουθεῖν, *cum dativo rei*, sequi, persequi et adsequi aliquid, *scil.*

mente, intelligere, scire, cognoscere, 1, 12, 7. 1, 67, 12. 3, 32, 2. 10, 38, 3. *Conf.* εὐπαρακολούθητος.

Παρακομιδὴ, ἡ, 1) devectio, convectio *commeatuum*, 10, 10, 3. gestatio *vallorum, quos humeris gestant milites*, 18, 1, 4. 2) trajectio *per flumen vel mare; active*, 3, 44, 1. *neutraliter*, 3, 43, 3. τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλλ. εἰς τὴν Μεσσηνίαν ποιήσασθαι, 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παρακομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τὶ μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid secum ferre, gestare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *activa notione, cum accus.* (*i. q.* περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παρακομίζεσθαι, *in passivo*, trajicere, *signif. neutrali*; παρεκομίσθη εἰς τὰς Συρακούσας, 1, 52, 6.

Παρακοπὴ, ἡ, vesania, delirium, 40, 3, 2.

Παρακόπτειν; τῶν ζώων μέλη παρακεκομμένα, concisa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινὸς, neglectim audire, non audire aliquem, *scil. ut opem non feras querenti, roganti*, 2, 8, 3. 3, 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. *et* περὶ τοῦ *cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *pass.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακρέμασθαι; μέρη παρακρεμάμενα καὶ μακρὰν ἀπεσπασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ sunt velut adpendices regni et longius remotæ, 5, 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Passiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχὴν, suscipere magistratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod alias et* μεταλαμβάνειν *dicit*) excipere, suscipere sermonem, 33, 16, 9. πόλεις, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2. *sunt* captivi qui se hosti tradiderant.

τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, resumentes paulisper illas historiæ partes *&c.* 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuisse *a puero* usu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παρειλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notione verbum* παραλαμβάνειν *respondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *et est velut* ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. *&c.* τιμωρίαι παραλελειμμέναι, 1, 79, 4.—"*si lectio sana est*, exquisita supplicia, nova, *ab aliis nondum usurpata.*" *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, susceptio, aditio magistratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abstractio, ablatio *urbis, et per metonym.* possessio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2. παραλίας *restituimus; et rursus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *scil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγὴ, ἡ, diversitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγὴ, differentia quæ est inter utrosque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιεῖσθαι τὰς παραλλαγὰς, longe diverso a ceteris et præstantiore vestitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγὴ (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *et alibi*) *potest signi-*

ficare præterire, circumire; *et mendosum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Casaubonus, utique non sine veri specie videri potest ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ καὶ διακλείειν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, præternavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 *et* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν πολὺ παραλλάττειν, longe præstare, anteire, 18, 8, 2. 3) *pass.* παραλλάττεσθαι, insolitum esse; διὰ τὸ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus insoliti aliquid habebat, collatus cum consueto tempore, 5, 56, 11. παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a consuetudine, 7, 17, 7. ἴδιόν τι καὶ παρηλλαγμένον, singulare aliquid et insolens, 3, 55, 1. οἱ ἔχοντες παρηλλαγμένον τι καὶ διάφορον τόπον, 4, 38, 12. ξένη καὶ παρηλλαγμένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1. ἀσέβεια, κραυγὴ παρηλλαγμένη, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ παρηλλαγμένον τοῦ ἐπιχειρήματος, insolentia consilii, 4, 15, 11. *Conf.* 1, 79, 4.

Παράλληλος, parallelus, *usitata apud Mathematicos notione,* linea vel superficies æquis undique intervallis ab alia distans; *construitur cum dativo;* προθέσθαι χάρακα παράλληλον τῷ τείχει, 8, 34, 3. οἰκίαι παράλληλοι τῷ ποταμῷ, 7, 6, 6. προεβάλλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει, 22, 11, 6. *item cum genit.* ἐπίπεδον ἴσον καὶ παράλληλον τῶν τοῖς λόφοις ὑποκειμένων ἐπιπέδων, 9, 21, 10. *Hinc substantive,* ἡ παράλληλος, *scil.* γραμμὴ, linea parallela; *cum genit.* 6, 41, 3.

2) *Sed et diverso prorsus modo idem nomen usurpatur, de rebus* in eadem recta linea positis; *qua notione contrarium est* τοῦ ἐπαλλήλου, *quod notat* res alias post alias positas. *Sic* ναῦς παραλλήλους τάττειν *est* in eadem linea alteram juxta alteram locare naves, 1, 26, 11. τρία ἔργα παράλληλα, 22, 10, 2. *secundum* eamdem lineam *sunt disposita.* τριφαλαγγία παράλληλος, 6, 40, 11. *sunt* hastati, principes, triarii, *non alii post alios, sed* juxta se invicem eadem linea incedentes, *ut primus manipulus hastatorum a suo latere habeat primum manipulum principum, et primum manipulum triariorum, et sic deinceps. Eodem modo,* 11, 11, 3. τοὺς μισθοφόρους ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοπορείας παραλλήλους ἄγων.

3) *Ea deinde notio a spatio ad tempus transfertur, ut* αἱ παράλληλοι πράξεις *sint* res *diversæ* uno eodemque tempore gestæ, 14, 12, 1. *quas alibi* καταλλήλους *dicit; vide* 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in med.* παραλογίσασθαι τινὰ, decipere, 1, 11, 4. 31, 9, 1. *passiv.* παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1, 81, 8.

Παράλογος, (*oppos.* κατὰ λόγον, *vide* 2, 38, 5.) αἱ παράλογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι, irruptiones barbarorum temere susceptæ, *ni fortasse intelligi debet* inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ παράλογα τῶν ἔργων, immania facta, ab omni ratione abhorrentes, (*a rebellibus in bello Africo patrata,*) 2, 1, 3.

Παραλόγως; εἰκῇ καὶ παραλόγως, temere et præter rationem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξῆγον, sine causa, temere, desperato consilio, 40, 3, 5. inopinato, 1, 71, 2. 4, 12, 13. παραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ κατορθῶν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) solvere, et solutum detrahere, amovere; παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέῤῥων, 8,

6, 9. παραλύειν τοὺς ταρσοὺς, *in pugna navali,* detergere remos *navium hostilium,* 16, 4, 5 *et* 14. πεντήρεις παραλελυμέναι τοὺς ταρσοὺς, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedestri pugna,* παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, 11, 14, 6. *non male quoad sententiam Casaubonus,* cum eorum acies cornu lævo esset imminuta; *nempe,* cui erat demtum et detractum præsidium *mercenariorum, qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus necessitate; παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων, remittere alicui debita, 26, 5, 3. τῶν φόρων, 20, 13, 3. *ubi* παραλύσειν *ex conject. scripsi, pro vulgato* παράλυσιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας, remisit ei necessitatem per se ad singula respondendi, 24, 2, 4. τῆς δαπάνης, 28, 11, 5. (*pro quo est* ἀπολύειν, 12, 5, 3.) *Sic in pass.* τῆς στρατείας παραλυθῆναι, eximi militia, *i. e.* militandi necessitate, 12, 5, 2. τῆς λειτουργίας, immunem esse a ministrandi necessitate, 6, 33, 10. παραλελῦσθαι φόβου, 30, 4, 7.

3) παραλύεσθαι, *de* solutis corporis aut animi viribus; παρελύοντο, languore membra eorum solvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων, 16, 5, 7. ἕστασαν ἄφωνοι πάντες οἱονεὶ παραλελυμένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, 20, 10, 9. *Hinc perspecte Casaub.* 36, 5, 3. ἐξαυτῆς οἱονεὶ παρελύθησαν *correxit, pro* παρεληλύθεισαν, *quæ emendatio notanda ad Suidam Küsteri in* Ἀλογία. *Simul et corporis et animi vires et facultates fortunæ intelliguntur,* 1, 58, 9. τὴν δύναμιν παρελέλυντο, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν *minus recte dat codex Flor.* 4, 34, 5. *pro* καταλελυμένην.

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demissio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim* παράλυσιν, 20, 13, 3. *in* παραλύσειν *mutavi.*

Παραμένειν; παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς, nihilominus animis fortiter durabant, resistebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7.

Παραμήκης, oblongus; παράμηκες τρῆμα, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; ταύτῃ παρημίλληται τοὺς ἄλλους, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus est, alios omnes superare studuit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινὰ, consolari, 15, 29, 10.

Παραναγινώσκειν, legere, coram omnibus legere, prælegere, 2, 12, 4. 3, 21, 5. *Conf.* παραγινώσκειν.

Παρανόμημα; τὰ παρανομήματα, improbe facta, 24, 8, 2.

Παρανομία, ἡ, scelus, flagitium, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι εἴς τινα, injuriæ, 3, 6, 13. Παρανομίας βωμὸς, 18, 37, 10.

Παράνομος; παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παραπαίειν, *absol.* errare, 12, 9, 1. *sed proprie cum genit. v. c.* τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, 3, 21, 9. 10, 2, 3. 12, 7, 5. πολὺ παραπ. τῆς ἀληθ. 17, 14, 11. *Sic* πολὺ παραπ. τοῦ δέοντος, 4, 31, 2. τοῦ καθήκοντος, 30, 6, 3. τοῦ σφετέρου συμφέροντος, 21, 12, 6. εἴ τι παραπέπαικε τῆς συνηθείας, si quid adversus morem consuetum peccasset, 15, 19, 4. *conf.* παραπίπτειν. *Mendose vulgo* παραπταίωσι *legebatur pro* παραπαίωσι, 3, 21, 9.

Παράπαν; τὸ παράπαν, omnino; τῷ προειμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας, aut omnino qui de præsidio profugisset, 1, 17, 11. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια

τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται, 11, 13, 8. ἐπετελεῖτο τὸ παράπαν οὐδὲν, effectum est omnino nihil, 5, 67, 11. οὐ τὸ παράπαν, omnino non, nullo modo, neutiquam, 1, 15, 6. 5, 66, 7. 5, 85, 1.

Interdum abest articulus, sed perperam, ut videtur, partim librariorum errore, partim editorum. μηθ᾽ ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μηδενὸς *recte editum est ex Bav.* 3, 26, 4. *ubi articulum alii codices omittunt. Rursus* 8, 11, 1. *ubi desiderabatur artic. in cod. Peiresc. dabat eum Suidas. Perperam abest ab omnibus,* 5, 60, 7. *Adde* 11, 12, 3. 11, 13, 4.

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere, omittere, contemnere aliquem, 30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10, 3. τὶ, inobservatum prætermittere aliquid, 10, 5, 9 silentio prætermittere, 23, 7, 7. 38, 2, 5.

Παραπεταννύειν; ἡ παραπεπετασμένη αὐλαία, 33, 3, 2.

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2.

Παραπίπτειν; 1) accidere, incidere, occurrere, advenire, irruere, *et simil.* παραπεσούσης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς, incidente, oblata levi occasione, 1, 55, 6. καιροῦ παραπεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16, 1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπεσόντος, cum navigationis opportunitas, prosper ventus *ei* contigisset, 4, 57, 6. πᾶν τὸ παραπίπτον ἐκ τῶν καιρῶν, quidquid ex tempore, pro temporum varietate, incidit, 9, 2, 5. *et nude* πᾶν τὸ παραπίπτον, quidquid inciderit, quidquid tempus postulaverit, 3, 12, 6. *Sed rursus* πᾶν τὸ παραπίπτον, 3, 51, 5. quidquid obviam venisset; *et eodem modo* πᾶν τὸ παραπεσὸν οἱ. 11, 5, 5. ἀνελπίστως παρέπεσεν εἴς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. παραπεσούσης ἐκ Μεταποντίου βοηθείας εἰς τὴν ἄκραν, cum accidisset, præter spem advenisset in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, quibus etiam promte auxiliatum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rursus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel suam,*) se conjicere cum exercitu, *ut ibi a persequente hoste tutus sit,* 4, 80, 9. *sed et* hostiliter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hostium castra,* 3, 117, 8. *conf.* 3, 115, 11. *Adde* παρεισπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τόπον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a vestigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice,* παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*sicut* παραπαίειν) 12, 7, 2. τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *et nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παραπλεῖν, *absol.* præternavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινὶ, juxta aliquem navigare, comitari; *sic quidem Ern. cum Casaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi,* 31, 26, 15. *Conf. tamen* ὁ παράπλους.

Παραπλήσιος, similis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνέβη ἑκατέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ *&c.* 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἐρῶσι, 1, 14, 2. *Sic et alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ὀνειρώττουσι, 1, 4, 8. ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11. *&c. Sed et cum genit.* παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6.

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *sed et* ἡ

παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυνάμεις, 1, 37, 8. *adde* 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον *absque artic. adverbialiter, pro* παραπλησίως, *aut pro* τὸ παραπλησ. *cum artic.* 4, 40, 10. 3, 33, 17. *cf.* 1, 4, 8.

Παραπλησίως, similiter, *cum dativo*, 1, 42, 1. *Corrupte dederant libri* ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. *Vicissim sæpius adverbium hoc perperam posuerunt librarii pro adjectivo: v. c. pro* παραπλησίαν *codex Bav.* 2, 18, 8. *pro* παραπλήσιος *omnes*, 6, 47, 9. (*conf.* 1, 4, 7.) *rursus pro* παραπλησίους *omnes*, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præter oram, 3, 97, 8. ἐν τῷ παράπλῳ, 2, 11, 13.

Παράπλους, ἡ, *scil.* ναῦς; *vel adjective*, παράπλους, ὁ καὶ ἡ, *navis* quæ aliam comitatur, *Fr. hist.* 65.

Παραπόδας *in superioribus editt. subinde junctis vocibus scriptum, pro* παρὰ πόδας, *quod vide in* πούς.

Παραποδίζειν, impedire, 2, 28, 8. *Passiv.* παραποδίζεσθαι, 6, 18, 7. 16, 4, 10.

Παραπομπὴ, ἡ, comitatus *præsidii vel honoris caussa*, 15, 5, 7. 30, 9, 13. *sed et* deductio *captivi*, 30, 9, 18.

Παραπομπὸς ναῦς, navis præsidiaria *quæ comitatur onerariam*, 1, 52, 5. τούτοις (τοῖς πρέσβευταῖς) ἡτοίμαζον δύο τριήρεις παραπομποὺς, 15, 2, 6. *ubi quidem minus recte vulgo* παραπόμπους *penacute editur*.

Παραπορεύεσθαι; παραπορευθῆναι ὑπὸ τὸν λόφον, iter facere infra præter collem, 2, 27, 5. *Præcipue cum* παρὰ *construitur, ut* παραπορεύεσθαι *vel* παραπορευθῆναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, præter, juxta, secundum, 3, 14, 6. παρὰ τὸν χάρακα, 3, 99, 5. *adde* 6, 40, 7. 10, 30, 9. λειτουργοὶ παραπορευόμενοι. *scil.* παρὰ τοὺς εὐζώνους, *vel* τοῖς εὐζώνοις, comitantes expeditos, 10, 29, 4. *Mendose vulgo* παραπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *pro* περιπορευόμεναι.

Παραπρεσβεύειν, *an idem quod simplex* πρεσβεύειν? *vide* 32, 18, 1.

" Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3, 21. *ut Herodianus VIII.* 5. *dixit* πταίειν τῆς ἐλπίδος, *nisi legendnm* παραπαίειν, *ut* 12, 5." *Ern. Vide* 3, 21, 91. *et supra in* παραπαίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, peccatum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16, 20, 5. τοῦ καθήκοντος, aberratio ab officio, violatio officii, 15, 23, 5. (*conf.* 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ διώγματος παράπτωσιν, dum hostem longius persequuntur, 11, 17, 3. (*i. q.* προπίπτειν, *ibid. vs.* 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν, dum Gallos acrius persequuntur, 3, 115, 11. ἡ παράπτωσις τοῦ τόπου, situs loci extra viam, 4, 32, 5.

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν *mendose vulgo* pro παρατεθὲν, 10, 22, 7.

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex aliqua re tamquam e signo colligere, intelligere; ἐξ ὧν παρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν, 3, 90, 14. 2) πάντα παρεσημαίνοντο, 16, 22, 1. improbabant *interpretatur Ern. cum Valesio; nos*, omnia ejus facta dictaque observabant, *scilicet* ut ea in deteriorem partem interpretarentur, et carperent reprehenderentque. *Est autem, sicut* ἐπισημαίνεσθαι, *verbum mediæ significationis, quod etiam denotare potest* observare cum comprobatione et laude, *quæ notio in vocab. seq. obtinet*.

Παρασημασία, ἡ, observatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παρασιωπᾷν τι, silentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. περί τινος, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non solum aliis, ut* τοῖς Φιλομαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον, 1, 13, 9. τὰς χορηγίας ἑκάστοις παρεσκεύαζε, 10, 20, 5. *&c. sed et sibi, ut* αὐτοὶ δαψιλῆ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον, 1, 18, 5. *ubi* παρεσκευάζοντο *in medio verbo exspectasses.* παρασκευάζειν *cum duplici accus.* reddere aliquem talem; τοὺς πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων, 1, 46, 13. *&c. item cum accus. et infin. ut* παρασκευάζειν τινὰ βελτίω βουλεύεσθαι, facere ut aliquis meliora consilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, *in medio,* parare se, *vel* parare sibi res; παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν, postquam parassent se, rebus præparatis in sequentem æstatem, 1, 25, 7. *Sed* οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο, 22, 27, 10. quos prius ipse subegerat, *Casaub. an,* quos jam antea sibi adjunxerat?

Pass. παρεσκεύασμαι, *notione activa, aut reciproca;* παρεσκευασμένος ὄργανα, 8, 7, 2. παρεσκευασμένος τὰ δυνατὰ, postquam necessaria (*scil. suis usibus*) adparasset, 10, 37, 4. παρεσκευάσθαι πρὸς τὸ μέλλον, parare se in posterum, 4, 61, 4. *ubi forte ex præcedentibus intelligendum pronomen* τι; *ibidem vero* παρασκευάσασθαι *dat codex Flor.*

Παρασκευὴ, ἡ περὶ τὰ πολεμικὰ, cura rei bellicæ, 4, 7, 7. *et nude* ἡ παρασκευὴ, αἱ παρασκευαὶ, belli adparatus *cujuscumque generis,* 1, 13, 11. 1, 17, *3 et 5 et* 7. 1, 19, 15. *&c.* (*Conf.* κατασκευή.) παρασκευὴν τῆς ἰδίας πραγματείας *vocat Polybius* 3, 26, 5. *quam aliàs* προκατασκευὴν *dicit,* Præparationem *uberioris ac* propriæ suæ Historiæ.

(Παρασκοτίζειν; παρεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. excæcatus; *sed temere ex Ursini ingenio fictum verbum, pro* ἐπισκοτισμένος, *quod Polybio h. l. restituendum.*)

Παρασπᾷν; παρασπασάμενος ἐσφετερίσατο τοὺς τόπους τούτους, abstraxit hæc loca et sibi vindicavit, 18, 34, 5.

Παρασπονδεῖν, fœdus frangere, fidem violare, perfidia uti, τινὰ, 1, 7, 8. 1, 10, 4. 1, 43, 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. παρασπονδεῖσθαι ὑπό τινος, 1, 43, 7. 5, 75, 3. παρεσπονδημένος, fœdere fracto violatus, 2, 46, 3. 3, 15, 7.

Παρασπόνδημα, τὸ, perfidia, violatio fidei et fœderis, 2, 58, 4. 3, 67, 8. 5, 67, 9.

Παρασπόνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9, 30, 2.

Παράσπονδος, 1, 7, 2. παράνομόν τι πράττειν καὶ παράσπονδον, 1, 70, 5.

Παράστασις, ἡ, *significationem suam a verbo* παριστάναι, παραστῆναι, *accipit, duobus modis:* 1) *Quatenus dicimus* παριστάναι τινὶ ὁρμὴν, θάρσος, πίστιν, et παρίσταται *vel* παρέστη, αὐτῷ ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *et similia; eatenus nomen* ἡ παράστασις *idem significat ac* ὁρμὴ, θάρσος, πίστις, *&c. per ellipsin eorundem nominum, quemadmodum etiam subinde nudum verbum* παραστῆσαι τινὰ *pro* παραστῆσαι τινὶ ὁρμὴν *usurpatur, velut* 6, 53, 10. 23, 8, 13. *aut quemadmodum v. c.* παρίσταταί μοι *dicimus, scil.* ἡ δόξα, γνώμη *&c. pro* persuasum habeo. *vide* 5, 9, 6. *Igitur* παράστασις, 15, 3, 3. *idem valet ac* ὁρμὴ, impetus, studium, animi ardor. ὁρμὴ καὶ παράστασις, 3, 63, 14. *idem est ac* ὁρμὴ καὶ θάρσος *vel* καὶ προθυμία, *quemadmodum apud Suidam* παράστασις *exponitur* ὁρμὴ, προθυμία. *Sic* μετὰ παραστάσεως, 16, 33, 2. *idem valet ac* τετολμηκότως *ibid. vs.* 1. fortiter, intre-

pide. *Sed* παράστασις ἐπὶ τούτοις εἶχεν αὐτὸν, 5, 9, 6. *est* persuasio, fiducia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur aliquis* παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipsin horum substantivorum significat* animi alienationem, stuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter sicut* 3, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *et* ὁρμὴ, *recte prius vocabulum a Casaubono* alienatio mentis *expositum videtur; nam* ὁρμὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, fuisse eos* ἐκπλαγεῖς *et oblitos esse violentiæ fluminis, et ad id, quod mox adjicit, projecisse se perinde ac si divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re simillima*, 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *et* 10, 5, 4. παράστασις *est* animi alienatio præ gaudio, lætitia cum stupore conjuncta. *Rursus* 9, 40, 4. *est* furor, furiosum consilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur*, 6, 31, 1. *pro* περιστάσεως. *Contra, pro* μειρακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μειρακιώδη παράστασιν *legendum suspicatus erat*, juvenilem impetum, ardorem temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere stat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone stat.) *Metaphor.* adjutor, socius, 28, 4, 7. *i. q.* συναγωνιστὴς, *ibid.*

Παραστατικὸς, 1) *active;* παραστατικὸν ἀγωνίας, *id est* ὃ παρίστησι ἀγωνίαν, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter, de statu mentis, quæ scil. est* ἐν παραστάσει (*conf.* παράστασις.) οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν, efferari et plane furiosum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ* αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, *Fr. gr.* 38. *de* impetuosa et feroci contentione, quæ in populi concionibus *sæpe obtinet. Rursus vero* ὁρμὴ παραστατικὴ, 33, 8, 5. *est* furiosus impetus. τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν, animosior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *si verbum* ἐνώρμησεν *teneas, erit* ferociter; *si* ἐνήρμοσεν *ex MStis restitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, *Fragm. gr.* 10. acerbe et ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν πόλει, obsidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6. τοῖς πολεμίοις, castra opponere hosti, castra castris collata habere, 1, 56, 11. 2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14.

Παρασύνθημα, τὸ, tessera duplicata, signum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* διπλοῦν σύνθημα *ibid.*

Παρασύρειν, τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν, 16, 4, 14. *quod alias est* παραλύειν, detergere remos.

Παρασχίστης, ὁ, perfossor parietum, 13, 6, 4.

Παράταξις, ἡ, ordinatio, instructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. ipsa acies, *sæpe; velut* τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων, spatium inter duas acies, 15, 12, 3. justum prælium; ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι, 1, 40, 1. ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν, 2, 21, 5. 2, 26, 8. 2, 70, 6. &c. ἐκ παρατάξεως ἡττήθησαν, 2, 51, 3. εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem instruere; ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παρέταξε (*scil.* αὐτὴν) πρὸς μάχην, 1, 11, 13. *Sed*

in medio potissimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, *absol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. τοῖς πολεμίοις, aciem instruere adversus hostem, acie confligere, justo prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *&c. et in pass.* παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις, 3, 48, 6. *Item* παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, *eadem notione,* 2, 1, 8. 2, 20, 4. *Sed* παρατάξασθαι μετά τινος, de sociis pugnæ *dicitur.* 2, 18, 2. οἱ παραταττόμενοι, qui stant in acie, qui in acie pugnant, 2, 35, 2.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, instructa acie sese recipere, 11, 16, 6. *conf.* ἀπολύειν.

Παρατείνειν, *neutr.* παρὰ, porrigi juxta, prætendi, 6, 31, 5. 11, 14, 6.

Παρατηρεῖν, 1) observare, *in deteriorem partem, velut ex insidiis;* ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν, 17, 3, 2. παρετήρουν σφᾶς αὐτοὺς, se mutuo observabant, 11, 9, 9. παρατηρήσας ἔξοδον τοῦ βασιλέως, observans *et eam occasionem arripiens,* 5, 39, 1. *Conf.* 9, 25, 6. 2) custodire *locum aliquem,* 1, 29, 4. 3) observare et cavere; ταύτῃ παρατηρήσων τὴν εἰσβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 3, 77, 2. *sic* δεῖ τοῦτο τὸ μέρος παρατηρεῖν, ad hoc adtendere oportet idque cavere, 16, 14, 10. *cf.* παραφυλάττεσθαι.

Παρατήρησις, ἡ, insidiosa observatio, 16, 22, 8.

Παρατιθέναι, comparare *interpretatur Ernestus* 4, 5, 4. *ubi tamen nil aliud nisi* adjicere *sonat.* παρατίθεσθαι, *in medio;* δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τὰ χρήματα παρετίθετο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς, seposuit, reposuit, reservavit, 3, 17, 10. ὁ παραθέμενος, qui depositum alteri credidit, 33, 12, 3. *Conf.* παράθεσις, *et* παραθήκη.

Pass. τὸ παρατεθὲν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. *ubi vulgo* παῤῥαραγέν.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, *Fr. gr.* 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, præterire; 1) τὶ, silentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινὰ, anteire, superare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπισημαίνονται τὸ γιγνόμενον, non eos præterit discrimen, non inobservatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρέδραμε τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 3. *cf.* ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, *absol.* inimicitias agere, altercari inter se, 9, 11, 2. πρός τινα, infensum esse alicui. ἔκ τινῶν, quibusdam de caussis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infensum se gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβὴ, ἡ, offensio, inimicitia, 2, 36, 5. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἔκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παράτροφος, ὁ, servus qui domi altus est cum liberis nostris, 40, 2, 3 *et* 5.

Παρατυγχάνειν; παρατυχόντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem. 4, 6, 1. τὸν παρατυχόντα κτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστοις κινδύνοις παρατετευχὼς, qui plurimis præliis interfuit, 12, 27, 8. *sic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετευχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, statim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χάρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. supra, in* παρὰ *cum accus. de tempore.*

Παραυτίκα, statim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν εὐθέως, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, statim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν

λυσιτελὲς, præsens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται, adparet, 1, 81, 3. *i. q. simplex* φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρός τινα ὅτι *&c.* obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, sepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) custodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præsidio esse, custodire, *de milite præsidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *distinguitur vero a* φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc sit* præsidio tenere ad compescendos cives et in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tutandos. 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, observare ut hostem, 7, 3, 9. ἐνεργῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθὲν, sedulo observare omnia respectu ejus quod ex indicibus cognitum est, *vel* cavere ne *fiat id quod significatum est*, 7, 16, 7. παρεφύλαττον τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, observabant, 1, 36, 9.

παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præsidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, observare hoc et ab eo sibi cavere, 16, 14, 10. *Sic* διὰ τὸ—τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, 1, 46, 4. *non debuit* observarentur *verti, quemadmodum cum Casaub. fecimus, sed* quod hi (*scil. Romani*) diligenter observarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare possit.*

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. &c.

Παραχρῆσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo post notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magistratu *vel* administratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὑπαίθρων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων, 28, 1, 5. τῶν ἀναγκαίων, 2, 35, 6. πάντων τῶν καλῶν παραχωρεῖν τοῖς ἄλλοις, 12, 13, 11. 22, 3, 1.

παραχωρεῖν, *absol. est* discedere, excedere, secedere, 15, 28, 3. *sigillatim*, in exsilium abire, 26, 5, 1. 27, 1, 12. *sed* 28, 4, 9. *est* de suggestu decedere, abire, dicendi vices aliis concedere.

παραχωρεῖσθαι; κακῶς βεβιωκὼς καὶ δοκῶν ἑαυτῷ παρακεχωρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, 40, 1, 1. *Ernestus cum Vales. interpretatus est*, condonata sibi esse primæ ætatis peccata. *Sed haud dubie ea est hujus loci sententia, quam cum Reiskio in Adn. expressi; at non in* ἑαυτῷ *error latet, sed in sequenti verbo, pro quo si* παρακεχρῆσθαι *reposueris, omnia recte habebunt; quod* 13, 4, 5. τῷ σώματι παρεκέχρητο *dixit, id nunc* ἑαυτῷ παρακεχρῆσθαι *dicit; et* τὴν πρώτην ἡλικίαν *idem valet, ac eodem loco* κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.

Πάρδαλις, ἡ, 12, 3, 5.

Παρεγγυᾶν, imperium dare, *et* imperium ab imperatore datum repetere ut per omnes ordines totius exercitus transeat, sibi mutuo adclamare; σπουδῇ παρηγγύων (*scil.* συναπτέον) ἅμα παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοις, propere adclamabant sibi (*scil. committendum esse prælium*,) et sese mutuo cohortati prælium commiserunt, 1, 76, 2. σπεύδοντες παρεγγύων ἐπὶ

τοὺς εἰσπεπτωκότας, 7, 18, 4. *si vera scriptura, erit sententia,* festinantes adclamabant sibi mutuo imperium, *eundem esse* adversus eos qui in urbem irrupissent: *sic post* παρηγγύων *intelligendum fuerit verbum* ἄγειν *aut aliud simile, quemadmodum in illa phrasi,* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10, 39, 4. *intelligendum est verbum* ποιεῖσθαι; *et quemadmodum apud Xenoph. Cyrop. II. 3, 21. ed. Zeunii, ad verba* παρήγγειλεν εἰς τέτταρας τὸν λόχον, *verbum* ἄγειν *pariter intelligendum. Sed apud Polybium quidem l. c. fortasse transpositis verborum terminationibus legendum* σπεύδειν παρεγγυῶντες, adclamantes sibi, festinandum adversos eos qui in urbem irrupuissent: *nisi* παρεγγυᾷν ἐπί τινα *sit* occurrere ad resistendum alicui, *ut voluit Ernestus cum aliis, quod tamen mihi secus videtur.*

Παρεδρεύειν, in vicino adsidere et observare, 30, 5, 1. 29, 11, 10.

Παρείδειν; *vide* παριδεῖν.

Παρεῖναι, 1) adesse, advenire *vel* advenisse; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adsint in Thessalia, advenissent in Thessaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρήει, *perperam.* παρόντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum foret* παριόντας, *sed et illud probum, eadem sententia.*

2) πάρεστι, licet, in promtu est; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2. σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. *nisi ibi pariter altera significatio teneri potest; sed* 4, 27, 4. παρὸν τἀναντία ποιεῖν, *i. q.* δέον; *nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc suo loco est, (*quemadmodum nostro idiomate dicimus, cela est à sa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt,* si pax senatui non fuerit probata.

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6.

τὰ παρόντα, *scil.* πράγματα, res præsentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab* οἱ παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis copiis quæ ad manus sunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rursus* τὰ παρόντα *sigillatim de* malis rebus et periculosis; *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præsentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adversa fortuna, 11, 2, 10. ὁμόσε στάντες (*vel* συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intellige* δεινοῖς *aut* κινδύνοις,) 30, 7, 3. *Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere posse in præsentibus periculis; 5, 7, 2. (*nisi supplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀμῦναι, non posse succurrere suis rebus; *quo tamen* nil *opus esse videtur.*)

Παρείρειν τὴν χεῖρα, inserere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem,* 2, 7, 8. *in concionem,* producere in medium, 3, 63, 2. *item* importare *in urbem,* 1, 18, 3. *ni ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, et de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in castris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἅμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus,* 6, 47, 7 *sq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum est, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, institutam esse in-

ter homines, *sive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισήγαγον, instituerunt, 4, 21, 1 *et* 3.

Item, de poëta vel scriptore, inducente personas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγὸν,—θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγμ. ἱστορίαν παρεισάγουσιν, 3, 47, 7 *sq. Adde* 5, 2, 6. 9, 16, 1. 10, 2, 5.

Παρεισέρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 3. 1, 8, 4. παρεισῆλθε λάθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν, 2, 55, 3.

Παρεισιέναι, (*a* παρείσειμι) clam intrare, 5, 75, 8.

Παρεισπίπτειν, εἰς πόλιν, clanculum, raptim ingredi, 1, 18, 3. 2, 59, 8. εἰς ἄκραν, in arcem se conjicere *cum præsidio,* tutandæ ejus caussa, 5, 48, 14. irruere, irrumpere, *hostili consilio,* 1, 19, 15. 2, 53, 2. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 4, 58, 1 *et* 7. *Conf.* παραπίπτειν.

Παρεκβαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως, ex ordine suo (*in agmine*) excedere, 8, 28, 8. τοῦ καθήκοντος, ab officio recedere, 12, 8, 1. τῆς πραγματείας, τῆς ἐξηγήσεως, digressionem facere in scribendo, narrando; ἀπὸ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς πραγμ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 4, 9, 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν (καιρῶν) παρεξέβημεν, 4, 9, 1. εἰς ταῦτα παρεξέβην, hanc digressionem feci, 6, 50, 1.

Παρέκβασις, ἡ, digressio orationis; τὴν παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, 3, 9, 6. 3, 33, 1. κατὰ παρέκβασιν, 3, 2, 7. 32, 16, 4. παρέκβασις, *quam dicit* 1, 15, 13. *videtur esse uberior expositio primi Belli Punici, quæ fuit digressio a lege quam sibi ipse scripserat; cf.* 1, 13, 6 *sqq. et vs.* 10 *sqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, in unam seriem in fronte porrigere classem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευὰς, extendere, ulterius proferre constructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffusio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρον ἐνεργῶς, 11, 17, 7.

Παρέλκειν, in longum trahere, procrastinare, differre; παρεῖλκον (*non* τὴν εἰρήνην, *sed* τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην,) ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll. vs.* 1. *Passiv.* τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, cum differetur solutio stipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium disciplinas forinsecus sine necessitate trahuntur, ad rem ipsam non pertinentia, *sed ad ostentationem, et ut sit garriendi materia,* 9, 20, 6.

Παρελκύειν, *i. q.* παρέλκειν; εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum accusativo constructum, idem valet ac* τάττειν, 2, 28, 3 *sq.* locare, collocare, *sive in acie, ut l. c. et sæpe alias; sic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλε, 1, 33, 7. σπουδῇ παρενέβαλον τοὺς πεζοὺς, 2, 27, 7. ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρενέβαλεν, 2, 65, 10. τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ παρενέβαλε, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 *et* 4. 5, 53, 3 *et* 9. *&c. sive in castris, ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 *et* 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Absolute, absque accusativo positum, vario modo usurpatur. Plerumque castra locare *significat, ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed et* aciem instruere; *ut* παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν, 5, 69, 7. ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλε, 18, 7, 3. (*nempe* τὴν

δύναμιν, *quod ex vs. præced. intelligi potest.) Utro modo accipiendum sit 2, 25, 6. haud satis adparet. Porro reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, *denotat* sese collocare, locum in acie capere, et aliis jam stantibus sese adplicare, *ut* οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλλον, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab* ἐπιπαρεμβάλλειν, *quod ibidem proxime præcedit: et ibidem vs. 4. ubi mendose dant codices omnes* ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν, *fortasse per errorem transposita est præpositio, ut legendum sit* παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν. (*Conf.* ἐπιπαρεμβάλλειν.) *Item,* tentoria habere, locatum esse certo loco in castris, 6, 29, 2.

Denique παρεμβάλλειν, *idem quod* ἐμβάλλειν, invadere, hostiliter ingredi regionem cum exercitu; εἰς οὓς (τόπους) οὐδεὶς ἐτόλμησε πρότερον στρατοπέδῳ παρεμβαλεῖν, ὁ δὲ οὐ μόνον ἐνέβαλε μετὰ δυνάμεως, *&c.* 5, 14, 10. παρεμβεβληκότων τῶν ἡμετέρων στρατοπέδων εἰς Μακεδονίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολὴ, ἡ, 1) locatio in castris, locus quo quis tentorium habet in castris, 6, 28, 1. 6, 29, 1. 6, 31, 7. *tum ipsa* castra, 3, 74, 5 *et* 9. 5, 20, 4. 6, 41, 9. 10, 35, 7. 10, 37, 7. 10, 38, 6. 11, 33, 1 *sq. et sæpe alibi.* 2) aciei instructio, aciei ratio, 11, 32, 6. *sigillatim* extensio frontis aciei per interpolationem ordinum, *quæ distinguitur a* τῇ παραγωγῇ, 10, 21, 5. *tum vero ipsa* acies instructa, 3, 73, 8. 11, 1, 7. 3) *in pugna navali distinguuntur* αἱ ἐμβολαὶ, *i. e.* impetus rostro facti in navem hostilem, *et* αἱ παρεμβολαὶ, 21, 5, 4. παρὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολάς; *sed quodsi contuleris, quæ de* παραβολῇ *supra in hoc vocab.* 15, 3, 13. *dicta sunt, vix dubitabis* καὶ παραβολὰς *corrigere. Vocabulum minus notum cum notiori et magis familiari, cui quidem non erat hic locus, commutarunt librarii.*

Παρεμπίπτειν; *de elephantis Rhodanum fluv. transeuntibus,* διαπνέοντες, ἅμα δ' ἐκφυσῶντες πᾶν τὸ παρεμπῖπτον, *sc.* ὑγρὸν *vel* ὕδωρ, 3, 46, 12.

Παρεμφαίνειν, innuere, significare, significationem dare; ἅμα δὲ διὰ τῶν λόγων παρενέφαινον, 28, 3, 4. *Reciproce, intelligendo* ἑαυτὸν, se prodere, se ostendere; τὸν ποιητὴν ὡσανεὶ γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, 12, 24, 2.

Παρενοχλεῖν, negotium facessere, incommodare, infestare; τινὶ, 1, 8, 1. τινὰ, 16, 37, 3. 27, 5, 6. παρενοχλούμενος ὑπ' αὐτῶν, 3, 53, 6.

Πάρεξ, præter, præterea; *absol.* πάρεξ μηδὲν, nil amplius, 3, 23, 3. *cum genit.* μηδὲν τῶν πάρεξ (*sc.* τῆς ἀληθείας) ὄντων, nihil ultra veritatem, nihil quod a veritate recedat, 3, 58, 9. μηδὲν ἰδιοπραγεῖν, (*intell.* καὶ μηδὲν πράττειν) πάρεξ τῶν προσταττομένων, 8, 28, 9.

Παρεξιστάναι; παρεκστῆναι, *cum dativo;* τῇ διανοίᾳ παρεξίστη, mente captus, de statu mentis dejectus est, 32, 7, 6. παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, *Fragm. apud Suidam, quod Polybianum videtur, quod retulimus,* 32, 7, 6. *Conf.* παριστάναι *et* παράστασις.

Παρέπεσθαι, consequi, comitari; οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι (τῇ στρατιᾷ) τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοὶ παρεπόμενοι, *adjice initio particulam* ὡς, *quæ ab extrema syllaba vocis præced. absorpta est,* ὡς τὴν ἐπιοῦσαν *&c.* tamquam insequente die secuturi ipsi, 31, 21, 6. τὰ παρεπόμενα τῷ πολέμῳ κακὰ, 4, 45, 6. εἰς τὴν οἰκείαν καὶ φύσει παρεπομένην ἐκτρέπεσθαι κακίαν, 6, 10, 2 *et* 4. *Narrare debet historicus* μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, 10, 24, 8. (*conf.* συλλογισμός.)

τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμεῖσθαι, 2, 56, 10. *adde* 16, 6, 7. *Et in activo*, καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν, 8, 10, 7. *ubi* παρεπόμενον *corrigi voluit Reiskius, mihi* πρέποντα *videtur legendum.*

Παρεπιδημεῖν, peregrinari *in urbe*, 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32, 22, 6.

Παρεπιδημία, ἡ, præsentia in urbe in qua peregrinamur, 4, 4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4. 33, 14, 2.

Παρεπίδημος, 32, 22, 4.

Πάρεργόν τι, quod ad caput rei non pertinet, 23, 1, 7. *Fr. hist.* 59. τὰ πάρεργα ζηλοῦν, 11, 8, 7. ἐν παρέργῳ ποιήσασθαι τὴν μνήμην, 3, 57, 5. οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον, 3, 58, 3. ἐκ παρέργου ποιεῖν τι, 4, 51, 2. ἐν παρέργῳ τίθεσθαί τι, 9, 36, 11. 11, 5, 1. πάρεργα ποιήσασθαι, θέσθαι τἄλλα πάντα, 32, 4, 3. 31, 26, 8.

Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.

Παρέρχεσθαι, prodire, adire; παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βουλευτήριον, 2, 50, 10. παρελθὼν, in medium progressus, *scil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim gestæ, 3, 31, 4 *et* 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτεῖν. *De hoc verbo Ernestus hæc habet:* " παρευτακτεῖν εἰθισμένοι *videtur esse simpliciter*, stationes, vigilias agere soliti apud regem; *est enim verbum militare*, 5, 56. *de militibus*, rite fungi muneribus, 3, 50."—τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Casaub.* interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri: *rectius Ernestus magis generatim interpretatus est. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* εὐτακτεῖν, *et* μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide* 5, 56, 7. *ubi* de officiosa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ *&c.* bene constituere res, 5, 108, 4.

Παρεφεδρεύειν, præsidio esse alicui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præsidere regioni tutandæ ejus caussa adversus hostium conamina, 2, 24, 3.—" τὴν τοῦ τείχους (φυλακὴν) παρεφεδρεύοντας ἱππεῖς, præsidii caussa, 8, 28. [*nobis* 8, 35, 8.] *Sed ibi* παρεφεδρεύσοντας *legend. et* τῇ." *Ern.—Futurum non necessario requiritur nec sollicitem equidem verbum* παρεφεδρεύοντας; *tum si ad* τοῦ τείχους *ex præcedd. intelligas* φυλακὴν, *bene habebit accusativus, quemadmodum pariter proxime ante dixit* ἐπιτηδείους πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακήν. *Si quid mutandum, possis suspicari nomen excidisse, corrigendumque* καὶ τῇ τοῦ τείχους κατασκευῇ παρεφεδρεύοντας; *sed ne hoc quidem urgere velim.*

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν, 1, 20, 10. τοῦτο ἱκανὴν ἂν παράσχοι πίστιν τοῖς λεγομένοις, 4, 33, 7. πολλὴν εὐχρηστίαν οἱ σάγοι αὐτοῖς παρεῖχον, 2, 30, 1. ὁ στρατηγὸς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπορίαν παρεῖχε τοῖς ὑπεναντίοις, 1, 42, 12. συμμίξας τἀδελφῷ, μεγάλην παρεῖχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, 3, 97, 4. παρεῖχε λόγον ὡς ἀποδεδειλιακώς, 3, 89, 3.

Sed potissimum in medio et in passivo usurpatur hoc verbum, in hujusmodi phrasibus: τὸν Ἱέρωνα μεγάλην εἰς τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξεσθαι χρείαν, 1, 16, 8. *sic* 1, 46, 13. 1, 61, 3. 3, 95, 6. 5, 65, 6. τὴν μεγίστην χρείαν παρεσχημένου τοῖς Καρχηδονίοις τοῦ τῶν ἱππέων ὄχλου, 3, 117, 4. πᾶσην φιλοτιμίαν παρείχοντο τοῖς συμμάχοις, omne studium, omnem operam navarunt sociis, 2, 42, 6. ἱκανὴν πίστιν αὐτῷ παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. ἵνα Κλεομένει ἱκανὴν παράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολὴν, 2, 58, 7. μεγάλην εὐχρηστίαν (αὐ-

τοῖς) παρίσχετο πρὸς, 3, 49, 12. &c. ὅταν ἀπερισπάστως παράσχωνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον, 12, 28, 4. *ubi quidem articulum* τὰ *ex conject. adjecit Casaub.*

παρέξειν *perperam vulgo legebatur pro* πάρεξ, 3, 23, 3. *Pro* χορηγίας παρεῖχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους, 5, 68, 2. παρῆγον *puto legendum. Conf.* παράγειν.

Παρήκειν, *de regione, de montium tractu &c.* porrigi, extendi, pertinere; μέχρι πρὸς, 2, 14, 6. 3, 37, 7. ἐπὶ δισχιλίους σταδίους, 2, 14, 9. παρὰ τὴν μεσόγαιαν, *&c.* 1, 56, 5. 3, 37, 10. 4, 43, 3. 6, 27, 7. 6, 30, 6.

Παρηλλαγμένως, miro, insolito modo; ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς καὶ παρηλλαγμένως, 15, 13, 6. *cf.* παραλλάττειν.

Παριδεῖν τὸ γεγονὸς, negligere, dissimulare, 4, 24, 8.

Παριέναι, præterire, progredi; *a* πάρειμι; παρήει ἐπὶ Ἀμύκλας, progressus est Amyclas, *vel* prætergressus est *Spartam*, versus Amyclas, 5, 18, 3. παρήει *perperam vulgo pro* παρείη, *vide in* παρεῖναι.

Παριέναι, *a* παρίημι; 1) prætermittere, omittere; τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. 5, 75, 8. 7, 5, 4. 16, 26, 6. τοῦτο παρείσθω, hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινὸς, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non instare ut quis faciat aliquid, *dispenser quelcun de quelque chose*, 16, 26, 2.

In med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hospites, 2, 15, 6.

Passiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (*i. q.* παρελέλυντο) fracti, exhausti erant viribus, 1, 58, 9. *Sic* 16, 8, 6. *pro* τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃτεῖτο, *quod dabant libri*, παρεῖτο *videtur legendum*, ardor, impetus ejus maximam partem fractus est, remisit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. *absol.* obequitare, *scil.* παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. *coll. vs.* 1. *sic* 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. *quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs.* 2. *et pro* οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων *legendum* οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* παριστάναι.

Παριστάναι, 1) statuere, locare (juxta, *vel* ad) τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας, 3, 72, 9. τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστανε ζυγοῦντα, 3, 113, 8. παραστήσας τὰ πλήθη, *scil.* τῷ ἔργῳ, *vel* πρὸς τὸ ἔργον, *nempe* πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν κρημνὸν, 3, 55, 6. *ubi in eamdem sententiam Casaub. vertit*, opera militum usus. *Possit vero etiam fortasse alia significatio hic locum obtinere, quam secundo loco ponimus; nempe*—

2) concitare, stimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. παραστῆσαί τινα *idem est ac* ὁρμὴν παραστῆσαί τινι; *conf.* 23, 8, 13.

3) sistere, dare, tradere; παραστήσας λέμβον, sistens, parans, instrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam *&c. conf. supra in* παράστασις. παραστῆσαί τινι θάρσος, 3, 111, 7. 5, 83, 5. ὁρμὴν, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστῆσαι διάληψιν τοῖς

φιλομαθοῦσι, 1, 65, 9. ἱκανὴν παρ-ιστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. τοιαύτην ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαῖνον τοῖς βοηθοῦσιν, 1, 48, 6. μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσι, (*præterit. perf. notione activa,*) 3, 94, 7.

παραστῆναι; ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος, adeo commota, concitata est multitudo, 23, 8, 13. ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, quod si voluntas eis incesserit, si voluerint, 6, 44, 4. εἰς τοιαύτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος, 11, 12, 2. *Vulgata est notio* adstare, 10, 11, 7. *unde* ὁ παραστάτης.

παρεστηκέναι; παρεστὼς *et* παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ, mente dejectus, mente alienatus, 14, 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. οὕτως παρεστήκει τῶν φρενῶν, 18, 36, 6. *conf.* παρεξιστάναι.

Med. παρίστασθαι, *significatione neutrali;* μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις, 10, 11, 8. πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα τοῖς προειρημένοις unde illis hic sensus venturus esset? 40, 4, 9. *Sed maxime notione activa usurpatur, variis modis:* 1) παραστήσασθαί τινα, in medium producere aliquem in concione, *honoris caussa,* 6, 39, 2. 2) παρίστασθαι ἑαυτὸν; οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην, sic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων, 38, 2, 2. *ubi Casaub.* rationem reddere *interpretatus est, Ernestus* docere; *nos putavimus, idem h. l. valere* παραστήσασθαί τινα, *ac* τὴν ἀληθινὴν διάληψιν παραστῆσαι τινὶ, 1, 65, 9. ("vide i. 65, 9. *pro* vide v. 65, 9.") *Possis etiam fortasse intelligere* attentum reddere aliquem, *nempe* facere ut huc adsit et advertat animum. 4) ταύτην αὐτῷ παρεστήσαντο τὴν ἔννοιαν, 24, 8, 4. 5) παραστήσασθαί τινα εἴς τι *aut* πρός τι, inducere, permovere aliquem ad aliquid; παρεστήσαντο τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῷ Πέρσῃ, 29, 2, 5. βουλόμενος παραστήσεσθαι τοὺς ἀκούοντας εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν, 2, 59, 5. παραστήσασθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα, 31, 25, 6. πέπεισται πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον, 22, 20, 3.

παραστήσασθαι τὴν ἄγνοιαν *dabant libri* 22, 24, 5. *quod in* παραιτήσασθαι *mutavit Casaub.* περιστήσεσθαι *voluit Reiskius.*

Πάρμη, ἡ, 6, 22, 1 *sq.*

Πάροδος, ἡ, aditus, transitus, 1, 75, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2. 5, 7, 10. 5, 46, 1. 5, 6, 8. ἡ πάροδος ἐπὶ τὴν πόλιν, iter, adventus ad urbem, 8, 30, 13. iter quod fit juxta *flumen,* 3, 66, 8. Βότρυν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, in transitu cepit, 5, 68, 8. κατὰ τὴν πάροδον, (*i. q.* ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παροικεῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. *quod verius videtur quam vulgatum* κατοικεῖν.

Παροιμία, ἡ; καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστὶν, *ex nostra conject.* 38, 2, 9. *ubi* ἐν παροιμίᾳ ἔφη *MSti, unde* ἡ παροιμία ἔφη *edd. ex Ursini ingenio; lubens equidem accepissem* ἡ παροιμία φησὶν, *quemadmodum* 10, 32, 11. *dicit,* ὡς ἡ παροιμία φησίν.

Παροινεῖν; παρῴνει *suspicatus erat Reiskius* 38, 4, 9. *pro* παρῄνει.

Παροίχεσθαι, præterire; ὁ θόρυβος ἤδη παρῳχήκει, 8, 29, 9.

Παρολιγωρεῖν, *i. q. simpl.* 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομιοῦσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι, 5, 27, 6.

Παρόμοιος, *i. q.* ὅμοιος, 6, 3, 11.

Παρομολογεῖν, *i. q. simplex,* confiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.

Παρόντα, τὰ; *vide in* πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus sum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de caussis irritati, 4, 7, 5.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾶν; παροπτώμενος, adassatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παρορᾶν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν παρορᾷν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παρορώμενος, spretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾶν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρωρμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Ursinus*, 23, 10, 14.

Παροχὴ, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hospitalium, variæ commoditates et res quæ cum usus tum honoris caussa præbentur legatis et aliis hospitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude,* ἡ παροχὴ, *et* αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendose editum erat*, 8, 13, 2.

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3.

παῤῥησίας *ex ing. invexerat Ursinus pro* παρουσίας, 23, 10, 14.

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in transitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.

Παρωθεῖν, impulsu avertere, dimovere, 5, 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωκεανῖτις, ἡ, *scil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hist.* 65.

Παρώρεια, ἡ, latus montium et totus tractus montium secundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *sq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν, 3, 55, 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔφευγον εἰς τὰς παρωρείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In singulari usurpatur, ubi pluralem numerum exspectasses;* παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον, 1, 1, 4. παντὶ δῆλον, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πρᾶξαι, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6. *Sic pro* καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio scripsi, pro* ὥς τις, 18, 29, 8. *Sic* πᾶς τις εὐλαβῶς εἶχε, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum desiderasses;* προσλαβὼν ἀφ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους—τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προσόδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς, 1, 56, 8.

3) *Cum articulo sæpe, sicuti* ὅλος, *idem valet ac* omnigenus, omnimodus, summus in suo genere; τῆς πάσης ἀλογίας πλῆρες, 1, 15, 6. τῆς πάσης ἀλογιστίας, τῆς ἁπάσης ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον, 11, 4, 2. 40, 6, 7. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ, 3, 77, 4. διὰ τὴν σύμπασαν ἀργίαν, 3, 81, 4. τῆς πάσης γέμει κακοπραγμοσύνης, 4, 27, 2. μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12. *Et eâdem notione, absque articulo;* εἰς πᾶσαν ἦλθον ἀπορίαν, 1, 39, 3.

4) ὅλος καὶ πᾶς; *conf.* ὅλος.

πρὸς τούτῳ ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 3, 94, 10. 5, 58, 1. 9, 5, 5. 32, 1, 5. *Referri quodammodo huc potest id, quod ex cod. Peiresc. protulit Vales. ad* 12, 15, 10. ὁ δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος, *nisi ex aliorum codd. vestigiis* ὁ δ' ἐπεσκοτισμένος *legendum.*

5) *Adverbialiter;* τὸ μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τοῦτο, potissimum, et quovis modo, penitus, unice, 1, 26, 8. τῷ παντὶ χρησιμώτερος, longe, quovis modo, (*sicut aliâs dicitur* πολλῷ *cum compar.*) 7, 7, 8.

Πασσαλίσκος, ὁ, clavus ligneus, *Fr. hist.* 13.

Πάσσος; ὁ καλούμενος πάσσος, *nempe* οἶνος, vinum passum, 6, 2, 3.

Πάσχειν;—" τοῦτ' εἰκότως ἦν πάσχειν, non mirum id iis accidere, *sc. ut ita judicarent. Eleganter sic* πάσχειν, *in qua forma solet per* facere *explicari, et Atticis inprimis tribui; vid. Küster. ad Aristoph. Nub.* 234. *Sed in h. l. legendum* εἰκὸς ἦν, *vel* εἰκὸς αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo." Ern.*—*Locum, ubi legitur apud Polybium ista phrasis, adnotare oblitus est vir doctus; neque nos eum in schedis nostris adnotavimus. Nihil singularis habet illa dictio,* ὅτι πᾶν εἰκότως ἂν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων, 15, 1, 8. *Ista paulo rarior,* πεισόμεθα ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3.

Futurum hujus verbi, pro πείσεσθαι, *subinde* πήσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. *et* 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν; πατάξαντες ἀπέκτεινον, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hospes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσέλγεια, intemperantia patris, *non* a patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἦλθον αἵρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in studium et amorem, qualis est inter patrem et filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

Πάτριος, *i. q.* πατρικός; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 43, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἐμπειρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipsis est, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῷα ἔχθρα, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχει παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἔσται παῦλα τῆς ἀγνοίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἁλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαί, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campestris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδικός; ἐν τοῖς πεδικοῖς ἐλλιπεῖς εἰσι *olim legebatur,* 18, 5, 5. *pro* πεζικοῖς.

Πεδινός, campestris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπιπορευόμενος *ex conject. edidi pro corrupto* τὸν πέριον, 4, 6?, 1. *conf.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πεζακοντιστής, ὁ; πεζακοντισταί, (*iidem qui* ἀκοντισταί, *et* γροσφομάχοι, *de quibus vide* 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, *non solum de pedite, sed omnino de eo qui* pedestri *i. e.* terrestri itinere utitur, *cui opponitur navigatio,* 16, 29, 11. *itaque etiam de equitibus,* πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικός; πεζικαὶ δυνάμεις, pedestres copiæ, *a quibus distinguitur, non equitatus, sed* ὁ στόλος *et* ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 *et* 6 *sq.* 1, 29, 4.

Sic et 2, 11, 1. (*quare et* 2, 11, 8. *αἱ πεζικαὶ δυνάμεις constant* 20000 *peditibus, et* 2000 *equitibus.*) *et rursus* 5, 68, 2. *Sic δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε,* 2, 2, 4. *ubi quidem vetustiores codices πεζὴν præferunt, qui iidem vicissim pro πεζοὺς,* 2, 24, 3. *πεζικοὺς habent. τὰ πεζικὰ στρατόπεδα,* 1, 26, 5. *et τὸ πεζικὸν στράτευμα,* 3, 95, 5. *distinguuntur a classe. Sed* 2, 28, 11. *et* 3, 115, 4. *distinguuntur τὰ πεζικὰ στρατ. ab equitibus; pariterque* 18, 5, 5. *distinguuntur τὰ πεζικὰ (pro quo perperam vulgo πεδινὰ) et τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαὶ,* 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris, terrestris; *opp. ναυμαχία,* 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζὸς, ὁ; (*conf. πεζικός.*) *opponuntur πεζοὶ et ἱππεῖς,* 2, 11, 7. 3, 107, 10. &c. *sic* 2, 24, 3. *ubi quidem πεζικοὺς pro πεζοὺς habent Vat. Flor. &c. sed mox omnes rursus constanter πεζοὶ et ἱππεῖς,* 2, 23, 4 *et sqq. et sæpe aliás; sic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος,* 3, 107, 12. 3, 114, 4. *Sed* 3, 95, 3. *distinguuntur οἱ πεζοὶ a ταῖς ναυσί.*

ἡ πεζὴ δύναμις, (i. q. *πεζική*) *distinguitur a copiis navalibus,* 1, 22, 1. *et* 3, 95, 3. *sic et δύναμιν πεζὴν καὶ ναυτικὴν, ex lect. cod. Vat. aliorumque* 2, 2, 4. *et τὴν πεζὴν καὶ ναυτικὴν στρατιὰν,* 3, 76, 12.

τὰ πεζὰ στρατόπεδα, legiones *Romanæ, distinguuntur a τοῖς εὐζώνοις,* 18, 6, 8.

Πειθανάγκη, ἡ; *Λεύκιον μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀρεανδεῖς, πειθανάγκης ἔχοντας διάθεσιν, χάριν τοῦ κομίσασθαι τὰ προσοφειλόμενα* &c. 22, 25, 8. *Casaub.* ad reliquum pecuniæ exigendum, sive admonendi tantum ii essent, sive etiam cogendi; *quasi scil. vocab. πειθανάγκη ex πειθὼ et ἀνάγκη esset compositum et* partim ad persuadendum verbis partim ad cogendum vi *pertineret; cum quo consentire videtur Suidas, πειθανάγκη interpretans ἡ μετὰ βίας πειθώ. Sed vide, ne πειθανάγκη sit ἡ ἀνάγκη τοῦ πείθεσθαι,* necessitas imperata faciendi, coactio ad imperata facienda; *et metonym.* manus militum missa ad imponendam parendi necessitatem. *Ceterum est sub hac voce Fragmentum apud Suidam, quod Polybianis videtur adnumerandum: ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ᾽ αὐτῶν (fors. ὑπ᾽ αὐτοῦ) ἐπιταττομένοις. Quo ex fragm. simul intelligitur, πειθανάγκην fere idem sonare ac ἀνάγκην, et proprie, ut dixi, nil aliud esse nisi τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epist.* 13.

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem esse, (*i. q. πείθεσθαι*) 1, 45, 4 *et* 6 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. *τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων,* 3, 4, 3.

Πείθειν, *non semper notat* persuadere; *sed subinde etiam* suadere, persuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, cum infin. sive præs. sive fut. certo sperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. *et cum ὅτι,* 10, 12, 4. *ἐπέπειστο cum inf.* 3, 17, 5. *πεπεῖσθαι, cum inf.* 1, 59, 1. *πεπεισμένος,* persuasus, *cum accus. et inf.* 1, 49, 4. *&c.*

πεισθέντες, obsequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. *πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις,* commotus dictis, 4, 86, 7. *πεισθεὶς τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι τὸν Ἄμβρακον,* cum persuaderi sibi passus esset, cum morem gessisset Epirotis rogantibus ut &c. 4, 61, 4. *Sic πεισθεὶς Ἀμύνᾳ,* 4, 16, 9. *non tam*

cum Casaub. verti debet Amynæ amicitia fretus, *quam* Amynæ morem gerens.

Πειθὼ, ἡ; πολλοὺς πειθοῖ ποιήσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολλοὺς πειθοῖ καὶ λόγῳ προσηγάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πειθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖρα, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκριναν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam *prœlii* tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præsente cognoscere quid sit quod renunciatum est, 2, 11, 3. τῆς εἰς τἀναντία μεταβολῆς ὁλοσχεροῦς πεῖραν εἴληφε, experta est, 6, 3, 1. *sed* ὁλοσχερῶς *ad* πεῖραν εἴληφε *vix referri potest, quare* in ὁλοσχεροῦς *mutandum.* τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν ἔλαβε, suæ amentiæ fructum percepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀληθινὴν παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. *perperam vulgo* διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως &c. *Fr. hist.* 60. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλὲς *&c. ibid.*

Πειρᾷν, ad stuprum solicitare; οὐκ ἔτι τὰς χήρας ἐπείρα γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, *cum inf.* operam dare, 1, 15, 13. 1, 13, 8. 2, 8, 8 *et* 11. πειραθῆναι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντες, 1, 21, 3.

Πειρατὴς, ὁ; piratæ *Ætoli in media Peloponneso prœdantur,* 4, 3, 8 *sqq.* Piratarum, *nescio qua occasione, mentio fit in Fr. gr.* 83.

Πειστικὸς, ad persuadendum idoneus; πειστικόν τι ἔχειν, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, *non secundum oras,* 1, 26, 10. *ex Casaub. emend. pro corrupto* πλάγιος. πελάγιον δίαρμα, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ἔτι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari sunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (*f.* ἤλαυνον *vel* ἤλασαν) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. πελαγία *est* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipsum littus pelagus habet, 1, 37, 4. ἄκρα προτείνει πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πέλας; ὁ πέλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. *&c. Conf.* πλησίον.

Πελεκίζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πελεκυφόρος, ὁ; πελεκυφόρων *perperam vulgo, pro* ἐξαπελέων, 2, 23, 5.

Πέλμα, τὸ, solea; τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4.—" *vid. Periz. ad Ælian.* ix. 14." *Ern.*

Πελταστὴς, ὁ, peltasta, cetratus, 4, 75, 4. 4, 80, 8. 5, 4, 9. 10, 31, 13. *Est peditum genus, medium tenens inter levem et gravem armaturam.*

Πελταστικὸς, ὅπλα χαλκᾶ πελταστικά, 23, 9, 3.

Πελτοφόροι ἱππεῖς, cetrati equites, *in exercitu Hannibalis,* 3, 43, 2. πελτοφόροι, *quos cum Cretensibus Hiero auxilio mittit Romanis, pedites sunt, iidem qui peltastæ,* 3, 75, 7. *cf.* πελταστής.

Πέμπειν; προεχειρίσαντο πέμπειν, constituerunt quos mitterent, 3, 40, 2. πέμπειν, *i. q.* ἐκπέμπειν, ἀποπέμπειν, *vel* ἀναπέμπειν; ἀνέζευξαν πέμποντες τὰς λείας, dimissa præda, 4, 9, 10. ἔπεμψε τοὺς πρεσβευτὰς, dimisit, remisit, 5, 100, 10. πέμπειν ἐπί τινα, mittere ad aliquem *ad eum accersendum,* 14, 9, 8. πέμπεσθαι πρός τινα, 2, 11, 4.

μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν

Τιβέριον, testem citarunt, 32, 5, 2. ἐποιοῦντο *videtur legendum.*

Πέμπτη, ἡ, *via* quintana, forum rerum venalium in castris, 6, 30, 6.—" *vid. ad Sueton. Neron.* c. 26." *Ern.*

Πενιχρὸς; οἱ πενιχρότατοι, pauperrimi *inter velites legebantur apud Rom.* 6, 21, 7.

Πενταετηρὶς, ἡ, quinque annorum spatium, lustrum, 6, 13, 3.

Πεντάστομος ποταμὸς, 34, 10, 5.

Πεντεκαιδεχήμερος; πεντεκαιδεκήμεροι ἀνοχαὶ, quindecim dierum induciæ, 18, 17, 5.

Πεντηκονταεκαιτριετὴς χρόνος, spatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντορικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. histor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus est *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος, spirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. εἰκόνες οἱονεὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἶος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* sapit; *quo et pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Περ; διότι περ, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 88. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, *et* παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. *et Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περάναντες οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνων, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὡρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *est activum vel transitivum, ut aiunt grammatici* τοῦ περᾷν, transmittere, trajicere militem *per mare, per fluvium*, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* περᾷν *non solum est trajicere mare vel fluvium, sed et quacumque; v. c. ferrum* περᾷ, *penetrat per scutum, &c. sic et* περαιοῦν *potest esse* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλειάσαντες, 22, 11, 15. *tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. εἰς τὴν Ἑλλάδα *et simil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. &c.

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 *sq.* 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5. ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Reiskio* τὸν πόλεμον *desiderasses: conferri cum hac dictione illa potest*, 5, 28, 5. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 35, 14.

ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γεφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος, 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους πέρατος, *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *et nude* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. *&c.*

In illa phrasi, τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *quidam*

vocem πέρας *adverbialiter accipiunt. At, cum sic non satis commoda prodeat sententia, vide utrum hoc dicat scriptor,* cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* scopus, *i. e.* objectum, *ut in scholis loquuntur,* quum neminem haberent in quem iram suam effunderent.

Περὶ, præpositio. *Cum genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliâs cum accusativo construitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γεγονὸς, 1, 54, 5. ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὠμότητος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρία περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακελεύσαιμι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἐμαυτοῦ, me quod adtinet) τοὺς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus*, 2, 64, 6.

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipsin abest in dictionibus hujusmodi;* πιστευθεὶς ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. 18, 38, 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige* περὶ τῶν πόλεων, *nisi* ἐπιφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανείας, superficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præscripto,* 5, 93, 8. *ubi præpositionem* περὶ *cum Urs. adjecit Casaub. qua carere potuisse judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ὧν, *corrupte* Περσῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ sunt* περὶ *et* παρὰ; *vide* παρά.

Cum dativo; τὸ περὶ Δωδώνῃ ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *restituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροιζομένης, *sic ex conject.* 3, 54, 1. *temere Reiskius et Scaligerus correxerunt, cum teneri debuisset codicum scriptura* περὶ τοὺς ἄκρους, *ut monui supra in hoc Lexico ad voc.* ἄκρος.

Cum accusat. 1) circiter; ὥρμησε πρὸς φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* νῆες *habent, vera fortasse fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in Latino sermone particula huic respondens* ad, *de qua vide quæ monuere J. Fr. Gronov. et Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio suum restitui,* 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, *temere mutatum a Casaub.*

2) *Vulgatissima locutio,* οἱ περὶ τὸν Ἀπελλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *sq. et similia, pro* Apelles cum suis, Aratus cum suis, *aut nude* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur articulus, sed eumdem subinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Γυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γόργον τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γέγονε (ἐστὶ, *vel* ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περιέστη αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide* 5, 110, 7. συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, sine causa timor ille eum incesserat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδο-

νίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. δειλία περὶ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιάματα, 6, 3, 3. ὧν ἑκάτερα νῦν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adsit hostibus, 10, 6, 3. ψεῦδός ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus est, mentitur, 12, 15, 11. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipsin participii* ὢν, γενόμενος, *vel* ὑπάρχων, *exsistunt locutiones hujusmodi, ubi* περὶ *cum suo accusativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Dissimilia nonnihil sunt, attamen huc referre liceat dictiones hujusmodi:* οἱ περὶ Φωκίδα (*i. e.* οἱ τῆς Φωκίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, *i. e.* τοῦ Ἀρίου, 10, 49, 1. *&c.*

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι *vel* εἶναι, (*i. q.* πρός τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγὴν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 *&c.* *Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare se cum aliquo, *nempe* agere et moliri aliquid adversus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *et accus. construuntur, veluti* λόγους διατίθεσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. *&c. ubi præpositio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Constructionem cum nominibus notemus hujusmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud simile subintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ κτήνη, *de pastore*, 12, 4, 14. *In med.* πάντας τοὺς ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ περιαγόμενος, secum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγὴ, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιαλγὴς, *probum per se vocab. sed invitis MStis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro* ὑπεραλγής.

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβληκὼς τὴν Ῥώμην, 1, 52, 2. τῷ λιμένι τεῖχος περιβαλὼν, 4, 65, 11. οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo,* περιβαλὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν, 3, 68, 6. *pro quo scribi debet* περιλαβὼν, *cf.* 1, 48, 10. *et* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; πλῆθος λείας, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. ταῦτα περιεβάλλετο τῇ διανοίᾳ, 16, 37, 1. περιβαλλόμενος πλείω λόγον, *Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. (*Fortasse* περιβαλόμενος *scripserat Polyb. in aor.* quum prolixiorem orationem esset mente complexus, facere instituisset.) περιβάλλεσθαι τόπον, *nempe* στρατοπεδείᾳ *vel* πρὸς στρατοπεδείαν, capere locum castris, 5, 24, 2. *ubi invitis MStis* περιλαβομ. *edidit Casaub.* quod per se quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *Perperam vero utique* τῆς

ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος περιβαλλόμενοι *erat editum, pro* προβαλλομ. 1, 48, 10. *Et* περιβάλλεσθαι τοῖς δυνοῖς *MSti* 10, 2, 10. *corrupte, pro* παραβάλλεσθαι.

Περιβλέπειν τόπον, circumspicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. ἐξαγωγὴν περιέβλεπον εὐσχήμονα τῶν πραγμάτων, 4, 51, 9. *Et in med. eadem significatione,* περιεβλέπετο τὸν ποιμένα, circumspexit pastorem, requisivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in pass.* ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο, omnium ora in se convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. seq.*

Περίβλεπτος, qui omnium ora in se convertit; περίβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολή, ἡ; διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. περιβολὴ *vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro* περικοπή.

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; πόλις κατὰ τὸν περίβολον οὐ μεγάλη, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 *et* 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) superare, vincere, devincere; διέλαβον ὡς οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου, 8, 36, 10. Ἀννίβας μάχῃ περιγενόμενος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτίμως διεκεῖντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. nostri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γενέσθαι *habent. Sic fortasse et* 5, 71, 2. *pro* γίγνεται Ἀβίλων, περιγίγνεται *scribi debuit; sed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique est* κύριος γίγνεται, *quod ab Urs. et ex ora cod. Paris. adoptavit Casaub.*

2) περιγίγνεσθαι τινὶ, adesse, accidere, contingere alicui; *conf. supra in* περὶ, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγενομένης, præstita eis est securitas, nacti sunt securitatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγιγνομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex historiarum studio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅροις, *i. q.* διορίσαι, terminis circumscribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα γραμμή, 2, 14, 8.

Περιγραφή, ἡ, circumscriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mæotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 *et* 7. *urbis vel castrorum,* 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφὴν, 5, 30, 8. περιγραφὴ εὔσημος, nota circum *baculum* distincte scripta, 10, 44, 3.

Περιδεής, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεεῖς γενόμενοι μὴ &c. 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in med.* περιελασάμενος λείας πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15. *non de obequitando cogitandum est, aut de equitibus, sed* περιελασάμενος, *scil.* τὰ θηρία, *est* postquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθεῖσα λεία, coacta præda, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ περιέποντες, *quasi* circum circa sequentes, *i. e.* prosequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiscere se rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, si qui honores, *Eumeni decreti,*

aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περιέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum necessitate cogi, 24, 12, 3.

Περιέχον, τὸ, aer et cœlum omnia ambiens et complectens, *vide* 3, 36, 6. πρὸς τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον παραβάλλεσθαι καὶ βιομαχεῖν, contra cœlum audere pugnare, 1, 37, 9. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. 3, 37, 4 *sq.* αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, diversæ mundi plagæ, 5, 21, 8. ἡ τοῦ περιεχ. ψυχρότης, aëris frigus, 4, 21, 1. οἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος καιροὶ, 9, 13, 7. *non sunt* opportunitates e tempestate, *ut Ernestus accepit*, sed tempora, temporis partes et momenta, quæ cœli conversione distinguuntur, et ex cœli adspectu habituque cognoscuntur.

Περίζωμα, τὸ, campestre, lumbare, subligaculum; *olim equites Romani* ἐν περιζώμασιν ἐκινδύνευον, 6, 25, 3. *nempe sine thorace, quare* γυμνοὶ *dicuntur pugnasse, ibid. vs.* 4. *Illyrii* αὐτοῖς τοῖς περιζώμασι, solis campestribus succincti, *nempe sine armis, Dyrrachium ingressi sunt*, 2, 9, 3.

Περιζωννύναι; περιζωσάμενος, succinctus, præcincta veste, 30, 13, 10.

Περιθεταὶ τρίχες, adscititia coma, capillamentum, 3, 78, 2. *et nude* αἱ περιθεταὶ, *ibid. vs.* 3.

Περιϊδεῖν, negligere; μὴ περιϊδεῖν σφᾶς συγκλεισθέντας, ἀναστάτους γενομένους, 1, 49, 8. 2, 9, 8. *&c.*

Περιϊππεύειν, circumequitare *circa hostium aciem, ut a tergo adgrediaris hostem*, 5, 73, 12.

Περιϊστάναι; *conf.* περίστασις.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίοις, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7 περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περιέστη τὰ πράγματα, mutatæ sunt, in partem deteriorem versæ sunt res, 1, 62, 5. 2) circumstare, cingere, circumdare; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*sive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Paris. A.*) περιστάντος, 1, 53, 6. μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ φόβος ἀληθινὸς, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ νεανίσκῳ περισταίη πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκέναι, περιεστάναι, περιεστὼς; τὰ περιεστῶτα, *quasi* circumstantiæ, temporum ratio, res præsentes *miseræ*, 2, 51, 4. οἱ περιεστῶτες καιροὶ, 3, 86, 7. 3, 89, 3. 3, 97, 5. μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *solus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιΐστασθαι *in pass.* ἐπειδὰν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περισταθῇ, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊσταμένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In medio, notione activa*, circumstare, cingere *hostem;* περιΐστασθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *ubi a vero prorsus aberrans Ernestus cum Casaub.* avertere, depellere *interpretatus est.*

περισταθεὶς, *quod erat in ed.* 1 *et* 2. *pro* περισταλεὶς, 2, 60, 4. *frustra defendit Reiskius. Idem Reisk. pro* παραστήσασθαι, 22, 24,

5. *quod perspecte Casaub. in παρ-αιτησ. mutavit, περιστήσασθαι scribendum censuit.*

Περικακεῖν, animum abjicere, desperare, malis succumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περικακῶν τοῖς ὅλοις, desperans de summa rei, 3, 84, 6.

Περικάκησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, status animi malis victi, desperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περικαταλαμβάνειν; οἱ περικαταλαμβανόμενοι, deprehensi et pæne circumventi *ab elephantis*, 15, 9, 10. *opp.* οἱ καταταχοῦντες *ibid.* περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς, temporibus circumventus, præoccupatus, 16, 2, 8. περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10. τοῦ περικαταληφθέντος σίτου *ex conject. correxi*, 4, 63, 10. *pro vulgato* περικαταλειφθ. *quamquam per se non improbo hoc verbum.*

Περικαταλείπειν; σιτομετρήσας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταλειφθέντος σίτου, 4, 63, 10. *ex vulg. scriptura, in quam consentiunt codices, quam* in περικαταληφθ. *mutandam duxi. Vide verbum præc.*

Περικατασφάττειν, circa aliquem occidere; περικατέσφαξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ Σπενδίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περικερᾶν τοὺς ὑπεναντίους, circumire hostium aciem, *ut a latere aut a tergo eos adgrediaris*, 11, 1, 5. περικερῶντες ὑπὲρ τὰ θηρία, suis circum elephantos circumductis, 5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, 3, 71, 4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *forma inusitatior*, 6, 22, 3. *i. q. præced.*

Περικλᾶν, *in tacticis quid sit vide* 10, 21, 6. *nempe* fracta linea, linea ad angulum (rectum) inflexa ducere exercitum; περιέκλα τὴν δύναμιν ἐπὶ δόρυ, 11, 12, 4. οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα περικλάσαντες τούτους, οἱ δ' ἐπὶ δόρυ, 11, 23, 2. τόποι περικεκλασμένοι, loca anfracta, inæqualia, hiatibus et cavitatibus interrupta, 12, 20, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* 103. λόφοι περικεκλασμένοι, colles anfracti, colles qui non continuo tractu excurrunt, sed pluribus convallibus distincti et quasi fracti sunt, 18, 5, 9. πόλεις περικεκλασμέναι, urbes in locis inæqualibus exstructæ, tumulis et convallibus vel depressioribus locis distinctæ, 9, 21, 7. *Seleucia Pieria* καθήκουσα καὶ περικλωμένη ὡς ἐπὶ θάλατταν, variis anfractibus pertinet ad mare, *vel* pertinet ad mare, et in ea directione versus mare per convallem eam, quæ per urbem excurrit, in duas veluti partes frangitur, 5, 59, 6. *Sed fateor, non satis mihi in liquido esse hujus loci sententiam.*

Περίκλασις, ἡ; *conf. verbum præc.* 1) fractio *vel* inflexio lineæ qua ducitur exercitus *vel* pars exercitus; αἱ κατὰ περίκλασιν ἐκτάξεις οὐ προσδέονται μελέτης, σχεδὸν γὰρ ὡσανεὶ πορείας ἔχουσι διάθεσιν, 10, 21, 6. ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλόντων καὶ κατὰ περίκλασιν ἑπομένων, 11, 23, 2. 2) anfractus, terræ hiatus et cavitates, 3, 104, 4.

Περικλείειν, includere; πολισμάτιον προβολὰς ἔχον περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς, 1, 53, 10. *ubi ad* περικλειούσας *intellige* αὐτὸ, (*sc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἐκεῖ καθορμισθείσας ναῦς. *An* περιέκλεισαν *legendum* 5, 39, 3. *pro* παρέκλεισαν?

Περικοπή, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν, 6, 53, 6. 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in vestibus, in suppellectilibus alioque adparatu; (*conf.* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν ἀν-

ἐπισήμαντος, 5, 81, 3. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. τὴν περικοπὴν ἅπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6 *sq.* οἰκείαν ποιούμενος περικοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, *de adparatu tristi*, 32, 20, 2. *contra*, κατὰ τὴν περικοπὴν εὐτυχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χωρίον, locus captus castris, spatium quod occupant castra, 9, 20, 3. (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ castris comprehenduntur, quæ in castris includuntur, insunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. 3, 29, 5. *ex conject. ubi vulgo* παραλαμβ. πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιληφθεῖσαι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνειν τὰς ναῦς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν *legendum, pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. μήδ' ἀποδρᾶναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνων τὸν χάρακα τοῦ Ἀππίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, inclusisse, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hostibus, 10, 3, 4. περιειλῆφθαι ἀργυραῖς λεπίσι, obductum esse, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειληφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, spe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιελάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non solum spe sunt complexi, &c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis necessitate coacti, tempore oppressi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαβομένων λείαν, *mendose vulgo* 3, 69, 7. *pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, superesse; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 37, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη, 3, 79, 12.

Περιλιπής; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2.

Περιμένει ἕως τούτου μέχρις ἂν *&c.* 5, 56, 2.

Περίμετρος, ἡ, (*scil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 *et* 3 *et* 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμματέα κοινὸν προεχειρίζοντο αἱ πόλεις, alternando inter se, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9.

Περιόπτεσθαί τινα παρεσπονδημένον (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδεῶς πορθουμένην, 1, 30, 3. μηδένα τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, *i. q. simplex;* περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e supervacuo, nulla idonea caussa, animi caussa, 4, 21, 1 *et* 10.—" *Demosth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας." *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, tristis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς, 4, 54, 3. περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ, 1, 81, 1. μὴ αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ῥίψῃ κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γινόμενος, præ dolore, 8, 20, 8.

Περίπατος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ casus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, *opp.* κατὰ πρόθεσιν, 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 3. *Inprimis* casus adversus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1. 1, 37, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverso casu, 9, 8, 6. *Sed et* mutatio in melius, prosper casus fortunæ, 22, 9, 16 *et* 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti; οὐκ ὀλίγοις τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, in bonum cessisse, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινὶ, incidere in aliquem, in aliquid; *cum dat. pers.* ὁλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἑαυτοῖς *et* ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ *vel* τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύματι βιαίῳ, 2, 69, 2. *unde corrigenda menda,* 2, 57, 5. *et* βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *scribendum, pro* πράγμασι.

ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντες, *mendose, ut puto,* 1, 57, 8. *pro* πεσόντες *vel* προπεσόντες: *nisi fortasse defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro simplici* πεσεῖν *accipiendum videri potest,* διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio est, nam ibi* περιπεσεῖν *est* in fraudem incidere, *et mihi prorsus videtur ibidem nomen aliquod in dativo casu positum, v. c.* δόλῳ, κακοῖς, *aut aliud simile desiderari. Pro* περιπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παράπεσον *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali,* 1, 51, 6. (*cf.* ἐκπεριπλεῖν.) περιπλεῖν, *scil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per insulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca angusta (*quæ sunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περιπλοκή, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 5, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. *sic* τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρχὰς, his conferre magistratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, securitatem alicui præstare, 15, 10, 4.

περιποιεῖσθαι, sibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *scil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. *sic* αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *ubi mendose vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιπορ. τοὺς νεὼς, 10, 4, 4. περιπορευόμενοι τὴν πόλιν, discurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθὴς, prætexta toga *consulum et prætorum Rom.* 6, 53, 7. λινοῖ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι *Hispanorum,* 3, 114, 4.

(Περιπροπλεῖν, *mendosum verbum a Casaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* προπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἠσπάσατο αὐτοὺς, 10, 4, 6. περιέπτυξε ταῖς χερσὶ, 13, 7,

8. *videtur significare,* manibus mulieris (*nempe simulacri formæ muliebris*) amplexus est hominem; *sed vix sana h. l. videtur esse oratio.*

Περιῤῥηγνύναι (τινὶ) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abstrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιῤῥὼξ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ὄχθος, *Fr. gr.* 105.

Περισάττειν, circumstipare; περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου πανταχόθεν, obturato undique omni spatio inter labia dolii *et parietes cuniculi,* 22, 11, 17.

Περισκέπειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, 2, 30, 3.

Περισπᾶν πόλεμον ἐκεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περιέσπα Ῥωμαίους, distinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In tacticis,* περισπᾶν τοὺς στρατιώτας *est* integram militum manum, veluti unam massam, ita convertere et circumagere, ut descripto semicirculo in eam partem prospiciat, cui primo terga verterat; *vide* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν, ἐξέταττε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Passiv. περισπώμενοι, distenti, alio occupati, 4, 10, 3. περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo distrahi in diversas partes, 15, 3, 4.

Med. περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας, secedere a se jubens milites; *alii contra,* succinctus, circa se habens, cingens se militibus, 38, 5, 1.

Περισπασμὸς, ὁ, 1) distractio, cum quis alibi occupatus est, aliis negotiis distinetur; ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς, 3, 87, 9. κατὰ τοὺς αὐτῶν περισπασμοὺς, 18, 34, 5. 31, 8, 5. 32, 15, 4. ἐν περισπασμοῖς εἶναι, (*i. q.* περισπᾶσθαι) 4, 32, 5. 2) motus *ille* militaris, *de quo paulo ante ad verb.* περισπᾶν *dictum est;* conversio manus militum in partem contrariam, 10, 21, 3. 12, 18, 3.

Περίστασις, ἡ, 1) status rerum, temporis ratio, temporum conditio, quidquid incidit; *quasi dicas* circumstantiæ; διὰ τὴν περίστασιν, 1, 32, 3. ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ περιστάσεως, 1, 35, 10. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro varia temporum ratione, 2, 41, 6. αἱ περιστάσεις τῶν πόλεων, fata urbium, 10, 24, 3. ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιστάσεσι, in utroque rerum statu, *sc. tam in pace, quam in bello,* 4, 67, 4. ἡ κατὰ τὸν ἀέρα περίστασις, status aeris, aeris ratio, 3, 84, 2. λοιμικαὶ περιστάσεις, *scil.* τοῦ ἀέρος, pestilens aeris status, 6, 5, 5.

2) *sed* περίστασις, *etiam nude per se, præsertim de* difficili, periculoso, misero, calamitoso rerum statu *usurpatur; sic* κατὰ τὰς περιστάσεις, difficilibus, periculosis temporibus, 1, 82, 7. 2, 17, 1. *et* κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, 2, 55, 8. ἐν ταῖς περιστάσεσι, 3, 112, 9. κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων περιστάσεις, in periculo a barbaris imminente, 4, 38, 10. *Sic* ἡ Γαλατικὴ περίστασις, 3, 1, 3. *est* σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, *ibid. vs.* 1. πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο, 9, 34, 2. ἀόρατοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, 2, 21, 2. εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν, in summas miserias venisse, 4, 45, 10. εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως, 1, 84, 9. 1, 88, 5. ἐν ταῖς ὁλοσχερέσι περιστάσεσι, temporibus quibus de summa rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. περίστασις ὁλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους, summum e mari periculum imminens, *ob vehementissimam tempestatem,* 1, 54, 6. ἀπολελῦσθαι τῆς περιστάσεως,

periculo liberatum esse, 10, 14, 5.

3) quidquid circumstat vel circumdat; *ut* ἡ ἔξω περίστασις, multitudo foris circumstans, 18, 36, 11. ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις, area circa prætorium, 6, 31, 1 *et* 7. 6, 41, 2 *sq.* τῶν σκηνῶν, area circa tentoria, 6, 31, 14. χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. μεγαλομερὴς περιστ. magnificus adparatus *vestium et suppellectilium*, (*i. q.* περικοπὴ καὶ κόσμος) 32, 12, 3. 32, 14, 9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστέλλειν, tegere; (*ut vestis vel clypeus tegit corpus; sic de clypeo Plutarch. in Philopœm. c.* 9.) περιστέλλειν τι τοῖς κόλποις, sinu vestis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἁμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (*conf.* συμπεριστέλλειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκαγαθίας, tectus, 2, 60, 4.

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, τὸ τοῦ πίθου, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. *et vs.* 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, τὸ, (*sive* ὁ περίστυλος, *ut apud Diodor.* I, 48.) peristylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10.

Περισύρειν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hostes, 3, 93, 1. τὰ θρέμματα, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται, fluvius dividitur et circumfluit, 3, 42, 7. περισχισθεὶς ὁ ῥοῦς περὶ τὴν πόλιν, 4, 43, 7.

Περιταφρεύειν, fossa cingere *urbem obsessam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum exstructis; περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, 39, 1, 8.

Περιτέμνειν; πανταχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ, acciditur, circumciditur, imminuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ, hoc Hannibali tribuunt, adscribunt, 3, 48, 4.

περιετίθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumposita, inserta erat scala, 1, 22, 5.

Περίτομος; ὄρος περίτομον, mons omni ex parte abscissus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεῦον, 4, 38, 9. *opp.* τὸ λεῖπον, *ibid.* οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. *opp.* ἐλλείπων, *ibid.*

Περιττὸς, variæ doctrinæ cupidus, curiosus, 9, 1, 4. περιττὸν, *adverbialiter, i. q.* περιττῶς *vel* ἄγαν, nimis; πολλάκις τὸ τολμᾷν περιττὸν *&c.* 4, 34, 2. *disjecta membra nescio cujus poëtæ.* ἐκ περιττοῦ, e supervacuo, sine necessitate, nulla probabili ratione, animi caussa, 5, 11, 4. 9, 20, 6. (*cf.* περιουσία.)

οὐδὲν περιττότερον ἤπερ *&c.* nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus vitæ, adfluentia rerum pretiosarum, magnificentia in suppellectili et alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἴκησις, magnifice exstructa domus, 1, 29, 7. περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα, exquisita arte elaboratum signum, 32, 25, 4. περιττότερον *scribendum suspicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum* περὶ ταῦτα,

intelligens festivius, *elegantius, exquisitius.*

Περιτυγχάνειν ἀτυχήμασι, (*i. q.* περιπίπτειν,) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, prospectus liber; ("*i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV.* 24." *Ern.*) ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.

Περιφερής; περιφερὲς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hostium;* περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνεῖχον, 1, 28, 11.

Περιφλέγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρής, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ *&c.* 2, 50, 5. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ *&c.* 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ *&c.* 8, 31, 11.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχύειν; οἱ ἱππεῖς ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effusi et circumfusi hostibus, 1, 19, 4. οἱ περικεχυμένοι, circumfusi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πέρπερος, nugator arrogans, ostentator; λάλος καὶ πέρπερος, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πέτευρον, τὸ, tabula, asserculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8.

Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης *&c. Fr. gr.* 129.

Πετροβολικὰ ὄργανα, balistæ, 5, 99, 7. *ubi diserte distinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, balista; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus dispositi ad muros defensoribus nudandos,* 5, 4, 6. *ab oppugnatis dispositi in muris adv. machinas hostium,* 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτής, ὁ, aleator; συγκλείων πολλοὺς ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτής, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τί πρακτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonastice, sicut* πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *et similia multa apud nostrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum suis, pro* ποῖ, 4, 69, 3.

Enclit. πῃ; τῇδέ πῃ τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχείρωτος, hac ex parte, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγή, ἡ, τῆς κακοπραγμοσύνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραρότως, 3, 46, 1. διαφερόντως, 3, 46, 4. σκηνὰς, struere, figere tentoria, 6, 27, 2 *et* 6.—"*Sic et Joseph. Ant. III.* 6, 9." *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε *&c.* 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, lutum figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοὶ, limus, 3, 79, 9 *et* 11.

Πήρα, ἡ; ἐν πήραις παρακομίζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ῥητίνης καὶ τριχὸς μυριάδας πήχεις, καὶ ταλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9.

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τινὶ τὰς χεῖρας, prensare manus, 32, 10, 9. πιεζόμενος, pressus *complexu machinæ Nabidis forma mulieris,* 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello pressi, 5, 29, 1. ἀμφότερα τὰ κέρατα

πιεζόμενα, *alii* πιεζούμενα, pressa, retro pulsa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari, cedere cogi, 2, 33, 8. σημαῖαι πιεσθεῖσαι, 6, 38, 1. τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum est*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in disputando, disceptando*, 5, 67, 8. 3, 21, 3.

Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* πιέζειν, 3, 74, 2. ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, speciosa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 22, 11, 15. *sqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ δυσμένεια, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παρακατασχὼν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 *et* 12. 12, 14, 1 *et* 7. 12, 15, 4. ὀξύτης καὶ πικρία *plebis Atheniensis*, præceps et acerbum *vel* irascibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandescit, sed eamdem iram etiam facile rursus ponit, qua differt a plebe Thebanorum, quam innutritam esse ait* βίᾳ καὶ θυμῷ. *ibid.*

Πικρὸς, acerbus, sævus; τύραννος, 7, 13, 7. ἐχθρὸς, 7, 14, 3. ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. δικαστὴς, immitis, severus, 5, 41, 3. (*Sæpius jungitur cum* ἀπαραίτητος.) πικρότατος τύραννος, 9, 23, 3. τὰ πικρὰ, acerbe facta, sæva facta, 9, 23, 6. *opp.* χρηστὰ καὶ σεμνὰ, *ibid.* ἀεί τι τῶν ἀπεχθεστάτων καὶ πικροτάτων εἰσαγγέλλειν κατά τινος, 1, 80, 3.

Πικρῶς ἐπιστατεῖν τῶν ἀνθρώπων, dure, acerbe præesse, imperare, 1, 72, 1. πικρῶς ὀνειδίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτιμᾶν τινι, 8, 28, 8. πικρῶς καὶ δυσμενῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7. πικρῶς διακεῖσθαι πρός τινα, iratum esse, succensere, 4, 14, 1. δεῖ σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα μὴ πικρῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως, 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπειπαμένου, πικρῶς ἐρευνᾶν ᾔτει, 5, 50, 13. ille acerbe ferens, iratus, negat factum, πικρότατα χρῆσθαί τινι, 1, 72, 3.

Πίλεος, ὁ, *Latinum* pileus, 30, 16, 3. *Græce aliâs* ὁ πῖλος.

Πιλίον, τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

Πινάκιον, τὸ, tabella, 10, 46, 6.

Πίναξ, ὁ, tabula picta, pictura, 40, 7, 2.

Πιπράσκειν; πραθέντων τούτων *correxit Casaub.* 10, 16, 5. *pro* πραχθέντων *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in potestatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πίπτει κατὰ τὴν ρκθ' ὀλυμπιάδα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14, 9. οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ nostra persequitur historia, 4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipsi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πίπτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, ne quidem sub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi potest, inexplicabilis est, 4, 15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, excidere spe, spem e manibus elapsam videre, 1, 87, 1. κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quamquam summa rerum perdita, 10, 33, 4. πολίτευμα ἄρδην πεπτωκὸς, civitas funditus prostrata, depressa, perdita, 1. 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πεσεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediisse e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τά-

λαντα πρόσοδος ἔπιπτε τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πεσόντος *fortasse legendum pro* πταίσαντος, 10, 33, 5. *et* πεσόντες *vel* προπεσόντες, *pro* περιπεσόντες, 1, 57, 8.

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ ταχυναυτεῖν, 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ὀχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασκευαῖς, 5, 62, 6. πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων, 2, 43, 2. *Et nude* πιστεύειν τινὶ, fidei alicujus se permittere, 21, 2, 10.

Passiv. ἄνδρες μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus summa fides habebatur, maxima auctoritate præditi, 16, 31, 4. πεπιστευμένος, *cum accus. et infin.* qui sibi persuaserat, persuasus, 16, 22, 5. πεπιστευμένος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commissa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβαινε αὐτὸν πεπιστεῦσθαί τι τῶν φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem haberent, apud quos cum fidem invenissent, 2, 7, 9. *nisi ex seqq. ad* πιστευθέντες *referendus est accus.* τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei custodiendum commisissent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἡττηθεὶς ἀθεσίας, perfidia eorum quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. *Cum genit.* πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum est creditum, 6, 56, 13. Κύπρου, cujus curæ fideique commissa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Rursus cum accus.* ἐπιστεύθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. histor. in* Credere.

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινὸς, fidei alicujus se dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid sit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *sqq.* 20, 10, 2 *sqq.* (*conf.* ἐπιτροπή, 21, 1, 4 *sq.* 36, 2, 1 *sqq. Adde Ind. histor. in* Fides.) ἐθελοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχείρισαν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *nisi diserte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adstruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρηθὲν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum est, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνεσις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, *Fr. gr.* 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præsertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. *&c. Hinc et* πίστεις θέσθαι, fœdus facere; ὑπὲρ τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7.

4) fides, religio hominis; ὡς αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ τῆς ἰδίας πίστεως, e sua fide, pro religione sua, 28, 1, 9. fides et auctoritas, qua quis fruitur apud alium; πάντων αὐτῷ πειθαρχούντων κατὰ τὴν προγεγενημένην πίστιν, 5, 2, 10. μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ βασιλεῖ, 6, 2, 13.

5) negotium *vel* munus fidei alicujus commissum; Σελεύκου ταύτην αὐτῷ τὴν πίστιν ἐγχειρίσαντος, *nempe* τὴν προστασίαν τῶν ὅλων πραγμάτων, 5, 41, 2. ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται, munus circuitionis, 6, 35, 8.—" *nempe in quacumque re fides*

alicui habetur, id ipsum πίστις *et Latinis* fides *est.*" *Ern.*—ἡ ἐγκεχειρισμένη αὐτῷ πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ σφραγὶς, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα, 16, 22, 2.

Πιστὸν, τὸ; λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας, (*i. q.* αἱ πίστεις.) fidem securitatis, 2, 41, 15.

Πιστοῦν; πιστώσασθαι, *cum* πρὸς *præpos.* πιστωσάμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων, ἐφ' ᾧ fidem sibi mutuo dantes, 18, 22, 6. *cum accus. rei;* πιστωσάμενοι τὰς προτεινομένας δωρεὰς, confirmantes, fidem suam dantes de, 1, 43, 5. *cum accus. pers.* τοῦτον πιστωσάμενος, hunc fidum sibi fecit, hujus fidem sibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, ἡ, pix; πίττα ὠμὴ, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, τὸ, pugillares, 31, 21, 9. *et* 11.

Πλάγιος, obliquus, dolosus, fallax; πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι τῇ ψυχῇ, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *aciei, agminis, classis, navis;* ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν, 1, 22, 8. 1, 23, 9. κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας, 3, 74, 2. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραὶ, latera, (*quatenus distinguitur a parte anteriore et posteriore; nam* πλευρὰ *magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque usurpatur, etiam de parte anteriore et posteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in sing.* ἐκ πλαγίου κατὰ κέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur synonyma,* ἐκ πλαγίου *et* κατὰ κέρας.) κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου, 1, 77, 7.

Hinc rursus πλάγιος, qui est a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομένοις, (*in pugna navali,*) 1, 51, 6. πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες, 1, 22, 9. ὅταν πλάγιον λάβῃ, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi potest, 5, 84, 4. πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον, navis (*quæ machinæ hostilis vi in altum erat erecta*) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod MSti dabant,* 1, 26, 10. *in* πελάγιος *recte mutavit Casaub.*

Πλαδαρὸς, humidus, madidus, *Fr. gr.* 106. *ubi tamen* κλαδαρὸς *videtur legendum; conf.* 6, 25, 5.

Πλάζειν; τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur et vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, ἡ τοῦ προσώπου, conformatio vultus, species oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμὼν, ὁ, planitiem *interpretati sunt Casaub. et Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque saxa πλαταμῶνας *intelliges* terram obsidentia, *aut* loca saxis obsita.

Πλατεῖον, τὸ, tabella, 6, 34, 8 *et* 10 *sq.* 10, 45, 8 *sqq.*

Πλάττειν; ἐκ τούτου πλάσας (*vel* πλασάμενος) τὴν διαβολὴν, 4, 84, 7.

Πλειάδες; *vide Ind. histor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *absol.* navibus proficisci, vela dare, cum classe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν, cum classe abiisse *vel* abesse *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *qui quidem locus difficultate non caret.* πλεῖν τὰ πελάγη, per maria navigare, 3, 4, 10. ἐφ' ἧς (νεὼς) ἔπλει ὁ Μάρκος, in qua erat, quam conscenderat Marcus *imperator,* 2, 10, 5.

ἔπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex scriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. incerto gradu vadebant,—" *sic. Latini natare." Ern. conf.* ἐπιπλεῖν, 3, 55, 4.

Πλεῖον, πλέον, *et* πλεῖστον, *vide in* πολύς.

Πλεονάζειν; πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμὸς, ὁ; οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι *&c.* frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. ὁ πλεονασμὸς ὑπὲρ τῶν ἐκπληκτικῶν συμπτωμάτων, nimis frequens, nimisve prolixa commemoratio casuum terribilium in historia scribenda, 15, 36, 3. *et cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων, lucrum quærere ex rebus parum honestis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, τὸ, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, ὁ; κατὰ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1. *ubi* ambitiosum *vertit Valesius: sed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis sæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, sua commoda privatosque quæstus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικὸς, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον, 4, 3, 1. πλεονεκτικώτατος, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, ἡ ἐκ τῶν ἀπειρημένων, lucri studium ex malis artibus, 6, 56, 3. στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, quis majorem prædæ partem esset habiturus, 2, 19, 3.

Πλεύμων θαλάττιος, 34, 5, 3. *cf. Hermanni Adn. in Append.*

Πλευρὰ, ἡ, 1) latus *hominis;* παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι, ad latus esse alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. παρὰ πλευρὰν μένειν, 29, 3, 1. ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει, hoc bellum illis in proximo est, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. προσδέξασθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, *Fr. gr.* 110.

2) *ex usu geometrarum,* latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *sq.* 4, 70, 7 *sq.* (*conf. supra in* πλάγιος.) *Sic* ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, 1, 37, 4. ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰ, latus, Carthagini obversum, 1, 86, 3. ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ, latus oblongum, 1, 22, 6. ἡ ἐκ πλαγίου πλευρὰ, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo distinguitur* ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, *i. e.* pars anterior, *ibid. In acie,* ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ *est* frons, 11, 23, 3. *a qua distinguuntur* latera, τὰ κέρατα, *ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγὴ, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. πρακτικὴ, 6, 25, 9. ἄπρακτος, 2, 33, 3. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι (τινὶ *vel* ἀλλήλοις,) 1, 57, 1. πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, *scil.* τοῖς πολεμίοις, 2, 33, 6. παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς, 31, 7, 3. περιπεσὼν βιαίοις πληγαῖς, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. ἱκανὰς ἔχων πληγὰς, qui satis pœnarum dedit, 31, 7, 17. ἔξαλος πληγὴ, vulnus navis supra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν, 1, 15, 2. 2, 32, 3. τηλικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσπετον; *vide hæc adjectiva.* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, πληθύνειν; πεδία πληθύοντα (*vel* πληθύνοντα) πόλεσι, 5, 44, 11. θεωρῶν τὸν Μάρκον πληθύνοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, totum in id in-

cumbentem, 3, 103, 7. *ni* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδ. *legendum, quod utique verum videtur.*

Πλήμη, ἡ, æstus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν τι εἴς τινα, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio;—"sæpe in principio, transeundi aut ad propositum redeundi caussa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17." *Ern.—Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodosi usurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula* δὲ; *vide* 11, 23, 2. 11, 17, 1. *et* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex superioribus repetendum est* οὐδὲν; οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀκροβολιζόμενος, nihil quod ad summam faceret, nil nisi &c. *Alias quasdam miras ellipses, quæ ante particulam* πλὴν *locum habent, vide* 11, 25, 6. 12, 22, 1. *si modo vera utrobique scriptura.*

πλὴν, *præpositio, cum genit. construitur, ut* 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Ubi cum accus. jungitur hæc particula, quam constructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Ernestus, ibi non præpositionis vim habet, sed adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accusativus non a* πλὴν *pendeat, sed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6.

Πληροῦν, τὰ πλοῖα, 5, 3, 3. (*vid.* πλήρωμα.) τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς, 4, 63, 3. τὸν ἴδιον θυμὸν, 23, 13, 7. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γεροσφομάχοι πληροῦσι, 6, 35, 5.

πληρωθῆναι, satiatum esse, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, τὸ, *et in plur.* τὰ πληρώματα, socii navales, remiges et nautæ, 1, 21, 1 *et* 7. 1, 60, 10. 1, 49, 1 *sq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. &c. *conf.* 1, 49, 2. *et* 10, 17, 22. *et vide supra in* ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ, dexteritas, solertia remigum et nautarum, 1, 47, 8. (*idem quod* ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις, 1, 51, 4.) πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν τὴν ναῦν, 1, 47, 6. τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα, 1, 61, 3. *Distinguuntur* τὰ πληρώματα *a* τοῖς ἐπιβάταις *vel* ἐπιβατικοῖς, *a militibus classiariis,* 1, 47, 6 *et* 8 *sq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, sine discrimine,* τὸ πλήρωμα *vel* τὰ πληρώματα *intelligi videntur* quicumque in navi sunt, sive remiges, sive nautæ, sive milites; *velut* 1, 29, 1 *et* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλησίμοχθος, ærumnosus, 5, 106, 4. *ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q.* ὁ πέλας) 12, 4, 13. πλησίον, *pro* πλεῖστον, *quod dabant libri, recte ex Ursini conj. editum,* 14, 6, 12. *ubi* πλεῖστον *ex imperiti librarii sive critici ingenio natum videtur, qui ad* ἀποκεχωρηκέναι *pertinere* πλεῖστον *putaverat, non* πλησίον.

Πλησμονὴ, ἡ, intemperantia in capiendo cibo; διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονὰς, 2, 19, 4.

Πλίνθος, ἡ, 10, 22, 7. πλίνθοι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ, 10, 27, 12.

Πλοΐζειν; οἱ πλοΐζόμενοι *non sunt* nautæ, *ut interpretatus est Ernestus, sed* navigantes mercatores, qui commercii caussa maria navigant, 4, 47, 1. 5, 88, 7. 5, 89, 8. οἱ πλοϊζόμενοι ἀπ' Ἰταλίας, 2, 8, 1. *sunt* Ἰταλικοὶ ἔμποροι, *ibid. vs.* 2. ἡ τῶν πλοϊζομένων ψευδολογία καὶ τερατεία, 4, 42, 7. *sunt* ἐμπορικὰ διηγήματα, 4, 39, 11. *Eodem modo, quod* 30, 8, 5. *ait,* Θόας τις ἦν τῶν πλοϊζομένων, *intelligendum videtur,* Thoantem fuisse mercatorem mare exercentem, maria navigantem; *quo illi internuncio usi sunt, quoniam mer-*

caturæ specie minus erat suspectus parti adversæ.

Πλοῖον, τὸ; *generale nomen, pro quocumque navium genere; v. c.* πλοῖα πεντηκοντηρικὰ, 25, 7, 1. πεντηρικὰ, 1, 59, 8.

Πλοκὴ, ἡ τῶν γέῤῥων, cratium plexio, compositio, 9, 41, 3.

Πλοῦς, ὁ, navigatio; 1) commodum navigandi tempus; πλοῦν ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 57, 2. παραπεσόντος αὐτοῖς πλοῦ, 4, 57, 6. 2) δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην γεγενημένης τῆς ἐκλογῆς, e censu, 6, 20, 9.

Πλύνειν τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις, 9, 6, 3. πλύνοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν *dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro* πολὺν ὄντα, *ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; ποταμὸς, 10, 48, 1. τόπος, 1, 42, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Romani putant,* δεῖν αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτὸν, 1, 37, 10.

Πλωτεύειν; *Fretum Abydenum,* ποτὲ μὲν γεφορούμενον, ποτὲ δὲ πλωτευόμενον συνεχῶς, aliquando ponte junctum, alias constanter navigatur, navibus transitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος συνετάραξαν τοὺς ὄχλους, spirantes ab Asia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. πέπνυται, vivit, 36, 6, 6. *conf.* πεπνυμένος.

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; ἡ βία τοῦ πνεύματος, 1, 44, 4. 1, 48, 5. πνεῦμα ἀντίον, 1, 60, 6. 2) vita; τὸ πνεῦμα ἔχειν διά τινα, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται συγχωρηθῆναι σφίσι, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Ποι, *enclit.* τοῦτο γὰρ προὔκειτό ποι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, sane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται *an legendum pro* ποῦ, 6, 9, 11? *Non videtur.*

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἧτταν, cladem accipere, *sicut dicitur* jacturam facere; αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide* 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, *f.* εὖ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, *in med. et in pass.* comparare sibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔσπευδε, καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἐπανελέσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον *et* λόγους ποιεῖσθαι, *vide in* λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. &c. *Pro* ὑφ' αὐτοὺς ποιῆσαι, 4, 61, 5. *scribe* ποιήσασθαι *cum melioribus codd. sicut* 1, 6, 6 *et* 8. *&c.*

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, versutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, mistura civitatis e variis reip. formis, 6, 3, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo versutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites spes, 14, 1,

5. *πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας,* 16, 24, 1. *ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως,* anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. *ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος,* ancipitem significationem dare de futuro, 30, 17, 17.

Ποικίλως καὶ ἀγεννῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconstanter, 4, 30, 7. *ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα,* multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναὶ καὶ ἐριννῦς τινες, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum esse, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, *πολεμάρχειον, vel πολεμαρχεῖον, τὸ,* Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, *ὁ,* 4, 18, 2. *cf.* 9, 17, 3.

Πολεμεῖν *legitime cum dativo construitur, sed et cum accus. Vide* 1, 15, 10. *quo loco, pro Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρκουν ediderat Casaub. Contra, pro πολιορκεῖν,* 5, 61, 8. *codex Aug. πολεμεῖν temere habet.*

Πολεμητήριον, *τὸ,* 4, 71, 2. *i. q. ὁρμητήριον, ibid.*

Πολεμία, *ἡ, scil. γῆ,* 2, 4, 9. 30, 14, 2.

Πολεμικὸν; *τὸ πολεμ. σημαίνειν,* classicum canere, 3, 96, 2. 5, 84, 1. 10, 14, 4.

Πολεμικὸς; *πολεμικὴ ναῦς, i. q. πολεμία,* hostilis navis, 16, 3, 7. *πολεμικὴ ἐμπειρία,* usus belli, 10, 8, 5. *τὰ πολεμικὰ,* res bellicæ; *τριβὴν ἔχων ἐν τοῖς πολεμικοῖς,* 1, 32, 1. 3, 6, 12. *πολεμικοὺς mendose codd. nonnulli pro πολιτικοὺς,* 1, 75, 2.

Πολέμιος, *ὁ; πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, pro τὸν πόλεμον,* 1, 74, 7.

Πολέμιος, *adject.* hostilis; *οὐδὲν ἀπολιπὼν ὄπισθεν πολέμιον,* 3, 17, 6. *πολεμία ναῦς,* 16, 5, 2 *et* 4. *&c. πολέμια ἔργα,* facta bellica, res bello et armis gesta, 2, 36, 2. 5, 73, 8. (*Adde ἡ πολεμία, supra.*) *πολεμιώτατος τινὶ vel τινὸς,* 8, 1, 6.

Πόλεμος; *ὁ τοῦ Φιλίππου πολ.* bellum Philippicum, 3, 7, 2. *ὁ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους πόλεμος,* bellum Antiochi cum Romanis, 3, 7, 1. *πόλεμον ἐκφέρειν, συγχέαι, συνταράξαι; vide in his verbis. πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς,* 4, 16, 4. *ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον quid sit, professus sum mihi non satis liquere,* 4, 26, 2. 4, 30, 2. *Vide an faciat satis Ernestus, τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον interpretans,* quod quis suo nomine indicit, suis copiis infert. *μνημονεύων τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέμων, immo πολεμίων,* 3, 63, 7. *nisi πόλεμοι h. l.* prælia *sunt. τὸν πόλεμον αὔξειν,* 3, 97, 1.

πόλεμον recte restituit Casaub. 8, 3, 2. *pro πόλεων, quod erat in libris. Vicissim vulgatum πολέμων Fr. gr.* 9. *in πόλεων mutandum duxi. Sic πολεμίων, pro πόλεων, habent plures codd.* 16, 29, 3. *rursusque omnes,* 21, 11, 8. *et* 22, 24, 6. *Alibi πολιτεύμασι in πολέμοις erat detortum,* 4, 84, 5.

Πολιορκεῖν; *οὐχ ἧττον πολιορκεῖσθαι ἢ πολιορκεῖν,* 1, 84, 1. 1, 18, 10. *ὥστε καὶ διασπᾶν τὸν χάρακα, καὶ μονονουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχηδονίους,* 3, 102, 4. *conf.* 9, 3, 2. *scilicet non modo* obsidere *est πολιορκεῖν, sed et* oppugnare; *quare diserte distinguitur inter προσκαθέζεσθαι et πολιορκεῖν,* 8, 9, 6. *cf. πολιορκία.*

Πολιορκητικὸς; *πολιορκητικαὶ ἐπίνοιαι καὶ βίαι,* 1, 58, 4.

Πολιορκία, *ἡ, non nuda* obsidio, *sed* oppugnatio, 8, 9, 5. 9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf. πολιορκεῖν.*

Πολιοφυλακεῖν, intra muros se tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, *τὸ,* 1, 24, 12. 1, 53, 10 *et* 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, *ἡ;* respublica, 6, 14, 4. *et sæpe alias.* 2) forma reip. 2,

41, 5. 6, 9, 3. *&c.* τρία γένη πολιτειῶν, 6, 3, 5. πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7. 3) administratio reip. consilia, institutum, ratio administrandæ reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε, 8, 4, 3. πορρωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας προύβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν, 17, 14, 14. 3) vivere, versari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; τυχὼν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προσταττόμενον τοῖς βασιλικοῖς, videbantur suis legibus administrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in passivo usurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria administrarunt 16, 14, 3. πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, vivere in civitate Carthaginiensium, lares suos Carthagine habere, civem esse Carthag. 7, 2, 4. *Rursus* πολιτεύεσθαι, administrare rempublicam, τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως, 31, 6, 3. *Et cum accus.* administrare, gerere *res;* ὅσοι τὰ παραπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. administrant, summi magistratus, principes civitatum, 26, 2, 6. (*ubi ab his diserte distinguuntur* οἱ πολλοὶ, populus, vulgus) 27, 11, 1. 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *ubi minus recte Casaubonus* cives *interpretatus est. Rursus eodem modo* 15, 2, 2. *et vs.* 4. *ubi cum distinguuntur* οἱ πολιτευόμενοι *et* οἱ βουλευόμενοι, *hi intelligendi sunt* senatores, qui concilio intererant; (*quorum magnus erat numerus, quo pertinent* οἱ πολλοὶ, *vs.* 4. *quod idem valet ac* οἱ πλείους *vs* 2.) *illi,* summi magistratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum,* 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. *&c.* 2) administratio reip. ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις, 4, 23, 9. 3) forma reip. et leges quibus resp. regitur; ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9. 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. *&c. Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι *scribendum, pro corrupto* πολέμοις, *quod ibi codices dabant; quemadmodum* πολιτείας καὶ νόμοις χρωμένους τοῖς πατρίοις *ait,* 4, 25, 7.

Πολιτικὸς, 1) ad civitatem pertinens, civilis, urbanus; οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, equites peditesque urbani, e civibus lecti, 1, 9, 4. *a quibus distinguuntur* οἱ ξένοι; *iidem mox vs.* 5. *sunt* οἱ πολῖται. *Rursus* οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς, 11, 11, 4. *distinguuntur a* τῷ ξενικῷ. *Sic* 5, 30, 1. οἱ πολιτικοὶ νεανίσκοι *disting. a* τοῖς μισθοφόροις. *Ita* πολιτικαὶ δυνάμεις, 1, 9, 7. 1, 68, 2. 6, 52, 4. τὸ πολιτικὸν πλῆθος, 1, 42, 11. *et nude,* οἱ πολιτικοὶ, 5, 22, 11. 8, 35, 3. *Sic* οἱ πολιτικοὶ, *qui distinguuntur a* τοῖς ἐργαστικοῖς, 10, 16, 1. *intelligi pariter possunt* milites urbani, e civibus lecti, *de quibus conf. c.* 12, 3. *sed quodsi contuleris cum cap.* 17, 6 *sqq. intelliges,* πολιτικοὺς *tam eo ipso loco, quam hoc c.* 16, 1. *esse* cives quoscumque (*sive arma tulerint, sive minus*) melioris et liberalioris cujusdam conditionis, quam erant οἱ ἐργαστικοὶ *et* βάναυσοι. *conf.* 10, 16, 1. (*qua fere ratione apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *distinguitur inter* τὸ βάναυσον *et* τὸ

ἀστεῖοι.) *Eodem modo* οἱ πολιτικοὶ, 13, 7, 3. *sunt* cives opulentiores. *Adde* 21, 3, 4. *Quin et diserte distinguuntur* τὰ πολιτικὰ *et* τὰ στρατιωτικὰ, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; *Lacedæmone* πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in conversando, 24, 5, 7. *Sic* τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. *opponitur* τὸ ἀνάγωγον, *ibid. vs.* 3. *Eodem spectat illud,* ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμψιμοιρεῖν, 1) comiter, leniter, modeste reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, simplici ratione, nude, sine arte; οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *Sic per contemtum quodammodo dicitur,* πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. *pro quo est* ἀκακώτερον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, *cum gen.* 1, 33, 10. 16, 29, 8 *sq. cum* ἤ; πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν, 1, 64, 1. πολλαπλασίαν *in fœm. pariter legitur* 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; τὸ πρότερον εἰθισμένων πολλαπλασιόνων προσπορεύεσθαι τῶν καθηκόντων, 35, 4, 4.

Πολλοστός; οὐδὲ πολλοστὸν μέρος, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; πολυάνθρωπον ἔθνος, 3, 37, 11. πολυανθρωπότατα ἔθνη, 10, 1, 2.

Πολύγονος; πολύγονα ζῶα, animalia quæ numerosam sobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδής; αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυειδὲς, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, 4, 8, 7. πολυειδὲς πολίτευμα, 24, 9, 3. *est* respublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna usa, vario in statu versata; *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρήλλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, σύμμικτος, 10, 14, 15.

Πολύοχλος χώρα, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, τοῦ καπνοῦ, copia, 1, 48, 6.—“*Sic et apud Pollucem, IV.* 20. *Scribitur vero et* πολυπληθεία.” *Ern.*—*Sed prior terminatio analogiæ est convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *absol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum accus.* 1) curare, ad suam curam referre, immiscere se rebus; τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 2, 13, 3. μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, 18, 34, 2.—“*Sic Joseph. Ant. IV.* 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν *dixit, pro* cogitare de aliena terra occupanda.” *Ern.* 2) investigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 3, 58, 5. 8, 8, 26, 7. 12, 27, 1 *sqq.* (*conf. mox num.* 3.) τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, inspicere res et explorare quomodo se habeant, 3, 58, 5. *et in bello,* speculari, explorare; τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους, 3, 80, 2. τὸν τῶν πολεμίων στόλον, 5, 109, 5. 3) operam dare, studium suum rei impendere, discere, addiscere; τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν, quæ traduntur a Mathematicis.

(*cf.* παρὰ *cum gen.*) τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύναται πολυπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου, 12, 27, 4. οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες, qui astronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμονητέον μέχρι τούτου, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miscendi se rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquisitio, studium res gestas cognoscendi, 5, 75, 6. *sigillatim*, cum quis ipse loca adit quibus res sunt gestæ, et percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam* ἀνάκρισιν *dicit ibid. vs.* 3.

Πολυπράγμων, variæ doctrinæ cupidus, 9, 1, 4.

Πολὺς; πολὺς ἦν πρὸς ταῖς παρασκευαῖς, multus erat in adparatibus, 5, 49, 7. *Sic, pro* πλύνοντα *quod corruptum est in MStis*, 3, 103, 7. *haud dubie legendum* πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν. *Eadem notione cum particip.* πολὺς ἦν συναθροίζων τὰς ναῦς, 16, 6, 9.

πολὺς ἦν ὁ καταπλέων (*sing. pro plur.*) 15, 26, 10. πολὺ τὸ συμμαχικὸν ἠθροίκει τῶν Ἰβήρων, 3, 76, 4. πολλὴν ποιησάμενος τὴν ἐπιμέλειαν, 5, 48, 16. *ubi tamen alii omittunt artic. Cf.* 5, 55, 6.

πολλῆς ὥρας,—"maturo diei tempore." *Ern.—immo*, multo die, (*ut ait Cæsar de Bell. Gall. I.* 22.) *i. e.* die jam multum provecto, 5, 8, 3.

οἱ πολλοὶ, *ubi distinguuntur a senatu, concilio, et simil. sunt* populus, 1, 11, 1. *et sæpe aliâs; ubi distinguuntur a duce, sunt* milites, 1, 33, 4. &c.

τὸ πολὺ μέρος, major pars, 3, 92, 11. 3, 102, 1. 5, 14, 6. *Hinc correxi* τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος, 2, 3, 4. *Nude*, τὸ πολὺ τῆς ἀποσκευῆς, *scil.* μέρος, 5, 5, 14. τὸ πολὺ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plural.* τὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας, 1, 10, 5. τούτων τὰ πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ τῶν χρησίμων συνέβη αὐτῶν, multa commoda ei accesserunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ κακὰ, 3, 37, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρωρείας, 11, 22, 8. πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερεῖχον, 29, 9, 11. ἀντεῖχον τὸ πολὺ ὀρθοὶ ποιούμενοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *quemadmodum et* ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ maxime vero *vertendum putavi* 10, 8, 7. *ubi Casaubonus quidem vulgatam notionem*, ut plurimum, *tenuit, quam et nos* 7, 15, 2. *tenuimus.*

ἐπιπολὺ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuisse, quam* perdiu, *quod dedit Casaub.* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut admodum, ut gravissime illis indignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4. ἐπιπολὺ κατωφερῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *idem Casaub. vertit, rectius fortasse erat futurum*, cum per longum spatium præcipitia essent loca. ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορὰ, longius progressa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι, συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως &c. 10, 4, 2. ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio;* τάφρος κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριελθόντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 3. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίενται, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

παρὰ πολὺ, *cum comparativis vel superlativis*, multo, longe;

ὁ σκληρότατος παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἀὴρ, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, posthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ἔφθασαν &c. 3, 68, 4. *ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *MSti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν οἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6. &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, fere penitus, propemodum omnino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potissimum, 3, 110, 2. *sic* τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὸ δὲ πλεῖον, sed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, sed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλεία ἡ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, quæ consilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρακατέσχεν αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud se detinuit *legatos,* invitos magis, quam volentes; (*nisi* τὸ πλεῖον, majorem partem *significat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλέονα, *adverbialiter,* maxime, præsertim, (*sicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phrasi,* οὐχ ὡς ὑπὲρ ὀθνείων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, sed potius, sed magis ut pro suis, 1, 6, 6. *nisi* (*quod mihi probabile fit*) ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum.* ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς χρείας, si quis quam maximum statuat numerum absentium, *vel* majorem solito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati sunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *sq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐτοῖς, musica multum, magis *quam alibi,* apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπέκρουε τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fusius, copiosius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους, 3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον ποιησάμενοι τοὺς λόγους, 17, 11, 12. *Adde* 1, 20, 8. 3, 57, 2. *Sic* diutius, uberius, curatius, *in illo,* ἐπὶ πλέον αὐτόπτην γενέσθαι τινῶν, 3, 58, 8. *ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum Casaub. intelligendum* plerumque, in plerisque.

Pari modo cum nominibus jungitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.* ἡ ἐπὶ πλεῖον ὁρμὴ, nimius ardor, 10, 31, 4. ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ πολέμου μνήμην, uberiorem hanc mentionem fecimus hujus belli, 2, 71, 1. (*in quam sententiam et absque* τὴν *articulo,* ποιήσασθαι μνήμην ἐπὶ πλεῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi* ἐπὶ πλεῖον *non ad solum nomen* μνήμην *refertur, sed ad verbum et ad totam dictionem* μνήμην ποιεῖσθαι.) τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πεποίημαι, uberius, pluribus, enucleate exposui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον, nihil uberius; περὶ τούτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, 3, 57, 2.

κατὰ τὸ πλεῖον, plerumque, 10, 16, 4. *cui opp.* σπανίως, *ibid.*

Superlativus, πλεῖστος; πλεῖστος γίγνεται ὁ ποταμὸς τῷ ῥεύματι κατὰ Κυνὸς ἐπιτολὴν, 9, 43, 4. (*Sic* τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος *dicit,* 1, 75, 5.) πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, maxima regio, *an* hominibus maxime frequentata? 5, 19, 7. πλεῖστον χρόνον, diutissime, 1, 16, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *est* plerumque,

ut plurimum, 11, 5, 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Casaub. verti, ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere possis, sicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, *idem. Casaub. vertit,* in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortasse aliquis maluerit,* plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5, *usurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Casaub. Sic* 2, 45, 1. *codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet, ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11. οὔτε συνεχεστέρας πράξεις, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri, ubi necessario* πλείους *fuit corrigendum. Rursus* 1, 59, 6. τὸ πλεῖστον *dabant Aug. et Paris. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendosum* (*ut mihi utique videtur*) τοὺς πλείστους, 5, 4, 3. *consentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποκεχωρηκέναι, πλησίον *scribere jusserat Ursin.* 14, 6, 12. *Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, sumtuositas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5, ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς, magnificentia structuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 *et* 9. *Templum Jovis Olympii Agrigenti* πολυτέλειαν οὐκ εἴληφε, 9, 27, 9. *ex librorum consentiente scriptura, a qua cur discesserim non satis caussæ fuisse intelligo.*

Πολυτελής, *de homine,* sumtuosus, prodigus, 8, 11, 7. πολυτελὴς δύναμις, exercitus bene instructus, 2, 23, 1. πολυτελῆ τείχη, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς κατεσκεύασται τὰ βασίλεια, 10, 10, 9. πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo studio;—" diligentissime, *proprie* sumtuose; *nisi leg.* φιλοτίμως, *de quo infra; sed et alii de posteriori genere scriptorum sic dixere." Ern. Vide* 14, 2, 3.

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *sq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *ubi male olim* πολυχοιρία. χειρῶν πλῆθος *ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; πόλις πολυχρημονεστάτη, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; πόλεμος, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. πολυχρόνιος πολιορκία, 3, 18, 8. ἐλευθερία, 6, 48, 5. τυραννὶς, 13, 6, 2. τριβὴ, *Fr. gr.* 52. *Unde quod in Fr. gr.* 41. ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀῤῥωστίαις *legitur,* πολυχρονίοις *corrigendum. De homine, est* longævus, (*quod alias* μακρόβιος) 37, 3, 2. *sic et* 15, 25, 1. *ubi quidem Valesius* recoctum *interpretatus est, nos* longo usu subactum, *ne sic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat.* πολυχρονιώτερος, 1, 13, 11. *Superl.* πολυχρονιώτατος, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *absol.* pompam ducere, 31, 3, 12 *et* 16 *sqq.* πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν νεὼν, 4, 35, 2 *sq.* πομπεύειν πομπὴν, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Πονεῖν; πεπονηκότα ὅπλα, usu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Πονεύρημα, τὸ, *mendosa codicis scriptura,* 22, 11, 5. *pro qua* τὸ τούτων εὕρημα *scripsi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, ὀμφαλωτὸν, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; κατὰ πορείαν ἔμενε, in medio itinere stitit gradum, 4, 69, 3. agmen; ἦγε εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν, 5, 72, 6. ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας, 3, 84, 1. &c.

πορειῶν ex conject. pro mendoso πρεσβειῶν scripserat Casaub. 14, 3, 7. *nos* προσβολῶν.

Πορεῖον, τὸ, ὑπότροχον, machina subjectis rotis mobilis *transportandis in sicco navibus inserviens;* ταχὺ δὲ πορείων ὑποτρόχων κατασκευασθέντων, 8, 36, 11.

Πορευτικὸς, ad iter pertinens; πορευτικὴ ἀγωγὴ, ductio exercitus in itinere, 12, 20, 6. τὰ πορευτικὰ διαστήματα, intervalla *vel* spatia quibus a se invicem distant milites in agmine, dum iter faciunt, 12, 19, 7.

Πορευτὸς τόπος, locus per quem iter facere licet, 1, 42, 3. σχεδὸν ἁπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων, 3, 59, 3. 4, 40, 2. 34, 5, 4 *et* 7. πορευτὸς καιρὸς, tempus quo iter facere licet, 1, 37, 10.

Πορθμεῖον, τὸ, navicula ad trajiciendum, 3, 42, 3. 3, 43, 3. 4, 6, 8. 4, 9, 9.

Πορθμὸς, ὁ, fretum, (*sigillatim*, fretum Siculum, *cf.* 5, 110, 2.) 1, 7, 1. 1, 20, 15. 1, 21, 4. 10, 1, 1. περαιωθεὶς τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, *scil.* εἰς Σικελίαν, (*quod ex præcedentibus intelligendum,*) 1, 49, 3. πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, 1, 38, 7. *ni* διὰ τοῦ πορθμοῦ *scripsit Polybius. Articulus pariter desideratur* 5, 110, 2. συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθμοῦ, *ubi* τοῦ *adjiciendum videtur.* πορθμὸς, *de* Herculeo freto et *de* Abydeno, 16, 29, 8. (*Conf.* πόρος.)

Πορίζειν; πορίσασθαι *et* πεπορίσθαι σκῆψιν, prætextum comminisci, invenire, proferre, 5, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ τῶν ἐπιτηδείων, suppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transversum mare, medium mare; transversus, medius fluvius; *vide* 1, 39, 6. *De fluvio habes exempla hæc:* ἡ παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου, transvectio per transversum flumen, 3, 43, 3. προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipsum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11. *De Mari;* διάραντες τὸν πόρον, trajectum emensi, *ex Africa in Siciliam;* medium mare emensi, 1, 37, 1. (*quod* τὸ πελάγιον δίαρμα *dicit* 10, 8, 2. *cui scilicet opponitur navigatio secundum oras.*) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, *Panormo Siciliæ* per medium mare (*recta et brevissima via, non oras legendo*) Romam navigarunt, 1, 39, 6. *Sic* 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου, 4, 43, 10. cursus, impetus aquæ *in Bosp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, sed* per medium trajectum fertur, *vel, quod eodem redit,* secundum medium fretum pergit: *nam ubi trajectus fit per fretum, ibi* πόρος *peræque* trajectus *et* fretum *verti potest. Sic Darius ponte junxit* τὸν πόρον, trajectum *s.* fretum, 4, 43, 2. τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντος, ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *s.* fretum, 4, 43, 9. *Pari modo,* τὸν καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρον, 3, 39, 4. *perinde est* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; sed proprie est* trajectus

vel latitudo freti, via transversa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione* ὁ Ἰόνιος πόρος *non solum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, sed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet*, 2, 14, 4 *sq. quoniam per id mare ex Italia in Græciam trajicitur.*

2) adquisitio; περὶ πόρον γίγνεσθαι χρημάτων, 17, 17, 2.

Πόῤῥω; *comparat.* ποῤῥώτερον ἔτι, 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; τὴν πόρφυραν ἀπέθετο, 10, 26, 1.

Πορφύρεος; πορφυρᾶς ἐσθῆτας, 6, 53, 7.

Πορφυρὶς, ἡ; ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος, 11, 18, 1. πορφυρὶς θαλαττία, vestis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσὸς; ἐπὶ ποσὸν, 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantisper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendose* ἐπ' ἴσον. *Vicissim* 2, 3, 7. ἐπ' ἴσον *in* ἐπὶ ποσὸν *mutandum videri poterat; attamen locum suum tueri vulgata potest.*

κατὰ ποσὸν, aliquatenus, aliquantum, 3, 36, 5. 5, 63, 13. 26, 3, 9. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, ex parte quadam tenuit urbem, partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. οὐδὲ κατὰ ποσὸν, (*i. q.* οὐδὲ μικρὸν,) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης, 16, 12, 10.

Πόστος, quotus, 6, 35, 11.

Ποτάμιος; ποτάμια πλοῖα, 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; *vide* ἄβατος. ποταμὸν *an in* τόπον *mutandum*, 8, 28, 5?

Ποτὲ, *particulam encliticam, tenui a Casaub. editam* 4, 44, 4. *ubi tamen debebat fortasse e vetustis codicibus* τότε *restitui;* ἣν Ἀθηναῖοι τότε κατασχόντες, *si* τότε *teneamus, referetur hoc adverbium ad ipsum illud tempus quo decimus a Græcis exigere Athenienses cœperunt.* Athenienses pimum decimas exigere a navigantibus per Bosp. conati sunt de sententia Alc. cum per id tempus præsidio tenerent Chrysop. *qui usus satis familiaris est Græcis scriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. *et aliás. Sed mira locutio* 16, 29, 11. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνεχῶς, *quæ, si sana, sic erit capienda,* aliquando quidem, semel quidem olim, sed alias continue, sed alias constanter. ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8. ποτὲ μὲν, τότε δὲ *ex plerorumque vett. codicum præscripto edidimus* 4, 38, 6. *ubi fortasse commodius tenebatur* ποτὲ δὲ, *quod habet Casaub. ex recentissimis Parisinis, consentiente Aug. Pro* τότε μὲν, 3, 17, 8. *ubi sequitur* ἔτι δ' ὅτε, *scribendum* ποτὲ μὲν, *vel potius tenendum* τοτὲ μὲν, *quod habet Bav. eadem vi ac* ποτέ. *Sic* 11, 5, 5. *codices omnes habent* τότε μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil necesse erat* ποτὲ μὲν *corrigere, sed satis erat mutato accentu* τοτὲ *scribere.*

ποτὲ δὲ *absque præcedente* ποτὲ μὲν *aut alia simili particula habes* 6, 15, 8. *ubi ne desideratur quidem tale quidquam. At* 1, 14, 7. *ubi in vett. codd. desiderabatur* ποτὲ μὲν, *recte id a Casaub. adjectum videtur ex recentissimis Parisinis codd. Alibi* ποτὲ δὲ *ante se habet* κατὰ τὸ πλεῖον, 10, 16, 4. *ubi tamen non* ποτὲ δὲ *dant libri, sed* τότε δὲ, *quod nescio an in* τοτὲ δὲ *fuerit mutandum.*

Πότιμος; τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, 5, 62, 4. πότιμος κρήνη, 34, 9, 5.

Πότος, ὁ, compotatio, 5, 15, 2. 8,

8, 6. 8, 29, 1 *et* 4. *ubi corrupte* τόπον *habent codd.*

Ποῦ μεταστήσεται, 6, 9, 11.

Που, *enclit.* τῇδέ που, tali quadam ratione, 3, 108, 3.

Ποῦς; ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι, e vestigio sequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθέως ἐκ ποδὸς ἠκολούθησαν τοῖς φεύγουσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδὸς (*sicut* ὅσον ἤδη) protinus, statim, 2, 68, 9. *Pro* ἐν ποσὶν, ἐμποδὼν *amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, servatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capessere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e vestigio, protinus, 2, 49, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, proximo die, postridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ insequenti statim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e vestigio, mox, statim, paulo post, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem est ac* παραυτίκα *ibid.* παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρότερον ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis est, *i. e.* adhuc præsens eorum animo est, recenti memoria hæret superior error, *vel* vestigia ejus adhuc ante pedes sunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἐλάμβανον, 2, 68, 9.

Πρᾶγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ *vel* gestæ; *frequenter: sic* εἴχοντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων, 1, 52, 4. &c. *Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus,* τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου *&c. Porro* res, *i. e.* status, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; 2, 20, 8. *Sic* τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς, quorum res penitus fractæ et prostratæ erant, 1, 10, 1. *&c.* res publica, status rei publicæ; ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας παθεῖν ὅ τι δέοι, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, *haud dubie* ὑπὲρ *legendum,* dissentientes de republica &c. τὰ ὅλα πράγματα, summa rerum; *sed* τοῖς ὅλοις πράγμασι, tota re, omnino, penitus; *vide in* ὅλος. εἰς πραγμάτων λόγον, quod ad rempublicam et ejus statum, *aut* quod ad res gerendas spectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, *i. e.* notabile aliquid et magni momenti; *vide in* λόγος, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commissæ, *aut* quas quis sub potestate habet, potestas, imperium; πρᾴως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως κέχρηται τοῖς πραγμ. 1, 52, 2. πραγμάτων ἱκανῶν κύριος, satis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος, 1, 2, 5. ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγμασι *dant omnes,* 2, 57, 7. *pro* τραύμασι; *et pro* γράμμασι, 9, 40, 3. *et* πράγματα *pro* τάγματα *codd. nonnulli,* 3, 85, 3. *Vicissim* 15, 26, 4. *pro* γράμματα, *quod dabant libri omnes,* πράγματα *fuit corrigendum.*

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, historiæ descriptio, historia; *quo vocabulo sæpius utitur Polybius de suo opere loquens,* 1, 1, 4. 1, 3, 1 *et* 5. 1, 4, 1. 3, 1, 1 *et* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum historiis,* 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, historias scribere, 12, 27, 7. *et nude* πραγματεύεσθαι, *eadem notione,* 5, 33, 5. τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις, 1, 4, 3. περὶ τούτων, 9, 2, 2. *Fr.*

gr. 16. περὶ τῆς γεωγραφίας, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis versatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *sq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q.* πολιτικὸς, 9, 1, 4. *et* solers et prudens in rebus administrandis, usu rerum peritus; *ut in illo*, εἰ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἔχεις, 7, 11, 2. *Huc pertinent* οἱ πραγματικοὶ, *qui distinguuntur a* τοῖς στρατιωτικοῖς, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur* spectatæ prudentiæ et virtutis viros, *possisque simul intelligere*, qui in magistratibus militaribus versabantur; *sed verissime fuerint quos vernacula dicere consuevimus* des hommes d'affaires. ἀήττητα καὶ πραγματικὰ πλήθη, 1, 35, 5. *sunt legiones Romanæ*, ad res gerendas inprimis idoneæ, belli usu peritæ, fortissimæ. *Conf.* πρακτικός.

De rebus, varie usurpatur. 1) quod pertinet ad res gestas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus quod ad res gerendas spectat, 4, 8, 1. *Neque solum, ut h. l. de animi dotibus; sed et de corporis robore et habilitate*, πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος, 26, 5, 6. *Sed* ὁ πραγματικὸς τρόπος *scil.* τῆς ἱστορίας, 9, 2, 4. *est* ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, *ut ait* 9, 1, 4 *et* 6. *idemque* ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. *Nempe* ἡ πραγματικὴ ἱστορία, *est* quæ versatur in exponendis rebus inter homines et ab hominibus gestis, *distinguiturque a fabulosis narrationibus quæ de deorum et heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *et conf. loca ibi citata; adde Ind. Histor. in* Historia. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. *est* argumentum ad rerum gestarum historiam pertinens, *a quo distinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque historiam spectantia, ibid. vs.* 2 *sq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus disserere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus sermonibus distinguuntur disputationes a philosopho aut grammatico de sua arte institutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αἰφνίδιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πρακτικωτάτην παρείχοντο χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικός.

3) solers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, solers et prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis et prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, solers, prudens rerum administratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica solerti et prudenti consilio administrata, 30, 5, 6. *Huc referri potest* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. supra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præsertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti est intuitu rei publicæ; συνηκολούθηκει δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliàs dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri potest illud*, ὥστε μὴ ὑποπτεῦσαί τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem et curam Romanorum pertineret, in eo suspicaretur, 31, 5, 2. *nisi cum Casaubono malueris de* novarum

rerum molitione *intelligere, ex illo usu vocabuli de quo supra num.* 1. *dictum est. conf.* πραγματοκοπεῖν.

Πραγματικῶς, dextre, solerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, *et* ita ut exspectari poterat ab homine qui rerum usum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύναι, vere et prudenter, 2, 50, 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διενοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντελεῖν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. *et* 3, 47, 7.) Apte ad suas utilitates *interpretatus Ernestus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum suum tuetur usitata notio,* solerter, prudenter, *aut, si mavis,* callide, *quæ haud dubie ibid. vs. seq. obtinet; sic et bene Casaub. vs.* 6. dato consilio *vertit.*—"πραγματικῶς ἔχειν *dicitur,* in quo strenue et acriter agitur." *Ern.*—*scilicet* 23, 7, 5. *ex Ursini emendatione (quæ quidem an satis certa sit, dubitare etiamnum licet) legitur* ἐχούσης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς, *quæ verba Casaub. his Latinis expressit,* quum in concilio de rebus agi serio cœpisset; *quæ ego, quoniam de Græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοκοπεῖν, miscere se rebus agendis, rebus alienis se immiscere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικός; solers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens et prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte Casaub. de* gravitate *intellexit, cujus separatim paulo ante facta fuit mentio,* διαφερόντως ἐπιμελὴς ὤν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος περὶ τὴν πολιτείαν, peritissimus et prudentissimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. *sunt* viri in rebus agendis versati, usum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diserte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *sive de hominibus usurpatum, sive de rebus, est* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλίαις, qui plurimum poterat in deliberationibus, *scil. quod eo sermone uteretur, quem plerique intelligebant,* 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερότατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat et elephanti,* 1, 30, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτατοι, sic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2. *habes* τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, et expeditissima, agillima pars copiarum; (strenuissima, *minus recte Casaub. vertit;*) *a qua distinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων.

De rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν κέντημα, validus, efficax mucro *gladii Romani,* 2, 33, 6. *Fr. hist.* 14. πληγὴ εὔστοχος καὶ πρακτικὴ, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ, 1, 48, 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum esse ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρώτερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia et solertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Πραξικοπεῖν πόλιν, fraudem et proditionem moliri adversus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus est urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non absolute ponitur, ut accepit Ernestus, sed constructio sic intelligenda,* πραξικοπήσας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν; *eodem modo* καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἔρυκα, 1, 55, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, simul per vim capta est Mantinea;* Μαντινεῖς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum πραξικοπεῖν *dicitur is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτοὺς, *scil.* τοὺς Αἰτωλοὺς, *&c.* 2, 46, 2 *sq. Conf.* πράττειν, *et* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔσται χρῆμα, exigitor pecunia, exigendi eam jus esto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res gesta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη, in ipso facti articulo, 3, 19, 11. (*Factum autem illud cum* dolo et proditione *erat conjunctum, quare simul cogitari potest de usu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re gesta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3. παντὸς πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμὴ, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris et incepti effectionem, *vel, ut Casaub. vertit,* conatum et effectum, 3, 61, 4. αἱ πράξεις, res gestæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. *&c.* ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum gestarum narrationem, 1, 15, 13.

2) solertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conf.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πρακτικὸς *et* πρακτικῶς.) Industriam et strenuitatem πρᾶξιν *cum Valesio interpretatur Ernestus* 32, 23, 4 *et* 6. *sed ibi quidem vs.* 4. *a* τῇ πράξει *diserte et signate distinguitur* ἡ φιλοπονία *quæ est* industria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodissime* dexteritas, solertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum usu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Ernestus,* rebus gerendis idoneum esse et prudentia valere, *reddidit.* πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικὴ, 4, 77, 1 *et* 3. *Casaubonus minus recte,* navitas et audacia; *quum vertere debuisset,* solertia in rebus gerendis, *sive* prudentia, et fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis consilium, proditio; (*conf.* πραξικοπεῖν *et* πράττειν) ἐπεχείρησαν τὴν πόλιν προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *sq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. ἡ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον πρᾶξις, 4, 8, 4. πράξεις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei spe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν τοῖς περὶ Φωκίδα τόποις, 5, 24, 12. *vel* αἱ προφανεῖσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φωκίδι, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παρατάξεως, 11, 1, 3. *Et* πράξεις *nonnulli, pro* τάξεις, 3, 84, 7.

Πρᾷος, *vel* πρᾶος, comis, mitis; βουλόμενος αὐτὸν πρᾷόν τινα καὶ

δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἄκακος ἀνὴρ καὶ πρᾶος τῇ φύσει, 3, 98, 5. *μέτριος καὶ πρᾶος*, 21, 13, 6. πραότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πραότατος, 9, 23, 2. *Conf.* πραῢς *et* πράως.

Πραότης, ἡ, καὶ φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρασίμοχθοί τινες καὶ οὔποτε ἥσυχοι δορί. *Quemadmodum verbum* πρήθω *non solum* accendo, *sed et* spiro *exponitur sic h. l.* πρασίμοχθος *vel* πρησίμ. *esse poterit* belli ærumnas accendens vel belli ærumnas laboresque spirans. 5, 106, 4.

Πράσσειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per* σσ, *rarior in libris nostris,* 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *absolute positum,* hoc agere, intentum esse rei agendæ, 5, 75, 9. *et i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *nisi plane adjiciendum* τὶ, *quod adjectum habes* 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere posset, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hispania, res Hispaniæ ad suam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς *&c.* Siciliam administravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, *&c. sin* susciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *sed* οὐδὲν ἐδύναντο δεινότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam passi erant, 2, 20, 8. *ex Reiskii interpretatione, cum qua consentit Casauboni versio,* quæ jam acciderant; *nisi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos ista verba in versione exposuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *desiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recta ea abesse suspicatus erat Reiskius,* πράττειν τινὶ *intelligens* studere alicui: *sed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omissa, codices ad unum omnes agnoscunt.*

2) πράττειν, *et* πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere *pecuniam ab aliquo;* μὴ πράττειν τοὺς ὀφειλέτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγνοίας, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, *et* πραξικοπεῖν.) *Ad eumdem usum referenda videtur illa dictio,* ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut sit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, *et præsertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi* λαλεῖν τινι *pariter usurpat noster.*

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. *et* πραττομένων *pro* ταττομένων, 27, 6, 6. *Eodem modo* 2, 60, 8. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων *corruptum est, et in* τεταγμένων *mutandum.*

Πραΰνειν τινά, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν, 4, 21, 4.

Πραῢς; μετρίους καὶ πραεῖς καὶ φιλανθρώπους, 18, 20, 7. πραΰτερος τοῦ καθήκοντος, justo lenior, qui nervis et ardore caret, remissiori ingenio, 32, 10, 4. *quod cap.* 9, 5. *exprimitur per* ἡσύχιός τις καὶ νωθρός.

Πράως, *vel* πρᾴως, leniter, molliter;

πρᾴως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. 15, 17, 4. *et τοῖς εὐτυχήμασι*, 21, 13, 7. *πρᾴως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρώμενος*, 1, 72, 3. *πρᾴως φέρειν τὰς διαφορὰς*, leniter ferre, 4, 8, 2. *πρᾴως ῥέων ποταμὸς*, 4, 41, 6. *Comparativus πρᾳότερον pro vulgato πρότερον non sine insigni veri specie reponendus visus est Gronovio*, 21; 2, 10. *Exemplis, quæ ille protulit, ubi πρᾳότης et φιλανθρωπία junguntur, addi poterat* 1, 72, 3.

Πρέμνον, τὸ, stirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ, prout *vel* quoad consentaneum est huic scriptioni, 2, 40, 3. *παρακαλεῖν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ vel τοῖς καιροῖς*, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. *et sæpe aliâs. Quod* 8, 10, 7. *vulgo legitur, τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (nam sic pro προειρημ. reponendum,) ἀεὶ καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν, pro insolito et mendoso παρέποντα haud dubie πρέποντα corrigendum; conf. παρέπεσθαι.*

Πρέπιον, *mendosa vox, e nescio quo nomine sive proprio sive adpellativo corrupta; ὡς ἐπὶ πρεπίου*, 9, 17, 1.

Πρεσβεύειν; 1) legatum esse, legatum mitti; *ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις*, quum e plerisque Græciæ partibus legati adessent, 2, 39, 4. *πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις*, 18, 37, 4. *πρεσβεύων παρὰ τοῦ Πτολεμαίου*, 31, 20, 8. *πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ*, legatum militarem esse apud consulem *in bellum proficiscentem*, 35, 4, 14. *coll. vs.* 5 *et* 9. 2) legatos mittere; *Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτοὺς*, 20, 2, 1. *nisi e compilatoris penu est id verbum, quo aliâs in activa forma non utuntur Græci scriptores ista notione, sed in medio, πρεσβεύεσθαι, ut* 2, 9, 8. *pro quo tamen compositum διαπρεσβεύεσθαι amat Polybius. Breviores eclogas, et exordia etiam longiorum, compilatoris stylo plerumque consuta esse observavimus.*

Πρεσβευτὴς, ὁ, *de* legato consulari in exercitu, 35, 4, 5 *et* 9. 6, 35, 4.

Πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες, disceptationes, orationes legatorum, 9, 32, 4.

Πρέσβις, ὁ, (*i. q. πρεσβευτὴς*) legatus, 1, 70, 8. 2, 8, 12. 22, 20, 2. &c.

Πρεσβύτης, ὁ;—" major natu; *Πτολεμαίου τοῦ πρεσβύτου*, majoris *inter duos pueros, Ecl. Leg.* 84. *conf. Exc. Peir. p.* 26. *ubi pariter de fratre majore. Ac ne quis putet, per compendium scripturæ esse pro πρεσβυτέρου, etiam πρέσβη sic dicitur Homer. Hymn. in Merc. vs.* 430. *et πρέσβα apud Callim. &c." Ern.—Loco ab Ernesto citato, Leg. LXXXIV. (i. e. ex nostra edit. lib.* 28, 19, 4.) *adjici poterat alter ei geminus,* 31, 20, 8. *ubi, quod πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου vulgo legitur, ex Ursini ingenio est, restituendumque πρεσβύτου. Quod vero idem Ernestus ait, in Excerptis Peirescianis p.* 26. (*id est,* 9, 22, 2. *nostræ edit.*) *pariter πρεσβύτην de fratre majori dici, id vero quo pacto vel intellexerit vel probare vir doctus potuerit, equidem non perspicio. Quod si aliunde constaret, Asdrubalem atque Magonem ætate majores fuisse fratres Hannibalis, possemus utcumque suspicari, Polybii verba l. c. sic esse capienda, ut* Hasdrubalem *πρεσβύτερον τῶν ἀδελφῶν*, fratrem natu majorem Hannibalis *dicat*, Magonem *vero πρεσβύτην*, natu maximum. *Sed nec sententia hæc satis commode fuerit verbis illis expressa; nec per se probabile est, duos istos*

fratres, qui constanter sub imperio fuerunt Hannibalis, natu majores eo fuisse; et Magonem certe ut admodum juvenem diserte designat Polybius noster 3, 71, 5 *sq. Quare nullam equidem adhucdum aliam video rationem expediendæ loci illius, de quo quærimus, difficultatis, nisi eam quam in Adn. ad eumdem loc.* 9, 22, 2. *proposui.*

Comparat. πρεσβύτερος, 9, 22, 2. 10, 4, 1.

Πρίγκιπες, *οἱ*, principes in legione Romana, 6, 21, 7. 6, 29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, *cum artic.* (*ut* τονῦν, τὸ πρότερον, *et simil.*) τὸ πρὶν, olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, *navigii minoris genus; numerantur simul cum lembis,* λέμβοι σὺν ταῖς πρίστεσι, 16, 2, 9. *Philippus ad colloquium T. Quinctii venit,* πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν, ἐφ' ἧς αὐτὸς ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, serra, *a cujus similitudine nomen traxit locus in Africa, in ditione Pœnorum,* 1, 85, 7. *et ad Sardes urbem,* 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpos. de tempore;* τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c. Sic* 1, 66, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in superioribus docuimus, 3, 48, 6. *ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ *&c.* adhuc etiam difficilius est hoc, quam ea quæ jam dicta sunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *usurpatum vide* 1, 67, 9. *et* 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de loco;* εἰ δυνηθείη, διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, superatis, quæ ante ea loca sunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Absol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *ex codicum scriptura, quæ teneri fortasse potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, 6, 6, 8. *Casaub.* pro omnibus propugnat; *possis et percommode intelligere,* ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficisci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *et* 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. 2) proficisci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu;* ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν νεανίσκον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus est, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Ernesto, licet mox* (*vs.* 12.) *sequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, et eodem jure poteras* προπορεύεσθαι *legendum suspicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progressa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *suspicari licet.* 3) producere, *vario modo; notione maxime propria;* προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos,* 1, 7, 12. *sic pro* προσάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *fortasse* προάγειν *legendum, quod tamen non necessarium. Tropice;* provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *&c.* his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo aliás* παρωρμήθην *et* παρωξύνθην *dicit.*)

Προαγωγὴ, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic* 24, 8,

11. τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς *corrigendum fuit, pro vulgato* παραγωγάς.

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι, eadem cum aliquo consilia sequi, eadem sentire, 2, 40, 2. προῄρηντο διακινδυνεύειν, decreverunt, constituerunt, 3, 107, 15. προελέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμὰς, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim* προαιρεῖσθαι, 27, 4, 7. προορᾶσθαι *correxi.*

Προαίρεσις, ἡ, institutum et agendi ratio, *in malam partem,* 2, 7, 6. *in bonam;* καλλίστῃ προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας, 4, 1, 5. τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει, qua ratione, et quo consilio, quove instituto, 4, 1, 7. κοινωνὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, 3, 8, 5. κατὰ τὴν αὑτοῦ προαίρεσιν, suo consilio, 3, 8, 6. κατὰ τὰς αὑτῶν προαιρέσεις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην, ut suum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Distinguitur inter* τὴν προαίρεσιν *et* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11 *sq. sive* τὰ τελούμενα, 2, 56, 16.

Προακούειν; οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων, qui de his somniis audierant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Casaub.* 1, 12, 8. *pro* προσανατρ. *et* προαναδραμόντες, 1, 5, 4. *pro* προσαναδρ.

Προαποθνήσκειν; προαποθανὼν, ante mortuus, *scil. quam efficere posset quæ destinaverat,* 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν, 3, 45, 1.

Προάστειον, τὸ, suburbium; τῆς ἄκρας, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum,* 5, 59, 5. 5, 60, 4 *sq. et vs.* 7 *sq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; τὰ ἀσεβήματα μέχρι τίνος προὔβη, 2, 1, 3. ἐπὶ τὸ χεῖρον προὔβαινε τὰ πράγματα, 5, 30, 6. προβαίνοντος τοῦ πολέμου, 2, 47, 3. τοῦ χειμῶνος, 4, 67, 6. τοῦ πότου, 5, 15, 2. τῆς ἡμέρας προβαινούσης, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo scribendum videtur, pro* προφαινούσης, 15, 32, 6. ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παρατριβῆς, 24, 3, 4. εἰς τοσοῦτο προεβεβήκει τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος ἔφη, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2.

Pro προβαίνουσιν *et* προβαινόντων, *quæ leguntur,* 2, 67, 6 *sq.* προσβαίνουσιν *utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonnisi in medio et in passivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit;* 1) *Activa notione,* ante locare; τὰ θηρία πρὸ τῶν κεράτων προεβάλλετο, 3, 72, 9. τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλετο τῆς δυνάμεως, 3, 113, 6. (*i. q.* τῆς δυνάμεως προέστησε, *vs.* 4.) *Sic* τοὺς ξένους προβαλλόμενος, *non tam cum Cas.* barbaris objiciens *verti debuit,* 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit, *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique caussa; τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλλόμενοι, castris suis murum prætenderunt, castra sua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem fossam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὑτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante se constituerunt principatus; *scil. post quos ipsi domi tuti essent, vel, quibus* (*ut ait Casaub.*) *velut objecto scuto tegerentur,* 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὑτῶν, (*quod adjectum modo vidimus,* 5, 34, 9.) ante se ponere, prætendere, munire se aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *con-*

jungitur, et ad τὰ στρατόπεδα *refertur,* intra utraque castra, *i. e.* inter ambo castra et urbem.) προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν, post fluvium castra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. προβαλόμενοι σκῆψιν, prætendentes caussam, prætextu usi, 5, 56, 7. πρόφασιν, 15, 20, 3. *Nude et absol.* προβαλέσθαι *est i. q.* βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, sarissas prætendere, 15, 13, 9. 18, 12, 4. *conf.* προβολή.

3) *Passiva notione;* in judicium adduci, reum fieri; προβληθέντες ἀπέθανον, 9, 17, 8.—"*quo sensu sæpe Demosth. dixit, præsertim in Midiana, sed de caussa publica.*" *Ern.*—proponi, designari *ad munus* aliquod; οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, *ex Suidæ lectione,* 6, 26, 5. *In eam fere sententiam, sed Reciproca notione, capiendum illud* προβαλλόμενος, 4, 57, 4. proponens sese, offerens sese; *si modo vera scriptura, neque* παραβαλλόμενος *cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακὰ, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active,* τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem *hominum* promovere, studia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. (*ubi quidem mendose libri omnes* προσβιβάζειν *dabant.*) τὴν πατρίδα, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀποῤῥήτους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 24, 3, 7. 2) *Neutraliter;* οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum proficiebat multum, 5, 100, 1. βραχύ τι προεβίβασε, nonnihil profecit, 10, 44, 1.

Προβιοῦν; πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων, 11, 2, 9. μηδὲν ὑπομεῖναι τῶν προβεβιωμένων ἀνάξιον, 11, 2, 10.

Πρόβλημα, τὸ; 1) munimentum hosti oppositum, intra quod tutos nos fore speramus; πρόβλημα λαβὼν *vel* ποιησάμενος τὸν ποταμὸν, 2, 66, 1. 3, 14, 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. 2) difficultas, dubitatio; εἰς προβλ. παμμέγεθες ἐμπίπτειν, 28, 11, 9. τοῦτο αὐτοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος, 2, 52, 2. λύσιν τοῦ προβλήματος εὕροντο τοιαύτην, 30, 17, 5.

Προβολή, ἡ, 1) projectio, objectio, *scuti, sarissæ;* τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς, objectis, prætentis scutis, 1, 22, 10. ἡ τῆς φάλαγγος προβολή, quum phalanx sarissas prætendit, 18, 13, 1 *sq.* ἡ τῶν ἀγαθῶν ὁπλομάχων προβολή, quum miles in procinctu stat, 2, 65, 11.—"*Pulcre illustrat hanc formam Cuperus Obs. I. 12.*" *Ern. Conf.* προβάλλεσθαι.

2) quidquid prominet, vel protenditur. *Vide* 1, 53, 10. *ubi* προβολαὶ *sunt* lingulæ vel promontoria e terra in mare prominentia, intra quæ receptus datur navibus. *Tum* προβολή, 18, 12, 3. pars sarissæ prominens extra manum militis; *rursus* 27, 9, 2. ferrum hastæ præfixum; *denique* 3, 46, 4. opus quod projectum est (*ut ait Ern.*) extra reliqui operis corpus; *nempe* posterior pars pontis, *quo elephanti trans Rhodanum trajecti sunt,* quæ a litore versus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκίς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; οἱ πρόβουλοι, primores senatus, *Spicil. lib.* 24. *num.* 3.

Προγενὴς; οἱ προγενέστεροι, majores, superiores *scriptores*, 9, 2, 2. προγενέστατος πάντων, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; οἱ προγενόμενοι, qui ante fuere, 10, 17, 12. *ubi opponuntur οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt.*

Πρόγονος; οἱ πρόγονοι, 7, 3, 1. *sunt pater et avus.* ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; προγονικὴ δόξα, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. σύστασις πρός τινα, 25, 7, 6. προγονικαὶ πράξεις, res gestæ majorum, 3, 62, 2.

Προγράφειν; προύγραφεν αὐτοὺς φυγάδας, proscripsit eos in exsilium ejiciendos, 32, 21, 12. οἱ προγεγραμμένοι, 32, 22, 1.

Προγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδεικνύειν; προδεικνύων τινὰς ἐπιβολὰς, speciem præbens meditantis impressionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λείαν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus significare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατά τινος τὴν φήμην, ὡς *&c.* ante adventum alicujus præseminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *absol.* ante tempus decernere, præjudicare, *scil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. προδιειλήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante statuistis, jam præjudicastis hanc quæstionem, 9, 31, 2. πάλαι προδιειληφότες ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν, qui jam diu bellum decrevissent, 27, 7, 3. *Et in passivo,* διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum et statutum, 18, 28, 10. *Rursus in activo;* προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c. secum statuerat, constitutum secum habuerat, *aut vincendum esse, aut moriendum*, 11, 1, 3. διότι σπεύδουσιν &c. quum jam ante cognovisset, scivisset, 4, 14, 4. *Non video, Ernestus quid spectarit, citans* προδιαλαμβάνεσθαι *ex* 5, 29. *idque interpretans,* spem concipere; *est ibi* προδιειληφὼς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, *vs.* 4. qui ante secum constituisset impedire ne conveniret pax. *Conf.* διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλελυκότες τὴν τάξιν, qui jam solverant ordines *hostium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι πάντας, omnes obtestari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί τινα, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Ernestus; sed ibi in* προσδιασαφοῦντες *recte consentiunt MSti et edd. Contra* 10, 22, 5. *editum est* προσδιασαφῶν *inde a Casaub. invitis MStis, qui eo quidem loco in* προδιασ. *consentiunt, quod defendi quidem fortasse poterat, præsertim cum mox adjiciatur* ἐν ἀρχαῖς; *nec tamen Casauboni emendationem equidem improbem. Quin et* 40, 6, 12. *ubi ex cod. Peir.* προδιασαφῶν *editum est, prope absum ut putem* προσδιασ. *scriptum reliquisse Polybium; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit,* πρῶτος ἔγραφε, *bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν; τινὰ, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11. prius corrumpere, quassare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non solum* prodere *est, sed et* dedere, tradere urbem, *si vera lectio* 36, 1, 1. *quam non solicitaverim, licet aliás* παραδιδόναι πόλιν *sit* urbem tradere. *Pariter* προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, *est* tradere suppellectilia, 32, 13, 5. *Sed* προδιδόναι δέκα τάλαντα, 8, 18,

7. *est* ante dare, statim dare, repræsentare; *unde et* 8, 17, 7. *haud dubitare debebam* προεδίδου, *pro vulgato* προσεδίδου, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertineret phrasis,* προδοῦναι τὰ κατορθώματα, superiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *si ea Polybio deberetur, non unius Casauboni ingenio.*

Πρόδρομος; οἱ πρόδρομοι, præcursores, 12, 20, 7.

Προεγκαθῆσθαι; διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς, 3, 15, 9.

Προεγχειρεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προεδρεία, ἡ; προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προειδέναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *ubi Casaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος *ediderat.* προειδὼς τὸ μέλλον, 5, 13, 5. *Aliud est* προϊδέσθαι, *quod vide.*

Προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προεισαγαγεῖν *vulgo editum erat* 4, 21, 1. *pro* παρεισαγαγεῖν.

Προεισδεῖν; προεισδεδεμένοι, jam ante illigati, *scil. societati alicujus populi,* 9, 31, 1. *i. q.* προκατεχόμενοι *vs.* 2.

Προεκβιβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2.—"*nisi legend.* προεμβιβ." *Ern.*—*cf.* ἐκβιβάζειν, *et* προεμβιβάζειν.

Προεκδαπανᾶν; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προεκδαπανᾶται, fossis diductis consumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.

Προεκδιδόναι; προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, jam edidisse librum, 16, 20, 7.

Προέκθεσις, ἡ, præmissa operi brevis expositio summæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προεκλύειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ante pugnam labore fatigare hostes, 15, 16, 3.

Προεκτίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προέκθεσις.

Προεμβάλλειν κατελπισμὸν τοῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πληγὴν τῇ νηΐ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare et inducere in inimicitias et bellum adv. Achæos, 2, 45, 4. *cf.* προεκβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem sibi priusquam necesse est consciscere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, castra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινὶ, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προερεῖν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. &c. *dicere Polybius amat non solum de eis,* quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *sed potissimum de his* quæ proxime et modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *Sed et* πᾶσαι αἱ προειρημέναι πράξεις, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda,* 29, 9, 2. 4, 14, 7. 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τἀνδρὸς, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; τῇ εὐχειρίᾳ καὶ τόλμῃ προεῖχον οἱ μισθοφόροι, 15, 13, 1. &c.

Προηγεῖσθαι; *absol.* οἱ προηγούμενοι, præcedentes in agmine, *qui* πρωτοστάται *in acie,* 18, 13, 3 *sq.* τὰ προηγούμενα, prius posita, data, *ex usu Mathematicorum,* 16, 16, 6. *Cum genit.* προηγεῖτο τῆς πομπῆς κοχλίας, 12, 13, 11. *Cum*

dat. προηγεῖτο ταῖς θυσίαις αὐτῶν, 12, 5, 10. ῥάβδοι καὶ τἄλλα προηγεῖται ἑκάστῳ, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι *perperam dabant libri, pro* προηττῆσθαι, 10, 7, 6. *et* προηγουμένου *pro* προειρημένου, 2, 43, 3.

Προηττᾶν; τὸ προηττῆσαι τὰς ψυχὰς, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηττημέναι τοῖς ὅλοις, 3, 90, 4. προηττῆσθαι, ante victum esse, 10, 7, 6. *ex emend. Casaub. pro corrupto* προηγῆσθαι *et* προηγεῖσθαι.

Πρόθεσις, ἡ, 1) propositum consilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 *et* 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, exsecutus est propositum, 1, 54, 1. στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, 28, 5, 6. δεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, re non deliberata, 3, 69, 12. κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος, consulto mendax, 12, 11, 6. ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρός τινα, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* αἵρεσις καὶ εὔνοια, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypothesis; καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν, secundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως, plures quam ipsius ratio desiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμμα;—" προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *sed scriptura est vitiosa, legendumque* προεξελαθέντα θρέμματα." *Ern.*—(*Nos vestigia secuti codicis, Urb.* τῶν ἐξελαθ. πρωὶ θρεμμ. *correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *et sæpe alias*, studium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Αἰτωλοῖς, 4, 7, 9. *&c.*

Προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5. *&c.*

Προϊδέσθαι, *cum accus.* providere, cavere; (*synonym.* τοῦ φυλάττεσθαι, 11, 25, 2.) τὸν κίνδυνον, 1, 49, 10. τὸν ἐπιφερόμενον καιρὸν, 9, 38, 1. τὴν τάφρον, 11, 16, 5. προειδόμενοι τὸ μέλλον, 27, 13, 14.

Προϊέναι, *a* πρόειμι;—" προϊόντες πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. (*sic enim legendum pro* αὐτὴν *consentio Casaubono, et cuique sponte in mentem venerit,*) candidati magistratus. *Sed Jac. Gronov. mavult* προσιόντες. *Sane* προϊόντες *potius forent* qui procedunt, *h. e.* adeunt *magistratum.*" *Ern.*—*Vide* 2, 2, 10.

Προϊέναι, *a* προΐημι; *nonnisi in medio genere et in passivo occurrit,* προΐεσθαι, προέσθαι, προεῖνται; 1) emittere, projicere, *v. c. tela;* προέμενοι τὰ πλεῖστα βέλη, 3, 73, 3. *vocem;* προΐεσθαι φωνὴν, 2, 29, 6. 5, 33, 1. πᾶσαν φωνὴν, omne genus vocis edere, quovis modo orare deprecarique, 3, 84, 10. 13, 7, 10. 15, 31, 13. quovis sermone uti, 38, 2, 10. προΐεσθαι τὰ ἀπόρρητα, eloqui, aperire, vulgare arcana, 3, 20, 3. (*ubi perperam vulgo* προσίεσθαι.)

2) tradere, permittere, dare, projicere, profundere; πρόεσθαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρίαν, 28, 4, 7. τὴν χώραν Κλεομένει προεῖντο, agros suos Cleomeni permiserunt *vastandos*, 2, 61, 9. οὐδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini se tradituros pecunias, *apud se depositas*, 33, 12, 3. (*mendose vulgo* προσίσεσθαι.) ἂν ἑνὶ πρόωνταί τι, quod si uni dederint, concesserint aliquid, *scil. de tributo quod ille poposcit*, 4, 45, 4. τέτταρα καὶ πέντε προϊέμενοι τάλαντα, si quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσαῦτα ἦν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* δαπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendose vulgo* προϊέναι, *pro* προϊέμεναι.

3) e manibus dimittere, elabi

sinere, *hostem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *sq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. &c. προΐεσθαι διακενῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπικοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προϊεμένους (*scil.* αὐτοὺς, *nempe* τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi passi essent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias sibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deserere, *nempe* ita ut opem non feras; προέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10. τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπεσόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipsum neglige, 31, 21, 13. *Et cum accus. et infinit.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανάγεσθαι, pati, sua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* καταπροΐεσθαι.

5) deserere, τόπον, stationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præsidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησε, 1, 33, 7. *&c.* προστῆναι, præesse; προέστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium suscepturum esse Græciæ, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ sententiæ, 5, 5, 8. προστήσασθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem constituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *scil.* ad verba suo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quæ ab aliis ante nos copiose exposita sunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινὶ,) præire, viæ ducem esse, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupasset animos, et nunc præiret consilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, causa quæ antecedit et ducit dirigitque consilia et animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hist.* 15.

Προκαθῆσθαι, præsidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præsertim* præsidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *sic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non est, urbi præesse, aut eam præsidio tenere, sed* securitatem ei præstare, defendendo fines imperii ab hostibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *scil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυῤῥηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὅροις, 10, 41, 2. *Rursus cum genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præsidio esse pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, castris, *nempe* in statione esse ante castra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præsidere, 5, 59, 2.

Judices cum pro tribunali sedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice sedentes *audientiam præbent legatis et cum eis agunt,* προκαθῆσθαι *dicuntur*, 12, 16, 6. 5, 63, 7. 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυῤῥηνίας προεκάθισαν, hos Etruriæ præsidere jusserunt, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι

præsidio esse, præsidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hist.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. *ex Valesii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex MStus. Et in pass. vel med.* προκαθίζεσθαι φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba facienda, vel ad rationem rei gestæ reddendam. Hinc pass.* ἐν ᾧ (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν, προελθὼν Λυκόρτας ἀπελογίσατο *&c.* 23, 9, 2.

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *scil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, *i. q.* προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινὸς, sibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 3, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον,—" provocare periculum, *quod est animi fortis et libenter adeuntis periculum." Ern.—immo verius fuerit,* poscere pugnam, 3, 43, 8. τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. *ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Confer. infra,* προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controversis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα, *scil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6.—" edere (*scripto*) decretum." *Ern.—Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus.*

Προκαταγινώσκειν τινὸς, incognita caussa condemnare aliquem, 22, 25, 2. 3, 33, 17.

Προκατακλαίειν; προκατέκλαιον *voluerat Reisk. pro* προσκατεκλαίοντο, 40, 2, 9.

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *sc. quam hostis adveniat;* τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφροις καὶ φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τείχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμήν τινος, prævenire ardorem et conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter;* τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, si hiems prius ingruisset, *nisi active capiendum, intelligendo* αὐτὸν, si prævenisset, occupasset eum hiems, 39, 2, 3.

Passiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6. 3, 10, 1. μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατελήφθη, 18, 36, 2 *sq.* προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, 3, 69, 3. προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ, ante obstrictus, 10, 34, 9. ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, regio dominatu occupatus, præpeditus *scriptor, ne libere scribere posset,* 8, 13, 5. δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις, 16, 34, 11.

In medio; προκαταλαβέσθαι, *i. q. in activo,* τὴν ἀκρολοφίαν, 2, 27, 5. τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκαταλήγειν; προκαταλήγουσα παρώρεια, *montium tractus* prius desinens *quam ad mare pertingat,* 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficisci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; προκαταπληξάμενος, *scil.* αὐτοὺς *vel* τὴν πόλιν, terrore apte injecto; *ni* προσκαταπλ. *legendum,* 5, 70, 9.

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum sponte suscipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ' αὐτὸν ταττομένοις, securitatem præstare, 5, 7, 11. *sed* προσκατασκ. *ibi puto legendum. Passiv.* προκατασκευασθέντων τούτων, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *med.* προκατασκευασάμενος τὰ προειρημένα, 10, 22, 1. *Et præt. pass. no-*

tione medii, προκατεσκευασμένοι φίλους, cum amicos ante parassent sibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευὴ, ἡ, τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii historiam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 *et* 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *sq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf.* κατασκευή. præparatio *quælibet et* exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante se vastare, 4, 10, 8. 4, 19, 9. *ubi alii codd.* προσκατασ.

Προκατελπίζειν, περὶ τῶν διαλύσεων, bonam spem ante concipere, 14, 3, 1. μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους περὶ ὧν &c. *fors.* βεβαιουμένως, 2, 4, 5.

Προκατέχειν (*i. q.* προκαταλαμβ.) τόπους εὐφυεστέρους, 2, 53, 4. τὸν διάπλουν, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. οἱ προκατέχοντες ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις, superiores ætate et gloria, 27, 13, 7.—"*sed corrigendum* προανέχοντες." *Ern.—Satis erat* προέχοντες; *sed ferendum vulgatum.*

Pass. διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι Φρουρᾷ τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ, occupati, benevolentiæ vinculis adstricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante situm esse, in anteriore parte situm esse; οἱ προκείμενοι τῶν στοῶν πύργοι, 1, 48, 2. (*ubi nil opus erat solicitare verbum* προκειμ. *præsertim quoniam, si* προσκειμ. *velles,* τούτων *etiam foret mutandum in* ταύταις. *Turres nonnihil prominebant ante lineam qua ductæ vineæ erant.*) οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων εὔζωνοι, 3, 71, 3. τὸ προκείμενον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας, præjacens Italiæ, procurrens ex Italia, 2, 14, 5. πρόκεινται πάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, 20, 3, 2. οἱ προκείμενοι τόποι, loca præjacentia, quæ quis ingressurus est, 3, 80, 2. loca remotiora et hostibus exposita, 3, 75, 4. *Et* præjacere *dicitur urbs* ita, ut præsidio sit regioni; πόλις πρόκειται τῶν Ἀρκάδων, 4, 71, 2. (*opp.* ἐπίκειται, hostiliter imminet.) Φρούριον πρόκειται τῆς χώρας, 4, 83, 1.

2) propositum, destinatum esse. τὰ προκείμενα ἆθλα, proposita præmia, 3, 62, 6. τὸ προκείμενον πλῆθος, destinatus numerus, 6, 20, 8. *Nude* τὸ προκειμ. propositum, 1, 9, 6. 28, 11, 3. 30, 12, 2. &c. ἀφέμενοι τῶν προκειμένων, omisso instituto, 2, 67, 6. μένειν ἐπὶ τῶν προκειμένων, nil novare, 3, 70, 4. *et sæpe alias.*

Pro προκειμ. *perperam* παρακειμ. *dabant libri*, 28, 11, 3.

Προκηρύττειν, per præconem proponere; προκηρύξας αὐτοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, *absol.* primum se periculis objectare, inter primos pugnare, 3, 95, 6. 10, 23, 1. &c. προκινδυνεύοντες ἐῤῥωμένως, 6, 22, 3. οἱ προκινδυνεύοντες, antesignani, qui in prima acie stant, 1, 19, 9. &c. *Apud Romanos sunt* εὔζωνοι *et* πεζακοντισταὶ, *jaculatores, ante gravem armaturam locati, qui prœlium incipiunt, et emissis telis per intervalla manipulorum se recipiunt,* 3, 73, 6. *coll. vs.* 1 *sq.* προκινδυνεύειν τῆς *et* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, pugnare pro libertate, 9, 38, 4. προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι, *i. q.* σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium ab Hispanis incipere, Hispanos in prima acie locare, 3, 113, 9.

Προκνημὶς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, *et* προκοιτεία, ἡ, excubiæ ad portas, *vel* ante castra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20, 11, 5. *ubi corrupte vulgo* προκρίτους, *pro* προκοίτους.

Προκοπὴ, ἡ, progressio; τοιαύτην

προκοπὴν καὶ συντέλειαν ἔσχε τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. *De conversione in partem deteriorem*, ἡ πρᾶξις παλίντροπον λαμβάνουσα τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9. *Sed præsertim de* exoptata progressione rerum, *de* augmento, profectu, successu, rebus crescentibus, *intelligendo scil.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *quod diserte adjicitur* 1, 12, 7. *Sic nude* ἡ προκοπὴ, *i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine;* μεγάλην προκοπὴν ποιεῖν τῆς ἐπιβολῆς, 2, 43, 7. *et* ποιεῖσθαι, 2, 13, 1. *De re;* προκοπὴν *vel* προκοπὰς λαμβάνειν, 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτων οὐδὲν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. *i. q.* αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. &c.

(Πρόκριτοι, *mendosa scriptura, pro* πρόκοιτοι, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore*, προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via*, πολὺ προειληφέναι τῶν ἄλλων, antevertisse, longius progressum esse, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειληφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν *non sine veri specie correctum voluerunt viri docti*, 3, 51, 6. *pro* προσβάλλουσιν. Demere, sumere, detrahere *de summa;* προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, &c. 34, 6, 7. *De mentis operatione;* προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, prospicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam præviam sibi informat priusquam tota res explicata sit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν *&c.* 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 *et* 7. προλέγων (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει κοινοπραγῶν, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόλημμα, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum est et privatum, non commune cum aliis; πρόλημμα ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἔχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, suspicari aliquid, 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32; 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, sicut suspicati erant, præviderant juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνέβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαϊκῶν ἱππέων καὶ ψιλῶν, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *ex lect. vetustissimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum præced.*

Προμελετᾷν, ante, prius exercere se, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus, cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium est* ἀναπίπτειν, *cum attollunt remos*, 1, 21, 2. *ex emend. Cas. pro mendoso* ἀνάπτειν.

Προνοεῖσθαι, *seq.* ὅτι, prospicere, ante intelligere, 40, 3, 1. *Cum accus.* providere aliquid, curare; *sic* προνοηθῆναί τι πρὸς τὸ μέλλον *cum cod. Flor. legendum videtur* 4, 61, 4. *pro* προνοηθῆναί τε.

Πρόνοια, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, rationem habere alicujus, curare aliquid, 4, 6, 11. *Et* λόγον καὶ πρόνοιαν ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας, bonis cum diis, volentibus diis, 25, 1, 10. πρόνοια στρατηγικὴ, cautio et prudentia imperatoria, 3, 106, 9. πρόνοια τῶν πολεμίων, *interprete Ernesto, est* cautio ne decipia-

mur aut opprimamur ab hostibus, 10, 41, 3. *sed ibi defecta oratio est, et verba nonnulla inter* πρόνοιαν *et* τῶν πολεμίων *exciderunt.*

Προνομία, *rectius* προνομεία, ἡ, prædatio; διϊχνεύοντες περὶ τὰς προνομείας, prædandi caussa, 4, 68, 3. *ex lect. vett. codicum, pro vulgato* προνομάς.

Προνομεύειν, pabulari, 2, 27, 2. 3, 65, 2. 3, 90, 2.

Προνομή, ἡ, 1) pabulatio; φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, 1, 18, 1. *&c.* 4, 68, 3. 2) αἱ προνομαὶ, *i. q.* οἱ προνομεύοντες, pabulatores; τὰς προνομὰς ἐπαφῆκε κατὰ τῆς χώρας, 4, 73, 4. 5, 19, 8. 3) ἡ προνομή, proboscis elephanti, 5, 84, 3.

Προνύττειν, pungere, fodicare, stimulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hospitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hospes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *castrorum;* τὰς προόδους καὶ τὰς εἰσόδους, 14, 1, 13. *sed* προσόδους *legendum videtur, nam* exitus *sunt* αἱ ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ πρόοδον, *fors.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10.

Προοίμιον, τὸ; καταρχὴ καὶ προοίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. τὰ προοίμια τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόπτης, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἱππέων, *an* equites speculatum præmissi? *an* speculatores qui equitatum advenire vident? *posterius hoc potius videtur,* 29, 6, 13.

Προοχή, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *sicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, prospicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *sed potissimum in sinistram partem, cum notione* suspicandi, suspectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *et* 18, 5, 10. *Adde* 27, 4, 7. *ubi corrupte vulgo* προαιρεῖσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 3. 3, 68, 10. στρατιωτικὴ, 3, 105, 9. levitas, inconstantia, perfidia, ἀχαριστία καὶ προπέτεια, 3, 16, 4. προδοσία καὶ προπετ. 10, 6, 2.

Προπετής; οὐδὲν προπετὲς (nihil temere factum) οὐδὲ ἄκριτον, 5, 12, 7.

Προπετῶς ἀναστρέφεσθαι, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. κινδυνεύειν, 11, 2, 11. προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν τινα, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, multa ei argentea et aurea pocula propinasse, *Fr. hist.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. simplex,* cadere in pugna, *nisi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortasse et* προπεσόντας *legendum, pro* περιπεσόντας, 1, 57, 8.

2) præcipitem esse, longius justo procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. 11, 17, 4. ἐπὶ πολὺ προπεπτωκότες τῶν ἄλλων, 18, 9, 3. *Passim vero a librariis, aliâs cunctis, aliâs plerisque, in* προσπίπτειν *detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. 1, 51, 6. 5, 95, 9 *conf.* 28, 3, 4. *ubi* οἱ προπίπτοντες *sunt* qui ultro longius progrediuntur, et plus faciunt quam necesse est.

3) prominere; πολὺ προπίπτουσα κλίμαξ τοῦ ἐμβόλου, multum prominens ultra rostrum navis, 8, 6, 4. ὄργανα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως ταῖς κεραίαις, 8, 7, 8. (*ubi perperam vulgo* προσπίπτοντα.) ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων,

18, 12, 4 *sq. et vs.* 7. προπεπτωκυῖα ὀφρὺς, 7, 17, 1 *et* 4. *ubi perperam* προσπεπτ. *codices habent omnes.* κόλπος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, exit a mari et longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *ubi rursus* προσπίπτει *dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortasse poterat; vide* προσπίπτειν.

Προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, ante alios bello infestari et ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύεσθαι; ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ rerum quas antea vel domi vel bello gessisset, 4, 14, 7.

Προπομπὴ, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, i. *q.* οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, *les éclaireurs,* 9, 5, 8.

Προπορεύεσθαι, præire; οἱ εἰθισμένοι προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως, 18, 2, 5. οἱ προπορευόμενοι, præcursores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf.* 9, 5, 8. progredi in itinere; προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *sq.* (*ubi temere in* προσπορ. *mutaverat Casaub. quod per se quidem non malum, sed nec necessarium; cf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχὴν, ambire, petere magistratum, (*i. q.* προσπορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *coll.* 2, 2, 10. 28, 6, 9.

Πρόποσις, ἡ; προπόσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3, 17, 2. τοῦ Ἀκρολίσσου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *absolute et adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. 17, 15, 16.

Πρὸς *præpos.* 1) *cum genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, constituti ab Apelle, 5, 14, 11. pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπων αὐτῷ γινομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione,* 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπον *habent codices nostri, fortasse pro* πρὸς τρόπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπεπτωκότας *legebatur* 26, 5, 1. *pro* πρὸς καταδίκας. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetustissimi codices,* 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod est aliás* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui est ab epistolis, a cura epistolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *i. q.* πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum esse; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, 1, 50, 1. πρὸς τούτοις ἦν, 3, 70, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῷ διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. ἐγιγν. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4.

Per ellipsin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpositio* πρὸς *induit vim adverbii,* præterea, *de quo usu superius dixi.* πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *dubitari potest, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an separatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; *vide* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. inter cætera *interpretatus est Vales. sed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum,* alios quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum accus.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *et* 1, 26, 3. *et* 1, 29, 3. *Temere vero ubique in hac phrasi dativum pro accusativo repositum Scaliger*

voluerat. Sæpi variant codices, sæpe in alterum consentiunt sicut l. c. 1, 26, 3. *in vulgatam lectionem* πρὸς τό. *Sed utrumque recte dici videtur* εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *et* γίγνεσθαι πρός τι, *vide l. c. et* 1, 22, 2. 5, 58, 1. *et conf. Gronov. ad* 1, 29, 3. *Si quod tamen discrimen est ponendum, commodius fortasse dicetur* εἶναι πρός τινι *et* γίγνεσθαι πρός τι. πρὸς ἑβδομήκοντα, *i. q.* εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὑτούς, *vel* πρὸς αὐτούς, domum, domum suam, 5, 93, 1. 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus similitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, pro tempore, pro occasione, e re nata, 10, 4, 8. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios usus hujus præpos. cum accusat. notione hujusmodi,* quoad, circa, intuitu, respectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf.* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδέν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμέ, 24, 10, 11 *et* 13. μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum est neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad se pertinere putant, 4, 67, 4. πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. πρὸς τοὺς φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Casaub.* quantum ferebat virium ipsius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *sed error haud dubie inest in vocab.* ἔνδειαν, *sub quo, ni totus falsus sum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri potest usus hujus præpos. cum accus. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei caussa, *verti solet;* ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἀναδοχήν, respectu sponsionis, sponsionis caussa, ad satisfaciendum sponsioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφοράς, tributorum caussa solvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς ἃ (*scil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) causa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότες, qui judiciis condemnati solum verterant, 26, 5, 1.

Sed et alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονεικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται διότι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσηγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν παῖδα, adducere, 15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. *&c.* αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφοράς, 5, 30, 5. *ubi vett. nonnulli codices* προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφοράς, *nescio an pro* προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανάς, μηχανήματα, admovere opera, turres et machinas *oppugnandæ urbi,* 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10. *&c.* προσάγειν τοῖς τόποις (*scil.* ταῖς ναυσί, *aut* τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προάγοντας, 11, 1, 2. *in* προσάγοντας *cum uno cod. Paris. est mutandum; et est ibi* προσάγειν

ducere in hostem, signa inferre, instructa acie obviam ire hosti, *sicut* 10, 39, 6. *Vicissim* προσάγειν *perperam passim pro* προάγειν *dabant libri veluti* 2, 65, 1.

προσάγειν ἕξιν, φιλοτιμίαν adhibere usum, studium; *hinc*, προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus usus, 10, 47, 11. *et* πανταχόθεν προσαγομένης τῆς φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem notione in medio etiam usurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, postquam et tempus et laborem adhibuisset, adtulisset *rebus administrandis*, 26, 6, 14.

Præterea, in medio, προσάγεσθαί τινα *est* ad se vocare, ad se adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, 10, 18, 3. πόλιν, ad suas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξῄρει, 1, 76, 10. *ubi corrigenda versio,* urbes alias persuadendo ad deditionem permovit. *Sic et in præt. pass. significatione medii,* προσηγμένοι τὰς πόλεις ἐπαγγελίαις, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτούς, 1, 8, 1.

Προσαγωγή, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obsessam*, 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. *ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαί, *per metonymiam*, ipsæ machinæ admotæ *dici videntur.* Adpulsus *navium, et per metonym.* locus ad quem commode adpelli potest navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a pastu in stabula*, 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoste, velitando tentare et lacessere hostem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine*, augeri, intumescere, *imbribus, nivibus*, 3, 72, 4. *sic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino*, 4, 39, 8 *sq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exspectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, insuper distribuere; προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον, frumentum sociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ἐφελκομένους, milites qui tardius sequebantur, 5, 80, 2. adsumere *aliquem*, secum sumere, sibi jungere, 4, 70, 2. τὴν δύναμιν, 5, 80, 4. *potest esse* recipere, colligere; (*sicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere, sicut* προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας, 9, 8, 7. προσαναλαμβ. ἑαυτόν, reficere, recipere se *ex itinere maritimo*, 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter*, refici, recreari, vires recipere; προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινός, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσανανεοῦν; προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, memor, in memoriam sibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2.

Προσαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσαναπίπτειν, *epulis, mensæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσανασείειν, commovere, incendere; προσανασεισθέντες τοῖς τοιούτοις λόγοις, 1, 69, 8.

Προσανατείνειν, τῇ ὥρᾳ, *scil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educendi copias in aciem, serius educere, 11, 22, 3.

Passivum notione activa; προσανατεινόμενος (αὐτοῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et nude,* προσανατεινόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. βραχέα προσανατεθείς, *sc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf.* ἀνατείνεσθαι.

Προσανατρέχειν τοῖς χρόνοις, sursum

retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. 1, 12, 8. *Et nude* προσαναδραμόντες, *eadem notione*, 5, 31, 8.)

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσπιπτόντων, referre ad senatum, 17, 9, 10. consultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere se, manere, quiescere, exspectare; *absolute;* προσανεῖχον καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, quietos se tenuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ &c. exspectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, 5, 17, 6. προσανασχὼν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum accus.* ἔμενε προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως, tempus exspectans, 5, 103, 5. *Cum dativo;* 1) exspectare; *præsertim cum bona spe;* προσανέχοντες ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρκείαις, *Fr. hist.* 3. 2) προσανέχειν τῇ ἐλπίδι, sustinere se spe, adquiescere in spe, spe fretum esse, 4, 60, 8. 15, 25, 8. προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας, 5, 72, 2.

In med. προσανείχετο ζῆν, vivere sustinuit, in vita manere voluit, 30, 8, 8. *sed miror ni eadem notione legendum* προσανεῖχε τῷ ζῆν, *aut saltem* προσανεῖχε τὸ ζῆν.

Προσανοιμώζειν; καταπλαγεὶς καί τι προσανοιμώξας, et nonnihil etiam lamentans, ingemiscens, 5, 16, 4.

Προσαντέχειν, resistere, opponere se; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντεῖχον εὐψυχῶς, operibus *quibus* a terra *oppugnabat eos Philippus*, fortiter restiterunt, 16, 30, 5. βραχὺ προσαντισχόντες ἐνέκλιναν, postquam aliquantisper restitissent, sustinuissent hostium impetum, in fugam inclinarunt, 11, 21, 4. τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν, animi vigore restitit *scil.* infirmitati corporis, 32, 23, 1.

Προσάντης ἀνάβασις, 1, 55, 9. ὁδὸς, 5, 8, 1. (*ubi* ἀνάντη *habet cod. Bav. loco* προσάντη.

Προσαξιοῦν, (*idem fere quod simplex*) rogare, petere, orare, precibus contendere, 3, 11, 7. 17, 8, 5.

Προσαπερείδεσθαι ἐπί τι, urgere, premere aliquid *in disceptatione*, 3, 21, 3. *ut* πιέζειν *ibid.*

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν *habet codex Aug. pro* πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, insuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτιθέναι, simul deponere; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν, Aratus non est iniquitatis accusandus, 2, 60, 2. *proprie*, Arato non est tribuenda iniquitas. *Sic* προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adscribere, 4, 24, 3. (*i. q.* ἀνατιθέναι, *ibid. vs.* 2.) *Et*, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινὸς, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, septemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τι τινὶ, apte connectere, 3, 46, 2 *et* 10.

Προσαρτᾷν, adligare; *hinc in pass.* προσήρτηντο δεσμοῖς πρὸς τὰς ἄλλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίαι προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. *Et translata notione;* πολλά τινα προσαρτᾷν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei *velut necessarias* adjungere. 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίζᾳ τοῦ λόφου, adplicuerant se, 2, 66, 10.

Προσασκεῖν; βραχέα προσασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρεσίαις, paulisper adhuc exercitavit eos, 5, 109, 4.

Προσαστειάσασθαι, jocari insuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς φιλανθρώποις,

omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem sententiam, quam illi dixerant, ipse plura etiam adjecisset, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adscendere, conscendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf.* πρόσβασις.) *cujus usus exempla ubivis apud nostrum obvia, sed in his luculentissima,* 7, 17, 4. *et* 9, 19, 7. *ubi in eadem phrasi utrumque verbum occurrit. Sic vero rursus de eis qui* per scalas in murum adscendunt, 10, 13, 8. 10, 14, *3 sq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνοὺς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *est* conscendere colles, 1, 30, 10 *et* 12. 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *sq.* τοῖς προσβαίνουσιν *et* τῶν προσβαινόντων *scribendum pro* προβαιν. *et* 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσέβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat* urbem adoriuntur, *sed* adscendunt versus urbem, *quæ nimirum asperis collibus erat imposita, ut discimus ex vs.* 5.

Προσβάλλειν; *cum accus.* κλίμακας, admovere, adplicare scalas, 4, 4, 1. προσέβαλέ τινα θρέμματα εἰς τὸν αὐλῶνα, propulit, 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκρωρείας, agere et impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accus.* νῆας, adpellere; εἰς Σαρδόνα, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, 3, 96, 9. *Cum dat. vel cum præpos.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hostem et simil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τείχη, 4, 18, 6. (*ubi intelligere possis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παρακείμενα τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὴν ὀφρὺν, 10, 39, 1. *quibus posterioribus tribus locis, sicut et nonnullis e superioribus, haud incommode* conscendere, adscendere *vertere* προσβάλλειν *possis; quemadmodum et verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, et nomen προσβολὴ *manifeste nil aliud nisi* adscensum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adscendendi *notione accipi hoc verbum posse putavi* 3, 51, 6. παραβοηθήσων τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσιν, *scil.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, qui agmine conscendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, et prope absum ut probem Casauboni Gronoviique conjecturam,* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν, qui in agmine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) accessus, aditus, 4, 56, 6 *et* 8. 5, 59, 6. 2) adscensus, 1, 55, 10. λόφος ἔχων δέκα σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic et aliis scriptoribus* ἡ πρόσβασις *est* adscensus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* vi. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τε καὶ καταβάσεσι. *In illa phrasi apud nostrum,* 7, 15, 10. ἐξήτασε τὰς προσβάσεις καὶ θέσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, accessus *intelligere, et* adscensus, *&c.* loca quibus conscendi rupes et murus ei superstructus posset. *conf.* προσβαίνειν *et* προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendose libri scripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 3, 59, 2.

Προσβοηθεῖν, ad opem ferendam adcurrere, succurrere, suppetias venire; *absol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινὶ, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολὴ, ἡ; *conf.* προσβάλλειν. 1) adscensus, *3, 51, 4.* 2) adgressio, invasio; προσβολὴν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adscensionem moliri in collem, *occupatum ab hostibus, 2, 66, 10. 2, 67, 1. Præsertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* προσβολὰς ποιεῖσθαι, adoriri, impetum, impressionem facere, *3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10.* ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere castra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *sic in illa phrasi,* προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *sub postrema voce, quam corruptam esse non dubito, latet urbis nomen, 5, 92, 6. Et cum dat.* τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολὴ, oppugnatio admotis scalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἐνεργοῖς καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολὴν, 10, 13, 6. ἀποπεσὼν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3. κατὰ τὰς προσβολὰς—"in oppugnatione urbium aut præliis" *interpretatur Ernestus, 32, 25, 9. at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam frustra tentaverat Prusias; cf. Adn. ad 32, 25, 1.*

3) πᾶσαι προσβολαὶ, *nempe* τοῦ τοιούτου χάρακος, *per metonymiam dicuntur* omnes partes, omnia loca quibus adgredi hostis potest tale vallum *quali utuntur Romani,* 18, 1, 14. *Eadem notione* 14, 3, 7. *pro mendoso* πρεσβειῶν *correxi* προσβολῶν.

4) προσβολαὶ, *quod habent codices nonnulli Polybiani et Suidas,* 1, 53, 10. *videri potest significare* loca quibus adpellere naves possunt, *ex illo verbi* προσβάλλειν *usu, quem obtinere 3, 96, 9. vidimus; (sicut* προσαγωγὴ, 10, 1, 6. *a verbo* προσάγειν, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per se perapta esset prædicto loco, nisi ad* προσβολὰς *adjiceretur* περικλειούσας, *quo e participio intelligitur, unice veram esse alteram lectionem* προβολάς.

Προσγίγνεσθαι, insuper, denuo advenire; προσγιγνομένων *correxi, pro mendoso* προγιγνωσκομένων, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Impersonaliter;* ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ, 3, 109, 7. *Personal.* τοῦτο προσδεῖ λόγου. 3, 58, 1. ὅτι πᾶσι ὑπόκειται μεταβολὴ, οὐ προσδεῖ λόγων, 6, 57, 1. *Nescio an etiam in nominativo casu, pro genitivo, recte dicatur,* τοῦτο προσδεῖ, hac re opus est? *Sic certe vulgo consentienbus libris legebatur,* προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης, 3, 5, 7. *quod Casaub. in* τῶν τῆς τύχης *mutavit.*

Pass. et med. προσδεῖσθαι, *idem.* προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως, 1, 11, 2. ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται, 1, 15, 6. ἑνὸς προσδεῖται τὰ πράγματα, 3, 109, 5. κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, 3, 111, 1. οὐ προσδεηθήσεσθαι (προσδεήσεσθαι *Vat. et Flor.*) τὰ πράγματα μάχης, 5, 66, 6. ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσεδεήθησαν, 5, 77, 3. εἴ τις βοηθείας προσδεῖται, 6, 13, 5. 15, 20, 1. οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται, (*scil.* τὸ πρᾶγμα,) εἰ μέλλοι τις &c. 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; πρὸς τὴν φιλίαν προσδεδεμένον, *ex codicum scriptura* 10, 34, 8. *quam in* προσδεδεγμένον *mutavit Casaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους, 1, 16, 6. 2, 9, 9. τὴν φιλίαν, 1, 16, 8. τὰς συνθήκας, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem et societatem; προσδεξάμενος ἑκάστους ἐπὶ ταῖς ἁρμοζούσαις ὁμολογίαις, 3, 18, 7. *Sic* πρὸς τὴν φιλίαν (*nempe* τῶν Ῥωμαίων) προσδεδεγμένος, ad amicitiam Romanorum admis-

sus, in societatem receptus, 10, 34, 8. *ex Scaligeri et Casauboni emendatione, pro* προσδεδιμένος, *quod erat in libris.* 3) recipere, suscipere *sumtus;* προσδέξασθαι τὴν εἴς τι δαπάνην, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hostium, ab hostibus invadi, 2, 68, 8. *Sic,* μὴ πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hostibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. προσδέξασθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, committere ut cervicibus nostris immineant hostes, *vel* exspectare donec lateribus nostris incumbant; *conf. num. seq.* 5) exspectare; τὸν ὕπατον, adventum consulis, 21, 8, 7. τὴν ἡμέραν, 3, 94, 4. ἐὰν τὰ νέφη προσδέξηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι, si exspectaverit donec nubes locis illis incubuerit, si incumbere siverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη, *sic malim pro* προδιαμαρτ. 26, 3, 6.

Προσδιαρπάζειν, *i. q.* διαρπάζειν, 4, 79, 2. *ubi* προδιαρπ. *maluerat Reisk.*

Προσδιασαφεῖν, simul declarare, *vel nude,* declarare, indicare, profiteri, docere, demonstrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic* προσδιασαφῶν, 10, 22, 5. *ex emend. Casaub. pro* προδιασαφ. *et eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf.* προδιασαφεῖν.

Προσδιδόναι; προσεδίδου, 8, 17, 7. *perperam, pro* προεδίδου; *vide in* προδιδόναι.

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diserte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accus. et infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾶν. *Perperam vulgo* προσεδόκουν *editum erat, pro* προσεδόκων, 1, 53, 11. 2, 27, 8. *et* 24, 7, 3.

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem; (sicut* προσδοκᾶν πόλεμον, 24, 7, 3.) διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας, 1, 31, 3. προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν, si quid timetur in extremo agmine, 6, 40, 8.—" *Sic Josephus,* ἡ ἀεὶ προσδοκία, perpetuus timor, *Antiq. XVI.* 8, 5." *Ern.* προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας, exspectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exspectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata scriptura,* 17, 15, 16. *Nos præpositionem a verbo separavimus; conf. supra in* πρὸς *absol. et adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν τῇ πόλει, obsidere, 8, 9, 11. τοῖς καιροῖς, studiose observare, 38, 5, 9. *sic* τῇ αὐτῶν διαφορᾷ, lites eorum observare, 24, 4, 12. προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θεραπεύοντες, 11, 5, 2. *intellige* προσεδρ. πᾶσι, *vel* παντὶ καιρῷ, omnia, *vel* omne tempus studiose observantes.

Προσεῖναι; τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύκης, *sic mendose vulgo,* 14, 6, 7. *pro* τὴν πρὸς ἕως οὖσαν.

Προσεκλέγεσθαι, deligere insuper, 6, 24, 2.

Προσεκφέρειν; προσεξενεγκεῖν χίλια τάλαντα, insuper pendere, 3, 27, 8. *conf.* ἐκφέρειν.

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4. *pro* προεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, simul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 12, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δόξαντες, se etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξειργασμένος ὅτι συνέβαινε &c. et amplificandæ augendæque rei caussa hoc etiam adjecit, fuisse *&c.* 12, 11, 8.

Προσεξελίττειν τοὺς ἀστάτους insuper subducere, a tergo circumducere hastatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξερείδειν; προσεξερείσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ma-

nibus conniti ad surgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, semper novi aliquid insuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρισκ.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπειπεῖν, dictis insuper adjicere, 4, 85, 2. (*sic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τὶ, nonnihil terræ insuper injicere *capitibus legatorum in puteum detrusorum*, 9, 38, 2.

Προσεπιδράττεσθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas insuper Asiæ partes ad se trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. φθόνον, simul invidiam sibi attrahere, in se convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητεῖν ἀεί τι, aliquid amplius semper poscere, 25, 5, 11.

Προσεπικοσμεῖσθαι, *cum dat.* insuper ornatum, instructum esse *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνουσα (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους μέρους, *scil.* τὶ, occupans insuper partem etiam aliquam &c. 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι &c. dictis adjicere, (*ut* προσεπειπεῖν) 22, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμάς τινας, insuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, *Fr. gr.* 111. προσεπεμέτρησεν ἕτερον ψήφισμα παράνομον, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥωννύειν; προσεπεῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3.

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus et annonam copiosius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, testem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine se adjungere et adplicare præcedentibus, locum suum ordine post alios capere, 1, 50, 7.

Προσεπιτείνειν, majori studio contendere, *aut* magis intendere et duriores facere conditiones, 3, 24, 14. *Sic* βραχέα προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθέναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσεπιλέγειν, προσεπειπεῖν) 10, 4, 7.

Προσερείδειν, 1) *active, cum accus.* adplicare, admovere; προσερείδειν τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσερείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 *et* 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo hastas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accus.* ὅταν προσήρεισε (*scil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, postquam hominem manibus adplicuit ad dorsum mulieris, *i. e.* postquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorso mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. 2) *neutraliter vel reciproce, absque accus.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρεισαν, cum universo exercitu urbi sese adplicant, premunt, urgent, obsident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρεικότες, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 50, 11. προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *conf.* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones descendere, 21, 11, 6. εἰς οὐθὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσεσπέριος, occidentalis; ἔθνη προσεσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσεσπέριοι Ἀχαιοὶ, 4, 70, 3.

Προσευρίσκειν, *i. q. simplex:* προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, *scil.* χορηγία, 1, 59, 6.—*Ad vulgatam*

inde a Casaub. scripturam hæc monuit Ernestus: "προσευρίσκειν *videtur esse id quod versio expressit,* amplius invenire, *sequitur enim* ἢ πρὸς συντέλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum esset* χορηγία, *et* προσευρέθη *pro* εὑρέθη."—*Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri speciem videre potuerit vir doctus; nisi ex adjecta vers. Lat. intelligeretur, quæ sic habet,* ut amplius etiam quam opus esset, pecuniæ adinveniretur. *Diversa nonnihil notione verbum* προσεξευρίσκειν *supra usurpatum vidimus.*

Προσεφιστάναι. *Temere* προσεπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *pro* προεπιστῆσαι, *quod vide in* προεφιστάναι.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, *et nude* προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid,* auscultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc sola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque classem intentus erat, utramque observabat, 1, 54, 5. τούτους ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auscultare et morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ἔτι τοῖς ὑπάτοις, auscultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, postulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσεῖχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσεῖχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *nisi, deleta præpositione,* οὐδενὶ *malueris, pro mendoso* πρὸς οὐδενὶ, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut observent eos et caveant, 5, 98, 8. φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *ubi si vera scriptura, posterius verbum contra suam naturam mutuatur et sequitur constructionem prioris.* οἱ προσσχόντες, quibus hæc curæ sunt, qui *hoc genus studiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσεῖχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum,* 5, 30, 5. *pro* προσῆγον?

2) adpellere, *scil.* ταῖς ναυσὶν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσσχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Construitur cum dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσσχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φασηλίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpos.* πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. (*ubi ex vett. codd.* προσέχειν *restitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. &c. *Cum nudo accus. si vera scriptura,* 2, 9, 2. προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσι, prædam eis restituit ad quos pertinebat. *scil. a quibus eam abegerat hostis,* 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντος χιλίαρχοι, lectos milites convocant sui quorumque tribuni, *scil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent,* 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημειοῦν. *An* προσεσημειῶσθαι *legendum* 1, 47, 1.?

Πρόσθεν; 1) *de tempore,* antea, prius, olim, aliâs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. &c. *Sic,* τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, *intellige* τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impossibile quam id quod

prius dixi, 1, 67, 9. *Sic*, τοῦτο ἔτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* εἰρημένου) ῥᾷον εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2. *Pari ratione* πρὸ τοῦ *usurpatur* 3, 58, 9.

2) *de loco;* προῆγεν εἰς τὸ πρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ὀρεγόμενοι, ulterius semper progredi nitentes, 3, 84, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσθεν, quæ ante pedes erat regio, 3, 80, 3. *i. q.* προκειμένη, *vs.* 2.

3) prius, *eadem notione ac* potius; τεθνάναι πρόσθεν ἤ, prius emori quam, 3, 109, 8.

Πρόσθεσις, ἡ τῶν κλιμάκων, admotio, adplicatio, 5, 60, 7.

Προσιέναι, *a* πρόσειμι, adire; *cum dat.* προσῄεσαν τοῖς ἐφόροις, 4, 34, 5. *cum* πρὸς; πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ, 25, 21, 7. *ex Casaub. emend. pro* πρόεισι. Adgredi, invadere; τῇδέ που προσιέναι τοῖς ὑπεναντίοις ᾗ μάλιστα εὐχείρωτος ἔσται ὁ προεστὼς, 3, 81, 10. *pariter ex emend. Casaub. pro* προϊέναι.

Προσιέναι, *a* προσίημι; *in med.* ἁπλῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς λόγους, non admittere, aspernari conditionem propositam, 4, 19, 3. οὐδενὶ προσίεσθαι τῶν ἀποῤῥήτων οὐδὲν, *ex vulgata lectione*, 3, 20, 3. *ubi* προΐεσθαι *correxi, quod vide.*

Προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, obsidere urbem, 3, 98, 7. 5, 62, 6. 8, 9, 6.

Προσκαθῆσθαι πόλει, *idem*, 1, 15, 1. 5, 61, 8. 8, 9, 12. ἐν τῇ Μέμφει προσκαθήμενοι, *mendose vulgo*, 5, 63, 7. *pro* προκαθήμενοι.

Προσκαθίζειν, *scil.* τῇ πόλει, obsidere, (*ut* προσκαθέζεσθαι *et* προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 4. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adsidere mensæ, epulis; οὐ μὲν προσεκάθιζεν, οὐ δὲ προσανέπιπτε, 31, 4, 6. ὅτε Κλεομένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν προσεκάθισε, *ex codicis Peiresc. scriptura*, 20, 6, 8. *pro quo* προεκάθισε *correxi cum Valesio; vide* προκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, sibi conciliavit, ad se adlexit, 8, 25, 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Wetsten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλοῖς τοῖς φιλήμασι προσκαλουμένη, *scil.* ἐμὲ; *ubi tamen* προκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuisse Valesius videtur*, provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel pers.* immorari; τῇ πολιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura semper exspectare, plura concupiscere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινὶ, aliquem adsectari, assidue observare, colere, 24, 5, 3. *Item* hostili consilio morari apud aliquem, observando eum et insidiando; τοῦ μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις ἀπέγνω, 9, 7, 9. *ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum partic.* χρόνον τινὰ προσεκαρτέρει λιπαρῶν ταύτην, aliquantum moratus est apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκατακλαίεσθαι, lamentari inter se, 40, 2, 9.

Προσκατακτήσασθαι τὴν ἐκείνου ἀρχὴν, insuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκαταπλήττεσθαι; *vide* προκαταπλητ.

Προσκατασκευάζειν, insuper constituere *reges, præter eos qui jam fuerant*, 21, 9, 6.

Προσκατασπᾶν ναῦς, naves insuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide* προκατασύρειν.

Προσκατατάττειν; προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους, *scriptores*, adjicientes, subjicientes etiam *narrationi suæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκαταψεύδεσθαί τινος, mendacium adjicere contra aliquem; προσκατέψευσται τἀνδρὸς, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum esse, 3, 24, 2. 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, instare, *cum*

dat. τῇ πόλει, 1, 11, 6. τοῖς προσβαίνουσι, 2, 67, 6. (*ubi perperam* προκείμενοι *MSS. pro* προσκ.) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσκερδαίνειν τὴν ὑγείαν, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, τὸ, proscenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλησις, *mendose vulgo, pro* πρόσκλισις, 5, 51, 8.

Προσκλίνειν τινι, propendere in partes alicujus; κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν, præcipue favere, studere alicui, 4, 51, 5. *Sic* τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι *legendum* 5, 86, 10. *pro vulgato* προσκυνοῦσι.

Πρόσκλισις; ἡ τῶν γερόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ, *scil.* εἴς τινα μερίδα, inclinatio, accessio seniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. πρόδηλον ἀπεδείκνυε τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ, demonstravit, haud dubie omnes ad regem esse inclinaturos, regis partibus accessuros, 5, 51, 8.

Προσκλύζειν, adluere; τῷ ὄρει προσκλύζει τὸ πέλαγος, 5, 59, 5.

Προσκοπὴ, ἡ; offensio, offensa, indignatio; ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς, 6, 7, 8. διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς, 27, 6, 10. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων, 30, 20, 8. ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ, 31, 18, 4. καταγνώσεως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς, in vituperationem et offensionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. pers.* offendere aliquem, invisum se reddere *vel* invisum, odiosum esse alicui; προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον, 5, 49, 5. τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν, 7, 5, 6. δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel pers.* offendi, ægre ferre, indignari; προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου, 1, 31, 7. προσκόπτων ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεόντιον, 5, 7, 5. δυσαρεστεῖν *vel* δυσαρεστεῖσθαι τῷ τοιούτῳ καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3 *et* 6. *sic* 18, 7, 11. &c.

Προσκοτοῦν, tenebras obducere, obtenebrare, *intellige* τὸν ἀέρα, *aërem*, 1, 48, 8.

Προσκρέμασθαι; *navis navi* προσκρέμαται, adhæret, inhæret, *nempe rostro illius infixa.* 2, 10, 4. 16, 3, 5.

Προσκυνεῖν, adorare, prosternere se coram aliquo; *constanter cum accusat. constructum apud Polyb. conf.* 10, 38, 3. *et* 5, 86, 10. προσκυνήσαντες τὸν στρατηγὸν, 10, 17, 8. 10, 38, 3. 10, 40, 3. τούτους προσεκύνει καθαπερανεὶ δαίμονας, 18, 37, 10. προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, 30, 16, 5. προσκυνεῖ τὴν τύχην, venerabundus gratias agit Fortunæ, 15, 19, 5.—" *Sic bene Græci. Josephus Ant. VII.* 1, 1. *habet dativum, sed MS. Vatic. accusativum.*" *Ern.*—*Semel cum accus. vulgo legitur*, 5, 86, 10. τῇ γὰρ οἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον ἀεί πως οἱ κατὰ Κοίλην Συρίαν ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi haud dubie* προσκλίνουσι *corrigendum. Vulgatam vertunt*, hanc domum magis colunt.

Προσλαμβάνειν; 1) secum sumere; (*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7. 2) προσλαμβ. ἀνωτέρω τοῖς χρόνοις, *quod aliàs dicit* ἀναδραμεῖν *et* προσαναδραμεῖν, rem altius repetere, altius repetere res superioribus temporibus gestas, 4, 2, 3. 3) προσλαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς, confirmare, reficere, recreare *e metu*, 3, 90, 4. *nisi* προσαναλαμβ. *legendum, quod vide.* 4) προσλαμβάνειν πόλεις, in deditionem accipere urbes, (*alias voluntate, alias coactas*,) 2, 52, 2. συμμάχους, parare sibi socios, 4, 8, 2. in societatem admittere *petentem*, 4, 9, 3.

Med. προσλαβέσθαι πόλιν, ad deditionem compellere, 1, 37, 5.

προσλαβέσθαι γνώμην τινὸς, consilio alicujus uti, consensum alicujus expetere, 3, 70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ ἐν μικρῷ τι, non parvi facere, non levem rationem ducere alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, res ipsæ testimonium exhibuerunt ratiocinationi ejus, confirmarunt veritatem cogitatorum ejus, 3, 90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, instare hosti, 1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjungere, adtribuere alicui aliquid, 22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμίξαι τοῖς πολεμίοις, adpropinquare, adoriri, manum conserere cum hostibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9. τῷ τῶν πολεμίων στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3. τοῖς τόποις, 3, 42, 1. τῇ χώρᾳ, 1, 37, 1. τῇ πόλει, 9, 8, 5. *ubi perperam vulgo* ἐν τῇ πόλει.

Προσμυθεύεσθαι μικρὰ, *veris* ficta nonnulla adjicere, 34, 2, 9.

Προσνέμειν τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. 2, 60, 6. πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν, 2, 43, 6. προσνέμειν τὴν αὐτοῦ γνώμην τινὶ, 35, 3, 2. προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ, partibus alicujus se adjungere, 9, 36, 7. προσν. ἑαυτὸν τῷ δικαίῳ, partes æquas defendere, adjungere se justitiæ partibus, 6, 10, 9.

Πρόσοδος, ἡ, aditus, 1, 56, 8. 4, 61, 7. *Sic* τὰς προσόδους, *pro* προόδους, *legendum utique videtur,* 14, 1, 13. *Nam quod Livius* exitus *scribit, non inde constat* προόδους *scripsisse Polybium, sed perperam Romanum scriptorem accepisse Polybii scripturam;* exitus castrorum *non sunt* πρόοδοι, *sed* ἔξοδοι, *ut* 14, 4, 40.

Προσορεῖν, finitimum esse; τοὺς προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, 10, 41, 4. τὰ προσοροῦντα τῇ Χερσονήσῳ, 22, 5, 14. τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώρα, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, adpellere, portum tenere; προσορμήσαντες τῇ Πεπαρήθῳ, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) adhuc debere, *et nude* debere, *i. q. simplex;* τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν φόρων, 8, 25, 4. τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 66, 3 *et* 11. *Adde* 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. χάριν προσοφείλειν τινὶ, *non modo* gratias debere, *sed* gratias habere alicui, 5, 88, 4 *et* 8. 4) πολύ τι προσοφείλειν, multum abesse *ab eo quod facit alter,* multo inferiorem esse *aliqua re alteri,* 39, 2, 6.

Προσόφλειν τὸν λεγόμενον ἰχθύων βίον, ita agere ut locum habeat proverbium illud, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, adspectus, species; παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν τι ἀλλήλοις, jocari inter se, 8, 29, 4. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, e re nata jocans, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, recens, subitus; ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης, e subito fortunæ casu, 6, 43, 3.

Προσπαρακαλεῖν, cohortari (insuper,) 3, 64, 11.

Προσπαρατιθέναι τι, dicendo adjicere, simul proferre et ob oculos ponere, 3, 99, 7.

Προσπέμπειν τινὰ τινὶ, immittere alicui percussorem, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν τι τῷ νῷ, mente complecti, 5, 32, 3. τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις, fœdere aliquem comprehendere, 3, 24, 1.

Προσπίπτειν, 1) irruere, impetum facere, adgredi; πανταχόθεν προσπίπτοντες, 1, 45, 12. τὰ προσπίπτοντα θηρία, 1, 40, 8 *et* 12. προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ, 2, 30, 4. πρὸς τὸν χάρακα, 9, 3, 2 *sq.* αἱ ἐκ τῶν πλαγίων

προσπίπτουσαι ἐμβολαὶ, 1, 22, 8. *Est et ubi* objici, opponi alicui, *commodissime interpreteris; v. c.* αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσέπεσε, hæc opinio objecta, opposita est Ephoro, 12, 28, 8.

2) incidere, occurrere, *variis modis;* προσπίπτειν εἰς βράχεα, in brevia incidere, 1, 39, 3. ὁ χειμάῤῥους προσπίπτει πρὸς τὸν Ἐρύμανθον, incidit, jungit se, 4, 70, 9. ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *scil.* εἰς τὴν γῆν, sinus e mari incidit *in terram,* 4, 63, 6. προσπίπτουσαι αὐταῖς (*i. q.* ἑαυταῖς *vel* ἀλλήλαις) κεραῖαι, occurrentes sibi invicem, incidentes in se invicem, implicati inter se ramuli, 18, 1, 13. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, quum spes *vel* occasio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ προσπίπτον, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic* τὸ προσπεσὸν, 6, 18, 3. *et* τὰ προσπίπτοντα, 17, 9, 10. τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις, hoc absurdum accidit (*i. e.* videri debet) spectatoribus, 6, 47, 10. *Sic* ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι, 12, 25, 2. *confer mox num.* 4.

3) προσπίπτειν τινὶ, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3. ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4, 85, 5. (*conf. supra, num.* 2. *extr.*) προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτὰς, 25, 4, 10. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, διότι &c. 2, 53, 5. φάσκων αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὸ δέον ἐστὶν *&c.* 31, 22, 8. οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην, 9, 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic* τὰ προσπίπτοντα, 3, 15, 2. *non sunt* quæ eveniunt, *ut Ernestus interpretatur; sed,* quæ nunciata sunt, *ut bene Casaubonus, quemadmodum et* 3, 61, 7 *et* 12. 3, 75, 2. προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Passim mendose προσπίπτειν *dant libri pro* προπίπτειν, *quod vide. Vide* 28, 3, 4. *quo loco* τοὺς προσπίπτοντας *Ernestus quidem, absque dubitationis significatione, in eamdem cum Casaub. sententiam,* sectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur, qua notione verbum* προστρέχειν *nonnumquam usurpari visum est viris doctis.*

Προσπλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεκόμενοι βιάζοιντο, nisi manibus pedibusque sese adplicantes eniterentur, 5, 60, 7.

(Πρόσπνευμα, *mendosa vox;* ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων, *Fr. gr.* 107.)

Προσποιεῖσθαι, simulare; οὐ προσποιηθεὶς, dissimulans, *sc.* προσποιηθεὶς οὐκ εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γιγνομένων, dissimulans facta, simulans vel se non nosse vel nihil ea ad se pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hist.* 31.

Προσπορεύεσθαί τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*scil. narranda, narrando repetenda,*) quæ præter communem sensum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *sq. Sic* 35, 4, 4. *bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχὴν, *sed id ex Casaub. emend. pro* προπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. *in* πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπογραφὰς προσεπορεύοντο *consentiunt libri. Rursus* προσπορ. *i. q.* προπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10.

nec tamen solicitandum aut in πρόπος. *invitis libris mutandum, num possis peræque* accedere *intelligere. Sua auctoritate Casaubonus* 1, 80, 8 *sq.* προσπος. *pro* προπος. *præter necessitatem posuerat; sed fortasse nihil admodum refert nam* 1, 69, 10. *habes* προσπορευθείη in medium progrediretur, *et ibid. vers.* 13. προσελθόντα progredientem: *nisi et ibi pariter* προελθόντα *reponendum statuas. Vide* 1, 69, 10. *et* 2, 2, 10. *Adde verba* προπορεύεσθαι, προσέρχεσθαι, *et* προσιέναι.

Προσπυνθάνεσθαι, *i. q. simplex,* quærere, sciscitari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὄνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσρωννύειν; *temere vulgo* προσερρώσθησαν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσεπερρώσθ.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, castra admovere urbi, 1, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *sq.*

Προσσυρίζειν, sibilo signum dare, 8, 27, 10. *conf.* προσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (*i. q.* ἐπίταγμα) postulatum, conditio victo imposita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, statio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν θηρίων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem stabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præest, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασία βασιλικὴ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7. 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονικὴ, 8, 17, 1. magnificentia, splendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ,* ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ, 1, 55, 8. ἡ τοῦ βίου προστασία, 7, 10, 3. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτὸς, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hist.* 52. προσδεξάμενος τὴν παρθένον μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας, 5, 43, 3. 16, 25, 5. ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice instituunt, 5, 90, 5. ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία, scriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν, speciem plenam majestatis et dignitatis præ se ferre, 10, 18, 8. *Sic* ἄξιον εἶναι τὸν νεανίσκον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προστασίαν, pro dignitate, pro majestate quam in congressibus præ se ferebat, 11, 34, 9.

ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία, area ante theatrum scenicum, 15, 30, 4.

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὁρμὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2.— "*Sermo est de libidine. Itaque si vera est lectio, significat* profusionem. *Sed vox est, ut opinor, vitiosa, legendumque* παράστασιν, *quæ est vox Polybiano de* furore, *aut* ἀκρασίαν. *Suidas in* προστασία *affert hunc locum, velut in significatione* βοηθείας; *sed locus illi articulo temere ab alio adscriptus videtur, quod non vidit Küsterus, qui stulte per* patrocinium *interpretatur, cum in* ἐσφαλκέναι *e versione Valesii vertisset* insaniam, *quod exprimit* παράστασιν." *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præesse, 5, 35, 7. τῶν ὅλων, 3, 4, 6. τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. τῶν Αἰτωλῶν, Ætolorum patrocinium suscipere, 22, 12, 12. προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, τῆς προαιρέσεως, dux consilii *vel* instituti, 2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. ἡγεμὼν καὶ προστάτης, dux et præses,

vel præfectus, 6, 24, 7. *Cretenses Philippum* προστάτην *elegerunt suæ insulæ*, præsidem, patronum; dictatorem *vertit Valesius*, 7, 12, 9. προστάτης ἱστορίας ἀληθινὸς, verus auctor historiæ, historici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc* προστάτης, *de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Legat. CXIV. citat Ernestus; qui locus nec olim mihi enotatus est, nec nunc occurrit.*

Προστατικὸς; ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατικὴ, benevolentiæ et honoris significatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικὸν, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, et ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σεμνῶς καὶ προστατικῶς, 5, 88, 4.

Προστηθίδιον, τὸ, imaguncula e pectore suspensa, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι; ἡ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας, semper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων, 27, 8, 13. *ubi præpos.* εἰς *ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen* τὶ. προστιθέναι τοὺς μύωπας, *sc.* τῷ ἵππῳ, calcaria addere, subdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3. 5, 71, 1. *et* 5, 77, 3. *ubi perperam* προσέθεσαν *habet codex Bav.*

Πρόστιμον, τὸ, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime accessit ad multitudinis sententiam, 28, 7, 8. προστρέχειν τινὶ, facere cum aliquo *vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Casaub. qui ibidem* τοὺς προστρέχοντας, τῇ συγκλήτῳ *interpretatus erat* qui suam sectam sequerentur; *nempe, quasi dicas,* qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν, *et* προσπίπτειν.) *sed videndum tamen, ne rectius intelligatur,* qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus captarent; *quam in sententiam* 27, 13, 12. *ait,* μηδὲ προστρέχειν (*scil.* τῇ συγκλήτῳ) ἀγεννῶς, μηδ' ὑπηρετεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δέον. *et* προσδραμὼν κατέφυγε πάλιν εἰς Καῦνον, 30, 9, 12. *Pari modo illud,* προσδραμόντος ἐν τῷ λέγειν διότι συμβαίνει &c. *intelligo,* cum in oratione sua eo confugeret, ut diceret &c. 31, 12, 5.

Προστροπαῖος, ὁ; προστροπαίους παρέστησεν αὐτῷ ἡ τύχη, immisit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχύειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 10, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τὶ, *vel* διότι, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, sibilum edere, sibilo signum dare, 8, 22, 5. 8, 27, 10. 8, 31, 5. *conf.* προσσυρίζειν.

Πρόσφατος, recens, nuperus, *masc. et fœm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. &c.

Προσφέρειν; πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν, omnem et vim et artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, vim inferre, occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 3, 116, 3. 4, 71, 12. *&c. conf.* χείρ. προσφέρειν ψήφισμα, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. προσφέρει λόγον (*vel* τὸν λόγον) τοῖς Αἰτωλοῖς, *&c.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 15, 11. 8, 19, 1. προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν, consilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. προσενεγκεῖν πεντακισχίλια τάλαντα, pendere, solvere,

15, 8, 7.—" *Eadem forma est apud Josephum, XVII.* 11, 4. *ubi de Batanæa cum vicinis regionibus,* Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε, pendebat." *Ern.*

προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χρείαν, simul operam alicui præstare, simul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 33, 3, 1. πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, 1, 18, 11. προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι, persuasus gratissimum se hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans et amabilis, 10, 5, 6. προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς, 10, 2, 7. ἡ αὐτονομία ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη, carissima, 22, 5, 7.

Προσφιλονεικεῖν τινὶ πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, intendere vires et ardorem pugnandi adv. hostem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio scalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præsidium urbis, 3, 75, 4. *i. q.* παραφυλακὴ, *nisi* προφυλ. *legendum, quod vide.*

Προσφυσᾶν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, sufflare, 11, 5, 4 *sq.*

Προσφωνεῖν τινα βασιλέα, σωτῆρα, appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 *sqq.* 10, 3, 6.

Προσχαίνειν, cupide, cum admiratione audire; παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηκέναι παιδικῶς, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia &c. τῆς οἰκίας, splendor familiæ, 5, 10, 1. τῆς ἱστορίας, dignitas, gravitas Historiæ, 12, 28, 1. τῆς ἀρχῆς, majestas imperii, 6, 33, 12. ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, pro dignitate regni, 18, 38, 4. οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, indignus prorsus dignitate regia, 30, 16, 2. ὧν (πόλεων) μέγιστον εἶχε πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις, 9, 28, 2. πόλις ἥ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. 2) prætextus; Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, 11, 6, 4. 3) *i. q.* πρόσωπον, species, persona, 8, 13, 5.

Προσχλευάζειν, insuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων, terra adgesta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 3. 1, 86, 2. (*ubi perperam* προχωρ. *habent vett. libri.*) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; πᾶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, *sic edd. vett. cum MStis,* 1, 48, 8. *ubi jubente Casaubono* προωθεῖτο *editum est.*

Πρόσωπον, τὸ, 1) vultus, persona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos,* 6, 35, 5.

2) persona quæ inducitur, sub cujus nomine latent alii; ficta species quæ rei inducitur; dux et auctor, cujus nomine et auctoritate res geritur, *&c. Sic, Homerus* προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον, in medium proposita Ulyssis persona, *docere voluit qualis esse debeat vir politicus,* 12, 27, 10. *Dino et Polyaratus Rhodii, cum cives suos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Persicum, efficere id conati sunt,* προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον, interposita Eumenis persona, *scil. fingentes, non a Romanis, sed ab Eumene postulatas esse illas naves,* 27, 6, 4 *sqq.* ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον, 5, 107, 3. πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον,

15, 25, 8. πάνυ γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρόσωπον, 32, 21, 14. Persona moralis, *quæ dici solet;* τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον, 8, 13, 5. *cui opponitur* μόναρχου πρόσχημα καὶ βίος, regis species *vel* persona et vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, 1, 22, 10. ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρά, 11, 23, 3. κατὰ πρόσωπον ἄγειν, *est* recta in hostem ire et a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur* κατὰ κέρας ὑπεραίρειν τοὺς πολεμίους, *ibid.* *Sic* συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς, 2, 33, 5. κατὰ πρόσωπον τάξας, 3, 65, 6. *est* recta ex adverso opposuit fronti hostium; *a quo distinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit* πρὸς κύκλωσιν, *ibid.* *quare rursus ibid. vs.* 8. *et vs.* 10 *sq. distinguuntur* οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, *et* οἱ κυκλώσαντες. *Aliás* κατὰ πρόσωπον *est* coram, in faciem; *veluti* κατὰ πρόσωπον διαπορεύεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς εὖ πεπονθόσι, 16, 26, 2. κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων, 25, 5, 2. &c. κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *opp.* φεύγειν, *ibid.*

Προτείνειν; *active;* 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque in medium flumen*, 3, 46, 2. 2) offerre, *dona, pecuniam, pacis conditiones, &c.* 1, 43, 5. 2, 22, 2. 2, 42, 3. 2, 44, 3. 2, 52, 4. 5, 103, 7. 22, 17, 4. 40, 3, 3. *&c.* δύο προτείνειν τινὶ, duo ad eligendum proponere, 3, 20, 7. τὰ προτεινόμενα, conditiones propositæ, oblatæ, 1, 31, 7 *sq.* 3, 20, 9. 4, 84, 6 *et* 9. 40, 4, 4. *&c.*

Neutraliter, porrigi, excurrere *in mare, de promontorio, &c.* ἄκρα προτείνει πελάγιος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν, 1, 29, 2. ἡ Καρχηδὼν προτείνουσα (*scil.* εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ χεῤῥονίζουσα τῇ θέσει, 1, 73, 2. χεῤῥόνησος προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος, 4, 56, 5.

Προτείχισμα, τὸ, *proprie* munimentum pro mœnibus, ante et extra murum; *sic* χωρίον εὖ κατεσκευασμένον καὶ προτειχίσμασι καὶ τείχει, 4, 61, 7. murus præcingens *fossam*, 10, 31, 8. munimenta castrorum, vallum, 2, 69, 6.

Προτεραῖος; τῇ προτεραίᾳ, 3, 83, 7. *ubi tamen Vat. et alii codices* τῇ προτέρᾳ *præferunt.*

Προτερεῖν, vincere, superiorem esse, 3, 110, 6. 11, 14, 4. 27, 8, 3. ante tempus venire, (*opp.* ὑστερεῖν) 9, 14, 9.

Προτέρημα, τὸ, commodum *vel* opportunitas qua quis utitur præ altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8 *sq.* 3, 111, 4. 16, 20, 6. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα συγκαταβαίνειν, 4, 11, 9. τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν, 16, 20, 6. *Sigillatim*, successus, victoria, res bene gesta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5, 10 *sq. &c.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα, 1, 18, 6. τὰ κατὰ μέρος προτερήματα, 3, 90, 4. τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, res ab Appio feliciter gestæ, 1, 16, 1. τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα, victoria ab ea parte copiarum relata quæ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν steterat, quæ Euclidæ fuerat opposita, 2, 67, 8. *sed* ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf.* κατά.

Πρότερον, priusquam, antequam; πρότερον ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, 1, 58, 6. prius, superius, ante; χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, 1, 8, 3. τρισὶ μησὶ πρότερον, 2, 55, 5. πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 54, 1. τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, 1, 6, 5. ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας, 2, 57, 2. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, 3, 114, 6. (*ubi perperam codd.* ἔτι.) 25, 8, 1.

28, 13, 1. δεδιότες τὴν τῶν πρότερον (*scil.* βασιλέων) ἀδικίαν, 6, 9, 2. *ubi alii* τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ἀγνοίας, *ibid. Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. 3, 109, 1 *et* 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, *cum artic.* (*sicut* τὸ πρὶν, τὸ νῦν) *vel, junctis vocibus,* τοπρότερον, antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. *&c.*

Πρότερος, prior, superior; τῷ προτέρῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 43, 6. ἡ τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 3, 40, 7. 4, 28, 2 *et* 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς Ξέρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινὶ, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exspectasses* προέθετο *vel* προεθήκατο *in medio, vel saltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προθέσθαι; προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare, ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *nempe caussas facti decreti,* 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum instituisset scribere tamquam de *&c.* quum initio professus esset se scripturum de *&c.* 8, 13, 1. *sed mox ibid. vs.* 3. προὔθετο γράφειν, scribere constituit, ὅσα προθεῖντο, quidquid sibi proposuissent, voluissent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodsi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, *i. q.* πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuse fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπὴ, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προϋπάρχειν, 3, 55, 1 *et* 5. 3, 29, 5. *ubi satis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προϋπάρχοντες ὕπατοι, 3, 106, 2.

Προϋπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2.

(Προϋπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *consentiunt scripti libri et editi; vs.* 3.)

Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, nihil quod quidem operæ pretium sit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὐργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὐργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. *mendose pro* προβαινούσης.

προφαίνεσθαι; προφαινομένης χρονίου πολιορκίας, quum adpareret diuturnam fore obsidionem, 1, 17, 9. προφαίνεται κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, (*i. q.* προφανές ἐστι) 4, 42, 2. προφαινομένης περιστάσεως ἐκ τοῦ πελάγους, 1, 54, 6. ἐπειδὰν μείζων τις αὐτοῖς προφαίνηται κίνδυνος, quoties majus aliquod eis ostenditur, imminet, periculum, 6, 20, 8. τὰ προφαινόμενα αὐτοῖς κακὰ, mala quæ eis ostendebantur, quæ ab eis exspectabantur, quæ sibi imminere vidissent, 15, 19, 6. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι πράξεις *corrigendum* 5, 26, 1. *pro vulgato* προφανεῖς.

Προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν συνίστασθαι, adparebat fore certamen, 1, 26, 3. προφανὲς ἦν διότι *&c.* 1,

10, 7. ἐκ τοῦ προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενος, palam, in omnium conspectu oram solvit, 1, 46, 10. ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι, palam, aperte pugnare cum hoste, *non occultis dolis et fraudibus eum adgredi*, 13, 3, 3. αἱ ἐν τῇ Φωκίδι προφανεῖς πράξεις, 5, 26, 1. *Sic vulgo editum, pro* προφανεῖσαι, *negligentia librariorum.*

Προφανῶς, palam, aperte, manifeste, 1, 21, 9. 3, 26, 7. 4, 42, 3. 5, 26, 11. 5, 75, 4. 13, 3, 6.

Πρόφασις, ἡ, prætextus, occasio; ἐκ μικρᾶς προφάσεως, levi arrepta occasione, 2, 17, 3. *Differunt* caussa, ἡ αἰτία, *et* πρόφασις, prætextus, caussa quæ prætenditur, 3, 6, 6 *sqq.* 3, 7, 3. βίαιοι προφάσεις, *exponuntur* violentæ calumniæ, 9, 26, 8. *ubi sic legitur,* ἁρπαγὴ χρημάτων, καὶ φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις ἐγίγνοντο: *mihi non liquet, et videndum an satis sana scriptura; sententia videtur esse,* variis prætentis caussis multæ violentiæ committebantur. *Est et* excusatio, exceptio, *nempe* caussa quam quis prætendit cur satisfacere non possit vel non potuerit officio; μηδεμιᾶς ἄλλης συγχωρουμένης προφάσεως, πλὴν ὀρνιθείας καὶ τῶν ἀδυνάτων, 6, 26, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, 6, 24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in medium, adferre; *id est,* 1) commemorare, allegare; ἀναμνήσεως χάριν προηνεγκάμεθα αὐτὰ, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11, 2. 5, 67, 10. (*ubi alii vulgo* προσεφέροντο.) 6, 58, 1. 20, 9, 7. 21, 9, 7. 22, 5, 5. (*ubi pariter vulgo edd. et MSti* βράχεα προσενεγκάμενοι περὶ &c. *pro* προενεγκάμενοι.) *Sic et* ἃ τότε προφερόμενος Ῥωμαίοις *correxi, pro* προσφερόμενος, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3, 3. 28, 4, 3. *et* 40, 6, 6. *ubi rursus* προσφ. *ex cod. Peir. erat editum.* 2) objicere, exprobrare; προφερόμενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ θεῖον, 5, 11, 2. *ubi possis quidem pariter* commemorare *interpretari cum Ernesto; sed* objiciendi *notio cum aliunde nota est, tum ex usu vocab.* προφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* πρόφερε· ὀνείδιζε, ὑπομίμνησκε. &c.

Προφορὰ, ἡ, exprobratio,—"*præsertim quæ palam fit;*" *Ern.* 9, 33, 13. *i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hosti objectum post quod tutus sis, 9, 35, 3.

Προφυλακὴ, ἡ, præsidium, custodia, qua tutus sis a periculo ab hoste imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἠλείας φόβον, 5, 3, 2. κατολιγωρῶν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præsidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte et* 3, 75, 4. *legendum est,* πέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακὰς, *pro vulgato* προσφυλακάς. αἱ προφυλακαὶ, stationes pro castris, 36, 6, 1.

Προχειρεῖν; προχειροῦσι *ex mendosa scriptura olim editum erat,* 3, 107, 10. *pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in medio,* nominare, eligere, decernere, constituere *aliquem ad aliquid; cum nudo accus.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάνουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, constituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἐξαπέστειλε, selectos equites misit, 3, 44, 3. *nempe* προεχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum consulem, et miserunt &c. 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconsules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισά-

μενοι ναῦς εἴκοσι, senatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum accus. rei et dat. pers.* προχειρίζεσθαί τι τινί; *hinc in pass.* τὰ προκεχειρισμένα τῷ Ποπλίῳ στρατόπεδα, decretæ, destinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Et* ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, ad hoc negotium constituti, nominati, 3, 100, 6.

Cum infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. οἱ πρότερον ἦσαν ἀποστέλλειν προκεχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρός ἐστι, redire, instituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus et promtus in respondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ὢν συμπλέκεσθαι, paratus ad conserendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, familiare, notum est, 1, 3, 8. *i. q.* σύνηθες καὶ γνώριμον. *ibid. vs.* 7. πρόχειρον ποιεῖσθαί τι, aliquid familiare sibi reddere, ut in promtu habeas et facile memineris, 5, 75, 5. πρόχειρον ἔχειν τὸ δελτάριον, manu tenere, 29, 11, 2. πρόχειροι ἡδοναὶ, paratæ voluptates, 32, 14, 3.—"*quas Xenophon vocat* τὰς παραυτίκα." *Ern.* τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *si vera lectio,* ἔχων γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi* πρόχειρον *putem legendum, sicut ibid. vs.* 2. οὕτω προχείρως αὑτὸν δοῦναι, adeo temere in periculum se dare, 5, 7, 2. προχ. συμπλέκεσθαι, temere confligere, 2, 65, 13. πιστεύειν, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, succedere; κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα, 1, 20, 3. 4, 36, 7. οὐ προχωρούσης τῆς ἐλπίδος, 1, 53, 13. *In malam partem;* παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων, quum nihil eis ex voto succederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς, procul propellitur limus, 4, 41, 3. τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, propellebatur *vi ventorum,* 1, 48, 8. *ubi* προσωθ. *dabant MSti.*

Πρύμνα, ἡ, puppis; ἕπεσθαί τινι κατὰ πρύμναν, 1, 49, 11. πρύμναν κρούειν, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. histor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, postridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρώρα, ἡ; ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη, proram navium dirigere adversus naves hostiles, 16, 4, 12. *ex vulgata lectione, ubi nos* ἔμπρωρα *cum Bayfio edidimus.* αἱ πρώραι τῶν ὀργάνων, 8, 8, 3. *An* πτέρναι?

Πρωτεῖον, τὸ; στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, 1, 24, 3. ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα, 6, 47, 8. ἡ περὶ τῶν πρωτείων φιλοτιμία, 1, 64, 5. τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. τὸ πρωτεῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων, 18, 11, 4. φέρεσθαι, 18, 14, 3.

πρῶτον *adverb. passim usurpatum, ubi exspectasses adjectivum* πρῶτος; *v. c.* τότε πρῶτον συνεὶς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. κακοπαθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 *et* 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐπιφερομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀκούσαντας, 12, 3, 7. τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *ex Ursini et Casaub. emend. pro* πρώτως, *quod dabant MSti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, *ex plerorumque et meliorum codd. consensu editum* 10, 47, 4. *pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, 3, 8, 3. πρῶτοι φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. 4) τὸν πρῶτον χρόνον, superiore tempore, 1, 66, 7. *sed* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine stat, 18, 12, 5 *et* 7. 18, 13, 3 *et* 9 *sq.*

Πρώτως; τοῖς πρώτως ἀναβᾶσι, *MSS.* 10, 11, 6. *pro* πρώτοις; *vide* πρῶτος, *et cf.* πρῶτον.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὁλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ διδοὺς ἔλεον τοῖς πταίουσι, adflictis, miseris, 1, 35, 3. πόλις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi casu oppressa, 30, 18, 4.—"*usitatius* πεπτωκυῖα, *sed et hoc rectum.*" *Ern.* πταίειν ἐκ τύχης, fortunæ casu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5, 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 5. *ubi* πεσόντος *videtur corrigendum.* κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, 10, 33, 4. *an* πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, crista *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερὶς, ἡ, locus filicibus obsitus, 3, 71, 4. *Nos ex aliis codd.* πτέρεις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μηχανῆς, pars postica machinæ, cauda machinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3.

Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωκυῖα, 1, 46, 9.

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *sqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῆσαι διασύρας τὴν σύνοδον, *lege* πτοήσας διασῦραι, 10, 42, 4. πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, consternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, consternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἁπαλὸς, tenellus surculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, sputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. *sic* πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων γινομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 *et* 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *sq.* 10, 31, 13. ἡ ἀνακάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαέθοντος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογράφεσθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *sq.* ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον, manus sustulit ut fit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πύελος, ἡ. *In balneis sunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύελοι ταύταις παρακείμεναι, labra, 30, 20, 3.

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi hastæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in acie*, densus; πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, densare ordines *in acie;* πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισσῶν, 18, 13, 3. πυκν. ἐναγώνιος, 18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid. vs.* 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. sed peræque in sing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* ῥινοπύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo sunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet et clauditur, 2, 9, 3. οἱ πολέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 *et* 8 *et* 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *sqq. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας *intelligi potest* turris quæ est post portam, *nempe post portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύθηται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ᾗ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *sq.* πῦρ ἐνιέναι, *vide* ἐνιέναι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ ἐκ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. τὴν ἐκ πυρὸς παρέχεσθαι χάριν, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. ἐλθὼν εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, 33, 9, 3.

τὰ πυρὰ, ignes in castris accensi, 2, 26, 2 *et* 4. τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, 3, 50, 9. καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *scribendum*, τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρὰ ἀνακαύσαντες, *pro* πῦρ ἀνακαυσ.

Πυργομαχεῖν; οἱ πυργομαχοῦντες, qui de turri pugnant *elephanto imposita*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, castellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. πύργος ξύλινος *Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris superstructa est in navi, 16, 3, 12.

Πυρὴν, ἡ, nucleus, 12, 2, 4 *sq.* 34, 10, 9.

Πύρινος πόλεμος, 35, 1, 1 *et* 6. *conf.* 11, 5, 4 *sq.*

Πυρὸς, ὁ; οἱ πυροὶ, triticum, 2, 15, 1. δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo* πυροῦ *edebatur.*

Πυρπολεῖν τὴν χώραν, igne vastare, 3, 82, 10. πόλιν, 39, 2, 8.

Πυρσεία, ἡ, significatio facibus sublatis facta, signum igne sublato datum, 10, 43, 1 *sqq.* συντηρεῖν τὰς πυρσείας, 10, 44, 9. ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. διασαφεῖν διὰ τῶν πυρσῶν, 9, 42, 7. 9, 43, 4 *et* 6. πυρσὸν ἆραι, ἀνταῖραι, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hist.* 40. *quod tamen non videtur esse Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera et ignivoma, navibus in pugna navali imposita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; κέρκος πωλικὴ, cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, σιδηροῦν, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q.* διατί, cur, quare, 7, 3, 5.

Ρ.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *consulis Rom. Fr. gr.* 116. *regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Œnanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα, lictores *consulum in castris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar.* ῥᾳδιέστερος, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, versutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργὸς, ὁ, sceleratus homo; τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλο, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *absol.* otiosum esse, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, securum esse, 1, 74, 10. ῥαθ. περί τινος, non curare aliquid, securum, non solicitum esse de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥᾳθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui et animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος, socors et negligens, 5, 34, 4.

Ῥᾳθύμως καὶ τεθαῤῥηκότως ἀναστρέφεσθαι *vel* διάγειν, remissius, negligentius, incautius agere, securum esse, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥᾳθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem esse, non curare, 4, 7, 6. ῥᾳθύμως τηρουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥᾳθυμότερον χρήσασθαι ταῖς φυλακαῖς, 1, 19, 12. *&c.*

Ῥαίνειν τὴν πλατεῖαν, adspergere viam, 6, 33, 4. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφὴ, ἡ, culter, 10, 18, 6.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς σαμβύκας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥᾳστώνη, ἡ, facilis rerum cursus, res secundæ, tranquillitas, securitas, otium, ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥᾳστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλεια καὶ ῥᾳστώνη, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥᾳστώνῃ δελεαζόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuosa maris æstuatio ad saxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2. scopuli a litore in mare procurrentes, saxosum promontorium, 3, 39, 4.

Ῥάχις, ἡ, dorsum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum et mare præcinctum est et e transverso interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 *et* 4. ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμὸς, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 *et* 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *sq. Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 *et* 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρπὸς ῥεῖ, *fructus, nempe glans*, decidit *de arbore*, 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, senatusconsulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remissus; τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in sententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔῤῥεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν, 29, 9, 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔῤῥεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τρεβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, (*scil.* αὐτοῦ,) 3,

72, 4. *ubi tamen plerique et vetustissimi omnes codices* τῷ ῥεύματι *præferunt.* cursus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥεύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥεύματι φέρεται, 2, 16, 9. vis et impetus fluminis, ἐκλύεται τὰ ῥεύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *sq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 *et* 9.

Ῥῆγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *sic ex Casaub. emend. editum* 9, 40, 3. *pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in* γράμμασι *erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, resina, 5, 89. 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, disertum responsum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, disertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet*, 8, 27, 3. 8, 31, 5 *et* 8. (*i. q.* πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula semota et secreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἐῤῥιμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi stratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἐῤῥίπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτεῖσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογεῖν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγένετο ὁλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. accessio ad partes aliquas; τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10. τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum et quasi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγενομένης, cum hoc momentum accesserit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de historico*, nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν φίλων ἐκλογὴ, 7, 14, 6. Ἄτταλος εἶχε βραχεῖαν τότε ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. πολλὰς ἔσχηκε ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον, multis fuit præsidiis ad res gerendas instructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, cursus fluminis; ἡ τοῦ ῥοῦ βία, 1, 47, 4. 16, 29, 14. κατὰ ῥοῦν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, secundo flumine, secunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. ἀφιᾶσι (*scil.* τὰς ναῦς) κατὰ ῥοῦν, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4.

Ῥυθμὸς, ὁ; αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ. 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 *et* 8.

Ῥύμη, ἡ; αἱ ῥύμαι, viæ *in castris*, 6, 29, 1 *sqq.*

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν τὰς ναῦς, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾶν; ῥυπῶντες, squalidi, sordido, habitu, *nempe servili, quod mox adjicitur*, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, squalidus, sordidus, vilis; ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν, 37, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, squalor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; ῥύσια ᾐτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, 32, 17, 1 *et* 4. τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αἰτουμένοις κατά τινος, jus illud dare, 23, 2, 13. ῥύσια κατήγγειλαν, τοῖς Ῥοδίοις, proscribebant Rhodios cum suis bonis, lege lata facultatem dabant civibus suis res Rhodiorum quoquo modo possent in potestatem suam redigendi, 4, 53, 2. *sed id videtur poscere* κατὰ τῶν Ῥοδίων; *dativus vero videtur indicare*, Rhodiis eos denunciasse, se hoc facturos, *nisi promte satisfacerent.*

Ῥύσις, ἡ, cursus fluvii; ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, 2, 16, 6. ῥύσις ἁπλῆ, 2, 16, 11. (*cui opponitur*, σχίζεται εἰς δύο μέρη, *ibid.*) 3, 42, 1. αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν, 4, 41, 4. *ipse* rivus, *vel* fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi *genus*, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα, legiones Romanæ, *nempe e civibus Romanis lectæ, distinguuntur a sociis*, 3, 107, 12 *et* 15.

Ῥώμη, ἡ; κατατεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, vires omnes intendere, 22, 17, 7.

Ῥώννυειν; ἐῤῥωμένος, bene valens, 11, 27, 8. μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐῤῥωμένης, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5.—" ῥωπικὸς *est*, qui habet quidem speciosa quædam et placentia, sed in summa rei nihil valet, *similis pictoribus rerum parvarum et variarum, quæ picturæ gratum quidem aspectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni sunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc.* ῥωπογράφος." *Ern.*

Σ.

Σάγος, ὁ, sagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. οἱ εὐπετεῖς τῶν σάγων, 2, 28, 7. (*ubi vulgo omnes* σαγῶν *dabant.*) σάγοι πολυτελεῖς, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adulari, blande tractare, *caresser*, 16, 24, 6.—" *Vide Pierson. Verisim. p.* 72. *et collecta Wetstenio ad* 1 *Thess.* 3, 3." *Ern.*

Σάκος, τὸ, clypeus; μόλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρκῶν ἐν ταῖς πορείαις, *an* σακῶν? 18, 1, 3.

Σάλος, ὁ; πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, 1, 53, 10.—*Vertunt* stationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi stare naves possunt in ancoris." *Ern.*

Σάλπιγξ, ἡ; αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι, 15, 12, 2. συνηχοῦσι, 2, 29, 6. ἧκον ἀπὸ σάλπιγγος πανδημεὶ βοηθοῦντες, 4, 13, 1. σάλπιγξ *pastorum*, 12, 4, 2 *sq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5 *sq.* τόποι εὐεπίθετοι καὶ μόνον οὐ σαλπιγκτοῦ δεόμενοι, 4, 19, 12.

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, *i. q.* σαλπιγκτὴς, 1, 45, 13.

Σαμβύκη, ἡ, 1) sambuca, *instrumentum musicum*, 8, 6, 11. 2) sambuca, *machina oppugnatoria navi imposita*, 8, 6, 2 *sqq.* 3) sambucistria, 8, 8, 6. *cf.* σάμβυξ.

Σάμβυξ, ἡ; 1) sambucistria; κιναίδους ἄγειν καὶ σάμβυκας, 5, 37, 10. *Adde* 8, 8, 6. 2) sambuca, 8, 6, 2. *conf.* σαμβύκη.

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum est* ἐκ διπλοῦ σανιδώματος, 6, 23, 3.

Σανὶς, ἡ, tabula, asser; σανίδες ἐπικάρσιαι, 1, 22, 5. τῶν καταστρωμάτων, 1, 22, 9. τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. κεντρωταὶ, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Σαοῦν, servare. *Imperat.* σάου, *dorice* σάω, 4, 33, 3.

Σαρδόνιος; σαρδόνιον ὑπομειδιάσας, 17, 7, 6.

Σάρισσα, ἡ; καταβάλλειν τὰς σαρίσσας, *vide in* καταβ. *Adde* μεταβάλλειν, *et* συμφράττειν. ὀρθὰς ἀνασχεῖν τὰς σαρίσσας, 18, 9, 9. *Conf. Ind. histor. in* Sarissa.

Σαρισσοφόρος φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σὰρξ, ἡ; *vide supra* in σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5. 54, 9. 5, 55, 1. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf.* 5, 44, 8. *et* 5, 55, 2.

Σάττειν, stipare; σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, 12, 2, 5. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuspis in imo hastili, 6, 25, 6 *et* 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς; Arati commentarii sunt ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς, perspicui, 2, 49, 4. (conf. ἀσαφής.) *Adde* σαφῶς.

Σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, 3, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perspicue intelligere, 1, 12, 9. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον ἀεὶ προσαγγελλόντων, *sic correxi, pro vulgato* σαφεστέρων, 3, 61, 4. γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων, 6, 4, 11. *ubi* σαφὲς σαφῶς *præfert cod. Urb.*

Σέβεσθαι θεοὺς, 6, 4, 5. *ubi plures et probati aliàs codices* σέβειν *dant.*

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *ex lect. cod. Bav.*

Σελὶς, ἡ, *gen.* ίδος *vel* ῖδος, pagina, 5, 33, 3.

Σεμνὸς; *de homine;* ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας, *per ironiam,* gravis ille, superbus ille Asdrubal, 39, 3, 1. *De factis et consiliis,* gravis, honestus, laude dignus; τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς προαιρέσεως, 16, 33, 4. χρηστὰ καὶ σεμνὰ, 9, 36, 6. καλὰ καὶ σεμνὰ, 15, 7, 6. 15, 22, 1. σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον, gloriosissimum opus, 22, 6, 10. τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα, 10, 5, 9. σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν περί τινος, laude dignissimum et optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, τῆς προθέσεως, gravitas, honestas consiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας, 15, 31, 7.

Σεμνύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. ἐπὶ πράγματι, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήκωμα, τὸ, pondus, libramentum: μολύβδινον, 8, 7, 9. 22, 10, 4. τὸ κατόπιν σήκωμα τῆς προβολῆς, libramentum in posteriori parte sarissæ, pars postica sarissæ quæ ut libramentum respondet anteriori quæ prætenditur, 18, 12, 3. οἱονεὶ σήκωμα προσλαμβάνειν, (*i. q.* ῥοπὴν, *quod vide;*) accessionem *virium seu copiarum* accipere quæ momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημαία, ἡ, (*perperam passim* σημεία *MS. et edd.*) 1) vexillum, signum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. αἱ χρυσαὶ σημαῖαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι, 2, 32, 6. 2) *i. q.* σπεῖρα *et* τάγμα, *scil.* manipulus, 6, 24, 5. 6, 28, 3. 6, 33, 8 *sqq.* 1, 33, 9. 1, 34, 11. 18, 9, 2. αἱ σημαῖαι *distinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiscue de equitibus et peditibus,* δέκα σημαῖαι Ῥωμαϊκαὶ ἱππέων καὶ πεζῶν, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. 4, 64, 7. 14, 8, 5. *Conf.* σπεῖρα.

Σημαίνειν, διὰ τῶν συνθημάτων, imperium dare per signa, *in pugna navali,* 1, 50, 8. indicare *sive verbis, sive aliis signis;* σημηνάντων τῶν σκοπῶν, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. &c. docere, nunciare, *sicut Latinum*

significare, 2, 27, 3. *de* significatione *verborum*, 2, 22, 1. ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, *scil.* ἡ σάλπιγξ *vel* ἡ βυκάνη, (*cf.* σάλπιγξ) 6, 40, 2 *sq.* σημαίνειν πολεμικὸν, canere classicum, 3, 96, 2.

σημαίνεσθαι, designare, seligere; σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, signifer, 6, 24, 6. *ubi nonnulli codd.* σημαιαφόρος, *minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendosa scriptura pro* σημαία, *quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) signum, argumentum; σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι *&c. cujus rei* maximum argumentum hoc est, 3, 30, 2. σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις *&c.* 6, 56, 4. (*ubi invitis MStis* τούτων *ediderat Casaub.*) σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c. 4, 44, 3. μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ *&c.* 9. 33, 4. 2) signum, significatio, indicium, adumbratio; ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον, 21, 8, 8. *an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere consuevimus? quæ aliâs est* ὑποτύπωσις, 22, 13, 6. 3) signum pro imperio datum, (*i. q.* σύνθημα, *conf.* σημαίνειν;) ἀφ' ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολὴν, 5, 69, 8. 4) ostentum; σημείων καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν πλῆρες ἦν, 3, 112, 8. (*cf.* σημειοῦσθαι.) 5) punctum, terminus a quo, *ex usu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) insigne; σκέπης ἅμα καὶ σημείου χάριν, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, signare, signis distinguere; ταῦτα (τὰ διαστήματα) βεβηματίσται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτὼ, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) sibi notare aliquid; ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, 22, 11, 12. *Sic et in præt. pass.* ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν εἴσπλουν, sibi notasse, notatum habuisse, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro ostento sinistro habere; σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς, 5, 78, 2.

Σηπεδὼν, ἡ, putredo. αἱ σηπεδόνες, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, saliva, pituita; σίαλον ἀναπτύων κοχλίας, 12, 13, 11.

Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4.—" *Apud* τοὺς ο'. *auro* περισεσιαλωμένοι *sunt* λίθοι, *Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, spiculum rusticum *vel* pastoritium, hastula, venabulum 6, 23, 9.

Σιγᾶν, τὸ, 9, 13, 2 *sqq.*

Σιδηροῦς; σιδηρᾶ χεὶρ, 8, 8, 2. *Adde* σκύλαξ.

Σίκλος, ὁ; ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δραχμῆς, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui istud Polybii fragm. nobis conservavit, sic vulgo distinguunt orationem:* ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῆς, *vel* σίκλος (μέδιμνός ἐστι) δραχμῆς; *sed manifeste verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῆς *est referendum. Ex hoc autem loco Casaubonus (in Comment. ad Athenæum) intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine Hebraicum est, non Græcum, in Hispania fuisse in usu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera sunt figmenta, mendosæ scripturæ superstructa.* Atticum medimnum sive modium *h. l. intelligendum putavit idem Casaubonus, Quidni* Siculum? *quo et aliâs Polybius in re simillima utitur; ut,* τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripserit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς; (*nam poterat pariter* Σικελὸς *et* Σικελικὸς *dicere;*)

Polybium non dubito κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος *scripsisse.*

Σινδὼν, ἡ, linteum *sublatum in pugnæ signum,* 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχέα παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρκεῖα, *mendosa vulgo scriptura, pro* σιταρχίαι, 1, 70, 3.

Σιταρχία, ἡ; *nonnisi in plurali apud Polybium quidem occurrit,* αἱ σιταρχίαι, frumentum militibus demensum, stipendium, *sive frumento sive ære solvendum; vide* 1, 66, 6. *ubi perperam* τὰς ἐπαρχίας *pro* τὰς σιταρχίας, *dabant MSti.* τὰς σιταρχίας παρακομίζειν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2 ἀποδιδόναι τὰς σιταρχίας, 11, 28, 3. *i. q.* τὰ ὀψώνια, *ibid. vs.* 4. κομίζεσθαι τὰς σιταρχίας, 1, 70, 3. 11, 25, 10. *i. q.* ὀψώνια, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; εἰσιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν, annonæ parandæ caussa, 5, 75, 1.

Σιτεύεσθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτευτὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* saginatus, 39, 2, 7.

Σίτησις, ὁ, ciborum usus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; σιτικὴ ἐξαγωγὴ, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχειμασίαν, 3, 100, 4.

Σιτόδεια, ἡ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ibid. vs.* 6.

Σιτολογεῖν, *absol.* frumentari, 1, 17, 9 *sq.* τὴν χώραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτομετρεῖν τὴν δύναμιν, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hist.* 44. σιτομετρήσας δαψιλῶς τὴν δυν. 11, 84, 10. σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν. 5, 2, 11. σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου, 15, 18, 6. εἰς τριάκονθ' ἡμέρας *dixit* 4, 63, 10. *Passiv.* σιτομετροῦνται οἱ πεζοὶ, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτον, τὸ, cibus, annona; τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, *Fr. hist.* 46.

Σιτοποϊκὴ μηχάνησις, machina pistoria, 1, 22, 7.

Σῖτος, ὁ, frumentum; σίτου μυριάδα, *intell.* μεδίμνων, 5, 1, 11. 5, 89, 7 *sq.* 22, 26, 19.

Σιωπᾶν; σιωπήσασθαι τὰ πλήθη, silentium sibi facere apud multitudinem, silentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ἡ; οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν δύνανται, λέγω δὲ τὴν σιωπὴν, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, stolidus; τίς ἂν φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. σκαιότερον ἄνθρωπον, 30, 14, 9. sæviorem *interpretatus est Valesius, cum satis fortasse fuisset* stolidiorem, *nec enim impedit quod præcessit* θηριωδέστερον. *Confer tamen mox* σκαιότης, *sed et deinde* σκαιῶς.

Σκαιότης, ἡ, scævum ingenium *vertit Casaub.* ἡ τῶν Δελματέων ἀπείθεια καὶ σκαιότης, 32, 19, 4. *Possis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκαίωμα, τὸ, *vid.* σκάλωμα.

Σκαιῶς, inepte, stolide, absurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie,* paxillus quo firmatur aut ad quem religatur, remus; *tum* remigum ordo, remigum versus; ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν, sub thranitarum (supremorum remigum) versu, 16, 3, 4.

Σκάλωμα, τὸ, incisuram *vertit Ern. cum Casaub.* 5, 59, 9. *nos* obliquitatem, anfractum. σκαιώμασι *ibi dant codd. Vat. et Flor. pro* σκαλώμασι.

Σκάμμα, τὸ, fossa, sulcus stadii; ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι, ad ipsum stadii sulcum stare, in limine certaminis stare, 40, 5, 5.

Σκάφη, ἡ, scapha *ad majorem navem pertinens*, 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 34, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis; v. c.* σκάφη κατάφρακτα, 16, 2, 10. πεντηρικὰ, *i. q.* πεντήρεις, 1, 20, 9 *sq.* 3, 41, 2 *&c.*

Σκεδάζειν, σκεδαννύειν; οἱ πολέμιοι ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκέλος, τὸ; τὰ σκέλη συντρίψαι, 1, 80, 13.

Σκεπάζειν, tegere, tutum præstare; τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς, 1, 22, 10. τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες, *Scipionem clypeis* protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites* ἐσκεπασμένοι τοῖς ὅπλοις, 31, 3, 9.

Σκέπειν; λιμὴν δυνάμενος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; ὑποστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, 1, 16, 10. σκέπης χάριν, ad tegendum, tutum præstandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκευὴ, ἡ, supellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, *de* ministro, *per contemtum;* σκεῦος ὑπηρετικὸν, 13, 5, 7. 15, 25, 2. τὰ σκεύη τῶν νεῶν, armamenta, instrumenta navium, 22, 26, 13. *An* σκευῶν, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro* σαρκῶν?

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q.* σκευοφόρον, τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντος *edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *sed ceteri codd.* σκευοφόρου, *quod aliás frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta sarcinas portantia, *ipsæ* sarcinæ, impedimenta; ἀφροντίστως εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου, 3, 79, 2. ἄγων πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum sua familia dat* τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, 3, 51, 6. *pro vulgato* σκευοφορικοῦ. *Sic et in plurali;* τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ, 3, 53, 1 *et* 7. ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; ἐποιοῦντο τὴν σκέψιν Κρητικὴν, 8, 18, 5. *Conf.* σκῆψις.

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hospitium; παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν, domum, in hospitium ut venit *Demetrius, Romæ agens*, 31, 22, 2. εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς, 12, 9, 4. *de* parasito *intellexit Valesius.* Scena, theatrum; τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥοδ. ἄγνοιαν, 29, 7, 2.

Σκηνοποιΐα, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκηπίων, *et* **σκήπων, ὁ,** sceptrum, *regi dono missum a senatu Romano*, 32, 5, 3.

Σκήπτεσθαι, prætexere; σκήψασθαι ἀσθένειαν, 40, 6, 11. ἐσκήπτετο τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excusatio, species, prætextus; σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα πορισάμενος, 5, 2, 9. ἐπεπόριστο σκῆψιν ὡς ἀῤῥωστῶν, 8, 28, 1. εἰσφερόμενος, 5, 74, 9. 7, 13, 1. σκῆψιν προβαλλόμενοι ὡς *&c.* 5, 56, 7. οὐκ ἠπόρουν σκήψεων, 3, 68, 9. (*ubi mendose vulgo omnes* σκέψεων.) σκήψεις τινὰς λέγοντες, 22, 22, 4.

Σκιὰ; ποιεῖν σκιὰν, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) τὸ τῶν βίων σκληρὸν, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; οἱ ὀρθῶς σκοπούμενοι, rem recte reputantes, 1, 8, 5. 2, 36, 7. *&c.* τοῦτο σκοποῦνται, hoc spectant, 12, 14, 3. μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα, 4, 14, 7.

Σκοπὴ, ἡ, specula, 1, 56, 6.

Σκοπὸς, ὁ, 1) speculator, explorator, 1, 53, 8. 1, 54, 2. 3, 96, 1. 10, 32, 4. 10, 49, 6. 2) scopus, meta, quo tendimus; σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον, 7, 8, 9. πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σκοποὺς ἀπέβλεπον, 5, 105, 5. πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιεῖτο τὰς παρασκευὰς, 15, 26, 6. *ex emend. Casaub. pro* περὶ τοῦτον, *quod dabat cod. Urb. et* παρὰ τοῦτον *celt. codd.*

Σκόροδον, τὸ, allium; σκορόδων κεφαλαὶ, 12, 6, 4 *sq.*

Σκορπίδιον, τὸ, scorpiunculus, *teli bellici genus*, 8, 7, 6.—" *de quo interpp. Cæsaris et Lipsius adeundi.*" *Ern.*

Σκοτίζειν; ἐσκοτισμένος *dant MSti*, 12, 15, 10. *pro* ἐπεσκοτισμένος.

Σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, 10, 13, 8.

Σκότωμα, vertigo capitis; σκοτώματά τινα ἐπιπέπτωκε αὐτῷ, 5, 56, 7.

Σκυβαλισμὸς, ὁ, rejectio ignominiosa, ignominia, 30, 17, 12.

Σκύλαξ σιδηροῦς περὶ τὸν τράχηλον, boia ferrea, collare ferreum, 20, 10, 8. *cf.* κλοιός. σκύλαξ εὐγενὴς, nobilis catulus, 32, 15, 7.

Σκυλεύειν τοὺς νεκροὺς, 1, 11, 15. 1, 34, 12. 6, 39, 3. *Sed et* σκυλεύειν πόλεις, ornamentis spoliare urbes, 9, 10, 10.

Σκύλον *vel* σκῦλον, τὸ; σκύλα *vel* σκῦλα *sunt* manubiæ, spolia hosti de corpore detracta et signa militaria capta, *distinguunturque a* τῇ λείᾳ, 2, 31, 3 *et* 6. 1, 78, 13. 2, 33, 9. 3, 87, 3. 6, 39, 10.

Σκυτικὸς; ἡ Σκυτικὴ στοὰ προσαγορευομένη, porticus quæ a cerdonibus *s.* coriariis nomen habet *in urbe Syracusarum*, 8, 5, 2. *si vera lectio apud Heronem.*

Σκύτινος ὀχεὺς, lorum coriaceum, 18, 1, 4.

Σκυτοῦν; ἐσκυτωμέναι μάχαιραι, corio inducti gladii, 10, 20, 3.

Σκώπτειν τινὰ, 32, 6, 5.

Σοβαρῶς ἐπιέναι τοῖς ὑπεναντίοις, gravi incessu, superbo gradu, 3, 72, 13. 11, 1, 4. 15, 12, 7. 18, 6, 7.

Σοφίζεσθαι; ὁ σοφισάμενος πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον, qui fraudem adhibuerat ad solvendum se religione jurisjurandi, 6, 58, 12.

Σπαίρειν, palpitare, 15, 33, 5.

Σπανίζειν φίλων, 26, 3, 4. *opp.* εὐπορεῖν.

Σπάνιος καὶ παράδοξος πονηρία, 4, 16, 3.

Σπάνις, ἡ, τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10. τοῦ σίτου, 21, 4, 6.

Σπεῖρα, *vel* σπεῖρα, ἡ, manipulus, *i. q.* σημαία. *Trigesima pars legionis Romanæ vocatur* τάγμα, σπεῖρα, *et* σημαία, 6, 24, 5 *sqq. Confer* 3, 113, 3. 15, 9, 7. *et* 15, 13, 7. τρεῖς σπείρας· τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις, manus militum tribus σπείραις constans Cohors vocatur apud Romanos, 11, 23, 1. τέτταρας κοόρτις, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῖρα, 11, 33, 1. *ex constanti codicum scriptura; sed quatuor posteriora verba, ut ex glossa temere in contextum intrusa, recte delevit Casaubonus.* κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας, viritim et manipulatim, 3, 115, 12.

αἱ σπεῖραι, manipuli, *distinguuntur a* τοῖς ἀκοντισταῖς, 2, 30, 6. *et a* τοῖς εὐζώνοις, 3, 110, 6, *sicut* αἱ σημαῖαι, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Nempe* manipulorum *nomen proprie non nisi ad gravem armaturam, ad hastatos, principes et triarios pertinebat; levis armatura, jaculatores sive velites extra manipulos esse censebantur, licet certa quadam ratione per manipulos omnes distributi;* 6, 24, 3 *sq. Memorantur tamen* velitum σπεῖραι, *id est* globi, 15, 9, 9. *cf.* 6, 24, 4.

Illyrii κατὰ σπείρας, manipulatim, catervatim, *in acie stare pugnareque consueverant*, 2, 3, 2. 2, 66, 5. 2, 68, 3 *et* 8. 3, 19, 5. *quas easdem* σπείρας *etiam* τὰ στίφη *dicit*, 2, 68, 4.

Pyrrhus, in bello cum Romanis, alternatim in acie posuit σημαίαν, manipulum Italicum Romano more armatum, *et* σπεῖραν φαλαγγιτικὴν, manipulum in phalangis modum instructum, 18, 11, 10.

Σπειρηδὸν τάξας τοὺς πελταστὰς, manipulatim divisos locavit, 5, 4, 9. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, per globos manipulatim, 11, 11, 6.

Σπένδεσθαι pacem et fœdus facere; *absol.* σπεισάμενοι, 2, 32, 3. τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, 28, 26, 10. *ex scriptura codicum fere omnium, quam sic Latine vertit Casaub.* quum partam prædam qua sacris faciendis, qua conviciis agitandis absumsissent. *Nos ex uno vetustissimo cod. Urb.* ἀποδόμενοι, *pro* σπενδόμενοι *adoptavimus. Videndum tamen, ne recte* σπένδεσθαι τὴν λείαν *dicatur* ex capta præda sacrificia instituere publica.

Σπεύδειν, *cum præpos.* ὑπὲρ πράγματος, operam dare, serio incumbere in curam rei, 4, 51, 2. *ubi opp.* ἐκ παρέργου ποιεῖν. *Cum infin.* σπεύδειν συμβαλεῖν ὡς τάχιστα, quam primum confligere cupere, 1, 32, 7. ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. ἐξῶσαι σπεύδοντες, repellere nitentes, 1, 45, 11. *ubi præcessit* τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν καὶ σπουδήν. ἔσπευσαν οἱ ὕπατοι τοῦ μὴ συγχωρηθῆναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς, laborarunt, operam dederunt consules, effeceruntque ne pax illis concederetur, 2, 34, 1. *ubi per ellipsin intelligi debet præpos.* ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. *Eadem notione, compositum verbum* διέσπευσαν μεῖναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ *restituendum scriptori nostro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto* διέπεσαν. οὐκ ὀκνητέον κοινωνεῖν τούτοις πραγμάτων, σπευστέον δὲ μᾶλλον, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, scopulus *in mari;* πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, saxosus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, scintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciæ in annum datæ, 5, 87, 4 *et* 8.

Σποράδην, sparsim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτάκτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. *&c.*

Σποράς, sparsus; ἐτράπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res sparsæ, *i. e.* res gestæ quæ nihil inter se conjunctionis habent nec locis, nec consiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur* σωματοειδὴς ἱστορία, *ibid. vs.* 4.

Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honesta et gravis oratio, 33, 15, 4. ἐθισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 3. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεία σπουδαία, *ibid.* καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, et ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, et ne hanc quidem admodum illustrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. *&c.* ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν, festinare; καθ' ὃν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιεῖτο τὴν

σπουδὴν, celeri fuga se recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipsa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεὺς, ὁ, stadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) stadium in quo celebrabantur ludi Isthmici, 18, 29, 4 *et* 8 *sq.* 2) *mensura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. *&c. et* ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *sq.* 2, 16, 4 *et* 10. 3, 39, 3 *sqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. *&c.* ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. 1, 17, 8. 1, 56, 11. *contra* ὡς δέκα σταδίους ἀπέχοντες, 1, 19, 5. *et vide* 1, 67, 13. *conf.* ἐν. *Octo stadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. *Stadii spatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *sqq. et cap.* 20 *seq. Adde Ind. histor. in* Stadium.

Σταθμὸς, ὁ, libra et pondus; σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *an* πρὸς ἀλλήλους? *sicut* 6, 44, 5. *et passim alibi.* στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, stabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per se, nisi ventis agitatur, est* ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de hasta,* 6, 25, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum et stabile erat in equitatu *Hannibalis,* equitatus gravis armaturæ, *a quo distinguuntur Numidæ equites,* 3, 65, 6.

De homine, vir constans, firmi et constantis ingenii; φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. *Sic* βαθύτερος τῇ φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι καὶ στασιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnacissimi et firmissimi, *vel* maxime stabiles, *et* quibus maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, constantia; ἐν τοῖς διαβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. *Sed* ἕλκειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, *est,* tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum desiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem esse, 8, 21, 2.

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν *non habuerant olim scuta equitum Roman.* 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *sq.* στάσις τῶν κλιμάκων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) status, statio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἔμενον, eodem statu, eodem loco, quo steterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες τοῖς προειρημένοις, contrariam prioribus stationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem spectarent,* 2, 28, 4. *Unde ad* animi statum *translatum nomen, significat* modum rationemque qua quis ἵσταται, propositum, institutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) *Sic* προδιειληφότες ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, secundum institutum prius initum, secundum rationem quam initio secum constituerant, 16, 34, 11. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *est* juvenile institutum, juvenilis animi status *vel* habitus. *Eodem modo philosophi utuntur hoc vocabulo; sic certe apud Epictet. Enchir. c.* 48. *est* ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτὴρ, *ubi vide quæ docte, ut solet, adnotavit Heynius.*

3) ἀνέμου στάσις, venti constitutio, statio, positio, venti directio, *sic fere dici solet, ut paulo ante ad num.* 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀνέ-

μου στάσις, 1, 48, 2. τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. *i. q.* ἐπεχόντων, *ibid. vs.* 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γιγνώσκουσι, 9, 25, 3. κατά τινας ἀνέμου στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, seditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχή, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. &c.

Στασιώδης καὶ καχέκτης, seditiosus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, *i. q.* ἀνασταυροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ κριθὲν, tegere consilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit sermonem, 8, 14, 5. 2) sustinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου *suspicatus erat Reisk. pro* στυγνοτ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, *ex lect. vulg.* 5, 76, 4. *ubi* τέγος *scripsi cum Vat. et Flor.*

Στελγὶς χρυσῆ, tænia *vel* fascia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10.

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter *vel* expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπενόει στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, *Fr. gr.* 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονὸς, *Fr. hist.* 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; *absolute, intelligendo* τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (*nec enim commode videtur h. l. verbum* στέλλεσθαι *ad accusativum* κάλους *referri qui præcessit.*) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι, cum non possent continere, cohibere consuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *et Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2 *et* 4. 5, 45, 10. *per* ω, *contra quam in hoc nomine præcipere solent grammatici.*

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia et angustiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. εἰς τοῦτον ὑπερθέμενοι καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5.

στέρεσθαι, *i. q.* στερεῖσθαι; προείλοντο στέρεσθαι χώρας, 2, 61, 10.

Στεῤῥοποιεῖσθαι τὴν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, summum montis fastigium, 1, 56, 4. (*i. q.* κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρυσοῦς στέφανος, *præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conscendit,* 6, 39, 5. 10, 11, 8. *Translate,* δυσέφικτος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile est consequi, 32, 11, 3. ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5.—" *i. e.* in certamine ambiguo et in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum." *Ern.*

Est etiam στέφανος, corona vel pecuniæ summa, loco coronæ, hono-

ris et officii caussa oblata victoribus et rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *et conf.* στεφανοῦν. ἐδόθη αὐτῷ (*consuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ε'. 22, 13, 13. προὔτινε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων) στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἠξίου προσδέξασθαι τὰ ιε'. τάλαντα τὸν Γναΐον, *ibid. vs.* 10. τέλος ἔπεισε τὸν Γναΐον, ε' τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὸν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ν' ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In earumdem rerum narratione, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ν' τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους τῷ Γναΐῳ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐκόμιζεν (ὁ Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμπεν, συνθεὶς (*scil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ε' καὶ ν' τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ &c. 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *et mox ibid* ἐξέπεμπον Θεαίτητον ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *rursusque* 32, 6, 1 *et* 3.

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare servatorem suum, 6, 39. 6. *Athenienses* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστεφάνωσαν τὸν Ἀντίοχον πεντακοσίοις ταλάντοις, Antiochum, coronæ nomine, donarunt 500 talentis, 13, 9, 5.

Στήθη, τὰ,—" *nautis dicuntur* in mari latentes aggeres terræ vel arenæ, *Latinis* dorsa, *ut Virgil. Æn. X.* 303. *qui et* saxa latentia *sic appellat, I.* 113." *Ern.*

Στήλη, ἡ, columna, περὶ τῆς συμπολιτείας, de fœdere civitatum Achaicarum, 2, 41, 12. ἀνέθεσαν στήλην, 4, 33, 2. θέμεναι στήλην, ἑκάστη μετεῖχε τῆς κοινῆς συμπολιτείας, 25, 1, 2. στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύετο μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἡ Σπάρτη, 25, 2, 1. συνέθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην, columnam icti fœderis cum Messeniis posuerunt, 25, 3, 3. *Pacis et fœderis conditiones, columnæ inscriptæ;* ἐφ' οἷς ἔληξαν τῆς διαφορᾶς γράψαντες εἰς στήλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν ἀνέθεσαν, 5, 93, 10. *Sic* τὰ ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9. παρὰ τὴν στήλην, contra fœderis leges, quæ publice in columna proscriptæ sunt, 24, 4, 12. παραβῆναι τοὺς ὅρκους, τοὺς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει τὴν κοινὴν συμπολιτείαν, 26, 1, 4. παραδόσιμος στήλη, columna qua memoria alicujus rei ad posteros traditur, 12, 11, 9. ἡ στήλη ἡ περὶ τοῦ πλήθους (*de copiis Hannibalis*) ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν, 3, 56, 4. (*Eamdem inscriptionem* ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην *ait,* 3, 33, 18.)

Στιβαδοκοιτεῖν, humi in stramento cubare, 2, 17, 10.

Στιβὰς, ἡ, stratum, stramentum, in quo cubant milites in castris, stibadium, 5, 48, 4. 11, 3, 1. *ubi quidem* στιβαῖς, *pro* στιβάσι, *dant MSti libri omnes.*

Στιβὴ, ἡ, *i. q.* στιβὰς, *si vera scriptura codicum,* 11, 3, 1.

Στίβος, ὁ, callis, via trita, via; 2, 25, 5. τοῖς στίβοις ἑπόμενα τὰ ὑποζύγια, 3, 53, 10.

Στίλβειν, splendere, *de armis,* 11, 9, 4.

Στίφος, τὸ, caterva; τὰ στίφη τῶν πολεμίων συνταράττειν καὶ διαλύειν,

2, 68, 4. σπείρας *dixerat ibid. vs.* 3. *rursusque vs.* 8.

Στοιχεῖν τῇ προθέσει τινὸς, sequi, inservire, adcommodare alicujus præceptis, 28, 5, 6.—" *Sic Galat.* 6, 16." *Ern.*

Στοιχεῖον; τὰ στοιχεῖα, literæ alphabeti, 10, 45, 7.

Στοὰ, ἡ, 1) porticus; ναοὶ καὶ στοαὶ *Agrigenti*, 9, 27, 9. στοαὶ περὶ τὸ τέμενος, 4, 62, 2. οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10. ἡ Σκυτικὴ στοὰ προσαγορευομένη *Syracusis, si vera scriptura apud Heronem, fuerit* porticus a cerdonibus *s.* coriariis nomen habens, 8, 5, 2. 2) *in urbium oppugnatione, αἱ στοαὶ sunt* vineæ, 1, 48, 2. 9, 41, 2 *sqq.* 22, 11, 6. *Fr. gr.* 112.

Στόμα, τὸ, 1) os; ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στόματος, omnium in ore, 3, 112, 8. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, omnia ad gulam referens, 12, 9, 4. κατὰ στόμα ἀπαντᾷν τινι, (*i. q.* κατὰ πρόσωπον,) 2, 27, 8. ἐβιάζετο κατὰ στόμα, 31, 26, 10. *opp.* κατὰ νώτου. *ibid.* 2) ostium; *fluminis*, 1, 75, 8. 2, 16, 7. 31, 20, 11. 31, 22, 7. *maris mediterranei, ad columnas Herculis*, 3, 37, 3. 3, 39, 5. 3, 57, 2. *Ponti Euxini*, 4, 43, 1. *&c.* τὸ τοῦ λιμένος στόμα, ostium portus, 1, 47, 3. 3) acies, *i. e.* præcipuum robur *exercitus;* ὄντες οἱονεὶ στόμα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν πλήθους, 10, 12, 7.

Στόμιον, τὸ, orificium; τὰ στόμια τῶν ὀρυγμάτων, 16, 11, 4.

Στουππίον, *quatuor vetusti codices*, 5, 89, 2. *pro* στυππίον.

Στοχάζεσθαι, *in med. et pass.* 1) respicere, respectum *vel* rationem habere alicujus, petere, cupere; *cum genit.* τῆς εἰς τὸ μέλλον ὠφελείας, 3, 57, 9. τῆς τέρψεως τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6. τοῦ νόμου, legis respectum habere, 25, 8, 4. τοῦ δήμου, τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως, 6, 16, 1 *et* 5. ἑκατέρων στοχάσασθαι κατὰ τὸ δυνατὸν, utrorumque rationem habere, utrisque gratificari, satisfacere, 23, 3, 4. τῆς πρός τινα εὐνοίας, 5, 73, 4. στοχαζόμενοι τοῦ δοκεῖν μόνον, tantum videri velle, speciem modo officii sequi, 4, 19, 10. τῆς ὑμετέρας στοχαζόμενοι διαφθορᾶς, vestrum intuentes exitium, 11, 5, 3. στοχάζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, sortis humanæ habere rationem, 15, 8, 3. *Cum* πρὸς *præpos.* στοχαζόμενος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἡμαρτηκότων, rationem habens numeri, pro numero, noxiorum, 6, 83, 2.

2) attingere, consequi *scopum*, τοῦ σκοποῦ, 6, 25, 5.

3) conjecturam facere, colligere aliquid ex aliqua re, στοχάζεσθαι ἔκ τινος, 1, 14, 2. 1, 26, 9. 6, 3, 2. διά τινος, 3, 68, 10. ἐστοχασμένος τῆς τοῦ βασιλέως σκηνῆς, quum conjecturam fecisset quo loco esset tentorium regis, quum notasset sibi locum tentorii, 5, 81, 4. στοχαστέον ἐκ τῶν καιρῶν καὶ τόπων, 9, 15, 13.

Στρατεία, ἡ, 1) *proprie*, militia, expeditio, *v. c.* ἡ ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεία, expeditio *Gallorum* adversus Romanos, 2, 22, 2 *et* 6. τῆς εἰς Ἰβηρίαν στρατείας παραλυθῆναι, 12, 5, 2. ἡ κατὰ γῆν στρατεία, militia terrestris, 3, 88, 8. *Unde et pro* stipendiis militaribus *usurpatur;* πέντε ἐνιαυσίους ἔχειν στρατείας, quinque stipendia annua fecisse, 6, 19, 1. εἴκοσι στρατείας τελεῖν, 6, 19, 2.

2) *Metonymice*, milites qui ad bellum ducuntur, exercitus, *quæ aliâs proprie est* ἡ στρατιὰ, *cum quo nomine illud passim perperam confunditur a librariis, passim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c.* ἐξάγει στρατείαν, *ex codicum omnium consensu*, 1, 9, 3. *Sed recte* 2, 64,

1. *ex Bav.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατείαν *habent. Rursus* 12, 5, 2. *est* στρατείαν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατείαν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *consentiunt libri. Sic* τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὔζωνον, 14, 10, 3. *ubi tamen dubitare possis, satis-ne emendata scriptura sit. cf.* 10, 4, 4 *et* 7. 1, 40, 1. &c. τὸ τῆς στρατείας βάρος, 3, 86, 3.

Στρατεύειν πανδημεὶ, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. στρατεύεσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στράτευμα, *constat pluribus* στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στράτευμα, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui sunt ætate militari, 6, 19, 6. *i. q.* οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) consulem *vel* prætorem esse; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido consule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, superioris anni consules, 3, 114, 6. ἐστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) *i. q.* καταστρατηγεῖν, *cum accus.* dolis, astu uti adversus aliquem, insidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *ex quatuor vetustissimorum codd. scriptura, quam confirmare videtur alter locus,* 9, 25, 6. μᾶλλον ἑαυτοὺς (*i. q.* ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. versutia Punica, 3, 78, 1. 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio et prudentia imperat. 3, 105, 9. γενομένης τῆς εἰσόδου στρατηγικῆς *mendose edebatur* 5, 26, 9. *pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *et vs.* 5 *sqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ *sunt magistratus urbani Athenis,* 5, 27, 2.

In Romanorum rerum historia, στρατηγὸς *est* consul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut* 1, 52, 5. 6, 14, 2. *sed et nude* στρατηγὸς; *vide* 1, 7, 12. 1, 11, 2. 1, 24, 9 *sq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναΐου Δομετίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *et* 24, 2, 9. *Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria et primitiva notione sumitur hoc vocab. in illa phrasi,* προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *est* στρατηγὸς ἐξαπέλεκυς; *vide hoc nomen* ἐξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli usus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, militaris usus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid. Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas et jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rursus in bonam partem,* φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicosus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν στρατιωτικὸς ἀν-

θρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὺς *illos, qui distinguuntur a* τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13. *intelligere possis* homines militaris conditionis, simplices milites, *aut, quod præstare videtur,* homines militares, *i. e.* belli usum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, *a qua distinguitur* ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. *verte, cum Casaub.* potestatem in milites.

Στρατιωτικῶς, pro ferocis et rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. *cf. vs.* 7. *Sed et in bonam partem,* ἐνδεχομένως ἐχείριζον (*nempe* τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, *i. e.* ad militiam et ad belli usum instruebant formabantque, 5, 63, 14. *cf.* 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, castra metari, 1, 17, 8. (*Alias, quoad quidem vel observaverim vel meminerim, constanter composito verbo* καταστρατοπεδεύειν *utitur scriptor noster.*)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura castrorum, dimensio singularum partium castrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) castra. 2) exercitus. 3) *Sigillatim* legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. *&c. Vide Ind. histor. in* Legio Romana. *cf.* στράτευμα.

Στρέβλη, ἡ; στρέβλαι καὶ μάστιγες, instrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 *sq. et vs.* 9. 2, 60, 2 *et* 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 *et* 6. ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; *pass.* στρεφόμενοι, dum se convertunt (*navibus,*) 1, 51, 6. στραφεὶς, retro conversus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (*i. q.* τετραμμένη, *conf.* τρέπειν,) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στροβεῖν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος, 24, 8, 13. *ubi* ἐστροβλεῖτο *ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.*

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ στρογγύλαι ἐλαῖαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, struthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transversariæ, 5, 89, 6.

Στυγνότης, ἡ, tristitia, mœror, *senatus Romani,* 3, 20, 3. τοῦ περιέχοντος, aëris et cœli tristitia, 4, 21, 1.

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 *sqq.*

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, stipes, arbor, *Fr. gr.* 118. στύπη δρῦϊνα, 22, 10, 4. *Sic* στύπη, *pro vulgato* τύπη, *legendum,* 1, 48, 9.

Στυππεῖον, τὸ, stupa, 1, 45, 12. *cf. voc. seq.*

Στυππίον, τὸ, (*alii* στουππίον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri similitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβόσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀποικία καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, secundum familias, integræ simul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Meton.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter se cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων

ἄποικος οὖσα, καὶ συγγενὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενικὴ φιλοστοργία, amor qualis est inter consanguineos, 32, 11, 1.

Mendosum συγγενικὰ ἔθη, *quod* mores patrios *interpretatur Ernestus, in* Σικελικὰ *mutavi, ex certissima virorum doctorum conject.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγενομένων *temere et invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γενομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτεῖσθαι, εἴ τι παρέωρακε, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoscere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Nescio quid mendæ inest in illa phrasi:* Ἀννίβαν φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, εἴ τι παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς πράττει, 15, 19, 3. συγγνώμης τυγχάνειν, *absol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24. 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. τούτοις δεῖ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, scriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *sq. Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res gestas conscribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Casaubonus,* eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit,* ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθιέναι; *reciproce,* συγκαθέντες εἴς τινα τόπον ὑλώδη, demittentes se, abscondentes se, 8, 26. 1. *Conf.* καθιέναι. *Pro* συνεκάθετο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. *utique* συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram sistere se adversus aliquem *ad disceptandum;* συγκαταστησομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adversus hostes, 11, 23, 4. *sic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, *ad disceptandum,* 31, 20, 8. *ad pugnandum,* 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et absol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congressi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo stationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendose vett. nonnulli codd. dant* συγκεκληκέναι *pro* συγκεκλεικέναι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, descendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare sese, consentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, descendere ad prælium, 3, 89, 8. 5, 66, 7. εἰς ὁλοσχερῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 *et* 8 *et* 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis et amicitiæ conditiones descendere, se dare, paratum esse, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας, descendentes ad pendendum tributum et fœdus faciendum, consentientes, 4, 45, 4. *Absolute,* συγκαταβάντες, cedentes, indulgentes, *scil.* remittentes nonnihil de postulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας, (*scil.* σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ φεύγουσι,) adliciens

hostes, ut *simul cum suis sese recipientibus* longius descenderent *de colle super quo sita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adsensio, adprobatio, comprobatio, plausus; ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11. ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν, 22, 9, 16. διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν, de consensu Achæorum, 4, 17, 8. ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, *Fr. hist.* 56. ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν δικαιολογίαν, *si vera scriptura, erit idem ac* ἐκ συγκαταστάσεως, inter se commissi, *ut vertit Casaub. vel* coram inter se, 23, 12, 1.

Συγκαταινεῖν, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκαταίρειν, simul cum aliquo in portum adpellere; τὰ συγκατηρκότα τῶν πλοίων *dant Vat. et Flor. pro* συνηντηκότα, 1, 52, 6.

Συγκατανεύειν, τοῖς λεγομένοις, adnuere petitioni, 3, 52, 6. συγκατανεύειν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον, omnia ei concesserunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν τινὶ δυναστείαν, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. τὴν νίκην, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, consentire, adsentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum dat. pers.* 2, 8, 4. 2, 48, 6. *cum dat.* rei; τῇ γνώμῃ τινος, 28, 5, 6. συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ, consensit in eam expeditionem, 5, 55, 4. τῷ Δημητρίου θανάτῳ, 24, 3, 9. τοῖς λεγομένοις, probare dicta, 3, 98, 11. συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, omnibus consilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *ubi perperam* αὐτῷ *vulgo pro* αὐτοῦ *scribitur.* συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις, 31, 18, 6. τοῖς προτεινομένοις, 22, 13, 8. *Sic* συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις *scribe* 32, 22, 7. *pro vulgato* συνεκάθετο. *Et sequente conjunct.* διότι, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος, pervulgatæ opinioni de aliquo adsentiri, 10, 5, 9. συγκατενέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον, consenserunt in eam sententiam ut fieret senatusconsultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν τοὺς στρατιώτας, simul perdere, amittere milites, 9, 26, 6.

Συγκατεργάζεσθαι; συγκατείργασμαι ὑμῖν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, peregi, perfeci vobiscum, 22, 4, 4.

Συγκεῖσθαι; τὰ πρὸς αὐτὸν συγκείμενα αὐτοῖς, quæ cum eo pacta habebant, quæ eis cum illo convenerant, 5, 4, 10. 8, 30, 1. ἐκ συγκειμένου, ex composito, *Fr. gr.* 46.

Συγκεντεῖν τινα, confodere, interficere, 4, 22, 11. 15, 31, 11. *Sic non dubito* συνεκέντησαν *legendum* 15, 33, 6. *pro vulgato* συνηκόντισαν.

Συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς πράξεις, τὴν διήγησιν, in brevem summam contrahere, 3, 3, 1 *et* 7. 4, 1, 9. 5, 32, 4. 28, 14, 11. ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα, καὶ συγκεφαλαιούμενοι (*scil.* αὐτὰ) πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, summam eorum subducentes, conficientes, multis partibus majorem justo, 1, 66, 11.

Συγκεφαλαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.

Συγκινδυνεύειν; οἱ μετὰ τῶν εὐζώνων συγκινδυνεύοντες ἱππεῖς, 2, 3, 5.

Συγκινεῖν, commovere. συγκινεῖ ἕκαστον ὁ ξενισμὸς, 15, 17, 1. διὰ τὸ μηδένα συγκινηθῆναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων, quoniam nemo se simul movit, 2, 59, 8.

Συγκλείειν, includere; τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν, 1, 7, 10. 1, 8, 2. 1, 49, 8. ἐντὸς τειχῶν, 1, 17, 8.

συγκεκλεῖσθαι πρὸς τῇ γῇ, *de classe* ad terram conclusa et cincta ab hostibus, 1, 51, 10. συγκλείειν τινὰ, in carcerem conjicere, 40, 5, 1. *In prœlio* συγκλείεσθαι, omni ex parte includi ab hoste, *est fortius non nihil quam* κυκλοῦσθαι, 3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ παρώρεια συγκλείει τὴν παραλίαν εἰς στενὸν τόπον, in arctum cogit, comprimit, 5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν, pressus, coactus, 2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πραγμάτων, rerum necessitate coactus, 11, 20, 7. τῆς ὥρας ἤδη συγκλειούσης, urgente hora, diei tempore breve spatium eis relinquente, 17, 7, 3. διὰ τὸ τὴν ὥραν εἰς ὀψὲ συγκλείειν, 17, 9, 2. εἰς παραπλήσιον αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ τύχη συγκέκλεικε, ad similem pugnandi necessitatem redegit eos fortuna, 3, 63, 3. ἡ τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν αὐτοὺς, 1, 58, 1. ἡ τύχη συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν, ad postremi certaminis necessitatem eum redegit, 11, 2, 10. τοῦ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰκέταις ἐλπίδας, 18, 36, 3. εἰς ὅμηρα καὶ φόρους συγκλείσαντες τὸν Φιλίππον, ad obsides dandos et pendendum tributum coëgerunt, 21, 9, 9. συγκλεισθέντες εἰς φόρους, 15, 20, 7. *Conf.* συνάγειν.

Σύγκλεισις, ἡ; ὄρος διαφορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὐτῷ, mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas angustias coiens, 5, 44, 7. *conf.* 5, 69, 1.—" *de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*" *Ern.—Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *sunt* νάπη πόλλας συγκλείσεις ἔχουσα, *quod Reiskius cum Bryano in* συγκλίσεις *mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* senatu Romano *usurpatur; sic etiam* 28, 5, 6. *ubi de Acarnanum senatu intellexit Reiskius. Conf.* 20, 12, 1. ἡ σύγκλητος *Carthaginiensium, differt a* γερουσίᾳ, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum* σύγκλητος *est, in quam conveniebant non solum* ἡ βουλὴ, *sed omnes cives qui trigesimum ætatis annum impleverant,* 29, 9, 6. *Conf. supra, in* ἀγορά.

Συγκλίνειν; τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε ταῖς εὐνοίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων, propensis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. Συγκλίνειν *pro* συγκλείειν *voluit Ursinus,* 17, 9, 2.

Συγκομιδὴ, ἡ, (*scil.* τῶν καρπῶν) messis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, vindemia, et aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρημνίζειν; τὸ πλεῖστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ τάφρῳ διεφθάρη, 8, 34, 7.

Σύγκριμά τι ἐκ τούτων, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. συγκρ. τὶ τινὶ, 6, 47, 9. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. συγκρίνειν τινὰ πρός τινα, componere aliquem cum alio, ut hi duo inter se disceptent, ut ex eorum disceptatione, coram nobis instituta, veritatem facti discamus, *confronter l'un avec l'autre;* οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔφοδον, 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter se;* ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων, 1, 13, 13. τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο, 15, 11, 9. 1, 2, 2. ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι, ne conferre quidem

inter se possunt, 15, 11, 10 ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις, 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν in commissionibus, disceptationibus, 32, 6, 5. *ubi* συγκυρήσεσιν, congressibus. *suspicatus est Reisk. Ego vero videndum puto, ne* Συγκρίσεις, *i. e.* institutæ Comparationes, *titulus sit libelli ab Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινὶ, comparabilis, conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκροτεῖν; συγκεκροτημένα πληρώματα, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulsandos,) 1, 61, 3.

Συγκρούειν, concurrere, jungere se, 3, 93, 9. νῆες ἀλλήλαις συγκρούονται, inter se collisæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων, 5, 18, 6. ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσεῖν *&c.* 4, 69, 1. 9, 8, 11. πανθ' ὁμοῦ συγκυρήσαντα, 14, 5, 13. τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει, 6, 6, 5. δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte simul advenerunt, 18, 33, 3. ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα, mare extrinsecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic* οἱ συγκυροῦντες τῇ Μηδίᾳ βάρβαροι; 10, 27, 3. *ubi* συνοροῦντες *legendum videri poterat.*

Συγκύρημα, τὸ, casus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινὶ, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in pass.* συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ *&c. Sic* συνεχάρη, 30, 3, 1. συγχαρεὶς, 15, 5, 13. συγχαρησόμενος, 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, τὰς τάξεις καὶ κατασπᾶν, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. συνέχεαν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας, 15, 13, 7. συγχέαι τὸν πόλεμον,—" turbando bellum movere." *Ern.—id ipsum quod Latine* conflare bellum *dicitur,* 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf.* συγχύειν.

Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, subsidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρησαν πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐξαγωγὴν, 2, 39, 4. *ex consentiente codicum scriptura, pro qua* συνεχρήσαντο *correxi. Constanter enim in medio vel in pass. usurpatur hoc verbum, quod vel* simul uti *significat, vel nude* uti. ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμ. συμμαχίᾳ, 1, 8, 1. συγχρησθῆναι, 2, 32, 7. ἅμα συγχρησάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις, 3, 14, 5. συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Κεφαλληνίων ναυσὶν, 4, 6, 2. συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι, 5, 69, 9. συμψεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, 6, 3, 10. τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος *exponitur etiam* utendum corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phrasi,* παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινὶ, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare, bellum; ἤδη συνέβαινε συγκεχῦσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confusio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere postulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, concessio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* potestas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, potestatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpos.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; νῆες συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, inter se junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ stare, *id est*, in eadem linea transversa; συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, servare ordines secundum παραστάτας *et* ἐπιβάτας, 10, 21, 7.

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 *et* 9.

Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam dabant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in summa, in universum; καλλίστας δυναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένας ὑπὸ τῆς φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε, 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum caussa atque etiam in universum perniciei, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, universa administratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehensio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς νεώς, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) reputare secum, cogitare; *cum accus.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. et Flor.* ταῦτα συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *recte, pro simplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere consilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* διότι, 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere intelligere, *cum accus.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adsecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Passiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *seq. infin.* constitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, consilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν προεστῶτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, hostilium copiarum ducem vincere consiliis et solerter cogitatis, rationibus solerter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, consilio, 37, 2, 1. *Historia desiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum et consiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *si modo satis emendata scriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2.

18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. ἡ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, in casum qui incidere posset, 2, 69, 11. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνέβη, *cum accus. et infin.* quo factum est, 1, 18, 10. *et sæpe alias.*

Familiarissimus præsertim Polybio est pleonasticus quidam usus verbi συμβαίνει, συνέβη, *sequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. &c. *In qua loquendi forma notetur constructio cum dativo casu, qui a verbo* συμβαίνει *pendet, pro accusativo ad infinitivum aliàs referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διεστάναι τῶν ἐθνῶν *&c.* 5, 44, 8. ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10.

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli societatem jungere se, simul bellum suscipere, 29, 3, 7. *ni* συνεμβαίνειν *legendum, quemadmodum correxi* 16, 26, 6. *ubi pari ratione* συυβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις *legebatur. Rursus* συμβεβηκότες *de* pluribus in unum congredientibus et jungentibus se ad bellum adversus aliquem *habemus* 9, 30, 9. *ubi quidem non satis integra est oratio vulgata. Dicitur etiam* συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους, congredi, confligere cum hostibus, *si vera scriptura* 11, 24, 6. τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; *ubi quidem* συμβεβληκέναι *correctum voluit Scaliger.*

συμβαίνειν *perperam vulgo pro* συμμένειν *legebatur,* 4, 9, 3. *Et* συμβεβηκότων *pro* συμβεβιωκότων, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *Pro* μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε, *quod dant libri,* 3, 36, 3. *fortasse* συμβάλλεσθαι συμβέβηκε *legendum; sic sane in præt. etiam habes,* Ἀσίαν κεῖσθαι συμβέβηκε, 3, 37, 4. *ubi præsens pro præterito exspectasses. Conf.* συμβατός.

Συμβάλλειν; 1) συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, congredi, confligere cum hoste, 10, 37, 4. εἰς μάχην, 3, 56, 6. *Et nude* συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις &c. 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. *Etiam de navali pugna,* συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι, 2, 10, 1. *Et prorsus absolute,* συμβάλλειν, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. *sic* αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες, 1, 23, 7. συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. *pro* συμβεβηκέναι *legendum putavit Scaliger,* 11, 24, 6. *cf.* συμβαίνειν. 2) conjicere, perspicere, intelligere; μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν, 11, 13, 2. 3) συμβάλλειν τινά, committere cum aliquo, *ex* 9, 18. *citat Ernestus, quod nobis est cap.* 19. *libri* 9. *ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.*

συμβάλλεσθαι, conferre, prodesse; μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ εἴς τι, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. πρός τι, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. *&c.* διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοὺς καιρούς, 2, 37, 4. 5, 107, 5. Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου, 3, 10, 7. *ubi alii vulgo* συνελάβετο.

Συμβασιλεύειν τἀδελφῷ, 30, 2, 4.

(Σύμβασις, ἡ, pax; *nempe sic editum erat ex Ursini ingenio*, 21, 8, 6. *pro* ἔκβασις.)

Συμβατικὸς; συμβατικὴ διάθεσις, proclivitas ad compositionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; μὴ συμβατόν ἐστιν αὐτῷ ποιεῖν τοῦτο, non cadit in illum, non est in ejus potestate hoc facere, 9, 2, 4. *cf.* συμβαίνειν.

Συμβελὴς γιγνόμενος, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13.

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ, 10, 25, 2 *et* 4. συμβεβιωκότες αὐτῷ, 10, 3, 1. *et* 10, 9, 3. *ex Suida, pro* συμβεβηκότες, *quod utroque loco dabant codd. Polybiani.*

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. μετά τινος, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, sodalis, contubernalis, 8, 12, 3.

Συμβοηθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; συμβόλαια ἰδιωτικὰ, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντες, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e syngrapha debetur, 24, 1, 11.

Σύμβολον; συγκλεισθεὶς εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον, secundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, consilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, consilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, consiliarius, consultor, 14, 3, 7. συμβ. γέγονε τοῦ πολέμου, belli suasor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ *in exercitu Romano*, 6, 35, 4. *Conf.* 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν, 6, 12, 6. συμμαχικὴ αἵρεσις, socialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tamquam socii, socialiter; οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς, *Fr. gr.* 81.

Συμμαχὶς, ἡ; συμμαχίδες πόλεις, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (*ubi abest substantivum.*) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, *i. q.* μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (*ubi mendose alii* συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, consilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. περὶ τῶν ἐνεστώτων, 23, 14, 7. *Et subintellecto genit.* πράγματος *vel* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, simul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. *Sic* αἱ προαιρέσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα ταῖς τῶν προεστώτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, *scribe* συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. *Conf.* μεταπίπτειν; *et verbum seq.*

Συμμετατίθεσθαι; *actione activa*, (τὸν θυρεὸν *vel* τὸ σῶμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere subinde scutum, *vel* se cum scuto convertere, 18, 13, 7. *Passive et reciproce*, ταῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι, una cum temporum mutatione mutari ipsum, et varie se flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* συμμεταπιπτ.) *Adde* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, commensuratio, justa mensura, 9, 19, 5. τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς

ἔχων σύμμετρον, 1, 32, 1. ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ, 1, 33, 6. 2, 25, 4. λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα, 5, 73, 5. σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. μετὰ συμμέτρου δυνάμεως, 10, 42, 2. *Proprie construitur cum πρὸς præpos. et notat id quod* commensum est et aptum ad id de quo agitur; *sic* ἠφίει λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τῆς πρώρας τοὺς ἀγωνιζομένους, lapides emittebat satis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimensa ratione, adcommodate; κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι τινὶ, convenire aliquem colloquendi caussa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere se alicui, 1, 19, 2 *et* 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. συμμίξαι τοῖς πολεμίοις, manum conserere cum hoste, 1, 9, 4. *Eumdem usum ex 3, 18. citat Ernestus, ubi non occurrit.* ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις, quo loco occurrendum sit hosti, 3, 41, 8. *Duas lectiones,* συμμίξαντες *et* προσμίξαντες, *perperam in unam* συμπροσμίξαντες *contraxit Casaub.* 4, 16, 7. *Adde mox* συμμύειν.

Συμμίσγειν, *i. q. præced.* κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεναντίοις, in hostes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; ἵνα συμμύσαντες πειθαρχῶσιν *correxi* 31, 8, 8. *pro vulgato* συμμίξαντες.

Συμπάθεια, ἡ; μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας, *Fr. gr.* 134. ἡ συμπάθεια τῶν χαλκωμάτων, 22, 11, 12.

Συμπαθὴς; συμπαθεῖς ποιεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας τοῖς λεγομένοις, 2, 56, 7. συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους, suos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10.—"*nisi legendum* συμπειθῆ." *Ern.* τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν, quis non adficiatur ad hanc narrationem, 15, 9, 3. συμπαθὴς γενόμενος, misericordia tactus, 10, 18, 8. 8, 22, 9.

Συμπαιανίζειν, simul ululatum tollere, 2, 29, 6. *Conf. simplex.*

Συμπαιδεύεσθαι; βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, violentiæ et iræ adsuetus a puero, innutritus, 6, 44, 9.

Συμπαρακαλεῖν τινι τὰς δυνάμεις, una cum aliquo hortari milites, 5, 83, 3.

Συμπαραλαμβάνειν, simul adsumere, 2, 10, 1.

Συμπαραπλεῖν, a latere navigare, 5, 68, 9.

Συμπαρασκευάζειν τινὶ ὠφελείας, adjuvare aliquem in paranda præda, prædam alicui conciliare, 4, 3, 8.

Συμπαρατιθέναι, *in acie,* a latere aliorum locare, a latere eis adjungere, 2, 66, 7.

Συμπαρεῖναι, simul adesse, præsentem esse, 5, 5, 8. 5, 15, 6. τινὶ, una adesse cum aliquo, 9, 25, 6. πᾶσιν, ubique adesse, rebus omnibus præsentem interesse, 9, 26, 5.

Σύμπας; ἡ σύμπασα ἀργία, 3, 81, 4. &c. *Vide* πᾶς.

Συμπάσχειν ταῖς τινος ἀτυχίαις, 4, 7, 3. τοῖς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχειν, 15, 19, 4.

Συμπατεῖν, conculcare; (*ut* καταπατεῖν.) συνεπατήθησαν, 1, 34, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 4, 58, 8 *et* 10. 14, 4, 10.

Συμπείθειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38, 1. *Pass.* συμπειθόμενος ποιεῖν τι, qui sibi persuaderi, se adduci passus est, 17, 13, 4.

Συμπέμπειν; συμπέμψαι τοὺς ἑπομένους, reprimere *hostes* insequentes, 9, 9, 3.

Συμπεριλαμβάνειν τὶ τῇ ὑποθέσει, simul comprehendere, 8, 13, 4. συμπεριελήφθησαν ταῖς συνθήκαις *ex ing. citra necessitatem ediderat Ursin.* 26, 6, 12. *pro* περιελήφθησαν.

Συμπεριποιεῖν τινι τὴν ἀρχὴν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf.* συγκατασκευάζειν.

Συμπεριστέλλειν τὰς ἁμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* περιστ.

Συμπεριφέρεσθαι, συμπεριενεχθῆναι, 1) *cum dat. rei*, mente et intelligentia adsequi aliquid, capere, intelligere, perspectum habere, tenere; τοῖς λεγομένοις, 3, 10, 2. 3, 34, 3. τῇ τῶν ιβ' ζώων οἰκονομίᾳ, 9, 15, 7 *et* 14. τοῖς παραγγελλομένοις, nosse, satis didicisse imperata facere, 10, 21, 9. *i. q.* κρατεῖν τοῦ *&c. ibid.* 2) *cum dat. pers.* sequi, comitari, adsectari aliquem, adhærere alicui; πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, solerter se gerere cum eis quorum consuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Absol.* ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, *scil.* τοῖς ἄλλοις, aliorum exemplum sequi, 5, 15, 2. *conf.* συγκαταφέρεσθαι.

Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgentia; συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ' ἥντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, *de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. συμπεριφορᾶς τυγχάνειν, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obsequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Uptonus in Ind. ad Arriani Epict. et Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Ernestus.* 2) familiaris conversatio, familiaritas; ἡ μεθ' ἡμέραν συμπεριφορὰ, 5, 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9, 3 *et* 6. *i. q.* σύστασις *ibid. vs.* 4.—" *Ad hanc maxime significationem pertinentia exempla habet Cl. Wesselingius ad Diodor. T. I. p.* 233." *Ern.*—*Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione;* αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας, quæ se contingunt, 2, 14, 5. τῶν διόδων ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν, viæ omnes ibi coëunt, coincidunt, 10, 28, 7. συμπίπτουσιν ἀλλήλοις, miscentur invicem *diversi greges*, 12, 4, 10 *et* 13. συμπεσεῖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, *diversis viis* simul cum aliis pervenire ad summitatem collium, sibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diversarum partium,* συμπεσεῖν ἀλλήλοις, inter se concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν, quum inter se colliderentur, implicarentur naves, *dum raptim conversione in angusto loco facta recipere se vellent*, 1, 50, 3. ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *sicut* συμβαίνειν; ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσεῖν, 22, 14, 11. τούτου δὲ συμπεσόντος, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonastice, sicut* συμβαίνει, *cum aliis verbis in infinitivo positis jungitur, ut* μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχὴν, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus;* συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων, decipi erroribus et peccatis historicorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, ἀλλήλαις τὰς πράξεις, inter se implicare, 5, 31, 4. *et in pass.* συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ

πράξεις, 4, 27, 3. 5, 105, 4 *et* 9. συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. συμπλέκοντες τὰς χεῖρας, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, *in passiv.* τοῖς πολεμίοις, manus conserere, confligere, *cum hoste*, 3, 69, 13. καταπειράζειν καὶ συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. συνεπλέκοντο καὶ διηγωνιζ. τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 2. 4, 58, 6. ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ. nudis manibus conflictantes, 16, 33, 3. συνεπλάκησαν, 3, 73, 1. συμπλακέντες, 2, 51, 3. πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι, 4, 11, 7. ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ' ἄνδρα, 3, 115, 3. συμπλεκόμενα σκάφη, 1, 23, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι, verbis altercari, contendere cum quo, et querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; συμπληρῶσαι ναῦς, 1, 36, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας, accessio opulentiæ extrinsecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκή; 1) ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα, rerum gestarum connexio, complicatio inter se, 1, 4, 11. 4, 28, 4 *sq.* *cf.* 1, 3, 3 *sqq.* ἡ συμπλοκή, *scil.* τῶν νεῶν, 1, 28, 11. *est* implicatio, constrictio, illigatio navium hostilium *ope corvi, quod* συνδεῖν τοῖς κόραξι *dicit* 1, 27, 12. *Sed* 2) *alias*, ἡ συμπλοκὴ *et* αἱ συμπλοκαί, (*etiam* τῶν νεῶν, *ut* 1, 27, 12. 1, 28, 3.) *sunt*, cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 *et* 7 *et* 11. 1, 42, 13. 3, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. ὁλοσχερεστέρα συμπλοκή, *disting. ab* ἀκροβολισμῷ, 1, 40, 11. συμπλοκαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἔργων, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, cominus et viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conspirare, concordes esse; συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ' ἑαυτῶν, 2, 43, 1. μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, 17, 3, 12. μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, 23, 8, 9. *sic intellige* μετ' αὐτῶν, *scil.* τῶν Λακεδαιμ. 2, 43, 1.

Συμπολιτεία, ἡ ἐθνική, populorum *vel* universæ gentis consociatio in unam rempub. 2, 44, 5. μετέχειν τῆς συμπολιτείας 2, 41, 12 *sq.* ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν, commune Achæorum, 3, 5, 6. &c. τῶν Αἰτωλῶν, 4, 25, 7. τῶν Βιζαντίων, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; *de senatu*, 6, 16, 4. 29, 9, 6. εἰς τὰς πανηγύρεις, 4, 62, 2. συμπορεύεσθαι, congredi ad colloquium; *absolute*, 15, 5, 10. 39, 1, 12. τινί, 18, 17, 5. πρός τινα εἰς λόγους, 15, 6, 1. πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινί, facere cum aliquo, 28, 7, 1 *et* 5. *&c.* τινὶ τὰ κατὰ τὴν κάθοδον, adjuvare aliquem ad *vel* in, 33, 5, 7. συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων, curare ut satisfiat postulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινί, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(Συμπροσμίξαι; συμπροσμίξαντες τῇ Πύλῳ *perperam edebatur inde a Casaub.* 4, 16, 7. *pro* συμμιξ. *vel* προσμιξ.)

Σύμπτωμα, τὸ, casus, eventus, res incidens; τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωμα, exspectans dum fieret id quod dixi, *scil. ut transitus pateret per fluvium incidente certo vento*, 1, 75, 8. *regio nomen habens* ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα, 3, 108,

9. *κατὰ σύμπτωμα*, casu, forte fortuna, 5, 24, 2. *ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος*, quum incertus sit *sortis* eventus, 6, 38, 4. *Sed præsertim* tristis eventus, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2 *et* 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. *τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν*, 2, 57, 8. *ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων*, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, *τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους*, 3, 49, 6. *τῶν ὀρῶν*, 2, 14, 8. *τοῦ Ἀπενν. πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 2, 16, 1. concursus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 *et* 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανής, conspicuus; *συμφανεῖς γενόμενοι τοῖς πολεμίοις*, 2, 25, 5. *συμφανές ἐστι*, perspicuum est, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; *οὐ ταὐτό ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοί*, 17, 14, 10. *ἐναντίως ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις*, 2, 41, 9. *ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους*, 2, 37, 9. *ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας*, 2, 47, 5. *τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα*, 1, 11, 1. *Hujus comparativus esse potest συμφερώτερος, si vera lectio codicis Bav.* 3, 8, 9. *pro quo ex aliis συμφορώτερον πρᾶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, et* 5, 49, 6. *Ac sane in συμφερώτερον consentiebant libri omnes* 2, 50, 11. *ubi tamen Ernestus haud dubie συμφορώτερον ait legendum. ubi tamen vulgo omnes συμφερωτ. Vide supra, in συμφέρον, et conf.* 3, 8, 9. *συμφορώτερα λέγειν*, 5, 49, 5. 22, 5, 9.

Συμφερόντως κεχείρικε τὰ πράγματα, ex utilitate reip. administravit, 3, 107, 8. *ὃν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν*, ex utilitate sua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, *εἰς τὰς πόλεις*, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; *πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους αὐτῷ*, 22, 24, 1.

Σύμφορος; *συμφορώτερον*, 2, 50, 11.

Συμφράττειν, *τὰς σαρίσσας*, densare, conserere hastas, 2, 69, 9. *quæ πύκνωσις τῶν σαρισσῶν dicitur*, 18, 13, 3. *συμφράττειν, absol. et συμφράττειν τοῖς ὅπλοις*, testudinem facere, consertis scutis sese tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, &c.* 28, 12, 3. *Conf. συνασπίζειν.*

Συμφρονεῖν, 1) consentire, idem sentire; *absolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 *et* 11. 3, 40, 8. *ταὐτά*, 6, 46, 8. *συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν*, 4, 60, 4. *ἐπί τινι πράγματι*, 3, 2, 8. *ἐπὶ δόλῳ*, 3, 52, 3. *πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων*, 4, 81, 3. 2) deliberare; *συμφρονήσας ὃ δέον ἦν ποιεῖν*, 18, 9, 2. *Sic συμφρονήσαντες fortasse* 7, 16, 3. 18, 26, 7. *et alibi passim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam satis esse* communi consensu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυής; *τὰ τούτοις συμφυῆ, et συμφυὲς κακὸν*, quod ex hoc nascitur, cognatum, *ut, tyrannis nascens e monarchia*, 6, 4, 6 *et* 8. *συμφυεῖς κακίαι*, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una custodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; *εἴη συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις*, (*opponitur κίνησις καὶ μετάστασις.*) coalescat, firmior indies fiat præsens status Peloponnesi, 4, 32, 9.—" *συμφῦναί τινι dicuntur*, quæ perpetua et immutabilia sunt, *ut Latini* insita *dicunt, et Josephus VI.* 3, 2. *σύμφυτον δικαιοσύνην*, constans justitiæ studium." *Ern.*

Συμφωνεῖν *περί τινος*, convenire, pa-

cisci de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ κεϱατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, consentiens, concordans; σύμφωνος ἦν τούτοις, consentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι πεϱὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, constantem sibi se præstare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγεῖα, sibi respondentia, sibi similia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πϱὸς ἐκείνους, consentiunt inter se, 6, 36, 5. πεϱὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαύειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus se mutuo figuris, 6, 29, 3. συμψαύοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψεύδεσθαι καὶ συγχϱῆσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falso uti regis nomine, 6, 3, 10.—" *de iis qui reges se appellant, suntque tyranni potius.*" *Ern.*

Σύμψηφος, qui suffragatur; σύμψηφον τοῖς ὄχλοις ποιῶν ἑαυτὸν, ad militaris turbæ judicium adcommodans suam sententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. συμψ. τοὺς θυϱεοὺς ταῖς μαχαίϱαις, pulsare scuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σὺν, *præpos. per ellipsin omissa*, 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. σὺν δύο, *i. q.* ἀνὰ δύο, 8, 6, 2.

Συναγανακτεῖν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾶν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus*, 12, 2, 5. 2) in arctum, in angustius, brevius spatium contrahere; τὴν πόλιν, 5, 93, 5. τὴν ἀγοϱὰν καὶ τὸ ταμιεῖον, 6, 32, 4. συνηγμένος ταῖς ὕλαις τόπος, locus ob silvas angustus, 5, 7, 10. ὁ αὐλὼν συνάγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν ὀϱῶν, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate*, τῆς ὥϱας συναγούσης ἅπαντας, hora diei in arctum cogente omnes, premente, urgente, *scil. ut de receptu cogitarent*, 5, 24, 1. (*cf.* συγκλείειν.) εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε *&c.* eo redigebantur fame, 1, 18, 10. συναγόμενοι τῷ λιμῷ, fame pressi, 1, 18, 7. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. 4) συνάγειν τινὶ, congredi cum hoste cominus, 11, 18, 4.

Συναγείϱειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγκεια, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *alii* συναγκία.

Συναγωγὴ, ἡ, τῶν ὄχλων, convocatio populi, 4, 7, 6. τοῦ σίτου, messis, 1, 17, 9. χϱημάτων, corrogatio pecuniæ, *de præfecto redituum*, 27, 12, 2.

Συναγωνιᾷν, una timere, timere cum altero, timere suis; τῶν μὲν ἰδίων (*dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni*) συναγωνιώντων καὶ παϱακαλούντων μετὰ κϱαυγῆς, 3, 43, 8. *Sed ibi Casaubonus:* quum et suos Pœni adclamationibus faustis adjuvarent, voceque alta adhortarentur. *Sic et Ernestus* συναγωνιᾷν adjuvare *interpretatur;*—" *sed pro* συναγωνιώντων (*ait*) *ibi scribendum* συναγωνιζόντων, *ut habet ed. pr. Bas. et MS. August. Ceterum, verbum sic dici, non abhorret ab analogia, cum et* ἀγωνιᾷν *pro* certare *dixerit Isocrates, auctore Suida, et* ἀγωνία *pro* ἀγὼν *dicatur.*"

Συναγώνισμα, τὸ, πϱός τι, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστὴς, ὁ, adjutor; λαβὼν συναγωνιστὴν πϱὸς τοῦτο Ἐδεκῶνα, 3, 34, 2. συναγων. ἀπϱοφάσιστος, promtissimus et certissimus, 10,

34, 9. συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ, 3, 14, 5.

Συνᾴδειν, consentire; ταῦτα συνᾴδειν ἀλλήλοις οὐ δύναται, 1, 15, 9.

Συναθροίζειν; συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλλοβρίγων ἡγεμόνες, ἱκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. ἀθροίσαντες, *Urb. Vat. et Flor.*

Συναινεῖν τινι, probare dicta alicujus, adsentiri ei, 1, 67, 11. ὀλίγοι ἦσαν οἱ συναινοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, qui adsentiebantur, probabant, non violandum esse fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρεῖν, contrahere; ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων εἴκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται, in arctius contractus est murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *seq. accus. et infin. i. q. simplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συνακμάζειν ταῖς ὁρμαῖς πρός τι, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ. vitam et fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνακοντίζειν, *i. q.* ἀκοντίζειν, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. (*ubi tamen* συνεκέντησαν *pro* συνηκόντισαν *legendum.*)

Συναλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, τὸ; συναλλάγματα, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controversiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 *et* 17. διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων, 26, 10, 7. κριταὶ τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων, 6, 17, 7. κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3.

Συναμφότερος, uterque simul; σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας, 3, 46, 1.

Συνάμφω, οἱ, uterque simul, utrique simul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 *et* 11. 2, 65, 9.

Συναναγκάζειν, *i. q.* ἀναγκάζειν, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.

Συναναδέχεσθαι τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον εὐψύχως, comitem periculi *vel* pugnæ se præbere, 16, 5, 6.

Συνανάγειν, abducere, *vel* jubere aliquem ἀναχωρῆσαι, *i. e.* jubere secedere; συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν, Siccam abducti, quum universi (prout jussi erant) Siccam se recepissent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν τινα τινὶ, aliquem simul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συνανακάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συνανακομίζειν; συνανακομιεῖσθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους, adjuturos sese Amphictyones in instauratione legum, in restituendis legibus, 4, 25, 8.

Συναναπληροῦν τι τινὶ, aliquid aliqua re compensare, 23, 18, 7.

Συνανασώζειν τινὶ χώραν ἢ πόλιν, operam suam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν, simul conferre principia, initiorum simul meminisse, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, simul florere, *vel nude* florere; *Atheniensium* respublica τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα, simul cum Themistoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themist. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾷν, occurrere, advenire, convenire; προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων, 1, 52, 6. συναντᾷν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 93, 9. εἰς Κεφαλληνίαν, 5, 3, 3. τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ, quæ *illis* ab eo occurrissent, *i. e.* quo pacto ille excepisset postulatum, et quid respondisset, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν, sententiæ eorum accedens, adsentiens eis,

simul cum eis pronuncians, otium esse agendum, 4, 31, 5. *Sic pro* συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καικιλ. 40, 5, 2. *corrige* συναποφήναιτο πέμπειν, quod in mittendam legationem consensisset.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione activa*, conjungere connectere, τὶ τινὶ, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τὶ πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione neutrali vel reciproca*, pervenire, accedere &c. *Absol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adesset, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χειμῶνος, 2, 54, 13. τῆς ὥρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλειάδος δύσιν, 3, 54, 1. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad summitates montium pervenire, pertingere, 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, consequi, attingere hostem, 3, 83, 6. *sic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rursus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui suo se adjunxerunt, cum equit. se conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rursus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hostem, impetum facere in hostem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ posteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γεολόφοι συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*scil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα, 1, 13, 3. *i. q.* συνεχῆ ἐστὶ, *ibid. Cum* πρὸς *præpos.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abesse, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολὴν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in castra pervenire, 3, 53, 10. *sic* οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον, 5, 14, 7. οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα, 1, 55, 7.

συνάπτον; εἰς συνάπτον ἥκειν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare sibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2.

In medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occasionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hostem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum consensu* συμπίπτειν *edidimus. Pro* συνάγειν *legendum* συνάπτειν *suspicatus est Ernest.* 11, 18, 4.

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; *vide* συνάρχων.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magistratuum consessus *vel* conventus, *apud Messenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *sq. Conf.* συνάρχων.

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus*, συνάρχων *Scipionis*, 10, 6, 7. collega consulis, 3, 70, 2. *Magister equitum vocatur* ὁ συνάρχων *dictatoris*, 3, 88, 7 *et* 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf. c.* 87, 9. *Prætor Achæorum in consilium adhibet* τοὺς συνάρχοντας, 24, 12, 6. *quos Ernestus eosdem putavit cum* ταῖς συναρχίαις.

Συνασπίζειν, conserere scuta, confertim stare, 4, 64, 6 *sq.* 12, 21, 3 *et* 7.

Συναύξειν, augere, τὰς δυνάμεις, 10, 35, 5. συναυξῆσαι καὶ ἐκτραγῳδῆσαι τὰς ἐπιτυχίας, *verbis et triumphi adparatu* augere et amplificare, illustriores reddere res bene gestas, 6, 15, 7. συναύξειν τινὰ,

honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ*,) 1, 6, 3.

Συναφὴ, ἡ, commissio, junctura, conjunctio *ferri cum hastili*, ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον, 6, 23, 11. ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων, locus ubi se contingunt, 12, 18, 10.

Συναφιέναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, suos pariter emittere *in pugnam*, 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, constringere; οἱ κόρακες συνδέουσι τὰς ναῦς, 1, 22, 9. συνδεῖν τοῖς κόραξι τοὺς ἐγγίσαντες, 1, 27, 12. συνδεδέσθαι, 1, 23, 10.

Σύνδενδρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδεσμεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιακομίζεσθαι, simul trajici *per fluvium*, 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 25, 1. συνδιαλαβόντες εἰς τὰς χεῖρας, 2, 33, 5. *ex lect. cod. Bav. ubi nos cum aliis* συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; πάντῃ συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων, in omnes partes spectabant corvi, 1, 23, 10. τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συῤῥέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους, cogitatione convertere se versus loca ipsa, eaque spectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί τινι περί τινος, cum aliquo cogitare, deliberare, consultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. συνδιανοηθῆναι, πῶς ἂν &c. 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una custodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις, expeditionis socium esse regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάσσειν τινὶ τὴν ἀρχὴν, aliquem in custodiendo servandoque regno juvare, 7, 3, 7. conservare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιοικεῖν *an legendum pro* συνοικεῖν, 6, 2, 14?

Συνδιώκειν, *i. q.* διώκειν, persequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. *&c. Pass.* συνεδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ αὐτῷ, pariter ei placet, consentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομὴ, ἡ; συνδρομαὶ, concursus seditiosi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν τινὶ, societatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο, nolebant se arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q.* ἐγγίζειν, 1, 23, 8. 3, 69, 13. *&c.*

Σύνεγγυς, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. &c. *Sic et scribendum* 1, 21, 10. *et* 1, 30, 15. *ubi perperam* συνεγγὺς, *acute editum. Cum genit.* ἐπεὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, prope se invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρεία, ἡ, μετὰ τῶν φίλων, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi* συνεδρία *dabant MSti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. τινὶ, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rectius Casaub.* assiduum adesse; *nempe* adsidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδριακὴ πολιτεία καὶ δημοκρατικὴ, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, τὸ, *de* senatu *Romano*, 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. οἱ τοῦ συνεδρίου, senatores, 33, 1, 4. *de* senatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de* concilio *imperatoris*, 36, 4, 4. τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων, 40, 6, 6. τὰ τῶν Πυθαγορείων συνέδρια, scholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, ὁ, consiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. οἱ τῶν συμμάχων σύνεδροι, a sociis ad colloquendum et ad deliberandum inter se missi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. κατασφάξας ἐν τῷ Φακῷ τοὺς συνέδρους, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν τινὰ τινὶ; αἷς ἔδει συνεθί-

σθαι τοὺς ἱππεῖς, ad quos (*motus*) oportet exercitatos esse equites, 10, 21, 1.

Συνειδέναι σφίσι τὰ πεπραγμένα, sibi conscium esse, 1, 84, 11. 30, 8, 6. 15, 3, 2. (*cf.* συνιδεῖν.) μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς μοχθηρὸν, 30, 7, 8. εἰδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι, 25, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλομένοις Ῥωμαίων, 27, 13, 13. *Sic correxi*, συνήδει πολλάκις αὐτῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14, 3. *pro vulgato* διεσφαλμένα. συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετρυμένοις, 1, 62, 7. συνειδέναι τινὶ τὰς ἐπιβολὰς, 4, 22, 7.

Συνείκειν, *i. q.* εἴκειν, cedere, 5, 71, 10. τῷ καιρῷ, 32, 19, 3.

Συνεῖναι; οἱ συνόντες, familiares, 4, 24, 2.

Συνειπεῖν τινι (*ut* συνηγορεῖν) caussam, partes alicujus defendere, 23, 8, 13.

Συνείρειν, connectere *legendo*, uno spiritu legere *quinque versus*, 10, 47, 9.

Συνεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν, simul irrumpere, 4, 71, 12.

Συνεκβάλλειν τινὶ τινὰ, aliquem in ejiciendo altero adjuvare, 3, 49, 10. 7, 4, 2.

Συνεκκαίειν τινὰ, ad bellum incitare, incendere aliquem, 3, 14, 3.

Συνεκκαλεῖσθαί τινα πρὸς τὴν χρείαν, ad prælium simul fortiter ineundum excitare aliquem, 18, 2, 11.

Συνεκπληροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν δυνάμεων, indulgere cupiditati, 3, 78, 5. τὸ ἐλλιπὲς, (*i. q.* ἐκπληροῦν) supplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφθὲν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promissorum, 32, 9, 1. συνεκπληροῦν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem susceptam prudenter et fortiter perficere; *nempe* periculum, quod conjunctum est cum incepto, compensare et vincere studere tanto majori et cautione et fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσθαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χορηγίαις, contentum esse, satis habere, 6, 49, 7. *cf.* ἐκποιεῖσθαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης, fortuna ipsum juvante, 10, 40, 6. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei successit, 12, 13, 5. σπανίοις τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνεκχύειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuse adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, simul cum mercenariis citato cursu persecutus hostem, effusus in hostem, 11, 14, 7.

Συνελαύνειν; συνηλάθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, compulsi, propulsi sunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συνεληλαμένος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulsus, 4, 48, 2.

Συνελθεῖν, *vide* συνέρχεσθαι.

Συνεμβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν θάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum suscipere cum Pœnis, 1, 20, 7.—ἐμβαίνειν τὴν θαλ. *est* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienses solos mare tenere." Ern.*—συνεμβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον, bellum pariter suscipere, belli societatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *pro* συμβαίνειν. *Et sic ex conject. pro* συμβαίνειν *edidi* 16, 26, 6. συνεμβαίνειν εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.

Συνεμβάλλειν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνενθουσιᾶν; θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος, concionem nactus secum furentem, 38, 4, 7.

Συνενοῦν; τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν, *sic corrupte vulgo omnes*, 2, 14, 1. *pro* συσσώσωμεν, *quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνεξαίρειν; συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποι-

κίας, simul exire, proficisci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q.* *συνεξελθεῖν*, *coll. ibid. vs.* 7. *τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεξηρκὸς ταῖς τῶν Καρχ. ἐλπίσι*, *ed. Casaub.* 3, 68, 8. *quod interpretatus ille erat*, Galli ad spem Carthaginiensium sublatis animis; *et Ernestus*, spe fortunæ Pœnorum elatus.—" *Sed dubitant* (*ait idem Ernestus*,) *de hac lectione: in qua si vitium est, legendum* *συνεπηρκὸς*, *pro* *συνεπηρμένος*, *quod centies sic dicitur.*"

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; *βοηθῶν Προυσίᾳ συνεξεῖλον τοὺς Κιανοὺς*, 17, 4, 7. 2) *συνεξαιρ. τινὰ τινὶ*, una cum aliquo servare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf.* *ἐξαιρεῖν*.

Συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ὄνειδος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι, vituperio excipitur, 2, 7, 3. *ἔλεος παρὰ τῶν Ἑλλήνων*, miserentur ejus Græci, 2, 58, 11. *συγκατάθεσις*, 2, 58, 11. *τοῦτό μοι συνεξεκολούθησε*, hoc consecutus sum, hoc mihi contigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. *συνεξηκολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια*, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione*, *τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις*, quæ consequuntur, sequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. *τὰ τέλη* (*scil.* *τῶν πραγμάτων*) *συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι*, sequuntur, respondent, 18, 15, 12. *Conf.* *ἐξακολουθεῖν*.

Συνεξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβήμασί τινος, paria scelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; *συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς*, (*scil.* *κατὰ τοῦ Φιλίππου*,) simul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate, insurgere *contra Philippum*, 16, 9, 4. *οὐδενὸς συνεξανισταμένου*, *scil.* *αὐτοῖς*, quum nemo se socium insurrectionis eis adderat, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *et* 3, 34, 9. *Adde* *συνεξίστασθαι*.

Συνεξαποστέλλειν τινὰ, 16, 21, 6. *οἱ ἅμα τούτῳ συνεξαποσταλησόμενοι φίλοι*, 23, 14, 11.

Συνεξεγείρειν; *συνεξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην*, proprio damno excitati, 4, 47, 3.

Συνεξίστασθαί τινι εὐθύμως, paratum se ostendere ad pugnandum cum aliquo, 3, 34, 9. 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *Adde* *συνεξανίστασθαι*.

Συνεξομοιοῦν; *συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι τῷ περιέχοντι*, adsimilari, consimiles fieri cœlo sub quo habitamus, 4, 21, 1. *συνεξομοιωθέντος τούτου τοῖς πρότερον*, quum hic similis esset prioribus, superiorum exemplum sequeretur, 31, 26, 4.

Συνεξορμᾶν τινι, simul exire cum quo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.

Συνεπαγωνίζεσθαι; *ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης*, (*scil.* *κατὰ Ῥωμαίων*) præter ea quæ jam acciderunt, nova certamina Romanis ciente fortuna, *i. e.* nova mala inducente, 3, 118, 6.

Συνεπανορθοῦν πόλιν ἐπταικυῖαν, juvare erigere, instaurare, 30, 18, 4.

Συνεπεμβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις τινὸς, insultare calamitati alicujus, calamitate alicujus abuti ad addendam adflicto adflictionem, 30, 9, 21. *συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς*, temporibus uti in mutuam perniciem, adversis rebus suis invicem insidiari insultareque, 20, 11, 7.—*Imitatio Demosthenis, qui Mid. p.* 138. *ἐπεμβαίνειν τοῖς καιροῖς* *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, simul adscendere *scalas*; *πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων*, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; *ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις*, quæ coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos scribimus, 2, 56, 4. *κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ*

διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *corrupta* (*ut videtur*) *oratio, cujus sententia est,* saltem quoad majores terræ divisiones cogitatione transferre se velut in rem præsentem oportet, et res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus gestæ sunt, 3, 38, 4.

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν, dare, adjungere se alicui, 32, 10, 5. εἴς τι, operam suam alicui tribuere ad aliquid, socium se præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2.

(Συνεπιδράττεσθαι τὸν φθόνον, simul consciscere sibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. sed ibi est* προσεπιδρατ. *vs.* 6. *non* συνεπιδρ.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare, *cum dat. pers.* 5, 90, 2. *absque regimine,* ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intellige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. pers. et gen. rei,* θεὸς αὐτοῖς συνεπελάβετο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum solo genit. rei,* συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi potest ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *et cum Casaub. verti,* in societatem consiliorum venire; *sed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, et est* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, suam et amicorum salutem curare, *vel, intellecto dativo* ἑαυτῷ, secum illam curare et adjuvare; *sic et* 15, 28. *Sic ad* συνεπιληψόμενοι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi potest* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compositionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθεῖν καὶ συνεπιλαβέσθαι (*scil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipso uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπελάβοντο (*scil.* τῷ Ἀράτῳ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera sua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3.

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, testimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ *&c.* consilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem,* reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαίν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere et importune attrahere et in medium proferre aliquid, 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Περσέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *sq.* ἡ Καπύη μεταθεμένη συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib.* 7.

Συνεπισπεύδειν; ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Vales.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *et* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινὶ, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires suas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. ταῖς πλεονεξίαις τινὸς, inservire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιστείνειν, τὴν ὀργήν τινος, augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, simul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod est* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πράγμασί τινος, alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμο-

νίων ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *sq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἁρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. συνήργουν *vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6, 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat aliquem in agendo et perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργεια, adjumentum, auxilium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινα, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ συνεργὸς; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adversos impetum, impressionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. συνήσπισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange densata in acie,* ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*, congredi cum aliquo colloquii caussa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, 16, 2, 5. *ex lect. MStorum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Casaub.*

Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς, (*i. q.* συνείδησις) 18, 26, 13.

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de Latinarum literarum* peritissimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36, 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in subsidiis manere, 1, 27, 9. præsidio esse, tutari, 2, 12, 2. τοῖς καιροῖς, (*i q.* ἐφεδρ.) insidiari temporibus, omni occasioni intentum esse, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς φιλοπευστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui discendi cupidi sunt attentos reddere ad hæc, *vel potius,* docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente consideraverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo accusat. rei,* συνεπιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum est advertere animum, *interprete Casaubono: sed sic, si cetera recte habent, videtur desiderari præpos.* ἐπὶ *ad* τὸ παρακείμενον; *ad verbum vero intelligitur accus.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *nisi* συνεπιστῆσαι *h. l. est* docere, *sicut* συνιστάνειν, *quod vide.*

καταφανές ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum seq.*

(συνεφίστασθαι πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendosa lectione,* 5, 66, 1. *temere huc retulit Ernestus.*)

Συνεφιστάνειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάνειν, *scil.* ἑαυτοὺς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vel nude,* lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. (*cf.* 4, 8, 8.)—"Intelligere *vertitur; sed hoc significare id verbum non potest, estque potius*

attendere, *et refertur ad* βουλομένοις, qui volent attendere; *tum* συμβαίνει *significat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*" *Ern.*

Συνέχεια, ἡ, assiduitas; τῶν ἀκροβολισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5.

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, constringere, *et similia;* τὴν δύναμιν συνεῖχεν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνεῖχε, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνεῖχεν ἐπ' αὐτὸν, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) secum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδήλοις φόβοις τὰ πλήθη συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari statu retinere, servare, 2, 41, 6. τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, sustinet, servat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, servare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere potestatem, 39, 2, 13.

συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, constringi, premi bellis, *vel* retineri, distineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνέσχηντο, fame constricti, pressi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic* συνεχομένων τῷ λιμῷ *ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro* συναγομένων; *vide* συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσεσι συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpos.* ἐν, *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæsit.*

Particip. τὸ συνέχον, *absol.* quod præcipuum, quod maximum est, quod rem ipsam vel caput caussæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4. 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et plur.* τὰ συνέχοντα τεθεωρηκέναι, quæ sunt præcipua perspexisse, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, 3, 29, 9. τῶν ὁμολογηθέντων, 10, 38, 5. τῆς ἐκκλησίας, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματος, 18, 27, 2. τῶν ἐγγράπτων, 3, 27, 1. ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας, his rebus maxime continetur salus, hæ res præcipuæ sunt salutis caussæ, 10, 47, 11. τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι *&c.* præcipua caussa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου, præcipua caussa constantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχὴς, proxime sequens, contiguus, continuus; πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος, consequens omnis oratio, 1, 5, 5. συνεχεῖς τούτοις, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. ἐξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον, 1, 42, 9. *ex emend. Casaub. pro* τῶν προειρημένων. τὸ συνεχὲς τούτῳ, quod proxime sequitur, *vel* secutum est, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, series narrationis, id quod proxime sequitur in serie narrationis, 3, 39, 1. πρὸς τὸ συνεχὲς, in posterum, 1, 72, 6. πράττειν τὸ συνεχὲς, facere id quod consequens est, pergere in exsequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Ernestus intellexit*, quod proximum est facere, cum præcipuum non possis.

κατὰ τὸ συνεχές; *de loco et situ*, continuo tractu, 2, 14, 4 *et* 6. *De tempore;* ᾧ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν, post quæ proxime, statim, docebimus, 3, 2, 6. τούτοις κατὰ τὸ συνεχὲς, 7, 18, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἥκομεν ἐπὶ *&c.* in serie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν, con-

tinuo, sine mora, 2, 2, 7. (*ubi Casaub.* sine intermissione.) μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμουν πρὸς Αἰτωλοὺς, *Valesius* assidue; *rectius fuerit* continuo, statim, 20, 4, 4. *sic et ibid. vs.* 2. *ubi* paulatim *vertit Valesius. Sed* 2, 40, 6. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος, *est,* continuis incrementis aucta gens. *Sic,* ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες, continua stirpis ejusdem serie, 2, 41, 5. *Et,* μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες, continua serie, 1, 2, 8. *Sic rursus,* κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, *haud dubie est* continue, assidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore,* assidue, continue; *de loco et situ,* continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, suffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, usus, habitus; πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. consuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adsuetum esse huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, 31, 21, 8. *nisi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus esse videtur.* κατὰ συνηθείας, secundum sodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* usu cognita et familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine,* adsuetus; *cum infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum dativo rei,* 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. simplex;* συνθεασάμενος, videns, conspicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *simplex,* videre, perspicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 &c. *Passivum;* ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ Φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3.

In med. τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *nisi est mendosa scriptura, ex duabus diversis lectionibus,* συνθεώμενοι, *et* συνθεωροῦντες, *contracta,* 7, 4, 8.

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis et fœderis, fœdus; συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ' ᾧ &c. 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ' ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendose vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, signum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς αἴρῃ τὸ σύνθημα *&c.* 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali,* 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *&c. conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6 *sqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, tessera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. *et* 8, 19, 8. *id est,* literas συνθηματικῶς scriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. τὸ τῆς φιλίας σύνθημα ποιεῖν, amicitiæ tesseram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere et comiter salutare, *coll. vs.* 6.

Συνθηματικὸς; συνθηματικὰ γράμματα, 8, 18, 9. *Conf. vocab. seq.*

Συνθηματικῶς; ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι, literæ iis notis scriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4.

Συνθραύειν, confringere; *passiv.* συνθραύεσθαι, 8, 7, 11.

Συνθύειν; εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας, participes sacrorum ad solenne festum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perspicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. &c. conspicere, videre, cognoscere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2. 3, 66, 3. 12, 4, 4. *&c.*

συνιδόντες αὐτοῖς *vel* σφίσι, *si vera lectio, i. q.* συνειδότες, conscii sibi, 5, 11, 8. 15, 3, 2.

Συνιέναι, (*ab* εἶμι, *eo*) coire, congredi; εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις, 10, 7, 6. 5, 54, 1. εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ. 11, 24, 3.

Συνιέναια, συνίημι; διὰ τὸ μηδέν πω συνεικέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων, 5, 101, 2.

Συνιστάναι, 1) collocare; εὐθέως αὐτοὺς συνίστα, statim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. συνέστησε τούτους εἰς Φάρον, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) συστῆσαί τινι τινὰ, adjungere alicui aliquem *operæ socium*, 7, 16, 2. συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præsit*, 5, 94, 1. δυνάμεις, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. συστήσας αὐτοῖς *vel* μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. ἡγεμόνα, ducem illis constituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rursus* συστῆσαί τινα τινὶ, commendare alicui aliquem, (*sicut* συνιστάνειν) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic* τούτους μὲν συνέστησε Γαΐῳ, 10, 18, 2. *cum Ernesto vertere possis,* curæ Caii mandavit; *sed nec incommode Casaubonus,* hos Caio tradidit, *ex eo usu quem num.* 2. *vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoste,* συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις, 14, 8, 9. ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι, cum præsenti adversa fortuna congressi, 30, 7, 3. *ex nostra conject. pro mendoso* στήσαντες. 2) συστῆναί τινι, adjungere se alicui, societatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf.* σύστασις. 3) συνέστη αὐτοῖς πόλεμος, conflatum illis est, ortum, susceptum est bellum, 3, 2, 1. ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος, 3, 3, 6. τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, orto bello Persico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf.* σύστασις. ἀγῶνος συστάντος καρτεροῦ, atrox oritur, conseritur pugna, 1, 27, 11. *conf. mox* συνεστάναι.

Præt. συνεστηκέναι, συνεστάναι; 1) διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγῶνα, ortum, commissum, consertum esse certamen, 2, 69, 1. διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον, 11, 24, 4. (*ubi perperam vulgo* συνιστάναι.) 2) συνεστῶσαι σπεῖραι. ordine, firmiter stantes; *an,* confertim stantes? προσδεξάμενοι ἀκεραίους ἅμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, 2, 68, 8. συνεστηκυῖα χιὼν, nix firma, solida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, multitudo quæ se adjunxerat spei Carthaginiensium, 3, 68, 8. *ubi corrupte* συνεξηκὸς *dant vett. libri, quod et ex* συνεξεστηκὸς *oriri potuit. Cf.* συνεξιστάναι.

In medio; συνίστασθαι, constituere, instituere, parare; *varia ratione;* συστήσασθαι μισθοφόρους, conscribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 *et* 5 *et* 9. ναυτικὰς δυνάμεις, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. δυναστείαν, parare sibi imperium, 2, 13, 3. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *&c.* constituere, componere res, pacare Italiam, *&c.* 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1.

(*coll.* 2, 1, 5. *ubi est* καταστήσασθαι) 2, 18, 5. 3, 2, 3. συστήσασθαι πόλεμον, parare, instituere, suscipere bellum, 2, 1, 1. 3, 17, 5. *et sæpe alias.* τὸν κίνδυνον, committere, suscipere prælium, 11, 31, 5. ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. πρᾶξιν ἐπί τινα, moliri proditionem, 5, 96, 4. συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην, hujusmodi dolum molitus est, 3, 50, 7. 4, 18, 1. συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος, instituere sermonem de re quadam, 3, 2, 6. δικαιολογίαν, 20, 9, 7. συστήσεσθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας, se constituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an satis emendata oratio sit* 35, 2, 7. εἰ μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἁρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, *ubi ego quidem, utrumque verbum ad eumdem nominativum* πεπολεμηκότες *referens,* συστήσονται *interpretatus sum* in ordinem cogentur; *sed sic requiri videtur passivum* συσταθήσονται. *Casaubonus, ad* συστήσονται *nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus* est, nisi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius,* nisi ambo mutuo consentiant et pro uno viro causam communem propugnent.

In passivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἑκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. ὁ συσταθεὶς, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι, coram senatu sistere se et sese ei commendare, 33, 16, 2. παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντὸς ἔργου, venisse, ut coram eo se sisteret, ut se ei commendaret, *vel,* sese cum eo conjuncturus, arma cum illo sociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *Præt. pass. notione activa, vel notione medii;* μὴ πρᾶξιν εἴη συνεσταμένος κατὰ τῆς πόλεως, ne proditionem esset molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conspectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς, commendare se multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accus. rei,* ob oculos ponere, docere, exponere; συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν εὔνοιαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, *vs.* 5. τὴν κτῆσιν, docere, demonstrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic et seq. conjunctione* ὅτι, 3, 108, 4. *Conf.* συνιστάναι.

Συνίστωρ καὶ μάρτυρ, conscius et testis, 23, 17, 13. 30, 8, 1.

Συννεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem summam spectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύννευσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conspiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφὴς, nubibus obductus, nubilus; ἀὴρ, 9, 16, 3. νὺξ, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, considerare, reputare; *cum accus. rei,* 1, 48, 3 *sq.* ὅτι, 1, 30, 9. intelligere, cogitando adsequi, cognoscere, *cum accus. rei,* 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. τινὰ, agnoscere aliquem, 8, 22, 2.

Σύννομος; σύννομοι λίθοι, lapides eadem lege, *i. e.* eadem mensura, cæsi et positi, *Spicileg. lib.* 8. *num.* 2, 1.

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. histor. in* Achæi. ἡ δευτέρα σύνοδος, *quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuisse legitimos atque certo statoque tempore habitos Achæorum conventus;* (τὰς καθηκούσας συνόδους) *videndumque, an* ἡ πρώτη ἀγορὰ, *cujus fit mentio* 28, 7, 3. *sit* prior, (*nam idem sonat* ἀγορὰ *atque* σύνοδος) *sicut hæc*

δευτέρα *est* posterior. *conf.* ἀγορά, *et* πρῶτος, *ubi aliam habes interpretationem.*

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ni* συνδιοικεῖν *ibi legendum.*

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre et componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις, omnium rerum societatem inire cum quo, quovis modo conjungere se cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ, collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχεῖς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lysimachenses in patriam restituere et urbem eorum instaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμὸς, ὁ, instauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινὶ, simul obsidem esse cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones concessæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, *i. q. simplex*, acuere; κέντρον συνωξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perspicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. *Passiv.* συνώφθη, perspectum, intellectum est, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui est in conspectu, *cum dat. pers.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾶν, *i. q.* ὁρᾶν, (*ut* συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι *&c.*) videre, conspicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, et juvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum esse; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, simul cum aliis stationem habere in mari, in ancoris stare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1.

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in statione locare, in portum subducere, 3, 96, 14. 5, 3, 5. (*ubi est* τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάραξι περιέβαλε.) 14, 10, 10.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, conversatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, consuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conspectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodissimus ad prospectum, quo omnia maxime in conspectu essent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio *reipublicæ; τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα*, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) τὸ παρ᾽ Ἀννίβου σύνταγμα τῶν ἱππέων equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν, equitum corpora, 10, 25, 6. τοῦτο τὸ σύστημα, hæc manus militum, *scil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, ἡ; 1) dispositio, ordo aciei, acies; *de classe*, ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων, 1, 21, 10. *de*

pedestri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare solitis, τὸ βάρος τῆς συντάξεως, 2, 3, 5. 2, 68, 9. τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5. μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ' ἰδίαν πρακτικοὶ, in acie stantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compositio, expositio, scriptio; ἔγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, 30, 4, 11. ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις, expositio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 *et* 11. ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις, historia universalis, 1, 4, 2. *Et nude*, ἡ σύνταξις, scriptio, scriptum, liber; *præsertim*, opus historicum, historia, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. αἱ πρὸ τοῦ συντάξεις, libri superiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; κατὰ τὴν σύνταξιν, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα, 5, 95, 1. *Et metonym.* stipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur; σύνταξιν τελεῖν τινι, 22, 27, 2. *i. q.* φόρον, *ibid.*

Συνταράττειν, *turbare;* τὰ στίφη τῶν πολεμίων, 2, 68, 4. τὸν πόλεμον, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* συγχεῖν.—"*Sic* ταράσσειν *apud Demosth. de Cor. p.* 334. *et* turbatores belli *Liv. II.* 16." *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; συνέταξε τοὺς ὄχλους, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς, 1, 73, 2. *Et in passivo;* ἔφοδος συντεταγμένη, impetus in hostem ordinata acie factus, 3, 19, 5. τὸ συντεταγμένον, instructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. pers.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *sq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 *et* 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. passivo, notione activa,* εἴ τι συντέτακτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων, 32, 13, 7. 3) componere, conscribere; ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων, 2, 40, 4. *Conf.* συντάττεσθαι.

συντάξειν τὴν φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* συναύξειν *mutavit Casaub.*

In med. συντάττεσθαι, συντάξασθαι; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere possis* πρὸς αὐτοὺς, pactus cum eis, constituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. *et* συντάττειν *num.* 2.) 2) componere, conscribere *librum*, βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων, de talibus scribere, 9, 2, 2. 3) constituere, pacisci cum aliquo; τινὶ *seq. inf.* 9, 18, 1. πρὸς ἀλλήλους, 3, 67, 1. πρός τινα *seq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. πρός τινα ὅσους δεήσει &c. 4, 15, 4. ἡμέραν πρός τινα, 9, 17, 1. *Hinc in passivo;* ὁ συνταχθεὶς τόπος, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. τὸ συνταχθὲν, 8, 30, 10. 9, 18, 4. κατὰ τὸ συντεταγμένον, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *instituti*, finis; *opp.* ἡ ἐπιβολὴ, 1, 3, 3. *et* ἡ ἀρχὴ, 3, 1, 5. καταστροφὴ καὶ συντέλεια, 3, 1, 9. ἡ τῶν προκειμένων συντ. 6, 15, 2. πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10. τὴν συντέλειαν ἔχειν, perfici, ad effectum, ad perfectionem et finem perduci, 1, 4, 3. τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, 2, 37, 10. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις, 15, 23, 10. συντέλειαν ἐπιθεῖναι *vel* ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις, 11, 33, 7. 39, 2, 2. συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος, 4, 28, 3

et 5. ὁ κίνδυνος, finitur prælium, 18, 10, 1. τὸ τεῖχος, 8, 35, 10. τοὔργον, 8, 36, 11. τὸ πρᾶγμα, 22, 12, 13. τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων, 1, 38, 6. *Sic* συντέλειαν εἴληφε *scripsi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *pro vulgato* πολυτέλειαν, *quod tamen teneri fortasse debuerat.* δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) ἡ συντέλεια, commune, *id est*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites *&c.* τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος, 5, 94, 1. *cf.* συντελικόν.

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; τὴν ἐπίνοιαν, 4, 81, 3. τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in pass.* συνετελεῖτο ὁ κίνδυνος, committebatur prælium, 2, 69, 1. ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς νῆας, 1, 21, 3. τὰ συντελούμενα, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortasse* ἐν τοῖς συντελουμένοις *legendum pro* τελουμένοις, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν, 4, 60, 4. πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, *ex conject.* 4, 77, 10. πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, *sic legendum videtur* 1, 35, 1. *pro* συντελεσθέντα.

In med. συντελέσασθαι, perficere *propositum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c. Et in præt. pass. notione activa*, ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, *quod erat in MStis* 23, 7, 6. *in* καθαιρέσει *mutavit Ursinus.*)

Συντελικὸν, τὸ,—" contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *et* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρᾳ τινὶ, conterminum esse, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, simul servare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τὶ, 1) tradere alicui aliquid curandum, *et præsertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, 5, 10, 4. συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνέθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem sententiam Suidas:* Συνέθηκεν· ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον. *quod ipsum Fragmentum fortasse e Polybio ductum est.*

Σύντομος, brevis, compendiosus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim conscendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7.—" *Sic et Joseph. Ant. VII.* 9, 7. *cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p.* 106." *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. προσβολὴ, acris impressio, 33, 8, 8.

Συντόνως; προῆγε συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὄχλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ

πράγματα, res ei prospere succedunt, 3, 43, 11. *ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν*, ut suppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* *συνεκτρέχειν*. 2) hostiliter concurrere; *συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας*, *ex plerorumque veterum codd. consensu*, 2, 33, 5. *ubi* *συνδιαλαβόντες* *habet Bav.* *συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν*, 2, 7, 6.

Συντρίβειν τινά, frangere opes et auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hostem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Passiv.* *συντρίβεσθαι*, *συντριβῆναι*, animo frangi, 5, 58, 13. *scil.* *τῇ διανοίᾳ*, *quod adjicitur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. *τῆς Βάρκα τόλμης*, 1, 74, 9. *τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισὶν*, musicæ studio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, casus fortuitus; *κατά τινα συντυχίαν*, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, *i. q.* *ὑπακούειν*, obedire, parere, morem gerere; *οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν*, 25, 9, 7. *τινὶ*, 5, 56, 9. 21, 2, 4. *πρός τι*, in aliqua re, 1, 66, 7. *τινὶ, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων*, æquis postulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. *οὐδενὸς συνυπακούοντος*, quum *provocationi hostium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, *i. q.* *ὑπάρχειν*, esse; *μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα*, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo superare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν et *συνυποδεικνύναι*, *i. q.* *ὑποδεικνύναι*, ostendere, demonstrare, docere, *absolute*, viam et rationem docere, 17, 15, 12. *συνυποδεικτέον εἴη τὴν φύσιν αὐτῶν*, 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, *i. q.* *ὑποκριν.* simulare, simulatione uti; (“ *ut dixit etiam Joseph. XV. 7, 5.*” *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. *συνυποκρίνεσθαί τινι*, 3, 92, 5. *πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι*, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, suspicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; *οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον*, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia suscipere ac ferre cum aliquo et pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; *συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν*, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; *αἱ συνωμίαι*, interscaplia *tauri*, 12, 25, 3. (*ubi corrupte* *συνομοσίας* *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6. 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (*i. q.* *ὁμώνυμος*,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (*i. q.* *ὁμωνύμως*) *ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι*, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συνωρὶς, ἡ, carpentum, bigæ, esseda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. *συνωρὶς ἐλεφάντων*, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, subulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus sub terra effosus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. *σύριγγες κατάστεγοι*, fossæ contectæ, 9, 41, 9. *Σύριγξ*, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, sibilus; *συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ*, 30, 20, 6.

Συῤῥεῖν; *συῤῥεόντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν*, 10, 48, 4.

Συῤῥέπειν τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους, 3, 38, 5.

Σύῤῥοια, ἡ, confluentia; *κατὰ τὰς συῤῥοίας τοῦ Ἀδόα καὶ Πάδου*, 2, 32, 2.

Σύῤῥους τῷ Πόντῳ, *Mæotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. λίμνη σύῤῥους τῇ θαλάττῃ, 10, 10, 12.

Συῤῥύειν; τετηκὸς καὶ συνεῤῥυηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Σύῤῥυσις, ἡ τῶν ὄμβρων, 9, 43, 5.

Συρτὸς; ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρῖτις, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης ὄχλος, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζειν; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, cœlo vesperascente, 31, 21, 9.

Συσσαίνεσθαι; συνεσαίνοντο ταύτῃ διαλέκτῳ, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6.

Συσσίτιον, τὸ, sodalitas comessantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una servare ab interitu; συσσώζειν τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν, 5, 11, 5. *ubi opponitur* συναιρεῖν. 2) *i. q.* σώζειν, servare, conservare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις, 5, 104, 1. τὴν ἀρχήν τινος, 6, 6, 11. συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν, 15, 20, 2. 3) observare, tenere; τὰς δασύτητας καὶ ψιλότητας &c. *in legendo et pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic* ἵνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσωμεν, 2, 14, 1.

Συστάδην μάχεσθαι, conferta acie cominus pugnare, statariam pugnam edere, 3, 73, 8. (*opponitur* σποράδην, *cf.* 3, 72, 10.) Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συστάδην, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *sq.* ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχη, stataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) institutio, prima constitutio, ortus; ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, 1, 4, 13. *est* prima institutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua distinguitur* ἡ αὔξησις, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *sq.* κατὰ φύσιν εἰληφέναι τήν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν, 6, 4, 13. ἡ σύστασις τοῦ πολέμου, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. σύστασις ἐπιβουλῆς, structio insidiarum, 6, 7, 8. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, secundum primum institutum, secundum id quod initio secum constituit, 9, 22, 6. *pro quo est* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, 16, 34, 11. *nisi et hic* σύστασιν *legendum, quod tamen non necessarium.* ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, *ex lectione codicis Bav.* (*pro* ἐνστάσεως,) 20, 11, 9. ab hoc initio. ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus sui capit, *i. e.* primum ortum suum ducit, initium suum habet, 9, 43, 1.

2) status, constitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, constitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. *et* amicitia *jam* juncta et constituta, πρός τινα, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 *et* 8. 29, 8, 7. σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia, 1, 78, 1. συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (*aut saltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) ἐθνικαὶ συστάσεις, *i. q.* συστήματα ἐθνῶν, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. κατ' ἐθνικὰς συστάσεις, communi plurium populorum nomine, (*opp.* κατ' ἰδίαν) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συσταλῆναι, metu comprimi, consternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τὸ; 1) corpus *militum*, manus militum; τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, 1, 81, 11. τὸ σύστημα ἐκεῖνο (Κελτῶν) 2, 7, 6. ὁλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. τὸ προειρημένον σύστημα, 3, 74, 8.

est manus decem millium militum, qui servatis ordinibus ex infelici prœlio se receperant; cf. vs. 6. οἱ πελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, *in exercitu Philippi*, 5, 26, 8. τὸ τῆς φάλαγγος σύστημα, 5, 53, 3. 11, 12, 1. οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, *in exercitu regum Ægypti*, 15, 26, 8 *sq.* τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili societate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα, fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4, 60, 10. ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θρᾴκης Ἑλλήνων, 9, 28, 2. *Tum et* ratio et constitutio *reipublicæ;* κάλλιστον σύστημα πολιτείας, 6, 11, 3. δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε, democratica constitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) ἱερέων σύστημα, collegium sacerdotum, 21, 10, 11. 4) ζώων συστήματα, diversi greges, 12, 4, 10. τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν *vel* ἱπποτροφείων, varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοιχεῖν, *verbum tacticum*, eumdem versum, *id est*, eumdem ordinem in longitudinem servare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγεῖν.

Σύστοιχος; τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολὴ, ἡ, parsimonia et diligentia in administranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινὶ *vel* τισὶ, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύσασθαι, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concursus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ' αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3. 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφὴ, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuosa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐξαίσιος κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens sese, ingruens tempestas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adversus unum, 24, 2, 2.

Συχνὸς; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια περιήνεγκαν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ὅρκους ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (*i. e.* ἁψάμενοι τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχεῖν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαιροῦν; ἐσφαιρωμένοι γρόσφοι, jacula præpilata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c.* 29. σιδήριον οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀθλητῶν) ὀξὺ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλέσιν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένοις, πάντες ἐμάχοντο.

Σφαλερὸς, periculosus; πάντων σφαλερώτατον, 3, 110, 4.

Σφάλλειν; τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους, quid est quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut spe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. *ubi videndum an satis emendata et integra sit oratio; quæ si sana*

est, erit τῶν κινδύνων *per metonymiam pro* τῶν κινδυνευόντων *accipiendum; et,* τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, *sonabit,* hoc fraudi est in prælius. τοῦτο ἔσφηλε τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, hoc consilia ipsorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic* ἔσφηλε, *(si vera scriptura,) scil.* τὴν βασιλείαν, labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν, in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. σφῆλαι καὶ ἡττῆσαι τοὺς Ἕλληνας, prosternere et vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, κοὐ σφαλοίμεθα, *Fr. gr.* 14. παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων, infeliciter cadunt, *ibid.* μεγάλως ἐσφάλη, in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid.* ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν ἐσφάλη, 4, 59, 3. 15, 16, 5. ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι, necesse erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. τοῖς ὅλοις σφαλῆναι, capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. ἔν τισι σφάλλονται, nonnulla parum prospere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp.* ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι, victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾶν, prolabi; οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησεν (ὁ ἵππος,) 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. σφενδονῆται Κύρτιοι, 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, σφετερίσασθαι, ad se rapere, 2, 19, 4. sibi adserere, sibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio sumtu emta sunt,* suum facere, sibi adquirere; ὃ μεγάλων ὠνησάμενοι χρημάτων ἐσφετερίσαντο, 4, 50, 3.

Σφέτερος, *de prima persona;* τῇ σφετέρᾳ γενναιότητι νενικαμεν, nostra virtute, 2, 31, 6. *In secunda persona intellexit Casaub.* σφετέρων πατρίδων, 11, 5, 3. *ubi tamen rectius de prima persona rursus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia pers. sing.* suus; τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ, 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. δεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ, 14, 10, 7. *ex constanti librorum scriptura, a qua ut discederem non satis fuisse caussæ intelligo.*

Σφηκίσκος, ὁ, præacutus palus; ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον, 5, 89, 6.

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; εἰς τούτων τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, 27, 9, 4.

Σφαγὶς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22, 2 *et* 11. σφραγῖδα ἐπιβάλλεσθαι, 24, 4, 10. *et vs.* 15.

Σχαστηρία, ἡ, trochlea laxatoria, cujus ope, quod suspensum est, subito demitti et dejici potest, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *sqq.* εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας, 4, 65, 4.

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter scribere vel dicere, 12, 4, 4. σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι, negligenter versari in negotiis publicis, 23, 9, 12. πάντα ἐσχεδιάσθαι, *Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *absol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. τὶ, 1, 55, 3. ἐπί τινι, *ibid. et* 5, 26, 6.

Σχῆμα, τὸ, τρίγωνον, figura triangularis, 1, 42, 3. οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι, (*i. q.* οὐκ εὐσχημόνως) immodice ferre aliquid, et non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ, 2, 16, 11.

Σχολάζειν καὶ ῥαθυμεῖν, 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. silentio *interpretatus erat Casaub.*

Σώζειν; ἐσώθησαν εἰς τὰς πόλεις, fugiendo in urbes servati sunt, 3, 117, 2. σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους, salvum ad suos redire, 6,

58, 5. σώζεσθαι ὑπό τινος, *formula solennis in fœderibus, velut,* 7, 9, 5 *et* 7. *Absol.* σώζονται, supersunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde* σαοῦν.

Σῶμα, τὸ; σώματα, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim usurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς, 1, 19, 15. 1, 29, 7. σώματα ληφθέντα ζωγρείᾳ, 1, 61, 8. κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς, 3, 17, 10. τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα, 4, 38, 4. σώματα δουλικὰ καὶ ἐλεύθερα, *scil. ubi bello capti utrique,* 2, 6, 6. τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, *i. q.* οἱ δοῦλοι, 1, 85, 1. *Denique nude* τὰ σώματα, *i. q.* οἱ δοῦλοι, servi, 18, 18, 6.

Σωμασκεῖν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; σωματικὴ ῥώμη, 6, 5, 7. δύναμις, 8, 12, 9. 10, 41, 6. ἀσθένεια, 4, 5, 1. κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς, 21, 7, 4. πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὔθετος, 26, 5, 6. σωματικαὶ ἐπιθυμίαι, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς ἱστορία, quæ unum quasi corpus efficit, quæ res tractat inter se nexas, 1, 3, 4. οἱονεὶ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, quæ ad hujus regis studia et mores pertinent in unam summam et in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιεῖν, τὸ ἔθνος, τὸν ἄνδρα, τὴν βασιλείαν, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* ἐλαττοῦν) 32, 23, 5. προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχὰς, recreare et confirmare animos, 3, 90, 4. ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἐσωματοποίει, auxit, majores reddidit, *Fr. hist.* 58.—σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας, alere et augere caussas." *Ern. scil. ex* 40, 1, 2. πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι, *vertunt* spem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124—127.

Σωρεύειν; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείροντο, catervatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modestus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad* τὰ μὲν, *infertur* ἃ δὲ, *pro* τὰ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf.* ὁ.

Satis notus et pervulgatus est usus articuli τὰ *per ellipsin nominis* πράγματα *vel* ἔργα; *præsertim sequente præpos.* κατὰ, *v. c.* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. &c. *conf.* κατὰ, *et* χειρίζειν. *sed nec minus frequenter cum genit. v. c.* τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους, 8, 9, 12. (*ubi perperam vulgo aberat* τά. πάντα ἀφεὶς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. *et id genus alia bene multa, quæ nunc non moramur. Illum usum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille* τὰ *prorsus abundare videri potest, ut* τὰ *cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipsum nomen. Sic* τὰ τῆς τύχης *idem est ac* ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, *idem ac* ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, *i. q.* ἡ ἐπιβολὴ, *ibid.* τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum est bellum, 7, 5, 5. προὔβαινε τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, 8, 29, 9. (*i. q.* ἡ νὺξ, ἡ ἐλπίς. *Et sic etiam in sing.* τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτὸς, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλλοτριότητος, 2, 44, 1.

τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. *Ea ratione Casaubonus,* 14, 7, 2. *cum libri* νείμας τῶν λαφύρων *darent,* τὰ τῶν λαφύρων *correxit; et nos,* 3, 81, 6. *cum mendose vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς, *scripsisse Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμήν. *Quod vero* ἀπομερίζονται τὰ τῶν ἄνδρων *vulgo dederunt omnes* 10, 16, 2. *haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in superioribus quidem exemplis,* τὰ *cum suo genitivo intelligi quodam modo potest,* ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiscuntur ab ea re, *aut aliquid simile; at* τὰ τῶν ἄνδρων *quo pacto pro* οἱ ἄνδρες *dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari potest.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* σπεῖρα *et* σημαία, ordo, manipulus, *in legione Romana,* 6, 24, 5 *sqq. sed usum habet hoc nomen magis generalem.* ἐπὶ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἑαλωκότας εἰς φυλακὴν, per ordines *s.* manipulos (*nunc quidem de Pœnorum ordinibus agitur*) distribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἡμιλλῶντο πρὸς ἑαυτοὺς, (*acies Achæorum et Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα, *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6.

Τάδε; ἐπὶ τάδε, *cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 *et* 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐπέκεινα.

Ταινία, ἡ, dorsum tumuli sub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 *et* 8.—“ *Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p.* 36.” *Ern.*

Τακτὸς, quod imperatum est, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus murus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miserrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, ærumna et molestia *e labore,* 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere,* 4, 56, 3. *de pecuniæ summa, vide Ind. histor. voc.* Talentum. ἀργυρίου τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.

Ταντάλειος τιμωρία, 4, 45, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3.

Ταξίαρχος, ὁ, *idem,* 6, 24, 1 *sqq.*

Τάξις, ἡ, 1) ordo, dispositio, situs; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, situs locorum, 5, 21, 4. παραπορευομένων τάξει *dant libri,* ordine incedentibus, 10, 30, 9. *pro quo* ἐν τάξει *edidit Casaub.* 2) *sigillatim* ἡ τάξις, *et* αἱ τάξεις, dispositio aciei, instructio et ordinatio aciei; *et ipsa* acies, 9, 20, 4. 1, 23, 3. 1, 26, 10 *et* 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 *et* 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, singuli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem,* 6, 30, 5 *sq.* (*unde nomen* ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἐφεστηκυῖαι, 1, 19, 10. αἱ τῶν φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένοντες κατὰ τὰς τάξεις, in suis ordinibus manentes, ordines servantes, 10, 16, 3. (*ubi perperam* πράξεις *dabant codd.*) οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις, 10, 16,

9. 4) locus quem quis occupat, *non solum in acie, sed in re quacumque*, partes quas quis sustinet, vices quibus fungitur; τὴν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει, 10, 29, 5. τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* ἔλαβε τὴν εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν, 1, 50, 5. εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λέμβοι, 3, 43, 3. βάσεως τάξιν τοῦ σχήματος λαμβάνει ἡ παραλία, 2, 14, 11. κατασκόπου τάξιν ἔχων, 4, 3, 7. ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν, 2, 24, 9. 3, 45, 5. μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροπόλεως, ἅμα δὲ σκοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν, 1, 56, 6. οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα, 3, 20, 5. 5) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις, modestia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*scil. de rebus gestis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, scriptionem, historiam hanc, composuimus, 9, 1, 5. *ubi vocab.* τάξιν *ex* σύνταξιν *truncatum utique videtur. Pro* πράξεως, 6, 51, 4. *fortasse* τάξεως *erat scribendum, hac notione, ut* τάξις *ibi fuerit* constitutio, forma reipublicæ. *Sic* πράξεις *pro* τάξεις *dedisse codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum est. Alio errore*, 1, 59, 8. *omnes vulgo* τάξεως *pro* ταχέως *dederant.*

Ταπεινὸς, humilis conditionis, infirmæ sortis homo, 25, 8, 1. de sordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet* ταπεινότερος *atque* ἐλάττων, *quod præcedit.*) ταπεινὸν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ποιήσας, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compositus *vertit Casaubonus; possis vero etiam intelligere*, minorem staturam simulavit. ταπεινὸς ποταμὸς, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 *et* 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. τὴν ὑπεροχήν τινος, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. ταπεινοῦσθαι, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, τῆς πόλεως, depressio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. 16, 18, 7. *conf. Ind. histor.*

Ταραχὴ, ἡ; ἐμφύλιοι ταραχαὶ, *de bello Pœnorum Africo*, 3, 9, 9. καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν, sedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταραχώδης, tumultu et confusione plenus; ταραχωδέστερος, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, salsamentum piscium; κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (*in pugna navali*,) 3, 96, 4. θραύειν, 1, 50, 3. παραλύειν, detergere remos, 16, 4, 5. παρασύρειν, *idem*, 16, 4, 14. νῆες παραλελυμέναι τοὺς δεξιοὺς ταρσοὺς, naves quibus ademti sunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective*, ὁ ταρσὸς, *i. q.* ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν, versus *vel* ordo remorum; ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεὼς, 16, 3, 12.

Τάττειν; locare, constituere, *&c.* τάττειν τὰ στρατόπεδα, aciem instruere, 2, 27, 4. πόλις ταττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων, urbs subjecta Romanis, in potestate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. μετ' Αἰτωλῶν, socia Ætolorum, 17, 3, 11. οἱ ὑπ' αὐτὸν ταττόμενοι, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c.* οἱ ἐπὶ τἀναντία ταττόμενοι, qui a parte adversa stant, adversarii, hostes, 15, 10, 7. *Sed* τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. ἐπὶ τῆς πόλεως, 1, 45, 1. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 1, 24, 3. 1, 49, 4. ἐφ' ἡγεμονίας,

2, 67, 5. *et in activo,* ἐφ' ὧν ἐτετάχει Φίλωνα, 5, 65, 7. ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, qui erat a cura epistolarum, 15, 27, 7. οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum constituti, 5, 63, 4. *Et cum* ἐπὶ *et dativo casu,* ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος, his (*navibus militibusque*) præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortasse* διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς τεταγμένων *legendum* 2, 60, 8. *pro* πεπραγμένων.

τεταγμένος, *absolute, est* firmus, stabilis, certus, definitus; (*conf.* τακτὸς;) ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρεοῦ, 6, 25, 10. τεταγμένη θεωρία, (*oppos.* ἄστατος) 6, 57, 2. *Nempe ab illo usu verbi* τάττειν *vel* τάττεσθαι, *quo significat* constituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c.* τάξας ἡμέραν, 3, 61, 10. ταξάμενος ἡμέραν, 3, 99, 1. ταξαμ. ἡμερ. πρὸς τὸν Φίλ. 18, 19, 1. 8, 27, 11. ταξάμενοι *seq. infin.* constituentes inter se, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. τάττεσθαι πρός τινα περί τινος, 5, 91, 3. *et cum dativo,* οἱ ἔσωθεν αὐτῷ ταξάμενοι, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo constituerant, *scil.* συγκινηθῆναι, *simul se motus cituros intra urbem, et arma capturos,* 2, 59, 8. *Hinc* ὁ τεταγμένος καιρὸς, 17, 1, 1. ὁ ταχθεὶς τόπος, 17, 9, 3. *Conf.* συντάττεσθαι.

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum possent certo secum statuere quid rei esset, 8, 32, 10.

Ταυρόκολλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum,* 6, 23, 3.

Ταύτῃ; τὸ πλάτος οὐ πάντῃ ταύτῃ ταυτὸν *dabant libri* 4, 39, 4. *Delevi* ταύτῃ, *quod tamen in* πάντως *fortasse debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν περί τινος, de re quadam dicere quæ jam dicta sunt ab aliis, 1, 1, 3. ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus sepulcralis, 9, 17, 2 *et* 6. μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας, post Æmiliæ sepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, *i. q.* ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. οὐ ταχέως, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro* τάχα, *i. e.* fortasse, *positum ait Ernestus Legat. XXIII. quæ nobis est,* 21, 12, 7. *at ibi verba* ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν *percommode Casaubonus,* facile ipsum quæ vellet fuisse consecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id est,* 23, 13, 8. *pariter* ταχέως *pro* τάχα *positum contendit idem Ernestus, nescio quid spectans; est ibi* ταχέως πυθόμενος τὰ γεγονότα, celeriter, statim cognovit τάχεως *pro corrupto* τάξεως *correxi,* 1, 59, 8.

Ταχίστην; τὴν ταχίστην, quam primum, 1, 33, 4.

Ταχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 40. 1, 51, 4 *sq.* 16, 4, 4.

Ταχυπλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad* τε *interdum infertur* δὲ, *pro iterato* τε; *vide* 4, 74, 8. 1, 13, 6.

τε *et* γε *perperam confusæ a librariis,* 2, 32, 2. 4, 38, 12.

Τέγος, τὸ; ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες, tectum conscendentes, *alii vulgo* στέγος, 5, 76, 4. τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος εἰργασμένων, 12, 13, 2. *ubi* ἀπὸ τέγους *dabat codex Peiresc. quod defendens Ernestus:* " ἀπὸ τέγους, *ait, mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec necesse est corrigere cum Valesio* ἐπὶ τέγους. *Vide Casaub. ad Suet. Caium,* c. 57.

Τεθαῤῥηκότως, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf.* κατατεθαῤῥ.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχήρης, mœnibus inclusus, qui

intra mœnia tenere se cogitur, 21, 8, 6. τειχήρεις καταστήσαντες αὐτοὺς, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4.—" *Est verbum Thucydidis; unde et Josephus sumsit Ant. V.* 1, 5. *Usus est etiam aliquoties Diodorus.*" *Ern.*

Τειχίζειν τὴν πόλιν, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμὸς, ὁ, exstructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρησάμενος δὲ τοῖς τειχώμασι *dabant* 4, 63, 2. *pro* τοῖς τε χώμασι.)

Τεκμαίρεσθαι; τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικρ. μίσους οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο, 30, 20, 2. *Rursus* τεκμαίρεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκταίνεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελεῖν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; *distinguuntur a* ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. *ni* συντελουμ. *legendum.*

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (*ubi opp.* διερριμμένα μέρη.) τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perfectus, consummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. (*conf.* ὑποφαίνειν.) τέλειος ἀνὴρ, perfectæ ætatis vir, *cui opp.* παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.

Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμέναι μυρτίδες, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, *i. q.* τελέως, prorsus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μειρακιώδης, 16.

Τελεσιουργεῖν, perficere *rem;* 5, 4, 10. *Fr. gr.* 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διάλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελεσιούργημα, τὸ, absolutio, ultimus finis et fructus operis, 3, 4, 12.

Τελεσιουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, postremo, 3, 13, 1.

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, *scil.* ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν; ἐν χειρῶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελέως; *vide* τελείως *et* τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnosus et palustris, lacuna, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, absolvere, 3, 5, 7. 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, finem, exitum, *i. e.* gloriam rerum gestarum obscurare, 22, 5, 11. μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum sit, 3, 22, 8. 2) vectigal; τέλος πράττειν τινὰ, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, 11, 12, 6.

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *sq.* 5, 4, 12. *&c. sic et* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorsus, omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. κατὰ τὸ τέλος, *si vera scriptura*, prorsus, omnino, 11, 15, 8. *Familiaris Polybio præsertim dictio* εἰς τέλος, prorsus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὴς, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. ὀλιγωρήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino

nemini, prorsus nemini credere, 8, 2, 2. εἰς τέλος ἀπέστη, 12, 27, 3. τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ' εἰς τέλος, omnino non; (*sicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *et alibi;*) οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuissent, nisi *&c.* 18, 18, 6. *sic et eamdem dictionem,* 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Ernestus; cujus loci sententiam mihi non satis perspectam esse professus sum in Adnot.*

Τελώνης, ὁ; *per contemtum,* ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη ἢ βάναυσος, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus sacer; *latius patet quam* ἱερὸν, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vastare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τενάγεσιν ἐκ θαλάττης ἠσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limosus, cœnosus *verti debet, quam* vadosus, locus qui vado transiri potest, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στερεοὶ οἱ κατὰ τὴν δίοδον τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum ostentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem,* 4, 62, 1. *in* πεδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6.

Τεταρταῖος ὢν, quum quatuor dierum iter confecisset, 3, 52, 2.

Τετολμηκότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πεύκινα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor mensium; τετράμηνοι ἀνοχαὶ, 18, 22, 5. *sic et* 5, 66, 2. *ex emend. Casaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένα, 4, 8, 8. τετραμήνω *suspicatus erat Valesius; sed ibi* γεγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπεδος τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio insula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετραπυργία, ἡ, *nomen proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11.

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina distributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 *et* 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρηρικὰ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνητικὸς; τεχνητικὴ ἀσωτία, (*nisi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης;) artificiosa lascivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5, 8. τεχνικόν τι, astute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquisita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet;* ὥσπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου δεῖγμα, τῶν ἔργων ἕν τι προενεγκάμενοι, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hist.* 59. οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, 16, 21, 8.— "*sunt* histriones; *Ciceroni et*

Livio artifices scenici. *Imitatus est Diodorus IV, 5. et alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *et Cl. Wessel. ad Diod. l. c.*" *Ern. Sic nude* οἱ τεχνῖται, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. 2) adhuc, usque ad hoc tempus; τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων ἀοίκητα τέως ἐστὶ, 2, 5, 10. *ubi non opus erat solicitare vulgatam scripturam.* Τέως δ' ἐκπεσόντος, 2, 59, 8. *ex consentiente librorum scriptura, quæ mutari a nobis non debuit,* tum quidem, hac quidem vice expulsus est; *conf.* 18, 6, 4.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9.

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 10, 4, 8. τήκειν; τετηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno Græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11, 6. τὸ τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; τοτηνικαῦτα δὲ, *vel* τὸ τηνικαῦτα δὲ, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, custodire *urbem,* in præsidio esse, 1, 53, 5. conservare; *in formula fœderis,* ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω, 22, 15, 2. exspectare; εὐδίαν, 1, 60, 8. πλοῦν, 4, 57, 2. τὸ σύμπτωμα, 1, 75, 8. νύκτα ἀσέληνον, 7, 16, 3. τηρεῖν πρός τι, intentum esse alicui rei *interpretatur Ernestus; nempe* 3, 9, 7. *legitur* τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν, *ubi tamen intercidisse videtur nomen* καιρὸν, tempus exspectans, tempus observans. *Habemus tamen pariter* τηρῶν *absolute positum,* ἐτήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας, exspectavit, opportunitatem observavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις. *Sed et* τηρεῖν *cum accus.* observare *vertitur; v. c.* τὴν τῶν ὑπεναντίων ἔφοδον, 2, 23, 5. (*ubi tamen pariter* exspectare *intelligere possis.*) τὴν σύνοδον, observare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et* τηρεῖν τὴν πίστιν, servare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. τὸ καθῆκον, 6, 56, 14.

Τήρησις, ἡ; οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν, οἱ δ' ἕτοιμα παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶ, 6, 59, 5.

Τὶ, *vide* τὶς.

Τιθέναι, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. θεῖναι νόμον, legem ferre, sancire; πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνεται κύριος, καὶ θεῖναι, καὶ μὴ, 6, 16, 3. τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι, instituisse, 12, 26, 2. εἰς ἀνανδρίαν τιθέασι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι, 1, 64, 6. αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο, 3, 7, 1. 3, 12, 2. μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι, pars tribuenda præsidi, 8, 12, 7.

In medio; τίθεσθαι στήλην, ponere, statuere columnam, 25, 1, 2. εἰρήνην, συνθήκας πρός τινα, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. *&c.* ὅρκον, τὰς πίστεις, πρός τινα, 7, 9, 1. 5, 60, 10. τίθεσθαι τὰ πρός τινα, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic* τίθεσθαι τὰ πράγματα, componere bellum, 8, 23, 5. ἐν μεγάλῳ τίθεσθαί τι, 3, 97, 4. 6, 9, 5. οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι, 9, 13, 8. ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι, 40, 4, 6. πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τούτου, omnia minoris pendere, huic postponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. οὐδεμίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος, 12, 28, 6.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ πράγματα, *i. q.* καλῶς, recte componere, in tuto, in salvo collocare, 2, 22, 10. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τόλμαν, laudi sibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμᾶν προδότην, honore et præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In med.* ἐτιμήσαντο τὰς οἰκίας, æstimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Passiv.* ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι, censi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.

Τίμημα, τὸ, τῆς ἀξίας, æstimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, ἡ, census, facultates, bona; οὔσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *nisi* τίμησις *intelligenda* æstimatio *s.* valor, *scil.* τῆς οὐσίας *vel* τῶν ὑπαρχόντων, *quæ nomina præcesserunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, æstimatio pecuniæ, 6, 45, 4.

Τιμητὴς, ὁ, censor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 *et* 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκκλειόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια, 33, 3, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulcisci, τοῖς ἠτυχηκόσι, 1, 81, 1. *cum accus.* punire, occidere; τιμωρῶν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15.—" *qua forma activa et alii, ut Diodorus et Dio Cassius, pro* τιμωρεῖσθαι, *usi sunt.*" *Ern.*

In med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; τιμωρησάμενοι πικρῶς καθεῖλον, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (*i. q.* αἰκισάμενοι, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, ἡ, supplicium, pœna; διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, ὁ, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro* πᾶς τις, quilibet, quicunque; καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4.

τὶ *cum genit.* (*conf.* ἐν *in* εἷς) ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. τῶν εἰθισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. λέγειν τι τῶν συμφερόντων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud,* πολλὰ τῶν χρησίμων, *pro* πολλὰ χρήσιμα, 3, 51, 11.)

πᾶν τι, 3, 11, 9. 24, 10, 6. πολύ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alii* τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ περιεχομένη πόλις, 1, 73, 4.

τὶ subinde per ellipsin omissum; vide loca collecta ad 1, 42, 9. *quibus adde hæc:* ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, *scil.* τὶ, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. 10, 45, 8. 21, 3, 4. *&c.*

Τίς; τί ἔτι προσθεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν οὐκ ἔχει, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προορᾶσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, *de nave navim* vulnerante *facto in eam impetu,* 2, 10, 4. 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo construi amat;* τὰς τοιαύτας πίστεις, 8, 2, 5. τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχὴν, 2, 46, 7. τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf. tamen* 3, 109, 13. 4, 14, 3. 4, 67, 5. *Adde* 1, 75, 7. 5, 20, 10.

εἰς αἵματος ἀναγωγὴν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν, et hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis adfectionem, 2, 70, 6. γέῤῥα καὶ τὴν τοιαύτην ἑτοιμάσας παρασκευήν. *Pro illo*

vero, ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortasse scribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν—ἡλίκην &c. 3, 94, 9. τοιούτῳ δὲ μᾶλλον *adoptari fortasse debebat ex Vat. cum suis et Urb. pro* καὶ οὕτω δὲ, 3, 92, 3. *Pro corrupto* τοιαύτην ἃ, *perspecte* τοιαύτην τινὰ *restituit Casaub.* 3, 47, 9.

Τοῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 *et* 4. paries; murus *conclavis;* τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομνηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum,* 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum subfossor, 13, 6, 4.

Τοκὰς, ἡ, scrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. &c.

Τολμᾶν; πολλάκις τὸ τολμᾶν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν εἴωθεν, 4, 34, 2. *Interdum per* sustinere *commodissime exponitur; v. c.* οὐδαμῶς εἶξαι τούτοις τολμῶντες διὰ τὴν προθυμίαν, 1, 45, 11. *sic et* 4, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν νῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὶς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τείχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf. c.* 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵπποις τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῷ ταμίᾳ καὶ ταῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. νεύει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἐρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. μὴ κατελείποντο σφίσι τόπον ἐλέους, 1, 88, 2. ἕνα τόπον ἀγωνιᾶν φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte se anxium esse, 22, 2, 2. *Perperam passim omissum vocab.* τόπος *a librariis;* 2, 17, 8. 3, 50, 3. 3, 110, 2. 8, 16, 10. 18, 17, 3. *Cum aliis vocibus passim temere confunditur et permutatur; cum* τρόπος, 4, 70, 9. 5, 60, 8. 7, 15, 5. 8, 27, 2. 9, 13, 8. *cum* πότος, 8, 29, 1 *et* 4. *cum* πόντος, 4, 40, 4. *Sed quod pro* ποταμὸν, 8, 28, 6.

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic.* ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων, 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ὧν ἦν ἓν καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. scriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθέν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi visum est cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8.

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poetis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ φαντασία, miserabilis adspectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo fastu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ὠμότητα, gravissimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *scil. rerum terribilium opinio,* 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τρανῶς, manifeste, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς θεοῦ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιπαρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δεύτεραι τράπεζαι, secundæ mensæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *sq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύμασι βιαίοις περιπίπτειν, 2, 69, 1. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ, vulneratus, 3, 66,

9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exasperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχὺς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρεῖν, perforare; τρῆται τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *passiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces se convertere, 20, 9, 9. ἐτήρει φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸν τῆς ἀναβολῆς ἐτρέπετο καιρὸν, 1, 55, 10. τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην, (*i. q.* ἔστραπται, κέκλιται, νεύει) 1, 42, 6. *sic* τετραμμένος, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In med. τρέψασθαι, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. &c. *Hinc pass.* τραπῆναι, in fugam verti, *passim.*

Τρέφειν; ἡ θρέψασα, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην, 1, 87, 3. 18, 35, 6.

Τρῆμα, τὸ, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 *sq.* τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Fr. gr.* 129.

Τριακονθήμερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακονταμναῖος λίθος, 9, 41, 8.

Τριακοντάκωπον, *scil.* πλοῖον, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, οἱ; *vide Lex. Histor. in* Triarii.

Τρίβειν τὸν πόλεμον, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, 10, 13, 11.—"*nisi* τετρυμένοι *legendum.*" *Ern.*

Τριβὴ, ἡ; 1) mora; τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) usus, exercitatio; τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ᾽ ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ᾽ ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεωρεῖται, 9, 14, 1. καὶ φύσει καὶ τριβῇ, 22, 21, 2. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, 1, 84, 6. τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχειν, 33, 8, 6. σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2.—"*Imitatus est Diodorus, sed cum genitivo,* xvi. 15. *&c.*" *Ern.*

Τρίβολος, ὁ, tribulus; τριβόλους σιδηροῦς κατασπεῖραι, ferreos murices spargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, τὸ, 2, 14, 7.

Τρίγωνος; τρίγωνον σχῆμα, figura triquetra, 1, 42, 3.

Τριγωνοειδὴς, 2, 14, 4 *et* 8.

Τριημιολία, ἡ, *navigii genus*, 16, 2, 10. 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3.—"*Vide* ἡμιολία, *et Scheff. de R. N.* 73. *qui scribit* τριηρημιολία, *et interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De scriptura et re vid. Wesseling. ad Diodor. XX,* 93. *ubi libri pariter habent* τριημιολ." *Ern.*

Τριηραρχεῖν πεντήρους, penteri præfectum esse, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi præfectus, 1, 50, 4. *et alibi; sed et* triremium vel classis præfectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *qui aliàs est* ὁ ναύαρχος, *quod vide.*

Τριήρης, ἡ, triremis, *et generatim* navis longa, navis bellica, 5, 89, 1. (*conf.* τριηραρχεῖν.) τριήρεις *in navibus apertis numerantur,* 16, 2, 10. *Conf. Ind. histor. in* Triremis.

Τρίκλινον, τὸ, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήναιον, *vide* τρίμηνον.

Τρίμηνον, τὸ, trimestre; τριμήνου μισθοδοτῆσαι *vel* σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12. (*ubi* τριμηναίου *dabant codd. Aug. et Paris. A.*) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, tribus mensibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine lascivo,* 12, 15, 2. *ex Timæo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τριπήχεις καταπέλται, ca-

tapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7.

Τρισκαίδεκα ἔτη *vulgo edebatur* 2, 18, 9. *pro* τριακαίδεκα.

Τριταῖος; πρὸς ἣν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, triduo, tertiis castris, pervenit, 4, 70, 5. τριταίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adlato nuncio, 3, 86, 6. παραγέγονε τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττός; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τρεῖς) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπή, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἐμπόδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναὶ, solstitium hibernum, 3, 72, 3. θεριναὶ καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, historiæ illud genus, quod in exponendis rebus gestis versatur, 1, 2, 8. ὁ γενεαλογικὸς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109, 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *scil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθεώρητος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ πράγματα, recte et ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. *ubi* πρὸς τρόπων *Suidas; et fortasse* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. subinde confusum et permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐκ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *sq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhaurire; τετρυμένοι, 1, 71, 3. 1, 11, 2. (*ubi alii* τετρυχωμένοι.) πράγματα τετρυμένα, 1, 62, 7. *conf.* τρίβειν, *et* τρυχοῦν.

Τρυπᾶν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; τρυφῆς ἢ περιουσίας χάριν, animi caussa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων, exhausti, 1, 11, 2. *cf.* τρύειν.

Τρώγειν; δύο τρώγομεν ἀδελφοὶ, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. οὐχ ὡς ἔτυχε, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. μικραὶ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις, 1, 25, 6. λιτὴν (ἐσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν, 8, 21, 8. *ubi perperam vulgo aberat articulus* τήν. *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. *&c.* τὸ τυχὸν, parum, 4, 40, 7. τυχὸν, *adverb. vide infra suo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, signum, effigies, imago; γραφαὶ καὶ τύποι, 9, 10, 2. προστηθίδια καὶ τύποι, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21. 2) adumbratio, brevis formula, breve et generale quoddam mandatum, præscriptum; ἐννοίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας, 4, 38, 12. δόντες τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, 22, 7, 9. ὡς τύπῳ, summatim si spectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; τὰ τύπη τῶν κρεῶν, 1, 48, 9. *rectius* τὰ στύπη, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non solum cæsim, sed et punctim,* 2, 33, 6. *item lapidibus,* τοῖς λίθοις, 3, 53, 4.

Τυραννεῖν, *et* τυραννεύειν; *cum gen.* ὁ τῆς Κερυνείας τυραννεύων, *vulgo* τυραννῶν *ex Bav.* 2, 41, 14. τετυραννηκότα Ἀργείων, 2, 59, 1. τὰς μὲν πόλεις ἐμφρούρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι, 2, 41, 10. τυραννουμένην τὴν πατρίδα, 2, 43, 3.

Τύρβη; ἡ λεγομένη τύρβη, 1, 67, 3.

Τυφλώττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel* τῦπος, stupidus fastus, 3, 81, 9. τύφου πλήρης, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται, errat et stolidus est, 3, 81, 1.—"*Vox Demosthenica de Cor. et in Midiam;* stultum, dementem esse, imperitum. *cf. Interprr. ad* 1 *Tim.* 6." *Ern.*

Τύχη, ἡ; *vide Ind. hist. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καθαπερανεὶ τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ ἀντέρειδε πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων κρείττων, τῆς δὲ τύχης ἥττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8.

τῆς αὐτῆς τύχης πεῖραν λαβεῖν, 28, 9, 7. *ubi voc.* τύχης *desiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13.

Vocabula τύχη *et* ψυχὴ *passim a librariis inter se permutata; vide* 3, 9, 7.

Τυχικὸς; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus casus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πῶς, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortasse; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injuriose, contumeliose tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, insolentia, contumelia, injuria, 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίαι καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίαι, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, stupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumeliose, 1, 70, 5. 10, 6, 3.

Ὑγεία, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, sanare; ὑγιασθεὶς, sanatus, *ex vulnere,* 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui sanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ καχέκται, *ibid.*

Ὑγιὴς, verus; ὑγιὲς, οὐχ ὑγιές ἐστι, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 *et* 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 *et* 9. ἡ παράθεσις τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis,* 13, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2.—"aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latinismum sapit, quem non refugit Polybius.*" *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρίας, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium,* 9, 41, 5.

Ὑδρόῤῥοια, ἡ, aquæductus, 4, 57, 8.
Ὑδρωπικὸς, 13, 2, 6.
Υἱοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.
Ὑλακτεῖν τινὰ, adlatrare aliquem, infestare maledictis, *opponitur adulanti*, 16, 24, 6.
Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπὴ, *e qua factæ lampades*, 3, 93, 4. ὕλης ἐμπιπραμένης, 34, 2, 16. *non verti debebat* sylva incensa, *sed* materia, *vel* lignis incensis. τραγικὴ ὕλη, 2, 16, 4. *conf.* τραγικός.
Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, sylvosus, sylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.
Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *sq*.
Ὑπάγειν, succedere *in acie, pugnæ conserendæ causa*, 11, 16, 1.
Ὑπαίθριος; ἄγαλμα ὑπαίθριον, ὂν, quod sub dio est, 16, 12, 3.
Ὕπαιθρος, (*i. q.* ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio sub dio, in castris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.

τὰ ὕπαιθρα, quæ sub dio sunt, aperta loca, *quibus in historia bellorum opponuntur* urbes et castella; *de cujus vocabuli usu multa collegit Casaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀντιποιεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in castra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in potestate habere agros vindicare ab hoste, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7 *et* 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθείρειν, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli administratio, 6, 12, 5. *Rursus* ἐν τοῖς ὑπαίθροις, in bello, in castris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὕπαιθρον ἐξεληλυθὼς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.
Ὑπαλλάττειν τινὰ, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.
Ὕπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.
Ὕπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*opp.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.
Ὕπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.
Ὑπάρχειν; οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc sunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur* οἱ προγενόμενοι, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam est et adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *Fr. gr.* 82. *&c.*

τὰ ὑπάρχοντα, *i. q.* ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἁρπαγαὶ ὑπαρχόντων, 4, 17, 4.
Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui sub alterius est imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Urs.* 11, 27, 1. *pro* ἔπαρχος *vel* ἵππαρχος.

οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui sub Pœnorum sunt imperio, 7, 9, 5.
Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.
Ὕπατος; στρατηγὸς ὕπατος, consul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore procons.* 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, consules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφὼς, vir consularis, 3, 40, 9. *Conf. Ind. hist. in* Consul.
Ὑπείδεσθαι, *cum acc. pers. vel rei*, suspicari, suspectum habere, 1, 66, 6. 1, 79, 8. 3, 8, 4. 31, 12, 7. ὑπιδόμενος τὴν κοινὴν φήμην τῶν Γαλατῶν, suspectos habens Galatas ob pervulgatam de eis famam, 2, 7, 5.—" *Sic et Philo, Josephus, Diodorus, et alii.*" *Ern.*
Ὑπεναντίος; οἱ ὑπεναντίοι, hostes, 1, 11, 14. (*i. q.* πολέμιοι, *ibid.*) 1, 12, 3. 1, 19, 5. 18, 6, 7 *sq. et persæpe alias.*
Ὑπὲρ, *præpos. cum genit.* 1) *i. q.* περὶ, *cum qua et passim confunditur et permutatur;* ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 13, 7. διελθεῖν ὑπὲρ, 1, 13, 10. γράφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1. ὑπὲρ ἧς ῥητέον, 1, 64, 2. ὑπὲρ ἐκείνων ποιήσομεν τὴν ἐξήγησιν, 5, 30, 8. αἱ ὑπὲρ τῶν ἐν ᾅδου διαλήψεις, 6,

56, 12. *Hinc correxi* τὰ προσπίπτοντα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, 5, 18, 5. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπό. ἐνεπεπτώκει θροῦς τοῦ τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμπειν, 5, 17, 5. ὑπὲρ ὧν, 12, 15, 9. *vertitur* propterea; *ubi tamen pariter debebat,* quibus de rebus. ὁ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας ἔπαινος, laus historiæ, 1, 1, 1. 2) pro; *v. c.* ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχειν, 3, 110, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον συγκαταβαίνειν, 3, 89, 8. ὑπὲρ τῆς φιλίας ἔθετο πρὸς αὐτοὺς πίστεις, 3, 67, 7. ἵνα ὑπὲρ τούτων (pro his, loco horum) κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους, *ibid. ubi perperam vulgo omnes* παρὰ τούτων τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro universo concilio, nomine concilii, 21, 14, 9. *Sic* ὑπὲρ ἧς, *scil.* πρεσβείας, Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, 28, 16, 4. (*conf.* χρηματισμός.)

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προκινδυνεύειν, 9, 38, 4. *ex conject. pro* περὶ, *quod præferebant omnes.* 3) quoad, respectu, in; τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

cum accus. 1) præ; κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους οἱ Κελτοὶ, præ ceteris, 3, 79, 8. 2) super; ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9. οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι ὑπὲρ ταῦτα, *scil.* τὰ παραφράγματα, 10, 46, 3. *ubi* περὶ *dabant MSti et edit. Herv. quod in* παρὰ *mutavit Casaub.*

Perperam vulgo omnes ὑπὲρ τὴν παρώρειαν ὑποστείλαντες, 4, 12, 4. *pro* ὑπό.

Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν, præstare, antecellere, 11, 13, 5. *Suidas:* ὑπεράγοντα· ὑπερέχοντα; *sed exemplum citat, ubi cum accus. construitur, notatque* eminere statura supra caput alterius.

Ὑπεραίρειν, ὑπερᾶραι, superare, trajicere, *montem, ut* τὰς Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5. mare; τὸ πέλαγος, 1, 28, 1. 1, 47, 2. promontorium superare, circumvehi, 1, 54, 7. *et superato promontorio,* ulterius provehi, trajicere, *ut,* κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῇραν εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ superant, excedunt communem consuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπεραῖρον, excessus, quod supra modum est, 16, 12, 9 *et* 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερῇρε τὴν Φωκικὴν ἀπόνοιαν, superavit, 16, 32, 1. ὑπεράρας τὸν καιρὸν, qui excessit tempus, 9, 14, 11.

In re tactica; ὑπεράρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus suis circa lævum cornu hostium, 1, 50, 6. *Sic in pedestri pugna,* τοὺς κατὰ κέρας ὑπεραίρειν, cornu hostium superare, *ut a latere eum adgrediaris,* 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa suos, qui ante stabant, circumgressi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεράρας, (*scil. peltastas suos, qui a fronte oppositi erant hosti,*) ἐκ πλαγίων ἐποιεῖτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyriis (*circa peltastas suos*) a latere invasit hostem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὢν, valde dolens *oculis,* 3, 79, 12.

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ, nimia copia, nimia repetitio et frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπερασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σπανίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium,* 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, superare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινὶ, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, *vel* τῷ

πτώματι, superare ruinam *muri*, transscendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλειν, τὰς Ἄλπεις, *&c.* superare, *montem*, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀκρολοφίαις, *quod dabant libri* 18, 2, 5. *corruptum putavi, et in* ἐπιβάλλειν *mutavi.*

ὑπερβάλλουσα ὁρμὴ, singulare, mirum studium, 1, 45, 3. δαψίλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In med. notione activa ; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρότωνα παραδεδομένην φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλλόντως ἐδυσχρηστεῖτο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λέμβων, traductio, trajectio per isthmum, 4, 19, 8. *nisi* ὑπερβίβασις *legendum conf. verb. seq.*

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευρὰν, transducere, transvehere, 8, 36, 9. *cf. voc. præced.*

Ὑπερβολὴ, ἡ, 1) trajectio, trajectus, *maris ;* εἰς Τάραντα ἐποιεῖτο τὴν ὑπερβολὴν, 10, 1, 8. *montis ;* ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος, 3, 34, 6. 3, 47, 6. ἡ ὑπερβολὴ, *vel* αἱ ὑπερβολαὶ, transitus montis, loca quibus conscendi mons et superari solet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 *sq.* 4, 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, saltus, 3, 60, 3 *et* 5. 5, 52, 7. summitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, superans id quod id eo genere fieri consuevit; διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος, 1, 37, 1. ὑπερβολὴ γέγονε παρανομίας, 7, 7, 4. ὑπερβολῇ προθυμίας δέχεσθαί τι, 3, 99, 4. καθ' ὑπερβολὴν εὐφυὴς, ὠμὸς, 3, 92, 10. 9, 22, 8. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, mirum in modum augere, 8, 17, 8. διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς, 18, 29, 11. ὑπερβολὴν χαρᾶς *&c.* οὐκ ἀπολείπειν, *vel* οὐ καταλείπειν, modum omnem superare, adeo lætari *&c.* ut nihil supra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. ὑπερβολαὶ πάγων, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora ; μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι, 14, 9, 8.

Perperam passim ὑπερβολὴ *aut* ὑπερβολαὶ *dederant MSti,* pro ὑποβολὴ *et* ὑποβολαὶ, 3, 104, 4. 9, 24, 3. 15, 2, 12.

Ὑπερβολικὸς, modum excedens, nimius ; ὑπερβολικὴ εὐχαριστία, 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. μικρῷ ὑπερβολικώτερον εἰπεῖν, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργέμειν παντοδαπῆς ὠφελείας, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, *vide* ὑπογίγνεσθαι.

Ὑπερδέξιος ; τόπος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων, locus superior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. *&c.* ὑπερδέξιος ἐγεγόνει τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος, *Casaub.* ultra hostilis aciei cornu progressus, superior illi extitit ; *vide an rectius sit ;* lateri hostium e superiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Sic,* ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο, 10, 30, 7. ὑπερδέξιοι γίγνονται τοῦ τείχους, superiores evadunt muris, superiores stant muris, 8, 6, 9. ἐξ ὑπερδεξίου, e loco superiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. *&c. in flumine* ἐξ ὑπερδεξίου *est* ab ea parte unde descendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία, Pœnis omnia favebant, omnia prospera erant, 3, 73, 2. τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος, bello superior, 5, 102, 3. τοῖς δικαίοις, superior jure, caussa, 27, 4, 2.

Ὑπερέχειν ; 1) superiorem esse ; ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς εὐθείας 500 σταδίοις, 34, 6, 8. *Absol.* πολὺ ὑπερεῖχον, longe vincebant *in disceptando,* 29, 9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ

ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τὰς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερηφανεῖν, *absol.* insolentem esse, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare se, 5, 33, 8.

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερηφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.

Ὑπέρθεσις, ἡ, dilatio, procrastinatio, rejectio in aliud tempus, &c. 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata est deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25, 7.

ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, *si vera lectio*, 30, 5, 10. *est* magnitudo et contentio studii in ea re.

Ὑπερισθμεῖν, (*i. q.* διισθμεῖν, ὑπερνεολκεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. *ex vulgata lect. sed præstat* ὑπερισθμίσας, *quod dant Vat. et Flor. Conf. verb. seq.*

Ὑπερισθμίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101. 4. *Fr. gr.* 132. 4, 19, 9. *Conf. verbum præced.*

Ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα κρημνὰ, 10, 30, 2.

Ὑπερκερᾷν τοὺς πολεμίους, aciem ultra hostium cornua extendere, cornua hostium circumire, a latere cingere hostem, 11, 23, 5. *Sic et* 11, 1, 5. *invitis MStis ediderat Casaub. pro* περικερᾷν, *quod idem significat.*

Ὑπερκέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. præc.*

Ὑπερκυβιστᾷν, præcipitem se dare, nimium facere, 28, 6, 6.

Ὑπερνεολκεῖν, naves machinis transducere, transvehere per isthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf.* ὑπερισθμίζειν.

Ὕπερον, τὸ, pistillum, 1, 22, 7. —" *Vide ad Polluc. VII.* 107." *Ern.*

Ὑπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, insolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπεροχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπεροχαὶ, summitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπεροχαὶ, summum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, fastigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nude* ἡ ὑπεροχὴ, potentia, imperium, potestas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπεροχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπεροχὰς, conservare, tueri imperia, 10, 36, 5. (*i. q.* τὰς ἀρχὰς, *ibid.* ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ αὐτῶν, (*Hannibalis et Magonis,*) par fere imperium, dignitas, potestas, 9, 26, 5. honor, dignatio, existimatio, 23, 14, 10. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλὴν, 5, 41, 3. ὁ ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενος φθόνος, 7, 8, 4. ὁ βασιλεὺς ξενισθεὶς τὴν ὑπεροχὴν, miratus auctoritatem quam sibi sumsit Popilius, imperiosum sermonem imperiosumque factum, 29, 11, 6.

Ὑπερπαίειν, superare; τὸ γεγονὸς ὑπερεπεπαίκει τῇ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις, 14, 5, 14.—" *Demosthenica phrasis.*" *Ern.*

Ὑπερπετὴς, quod super caput eminet, præaltus; ὑπερπετέσι θωρακίοις σκεπάσαντες, 8, 6, 4. quod super caput transit; βέλη ὑπερπετῆ, 8, 7, 3. βέλη ὑπερπετῆ τῶν πρωτοστατῶν φερόμενα, 18, 13, 3.—" *Sic Diodor. XIV.* 23. βολὰς τῶν βελῶν ὑπερπετεῖς *dixit, ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non prætermisit.*" *Ern.*

Ὑπερπίπτειν, superne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερτείνειν τοὺς πρὸ ἑαυτῶν, latitudine superare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερτίθεσθαι, 1) superare, antecellere, τινὰ τινὶ, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. τινὰ κατά τι, 17, 17, 3. 18, 58, 1. 30, 9, 1. τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερεθέμην, *scil.* αὐτὸν, studium et voluntatem patris superare non potui, rebus gestis eum (*scil. patrem*) superavi, 22, 3, 6. 2) superare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* transjicere conjuges et liberos, ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ, 22, 22, 9. 3) differre; ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν, 4, 30, 2. πῶς τοῦτο συνέβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, *scil.* ἐξαγγέλλειν, *quod verbum mox sequitur*, 4, 87, 12. ὑπερτιθέμενοι, 10, 30, 7. *vertimus* dilata paulisper pugna; *ubi Casaubonus,* ulterius progressi. παρεῖλκον ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, differentes (*nempe,* ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propositam) rejicere ad senatum, 18, 30, 9. ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον, sed dum senatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφρονεῖν, efferri animo, nimios sibi spiritus sumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ἐλεφάντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, supra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. ἐφ' ἑκάστοις, de omnibus rebus, super omnibus, 24, 2, 1. δίκας ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. ὑπέχειν θανάτου κρίσιν, capitis judicium subire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, ἡ, *abstr. pro concreto,* ministerium, *pro* ministris; ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία, ministri nautici, 5, 109, 1. αἱ ὑπηρεσίαι *sunt* remiges et quidquid ad ministerium nauticum pertinet; ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, 1, 25, 3. *Latius patet quam* διακονία, 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, ὑπνῶσαι, somnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpos. Cum genit.* αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (*i. q.* ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι, 5, 47, 2. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῇ προσπίπτοντες, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conf.* 2, 19, 10. ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων φόβος, *perperam vulgo pro* ἀπὸ; *vide infra, in* φόβος.

Cum dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati sub talibus hominibus, 6, 7, 2. *ubi maluerit aliquis* ὑπὸ τοιούτων, *sed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. εἶχε μάχαιραν ὑφ' αὑτῷ παρασκευασμένος, sub se, *i. e.* sub veste, 8, 22, 6. ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ ὑπὸ ταῖς αὑτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν, suis munimentis, post sua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum accusat. 1) pone, post, *item,* sub tutamen; *vel* sub tutamine; ὑπὸ τὰ θηρία τεταγμένοι, 5, 85, 3. ὁ ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ὄπισθεν τόπος ὑποπεπτωκὼς, 6, 31, 1. τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεσταλκὸς, 6, 40, 14. ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. τὴν ἀποχώρησιν ὑπὸ τὴν φάλαγγα πεποιημένος, 5, 84, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. κατέφυγον ὑπὸ τὴν αὑτῶν παρεμβολὴν, 11, 21, 5. *ubi* ἐπὶ *exspectasses,* ad castra sua; *sed* ὑπὸ *significare potest* sub tutamen, *ut* post vallum *tuti essent; quamquam hac notione commodius saltem videri debebat* ὑπὸ τὸν χάρακα, *quam* ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας, 8, 27, 7. *Vide supra in* πυλών.

2) sub; *cum accus. pro dativo, ut* οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, *pro* ὑπ' αὐτῷ, *et alia hujusmodi satis pervulgata. Sic* τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον, sub Cleandro enutritus et educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum casum cum eodem verbo* τραφέντες, 6, 7, 2. *Eadem ratione,* θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, sub oculis suis videns, 1, 26, 9. *et similia.*

3) sub, *de tempore, ubi nomen in accus. cum præpos.* ὑπὸ *positum, Latine in ablativo casu absque præpos. commodissime effertur.* ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς, eo ipso tempore; sub, per id ipsum tempus, 16, 15, 8. ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον, tempore belli Aristomenici, bello Aristomenico, 4, 33, 5. ὑπὸ τὸ ψύχος, frigidiusculo aëre, dum adhuc frigidior est aër, 5, 56, 10. ὑπὸ τὸν θυμὸν, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. 5, 76, 3. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno spiritu, 10, 47, 9. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. ὑπὸ τὴν ὡραίαν, sub æstatem, prima æstate, 3, 16, 7. *&c. Quo in genere sæpe perperam* ἐπὶ *pro* ὑπὸ *posuerunt librarii; vide* 3, 41, 2. *et* 3, 83, 7. *et loca ibi citata; conf. supra in* ἐπί.

Alibi ὑπὸ *perperam vulgo pro* ἐπὶ *positum; veluti* ἵνα συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipsis rebus perspicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque* ὑπὸ *potuit, sed Polybianus usus* ἐπὶ *utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *et alia loca collecta ad* ἐπὶ *præpos. cum genit. num.* 1. *Sic pro* ὑπόκειται, 5, 59, 4. *fortasse* ἐπίκειται *legendum, aut* ὑπέρκειται; *nam et pro* ὑπὲρ *passim mendose* ὑπὸ *vulgo scribebatur, velut* 5, 18, 5. 12, 5, 9. *Adde* 23, 14, 12. *et conf.* ὑπερβολή.

Ὑποβάλλειν, 1) τινὰ τοῖς θηρίοις, objicere, 1, 82, 2. *sic* τοῖς ὄχλοις, populi invidiæ et potestati objicere, 15, 21, 2. (*cf.* παραβάλλειν.) ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν πλεῖον δυναμένων ἐξουσίαν, 17, 15, 3. 2) post alios locare; τοὺς πελταστὰς ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις, 5, 23, 3. *ni* ἐπέβαλε *legendum, ut* 1, 26, 13 *et* 15. *et alibi.*

ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τυραννίδος, ponere fundamentum, 13, 6, 2. ὑπεβάλλοντο διαρπάζειν *mendose olim,* 2, 7, 7. *pro* ἐπεβάλλοντο.

Ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depresso insidiarum caussa, 3, 105, 1. *Et ipse* locus aptus ad occultandum militem in insidiis locatum, 3, 104, 5. (*ubi perperam vulgo* ὑπερβολή.) *Hinc* ἐξ ὑποβολῆς, ex insidiis, 15, 2, 12. 2) suggestio, monitum; (*ut* ὑπόθεσις *et* ὑποθήκη;) αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί, 9, 24, 3. *ubi quidem corrupte codices* ὑπερβολαὶ *dabant, sicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, supposititius, 2, 55, 9.

Ὑποβρύχιος; ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα, undis obruebantur, mergebantur *tempestate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; ὑπόγειοι ἰχθῦς, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, suboriri, subnasci, subesse; ὑπεγένετο φιλική τις διάθεσις, 2, 44, 1. ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια, 6, 5, 10. ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια παρ' ἑκάστῳ τοῦ καθήκοντος, 6, 6, 7. ὑπεγεγόνει τις ζῆλος, 11, 8, 4. *ubi mendose* ὑπεργεγόνει *Suid. in* ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας, suppetunt omnia ad victum necessaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra scribere, scriptum exhibere exemplum *formulæ* fœderis, 3, 22, 3. αἷς (συνθήκαις) ὑπογεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην, 12, 10, 3. (*ubi* ἐπιγεγραφθ. *correxerunt alii; Reiskius idem esse* ὑπογεγρ. *ac* προ-

γεγράφθαι *docuit.*) κρίσεις ὡς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογεγραμμένοι, sententiæ quibus subscripserant, quas scripto contra eos consignaverant? probarant, *Ernestus;* 23, 2, 6.

ὑπογράφειν, describere, depingere; τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc* ὑπογράφειν ἐλπίδας τινὶ, spem alicui ostendere, proponere, 5, 36, 1 *sq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφὴ, ἡ, τῶν τόπων, descriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura,* 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6, 54, 6. ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτὸν, 3, 17, 8. documentum, specimen, 9, 30, 2. ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, ὑποδεικνύναι, innuere, significare, 10, 18, 13. indicare, significare, ostendere, demonstrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 *et* 10. 2, 50, 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *sq.* 27, 8, 1. (*ubi* pro sententia dicere in concilio *vertit Casaub.*) ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς, ista (*exercitia*) cum monstrasset multitudini, cum præivisset, 10, 21, 9. ostendere, *i. q.* promittere, ἡ ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια, 1, 79, 8. καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν, spem ostendere, 2, 70, 7. 4, 27, 10. πρὸς πᾶν ἑτοίμως διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον, parati ad omnes occasiones, quæ sese ostenderent, bellum inferendi, *aut* nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν, contrariam speciem præ se ferre, 2, 47, 10. *Et nude* ὑποδεικνύειν *sc.* ἑαυτὸν, *vel* τὴν ἔμφασιν, monstrare se, speciem præbere, præ se ferre, 2, 39, 12. *Sic* ὑποδείξας διότι μέλλει *&c.* 5, 46, 9. *et sequente* ὡς *cum participio,* 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος τρόπος εἴη *&c.* demonstranda, indicanda ratio est, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾷν τὸν πόλεμον, reformidare, 35, 3, 4 —"Forte ἀποδειλιᾷν; *nec tamen alienum est ab analogia.*" *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective,* calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑποδεσμὸς, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hospitio recipere, 22, 26, 7 *et* 15. 23, 1, 7. *&c.* *Sic* ἄσμενος ὑποδεξάμενος ἐφιλανθρώπει τοὺς ἄνδρας *recepi ex Bav. pro vulgato* ἀποδεξ.

ὑποδεχόμενον ὅτι φόρους δώσει *invitis MStis editum erat* 27, 8, 2. *pro* ἐπιδεχόμενον.

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. ὑποδοχὴν αὐτῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. adjumentum, perfugium, *Ernestus;* stimulum, *Vales.*

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Ernestus,*—"*sic et Josophus Ant. VIII.* 2, 8. *ubi tamen tres codd.* ἀποδ."—*Nos l. c.* ἀποδοχὴν *cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, subire negotium, consilium faciendi *belli* suscipere, 2, 21, 9.

Ὑποζύγιον, τὸ; ὁμόσε τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4.

Ὑποζωννύειν ναῦς, succingere naves, *i. e.* instruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, disputationis, deliberationis,* 1, 2, 1. 1,

5, 3. 3, 1, 8. 28, 11, 11. 31, 12, 5. ὑπόθεσιν διδόναι τινὶ, materiam proponere alicui in qua se exerceat, argumentum proponere in quo specimen edat, 13, 4, 1. ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως, argumentum reddere, exhibere, specimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod supponitur vel supponebatur, prima posita, initium unde aliquis progreditur, primus rei status; αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ πρῶται ὑποθέσεις, 1, 15, 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *et vide infra in* ὑποτίθεσθαι.) ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθεὶς, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, 18, 12, 2. *vertunt* ut quidem vetus institutum erat; *sed vide, ne sit* ex primis positis, *id est, si separatim ferrum spectes et contum, quæ sunt materia et prima posita, e quibus constat sarissa.* τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης, manente eodem rerum statu, 8, 1, 5. *Potest huc referri illa dictio,* τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως, Aratum de statu dejicere, 4, 82, 6. *nisi ex alio ejusdem nominis usu, quem mox videbimus,* ὑπόθεσις *h. l. intelligi debet* consilium, præpositum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) sententia quam quis proponit in medium, *vel* subegerit alteri; (*conf.* ὑποτίθεσθαι.) κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, probata, cum plausu accepta sententia quæ ab his proposita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quasi* suggestio; quod quis alteri suggerit; κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, 2, 48, 8. κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου, 2, 52, 6. τῶν συνόντων εἰκός ἐστιν εἶναι τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. *ubi* ὑποθήκας *dant Vat. et Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* πρόθεσις, *et* αἵρεσις; consilium, institutum, ratio, secta, &c. τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, institutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro consilio semel capto, propositi initio suscepti memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide supra, sub num.* 2.) κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἁρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem consilia sua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propositi, instituti sui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως προεστῶτες, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀχαϊκωτέρα αὕτη ἡ ὑπόθεσις. Achæis acceptior est hæc ratio, acceptiores eis sunt hæ partes, 26, 2, 4. ἀπονεύειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes transire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* ὑπόθεσις, *ea notione de qua num.* 3. *diximus,* suggestio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. *ex lect. codd. Vat. et Flor.*

Ὑπόθυψις, ἡ, fomes, incentivum, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* ὑποτύφειν.

Ὑποικουρεῖσθαι, latitare, occultum esse; ὑποικουρουμένης παρ' αὐτῷ τῆς ὀργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποικουρουμένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ira præcordiis insidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθιέναι; *vide* ὑποκαθέσθαι.

Ὑποκαθίζειν, in insidiis sedere; κλέπτης ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.

Ὑποκαθέσθαι; βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν

ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *Si vera scriptura, erit Aor. 2. med. verbi ὑποκαθιέναι, et poterit significare,* submittere contra se, pati ut aliquis se demittat et occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc ὑποκαθέσθαι exponi* latere in insidiis, *et eam notionem confirmari exemplo ex veteri scriptore adlato; deceptus sum errore editionis Küsterianæ, in qua verbum quidem ὑποκαθέζεσθαι, non ὑποκαθέσθαι, exponitur τὸ ἐγκρύπτεσθαι; sed statim ibidem hoc adjicitur exemplum: ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, id est,* cum autem speculatores nunciassent, insidias in locis sylvosis delitescere. *At nunc demum principem editionem Suidæ Mediolanensem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipso exemplo, quam in titulo, ὑποκαθέζεσθαι scriptum, non ὑποκαθέσθαι. Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.*

Ὑποκάτω, subtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμὸς, fluvius qui a tergo est, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4. κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ,—ὄρος ὑπόκειται παμμέγεθες, *si vera scriptura, intelligi debet* post urbem situs est mons; *verumtamen* ἐπίκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται φθορὰ, propositus est, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπόκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas potest, 2, 58, 10. τὰ ἕλκη, φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἴσχει παῦλαν, ἕως ἂν ἀφανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *scil.* σῶμα, subjectum corpus,—*an* subjectam omnem carnem, *nempe usque ad ossa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, præjacens, subjectus, suppositus, præsens; οἱ ὑποκείμενοι καιροὶ, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσκατασκευάζειν ἀεὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam positis, jam confectis, nova semper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita positis, 3, 37, 1. ἀφελεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων, tollere gravissimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propositæ sunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præsens rerum status; εὐδοκεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præsentem rerum statum odisse, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta sunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem statu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur,* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, simulavit se non posse, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, histrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, gestus *&c.* 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, simulate, in speciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obstrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3.

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. *et sæpe aliás.* sermonem excipere, respondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβών· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σπει-

ῥαις, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενὶ, 2, 38, 8.

Passiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei sunt decem millia, relictus est cum, 1, 29, 9. σκάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a stipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομειδιάσαι σαρδόνιον, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπέμειναν φόρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὸ προσταττόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίοις τὸ προσταττόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in se recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienses* πᾶν γένος ὑπέμενον ψηφισμάτων, omne genus decretorum sibi obtrudi passi sunt, *vel potius*, facere sustinuerunt, non puduit eos sciscere, 5, 106, 8. *sic* πᾶν ὑπέμενον ποιεῖν, omnia facere sustinuerunt, ausi, non veriti sunt, 1, 84, 12. *Et absol.* οὐχ ὑπομένουσι non sustinent facere, 3, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις φεύγειν. *Cum particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem sustinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμενε τραυμάτων πλῆθος ἀναδεχόμενος, 6, 55, 2. ἡ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet eum pœna, 1, 81, 3. (*sicut* ὑπόκειται, *quod vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; sed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetustissimi codd. Vat. Flor. Urb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, subsistere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, *mendosum videtur*, 8, 17, 9. *et in* ἐπιμείνας *mutandum*, nulla interposita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii historici, historiæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *sq. Sic de Polybii* historia, 1, 1, 1. 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ caussa consignatæ sunt, *quod nostro idiomate* un memoire *dicimus*, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *scripsit Æneas*, 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γράμματα, scripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare, memoriæ caussa breviter perscribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμὸς, ὁ, *i. q.* τὰ ὑπομνήματα, commentarius historicus, 2, 40, 4. *et* scriptum quodcumque memoriæ caussa consignatum, 24, 2, 4 *sq.* 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio *vel* memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονὴ, ἡ, τοῦ πολέμου, constantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πληγῶν, firmitas gladii adversus ictus, ut non dissiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, *non solum* suspicari *denotat, sed et* intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. 4, 77, 7.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, suspecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. καθ' ὑπόνοιαν, tecte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via subterranea et occulta, *per quam ad aquandum descendebant obsessi*, 5, 71, 9. canalis subterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 *et* 4 *et* 6.—" *Joseph. Ant. VII.* 9, 6. ὀρύγμασιν ὑπονόμοις, *ubi* ὀρύγμασιν *forte est glossa; quamquam et* ἕλκος ὑπόνομον dicitur et τόπος

ὑπόνομος, apud Diodorum; codex Vat. habet ὀρυγμ. καὶ ὑπονόμοις." *Ern.*

Ὑποπεπτωκότως καὶ ταπεινῶς, demisse et humiliter *locuti sunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthensibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπέσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 *et* 5. βοηθεῖν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτει χρεία τις, incidit usus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eamdem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui sub pedes cadunt, 3, 66, 11.

ὑποπεπτωκέναι, *in præter.* esse post aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ὄπισθεν ὑποπεπτωκὼς τόπος, qui post illa tentoria a tergo est locus, 6, 31, 1. *Et* esse sub alio, subjectum esse; *veluti*, planities subjecta est monti, ὑποπεπτώκει τοῖς προειρημένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπεπτωκέναι τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρωρείας, subjectum esse hostibus, infra hostes stare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνθ' ὑποπίπτειν *mendose scribebatur* 12, 14, 5. *pro* ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, omnia suspecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpos. cum genit.*

Ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, suspectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑπορύττειν τὰ τείχη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit et accepit, 3, 85, 1 *sq.* ὑπόσπονδον ἀφιέναι τινὰ, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 *et* 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπελθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14.—" *Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr." Ern.*—ἐκήδευσε τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *ubi* ὑπόσπονδος *omnino scribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; sive* subjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντες εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *cf.* 1, 5, 3.—" principium historiæ tradendæ sive argumenti tractandi; *vide Casaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipso dici, ut* ὑπόθεσιν, *et sic passim dixisse Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, sumsit." Ern.—conf.* ὑφίστασθαι. 2) constantia (*in bello* tolerando, in resistendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet* τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *sic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præcessit* ὑπέμεινε. 3) αἱ ὑποστάσεις, sedimenta, 34, 9, 10. ἡ πέμπτη ὑπόστασις, quod quinto subsedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, constanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere se, occultare se; ὑπό τινα ὀφρὺν, post tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, sub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρώρειαν, sub montis radicem se recipere, monti se adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipsin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεσταλκὸς, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφὴ, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta conversione, conversi, converso agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 3, 45, 3. 5, 48, 2. &c.

Ὑποτάττειν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς

προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ὑποτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, singula terræ loca cogitatione subjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7.

οἱ ὑποταττόμενοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui sub alicujus imperio sunt, *sive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *sive cives quicumque,* subditi, subjecti, *ut* 3, 18, 3. 10, 19, 7. *&c.*

Ὑποτελεῖν φόρον τινὶ, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτέμνειν; *in med.* ὑπετέμετο τὰς αὐτῶν ὁρμὰς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repressit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυκαῖοι ὑπετέμοντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenses præripuerant Pœnis inventum, consilii meritum et gratiam, 36, 1, 1. *Et in præt. passiv. notione activa,* ὑποτετμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ὠφελείας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, subjicere veluti initium et fundamentum eis quæ sequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν *&c.* 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ὑπέθετο, quos victores prius posuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. *est* ὑπεστήσατο; *et deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινὶ, proponere alicui aliquid, subgerere, subjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *et* ὑποθήκη.) 3, 41, 8.

Temere ὑποτιθέμενος *ediderat Casaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2.—" *In promtu est corrigere* ἐπιτρ." *Ern.*

Ὑποτρέχειν; ὑπέδραμέ τις ἔννοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις ἔννοια (*scil.* αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. *Et cum accus. pers.* ἀπελπισμὸς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rursus subintellecto casu pers.* καί τις ἔλεος αὐτῶν ὑποτρέχει, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *potest; sed et e duabus diversis lectionibus,* αὐτὸν *et* αὐτῷ, *quarum altera alteri superscripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et impersonaliter, omisso simul casu personæ;* διότι ὑπέδραμε. (*scil.* ἐμοὶ *vel* ἐμὲ, *nempe* ἡ δόξα, *aut aliquid simile,*) οὕτω ῥᾳδίαν ἔσεσθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑπότροχος, rotas subtus habens, rotis mobilis; πορεῖα ὑπότροχα, 8, 36, 11.—" *Usus eadem voce Diodorus XX,* 91." *Ern.*—*Adde eumdem Diodor. XX,* 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, summa capita præcipere, summatim præscribere; ταῦτα ὑπετυπώθη κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, succendere, accendere; οἷον ὑποθύψας τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. *conf.* ὑπόθυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo, infensum esse, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, ministerio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργὸς, ὁ, minister, 30, 8, 4. ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων, operam ministrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active,* πρᾳότητα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλευθέριον, præ se tulit, 27, 10, 3. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, prudentiam in rebus gerendis præ se ferebat consummatam, 24, 5, 5. (*conf.* τέλειος.) *Neutraliter;* ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας, illucescente

die, 1, 53, 5. τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Passivum;* elucere; ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοια, 2, 36, 2.

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. τὸν πόλεμον, 2, 49, 2. τὸν ἐπιῤῥαπισμὸν τῶν ὄχλων, 2, 64, 4. τὴν ταλαιπωρίαν, 3, 54, 6. τὴν ἀλογίαν, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινὶ, objicere, excipere *interpretatur Ernestus, ex mendosa scriptura ductum est, quæ libros* omnes obsederat, ὑποίσειν, *pro* ἐποίσειν, 9, 20, 5. *Quod vero idem* ὑποφέρεσθαι πᾶσαν μνήμην, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; sed corrupte* πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν *editum erat* 30, 2, 2. *pro* εἰσενέγκασθαι, *quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 1, 20, 15. 1, 28, 14. τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 54, 4. ὑποχείριον ἔχειν τινὰ, captivum tenere, 1, 21, 8. *et,* in sua potestate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum suum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεος, ὑπόχρεως; ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ, obnoxius est senatui, pendet e senatus voluntate, 6, 17, 1. ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον, devincire sibi aliquem beneficio, et paratum reddere ad præstanda omnia postulata, 4, 51, 2. ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι, putant se beneficio devinctos esse Macedonibus, 9, 29, 7. τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, *scil.* ἐκείνοις, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιηκέναι τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxisse, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere se, fugam capessere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *&c. sic* 3, 69, 11. *ubi alii* ἀπεχώρουν.

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. ὑποχωρήσεις πεδιναὶ, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους, 28, 4, 13.

Ὕπτιος, supinus; τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, 1, 77, 4.

Ὗς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. *et nude* ὗς, *subintellecto* ἄγριος, 8, 31, 4 *et* 8. *sic* κυνηγετεῖν τὸν ὗν, 31, 22, 3. *ubi* τὸν υἱὸν *dabant libri.* ὗς θαλάττιος, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 *sqq. et vs.* 16.

Ὑστερεῖν, (*i. q.* καθυστερεῖν) τοῦ καιροῦ, sero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. τῶν λέμβων, lembos non adsequi, 5, 101, 4.

Ὕστερον; ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς, 3, 49, 1. τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3.

Ὕστερος; κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν, 2, 41, 9. (*ubi fortasse* καιροὺς *legend. pro* καιρῶν.)

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, subtrahere urbes nonnullas *imperio regis,* 21, 10, 4. τοῦτο ὑφείλοντο πρῶτον, hanc primam exceptionem fecerunt, *scil.* de postulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. *Conf. vocab. seq. scil. citra quam se non fuerant tradituri,* 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. *coll. vs.* 11.

Ὕφαλος πληγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ sub aqua est, 16, 3, 2. ὕφαλα τραύματα διδόναι, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, τὴν ὕλην, succendere, ignem subdere, 11, 5, 4.

Ὕφασμα, τὸ, tela, textura, velum, aulæum, vestes; *αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι*, 12, 24, 3. *ὑφασμάτα χρυσᾶ*, vestes auro textæ, *Fr. hist.* 47.

Ὑφήγησις, ἡ, institutio; *κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου*, ex Alexandri instituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, sistere; *ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις*, stitit suam navem, substitit cum sua navi, prora in hostem conversa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter resistere, sustinere impetum hostis, 1, 17, 12. *ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι*, conversis equis subsistere, *sc.* ad resistendum hosti, 1, 76, 7. *ὑποστὰς*, gradum sistens, subsistens, 9, 7, 7. *ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον*, bellum fortiter sustinere, 1, 6, 7. *τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων*, 9, 35, 1. *οὗτος μόνος ὑπέστη* (*scil. αὐτῷ*) *τὴν χρείαν ταύτην*, solus ille hanc operam suscepit, præstitit ei, 15, 31, 6. *τῷ πλήθει ὑπέστη δέος*, metus subiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφεστῶτα, res susceptæ, curæ alicujus commissæ; *οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφεστώτων*, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) stare, et sustinere *impetum*, resistere; *ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων*, 6, 6, 8. *Et absol. ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι*, 4, 80, 5. 2) suscipere *argumentum tractandum*, *ὑποθέσεις στενὰς ὑποστήσασθαι*, 7, 7, 6. suscipere, promittere *aliquid præstandum*; *ὑφίσταντο παρέξειν πεντήρη κατηρτισμένην*, 1, 59, 7. 3) *i. q. ὑποτίθεσθαι*; *ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς*, falsa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q. ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν, ibid. vs.* 8.) *οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο*, quos victos supposuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *seq. μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *seq. accus. pers. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, stationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp. ταπεινοῦν, ibid.*

Φ.

Φαιὸς, fuscus, subniger, pullus; *φαιὰ ἱμάτια*, pullæ, sordidæ vestes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται*, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perspicua ratio, 17, 1, 12. *πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτοὺς*, multa et evidentia dicere pro sua caussa possunt, 17, 14, 5. *γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον*, ex ratione vel pueris perspicua, 9, 21, 9.

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, sententia; *λέγειν τὸ φαινόμενον*, dicere suam sententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. *αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον*, plane dicere suam sententiam quæcumque illa sit, 7, 11, 4. *οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον*, neque eloqui libere ea quæ ipsis videntur neque scribere possunt, 8, 10, 8. *ἐρῶ γὰρ τὸ φαινόμενον*, dicam quod sentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adspectus cœli, cœli spectaculum; *ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζωδίων τάξει συμπεριφέρηται*, nisi quis in cœli adspectu notam habeat duodecim signorum ordinem, 9, 15, 7. *τὰ φαινόμενα*, astronomia sphærica; *τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκέναι*, operam astronomiæ dedisse, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδὸν, tota simul acie, 3, 115, 12. *ubi opp. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας.* in acie, 4, 8, 10. *ubi opp. χωρὶς παρατάξεως.*

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. οἱ Φαλαγγῖται *distinguuntur a* τοῖς θωρακίταις *et* ψιλοῖς, 4, 12, 12. *sic* 11, 11, 4. τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν συστήματα, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; Φαλαγγιτικὴ σπεῖρα, 18, 11, 10.

Φάλαγξ, ἡ; *vide Ind. histor. in* Phalanx; *et conf.* τέλος, ἐπάλληλος, παράλληλος, διφαλαγγία, τριφαλ. τετραφαλαγγ.

ἡ Φάλαγξ, de legionibus sive gravi armatura Romanorum, 3, 73, 7. *coll. vs.* 6.

Φάλαρα, τὰ, 6, 39, 3.

Φανερὸς γενόμενος ὅτι συνῆκε τὸ ῥηθὲν, 10, 18, 14. ἐπὶ ταύτης ὄντες Φανεροὶ γένησθε τῆς προαιρέσεως, 22, 2, 9. ἐκ τοῦ Φανεροῦ ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον, palam suscipere bellum, 2, 46, 1.

Φαντασία, ἡ, species; τῇ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος Φαντασίᾳ καταπληξάμενοι αὐτοὺς, 1, 37, 5. τὸ παράδοξον τῆς τῶν ζώων Φαντασίας, 3, 53, 8. κατὰ τὴν πρώτην Φαντασίαν, ad primum adspectum, ubi primum adparuit, 11, 27, 7. τραγικὴ τοῦ ῥεύματος Φαντασία, miserabilis facies, species, fluvii, *cadavera vehentis*, 5, 48, 9. ἡ διὰ τῶν λόγων Φαντασία, (*opp.* τὰ κατ' ἀλήθειαν) 22, 2, 7. δουλεύειν τῇ τῶν ἐκτὸς Φαντασίᾳ, καὶ παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν, externæ speciei, famæ publicæ inservire, 30, 17, 4. συναύξειν τὴν Φαντασίαν τῆς νίκης, speciem, opinionem victoriæ, 16, 8, 3. Φαντασία ἐστὶ τοῦτο, species inanis hæc est, nonnisi in speciem fit hoc, 17, 11, 8. Φαντασία περὶ αὐτόν ἐστι ὡς ἔχοντα *&c.* videtur ille hominibus habere, opinio de eo est, *Fr. gr.* 133. Φαντασίαν τοιαύτην ἔχειν, 8, 15, 3. Φαντασίαν ἐλάττω ἔχειν, 18, 29, 2. Φαντασίαν μείζω ἕλκειν, majorem speciem ostentare, 32, 20, 5. Φαντασ. ἐφέλκεσθαι ὡς *cum particip.* speciem sibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. Φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπεναντίοις ὡς τοῦτο πράττων, speciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιεῖτο Φαντασίαν, magnam impressionem *sua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. Φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, speciem magnam præbere, et excitare exspectationem, 17, 10, 7. Φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam sibi comparavit, magnam de se opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν Φαντασία, splendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ Φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum splendore; *possis etiam intelligere,* cum magna hominum de ipso opinione; *sed perinde est* μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης Φαντασίας, 15, 25, 5. Φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragosus; παρά τινι δυσσυνόπτῳ καὶ Φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conspici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

Φάραγξ, ἡ, abrupta, confragosa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. Φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ διεζευγμένη *Seleucia Pieria*, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) *a verbo* Φημὶ, *i. q.* ἀπόφασις, dictio, enunciatio, pronunciatum, affirmatio; τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ Φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonstratione, 7, 13, 2. *coll. vs.* 5 *Hoc vocabulo eadem ratione Aristoteles utitur, cum aliás, v. c. Ethic. VI.* 9. *tum eo loco quem post Budæum citavit H. Stephanus in Thes. ex Ethic. VI.* 11. δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσ-

βυτέρων ἢ φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων. Adde Sext. Emp. Pyrrh. I. 192.

2) *φάσις, a verbo φαίνω,* significatio per signum quod datur alteri; *τὴν φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν,* significationem adcurate dare, 10, 46, 3. *ubi temere φαῦσιν erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10.—" *Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depressis loculis in tali tecto, qui formam lacuum habent; sic Græcis φάτναι et φατνώματα, a similitudine* præsepis." *Ern.*

Φαῦλος, *ἀστυγείτων,* pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. *πλοῖα φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς,* naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. *πολιτεία φαύλη,* resp. vitiosa, prava, male constituta, 6, 47, 4. *opp. σπουδαία, ibid. vs. 3. Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, stultus, stolidus; *τίς οὕτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥάθυμος τῶν ἀνθρώπων,* 1, 1, 5. *φαῦλος ἡγεμὼν,* stultus belli dux, *qui sua consilia tegere nequit,* 13, 3, 6. *homo, φαυλότατον τῶν ζώων,* tardissimum, stultissimum, 17, 15, 15. *opp. πανουργότατον, ibid. Fortunam pro caussa citare, φαῦλον,* stultum *est,* 2, 38, 5. (*sic Eurip. Androm.* 380. *φαῦλος, οὐ σοφός.*) *aut,* hominis est levis et vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas, *rerum caussas non perspicere ἢ διὰ φαυλότητα φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥαθυμίαν,* 10, 5, 8. *conf. voc. præc.*

(**Φαῦσις,**—" significatio per lucem, ut faces." *Ern. scil. ex scriptura temere ab Ursino et Casaub. invecta,* 10, 46, 3. *pro φάσις, quod vide.*)

Φελλὸς, ὁ, suber, 10, 44, 3 *sqq.*

Φέρειν; *πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντες πολλοῖς,* bella inferentes, 4, 16, 4. *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες,* 2, 33, 6. *εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν,* in magnum periculum adduxisse, 22, 14, 7. *ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνήνοχε τοιοῦτον ἄνδρα,* tulit, genuit, 8, 11, 1. *ἡ πλατεῖα φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν,* via ducens ad mare, 8, 36, 9. *ἡ πύλη φέρουσα ἐπὶ τὸν λιμένα,* qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. *ἄγειν καὶ φέρειν, vide supra in ἄγειν, num.* 1. *τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λεηλατεῖν,* 30, 14, 2. *Inde in passivo, καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον,* vastata omnia in Cypro, 29, 11, 10.

φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei summam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. *φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα,* culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. *τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς,* iram suam in Ætolos (*scil.* in universum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. *φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους,* nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q. ἐπιφέρειν αὐτοῖς, ibid. vs.* 1. *τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι,* referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. *φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον,* 3, 38, 4. *nisi, transposita præpositione ἐπὶ, legendum ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, scil. ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, quod idem valebit ac ἐπὶ τὰς διαφορὰς, ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. *τούτων τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις,* adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. *ἵνα μὴ πόῤῥωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν,* 17, 13, 7.

φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκράγαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8.—" magna vi, summo studio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemsterh. ad Lucian. T. I. p.* 349. *Et plane consentio Viro maximo, id ita in-*

terdum poni, ut salvo sensu abesse non possit; cujus generis loca et ipse plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etsi illud summa ope *sua sponte intelligitur. Ceterum non semper propriam vim habere, aut addere aliquid sententiæ, id ipsum quoque et observavi et credo: cujus generis loca spectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hist. VIII.* 14. *talemque puto esse et illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. et Virtut. pag.* 586. *edit. Wessel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν—φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo sua ibi sumsit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν περικοπὴν ἅπασαν—ἐδωρήσατο τῇ μητρί." *Ern.*—(*At in isto quidem Diodori loco,* φέρων ἐδωρήσατο *manifeste idem valet ac* ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Passive; φέρεσθαι, vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμὸς φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propensum esse ad aliquid, 1, 19, 7. πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet, quid moliretur, 5, 26, 6. πάντων φερομένων ἐπὶ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς παραγγελλομένοις, cum omnes eo inclinarent, in hanc sententiam irent, parendum esse postulatis, 36, 3, 6. ἠδυνάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί φερόμενος τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους, quid spectans, quo tendens, 8, 36, 7. ἐπὶ στόμα φερόμενος ἐν πᾶσι, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνεγκάμενος, (*i. q.* προενεγκάμενος *vel* προσενεγκ.) quum in eam sententiam multa protulisset, adtulisset, 11, 31, 2.

Φερέκακος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φερνὴ, ἡ, dos, 18, 18, 6. ἐν φερνῇ λαβεῖν χώραν, 28, 17, 9. διαλύειν τὴν φερνὴν, 32, 8, 4.

Φεύγειν τὰ χρέα, *vel* διὰ τὰ χρέα, 26, 5, 1. ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε, 26, 5, 2.

Φευκτὸς, 6, 47, 1 *sq. cf.* αἱρετός.

Φεύξιμος τόπος, locus quo quis fugere potest, perfugium, 13, 6, 9. *cf.* φύξιμος.

Φεψάλυξ, scintilla; ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, ἐπ' ἀρετῇ, fama virtutis, 6, 52, 11. ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, 6, 2, 15. 32, 12, 10. φήμαις ἀρχαίαις ἐνδεδεμένος, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. ἡ ἐκ τῆς Πυθίας φήμη, Pythiæ oracula, 10, 2, 11.

Φθάνειν; μὴ φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος &c. 3, 65, 7.

Φθινοπωρινὴ ἰσημερία, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν τινι τινὸς, 6, 58, 5. 11, 7, 8. παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς, 13, 2, 5.

Φθόνος, ὁ; χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11.

Φθορὰ, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp.* ἡ αὔξησις.

Φθόρος, ὁ, cædes; πολὺς ἐγίγνετο φθόρος τῶν Καρχηδονίων, 3, 51, 3.

Φιάλη, ἡ, 6, 39, 3.

Φιαληφόρος, ὁ *et* ἡ, *nomen sacerdotis apud Locros,* 12, 5, 9 *sqq.*

Φιλανθρωπεῖν τινα, comiter, benigne compellare et tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. (*ubi* φιλανθρωπεύειν *præfert unus codex.*) 21, 2, 3. φιλανθρωπηθεὶς, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; εἴς τινα, 1, 79, 8. ἡ γενομένη πρός τινα, 1, 79, 11. φιλανθρωπίαν προσάγειν τινι, 1, 81, 8. πολλὰ τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἡκόντων, 28, 15, 2. ἡ διὰ τῶν λόγων φιλανθρωπία, 8, 15, 11. ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, jura amicitiæ

et hospitii, 33, 16, 2. *τοιούτων τυγχάνει φιλανθρωπιῶν*, 15, 19, 5. et 30, 3, 6. *nisi utrobique φιλανθρώπων legendum, quod tamen non pertinacius contenderim; sed sic haud dubie corrigi debet* 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, et imprudentibus nobis in nostrum quoque irrepsit exemplum, πάντων τυχόντες τῶν φιλανθρωπιῶν, pro φιλανθρώπων. Conf. mox sub φιλάνθρωπος.*

Φιλανθρωπίνως *ἀποδεχθεὶς, (sive ὑποδεχθεὶς legendum)* 33, 16, 3.

Φιλάνθρωπος; *τὰ φιλάνθρωπα*, beneficia, humanitatis et amicitiæ officia, amicitia; *ἐπιλαθόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων*, 2, 60, 6. *πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις*, 12, 5, 3. *τεύξεσθαι πάντων τῶν φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ.* 10, 38, 3. *τὰ φιλάνθρωπα ἀνανεώσασθαι πρός τινα*, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. *ἡ τῶν φιλανθρώπων ἀνανέωσις*, (*i. q. τῆς φιλίας*,) 28, 1, 7 *sq. coll.* 28, 2, 2. *συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα*, 5, 66, 2. *τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα* &c. 12, 12, 5. *Conf. φιλανθρωπία.*

Φιλανθρώπως *διακεῖσθαι πρός τινα*, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine*, rixosus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. *φιλαπεχθὴς κατηγορία*, acerba, odiosa accusatio, 5, 28, 4. *φιλαπεχθεῖς λόγοι*, asperi sermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς *κατηγορεῖν τινος*, odiose, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, *ἡ*, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, *ἡ*, 6, 49, 3. 6, 57, 6 *sq.*

Φίλαρχος; *φιλαρχότατος*, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; *τοῦτο πέφυκε καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν*, 4, 2, 10. *Adde* 11, 13, 6.

Φιλελεύθερος, liberalis; *στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον*, 4, 30, 5. *τὸ φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον*, 2, 55, 9.

Φιλέραστος, non alienus ab amore, *ex Valesii versione*, 24, 5, 7.

Φιληδεῖν *τροφῇ τινι*, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιληκοεῖν; *οἱ φιληκοοῦντες, idem quod vocab. sequens*, 3, 57, 4.

Φιλήκοος, historiarum studiosus, studiosus lector historiarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præsertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis historiis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *distinguitur a φιλομαθοῦντι, qui fructum doctrinæ quærit.*

Φιλικὸς; *φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων*, 2, 37, 10. *φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις*, 2, 44, 1.

Φιλικῶς *ἔχειν πρός τινα*, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de personis usurpatur, sicut φιλικὸς de rebus; παρεισελθόντες ὡς φίλιοι*, 1, 7, 3. *φίλιος ἢ πολέμιος*, 16, 19, 3. 29, 11, 3.—"*Sic et apud Lysiam, Orat. II. pag.* 50." *Ern.*

Φιλογύνης, *φιλογύναιος*, *φιλόγυνος*, mulierosus, 10, 19, 3.

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere et sibi parare, 24, 9, 3 *et* 6. *ἀληθινῶς*, 35, 4, 12. *πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ*, 12, 23, 7. *φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ*, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. *φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας*, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. *cf.* 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, *ἡ*, famæ et gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12.

Φιλόδοξος; *φιλοδοξότατος*, 32, 23, 5. *εἰς τοὺς Ἕλληνας*, 7, 8, 6. *conf. φιλοδοξεῖν.*

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; *παρὰ τὸ δέον*, 11, 2, 11. *παρὰ τὸ καθῆκον*, 30, 7, 8. *πρὸς ἀπεγνωσμένας ἐλπίδας*, 30, 8, 3.

Φιλοζωΐα, ἡ, nimius et intempestivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκειος; τὸ φιλοίκειον, amor erga suos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθεῖν; οἱ φιλομαθοῦντες, discendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. *cf.* φιλήκοος.

Φιλονεικεῖν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονεικία, ἡ, eximium in re aliqua studium, (*quod aliàs est* φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι φιλονεικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον, 4, 49, 2. κατέπαυσε τὴν φιλονεικίαν αὐτῶν, contentionem eorum sedavit, sustulit, 5, 93, 9. *pro quo est* φιλοτιμία, *ibid. vs.* 4.

Φιλόνεικος, contentiosus; καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωπος, *Fr. gr.* 115. τὸ φιλόνεικον τῶν ἀνθρώπων, contentiosum ingenium, *Fr. gr.* 30.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, *Arcadum*, 4, 20, 1. *Pro* φιλοξενίᾳ *vero*, 32, 15, 12. *utique* φιλοδοξίᾳ *videtur scribendum.*

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπευστεῖν, curiosum esse in cognoscendo, historiarum cupidum, 3, 59, 6. (*i. q.* φιλομαθεῖν, *et* φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαι τινὰ, conciliare sibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7.

Φιλοπονία, ἡ, industria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laboriose, magno studio, diligenter, 18, 1, 13. φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentissime, operosissime rogare, (*quod aliàs est* φιλοτιμότατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, *Fr. gr.* 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἔγγιστα φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, scriptum philosophicum, *de Homeri poësi*, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος; φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Φιλοστεφανοῦν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. φιλοστεφανῶν καὶ φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* φιλοδοξεῖν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenero adfectu prosequi; διαφερόντως ἐπεφιλοστοργήκει τὴν παρθένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipsorum arte disserere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ φιλοτεχνεῖν, artificiis uti *adversus oppugnantes et eorum opera*, 16, 30, 2.—" *Diodorus* φιλοτεχνίαν *et* δόλον *jungit*, III. 37." *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem studium suum contulisse, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδὴ, studium, conatus, contentio, industria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, studiose, enixe operam navare sociis, 2, 42, 6. φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Jungitur* ὀργῇ, *et videtur esse* ulciscendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, φιλοτιμία, ὀργὴ, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* φιλονεικία, *ibid. vs.* 9. αἱ φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium studia, *cum favent alicui populo in rebus scribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, studiosus, diligens; φιλοτιμότατος περὶ τἀναγκαῖα, 9, 20, 6. ἐμμελέστερος καὶ φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτίμως, τηρεῖν, diligenter custodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, stu-

diose ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monstrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni studio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ κρῖναι τὰ ὅλα, studio ardere, 3, 70, 1. *sic* φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. φιλοτιμότερον ἐπισκέψασθαι, diligentius inspicere, 22, 5, 8. φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *sunt* studio ardentes persequendi et continuandi belli, obstinati, *ut vertit Casaub.* φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rursus* οἱ φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur esse,* qui nimio studio contrariarum partium ducuntur; *ubi Casaubonus,* severiores censores *interpretans, intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum studiosus, qui amicos et socios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, studium benevolentiæ sibi mutuo demonstrandæ, gratulatione mutua et donis mutuo missis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agrorum et locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλέψ; αἱ φλέβες τῆς πηγῆς, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; φλεγμαίνοντος ἔτι τοῦ πάθους, *de recenti luctu,* 3, 86, 6.

Φλιὰ, ἡ; αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν, postes templorum, *in quibus reperit hospitii publice instituti titulum,* 12, 12, 2.

Φλοιὸς, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini,* 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, περιεστὼς τινι ἀπό τινος, 3, 16, 2. ὁ ἀπὸ Γαλατῶν, 2, 35, 9. 2, 23, 3. ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου, 2, 59, 8. *Sic correxi* τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον προσανατεινόμενος, *pro vulgato* ὑπὸ, 26, 3, 14. *Sic recte,* τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων φόβον ἀνατεινόμενος, 9, 22, 5. *Legitur quidem vulgo, in nostro etiam exemplo,* τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. *et* μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpositionem* ὑπὸ, 26, 3, 14. *contendere possit: at, si modo vera scriptura duobus locis modo citatis, diversa fuerit ratio, pendebitque* ὑπὸ *non a nomine* φόβον, *aut* κίνδυνον, *sed a verbo* ἐπικρέμασθαι. *Imo vero suspecta eisdem his locis* ὑπὸ *præpositio debet, quoniam cum eodem verbo* ἐπικρέμασθαι *constructum rursus* ἀπὸ *consentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. *Conf.* ἐπικρεμᾶν.

φόβον ἐνεργάζεσθαί τινι, *vide* ἐνεργαζ. *Sic et legendum pro simplici* ἐργαζ. 3, 51, 13. συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, *Ernestus cum Casaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria et primitiva notione accipiendum illud vocab.* falso timor iste *vel* terror invaserat eum; *cf.* περὶ *præpos. cum accus. Sed alibi passim per metonymiam varios significatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; μήτε φόβον ὑφορώμενοι, neque belli terrores metuentes, 4, 33, 2. ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφεστῶτα φόβον, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic* ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν φόβον *dicit,* 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invasionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut*

Livius, ab hoc tumultu. κατεπλάγησαν τὸν φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. *Item* spectaculum terrificum, adparatus terribilis; τὸ πλῆθος ὑπέστη δέος ὑπὸ τοῦ πέριξ φόβου, 11, 30, 2.

Φοινίκεος; φοινικοῦς τῷ χρώματι, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. φοινικῆ σημαία, vexillum puniceum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικὸς, Punicus; φοινικικὸν στράτηγημα, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod* φοινίκεος; πτερὰ φοινίκια, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικὶς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico sermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. τοῦ ῥεύματος, 4, 43, 3. τοῦ πλήθους, studium erga candidatos, 10, 4, 3. ἄλογος φορὰ, male sanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, δόρατα, 6, 23, 16. μάχαιραν, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φόρημα, τὸ, gestatio; πρώτη χώρα τοῦ φορήματος, primus locus inter eos qui gestant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; φορμοὶ ἀχύροις σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν τινα, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; φόρον ὑποτελεῖν τινι, 22, 7, 8. 22, 27, 2. κατὰ φόρους, per pensiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς ἄνεμος, vehemens, (*cf.* φορὰ.) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ἡ, *scil.* ναῦς, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; φορτικὸν, grave, arrogans, odiosum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, superbe, arroganter, 17, 1, 10. φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, 5, 49, 4.

Φράκτητος; (*an* Φρακτήτης, *vel* Φρακτίτης?) στελγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν φρακτήτων ἐδεδώρητο, 26, 7, 10. *Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen satis liquet.*

Φράττειν, τὸν ποταμὸν, obstruere, 5, 22, 6. τὴν προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει φραξάμενοι, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; ἐς τὸ φρέαρ ἀπωθεῖν, 9, 38, 2. ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effossus, 10, 28, 2 *et* 5.—"*Hac forma dixit et Xenophon. Hist. Gr. pag.* 481." *Ern.*

Φρεατοτύπανα, *Fr. gr.* 135.

Φρονεῖν; εὖ φρονῶν, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem;* animus, animi impetus et ardor; φρόνημα καὶ θάρσος παριστάναι ταῖς δυνάμεσι, 5, 83, 5. τοῖς φρονήμασιν ἔμενον, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, superbia, ferocia; φρόνημα μέγιστον ἔχειν, superbissimum esse, 2, 4, 6. τὸ τῶν Αἰτωλῶν φρόνημα &c. *per metonym.* feroces Ætoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, spiritus sibi sumere, πέρα τοῦ δέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos sibi spiritus sumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 22, 8, 8. φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, superbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πειρᾶσθαι φροντίζειν ἵνα *&c.* 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra, in* φρουρός.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præsidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουρὸς, ὁ; οἱ φρουροὶ, præsidium urbis, milites præsidiarii; ἐκ-

βαλὼν τοὺς φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *ubi Vat. cum suis, τὰς φρουρὰς, bene, sic τὴν φρουρὰν ἐξάγειν*, 22, 25, 1. *&c.*

Φυγαδεία, ἡ, exsilium, abitus *vel* ejectio in exsilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exsilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. *οἱ πεφυγαδευμένοι, Fr. gr.* 85. 2) in exsilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; *οἱ φυγαδικοὶ*, qui in exsilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθήρ, ὁ, exsulum venator, exsulum inquisitor et persecutor, 9, 29, 3.

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exsilium, 4, 17, 4. *sic φυγαὶ*, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; *πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος*, unde ortum, 3, 6, 9. *διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην*, existere, 2, 39, 12. *ἄνδρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκότες*, 22, 6, 9. *τοῦτο πέφυκε* (fieri potest, facile fit, *aut* sæpe factum est) *καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν*, 4, 2, 10. *πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε &c.* conferre sua natura potest et debet, 1, 2, 8. *sic* 3, 36, 3. *ubi mendose libri πεποίηκε dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6. *sic ἔφυ καλῶς*, 10, 25, 1. *et πεφυκέναι καὶ τετράφθαι καλῶς*, 12, 13, 4. *Sed εὖ πεφυκὼς πρός τι*, egregie a natura comparatus; *v. c. πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν*, 10, 14, 10. *πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας*, 25, 9, 2. *quin et πρὸς τὸ κακὸν*, 13, 4, 3. *Et cum dativo casu, πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς*, 9, 29, 10. *ni πρὸς τοῦτο ibi corrigendum, quod verum videtur.*

φύεσθαι; φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. *&c.*

Φυλάκειον, τὸ, custodia, custodum *quaternio*, 6, 33, 6 *sq.* 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem; τὰ φυλακεῖα*, stationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. *cf. φυλάκιον.*

Φυλακὴ, ἡ, præsidium *urbis*, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. *φυλακὴν παραγγέλλουσι πᾶσι, i. e. παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι*, 5, 98, 8. *φυλακαὶ νυκτεριναὶ in castris Romanis, lib.* 6. *cap.* 35. *toto, et seq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q. φυλάκειον et φυλακεῖον*, statio, custodis, *ante castra*, 10, 30, 6. 2) *i. q. φυλακτήριον*, castellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; *οὐδὲν οὕτω φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων*, observandum; *rectius fortasse*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, castellum, munimentum ante castra vel urbem, in quo locatur præsidium vel statio militum, 8, 17, 5. *cf. φυλάκιον.*

Φυλακτικῶς *ἕκαστα χειρίζειν*, cum cura, diligenter, solicite, 6, 8, 3. *φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς*, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *sq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam ἔθνος; vide* 1, 10, 2. *et* 11, 19, 3. *πᾶν τὸ φῦλον Γαλατικὸν*, Gallica natio, 2, 33, 2. *πλείστων ἀνθρώπων φῦλον*, 3, 48, 7. *τὸ ἐπιχώριον φῦλον*, 34, 14, 2. *πολύ τι φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιρρέον ὁρῶ*, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q. φεύξιμος, quod vide; φύξιμον οὐδὲν*, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiscue; *αἰγιαλὸς φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν*, 16, 8, 9. absque ordine et consilio;

φύρδην πάντα ἐπράττετο, 30, 14, 6.

Φυσᾶν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. inflare tibiam, 30, 13, 8. *οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν, de impudico*, 12, 13, 1.

Φυσικῶς συντεθεωρημένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. *φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως συνίσταται μοναρχία*, naturâ, sine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; *ὃ φύσιν ἔχει γενέσθαι*, quod fieri amat, ut est natura hominum, 2, 21, 3. *αἱ φύσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων*, cognoscuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. *τῇ φύσει*, sua natura, 5, 1, 7. 5, 39, 6. *ἠναγκάζετο καρτερεῖν καὶ φέρειν τὰ παρὰ φύσιν*, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ φύσιν πατὴρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp. κατὰ θέσιν.*) *υἱὸς*, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. *ἀδελφὸς*, 11, 2, 3. *μετήλλαξε κατὰ φύσιν*, 30, 19, 2. *κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἐπέβαλε συσσώζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν*, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; *φυτὰ*, arbuscula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de nescio quo animorum vitio; παρ' οἷς ἔφυ τοῦτο τὸ φυτὸν*, 13, 2, 8.

Φωνὴ, ἡ; *πᾶσαν προΐεσθαι φωνὴν*, 13, 7, 10. &c. *Vide in προϊέναι. τὴν αὐτὴν φωνὴν προΐεται ἐμοὶ*, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. *ἀναβοᾶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ*, 15, 29, 11.

Φωρᾶν; *πεφωραμένος ἐπὶ πράξει*, deprehensus in facinore, 6, 56, 15. *ἐφωράθησαν, cum particip.* 30, 7, 6. *φωραθεὶς*, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; *ἅμα τῷ φωτὶ*, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *et* 5. &c.

Φωτίζειν, *τὴν αἵρεσιν τινὸς*, sententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. *γράμματα ἑαλωκότα καὶ πεφωτισμένα*, literæ interceptæ et in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; salutatio, salutandi officium; *περὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ὁ ἐπιδορατὶς τῷ δόρατι, leviter infixum spiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, *καὶ διάστασις ἀλλήλων*, spatium, intervallum inter milites in acie stantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; *οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην*, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. *ἡ κεχαλινωμένη ἵππος*, frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui στάσιμος* est, *et distinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. 4, 67, 6. 4, 69, 4 *sq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *substant.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject. χαλκοῦς ταῦρος*, 12, 25, 1 *sqq. χαλκοῦν νόμισμα*, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *et* 12.

Χαμαιπετής; *χαμαιπετῆ δένδρα*, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαίτυπος, ὁ, pathicus, scortum masculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρίαμβον κατάγων*, 11, 33, 7. *ex vulgata olim lectione; nos μετὰ μεγίστης χαρᾶς correximus; Reiskius μεστὸς χαρᾶς. ἐὰν μὴ διδῷ φ' τάλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, fors. χάριτος*, 22, 17, 12.

Χαράδρα, ἡ, i. q. φάραγξ, via cava et salebrosa per montes, *3, 53, 5. coll. c. 52, 8.* χαράδρα χειμάῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *sq. et vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio castrorum fossa et vallo, *5, 2, 5. 6, 34,* 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inscripta; ξυλήφια βραχέα ἔχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (*i. q.* ἐπιγραφὴ, 6, 34, 12.) nota qua signatur pecunia, *et inde per metaph.* χαρακτὴρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos usitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *sqq.* vallum, 1, 29, 3. 8, 34, 3 *et* 5. 8, 35, 4. *&c.* castra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. *et sæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, signata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τὶ τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαριζόμενοι *corrige,* καὶ δοκοῦντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χειριζ. 31, 18, 7.

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob caussam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγεγραφότων, propter scriptores, scriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea fine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 *&c.*

Χάρις, ἡ; μεγάλην εἰδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, *scil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *ex Ursini emend. cum* μεγ. εἶναι χάριν *darent MSti, quod vel teneri fortasse debebat, vel in* ἔχειν *mutari; sic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ δωρεᾷ λαμβάνειν, beneficii et muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδωρεῖσθαι, referendæ gratiæ caussa vicissim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur;* 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti potest* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; ἐθελοντὶ καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter et beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἔδωκε Προυσίᾳ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus est auxilio se eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipsorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere est, ad* ὑπέσχητο, *an ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perspicue hæc est,* videri voluit in magnam eorum gratiam, et magni beneficii loco in eos collati se opem eis laturum; *sed nimirum (quod mox adjicit scriptor) suam maxime utilitatem spectavit, insperatum lucrum eam rem putans.* 2) *passive,* de gratia quam habemus alteri, *ubi verti potest,* beneficii loco sibi ducens si res accipiatur; *sic* μετὰ μεγάλης χάριτος ἥξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφευγότας ἐπὶ Ῥωμαίους, Achæos venturos et confugituros ad Romanos cum magna gratia, *i. e.* magno sibi beneficio ducturos si modo licitum fuerit sibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros si modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad sententiam Casaubonus vertit,* cum multis precibus Romam, velut ad perfugium suum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur,* αἱ μὲν ἐθελοντὶ αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος,

aliæ civitates sponte se ei adjunxerunt, et cum gratia, *id est*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco sibi ducentes si receptæ essent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere possis*, gratiam apud eum inituræ.) ἐὰν μὴ διδῷ μετὰ μεγάλης χάριτος (*sic enim utique pro χαρᾶς legendum videtur*) nisi dederit cum magna gratia, magno beneficio sibi ducens si benigne accipiatur hæc summa, 22, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ jucunda sunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumescere, 6, 57, 7. 16, 21, 12,

Χεῖλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo fossæ, 8, 35, 5. 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vasis, 10, 44, 11 *sq.* τὰ χείλη τοῦ πίθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam τεῖχος *pro* χεῖλος *dabant libri*, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *sq.*

Χειμάδιον, τὸ, hiberna; εἰς χειμάδιον *fortasse legendum suspicatus eram*, 5, 50, 6. *pro* ἱμάτιον, *quod vide. Vocabulum* χειμάδιον *apud Strabonem, præter locum in Adn. nostra citatum, rursus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi* παραχειμαζ. *quod est verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rursus*, Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἐλατείᾳ, 27, 15, 2. *Et videtur* παραχειμάζειν *magis de exercitu dici*, χειμάζειν *de singulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempestate vexari, *et metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *subst.* torrens, 4, 41, 9. 40, 3, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* χειμ. ποταμὸς, 4, 70, 7. χαράδρα χειμάῤῥους, 10, 30, 2.

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμασκεῖν, exerceri per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινὸς; χειμεριναὶ ἀνατολαὶ, 5, 22, 3. τροπαὶ, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. δύσεις, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 *et* 8. χειμερινοὶ ὄμβροι, 9, 43, 5.

Χειμὼν, ὁ, tempestas, 1, 54, 6 *et* 8. 1, 60, 7 *sq. Conf. Ind. histor. in* Naufragium.

Χεὶρ, ἡ; τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν, 1, 80, 11. 1, 81, 4. διέχειν, distinere ad dirimendos litigantes, 4, 52, 1. ἐκτείνειν τινι, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ caussa*, 10, 34, 6. πρός τινα, *idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. ἐπί τι, (*i. q.* ἐγχειρεῖν *vel* ἐπιχειρεῖν τινι) adgredi, suscipere aliquid, 1, 3, 7. ἐξαίρειν, tollere, *suppliciter orando*, 3, 84, 10. ἐπιβάλλειν τινὶ, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *sq.* προσφέρειν ἑαυτῷ, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 2, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. συμπλέκειν τινὶ, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injusta vi, bello in justo lacessere aliquem, 2, 45, 6. 2, 56, 14. κατάρχειν, *Fr. hist.* 57.

χεὶρ, *et* χεῖρες, *per metonym.* homines opus facientes, ministrantes, *et sigillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. μεγάλην ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσειληφότες, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. αἱ ἄρισται χεῖρες, fortissimæ copiæ, 1, 26, 5. ταύταις ταῖς

χερσὶ πιστεύσαντες, 3, 10, 6. χειρῶν πλῆθος, hominum multitudo in usum militiæ, 3, 89, 9. ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες, 3, 79, 3. (*ubi perperam vulgo* χρείας, *pro* χεῖρας.) ἓν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ, 1, 35, 4. ὁ πλέονας ἔχων χεῖρας, qui numerosiorem habet familiam, qui plures præsto sibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνὰ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter conversari cum quo, 21, 4, 5. *conf. mox* εἰς τὰς χεῖρας.

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *scil.* τινὶ, familiariter congredi, conversari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι, *idem*, 5, 37, 11. συνελθεῖν, 1, 78, 6. εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτόν τινι, credere se alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινὰ, seducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prensare manum, seorsim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. συνάπτειν, συνιέναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις, manus conserere cum hoste, 1, 76, 6. 11, 24, 3. εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρὸς; 1) *de tempore*, continuo, statim, e vestigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) *de loco et spatio*; e proximo, e vestigio, cominus: ἐκ χειρὸς τῶν ἱππέων ἐπικειμένων αὐτοῖς, 1, 76, 8. (*ubi in Lat. vers. adjicienda verba*, e vestigio.) ἡ ἐκ χειρὸς καὶ συστάδην μάχη, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 *et* 7. (*non* ἑκηβόλοις βέλεσι, *ibid. vs.* 4.) τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ' ἄνδρα γιγνομένης, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. ἐκ χειρὸς, *opp.* ἀπὸ δυοῖν σταδίων, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur* ἐκ χειρὸς *et* μακρὰν, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore et de loco *potest intelligi; quemadmodum et* 5, 103, 3. τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης, *pariter intelligi potest*, ut e proximo inter se communicarent, *vel*, ut quamprimum inter se colloquium haberent. 3) ἡ ἐκ χειρὸς βία *est* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *sq.*

ἐν χερσὶν εἶναι, in proximo, ad manus esse; ἅτε τῶν ἱππέων ἐν χερσὶν ὄντων, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. ἐν χερσὶν εἶναι τῶν πολεμίων, proxime hostes esse, jam pæne manus consertas habere, 11, 15, 7. τὰ ἐν χερσὶν ὄντα, res præsentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι, 1, 34, 5. 1, 82, 2. τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10. μεταλλάξαι τὸν βίον, 3, 63, 5. 3, 116, 9. καταστρέφειν τὸν βίον, 11, 2, 1. πίπτειν, 4, 58, 9. προπίπτειν, *aut rursus* πίπτειν, 1, 57, 8. (*ubi perperam vulgo* περιπίπτειν.) in pugna cadere, cadere pugnantem, cædi. *Et active*, τοὺς ἄνδρας κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε, 5, 111, 6. *Monuit Ernestus*: " ἐν χειρῶν νόμῳ perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut hastæ pereunt. *Id quia fit* (*inquit*) *fere in prælio, licet etiam interdum vertere*, in acie; *sed proprie hæc differunt, ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidisse ἐν χειρῶν νόμῳ κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον, interfectus armis in ipsa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæsi, *pariter* ἐν χειρῶν νόμῳ periisse *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem* (*sic pergit Ernestus*) *est* iii. 66. ἐν χερσὶν, *quod et ipsum verti potest* in prælio: *nam et* ἐν χερσὶν εἶναι *apud eum est* pugnare, *ibid.* c. 108. *et* εἰς χεῖρας ἰέναι, conserere manus."

μετὰ χεῖρας ἔχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9. *ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν*, in hostium potestatem venire, 8, 20, 8.

Χειρίζειν, tractare, administrare; *ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς*, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. *τοσούτους ἀγῶνας χειρίσας*, 10, 33, 2. *πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων*, 2, 43, 9. *τὰ ὅλα χειρίζειν*, 10, 24, 3. *οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι*, 3, 7, 6. *κακῶς χειρίζειν τὰς πράξεις*, 1, 75, 1. *χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν*, administrare provinciam, 2, 13, 1. *τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν*, 1, 20, 4. *τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν*, res in Hispania administrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. *τὰ κατὰ τὰς νομὰς*, 12, 4, 5. *τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον*, 8, 18, 9. *τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην*, 24, 5, 2 *&c.*

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *ubi desiderabatur τὰ articulus. ἐχείριζε τὸ* (*malim τὰ*) *κατὰ τὴν ἐξαποστολὴν*, *pro ἐχειρίζετο κατὰ*, 1, 66, 4.

Passiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολὰς, ex emend. Casaub. pro χειρίζει, quod dabant libri, 15, 4, 4. *τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, sic scribe* 24, 5, 14. *pro vulgato ἐγχειρισθ. Sed pro χειριζόμενοι*, 31, 18, 7. *χαριζόμενοι reponendum.*

Χειρισμὸς, ὁ, tractatio, administratio; modus rei explicandæ, *quo scriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *sic ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία*, 5, 31, 7. *χειρισμὸς τῶν πραγμάτων*, administratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. *ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμὸς*, 10, 23, 1. *ἑκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν*, omnia simili modo *atque antea* administrans, 3, 104, 7. *ὁ κατὰ μέρος χειρισμὸς*, rerum singularum administratio, 2, 35, 3. *οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος*, ratione qua usus est in tribuendis beneficiis, 32, 14, 1. *κατὰ τὸν χειρισμὸν*, in ipsa executione operis, 10, 44, 9. 10, 45, 6. *τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι*, exsecutionem senatusconsultorum curant consules, 6, 12, 3. *ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης*, administratio fortunæ, ratio qua Fortuna administrat et gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς plerique codd. perperam dant χωρισμὸς, 15, 34, 8. *Eodem modo corruptam putavi librorum scripturam, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν*, 10, 35, 5. *eamque in χειρισμὸν mutavi*, his ita administratis. *Conf.* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgato lectio χωρισμὸν defendi potest ex vs. 3. sed vicissim etiam ipsum verbum κεχωρισμέναι occasionem præbere potuit librariis vocabulum χειρισμὸν in χωρισμὸν corrumpendi, quem in errorem alias etiam pronos illos fuisse videmus.*

Χειριστὴς, ὁ, *τοῦ πράγματος*, administrator, qui rei gerendæ præest, 3, 98, 8. *ὧν μὲν συνεργὸς, ὧν δὲ καὶ χειριστὴς*, 3, 4, 13. *οἱ ἀπὸ Μακεδονίας ἐπιστάται καὶ χειρισταὶ*, administratores rerum, negotiorum procuratores, 5, 26, 5.

Χειρόγραφον, τὸ, 30, 8, 4.

Χειροκρατία, ἡ, status reipubl. ubi violentia dominatur, ubi vis pro jure valet, 6, 9, 7 *sq.*—" *Usus est et Diodor. Exc. Leg. XXXVI. pag.* 634. (*ubi tamen editur χειροκρασία*) *et p.* 608. *edit. Wessel." Ern.*

Χειροκρατικὸς *τρόπος τῆς πολιτείας*, 6, 10, 4. *idemque θηριώδης, ibid.*

Χεῖρον; *μὴ χεῖρον*, non minus; *ἵνα δαψίλεια ᾖ τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑποζυγίοις*, 3, 101, 10.

Χειροποίητος, manu, arte factus, (*opp. φυσικὸς*) 1, 75, 4. *præcipue de munitionibus*, 4, 64, 9. 5, 59,

9. 5, 69, 2. 6, 42, 2. 7, 15, 12. *Metaph.* χειροποίητος αἰτία, *i. q.* ψευδὴς, fictum crimen, 5, 41, 3.

Χειροποιήτως, hominum manu, opera humana, 10, 10, 12.

Χειροτέχνης, ὁ, opifex, 10, 17, 6 *sqq.* 13, 4, 4.

Χειροτονεῖν, sententiam dicere *in concilio*, 9, 30, 5.

Χειροτονία, ἡ; χειροτονίας προτεθείσης αὐτοῖς, cum rogarentur suffragia, sententiæ, 29, 4, 1.

Χειροῦσθαι, *in med.* sub potestatem redigere; χειρωσάμενος τὴν νῆσον, 5, 4, 1. χειρώσασθαι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 21, 2, 5.

Χελώνη χωστρὶς, ἡ, testudo complendis fossis, quæ tegit egerentes aut aggerentes terram, 9, 41, 1 *sqq.* 10, 31, 8. *coll. vs.* 10.

Χερρονησίζειν; πόλις χερρονησίζουσα τῇ θέσει, urbs in mare porrecta, peninsulæ formam habens, 1, 73, 4. ὄρος χερρονησίζον, 10, 10, 5.

Χέρσος, ἡ, terra continens, 1, 21, 2. 3, 46, 6. 3, 95, 3. 4, 41, 6.

Χθαμαλερὸς; χθαμαλερώτερος λόφος, depressior collis, 10, 10, 7.

Χιτὼν, ὁ; ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος, cum singulis tunicis dimittere, 1, 85, 4.

Χιτωνίσκος, ὁ; χιτωνίσκοι λινοῖ περιπόρφυροι, 3, 114, 4.

Χλευάζειν, irridere, ludificari; τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, 4, 3, 13.

Χλευασμὸς, ὁ, 8, 8, 5. 17, 6, 5. 30, 20, 6.

Χόνδρος, ὁ, alica, far, 12, 2, 5.

Χορεύειν τοὺς ἀγῶνας, solennes, saltationes instituere, 4, 20, 9.

Χορηγεῖν, suppeditare; *cum accus. pers. et dat. rei*; ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, 3, 68, 8. 3, 49, 11. 3, 52, 7. (*ubi intelligendus casus pers.* αὐτούς.) *sic* χρήμασι χορηγήσειν (*sc.* αὐτὸν) πρὸς πάσας τὰς ἐπιβολὰς, 5, 42, 7. θρέμμασι χορηγοῦντες, 3, 52, 7. ἡ Μηδία τούτοις τοῖς ζώοις ἅπασαν χορηγεῖ τὴν Ἀσίαν, 10, 27, 2. *Et cum dat. pers. et accus. rei*, χορηγεῖν αὐτοῖς μηδὲν, 22, 26, 2. *Et cum dat. pers. absque accus. rei*, χορηγεῖν τινι, (*nempe* χορηγίαν *aut* χορήγια, *vel* τὰ ἐπιτήδεια,) commeatus suppeditare alicui; χορηγεῖν ταῖς ἐν Σικελίᾳ δυνάμεσι, 1, 62, 2. χορηγοῦντες τοῖς πολεμίοις, 1, 83, 7. χορηγεῖν Κλεομένει, 2, 51, 2. *sic* χορηγῶν ἀεὶ τούτοις εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων, 1, 16, 10.

Passive; οὔτε σῖτος δύναται χορηγεῖσθαι τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. χορηγεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ θαλάττης, 3, 75, 3. σίτῳ χορηγηθῆναι, *scil.* ὑπὸ Πτολεμαίου, 9, 44, 1. *Et per metaph.* πολλαῖς ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένος πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν, 4, 77, 2.

Χορηγεῖον, τὸ, *rectius* χορήγιον; *plur.* τὰ χορηγεῖα, *rectius* χορήγια, omne commeatuum genus; *vide* 1, 17, 5. 1, 18, 5. 18, 24, 5. (*ubi commode* opes, divitiæ, *vertitur*, omne adparatuum genus.) τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, *Fr. gr.* 138.

Passim hoc vocab. restituendum Polybio; sic 15, 31, 4. *pro vulgato* χορηγιῶν *corrige*, τῶν χορηγίων ὧν ἔχουσι πάντων. *Et* 32, 11, 7. *rescribe*, μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίων. *Et* 3, 89, 9. ἀκατάτριπτα χορήγια.

Χορηγία, ἡ, adparatus, copia; τῶν ἀναγκαίων, rerum necessariarum, 1, 18, 9. (*ubi etiam exponi potest* subvectio rerum necessariarum; *quemadmodum* 1, 59, 6. ἀποκλείσαντες τὰ στρατόπεδα τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας.) τῶν βελῶν καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, 4, 71, 10. ἡ τοῦ βίου χορηγία, res familiaris, bona, reditus, 32, 12, 6. *sic* ἡ ἐκ τοῦ βίου χορηγία, reditus ex bonis ad parandas vitæ commoditates, 11, 8, 5. κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ,

18, 18, 5. ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας, 10, 25, 5. *sic nude* ἡ χορηγία, opes, divitiæ, 6, 2, 13. (*ubi quidem* liberalitatem, munificentiam, *cum Valesio interpretatur Ernestus.*) *pariter* ἡ λοιπὴ χορηγία, 12, 4, 8. *est* opulentia, copia commoditatum vitæ. *Sigillatim* χορηγία *est* pecunia ad faciendos sumtus bellicos, 1, 59, 6. 1, 72, 6. 10, 19, 2.

αἱ χορηγίαι, subsidia vel præsidia quælibet ad res gerendas necessaria, 1, 3, 9. *sigillatim*, commeatus, 1, 16, 6. 1, 71, 6. *et* 3, 17, 11. (*quibus duobus posterioribus locis* ἡ τῶν χορηγιῶν διάθεσις *vel* παράθεσις *et* pecuniæ adparatum *comprehendit, et* horrea granaria, *sicut* τῆς χορηγίας παραθέσεις, 10, 19, 2. pecuniæ adparatum *denotat.*) 3, 97, 3. 6, 15, 4. *&c.* πλείστας χορηγίας ἑτοιμάζειν τῇ πόλει, plurimos reditus parare, 1, 72, 3. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, *quibus abundabat regio, sunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* necessariæ, 9, 41, 10. *sic* αἱ χορηγίαι, *quas Scipio ipse curat ut suppetant fabris reliquisque opificibus,* 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.—Conf.* χορηγεῖον, χορήγιον.

Χορηγὸς, ὁ, qui sumtus præbet, 2, 44, 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τὸ, omne graminis et pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, *a* χόω; *vide* χωννύειν.

Χοῦς, ὁ, terra adgestitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 *et* 7. 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπιπάσαντες, (*vel* ἐπὶ πάσας, *scil.* τὰς σχεδίας,) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου *ex conject. edidi,* 8, 35, 5. *ubi fortasse rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *sed a recto casu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Thesauro,* ἐκ χοὸς ἀνδρόγονοιο, ex humo unde ortum suum homo traxit: *eademque ratione apud Hesychium legimus,* χοΐ, *i. q.* χώματι.

Χρᾷν, oraculum edere, oraculo respondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) usus, opera, auxilium; τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad usum necessaria, 1, 21, 4. *et nude* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum usum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἑστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum usum habent, 6, 25, 10. οὗ (*spiculi quod hastæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, 6, 23, 11. *ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *scripsi,* (*ut sit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *sed restitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. significavi.* χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. *et* παρέχεσθαι, usum, operam præstare; *vide in* παρέχεσθαι, *et conf. infra, num.* 4. αἱ γεγενημέναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως χρεία, inutilis opera, inutilis usus, *id est,* nullius usus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifesta fuit opera quam ille præstitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur,* 10, 24, 3.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus est hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα, multa circumspectione opus habent, 9, 12, 1. ἐπιστά-

σιως, χρείαν ἔχει τὸ γιγνόμενον, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* gesta, qua quis operam præstat alteri; οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοι, ad idem negotium (*scil.* ad speculandum) emissi, 3, 45, 2. τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην, quæ in hoc negotio ei mandato in hac expeditione, gessit, 1, 75, 4. δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν, negotium suscipere, 8, 18, 11. μετὰ τὴν χρείαν ταύτην, hac re gesta, post hanc operam præstitam, 1, 46, 1. *sic* διὰ τὴν προειρημ. χρείαν, 10, 3, 7. μεταστήσασθαί τινα ἀπὸ τῆς χρείας, submovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. τῆς χρείας ἐπιτελουμένης, dum negotium suscipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præsertim de* πολεμικῇ *quæ dicitur* χρείᾳ, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab.* χρεία *frequentatur, denotatque* operam bello præstitam, rem bello gestam, genus pugnandi, et ipsam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. 3, 33, 11. *Sic* ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν, egregiam operam præstare *scil. in prœlio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *sic* ἐκπρεπῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἱππέων, 2, 69, 1. διαφέρουσαν συνέβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι, minora prælia, 1, 84, 7 *sq. et alibi.* ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας, hac re gesta, post hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. ἐπειδὰν γένηταί τις χρεία, ubi factum est prælium, 6, 39, 2. ἐν ταῖς χρείαις, 6, 23, 11. *vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. τοῖς Καρχηδονίοις συνέβαινε ὑπερδέξιον γίγνεσθαι τὴν χρείαν, Pœni prælio erant superiores, 3, 73, 2. ἡ βαρβαρικὴ χρεία, *i. q.* μάχη, pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. ἡ ἐμβατικὴ χρεία, militia navalis, 3, 95, 5. (*i. q.* ἡ κατὰ θάλατταν, 6, 52, 1.) ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία, militia terrestris, pedestris, 32, 2, 3.

Χρεωκοπία, ἡ, *Fr. hist.* 68.

Χρῆμα, τὸ; μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὸν Ἀγαθοκλέα, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, *absol.* audientiam præbere, responsa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, collatis consiliis de eis quæ agenda supererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. χρηματίσαι τοῖς πρεσβευταῖς, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 63, 7. 16, 25, 4. κατ' ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum sumere, regem adpellari, 5, 57, 2 *et* 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15.—"*Sic fere Joseph. XVI.* 10, 1." *Ern.*

Χρηματισμὸς, ὁ, 1) auditio legatorum et responsum eis datum; αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ χρηματισμοὶ, 28, 14, 10. *sed et* ipsorum legatorum oratio et tractatio negotiorum; ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cujus legationis nomine negotia tractabat et verba faciebat, 28, 16, 4. *i. q.* ἧς ἡγεῖτο, *et* ἧς προειστήκει.

2) οἱ χρηματισμοὶ, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατ. χρηματισμὸς, honesta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλὼν, vestibulum, atrium, ubi publica negotia tra-

etat rex et publice responsa dat, 15, 31, 2. χρηματιστικὴ σκηνὴ, tentorium ubi rex responsa dat, consilium habet, &c. prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὥς ποτ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εἰκῆ καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. &c. *Verbum* χρήσασθαι *excidisse videtur ad* τοῖς πράγμασιν. 2, 64, 6. χρησάμενος τοῖς χώμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. ῥαδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obsidionem habere, 2, 10, 7. χρῆσθαι ἑαυτῷ τολμηρῶς, fortiter se gerere, 2, 1, 8. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, &c. locum hunc communem usurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. *quemadmodum Latine dicimus,* ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, solers, ad usum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, solertes, 24, 3, 8. δύναμις χρησίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ἔχων γυναῖκα χρησίμην τά τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 11.

Χρῆσις, ἡ, βιβλίων, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; κεχρονικὼς ἐν τῇ Ῥώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμὸς, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμὸν, opportunitas *loci* ad securitatem castrorum et ad diuturnitatem commorationis;—"*h. e. ut eodem loco diu castra manere possint, nec deficiant quæ exercitui necessaria sunt.*" *Ern.*

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος, ὁ, *nonnumquam idem quod* καιρὸς, *v. c.* κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος, 21, 10, 13. *coll. vs.* 12. (*conf.* καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους, sic agunt, sic putant, computant tempora, 5, 1, 1. χρόνον δοῦναι, moram concedere, 6, 17, 5. οὐδένα χρόνον μείνας, nullam moram faciens, 2, 54, 1. ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος, mora, 3, 112, 5. χρόνου γιγνομένου, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. χρόνον ἔχει ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου, moram facit, non nisi procedente tempore exserit vim suam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *sic nude* τῷ χρόνῳ, 3, 89, 3. διὰ τὸν χρόνον, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. διὰ χρόνου, post longum intervallum, 1, 66, 10. τοσούτους χρόνους, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. πολλῶν χρόνων, (*i. q.* ἐκ πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 65, 9. 3, 90, 7. τὸν πρῶτον χρόνον, prius, antea, 1, 66, 7. *ni* τὸν πρὸ τοῦ *legendum.*

Χρυσεῖον εὐφυὲς, aurifodina dives, 34, 10, 10. τὰ χρυσεῖα, 3, 57, 8.

Χρυσόπους; χρυσόπουν φορεῖον, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. histor. in* Aurum.

Χρυσοστέφανος; χρυσοστέφανοι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, ὁ, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. χρυσοῦς ἐπίσημος, 4, 56, 3.

Χρυσοφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6 *sq.*

Χρυσοχοεῖον, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, τὸ; χρυσώματα, aurea vasa, 31, 3, 16 *sq.*

Χρῶμα, τὸ, color; χρώματι διαφέρομεν ἀλλήλων, 4, 21, 2.

Χρωματογραφία, ἡ, pictura, 5, 33, 5. *ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραφ. edidimus.

Χρὸς, ὁ. *Nescio quid spectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Thes. Gr. Ling. sub hoc*

vocabulo scribenti, apud Polybium legi hæcce verba; εὐτύχημα μέγα τὸ τὸν χρῶτα τοιοῦτον φῦναι ἔχοντα, ὥστε μὴ διαφθεῖραι τοὺς συγκαθεύδοντας. *Nihil tale apud nostrum quidem Polybium legere me memini.*

Χυδαῖος λαλιὰ, vulgaris sermo, 14, 7, 8.

Χύδην ἐῤῥιμμένα ὅπλα, passim, promiscue, 15, 14, 2.

Χῶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere i. q.* χοῦς, terra ponti ingesta, qua fiebat ut pons aggeri esset similis, 3, 46, 7 *sq.*

Χωνεία, ἡ, fusio *metalli,* 34, 10, 12.

Χωνεύειν, conflare, fundere *metallum,* 34, 9, 11.

Χωννύειν, adgesta humo obturare *vel* complere; χωννύειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς Φρεατίας, 10, 28, 5. χώννυται, χωσθήσεται ὁ Πόντος, 4, 40, 4 *et* 8. 4, 42, 6. *Et* complere *fossas rebus quibuscumque;* χώσας φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους, 1, 19, 13. *Adde* χωστός.

Χώρα, ἡ; 1) regio; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν, 4, 26, 2. 4, 30, 2. 40, 8, 8. οἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. *non modo* rusticani *sunt, quemadmodum cum Casaub. interpretatus est Ern. sed promiscue* incolæ regionis *Pœnis subjectæ, tam agrorum quam urbium.* 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, suo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1. σὺ, τὴν ἐμὴν χώραν καταλαβὼν, εἶπον, tu, in locum concedens meum, dic, 15, 8, 10. τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν, periculosissimo loco erant, 2, 29, 2. ἡ χώρα μεγάλα συνεβάλετο αὐτοῖς, locus quo stabant, *in mari,* 1, 51, 4. τὴν πρώτην ἔχων χώραν τοῦ φορήματος, 8, 31, 7. 3) *de* muneribus et dignitatibus; ἐλλείπουσιν αἱ χῶραι, vacua sunt loca, munera, gradus honorum, *les places sont vacantes,* 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες, qui summos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1.—"*Imitatus est Josephus, Ant. VI.* 10, 1. χώρα ἀμείνων, gradus honoris altior; *ante dixerat* τάξιν." *Ern.*

Χωρεῖν; τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ λόγον, ex voto succedunt, 28, 15, 12. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἐχώρει αὐτῷ, 10, 15, 4. ὁμόσε χωρεῖν, *vide* ὁμόσε.

Χωρίζειν καὶ διαιρεῖν τὰς πράξεις, separare atque distinguere, *in historia scribenda,* 5, 31, 4. χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς νομὰς *temere et invitis MStis editum erat* 12, 4, 5. *pro* χειρίζουσι.

Passiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, discedere; *absol.* 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας, 33, 10, 8. τινὸς, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χάρακος, 3, 90, 2. *Rursus absolute,* separari, segregari, *de hominibus qui antea permixti et confusi erant,* 10, 17, 6. ἀπ᾽ αὐτῶν, *pro* ἀφ᾽ ἑαυτῶν *vel* ἀπ᾽ ἀλλήλων, dirimi, in diversa trahi, *de civitatibus quæ fœdere inter se junctæ erant,* 10, 41, 9. (*i. q.* διαλυθῆναι, c. 40, 5. *et* διασπασθῆναι, 4, 1, 5.) *Rursus* ἐχωρίσθησαν ἀπ᾽ ἀλλήλων, diremti sunt, a se invicem discesserunt *pugnantes, ingruente nocte,* 3, 110, 7. *mulier* κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, separata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice; πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως, longe alienus a more et instituto Romano, 32, 9, 11. πολύ τι κεχωρισμένος ἁπάσης ἀδικίας, 32, 21, 10.—"*Simile est Hebr.* 7. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν." *Ern.* πολὺ κεχωρισμ. τῆς στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.

Χωρίον, τὸ, locus *quicumque, v. c.*

sylvosus, 3, 71, 2. χωρίον νησίζον, locus ubi fluvius insulam facit, 3, 42, 7. *Sigillatim*, castellum, oppidum, 2, 54, 3. (*ubi pro synonymo ponitur* φρούριον,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *et sæpe aliás.*

Χωρὶς, *adverbialiter*, (*per ellipsin genitivi* ἀλλήλων) separatim, seorsim, 6, 26, 3. χωρὶς μὲν—χωρὶς δὲ, 5, 89, 8.

Χωρὶς, *præpos. cum genit.* χωρὶς ἀλλήλων, seorsim a se invicem *habuerunt castra*, 3, 103, 8. χωρὶς τῶν ἄλλων, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. χωρὶς τῶν ὀνομάτων, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *sic* 14, 12, 6. *&c.* χωρὶς τοῦ πλήθους, absque, non consulta, inscia multitudine, 2, 21, 4. (*opp.* μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.)

Χωρισμὸς, ὁ, discessus; μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν, 5, 16, 6. 9, 5, 3. separatio, divisio, distributio, *si vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *quæ tamen in* χειρισμὸν *utique mutanda videtur. Vide* χειρισμὸς, *ubi et alia loca citantur, quibus confusa et permutata inter se sunt ista vocabula.*

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1, 4.

Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην, 34, 5, 1. (*Strabonis verbum, non Polybii.*)

Χῶρος, ὁ, locus, spatium; ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρῳ τὴν ὅλην δύναμιν, in brevi spatio totum collocans exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; χωστὴ καὶ στενὴ πάροδος, aditus arte factus ex adgesta terra, 4, 61, 7.

Χωστρὶς χελώνη; *vide supra in* χελώνη.

Ψ.

Ψαύειν; ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν τῶν πράξεων, summatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf.* ἐπιψαύειν.) τῶν καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν πολλοὶ, τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν, 18, 36, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 *et* 7.

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6.

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, frustrari spem alicujus, 17, 11, 11. ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων, 4, 51, 9.

Ψευδεπίγραφος, falso nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falsi nominis tutor, 15, 25, 1 *et* 3.

Ψευδὴς, falsus; αἱ πρῶται ὑποθέσεις ψευδεῖς, 1, 15, 9 *et* 11. πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ, 12, 8, 1. ψευδὴς αἰτία, falsum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδογραφεῖν, falsa scribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falsa opinari, falsas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, *idem*, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, falsa narrare, 3, 47, 6.

Ψευδολογία, ἡ, fabulosæ narrationes, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινὸς, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλλων ψευδοποιεῖν καὶ ταπινοῦν, aliorum facta mendaciis obscurare, *vel* falsa pronunciare, et deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τὸ; τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος, falsum hoc est, 10, 11, 4. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. ψεῦδος ἀπίθανον, *ibid.* δύο τρόποι ψεύδους, 12, 7, 4 *sq.*

Ψευδῶς ἐγένετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, sine caussa incesserat eum hic timor, 5, 110, 7. ψευδῶς συγκαταφέρεσθαι τῇ δόξῃ, temere adsentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾷν, τὸν ὗν, manu contrectare, 8, 31, 8. πᾶσαν ἐπίνοιαν, omnes consiliorum vias scrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos subducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τὸ; προσφέρειν ψήφισμα,

decretum proponere et deliberationi subjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινὶ) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἅττα δή ποτ' οὖν, susurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, absque arboribus aut virgultis, 3, 55, 9. 3, 71, 1 *sq.* (*i. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν, elephantes rectoribus suis destituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοὶ, levis armatura, 3, 104, 4 *et* 6. *et sæpe alias.*

Ψιλότης, ἡ, spiritus lenis in Græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præsidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τοῖχος νεὼς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, simpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipsis per se certaminibus formari potest *de imperiorum statu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ misceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. constitutione nude per se verba faciemus, (*id est*, ex professo, non ut eam disputationem immisceamus historiæ rerum gestarum,) *eamque disputationem historiæ illorum temporum præmittemus*, 3, 118, 11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς αὐτὰς καθ' αὑτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, solas res per se res Siculas, separatim *ab historia rerum in aliis terræ partibus gestarum*, 8, 4, 3. ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, trajectionis illius causa nude per se est explicanda, *scil.* non ut rursus rerum quarumque ad illam caussam pertinentium caussæ et rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3.

Ψόφος, ὁ, παρηλλαγμένος, inconditus clamor, 14, 5, 12. ἀντήχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν τινα, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr. gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad sui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. πείθει αὐτὸν, ἐλπίσι μεγάλαις ψυχαγωγήσας, magnis promissis inductum, solicitatum, 5, 50, 11. *Sic sequente* ὥστε; ἐψυχαγώγησάν τινα ὥστε συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν, solicitaverant, blanditiis et promissis perlexerant, induxerant ut &c. 13, 8, 3. *Passiv.* ἐψυχαγωγημένος, benignitate illius captus, 28, 15, 4. ψυχαγωγηθέντες, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχὴ, ἡ; ἡττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, 1, 75, 3. *&c.* *Vide in* ἡττᾶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. *vel* τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ. 3, 116, 9. αἱ ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων, 1, 33, 5. εἴκειν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. ταῖς ψυχαῖς θαῤῥεῖν, 14, 7, 5. βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, 6, 24, 9. παραμένειν ταῖς ψυχαῖς, animis durare, resistere, 2, 30, 7.

μία ψυχὴ, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. εἷς ἀνὴρ καὶ μία ψυχὴ, 8, 9, 7. 9, 22, 1 *et* 6. 6, 48, 4. (*pro quo est* εἷς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη, 1, 35, 5.) ὀλίγαι τινές εἰσι ψυχαὶ, αἱ *&c.* rara reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχὴ, vita; παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ, 28, 9, 4. κύριος γενόμενος

ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 40, 12, 6.

Ψυχικὸς; ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις *dicit.*) ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις, 8, 12, 9.

Ψυχομαχεῖν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen et ira in bello persistunt pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος, 10, 39, 7. *Conf.* θυμομαχεῖν.

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψύχος, τὸ; ὑπὸ τὸ ψύχος, dum frigidior adhuc est aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ τοῦ περιέχοντος, 4, 21, 1.

Ψωμὸς, ὁ, frustum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα, ἡ, scabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος.

Ω.

Ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3.

Ὠθισμὸς, ὁ, pressio in turba, *jungitur* πνιγμῷ, 4, 58, 9.

(Ὠλιγώρως, *mendose scriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum,* 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 23, 2. crudus, non coctus; ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λέγειν ὥρα περὶ τῶν προκειμένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας κατεπειγούσης, διέλυον εἰς παραχειμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, statim ut anni tempus mutatum est, *nempe, hieme cedente veri,* 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æstas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα, ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed et nude,* τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis possis tamen etiam generatim accipere,* redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* "*Vide Valken. ad Eurip. Phœniss. p.* 294. *qui dubitat, simpliciter de* vere *dici.*" *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτοὺς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide ista verba.*) τῇ ὥρᾳ προσκατατείνειν, tempus extrahere, aliquanto serius rem facere, 11, 22, 3. ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus,* 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. καθ' ὥραν, *idem,* 1, 45, 4. 9, 8, 3. πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3.—de vespera, sero diei. *Sic Josephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illustrat Reiskius.*" *Ern.*—*Nos,* multo die, die jam multum provecto; *nam, ut de* sero admodum dici, *de* sera vespera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt,* et *plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *sqq.*

Ὡραῖος; ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2.

Ὠρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem suscipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi,* namque *interpretatur Casaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum usum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorsus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco scabri aliquid habet oratio, si sic accipias; et ea ratione frigide prorsus stabunt verba illa,* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, *in quæ terminatur superius caput; quæ verba si ad sequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν,

ὡς, εἴ τις οἴεται κυριώτερόν τι &c. ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται; ut particula ὡς referatur ad præcedentem vocem ἄλλως, hac sententia: neque enim aliter dicere fas est, quam, *vel* nisi errare et stolidum esse si quis putet *&c. Sic particula ὡς, ad οὐκ ἄλλως relata, idem valebit ac ἢ, eadem prorsus ratione, qua post μᾶλλον cum negatione, pro particula ἢ, eamdem particulam ὡς frequentatam a Polybio videmus; v. c.* μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Quo et pertinet* 3, 12, 5. *ubi haud dubie legendum* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ λανθάνειν. *Conf. supra in* μᾶλλον.

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res est, ut sic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et* ὡς ἔπος εἰπεῖν, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, *pro* ὅτι *positum, cum infinitivo constructum pro indicativo,* 12, 23, 7. 15, 2, 8. *Post* ὡς *pro* ὅτι *positum, ubi interjectis nonnullis verbis suspensa est oratio, repetitur ante verbum particula* διότι, 5, 104, 3. *cf.* 12, 23, 7. *Adde* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *sq. &c.* ὡς ἂν, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, quocumque modo ipsis visum fuerit, 28, 15, 8. *ubi* ὡς ἐὰν *dabant MSti.*

ὡς θᾶττον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. (*i. q.* ἄλλως πως, 15, 11, 5.) ὡς ἂν εἰ *cum optat.* 1, 4, 7. *conf. mox* ὡσανεί. ὡς ἐπὶ, *cum accusat.* versus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. supra, in* ἐπὶ *cum genit. num.* 5. *et* 1, 19, 4. ὡς πρὸς, versus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 *sq. &c.* παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην, 3, 68, 14. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους, 8, 7, 6.

ὡς, *pro* πρὸς, ad; *ut,* ὡς τὸν υἱὸν, 4, 51, 5. *sic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4.—"*Vide nos ad Xenoph. Memor. II.* 7, 2." *Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ut plurimum, 2, 15, 6. ὡς νῦν, *i. q. nudum* νῦν, 15, 7, 4. νῦν δ' ὡς, 3, 68, 4.

ὡς *excidit, ob similem terminationem vocis præcedentis,* 4, 58, 2. *sic* 11, 25, 1. *de quo loco conf. supra, in* μᾶλλον. *Perperam dant libri vett.* ὡς εἰς τὸν χάρακα, *pro* ἕως εἰς τὸν χαρ. 1, 19, 4.

Ὡσανεὶ, 1) circiter, 2, 16, 14. *sicut* ὡς, *et* ὡς ἄν. 2) veluti, quasi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in* ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φόβον ἱκανὸν ὄντα *&c.* 11, 14, 7.

Ὥστε; *sequente participio pro infinitivo, ubi præcessit participium;* φθονοῦντας ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὠτακουστεῖν, rumusculos colligere, 31, 21, 1.

Ὠτακουστὴς, ὁ, rumusculos captans, speculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *et nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non constanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. *&c.* οἱ ἐκτὸς παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *sunt* qui castra sequuntur prædæ caussa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, et inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam possis* lucri caussa. *Sed rursus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur,* quæ ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives

præda, 3, 80, 3. *Sic et* ἡ ἐκ τῆς χώρας ὠφέλεια *est* præda ex agris abacta, *non* fructus agrorum, 2, 11, 14. *Et* παντοδαπὴ ὠφέλεια, 4, 75, 8. 5, 8, 8. *non verti debuit* utensilia varii generis, *ut Ernestus fecit, sed* omne genus prædæ; *cf.* 2, 3, 8. *Usurpatur pariter in plur.* αἱ ὠφέλειαι, 1, 20, 1, 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἐκπαθεῖς ὄντες πρὸς τὰς ὠφελείας, 3, 51, 11.

FINIS.

EXCUDEBAT W. BAXTER, OXONII.

Z

